
Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

13-2.g.1.

37
12
37
12

ADDITIONES

ex legat.

A D *M. Casini*

MOLINAM

D E

HISPANORVM

Primogeniis.

NOTICE

TO THE PUBLIC

OF THE

HISPA-NIA

PLANTAINS

ADDITIONES,

S E V

ILLVSTRATIONES AVREÆ;

AD DOCTISSIMI LVDOVICI DE MOLINA
IN SVMMO REGNORVM CASTELLÆ SENATV

Iustitiæ & gratiæ Consiliarij,

DE HISPANIARVM PRIMOGENIIS
CELEBREM TRACTATVM,

DE PROMPTÆ EX NOTIS MARGINALIBVS, ET
aliis manuscriptis, quas reliquere illustrissimi Iurisperiti,

D. BALTHAZAR GILMON DE LA MOTA, MILITIÆ S. IACOBI
Eques, apud Catholicam Maiestatem in vtroque iustitiæ, bellique Statu Consiliarius,
necnon Hæcundij, Rationaliumque PRAESSES meritis.

ET D. ANTONIVS DE LA CUEVA ET SILVA, IN SVPREMO
Indiarum Senatu eiusdem Catholice Maiestatis Fiscalis integerrimus.

PER D. DIDACVM LVDOVICVM DE LIMA,
IVRIS PROFESSOREM

LVGDVN.

Sumptibus Iacobi Proft.

M. DC. XXXIV.

ADDITIONES

V

LIBRI OCTAVI

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

CLARISSIMO VIRO

D. D.

FRANCISCO DE SOLEYSEL,

D^{NO} DV CLAPIER,

ET IN PRÆFECTVRA LVGDV-

nensi Regis Consiliario meritissimo,

S.

DABIS veniam (SENATOR AMPLIS-
SIME) quòd librum hunc illustres ce-
leberrimi Iurisconsulti Molinæ tene-
bras musæi pertæsum, atque in lucem,
hominumque conspectum prodire
cupientem; non aliam, quàm purpuræ tuæ lucem;
nec alium Solem, quàm nominis tui aspicere vo-
luerim. Nihil enim erat ad manum aut elegantius,
aut castigatori ingenio elaboratum, aut Genio
tuo conuenientius; præsertim cùm ad Authoris
indultriam singularem accederet dignitas augmē-
ti, vel hoc vno nomine tibi gratissimi, quòd de Pri-
mogenitis ageret, & tu nobilissimæ familiæ Primo-
genitus esses. Primogenitum autem vbi appellaui,
illustrissima quæque elogia verbo complexum
me puta. Quia enim ignorat nationes, non optimis

modò legibus institutas, verùm etiam barbaras, atque incultas primogenitos cæteris liberis prætermisissis, ad Imperiorum fastigium extulisse, vt ætate, prudentiâ, corporis, animique viribus præstantiores? Quis nescit eos olim Sacerdotes, diebus festis Deo litasse, ac fratribus suis in genua prouolutis benè precatos? Quid? quod & Parentes ipsi curuato tantisper seueritatis supercilio, quo reliquos coërcent, atque degrauant, grandiores natu venerantur, eosque suspiciunt vt testatissima mutui amoris pignora; vt primitias felicitatis suæ diuinitus cælo missas, & certissimas spes æternitatis familiarum? Audeo ampliùs dicere, non hominibus ipsis, sed & Deo carissimos ad aras solitos adhiberi, vt solos gregum primogenitos, solas frugum primitias, & opima solum spolia rerum omnium Authori consecrarent. Hæ sunt maiorum natu prærogatiuæ mirabiles, quibus gaudes (SENATOR NOBILISSIME? Nunquid enim toga illa purpurea quâ fulges, diuinæ Iustitiæ mystam facit, fratribus suspiciendum: Nunquid acumen ingenij, iudicij solertia, memoriæ amplitudo, corporisque dotes eximiæ conciliaturæ sunt familiæ tuæ æternitatem? Quid dicam de Iurisperuentia, cæterisque scientiis, quibus insigniter excultus maximam nominis ac famæ celebritatem in augusto cœtu consequutus es? Quid de pio in Deum, & cœlites affectu? quo te verè Primogenitum Deo dicatum omnibus ita probas, vt
nemo

nemo fit, quem non aliquis tuæ pietatis radius afflauerit. Hæ sunt omnino causæ, cur ego tibi Primogenitum hunc dedicatum volui. Ad quas prætereà accessit singularis mea in te obseruantia, atque etiam amore, qui temeritatem omnem ab hoc facto absterget, reddetque laudabile. Hoc si consequutus ero, optimè collocatos meos labores, amorémque, latus & memor pronuntiabo.
VALE.

Tuæ Dominationis amplissimæ

Addictissimus seruus

IACOBVS PROST Bibliop. Lugd.

Licencia del Ordinario de Madrid.

NOS el Licenciado Don Juan de Velasco y Acevedo Vicario general desta Villa, por la presente damos licencia para que se pueda imprimir y imprimir este libro intitulado *Notas al Doctor Luis de Molina, de Primogenius Hispanorum*, por quanto por mandado se a visto y examinado, y no consta de que tenga cosa ninguna contra nuestra santa fe, y buenas costumbres, y le mandamos imprimir por lo que a nos toca, en Madrid, a 26. de Setiembre 1633.

Licenciado VELASCO Y ACEVEDO.

Facultas Vicarij Generalis substituti Lugdunensis.

Nihil in istis Additionibus & Illustrationibus ad tractatum Ludovici de Molina de Primogenio Hispanorum fidei Catholicae, Apostolicae, & Romanae Ecclesiae aduersum, sed omnia plane aenea. Sic visum nobis Lugduni Idib. Octobr. 1633.

DEVILLE, Doct. Theol. V. G. substitutus.

APPROBATIONES THEOLOGORVM.

NOS infra scripti in sacrae Theologiae facultate Magistri, fidem facimus nos perlegisse *Additiones ad Molinam de Primogenio Hispanorum*, nihilque in eis fidei Orthodoxae contrarium reperisse. Lugduni die 10. Octobris 1633.

Fr. CL. COCHET, Ord. Praed.
Fr. BERN. MOLLIASON, Ord. S. Francisci

Summa Privilegij Catholicae Majestatis.

POr privilegio de su Magestad Catholica dado en Madrid a cinco del mez de Diciembre 1631. tiene licencia Don Antonio de Zamora y Tapia o quien su poder huviere, de imprimir vn libro intitulado *Addiciones, seu Illustraciones aenea, ad Doctissimi Ludovici de Molina de Hispanorum Primogenii celebrem Tractatum per D. Didacum Ludovicum de Lima*, por tiempo de diez años, y a qualquiera de los señorios di su Magestad esta prohibido el imprimir este libro sin licencia del dicho D. Antonio de Zamora y Tapia so las penas en el dicho privilegio contenidas firmado. YO EL REY.

Por mandado del Rey nuestro Señor:
IVAN LASSO DE LA VEGA.

Por escritura hecha en Madrid a 18. de Novebre 1631. ante Andres Calvo escrivano se traspasso el sobre dicho Privilegio a Antonio Berthier agente de Jaques Prost para imprimir las dichas Addiciones de Molina.

Summa Privilegij Regis Christianissimi.

REGIS Christianissimi Privilegio, dato Parisiis 17. Decembris 1633. cautum est, ne quis in Provinciis suae ditioni subiectis, praeter IACOBVM PROST Bibliopolam Lugdunensem, aut de illius facultate, opus hoc, cui titulus est *Additiones ad Molinam de Primogenio Hispanorum*, intra sexennium, a die editionis primae computandum, mandare typis queat, sub penis in eo contentis.

De mandato Regis,

FARDOIL.

Hoc opus finitum fuit ultimo Ianuarij die 1634.

ADDI

ADDITIONES,

S E V

Illustrationes aureæ,

A D

LVDOVICI DE MOLINA

CELEBREM TRACTATVM,

D E

HISPANIARVM PRIMOGENIIS.

Liber Primus.

CAPVT PRIMVM.

I N R V B R I C A.

IBI, *Quid sit maioratus. Vide Mier. tract. de maiorat. 1. part. in prefat. numero 4. Et an sit dignitas, 1. part. quest. 1. num. 10. An priuilegium, 1. p. quest. 20. num. 9. vide Giurb. decis. 108. num. 16.*

Num. 2.

Mier. tract. de maiorat. 1. part. quest. 48. num. 62.

Num. 5.

Primogenium quid sit, vide eundem Mier. 1. part. quest. 2. num. 66.

Num. 7. & 8.

DOn Ioann. del Castillo *controuers. lib. 5. 2. part. cap. 65. num. 84. & cap. 89. num. 44. vbi, fideicommissa & maioratus Hispaniæ non exaruari per omnia, neque in omnibus similia esse, sed quatenus eadem ratio dumtaxat subsistit, & vide inf. cap. 5. n. 31. & idem Molina lib. 3. cap. 11. num. 14. Mier. de maiorat. in init. 1. part. num. 3. & quest. 1. n. 3.*

Et inter primogenia & fideicommissa sexdecim discrimina refert Simancas lib. 1. disceptat. cap. 5.

Num. 10.

Flores Diaz de Mena *in add. ad Gam. decis. 27. num. 6. & de coniecturis*

A quæ

quæ fideicommissum inducunt, vide Vincent. Fufar. *de fideicommiss. substitit. quest.* 276. num. 1. & *quest.* 277. per rotam, vbi luculenter, & annotabimus infra cap. 4. & 5.

Num. 14. § 15.

Vide D. Ioann. del Castillo *tom.* 5. *quosid. controu.* cap. 65. num. 84.

Num. 17.

IN primogeniis rot sunt vocationes, siue substituriones, quot sunt personæ vocatæ. vide Ioann. Garc. *tract. de nobilit. gloss.* 6. à num. 38. Mier. *de maiorat.* 1. part. *quest.* 24. num. 9. Henric. Rosent. *tract. de feud. cap.* 9. *conclus.* 67. num. 2. lit. F. folio mihi 813. & cap. 11. *conclus.* 7. num. 5. *gloss.* C. fol. 373. *tom.* 2. Suarez *in quest. maiorat.* num. 18. Greg. Lopez *in l.* 23. tit. 13. part. 2. *gloss.* Omenagen, Molina *lib.* 4. cap. 15. num. 88. Cabed. *decis.* 5. num. 3. part. 2. Castil. *lib.* 5. 2. part. cap. 93. § 8. num. 9. & cap. 161. num. 11. Valencuel. *consil.* 23. num. 9. & *consil.* 60. num. 14. & 15. Camil. de Medi. *conf.* 2. num. 46. Gratian. *disceptat. forens.* *lib.* 4. cap. 751. ex num. 23. Marius Giurba *decis.* 108. num. 12. Robles de Salzedo *de represent.* *lib.* 3. cap. 19. num. 62. Paz de Tenuta cap. 33. à n. 44.

Ex quo infertur, in maioratibus Hispaniæ caducato primo gradu sequentes non caducari vti independentes ab illo, quia vnusquisque ex propria persona & proprio iure vocatus dicitur, de quo articulo latè Mastrill. *decis.* 266. à num. 16. Ludouic. Casanate *conf.* 2. per totum, & *conf.* 3. & *conf.* 20. & *conf.* 36. ex num. 37. Mier. 2. part. *quest.* 24. num. 47. Valencuel. *conf.* 23. num. 29. licet hunc articulum Molina explicandum omiserit.

Sed quid in casu, vbi duplex adest obstaculum, nempe caducitatis, & conditionis defectus? Resolutiue dicendum est, sequentes caducari, non

ex vi caducitatis, sed ex defectu conditionis. latè Casanate. *supra*, & præcipue *consil.* 36. ex num. 37. Ioseph. de Sese regni Aragonum *decis.* 66. & *decis.* 138. & *decis.* 166. Gratian. *discept. forens.* cap. 979. Molin. *de ritu nupt.* *lib.* 3. q. 23. n. 31. & 32. Castillo *lib.* 5. cap. 181. post n. 45.

Ex in qualibet earum donatio temporaliter subsistit, l. si seruis communis, 18. §. fin. ff. de stipul. serui. ibi, sed unicuique tantum adquiritur, quantum ratio ei permittit. l. antiquitas. & ibi glossa, verbo, cum herede. C. de usufructu. l. fin. C. de legatis. l. ex facto, §. item quero. ff. de vulg. & pupil. subst. ibi, magis autem est in utroque eorum tempus suum separatim seruari. l. 2. §. si primus. ff. de bonorum possess. secundum tabul. ibi, nec sibi iungentur, cum ad suam quisque causam substitutus sit. Bald. *consil.* 373. num. 9. *lib.* 1. idem *consil.* 374. *lib.* 1. ibi, item hac non videtur proprie substitutio, sed quadam dispositio temporis, scilicet genturi in vita, & genito post mortem genitori.

Quare cum quilibet possessor habeat per se ius in bonis maioratus, pater non potest filio præiudicare, eo quod ipse filius succedat per se, & ex liberalitate & dispositione primi fundatoris. l. si arrogator. ff. de adopt. l. vnus ex familia. §. si de falcidia. ff. de legat. 2. ibi, non enim facultas necessaria electionis proprie liberalitatis beneficium est. Quid enim est quod de suo videatur reliquisse, qui quod reliquit, omnino reddere debuit? Et profecuntur And. de Ifern. *in cap.* 1. si vis. feud. primetur, num. 4. & *in cap.* 2. de alienatione feud. pat. num. 11. ad finem; communiter receptam hanc opinionem dicit Mascard. *tract. de prob.* *tom.* 2. *conclus.* 767. num. 5. & 6. & antea Afflictis *decis.* 395. num. 3. & seqq. vbi Vrsil. m. addit. num. 5. Iulius Clarus *in §.* empti. tensis. *quest.* 16. & §. feudum. *quest.* 41. Alexand. Trentazinq. *lib.* 3. *variarum,* titulo de feud. resolut. 3. num. 5. vers. in p. casu. Intrigl. *de feud. quest.* 47. num. 19.

Pett.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. j. 3

Petr. Gregor. *de concess. feud. part. 3. quest. 7. numer. 4.* Iofred. *conf. 3. num. 22.* Hond. *conf. 90. num. 17. & 18.* Aluarot. *in cap. fin. que sit prima causa beneficij amittendi. conclus. 7.* Steph. Gratian. *lib. 3. disceptat. forens. cap. 345. numero 5. & 7.* Henric. Rosent. *de feud. cap. 9. membr. 2. conclus. 66. num. 28. litt. f.* Menoch. *lib. 3. presumpt. 28. numer. 15.* vbi alios refert Aluar. Velasc. *de iure emphyt. quest. 49. num. 11.* Pinel. *in l. 1. C. de bon. mater. 3. part. num. 98.* Ceuall. *lib. 3. communium. quest. 783. num. 24.*

Num. 18.

IN pactis matrimonialibus stipulatio fieri potest nascituris. hoc comprobant Tiraq. *de primogen. quest. 6. num. 11. & 12.* Guillelm. Benedict. *in cap. Raynuitius. verbo, sobolem, num. 5. de testam. & ex tali pacto nondum natis quaeritur ius in futurum.* Cassaneus *consil. 53. num. 28.* dicens quod tale pactum matrimoniale restringitur ad filios ex illo matrimonio. Probant Berengarius *in cap. 1. de filiis nat. ex matrim.* Philip. Decius *in l. pactum quod dotale, num. 11. C. de pactis.* Idem *conf. 578. num. 92.* Guillel. Benedict. *in cap. Raynuitius, verbo, duas habens filias, num. 200.*

Et hinc est quod tradit Menochius *consil. 92. num. 50. cum sequentibus, & consil. 203. num. 1.* dicens pactum tale valere, quod primogenitus succedat in vno castro. vide Anton. Fabr. *in suo Codice, tit. de pactis conuent. definit. 6.* qui loquitur de consuetudine. Sed etiam hoc valebit de iure; vt tradit Menochius *d. consil. 203. d. num. 1.* quibus adnece tradita per Fontanellum *tratt. de pactis nupt. conclusio 4. glossa 1.* Et quod nascituri idem ius habeant ad fideicommissum, quod iam nati, tradit Mier. *de maioratu. 2. part. in presat. num. 461. & quid in feudis, num. 464.* Pulchrè & eruditè Ioan. Francisc. Purpur. *in l. fin. num. 201. Cod. de pact. vbi in-*

quit quod ex tali pacto concipitur promissio, quæ radicitur in persona promittentis, ex qua acquiritur ius primogenituræ, & resoluit talem primogenituram ex contractu constitui posse.

Num. 20.

NOta quod textus *in d. l. quæritur*, loquitur in contractibus, in quibus terminis potest dubitari, an adueniente casu donationis, dominium in secundum donatarium absentem sine traditione transeat? in qua quaestione vide quæ scripsit Decius *consil. 239. num. 8.* vbi affirmatiuè resoluit; sed contrarium latè defendit Couarr. *lib. 1. variarum, cap. 14. num. 3. cum seqq.* & contra Decium dicit iudicatum Franc. *decis. 74. part. 1. & Robles lib. 3. cap. 5. num. 11.* latè prosequitur.

Ibi, vt eo mortuo ad alium transfeatur. Hic se offert quaestio inter magnos Iuriconsultos satis controuersa: videlicet, si secundus donatarius, cui post mortem prioris, res donata restituta est, viuo primo donatario decedat, an actionis spem in filios transmittat? Pro affirmatiua consuluit Oldrad. *consil. 224. num. 28. in fine.* istæ sunt allegationes Abb. *consil. 85. num. 2. & 3. lib. 1.* Paul. de Cast. *consil. 164. num. 2. lib. 2.* Matth. de Afflict. *in cap. 1. num. 26. vers. undecimò arguitur, de successione feudi.* Philip. Dec. *consil. 443. ad finem. vers. ita tamen.* Costa *tratt. de patruo & nepote, column. 9.* quos refert & sequitur Aluar. Velasc. *de iure emphyt. quest. 50. num. 44. vers. comprobatur aduersus.* Ioann. And. *ad Speculat. tit. de instr. edit. 5. nunc aliqua. vers. pro superiori, in fine.* Contrarium tenet Gregor. *in l. 7. tit. 2. part. 5. glossa penult.* Sed opinio Oldradi limitatur, si ex verbis donationis colligi possit, quod pacifcens non voluit secundo donatario ius adquiri, nisi superuixerit primo donatario, vt voluit Alciatus *resp. 9. ex num. 17. in*

A 2 illa

illa donatione Petro sua vita durante, & post eius obitum Michaeli & suis heredibus. & sequitur, dicens notabile Velasc. *vbi sup. in fine.*

Ex qua questione alia non minus dubia oritur, videlicet, si legatum relinquitur ad vitam legatarij, & hæres eo vivo decedat, an transmittat ad hæredem hæredis? Pro affirmatiua tenet Paul. *in l. fin. C. de legat. num. 3.* vbi inquit hanc questionem habuisse de facto Bononiz, & cum esset Aduocatus hæredis, allegabat Bart. *in l. Titia, el. 1. §. fin. ff. de legat. 2.* & cum Ludouic. Roman. fuisset interrogatus pro parte clientuli sui, videns recollectas quas ipse Paulus fecit *ad dist. §. fin. & legi de qua Bart. opposuit, non videns responsum, consulere recusauit: vt ipse Paul. refert vbi sup.* Prosequitur vltra alios M. Ant. Peregr. *tract. de fideicom. artic. 32. num. 76.* Secus verò si res esset legata simpliciter legatario, & ipse esset rogatus restituere hæredi post mortem. *l. in causæ. §. Pomponius. ff. de minoribus.* vbi Bald. & cæteri, Marc. Ant. Peregrin. *consil. 32. à num. 5. lib. 3.* Alex. *consil. 173. num. 1. cum seqq. lib. 5.* Anton. de Ingon. *sing. 2.* vbi in fine dicit hanc distinctionem Pauli audiuisse à Mariano Sozino, qui dixit quòd in contingentia facti, per eam bis senis obtinuit. vide Ludouic. Cassan. *consil. 31. à num. 1. & consil. 32. Anton. Mazet. lib. 2. variatum resolutione 2.*

Num. 25. 26. & 27.

MAioratus institutus per viam viculi particularis, aut meliorationis tertij, & hoc absque facultate regia, verus quidem maioratus est: & cum auctore consonant D. Ioann. del Castil. *lib. 3. controuers. cap. 19. num. 275.* Idem *tom. 5. quotid. controuers. cap. 65. num. 87.* idem Castil. *cap. 145. ex num. 30.* & ipsemet auctor confirmat etiam

inf. lib. 2. cap. 13. num. 36. Disputatque nouissimè Robles de Salzedo *tract. de represent. lib. 3. cap. 5.* Ex quibus primum inferitur, quòd maioratus ex tertio bonorum potest institui absque facultate regia, & ita institutus propriè maioratus dicitur, sicut ille, qui regia facultate instituitur, aliquando tamen multum interesse, an maioratus regia facultate, an sine illa instituat, ex adductis *lib. 2. cap. 11. ex num. 11. usque ad num. 17. & antea cap. 2. sub. num. 11. 53. & 54. 55.*

Secundò inferitur, quòd leges omnes, quæ de maioratibus loquuntur, procedunt in meliorationibus tertij & quinti in vinculis particularibus, patronatibus, annuierariis, capellaniis, & aliis quibuscumque dispositionibus iure maioratus relictis. ita in praxi receptum est.

Num. 29. & 30.

QVid in annuierariis & capellaniis? vide pro negatiua Salaz. *tract. de usu & consuetudine.* sed affirmatiuè tenet Castil. *vbi sup. num. 276.* adducens Guttierr. *lib. 2. pract. quest. 85.* vbi *num. 3.* relato Mieres pro sua opinione hæsitante, resoluit quòd *l. 46. Taur.* habet locum in annuierariis & patronatibus sic iure maioratus relictis; & ea quæ disposita sunt circa maioratus habent etiam locum in annuierariis & patronatibus, vt tradunt Martenz. *in l. 5. gloss. 5. num. 7. in fine tit. 7. lib. 5. recopilat. Ioan. Gutier. dist. questione 85.* idemque tenet *in l. memo potest. num. 61. ff. de legat. 1.* idem Molina noster *inf. lib. 3. cap. 6. num. 42. & cap. 7. num. 19.* quibus addè Mier. *tract. de maiorat. 1. part. in initio operis.* Et hanc partem in materia *l. 45. Taur.* citè translationem possessionis contra Gomezium ab auctore impugnatum, constanter sustinet Ioann. Gutier. *lib. 2.*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. ij. 5

lib. 2. *pract. quest.* 8. *num.* 1. & *quest.* 86. *per totam.* Marienz. qui cum auctore transit in l. 11. *gloss.* 11. *num.* 4. tit. 6. lib. 5. *recop.* & in l. 8. tit. 7. lib. 5. *num.* 4. *gloss.* 3. disputatque latè, & Molinam nostrum refert Mier. *de maiorat.* 3. *part.* *quest.* 1. *per totam.*

De interpretatione textus in d. l. 46. dicemus infra. adde Ramon. *consil.* 100. *num.* 330. vbi de ducatu Cardonæ, qui in sui principio per Carolū Magnum Imperatorem, post Comitem Barcinonæ, Vicecomitem Cardonæ elegit & deputauit, & quoad dignitates regales, quando non constat per authentica documenta de modo in eis succedendi, regulatur successio secundum Regni successionem. *Bologn. consil.* 62. Paul. Castro *consil.* 154. idem Molina lib. 1. *cap.* 3. Peguer. *de laudim. cap. item ne super laudimio. vers. ad instans, num.* 77. & 78.

CAPVT II.

Num. 6.

Idendus est D. Ioann. del Cañill. *tom.* 5. *quotid. controu.* *cap.* 93. §. 16. *num.* 33. vide Valençuela *consil.* 35.

Num. 7.

Vide Castill. *cap.* 82. *num.* 42. *vers. Caldas quoque Pirena.* Molina *les fuita tom.* 3. *de iust. & iur.* *cap.* 576.

Num. 10.

IBi, idem de omnibus aliis. Regnum Castellæ, cæteraque Hispaniarum regna, indubitati iuris est; quod iure sanguinis Philippo parentissimo Regi nostro competiit. Quid de regno Aragoniz, Oldrad. *consil.* 94. *num.* 95. idem

de regno Aragoniz & maioricarum, *consil.* 231. & Anchar. *consil.* 339. de Lusitanorū, *cap. grandi, de suppl. neglig. Prælat.* Philipp. *Déc. consil.* 443. in principio. & de Castellæ regno And. Barbat. *consil.* 10. *col.* 2. & de omnibus simul Paul. de Castr. *consil.* 164. & de forma successionis, vide nouissimè Camil. Borel, *de Regis Catholice præstantia, cap.* 56. vbi air, quod in successionem Regni tam masculi quàm foeminae iure primogenituræ admittuntur: & ad satietatem de materia, plura illic inuenies.

Num. 11.

IBi, Electione potius, non successionem constabat. An præstet principatum successionem, vel electionem deferri, quæstio apud politice disciplinæ professores agitur passim. Vnica verò inter alias, contra electionem redditur ratio; videlicet, quod meliorem legere fortuitum est: imò multos viros egregios regna fecere malos, & incognita scelera regnum docuit, adulator instillauit, minister induxit. Alexius sine hærede moriturus de successionem deliberabat. Igitur alij (prour Choniæ. refert) atque alij variè nominabantur; sed omnes qui sibi opportuni, atque utiles essent, nominabant; de eo autem eligendo qui optimè ex usu publico imperaret, nulla cura, aut cogitatio erat. Et honestior apud Romanos electionis Neronianæ exemplar fuit, prout refert Tacit. lib. 13. *Annal.* §. 2. & disputat nouissimè, & hanc partem exemplis, viribūque tuetur Pater Adam. *Concens. lib.* 1. *Pobinc. cap.* 53. *per totum.*

Num. 22. & 23.

Castill. *cap.* 164. *num.* 1. *prope finem.* Quibus adnectenda sunt pulchra Eleazari verba, prout Scriptura testatur. *Machab. lib.* 2. *cap.* 6. *qui.* carnes

A 3 porci

6 Additiones ad Molinam

porcinas edere retinens, ad supplicium ductus sic constanter affatur: *Non enim atatis nostra dignum est fingere ut multi adolefcentes, arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad viam alienigenarum, & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vite tempus decipiantur, & per hoc maculam, atque execrationem mea senectutis conquiram.* Et hoc quàm verum sit, notissima apud omnes experientia firmat.

Num. 24.

IBi, sicut aliàs dicitur de feudo: Adde *cap. 1. de feudo non hab. propr. nat. & cap. 1. de natur. success. feud. & cap. 1. de eo qui sibi, vel hered. §. fin. in quibus causis feud. amittatur; & quod tenor investituræ sit inspiciendus, qui feudorum iuri, & naturæ derogat, probat Curt. sen. consil. 48. ex num. 14. dicens hanc conclusionem esse marmoream. idem consil. 49. memoria recolende, num. 36. versic. primo igitur pro solidissimo fundamento. And. Gail. obseru. 50. num. 15. lib. 2. Et hanc in concessionibus feudorum communem vocat sententiam Iacob. Menoch. consil. 1. ex num. 124. investitura namque formam & naturam contractus denotat, illaque est radix & fundamentum omnium, quæ semper inspicitur. Facit l. 1. Cod. de impon. lucratius descripti. lib. 10. vbi à primordio tituli posterior formatur euentus, vbi glossa verbo, *Primordium*, ait quòd ex origine cuiuslibet contractus & causæ, quid sit statuendum, diiudicandum sit. l. elem. possideri. ff. de adquirend. possess. l. quid quod. ff. de donat. l. 3. §. 1. ff. de minorib. cum pluribus quos ad gloss. adducis in comprobationem. Et quòd scripturæ tenor præcipuus sit attendendus, tradunt Menoch. lib. 3. præsumpti. 91. mon. 2. Euerardus in locis legalibus, argumento & loco à contrario sensu, num. 31. Henric. Rosent. de feud. tom.*

1. cap. 1. conclus. 12. ex num. 1. vbi lit. A. in hanc partem plures cumulat. Et in deuolutione feudorum inuestitura est sola fons, origo, & causa, cuius tenor (licet repugnet feudorum naturæ, atque consuetudinibus) est inspiciendus: ut nouissimè cum aliis comprobabat Carolus de Tapia decisione supremi Italiane Senat. 2. artic. 2. ex num. 132. & nouissimè D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 155. in fine. & ante eos Valent. Velasc. consil. 23. ex num. 1. De quibus omnibus, & de aliis multis amplissimè prosequitur Salgado in suo eleganti, & perutili tract. de regia protectione 4. part. cap. 3. d. num. 44. cum multis sequentibus.

CAPVT III

Num. 1.

ID E D. Ioann. del Castill. tom. 6. quotidian. controuersiar. cap. 164. ex numero 1. vide & num. 5.

Num. 2. 3. & 4.

ADde Castill. cap. 43. num. 46. & cap. 159. num. 10.

Num. 5.

IBi, Quod verum. Idem tenent Anton. Gom. in l. 40. Taur. num. 69. Castill. in l. 46. Taur. col. 2. vers. item quæ. Burg. de Paz iun. quæst. 21. num. 221. Et quòd in concessione emphyteusis semper attendatur natura illius, probant Calderin. tract. de nomine emphyt. quæstione 23. numero 34. Felicianus tractatu de censibus, lib. 1. cap. 4. numero 10. & alios refert Mieres de maiorat. 4. part. quæst. 1. num. 8.

Num. 6.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. iij. 7

Num. 6. 7. & 8.

Vide auctorem lib. 1. cap. 1. ex num. 1. & nouissimè D. Ioan. del Castill. tom. 5. cap. 160. ex num. 1.

Num. 9.

Annotauimus in locis hic præcitatis per auctorem Castil. lib. 5. cap. 143. §. unico, num. 12.

Num. 10.

Dicemus infra lib. 3. cap. 6. & 7.

Num. 11.

Vide infra d. cap. 8. num. 1. vbi erit annotandum.

Num. 12.

De linearum materia vide D. Ioan. del Castill. d. tom. 6. cap. 138. & 140. & cap. 93. num. 9. & inf. lib. 3. cap. 4. latius dicemus.

Num. 14. & 15.

Quòd Regnum sit caput maiora-
tuum, refert Mier. 4. part. de ma-
iorat. quest. 1. num. 243. Salgado de Regia
prosecti. 3. p. cap. 10. num. 152. Cuius suc-
cessio est perpetua vsque ad millesim-
um gradum. Auctor ibidem cap. 4.
num. 11. 12. 29. 30. & 49. in fin. D. Ioan.
del Castill. tom. 5. quotid. controu. cap. 87.
num. 25. vers. quod sic. idem tom. 6. cap.
143. §. unico, num. 7.

Num. 16.

An successor in regno teneatur
soluere debita sui prædecessoris?
vide Mierem d. 4. p. quest. 26. num. 3.
& 15.

Num. 17. & 18.

Idem resoluunt Bursat. consil. 124. num.
136. lib. 1. Mart. tract. de iurisdic. p. 1. cap.
30. Fernand. de Loaz in consil. pro March.
de los Peler dub. 1. per totum. Iacob. Me-
noch. consil. 1003. num. 10. lib. 11. Neque
de hoc dubitari potest, vt refert Ca-
ued. decif. 17. num. 1. & 5. p. 2. subdens
quòd Reges à primordio regni sunt in
possessione donandi ciuitates & op-
pida vassallis suis, & quòd ita fuit de-
cisum super comitatu Portugalliar an-
no 85. Ioan. Garç. de nobilit. gloss. 1. num.
17. §. 1. vbi adducit pro hac parte qua-
draginta & quinque Doctores sic te-
nentes: & hoc fortius propter remunera-
tionem seruitiorum, quod ex legum
regiarum collectione maximè com-
probatur. vide l. 1. tit. 17. & l. 8. tit.
1. part. 2. & l. 5. titulo 9. lib. 5. ordi-
nam. & l. 1. numer. 10. lib. 5. recopilat.
ex quibus iuribus ita concludit Ma-
tienç. in l. 3. tit. 10. lib. 5. recopilat. &
hoc, dummodo non ex eo ingens re-
gni læsio contingat, vt ex auctore re-
censet Ioan. Garç. de nobilit. gloss. 1. §.
1. ex num. 13. & tract. de expens. cap. 16. per
totum. sic præter auctorem asseuerant
Restaur. Castal. tract. de Imperatore & im-
perio, quest. 104. Menoch. d. consil. 1003.
Rocast. Cornest. ex num. 49. Azcued. in
l. 1. n. 1. tit. 10. lib. 5. recopilat. & disputat
latè Mier. tract. de maiorat. 4. p. quest. 1.
limitat. 3. & 6. d. n. 16. & hoc verissimum
quidquid in contrariu teneant Alber.
in l. bene à Zenone, num. 27. c. de quadri-
narij præscripti. dicens quòd Princeps po-
test de suo remunerare, non de fiscalibus,
quia libera ei administratio con-
cessa est, non tamen donatio, exemplo
filijs familias. Ludou. Gom. in §. item Ser-
uiana, num. 44. Instit. de actionibus. D. Fer-
nand. de Menchac. lib. 3. controuers. illustr.
cap. 1. num. 8. & cap. 4. num. 2. & 5. & cap.
5. num. 2. Roland. consil. 1. num. 222. vol. 2.
Mier. ubi sup. d. quest. 1. num. 45. & 60.

Quæ

8 Additiones ad Molinam

Quæ iura, extante lege 3. recopilat. cessant omnino, qua reperitur cautum posse Principes de bonis regni coronæ liberè benemerentibus donare, modo & forma ibi præscripta, & non aliter. Quod intellige, etiam si non constet de meritis, nisi per assertionem Principis, ex Bart. in l. ambrosia. ff. de decretis ab ordine faciendis. numer. 2. & 27. Caroli Ruin. consil. 175. numer. 14. & consil. 217. col. 2. lib. 1. Sözinus sen. consil. 4. numer. 11. lib. 3. Natta consil. 475. numer. 6. lib. 1. Iacob. Menoch. d. consil. 1003. numer. 27. lib. 11. & dicemus inf. cap. 8. numer. 32. Idque etiam extantibus bonis liberis permixtum censerit probat Loaz in d. allegat. d. 1. vers. neque obstat, numer. 2. fol. nobis 185. in impressis Mediolani. Sed alij contendunt non posse Principem ad alienationem immobilium procedere, nisi in mobilium defectu, etiam ex causa remunerationis, ut notant Gom. in d. §. item Seruans. numer. 44. & Grat. rescript. 147. numer. fin. vol. 2. Et pro hac sententia facit l. 4. tit. 15. part. 2. Sed priori opinioni, extante dict. lege 3. recopilat. accedimus, eo quod formam in harum largitione donationum præfixit, & de hoc ibi nihil reperitur expressum, sed indistinctè loquitur. Neque ideo ita adstrictus Princeps debet esse in alienando, ut quilibet alius maioratus possessor, vel auctor notat in præsentibus, cui ultra relatos adde D. Ioan. del Castillo tomo 5. cap. 89. numer. 92.

Et ulterius nora, quod si Princeps plures largitiones (et si modicas) fecerit, hæc à successore possunt reuocari, dummodo in præiudicium regni vertant. Lucas de Penna in l. quicumque, numer. 12. Cod. de omni agro deserto, lib. 11. Paul. consil. 1. a numer. 122. vol. 2. Et plurimis relatis idem tenet Morosius rescript. 45. numer. 26. quorum opinionem sectamur quando ex pluralitate donationum magnum regni præiudicium, ac

detrimentum apparet, sicuti quando ex vnica donatione regni iura labefactantur. Sic ex Negulanti. inter consilium Albert. Brun. consil. 12. numer. 53. sic denique in specie resoluti Matienza in d. l. 3. gloss. 8. numer. 1. & gloss. 13. numer. 2. vers. secus cum aliis. Quarum modificatio sumitur ex vniuerso: ut Menoch. lib. 3. præsumpt. 124. numer. 10. Paul. Paris. consil. 75. lib. 3. numer. 13. & 24. Mart. Laud. quem refert & sequitur Iason in præiudici feudorum, numer. 77. Ludouic. Moros. d. rescript. 45. numer. 26. Itaque neque primæ donationes ab ultimis debent abstrahi, quia regnum est quid indiuiduum, & vnitas causæ efficientis concernit omnes actus suos. l. cum queritur. ff. de administratione tutorum. l. sed & cum aliquis. ff. de negotiis gestis. l. necmen. §. filio, iuncta glossa, ff. de legat. 3. licet non ita in donatione inofficiosa respectu legitimæ filiorum, in quo casu loquitur Bart. in l. 1. numer. fin. C. de inofficio. donat. quia ibi vltima reuocatur. Geroh. Gabr. consil. 137. numer. 11. volum. 2. Tiraq. in l. si unquam, verbo, omnia, vel partem aliquam. C. de reuoc. donat. numer. 34. Alex. Trentazinq. variarum lib. 3. titulo de donationibus, resolut. 4. numer. 5. volum. 1. Ioan. Greb. Sequan. decif. Dolana 97. numer. 15. vers. 2. Ioan. Petr. Fontan. ipm. 2. de pactis nupt. claus. 5. gloss. 8. p. 2. numer. 41. vbi numer. 42. querit quid si eodem tempore, & eodem contextu diuersis personis, vel eidem personæ fuissent plures donationes factæ?

Num. 22.

IBi, Quod intelligendum est, nisi immemorialis. Nota quod vbi linea præferbit contra aliam lineam tempore immemoriali. Mier. tract. de maiorat. 4. p. 9. 21. numer. 45. in noua editione. Auend. in l. 41. Taur. gloss. 1. ex numer. 3. Flores Dias de Mena in additione ad Gamam decif.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. iij. 9

decif. 93. fol. 48. Perez de Lara *traft. de anniverf. & capellan. lib. 1. cap. 5. num. 37.* nouiffimè Fontan. *traft. de paf. nupt. tom. 2. clauf. 6. gloff. 3. p. 2. num. 41.* Ex quibus apparet non fufficere præfcriptionem triginta, vel quadraginta annorū. Et ratio eft, quia in præfcriptione maioratus agitur de magno præiudicio nondum natorum, & regula eft, quòd aduersùs non valentes agere de iure nulla currit præfcriptio, ex traditis per auctorem *in fin. lib. 4. cap. 10.* fed aduersùs eos, qui agere ad terum recuperationem poffunt, bene procedit, ex l. 1. c. de annali except. Ideoque poffeffor aduersùs non poffidentem pro fua vita præfcribere poteft, fed aduersùs fucceffores eius minimè. Sic intelligendus eft Sozin. *confil. 47. numer. 9. lib. 3.* pro vt intelligit Gama *diff. decif. 93. num. 2. in fine.* & ibi Flores de Mena, & ponderat Greg. Lop. *in l. 10. titul. 26. p. 4. in gloffia, verbo, Non le empece,* dicens Sozinum locutum fuiſſe de præfcriptione reſpectu illius cõtra quem præfcribitur, non contra fucceffores eius. refert Mier. *ubi ſup. num. 45.* & ante eos Arias Pinel. *in auct. niſi tricenſi. num. 4. Cod. de bonis mat. circa finem. verſ. ex quo etiam.* Vbi admonet cum iudicio legendum Sozinum *in d. confil. 47.* quia eius conclusio ſecundùm communem opinionem reſtringi debet ad præſentem poffefforem maioratus, neque extenditur contra fuccefforem, cui ea præſcriptio non poteſt nocere, & quòd eius opinio etiam in feudis ex pacto & prouidentia non procedat contra naſciuturos, conſuluit Patifius *confil. 23. num. 199. lib. 1.* & an bona maioratus ſint in præſcriptibilia, & de pluribus huic vtilibus, vide Salgado *de regia proteſt. 3. p. cap. 10. à num. 283. cum ſeqq.* & rurſum *à num. 150.* vbi de immemoriali. Veroyo *confil. 76. num. 40. lib. 1.* Francife. Becius *confil. 230. à num. 35. cum ſeqq.*

Vel dic quòd Sozinus loquitur in materia feudali, & forma ſuccedendi in feudo, ſpatio triginta annorum præſcribitur. Mier. *d. quæſt. 21. numer. 34.* Gratian. *confil. 9. num. 39. lib. 1.* Curr. ſen. *confil. 82. num. 3.* Tiber. Decian. *reſp. 24. num. 108. volum. 1.* Secus in maiora- tibus, eo quòd ex diſpoſitione legum parita, & 45. Tauri, mortuo vltimo poffeffore maioratus, poſſeſſio in ſequentem transferrur, quare vna linea contra aliam (aliter quàm tempore immemoriali) non præſcribit. Contrarium tenet Caued. *decif. Portug. 121. num. 2.* vbi aduersùs clauſulam maioratus ſpatio quadraginta annorum ſuccedendi conſuetudinem admittit. Et idem cum Cauedo concludit Pereit. *decif. 11. num. 8.* pro quibus perpendi poſſunt tradita per auctorem *infra lib. 2. cap. 6. num. 52.* vbi præſcriptio quadragenaria cum titulo, adequatur præſcriptioni immemoriali.

Quibus nihil, aut parum refragantibus, cum auctore hinc tenendum reor, neque præfatorum decisiones huic reſolutioni obſtant, quæ in maioratibus Hispaniæ neſcio an valeant ſuſtineri. Nam voluntatem teſtatoris normam & modum ſuccedendi ab ipſomet teſtatore cautè, ac deliberatè præfixum, ſola præſcriptio immemorialis variare poteſt. Ex auctore *hic, & lib. 2. cap. 6. numer. 26.* vbi conſtat immemoriam deſiderati præſcriptionem, eo quòd ſimilis præſcriptio habeat vim tituli, & priuilegij, vt per auctorem *d. cap. 6. num. 13.* Er lic ex tanti temporis antiquitate præſumitur rectè aſſenſum regum interueniſſe ad hoc vt daretur varius ſuccedendi ordo, ex auctore *infra lib. 4. cap. 10. num. 10.*

Nec verum eſt dicere cum auctore ſuprà allegato *num. 52.* quòd præſcriptio quadragenaria cum titulo, habet vices præſcriptionis immemorialis, ſiquidem indiſtinctè in materia maio-

B ratur,

ratus, id fatendum non est, tum quia ministerio l. 45. possessio statim in luc cessorem transfertur, & sine possessione præscriptio non procedit: tum, quia contra non natos præscriptio quadragenaria non sufficit, vt dicemus *infra* lib. 4. cap. 10. idque in specie resoluunt Roderic. Xuar. *allegat.* 3. num. 3. Gregor. in l. 10. titulo 26. p. 4. gloss. 3. colum. fin. *versic. sit tertius casus.* Martenz. in l. 8. titulo 7. lib. 5. *recopilat. gloss.* 5. num. 25. *versic. itaque.* Et est communis resolutio, pro vt testatur Garc. *tract. de nobilit. gloss.* 5. num. 37. *versic.* 9. colum. 2. & pulchrè Menchae. *tract. de success. creat. lib.* 3. §. 26. num. 125. Neque contrarium deducitur ex auctore d. num. 52. quia loquitur in præscriptione, vbi tractatur an bona sint libera, an verò sint maioratusi subiecta. In qua specie contendit, præscriptionem quadragenariam cum titulo sufficere: secus in casu vbi bona maioratus non dicuntur esse libera, nec contra hoc allegatur præscriptio, sed de successione maioratus contenditur, quam vna linea contra aliam tempore immemoriali præscribit, vt per auctorem hic, licèt hanc quæstionem pertractet tumatim & per transennam.

Num. 25.

V *Ersc. ex quibus.* Dicemus *infra* lib. 3. cap. 13. num. 52. Castill. tom. 5. cap. 164. num. 9.

Num. 26.

Remedium possessorium qualiter in bonis regie coronæ competat, vide Aluar. Velaſc. *consultat.* 126. Mier. *de maiorat.* 3. p. in initio operis num. 4.

Num. 27.

De huius legis regni interpretatione dicemus *infra* cap. 26.

CAPVT IV.

Num. 1.

M *Ersc. In hac.* Vide Iaf. *consil.* 164. lib. 2. Bertraud. *consil.* 4. lib. 5. & ita iudicatum fuisse testatur Gam. *decis. Lusitaniæ* 206. num. 19. & *decis.* 193. qui omnes loquuntur casu quo maioratus hac lege relictus fuit, vt vltimus masculus possit de eo liberè disponere: prosequitur Mier. *de maiorat.* 4. p. *quest.* 29. & notat Greg. in l. 3. tit. 13. p. 6. glossa magna *quest.* 4. Et in hanc partem inclinare videtur Marc. Anton. *Pregr. tract. de fideicommi. art.* 14. num. 49. & art. 52. num. 2. Et de materia vide quæ scripsit D. Ioan. de Castill. lib. 2. *quotid. controu. cap.* 22. num. 34. *cum seqq.* vbi auctorem exornat, & hæc est recepta conclusio; neque alienationis prohibitio aliquid operatur vbi nulla superest persona cuius fauore dicta est, ex Menoch. *consil.* 325. *num.* 71. & *consil.* 732. num. 71. & *consil.* 732. n. 54. *vers.* 1. *Surdus consil.* 184. n. 19. lib. 2. & *consil.* 559. num. 9. lib. 4. & *tract. de aliment. titulo* 9. *quest.* 25. num. 71. Fufar. *de fideic. substitut. quest.* 551. num. 1. & 2. Sed vltèrius nota quòd cum verbum *maioratus* omnes de familia comprehendat, ex auctore *inf.* num. 13. vltimus censetur is, qui ex familia superet, non verò qui vltimus nominatus in scriptura maioratus fuerit, vt explicat auctor *infra* num. 23. Ex quibus inferitur egregiè quòd si in pactis matrimonialibus hac lege fiat donatio vt donatarius non possit de re donata, nisi inter filios, & descendentes masculos illius matrimonij disponere, si donatarius defecerit relicto vnico filio, in illo bona sūt libera: vt per Soz. iun. *consil.* 13. lib. 4. Augustin. Berous *consil.* 84. à n. 38. lib. 2. Andreas Alciat. *consil.* 11. lib. 9. licèt secus, si talis prohibitio pro fauore familie facta fuisset: quo casu inter omnes de familia

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. iiii. 11

milia perpetuum induceretur fideicommissum. Ex Zeuall. *commun. quest.* 725. Reale, & non temporale, ut firmavit auctor *inf. cap. 5. numer. 25.* & sic ultimus ex illa familia disponere poterit.

His subiunge quod si ultimus de feudo, vel de bonis maioratus testatur, tanquam si successio agnatorum finita esset (quæ reuera non erat finita) institutus si possessionem petat, impeditur per agnatos de iure suo dicentes: ut probat Alex. *consil. 30. volum. 1.* Nam in his quæ fundantur super veritate, cedit opinio veritati, *cap. veritate 8. distinct. l. 2. §. 1. ff. pro empt. ibi, qui potius substantiam intuetur quam opinionem.*

Num. 2.

EAndem sententiam amplexi sunt Menoch. *consil. 171. num. 15. & consil. 326. num. 18. & consil. 379. num. 12. & consil. 243. per totum. & consil. 679. num. 9. & consil. 532. num. 4. Petr. Surd. consil. 46. num. 2. lib. 1. Peregr. de fideic. artic. 1. num. 36. Cardin. Mantic. de interpretatione ultim. volunt. lib. 7. tit. 5. num. 11. Ioseph. Mascard. de probat. conclusionem 1136. nouissimè Fufar. de fideicom. substitut. quest. 460. ex num. 1. Sed limita, vbi cumque adsunt coniecturæ voluntatis, ut per auctorem *inf. num. 4. & 24. vide inferius num. 24.**

Num. 4.

His adde Mier. de maiorat. 2. part. quest. 5. num. 87. & 4. part. quest. 29. num. 12. Peregr. de fideicommiss. art. 1. num. 27. & 30. & consil. 33. num. 43. lib. 3. Cardin. Mantic. de contest. lib. 3. tit. 19. num. 8. & lib. 6. tit. 14. num. 22. Simon de Prætis de interpretatione ultimæ voluntatis, fol. 150. num. 156. & fol. 330. num. 93. Marcus Antonius Peregr. de fi-

deicom. quest. 5. num. 56. vbi scribit communiter teneri, subdens hoc verbum, si variatur persona substituti: secus vtrò si instituti; & nouissimè Vincentius Fufar. de fideicom. substitut. quest. 458. ex num. 1. Et fortius hæc conclusio procedit, quoties fit extensio de persona vera ad personam fictam. ex Menoch *consil. 97. num. 93. Fufar. vbi sup. num. 2. Quod limita, vbi cumque adsunt coniecturæ perpetuitatis, ut inf. cap. 5. Fufar. numero 10. qui loquitur quando bona in agnatione, & familia testator voluit conservare. Quibus adde D. Ioann. del Castillo tom. 6. quotidian. controuers. cap. 146. per totum, vbi luculenter.*

Num. 8. 9. & 10.

Prosequitur plura adducens D. Ioann. del Castell. tom. 6. quotidian. controuers. cap. 145. ex num. 1. Fufar. quest. 291. per totum.

Num. 11. & 12.

Adde Mier. de maiorat. 1. part. quest. 15. num. 38. D. Ioann. del Castell. tom. 6. quotidian. controuersiarum, cap. 66. num. 68. Mol. de iust. tom. 3. de maioratib. disput. 588. num. 2.

Num. 13. vsque ad 17.

Auctorem sequitur D. Ioann. del Castell. lib. 2. controuers. cap. 22. numero 52. distinguens inter fideicommissum & maioratum, nam eo ipso quo quis de aliquibus bonis se facere maioratum proficitur, ac si dixisset, *hæc maioratægo*, censetur velle in propria familia bona perpetuo conservare. ex auctore hic num. 13. & 17. & 20. & 27. & 32. Quod notanter intellige, siue maioratus regia facultate instituatur, siue non: nam utcum-

que sit, hoc verum generalissimum est, comprehendens omnes ex familia fundatoris, prout nouissimè animaduertit ipse D. Ioann. del Castill. tom. 6. controuers. cap. 143. §. unico, ex num. 3. reprobatis opinionibus Angul. & Ioann. Garç. distinguendum inter maioratum regia facultate, vel simpliciter institutum.

Cæterum præsens conclusio facit in successione maioratus extra dispositionem clausulæ Regis Henrici. Vide inf. cap. 6. num. 21. vbi hoc verbum maioratus, non comprehendit transuersales, etiam si hi à primo donatario descendunt, sed in linea dumtaxat descendentium successio.

Padill. in rubr. Cod. de fideicommiss. numero 11. Tell. in l. 21. Tauri, num. 10. Couarr. lib. 3. variarum, cap. 5. num. 2. Burg. de Paz consil. 2. num. 75. Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 59. & meliùs num. 64. Aluarad. de consuet. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 3. num. 6. Mier. de maiorat. 1. part. quest. 48. num. 22. Azeved. in rubr. tit. 7. lib. 7. recopilat. Molin. diffut. 588. num. 3. Sesse decif. 37. numero 9. Cornass. decif. 22. num. 29. Adde Bardelon. consil. 95. num. 5.

Et quidquid in contrarium teneat Mier. 4. part. quest. 29. auctoris sententia receptior est, eamque in hac amplissima curia, cum moderamine & cum hac distinctione vidimus praticari, scilicet, aut verbum maioratus in initio dispositionis profertur, posteaque vel plures, vel aliquæ particulares substitutiones subsequuntur, quo casu militat auctoris ratio; & praxis inconcussa viget: aut institutor incipit faciendo aliquas substitutionum vocationes, vel refert dispositionem ad aliquam certam, vel determinatam lineam, vel lineas; posteaque adiciat in earum calce hoc verbum, *hægo maioratus eo*. Tunc ultra gradus præscriptos substitutio protrahi non de-

bet. Alex. Raudensis variarum, cap. 43. num. 12. Menoch. conf. 803. num. 36. lib. 9. Mier. 1. part. quest. 48. num. 8.

Num. 18.

Joseph. de Rusticis in repet. l. cum auus, lib. 6. cap. 4. num. 14.

Num. 19. & 20.

Svrd. consil. 448. num. 21. & 22. volum. 3. sequitur D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 93. §. 6. ex num. 1. & iterum cap. 144. num. 40. & cum pluribus seqq. tom. 6. cap. 181. num. 1.

Num. 21.

De quo vide D. Ioan. del Castill. tom. 6. cap. 144. ex num. 41.

Num. 22.

Adde Riminald. iun. consil. 456. num. 50. volum. 4. Tiber. Dec. consil. 31. num. 137. vol. 1.

Num. 23.

De interpretatione textus in d. §. prædium, diximus supra num. 1. & auctorem hinc exornat nouissimè D. Ioann. del Castill. tom. 6. quotidian. controuers. cap. 143. §. unico. & quod vltimo loco vocatus potest extraneum hæredem instituere, ultra Molinam notum in præfenti, probant Angul. tract. de meliorat. in l. 11. gloss. 11. à num. 6. & Fulb. Pascian. consil. 49. n. 99. & 100.

Quid si dubiteretur, an maioratus sit extinctus, necne? Vide quæ tradit Mier. de maiorat. 4. part. quest. 29. vbi tenet propter honorem & dignitatem non esse extinctum pronuntiandum. D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 143. §. unico, num. 2.

Num. 24.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. iiii. 13

Num. 24. usque ad 29.

Num. 30. usque ad 34.

L Atissimè per Fufar. de fideicommiss. substitutione, quest. 460. ex numero 4. Castill. tom. 5. cap. 144. num. 43. cum seqq. & cap. 146. num. 11. & plures refert id tenentes idem D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 181. num. 11.

Num. 25.

Quomodo & quando in fideicommissariis substitutionibus fiat extensio de persona in personam, vide tradita à Petr. de fideicom. quest. 5. num. 56. & de hac re latissimè scripserunt Menoch. de presumpt. lib. 4. presumptione 65. per totam. Cardin. Mantica. de conceff. ultim. volunt. lib. 3. tit. 19. Marc. Anton. Peregr. de fideicom. cap. 11. per totum. Casanet. consil. 4. num. 820. & quid in contractibus, vide Fontanellum claus. 11. gloss. 25. ex num. 40.

Num. 28.

Verf. nam hoc. Sic distinguit Peregr. de fideicom. artic. 11. num. 32. Hieronym. Zcuallus commun. quest. 725. num. 12. & in dubio, testatoris dispositio potius debet censerì perpetua, quàm temporalis. cap. cum venissent, de institutionib. Gregor. Lopez in l. 2. tit. 15. part. 2. verbo, el mas propinquo. Covarr. lib. 3. variarum. cap. 5. num. 4. cum pluribus aliis, quos recenset nouissimè Fufar. de substitutione fideicommiss. quest. 688. numero 13. & 14. similiter etiam vide infr. dicta cap. 18.

Num. 29.

Adde Mier. 1. part. quest. 35. num. 38. & D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 181. num. 9. ubi explicat.

Verf. & quamvis. Nota quòd si testator dixerit quòd bona perpetuò essent apud descendentes, talis prohibitio (procul dubio) ultra quartum gradum extenditur: secus verò si dixerit, quòd dicta bona de familia non exirent. Menoch. consil. 233. num. 23. & 24. licèt aliqui utroque casu non extendi defendunt, vt ibi per eum & auctorem refert & sequitur Vincent. Fufar. de fideicom. substituit. quest. 381. numero 28.

Versic. sed quando. Quoties fideicommissum nominatim iungitur certæ personæ, eam tantum tenet, non cæteros successores. Berret. consil. 174. & ita fuisse iudicatum in Senatu Parisiensi testatur, ibi, in maioratu de monte mayor. Facit l. Celsus. 29. §. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. fin. ff. de legat. 3. Nam ad hoc quòd omnes teneantur, est necesse quòd generaliter, siue indefinitè sit onus iniunctum. l. si plures. 96. ff. de legat. 3. l. 1. §. id quod ex substitutione. ff. ad legem falcidiam. vel saltem quòd testator appellariuo, non proprio nomine usus fuisset, iuxta Diui Seueri rescriptum, relatum ab Vlpiano in l. si Titio & Mauius. 63. §. 1. ff. de legat. 2. l. licèt Imperator. ff. de legat. 1. ibi Bart. num. 3. & 4. late & eleganter ex communi opinione resoluit Alex. num. 9. & copiosè las. numer. 31. cum pluribus seqq. & num. 54. communem etiam sententiam professus est. Idem tenent Bart. in d. l. Celsus. 29. §. 1. num. 3. ff. de legat. 1. Salicet. in l. unica. §. pro secundo, numer. 15. Cod. de caduc. toll. Imola in l. si duobus 16. num. 2. ff. de legat. 2. Carol. Ruin. consil. 67. num. 6. & 7. vol. 2. Petr. Surd. consil. 458. num. 29. volum. 3. ubi plurimis congestis respondet quòd quando testator verbis restrictiuis utitur, vel grauiamen iudici

B 3 nomi

14 Additiones ad Molinam

nominatim imponit. non dicitur illud voluisse extendere de vna persona ad aliam : quo casu tamdiu permanebit, quamdiu permanerint personæ, quarum contemplatione adiunctum est. l. pater filia. ff. de seruis. legat. ibi, Ne quod affectu filie datum est, hoc ad externos eius heredes transiri videatur: quia non refert cum quo de supremis quis loquatur, sed in quem voluntatis intentio dirigatur. l. cum pater. §. donationis. ff. de legat. 2. l. si mulier. ff. solus. matrim. l. fideicommissa. §. interdum. ff. de legat. 3. vide Bolognet. in l. filiusfamilias. §. diu. ff. de legat. 1. num. 269. Hippol. Rimin. consil. 535. num. 13. lib. 5. Alban. consil. 1. num. 12. Honded. consil. 78. num. 34. Iacobus Menoch. consil. 376. num. 47. Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicommiss. art. 14. num. 47. & quæ tradunt Alciat. respo. 11. lib. 9. aliàs 134. Berous consil. 84. lib. 2. & Sozin. iun. cap. 13. lib. 4.

Num. 31.

Idem recensent P. Molina tract. 2. disputat. 188. D. Ioan. del Castillo d. lib. 2. cap. 22. num. 57. Cornazan decis. 122. ex nu. 29. Raudenf. variarum cap. 43. numer. 12.

Num. 32.

Prosequitur D. Ioan. del Castell. tom. 6. controu. cap. 143. ex numer. 3. quod intellige cum distinctione à nobis tradita suprà num. 33.

Num. 33.

Ibi, Nominatio namque. Prosequitur latè D. Ioan. del Castillo tom. 6. quotid. controu. cap. 166. ex numer. 26. Et nota quòd nominari præferuntur: ratio est, quia ex speciali nominatione colligitur maior affectio. ex Fufar. de fideicom. substitut. quest. 359. num. 1. & 2. cum seqq.

vbi latius de interpretatione textus in d. §. in fideicommissio. Paris. consil. 374. à num. 49. volum. 2. facit l. fin. C. de usuris. l. in plurimum. ff. de adquir. hered. l. heredes mei. §. fin. ff. ad Trebell. ibi, Propter gradus fideicommissi præscriptos, idest, nominatos. & aliquando accidit testatorem vltiores anterioribus anteferre, vt de facto vidisse testatur Fulgos. consil. 85. numer. 3. vers. ceterum. sequitur Mantie. lib. 8. de coniect. cap. 18. num. 49. & facit cap. 1. de duobus fratribus. Petalr. in rubr. C. de hered. instit. num. 108. adde quæ diximus suprà cap. 2. num. fin.

Num. 34.

DE materia textus in dict. §. in fideicommissio, plura recenset D. Ioan. del Castell. tom. 5. cap. 93. num. 17. & vide Fufar. de quo suprà.

Num. 36.

Idem recensent Mier. de maiorat. 1. p. quest. 48. num. 28. Aluarad. de coniect. lib. 2. cap. 3. num. 6. D. Ioan. del Castell. lib. 2. cap. 22. num. 39. quotid. controu. & tom. 5. cap. 5. cap. 181. num. 30.

Num. 37.

Contrarium tenet Angul. tract. de meliorat. in l. 11. gloss. 11. col. fin. sed vide D. Ioan. del Castell. tom. 2. cap. 22. num. 39. & tom. 5. cap. 93. §. 2. num. 8. & tom. 6. cap. 166. num. 48.

In versiculo, sed ut de hac re. Non dissimilia tradita per Menoc. videbis consil. 233. lib. 3.

Num. 38.

EX hoc apparet quòd transuersalis non admittitur, si fideicommissum fuisset relictum pro descendentibus testatoris. Philipp. Dec. consil. 38. num. 3.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. iiii. 15

n. 3. c. 4. Sozin. inter consilia Curtij senioris consil. 40. n. 14. v. ff. c. confirmatur sec. in lib. Zephal. consil. 17. à numer. 27. c. consil. 269. num. 46. Paul. Paris. consil. 1. num. 59. c. 60. lib. 3. Iacob. Menoch. consil. 233. per totum, præcipue num. 16. lib. 3. Idem consil. 1177. num. 9. vbi fortius, etiam si testator in dispositione de transuersalibus meminerit, dicens quod tunc dicta verba intelligi debent de transuersalibus, qui extabunt inter ipsos descendentes à testatore, non verò de transuersalibus descendentes à fratre ipsius testatoris. Quibus adde l. 3. §. 1. ff. de legat. prest. l. qua conditio. ff. de condit. c. demonstr. l. libertorum. ff. de verborum signif. Et contra Molinam nostrum, in materia maioratus tenent Mier. tract. de maiorat. 4. p. quest. 29. num. 17. Petr. Surd. consil. 448. per totum, præcipue numer. 30. & vltra Gregor. hic citatum in fine, vide Burg. de Paz consil. 34. à num. 12. Angul. tract. de meliorat. lib. 11. num. 6. gloss. 11. à num. 9. Palaz. Rub. in cap. per vestras. §. 26. 3. notab. num. 20. fol. 497. Couarr. lib. 3. variarum. cap. 5. num. 3. versic. 2. cum Gregor. Peralta in listamblerum. §. Stichum. ff. de legat. 2. num. 3. & in materia vide D. Ioan. del Castill. tom. 5. cap. 93. num. 14. Tandem in Hispanorum primogeniis cōmonis & vera resolutio est, quod maioratus institutio non solum simpliciter & absolute facta, verum etiam contemplatione certarū personarū, ne dum ipsas personas nominatas, sed etiam transuersales comprehendit, ideoque non solum in descendentes primi institutoris, & illarum personarum, quæ specificè vocantur, sed in transuersalibus quoque illorum & descendentes perpetua esse, docet Castill. lib. 3. cap. 22. c. 10m. §. cap. 166. ex numer. 26. cum pluribus seqq. & specificatio personarum, nominatis tantum præcedentiam successionis tribuit, non verò cæterarum personarum exclusionē ope-

ratur, vt probat latè Castill. vbi suprā. Fufar. de substit. quest. 359. ex num. 1. cum aliis.

Et sic eo ipso quod qui de aliquibus bonis se facere maioratum profiteretur, tunc in perpetuum, & in infinitum maioratus institutus censetur, non tantum quo ad descendentes, verum etiam quo ad transuersales, licet de transuersalibus in successione in maiora nullam mentionem fecerit, quia hoc verbum maioratus absolutum est, & generalissimum, & dubio procul omnes de familia fundatoris in infinitum comprehendit, siue regia facultate, siue aliter, siue ad certam & specificam lineam referatur, siue absolute & indistinctè talis maioratus institutio facta fuerit, & siue præcedat verbum maioratus vocationibus, siue subsequatur. Burg. de Paz q. 51. 2. ex num. 121. Mier. 1. p. quest. 48. num. 22. in priori editione. Garc. nobilit. gloss. 31. numer. 6. Matienz. in l. 1. num. 7. lib. 5. gloss. 7. num. 4. Azeued. in rubr. illius tituli numer. 3. Aluarad. de coniect. lib. 1. cap. 3. §. 3. num. 6. Spur. gloss. 19. num. 83. Pater Molina de iustit. c. iur. disputat. 588. ex num. 2. Castill. tom. 2. cap. 22. numer. 39. & latius ex num. 57. Menoch. consil. 803. num. 36. lib. 9. Peregr. consil. 64. num. 4. lib. 2. Raudenl. variarum cap. 43. num. 12. Cornassa decis. 122. num. 29. c. 30. Sesse decis. 37. n. 7. idem repetit auctor in fr. num. 28.

Num. 39.

Sed quidquid in fideicommissis alij teneant, vbi dispositio fit per verbum maioratus, auctoris sententia verior est & receptor, cum modamine de quo suprā num. 13. & idipsum fatentur Burg. de Paz iun. quest. 2. à num. 67. Matienz. in l. 1. numer. 7. lib. 5. recapitulat. gloss. 7. num. 4. qui loquitur in maiore factio in filio primogenito, vt succedat

16 Additiones ad Molinam

cedat per viam maioratus, & in hac specie sequitur Azcued. in rubr. num. 7. lib. 5. recopilat. num. 6.

Num. 40.

HOc verbum *familia*, in iure dupliciter accipitur, in genere, ut comprehendat omnes de domo & agnatione: in specie, ut solum eos, qui à patrefamilias descendunt, comprehendat. Et in dubio præsumitur testatorem sensisse de propria familia in specie, non in genere. Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicom. art. 22. num. 26. Cardinalis Mantica lib. 8. coniect. titulo 12. Petr. Surd. consil. 247. num. 12. volum. 2. Iacob. Menoch. consil. 233. num. 16. & præsumpt. 88. lib. 4. n. 2. & iterum consil. 1177. numer. 7. volum. 12. Mand. Albenf. consil. 474. numer. 76. Paul. Paris. consil. 1. num. 59. & 60. lib. 3. Sozin. sen. inter consilia Curt. senioris consil. 40. num. 14. Prosequitur D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 93. §. 13. num. 10. & §. 16. num. 28. vbi latius de significatione huius verbi, tam in fideicommissis, quam in maioratibus.

Et sic in ciuitate Pisana plures erant familie de Fōrana, quæ in genere vnâ familiam significabant: vna tamen appellabatur de Pauēris, altera de Arulis, altera de Malaueris. Quidam de Pauēris constituit fideicommissum, ut eius bona conseruarentur in familia de Fontana: intelligitur in Fontana de Pauēris, non de aliis. Paul. Paris. consil. 51. num. 10. lib. 2. Iacob. Menoch. consil. 30. num. 13. lib. 1. Et idem tenet Molina noster infra lib. 3. cap. 9. num. 20. Vicentius Fufar. de fideicom. substitut. quest. 353. ex num. 1. Sic hærede vocato intelligitur de propriis hæredibus, ut erit annotandum infra in notis eiusdem auctoris num. 6. Fufar. vbi sup. num. 2. vbi num. 4. limitat.

Et hoc fortius, si dictum fuisset

quòd per lineam directam succederetur; linea enim recta, siue effectiua descendentes tantum continet. l. 2. titulo 19. p. 2. Burg. de Paz consil. 26. ex num. 40. Mier. de maiorat. 2. p. quest. 10. Casual. decis. 31. num. 10. p. 4. Peregr. art. 22. num. 24. Menoch. consil. 233. num. 16. lib. 3. vbi ait non intelligi de transuersalibus testantis. Prosequitur Paul. de Mont. Pico consil. 96. ex num. 122. & nouissimè D. Ioann. del Castill. tom. 6. quod. controu. cap. 112. à num. 16.

Num. 41.

DE vocatione propinquorum vide Fufar. quest. 397. num. 1. & 367. num. 2. & 366. num. 26.

Num. 42.

Vericulo, *Quæ omnia*. Consonant Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 59. Gam. decis. Lusitana 206. Cornaz decis. Lucensi 122. num. 30. qui omnes tenent cum auctore, quòd talis maioratus in familia alicuius tertij institutus, omnes qui ex illa familia procedunt comprehendit Idem resoluunt Ioann. Garc. tract. de nobilit. gloss. 1. §. 1. num. 27. D. Ioann. del Castill. lib. 2. quotid. controu. cap. 22. num. 39. facit l. cum pater. §. à te peto. ff. de legat. 2. cum eo quod notat Cumanus ibi, Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicom. art. 20. num. 27. & art. 25. num. 49. Anton. Fab. lib. 6. Codicis, titulo 20. definit. 27. Simon. de Prætis lib. 3. vltim. volum. solut. 3. numer. 42. fol. 343. Anton. Petr. tract. de fideicommiss. quest. 11. numer. 19. qui loquitur in questione, an proximitas attendatur quando maioratus instituitur in extraneo. Prosequitur nouissimè D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 93. §. 16. num. 27. & tom. 6. cap. 142. n. 19.

Contrariam verò sententiam firmarunt Gabr. consil. 107. Iacob. Cuiacius lib. 8.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 17

lib. 8. ad Piprianum. in d. §. à te peto. Burg. de Paz quest. 2. num. 85. P. Molina trakt. de test. & iur. lib. 2. disputat. 589. Quæ extensio vt cum auctore concludam, ex verbo, & ex vi maioratus omnimodo comprehenditur. quod vel rissimum, & indubitatum est per tot fundamenta ab auctore supra plerisque in locis adducta ac repetita; sed cum moderamine id intelligendum censeo, de quo num. 13. in fine.

Num. 44.

Ratione perpetuitatis hoc admissum censetur; rectè equidem, sic cum auctore fatentur Mier. 2. p. quest. 2. num. 27. Ang. in l. 11. glos. 5. & 6. Flores de Mena lib. 1. variarum. cap. 16. art. 2. v. 8. Qui omnes loquuntur in filio naturali, asseuerantes esse admittendum, deficientibus omnibus legitimis. Quod amplia, etiamsi transuersales in defectum filiorum legitimorum fuissent vocati, ex Menochio lib. 4. de presumptionibus, presumptione 78. numero 2. Mena ubi sup. numero 6. Mantica de coniectur. lib. 11. titul. 9. num. 2.

Num. 45.

Quid in Capellaniis, vbi vocatur consanguineus? Vide Nicol. Garc. de benef. 7. p. cap. 15. à num. 36. vbi quid si non ad sint legitimi? Mier. 2. p. quest. 2. num. 96. & cum Molin. nostro tenet Rota per Ludouic. decif. 433. n. 17. Quæ cum hac limitatione procedunt; aut substituti vocati sunt per verba iuris, seu civilia, (singe agnatio, domus, familia, parentela,) aut verba naturæ, vt sunt coniunctus, consanguineus.

In primo casu illegitimi compre-

hensi non censentur: in secundo secus. Garc. dist. cap. 15. Quam distinctionem admisit Rota; provt refert additio ad prædictam decisionem 433.

Num. 46.

Dicemus infra lib. 3. cap. 3. vbi hanc quæstionem ipsemet auctor luculenter excitat.

C A P V T V.

Num. 1. & sequentibus usque ad

num. 7.

Is adde D. Ioann. del Castillo tom. 2. quodid. controu. cap. 22. numer. 39. Idem cap. 144. num. 46. García de nobilit. gloss. 1. §. 1. à num. 29. Flores de Mena lib. 2. quest. 17. num. 31. cum seqq. Menoch. lib. 4. presumptione 68. & 69. & consil. 803. ex num. 1. lib. 9. Cald. Pereyr. decif. Portugal. 5. num. 3. qui omnes in eadem sunt sententia, asseuerantes quod maioratus constitutio tenet, etiamsi expressè non fiat, dummodo verbis, seu coniecturis comprehendatur, & ista opinio in Hispanorum primogeniis communis scribentium voto recepta est, quod procedit etiam in terminis statuti, quod standum sit chartæ. nam adhuc sufficit ex coniecturis percipi mentem disponentis eam fuisse, vt maioratum institueret, vt ex pluribus probat Sesse decif. Regni Arago. 63. num. 20. cum seqq. vbi plura refert, quia expressum dicitur, quod ex coniecturis colligi potest, vt per auctorem sup. cap. 1. num. 22. & infra lib. 3. cap. 3. num. 43. vers. Sed quæstio.

C Num.

Num. 2. 3. & 4.

Vide Iacob. Menoch. *consil.* 713. *num.* 6. & *consil.* 803. *numer.* 4. & *consil.* 926. *num.* 1. Vincent. Fular. *de fideicom. substit. quest.* 384. *num.* 3.

Num. 5. & 6.

Hoc ipsum probant D. Ioann. del Castillo, & Menoch. de *questio- nibus sup.* Ioseph. Mascard. *conclus.* 1185. *num.* 6. & *conclus.* 1417. *numer.* 17. & Mantic. de *coniect.* lib. 6. cap. 13.

Num. 7.

D. Ioann. del Castill. cap. 169. Fular. *quest.* 683. *num.* 16. Idem repetit auctor *infr.* *num.* 16. in qua *questione* sic distinguendum censeo. Primum quando prohibitio alienationis fit per modum causæ: secundum quando per modum dispositionis. Per modum causæ prohibetur alienatio, veluti si testator dixerit: *sic enim fiet ut bona non exeant de familia.* quo casu verissima est sententia tenentium prohibitionem restringi ad nominatos, quorū favore id accessorie dispositum fuit. Ripa *in l. filiusfamilias* 117. §. *dui.* *num.* 107. ff. *de legat.* 1. vbi de communi testatur. Philipp. Deci. *consil.* 636. *num.* 7. vol. 2. Rota 1. part. *diuersorum decis.* 568. n. 3. & 8. Et verba perpetuitatis respectu vocatorum exponi debent, non verò aliorū quorū mentio facta non est. Carol. Ruin. *consil.* 153. *num.* 14. volum. 1. Ioan. Zeph. *consil.* 17. *num.* 16. lib. 1. & ita ad substitutiones expressim factas restringuntur, quibus deficientibus cessant etiam clausulæ perpetuitatem insinuantes. Rota *diuersorum 2. part. decis.* 203. *num.* 1. & cum prohibitio alienationis sit adaptanda ad substitutiones præceden-

tes, non potest ampliari primogenium, seu fideicommissum ad alias personas, sed intra limites seu cancellos præcedentis dispositionis continetur. And. Alciat. *in l. cum pater.* 79. §. *fundum.* *num.* 6. ff. *de legat.* 3. Philipp. Dec. *consil.* 313. *num.* 12. volum. 2. Rota *diuersorum decis.* 698. part. 1. n. 16. & 37. Iacob. Menoch. *consil.* 220. *num.* 26. lib. 3. firmans quòd si generaliter dicatur quòd bona non exeant de familia, restringitur præceptum ad casum præcedentis dispositionis. Idem *consil.* 233. *ex num.* 27. idem lib. 4. *presumptionum, presumpt.* 68. *num.* 18. *cum seqq.*

Secundus casus est, quando prohibitio alienationis fit per modum dispositionis, veluti, *Prohibeo bonorum alienationem, quia volo quòd mea bona perpetuò maneant in familia, vel agnatione mea.* quo casu satis controuerso, receptior sententia est, quòd prohibitio hæc perpetua perpetuum fideicommissum inducat, seu maiorum. Sed hoc fortissimum, vbi testator exprimendo rationem, verba perpetuitatis apposuit. Sic optimè & copiosè tenet Vincent. Fular. *de fideicom. substit. quest.* 688. *num.* 17. & *num.* 18. ita consuluissè affirmat. Probat Alciat. *resp.* 101. *num.* 4. lib. 9. & secundum primam impressionem *resp.* 777. *num.* 4. vbi Mediolani ita iudicatum testatur. Quod magis receptum dicit Menoch. *consil.* 197. *num.* 20. & *consil.* 900. *numer.* 19. & *consil.* 1012. *num.* 13. & *consil.* 1029. *num.* 1. in quibus locis plures adducit. Sequitur Rota per Farinac. *decis.* 193. *num.* 6. part. 1. *in nouissimis.* Idemque recentent aliòsque citant Vincent. Fular. *de substit. fideicom. quest.* 688. *num.* 30. & Rimin. *consil.* 20. *num.* 6. *cum seqq.* & *num.* 23. & *consil.* 23. *num.* 224. & 225. lib. 1. & 2.

Et conueniunt omnes quòd vbi-
cumque dispositiue prohibitio alienationis facta est, ut bona perpetuò in familia maneant, in fauorem familiz fideicom-

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 19

fideicommissum perpetuum & absolutum est inductum.

Sed difficultas erit cognoscere quando dicatur testatorem per modum dispositionis principalis disposuisse, ut bona remaneant in familia: super quod recurrendum erit ad Petram de fideicommissis. quest. 5. in primo casu; & ad Peregr. art. 14. dub. 13. qui exempla nonnulla referunt.

At verò si verba prohibitiua ordinantur ad substitutiones præcedentes, ultra illas personas nominatas prohibitio non progreditur, neque fideicommissum perpetuum inducitur; etiam si tales substitutiones verbis quantumcumque generalibus, ac perpetuitatem, tractumque successuum denotantibus, conceptæ sint, ne ratio sit amplior dicto, quæ ad eas personas tantum dirigitur, quibus prohibita est alienatio, & ideo ad alias trahi non debet: est etiam restricta ad casus, quibus facta est substitutio, & sic ad alios non est porrigenda. Doctores enim qui dicunt, quod clausula illa absolutum denotat fideicommissum, generali clausula innituntur; cessante autem generali ratione, non potest subsistere extensio, siue comprehensio ab ea proueniens. Rota diuersorum 2. part. decis. 230. n. 2. cum seqq. Petr. Surd. d. c. 85. n. 4. & 5. part. 1. & consil. 448. n. 25. & 26. vtriusque minus refragatur. vol. 3. Burf. consil. 337. n. 53. & 54. vol. 3.

Tunc verò prohibitio realis perpetuum & absolutum fideicommissum inducit, quando in initio institutionis, per modum & regulam generalitatis præponitur; sed post substitutiones factas efficitur personalis, & non egreditur personas nominatas. Et facit quod diximus sup. cap. 4. num. 13. in fine. Authen. de restit. fideicommissi. collatione 9. & si fiat in rem, restringetur ad personas, & personali par est, quamquam perpetuæ prohibitioni adiecta

sint illa verba vniuersalia, ne exeant de familia, vel de nomine, vel de posteritate. §. nos igitur. iuncto §. 1. in Authentica de rest. fideicommissi. Animaduertendo quod in §. 1. fuit facta prohibitio alienationis, per illa verba, nullo nunquam tempore, & impersonaliter, dicendo, ne exeant de familia. Et tandem in d. §. nos igitur, dicitur quod prohibitio illa non egreditur primum gradum vocatorum: & est ratio, quia prohibitio impersonalis refertur ad vocatos, & non protrahitur de persona ad personas. l. pater filium. 36. §. fundum. ff. de legat. 3. vbi illa verba, ita enim sunt ut fundus Titianus de nomine vestro nunquam exeat, non extenduntur ultra personam primi vocati. & facit l. que conditio. 39. ff. de condit. & demonstrat. Bald. in l. filius familias. 117. §. Dini. num. 3. ff. de legat. 1. vbi eleganter satis ad rem Bolognet. ibi num. 169. & 270. & copiosius consil. 15. ex num. 56. Carol. Ruin. consil. 127. num. 10. vol. 2. Berret. consil. 55. num. 1. & 2. Honned. consil. 78. num. 34. volum. 1. vbi respondet quod ex perpetua prohibitione alienandi, censetur testatorem voluisse tantum alienationem prohibere ad conseruationem fideicommissi præcedentis, non autem inducere nouum fideicommissum: ac deinde num. 35. ex auctoritate plurimorum Doctorem deducit in hac specie & aliis similibus, eam esse disponentis voluntatem, nempe ut conferrentur bona inter descendentes, in casibus antecedentium substitutionum, & non ulterius. Pluribus in id relatis Menochius consil. 376. ex num. 47. & seq. ad num. 54. Hippol. Rimin. consil. 335. num. 13. volum. 5. Rotæ decisionem recenset, in qua iuxta hanc sententiam causa decisa fuit. Et ita concludit Peregr. de fideicommissi. art. 14. numero 47. quod prohibitio alienandi adiecta fideicommissio præcedenti, illud non auget, quatenus verba prohibitionis

in sui generalitate pati videntur, sed ad terminos fideicommissi instituti, ut consecratiue facta ad maius fideicommissi robur : & addit Cardin. Alb. *consil. 1. numer. 12.* quod testatores communiter fideicommissa in principio substitutionis condere consueverunt, non autem in prohibitione alienationis ; & propterea si testator omisit in substitutione id facere, non est credendum, quod in prohibitione alienationis illud voluerit inducere : & refert Menoch. *sup. num. 53.* & hoc probat Cauale. *decis. 5. num. 90. part. 3.* vbi ita decisum in Rota refert. Ex quibus limitantur tradita per auctorem *sup. cap. 4. num. 22.*

In contrarium pugnare videntur auctoris verba *sup. num. 6.* ibi, *secunda coniectura.* vbi verba generalia, ut bona perpetuo in familia conferuentur, etiam relatiua ad precedentes vocationes, eas non restringunt, imò dispositionem ampliant, & perpetuum & absolutum maioratum inducunt. Quam partem amplectuntur Velaz. de Auend. *in l. 41. gloss. 3. num. 11.* Cardin. Mantic. *de coniect. ultim. volunt. lib. 6. tit. 14. numer. 24.* Burg. de Paz *quest. 2. num. 61.* & 104. Ioann. Franc. de Ponte *consil. 46. num. 28.* Rota Romana *decis. 11. numero 2. part. 1.* in collectis per Farinac. Ludouic. de Peguer. *decisione Cathalon. 113.*

Neque hoc casu credendum est, quod auctor noster dissonam superioribus sententiam protulisset, siquidem in dict. vers. *secunda coniectura*, loquitur quando ad successionem primogeniti sunt vocati, & cum qualitate primogenituræ substitutio concepta fuit, ibi, *si post factas aliquas vocationes primogenitum.* & ibi, *ut in familia primogeniti conferuentur.* quo casu inducitur simplex & absolutum fideicommissum, ac perpetuus inter omnes de familia maioratus. ut per auctorem *inf. num. 31.* & me-

lius *num. 39.* vel quando sunt verba denotantia perpetuitatem, ex his quæ inferius dicemus.

In versiculo, Quod etiam si non adsit. Auctor maiorem vim tribuit dispositioni, quando sic ordinatur, ut bona in agnatione conferuentur, quam in familia, siquidem in priori casu, (etiam si alienationis prohibitio non interueniat) maioratum institutum censeri ; in secundo verò prohibitio alienationis, & hoc per modum causæ precedere debet ; & in terminis prioris conclusionis, quando nulla adest prohibitio, probant Petr. Surd. *consil. 67.* & *consil. 96.* Mier. *tract. de maiorat. 2. part. quest. 5. per totam.* qui (licet laboriosè) nihil concludit. Velasq. de Auend. *in l. 41. Tauri. gloss. 3. num. 18.* Flores Diez de Mena *lib. 1. variarum, quest. 18. num. 37.* Gabr. Pereir. *decis. 8.* Portugal. *num. 3.* Rota per Farinac. *decis. 196. ex num. 6. part. 1. in nouissimis.* Et fortius adnotandum erit, si testator se facere maioratum profitetur, posteaque addat se velle ut talia bona in agnatione maneant : quo casu verbum maioratur, solum sufficeret, ut tenet noster Molin. *sup. cap. 4. num. 13.* vbi diximus, & *num. 39.* idque pari modo ex verbis tractum successuum & perpetuitatem denotantibus statuendum opinor, ex traditis per auctorem *inf. hoc eodem cap. num. 33.* vbi expendit dictiones illas, *semper, perpetuo*, atque in infinitum ; idemque *numer. 38. in fine*, prosequitur, alia adducens Iacobus Menochius *consil. 195. lib. 2.* Rota Romana per Farinac. *decis. 125. num. 2. part. 1. in nouissimis.* Petez de Lara in specie *lib. 1. de annuvers. & Capellan. cap. 5. num. 41.* & 42. Molinus *tract. de rit. nuptiar. lib. 3. cap. 24. num. 121.* Mier. *de maiorat. 2. part. quest. 5. num. 6.* eadem Rota Romana *decis. 193. per totam*, in re collectis per Farinac. Et hoc in Hispanorum primogeniis, ex perpetua eorum natura,

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 21

tura, sine aliqua hæsitatione, verum est, vt toto hoc capite demonstrabitur, & *sup. dist. cap. 4.* ostensum fuit. Sicque inter omnes de agnatione inductum fideicommissum censetur, non modò inter descendentes, verùm etiam inter transuersales. Petr. Surd. *consil. 45. vers. respondeo.* Idque confirmatur ex traditis per auctorem *suprà cap. 4. num. 39.*

Et hoc fortiùs, si conditor maioris apposuisse prohibitionem alienationis, subiiciens postea rationem, quia volebat bona in sua agnatione conseruare. Tunc enim omnes de agnatione successiuo fideicommissio censentur grauati: vt per Manticam *de coniecturis, lib. 11. tit. 6. in fine.* Petr. *de fideicommiss. quest. 5.* Iacobus Menochius *consil. 117. num. 18. & consil. 220. num. 26. & consil. 310. num. 23. & consil. 348. num. 22. & consil. 1107. num. 27.* Marc. Ant. Peregr. *consil. 49. lib. 1. & consil. 98. num. 3. lib. 4. & consil. 47. num. 5. lib. 5.* vbi testatur ita sæpiùs iudicatum. Rota per Farinac. *decisione 14. num. 4. tit. 7. part. 1. in nouissimis.* vbi approbat hanc sententiam, quando prohibitio stat de per se; aliud verò si stat necessariò & consecutiue ad primam substitutionem. Sed eadem Rota *decis. 44. in fine, & decis. 47.* tenet hoc ipsum, licet prohibitio stet consecutiue. Quarenta sententia, amplius, etiam si dicatur, *prohibeo alienationem, donec aliquis ex meis descendens, vel agnatus extaret.* vt per Vincent. Fufard. *de fideicommiss. substit. quest. 480. ex num. 37.*

Num. 8.

Rationis expressæ qualis & quantitas sit vis, virtus, & effectus, vide D. Ioannes del Castillo *tom. 6. capite 169. per totum*, vbi luculenter & plenè.

Num. 9. & 10.

His adde D. Ioann. del Castill. *lib. 3. cap. 28. numer. 22. & iterum tom. 6. controu. quotid. cap. 181. num. 5. prope finem, & cap. 169. per totum.*

Num. 11. & 12.

Prosequitur nouissimè D. Ioann. del Castill. *tom. 5. quotid. controu. cap. 120. ex numer. 18. & iterum 181. numer. 7.*

Num. 13. & 14.

Vide *sup. num. 8. Castill. tom. 5. cap. 172. num. 16.*

Num. 16.

Diximus *sup. num. 7. & vide Castill. tom. 5. cap. 143. num. 43.*

Num. 17.

Auctorem sequitur Rota, (eo non relato) *decis. 10. num. 8. part. 8. in collect. per Farinac. dicens quòd in d. §. feudum, prohibitio alienationis facta per verba enunciatiua, quæ non inducunt dispositionem. At verò (tam magni Senatus, tantique viri salua pace) vera illius textus interpretatio hæc est, animaduertendo quòd in d. §. feudum Titianum, prohibitio illa non fuit simplex, & absoluta, sed limitata ad tempus vitæ: quod denotant verba textus, ibi, *quo ad vixerit*, quæ dictio quo ad, tempus significat. Battol. in l. 1. num. 15. ff. de conditionibus & demonst. & tempus limitatum (iuncto illo verbo) *vixerit*, vitæque metas non excedit. Quare prohibitio illa vsque ad mortem habuit limitatum effectum, & non vltra. Idque fortiùs comptobatur*

C 3 ex

22 Additiones ad Molinam

ex verbis *venundari, donari, pignori, contractus* potius quam ultimas voluntates significatibus. Ergo prohibitus in vita alienari; non impeditur ut possit liberè testari, cessante causa & obstaculo temporalis impedimenti. Iuris namque regula est; prohibitum ad tempus, post tempus permissum censerì, l. *Imperator. ff. de post. l. statuliberum. §. Stichum. ff. de legat. 2.* & sic perinde est ac si dixisset testator, fundum Titianum filius meus quo ad vixerit neque vendat, neque donet, neque pignori det. Alienatio verò per institutionem hæredis exinde minimè fuit prohibita, imò permessa, ut patet ex textu, ibi, *Respondi hoc ex voluntate defuncti colligi posse, filium quo ad vixerit alienare, vel pignori non posse, testamenti autem scilicet, et in eo fundo in extraneos heredes habiturum.* Ex quibus sic perpensis facillè auctoris aliorum que Doctorum lapsus deprehenditur, existimantium talem alienationem valere, ex eo quòd prohibitio facta fuit per verba enuntiatiua futurum euentum denotantia, quod quàm alienum à mente Consulti fuit, apparet.

Num. 18. § 19.

IN quo casu agnati & cognati instituti censeantur, Philip. Decius *consil. 125. n. 3. & consil. 269. colum. 2.* Tiraquel. *de retract. §. 1. gloss. 9. n. 15.* Menoch. *conf. 117. 14. & 15. & consil. 220. n. 34. & consil. 280. 3. ex n. 43. & de pres. lib. 4. pr. §. 69. n. 15.* vbi declarat *consil. 21. Oldradi. Vinc. Fus. de fideic. sub §. 366. ex n. 1.* Amplia ad fœminas quæ veniunt appellatione proximorù, per eundem Fusar. *num. 3.*

Sed hanc ultimam conclusionem limita. Primò, vbi sumus in materia, quæ non conuenit tam masculis, quàm fœminis. Fusar. *numer. 9.* Secundò, ut quando testator discretivè de masculis & fœminis locutus fuit. Idè

num. 20. Tertiò quando testator se restrinxit ad masculos dumtaxat. Idem *num. 21.* Quartò, quando vocatis masculis, in defectu eorum alios proximiores substituisset, per hoc verbum, *alios*, quod repetit præcedentem qualitatem. Idem *num. 22.* Quintò, vbi proximiores de agnatione essent vocati. Idem *num. 24.* Sextò, quando statutum erat exclusivum fœminarum. Idem *num. 25.*

Et superior conclusio confirmatur ex traditis ab auctore *inf. lib. 3. cap. 4. num. 8.* Ex quo profluit quod refert Decius *consil. 149. num. 1.* vbi si vocentur filij & descendentes masculi, & his deficientibus antiquior domus ad ius patronatus, omnes censentur comprehensi, quia sola qualitas familiar attenditur, quæ omnibus de familia communis est; idque recenset Menoch. *consil. 97. num. 190. & consil. 220. num. 20. lib. 3. & lib. 4. presumptione 92. & vide l. tale pactum. §. fin. ff. de pactis. l. 3. l. intestato. ff. de iure codicil.*

Num. 20. § 21.

His adde Paul. Paris. *consil. 72. num. 90. lib. 4.* D. Ioann. de Castill. *tom. 5. cap. 93. ex numer. 17.* Valenz. *Velazq. consil. 23. numer. 17.* Mol. *cap. 6. num. 18. lib. 3. cap. 6. numer. 29.* Castill. *tom. 3. cap. 19. n. 166. & tom. 5. cap. 93. §. 1.* Amat. *variarum resolutionum, resol. n. 30. vide infra num. 39. & 43.* Quæ conclusio proculdubio verissima est, ut Iacob. Menoch. *d. consil. 220. num. 34. lib. 3.* Ac propterea dispositio loquens de primogenito, intelligitur de eo qui talem qualitatem obtinebat, quando dies fideicommissi cessit. Ita Gregorius Lopez *in l. 28. titulo 8. part. 5. verbo, segun se vbiere.* Bald. *consil. 275. col. ultim. lib. 2.* Alex. *in l. ex facto. §. si quis autem. num. 3. ff. ad SC. Treb.* Ludou. Roman. *consil. 438. n. 13.* Mandel. Alb. *consil. 382. num. 7.*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 23

n. 7. vol. 2. vbi notat quòd ille qui prius erat secundogenitus, efficitur postea primogenitus, si ante diem successioneis ille qui verè primogenitus erat, moriatur, vel aliter fiat inhabilis. Idemque tenent Hippol. Rimin. *consil.* 544. *volum.* 5. Iacob. Menoch. *in responsio pro Tribuleis*, num. 354. Eman. Costa *de bonis regie coronae*. t. part. num. 11. Ioann. à Terrarubia *tract. contra rebell. regn. Franc.* art. 1. *conclus.* 12. *et seqq.* Corset. *tract. de potestate regia. quest.* 10. Bellamer. *decis.* 723. *num.* 16. Rota Romana *decis.* 128. *num.* 1. part. 2. *in nouissimis*.

Et licet primogenitus est tantum dicatur qui primo loco genitus est, attamen illo deficiente iura primogenituræ consequitur is, qui illum proxime & immediate sequitur ex fratribus. Quare sententia, amplius, etiam si testator vocasset priores. Ita super testamento Iasonis consuluit Menoch. *conf.* 915. & tenet Fular. *de fideicom. subit. quest.* 384. *num.* 8.

Ex quibus infertur quòd si legatum filio secundo, vel tertio genito esset relinquitur, id admittit, hac potissima ratione, quia deficientibus primo & secundo genitis, sequens filius, aut frater definit esse tertio genitus, & verba dispositionis tunc non applicantur ei propriè, cum primogenitus efficiatur. Idque mirabiliter tenent Couarr. *lib.* 3. *variaturum. cap.* 5. n. 4. *vers.* 4. *ex his.* Franc. Rip. *resp.* 132. *ex num.* 14. Andr. Alciat. *consil.* 101. *lib.* 9. & in antiqua impetitione *consil.* 560. *et in l. proximus* 92. n. 2. *vers.* sed *et lex.* ff. *de verborum signific.* Iacob. Menochius *consil.* 211. *num.* 46. *et seqq.* *et consil.* 220. *num.* 58. vol. 3. Cardin. Mantica. *lib.* 8. *de coniect. ultim. volunt. tit.* 10. *num.* 8. vbi aduersus Zazium hanc partem tenet, qui contra communes & receptas sententias censebat primogenituræ qualitatem extincto primogenito filio non deuolui ad secundo genitum.

Cuius opinio aliàs conuincitur, ex traditis per Riminald. *consil.* 544. *num.* 67. vol. 5. *et num.* 251.

Num. 22.

Miter. *tract. de maiorat.* 2. part. *quest.* 4. Millat. 3. dicens hanc clausulam intelligendam esse de omnibus primogenitis.

Ibi, *Que singuen al hijo maior*. Ex vocatione filij maioris plurimi existimarunt coniecturam maioratus induci, vide Mol. Theol. *tract. de inst.* *et iurc.* tom. 3. *disputat.* 590. *lit.* D. A lvar. *de coniect. ment. de sum.* lib. 2. *cap.* 3. §. 3. *num.* 6. Flores Diez de Mena *lib.* 1. *variaturum. quest.* 17. *num.* 38. Mier. *de maiorat.* 2. part. *quest.* 5. *num.* 3. Marc. Anton. Peregr. *consil.* 46. *num.* 7. *lib.* 2. *et tract. de fideicom. subit.* art. 14. *num.* 14. Iacob. Menoch. *lib.* 4. *presumpt.* 69. *num.* 12. idem Menoch. *consil.* 1195. *num.* 19. *lib.* 12. Peregr. *consil.* 22. *num.* 51. *et consil.* 56. *num.* 3. *lib.* 4. l. 11. *tit.* 9. *lib.* 5. Petr. Suted. *consil.* 141. *num.* 31. & ante eos Franc. Ripa *resp.* 131. *num.* 16. Tibet. Decia. *consil.* 50. *num.* 12. *lib.* 3. Prosequitur Valenz. Velazq. *consil.* 69. *num.* 6. vbi ex Oldrado & reliquis firmat vocationem filij maioris, siue primogeniti intelligendam esse de successione perpetua, non ad primum gradum restricta, siue ad primam successionem; sed interpretes citati tam exteri, quam regnicolæ, aut prorsus aberrarunt, aut intelligi debent quando cum expressione verbi maioratus vocatio filij maioris, siue primogeniti concurrit, aut ex aliis probabilibus coniecturis id elici possit, vel quando dispositio concepta est per nomen collectiuum, quod tractum successiuum, & perpetuum in futurum inducat: ex traditis per auctorem *hic*, ibi, *indefinite pronuntietur*. Cui consona sunt quæ scripsit ipsemet auctor *inf.* *num.* 35. vbi si testator masculis propriæ familiæ

lię bona sua relinquat, ita quod proximior in eis succedat, ex hoc induci tacentiam maioratus coniecturam firmat. Sed num. 36. id explicat, his verbis, hoc tamen quando fideicommissum masculis ex familia testantis procedentibus indefinitè relictum est, procedit. & alibi num. 20. subdens, Idque quando dispositio tractum successuum, seu perpetuitatem requirit, verissimum est. & num. 39. ibi, *vel de herede in heredem, vel de masculo in masculum, gradatim, vel successivè.* Quibus verbis potissimè suffragantur tradita per ipsū num. 18. & 32. Aliter absurdum est dicere ex sola primogeniti, seu filij maioris vocatione, maioratus coniecturam capere. Quo casu nisi alia ad id suadeant (vt prædiximus) verbum, *maior*, simpliciter prolatum, prærogativam ætatis tantum denotat. *l. si pater*, ibi, *nec maior, nec minor*. ff. de adopt. Alex. consil. 4. nuni. 13. vol. 4. Andr. Tiraq. de primogenitis. quest. 40. num. 160. Steph. Gratian. discipulat. forens. tom. 3. cap. 436. num. 82. & 84. & cap. 695. num. 4. lib. 4. Er in specie Iacob. Menoch. consil. 442. numer. 19. lib. 4. Et quod non sufficiat primogeniti vocatio, siue filij maioris, vbi testator alias vocationes per nomen collectivum non ordinaverit, vel indefinitè & successivè locutus fuisset, probat Azeu. consil. 18. num. 1. Nec toto isto capite contrarium tener auctor, imò ex sola vocatione filij maioris, siue filij primogeniti, coniecturam maioratus non deducit; nisi testator alibi profiteatur se velle maioratum facere, vel ex coniecturis hoc posse deduci, appareat. Et in specie novissimè cum auctore tenent Sesse decis. Aragon. 362. numer. 63. & 64. D. Ioann. del Castill. lib. 2. controu. quotid. cap. 22. ex num. 44.

In versiculo, *id verissimum*, innuit auctor quod idem est si in maioratu vocetur filius maior, vel filius primogenitus. Ex cum auctore tenet Burg. de

Paz quest. 1. num. 1. & quest. 2. num. 84. vbi de communi testatur, & antea firmavit Bald. in l. cum antiquioribus. num. 15. versic. primò permisso. Cod. de iure delib. Mantie. tract. de coniecturis ultim. volum. l. 8. titulo 10. num. 1. & quod inter has vocationes nulla differentia sit, comprobatur Menoch. consil. 1006. numer. 37. Contrarium tenet Emanuel Costa de maioratu regie coronæ. part. 1. nuni. 11. vbi maiorem vim tribuit dispositioni, quando vocatus fuit filius maior, eo quod verbum hoc magis sit relatiuum ad qualitatem illius, qui de futuro, & tempore successionis futuro est maior. Idemque sectantur Gratian. discipulat. forens. tom. 5. cap. 834. ex num. 1. Iacob. Menoch. consil. 442. num. 19. cum seqq. & consil. 97. lib. 1. & consil. 220. numer. 102. Sed in Hispania ex communi vsu loquendi verbum *filius maior* sumitur pro filio primogenito, eandemque significationem generat. Et his subiungit tradita per auctorem *infr. lib. 3. cap. 8. num. 19.*

NUM. 23. & 24.

Ibi, *Tunc enim non omnes.* Hic concluditur quod si vocata est familia, agnatio, seu cognatio, non omnes simul, sed ordine successiuo admittuntur. Quam partem tuerentur Castill. cap. 22. num. 29. Petr. Surd. consil. 96. num. 18. in fine. Rota per Farinac. decis. 203. numer. 3. & decis. 300. per totam, part. 2. in nouissimis. Et hoc, etiam si collectivum modo sint instituti, nec specificè nominati, aliàs namque transitus bonorū in perpetuum considerari non possit: prout animadvertunt Peregr. tract. de fideicom. art. 13. num. 76. Cardin. Mantie. tract. de coniecturis ultim. volum. lib. 6. titulo 14. num. 24. Petr. tract. de fideicom. quest. 5. num. 43. Mathez. eodem tract. lib. 1. cap. 22. Iacob. Menoch. lib. 4. præsumpt. 68. ex num. 8. Franc. Molin. tract. de rit. nupi.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 25

cap. 24. numer. 118. Steph. Gratian. tom. 3. disceptat. forens. cap. 536. num. 61. Aymon. Crauet. consil. 130. num. 6. Gabriel consil. 132. num. 59. Nec aliter bona in agnatione possunt conseruari, nisi per grauamen impositum reciprocè vnus in alterum. Michael Cra. recepti. sentent. §. fideicommissum. quest. 5. num. 6. Borgni. Cauale. decif. 5. num. 74. part. 3. Petrus Surd. decif. Mantua 84. numer. 1. & decif. 85. eodem num. Rota Romana per Seraphinum decif. 579. num. 9. & per Farinac. decif. 105. numer. 7. part. 1. in nouissimis.

Et vbi agnatio vocata est ordine successiuo (vt proximus) exclusis feminis & masculis ex feminis, succedendum erit. Petrus Surd. d. consil. 67. idem consil. 443. num. 15. Petra tract. de fideicommiss. quest. 5. ex num. 9. Franc. Molin. d. tract. de rit. nupt. lib. 3. cap. 24. num. 119. D. Ioann. del Castill. lib. 2. controuer. cap. 4. ex num. 76. & iterum tom. 5. cap. 93. §. 1. numer. 74. Rota per Farinac. decif. 195. n. 6. part. 1. in nouissimis.

Num. 25.

ADde Micr. tract. de maiorat. 2. part. quest. 5. à num. 6. & auctoris opinio in vers. *hi tamen*, in Hispaniis primogeniis communiter admitti solet, nam etsi verum sit quòd non vocentur filij & descendentes, censetur vulgariter substituti, ita vt primo aduente hæreditatem, ceteri remaneant exclusi, hoc facit primò, quando vocati sunt per verbum commune *relinquit*, aut simile. Vt post alios reducit Rota per Farinac. decif. 344. num. 6. part. 2. in nouissimis.

Secundò quando ad sunt verba tractum successiuum denotantia. Rota vbi sup. numer. 4. & decif. 266. numer. 12. part. 1. in nouissimis, & decif. 300. num. 8. vbi testatur ita bis fuisse resolutum in Rota.

Num. 26.

Vers. quod autem. Adde Peregr. de fideicommiss. art. 15. num. 12.

Num. 27.

Vide Pereir. decif. 48. & decif. 5. vbi de admissione ascendentium. Micr. 2. part. in præfatione. numer. 146. disputatque latiùs Vincent. Fufar. de fideic. substit. quest. 382. per totam. Et quid quando parentela vocatur? Micr. vbi sup. num. 147.

Num. 30.

Sequitur Menoch. consil. 914. num. 44. & nouissimè explicat Fufar. de fideicom. substit. quest. 384. num. 7.

Num. 31.

Mlex. de maiorat. 4. part. quest. 1. ex numer. 48. Auend. in l. 40. Tauri. gloss. 2. numer. 4. Aluar. Valasc. consil. 82. ex num. 9. Surd. consil. 141. num. 5. & 46. Parl. in sesquic. differentia. 18. imped. & de auctoris sententia hic, versiculo, ex quo nulla est disceptatio. Castill. tom. 5. cap. 143. num. 41.

Num. 32.

Explicat hoc ipsum nouissimè D. Ioann. del Castill. tom. 5. quotid. controu. cap. 93. §. 3. per totum. & §. 4. & cap. 443. n. 40. versic. 3. & principaliter.

Num. 33.

Limita si apponatur adiectio relationala, sublimitans maioratus persecuerantiam, ad hoc quòd non excedat vocationes & gradus in dispositione præscriptos: quoties enim substitutiones in infinitum verbis absolutis & generalibus, seu vniuersalibus concipiuntur.

D piun-

26 Additiones ad Molinam

piuntur, adiectis dictionibus relatiuis, fideicommissum extrà casus expressos non inducitur; & dictio perpetuitatem inducens reducitur ad terminos fideicommissi expressim inducti, & operatur, ac si dictum fuisset, *in casibus, in quibus supra feci substitutiones, vocati perpetuo succedant*. Ita concludunt ex pluribus Bolognet. *consil.* 15. num. 57. usque ad 61. Zephal. *consil.* 269. num. 47. volum. 2. nobiliter Petr. Surd. *consil.* 448. num. 25. volum. 3. Hippol. Riminald. *consil.* 279. num. 97. volum. 2. & in terminis vrgentibus Rota diuersorum dec. 330. part. 2. per totam. Nec verba præcedentia generalia fideicommissum extendunt (quantumcumque perpetua sint.) Vltra eos casus & personas quas testator nominauerit, & expresserit, vel intellexerit, sed ipsis accedunt, limitantur, & subiacent, absque vlla spe & adminiculo extensionis. l. *pater filium*. 36. §. *fandum*. ff. de legat. 3. Auth. de restit. fideic. collat. 9. Philipp. Deci. *consil.* 218. num. 13. & 16. & *consil.* 377. numer. 5. Carol. Ruin. *consil.* 136. num. 10. volum. 3. vbi dicitur quòd dictio *in infinitum*, quæ est vniuersalis respectu temporum & personarum, verificatur solum in illis personis, quæ sui natura sub d. verbo possunt includi; & per consequens significat infinitatem, quæ potest habere locum, quantum ad personas in dispositione contentas, non quantum ad extrinsecas. Joann. Zephal. *consil.* 17. num. 11. cum seqq. volum. 2. & *consil.* 269. num. 47. volum. 2. pulchrè Bursat. *consil.* 237. num. 64. volum. 3. Honded. *consil.* 78. num. 34. volum. 1. vbi numer. 35. ait quòd etiam si testator dicat velle bona conseruari penes hæredes, ac descendentes in infinitum, intelligitur quatenus præcedentes substitutiones patiuntur, & non aliter.

Num. 34.

Quòd ex onere ferendi nomen & arma testatoris, coniectura ca-

piatur maioratus, tradunt Iacob. Menochius lib. 4. *presumpt.* 69. num. 19. *presl.* 68. num. 13. & *consil.* 117. num. 23. lib. 2. Ludou. Moros. *responsio*. 68. per totum. Alex. Raud. *tract. de Analog.* cap. 30. num. 1. Ioann. Garç. *tract. de nobilitat. in diuisione operis*. num. 4. & pluribus relatis Flores Diaz de Mena lib. 1. *variartu quest.* 17. num. 40. & Fufar. alios referens de fideicommiss. *substit.* *quest.* 384. numer. 9. & 390. numer. 10. vbi ex Menoch. & Mier. id firmat. & alios referens Ioseph. Ramon. *consil.* 15. num. 75. Ratio est, quia hoc præceptum ad conseruationem familiæ tendit. Cassan. in *catal. glorie mundi*. 1. part. *consideratione* 38. *conclusionem* 41. Andr. Tiraq. de nobilit. cap. 6. numer. 17. & ad hunc finem dirigitur omnium testatoru dispositio, vt nominis & armorum delatione, perpetua semper & immarcescibilis eorum memoria in posterum reddatur. Vt animaduertunt Ioan. Franc. de Ponte *super maioratu domus de Tobar. consil.* 4. num. 35. per totum. Borgnin. *Cauale. decis.* 5. num. 62. & 67. part. 3. Cardin. Tusc. tom. 1. *præclarum conclusionem* 106. *vers. arma & insignia*.

Idque non indistinctè verum est, sed, vt noster auctor profitetur, accedente alienationis prohibitione, & aliquibus primogenitorum vocationibus, vt resoluit in *fine*. Cuius vestigiis inhærendo hanc sententiam probat Thesaur. *decis.* 290. num. 10. alioquin difficile erit bona maioratu subiecta esse pronuciare, ex sola nominis & armorum delationis conditione. Et sic intelligi potest quod ipsemet auctor repetit in *fin. lib.* 2. cap. 14. num. 7. vbi simpliciter grauamen nominis & armorum sufficere demonstrat.

Num. 35.

Adde Aucend. in l. 41. *Tauri. gloss.* 3. num. 17. Mier. de maioratu. 2. part. *quest.* 5. num. 26. Flores Diaz de Mena lib. 1.

l. t. 1. variarum. quest. 17. ex num. 35. Menoch. confil. 1006. num. 3. lib. 11. D. Ioann. del Castill. lib. 2. controu. cap. 4. ex num. 79. vbi Aldobrand. commendat confil. 43. num. 69.

Num. 36.

Sequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 92. numer. 7. & auctorem refertens nouissimè recenset Fufar. de fideicommiss. substituit. quest. 479. num. 68. & 69. Menoch. confil. 1203. ex num. 1. lib. 13. & confil. 1228. num. 25. vers. tertia est conclusio. quod intelligo quando indefinitè masculorum vocatio facta est, vt per auctorem hic.*

Num. 37.

Concluditur quòd quando institutor primogenij ad certas personas, seu gradus se retulit, eius dispositio vltra non progreditur, neque eam extendit conferuandæ agnationis ratio. Idem auctor *infra lib. 3. cap. 5. numer. 10. & 19. & 20. vbi repetit Petr. Surd. confil. 448. num. 30. volum. 3. Iacob. Menoch. confil. 133. numer. 28. lib. 3. & confil. 243. num. 52. Pedroch. confil. 19. numer. 84. Hippol. Rimin. confil. 457. num. 45. volum. 4. Mandel. Alb. confil. 287. num. 14. volum. 2. Et ideo fideicommissum, seu primogenium præscriptos cancellos non egreditur. §. nos igitur. Auth. de restitut. fideicommiss. colum. 9. quem textum in id expendit Mantica *tratt. de coniecturis ultim. volunt. lib. 6. tit. 15. num. 6. pag. 250. vbi latè prosequitur, probans ex pluribus non licere substitutiones addere contemplatione agnationis, in qua testator eatenus bona conferuare intendit, quatenus substituit. ex Rub. Alexandrino confil. 120. num. 9. quod & tradunt Ripa in l. centurio, num. 162. ff. de vulgar. Tiber. Decian. confil. 86. num. 17. volum. 3. latè Hippol.**

Rimin. confil. 645. numer. 52. cum seqq. volum. 6. Botta confil. 50. num. 53. Rimin. confil. 509. num. 94. Cephal. confil. 510. num. 8. & 13. Bardel. confil. 95. numer. 22.

Qua retenta sententia, amplia, vbi substitutio facta est per nomina propria, vel appellatiua naturalia, puta *filium, fratrem, patrum, & similia: vel per dictiones relatiuas, vt dicti, prædicti, modo quo supra. Petr. de interpretatione ultim. volunt. fol. 293. num. 71. vers. 20. Torniol. confil. 8. num. 105. vers. & ex his. Borgnin. Cauale. de iur. 85. num. 28. Fufar. A. quest. 480. num. 29. Licet secus, si in omnibus substitutionibus absolute ratio agnationis fuisset considerata. Fufar. de quo proxime, num. 27. & ex auctore supra num. 16. vbi annotatum reliquimus.*

Num. 38.

Ex præcedentibus, videlicet *numer. 35. & 36. auctor statuit quòd si institutor maioratus masculos propriæ familiæ vocauerit, hoc adducto, vt vnus eorum ac proximior in eisdem bonis succederet, maioratum instituisse videatur, quam decisionem numer. 37. temperat, dicens hoc procedere quoties indefinitè & successiue institutio concepta est: secus si filio primogenito, si agnato, si cognato, & suis filiis & descendensibus substitutio facta sit. Nam licet inter has personas speciales fideicommissum teneat, eas non egreditur, sed excludit omnem alium successionis euentum, & vltiorem progressum respicit, & continuationem. Idque inferiùs numer. 38. ampliat, subdens hoc verum esse, etiam si institutor post vocationem filij sui masculi & suorum descendensium masculinorum, ad plures alios substitutionum gradus fuerit digressus, ex Menoch. confil. 803. num. 9. volum. 9. & confil.*

1006. *num. 44. vers. 1. monet. & consil.*
 1023. *num. 9. volum. 11. Castill. tom. 5. cap.*
 93. §. 4. *num. 9. Fufar. quest. 277. num. 7.*
 & *quest. 390. num. 5. & quest. 480. num.*
 55. & 57. *cum seqq.* imò descendentibus
 fuitis, & vocatis, (nisi ex disponentis
 coniecturis probabilibus aliter appa-
 reat) fideicommissum expirat: vt pro-
 bar auctor *hic vers. Quæ omnia vera sunt.*
 Vel nisi testator se facere maioratum
 profiteatur, provt diximus *suprà cap. 4.*
num. 13. in fin., & tenent Paz *tract. de ten-*
ent. cap. 85. num. 68. D. Ioann. del Castill.
lib. 2. controuers. cap. 22. ex num. 44. Ste-
phan. Gratian. tom. 4. disceptat. forens.
cap. 765. ex num. 1. & tom. 5. cap. 847. ex
num. 7. Cauale. decis. 5. num. 73. D. Franc.
de Leon decis. Val mix 60. in causa fi-
deicommissi per dominam Beatricem
de Borfa sororẽ Pontificis Alex. VI. vbi
fuit vocatum, fideicommissum non ex-
tingendi vltra primũ gradum. Et viden-
duẽ est Fufar. de fideicommiss. substitut. quest.
479. ex num. 80. vbi in pro & contra plu-
ra tractat Menoch. consil. 1195. num. 19.

Num. 39.

Hanc conclusionem probat Mier.
tract. de maiorat. 2. part. quest. 5. num.
 34. & 113. Corn. qui loquitur de gradu
 in gradum, *decis. Lucens. 122. ex numer.*
 30. Prosequitur Alex. Raud. *variarum*
cap. 43. num. 18. & nouissimẽ idipsum
tenet Vincent. Fufar. de fideicommiss. subst.
quest. 384. numer. 5. Castillo tom. 5. cap.
 143. *numer. 40. vers. 3. principaliter, Me-*
noch. consil. 1195. numer. 19. lib. 12. Et
de clausula de maiori in maiorem,
Castill. lib. 4. cap. num. 42. & 43. & tom.
5. cap. 93. §. 5. num. 3. 4. & 10. & de clau-
sula de vno in alterum, Petta de fideic.
quest. 5. numer. 7. Fufar. de substit. quest.
 277. *num. 10. & quest. 322. num. 54. &*
quest. 384. num. 5. & 6.

Amplia primò, vt procedat non so-
 lùm in filiis, vel primogenitis posi-

tis in dispositione, verùm etiam in
 conditione positis, ex Menoch. *consil.*
 775. *lib. 2. Fufar. vbi sup. numer. 6. & de*
 vocatione primogeniti in materia fi-
 deicommissaria, idem *quest. 480. nu-*
mer. 36.

Amplia secundò, vt maioratus in-
 stitutus censeatur non solùm in linea,
 verùm etiam de linea ad lineam, vt
 per Cauale *decis. 517. num. 40. & 50. part.*
 3. Cardin Mantica *decis. 375. numer. 28.*
 Vincent. Fufar. *d. quest. 480. numer. 51.*
vbi num. 52. plures congerit in contra-
 rium asserentes quòd dicta clausula
 de hærede in hæredem, de gradu in
 gradum (etiãmsi adiecta sint verba
 perpetuaris) non operatur absolu-
 tum fideicommissum inter omnes de
 familia, & ira consuluiffe testatur, &
 repetit *num. 67.*

Sed auctoris opinione retenta in
 hac materia sic distinguendum cen-
 seos: aut huiusmodi clausula fuit appo-
 sita dispositiuè, & in oratione separa-
 ta: aut fuit apposta continuatiuè, &
 illatiuè, vel enunciatiuè. Priori casu
 non est ambigendum, auctoris senten-
 tiam locum habere; secundo verò se-
 cus, idque maximè comprobatur ex
 traditis *sup. num. 6. & 7. vbi prohibitorio*
 alienationis per modum causæ & dis-
 positionis vt bona in familia conser-
 uentur, inducit fideicommissum per-
 petuum: facta verò non per modum
 rationis & dispositiuè, sed enunciat-
 iuè nihil operatur, vt per eundem au-
 ctorem *numer. 17. & in terminis Surd.*
consil. 554. numer. 33. præcipuè num. 1. 40.
vers. non er. l. b. 4. Torniol. consil. 8. num. 81.
 & nouissimè sic has opiniones conci-
 liare intendit Vincent. Fufar. *d. quest.*
 480. *num. 54. & nuncupatim vide eum-*
 dem Fufar. *quest. 475. vbi querit verùm*
 de lineâ ad lineam iudicetur recipro-
 ca, quando testator liberos & descen-
 dentes in infinitum substituit, referens
 diuersas sententias.

Ibi,

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. v. 29

Ibi, *Nona coniectura*. Præfens decisio communi plurimorum voto recepta est, & repetit eam ipsemet auctor *infr. lib. 2. cap. 6. num. 57.* cuius vestigia sectantur P. Molin. *tract. de inst. & iure. tom. 3. disputat. 590. versic. nondum in scriptura.* Mier. *tract. de maiorat. 4. part. quest. 20. ex num. 324.* Auend. *in l. 41. Tauri. gloss. 1. num. 17.* vbi consuetudinem ordinariam sufficere testatur. Flores Diaz de Mena *lib. 1. variarum. cap. 18. num. 43.* Perez de Lara *tract. de annuif. & Capellan. lib. 1. cap. 5. num. 46.* & quod ex consuetudine decennali institutus maioratus præsumatur, & hoc etiam vnico successione actu, aliis concurrentibus coniecturis probat Gama *decis. 215. num. 1.* Idem ex minori tempore decem annorum, si duo, vel tres actus intercedant, vt pluribus adductis concludit Petr. Surd. *consil. 140. ex num. 43.* sufficitque in hac declaratiua obseruantia, sic aliquoties factum fuisse, prout testantur Gutierr. *consil. 2. num. 10.* Grarian. *decis. 24. num. 8.* Caues. *decis. Portugal. 221.* Marc. Ant. Peregr. *consil. 1. ex num. 1. volum. 5. pro marchione de la Prouera.* vbi loquitur de obseruantia viginti annorum: his adde Fontan. *tract. de pact. nupt.* vbi auctorem refert, & explicat *tom. 2. claus. 6. part. 2. gloss. 3. ex num. 41.* Nouissimè Valenz. Velazq. *consil. 97. numer. 204.* vbi plura adducit, & in dubia deponentium voluntate interpretanda, maximi momenti est consuetudo subsecuta, ita pluribus decisionibus Rotæ Romanæ comprobatur Farinac. *decis. 463. num. 2.* & antea *decis. 194. num. 4.* & *decis. 597. num. 4. part. 2. in nouissimis.* & *decis. 169. num. 1. part. 2.* & vbi de tali consuetudine, siue interpretatiua obseruantia tractatur, præscriptio necessaria non est. Burg. de Paz *in l. 1. Tauri. num. 181.* Perez de Lara *tract. de annuif. & Capellan. d. cap. 5. num. 49.* Iacob. Menoch. *consil. 49. num. 21.* Cardin. Tusc. *tom. 5. lit. O. conclus. 59.*

ex num. 30. Stephan. Gratian. *disceptat. forens. tom. 2. cap. 377. num. 22.* & *cap. 377. ex num. 18. tom. 3.* & nouissimè *tom. 5. cap. 978. num. 27.* & *cap. 892. num. 37.* & inducit vniformitatem actuum, non deformitate & vario modo succedendi. Mastrill. *decis. Siciliæ 264. num. 19.* & nisi in specie & indiuidue probetur, nil iuris tribuit possidenti. Ita Rota per Ludouic. *decis. 451. num. 7.* vbi additionator ampliat sufficere hoc etiam contra tertium. D. Franc. de Leon *decis. Valentia 29. ex n. 8.* Ioseph. de Sesse *decis. Aragon. 236. ex num. 30.*

Num. 40.

EX dictis in testamento, & extra, coniectura maioratus robur maximum capit. Ita in specie tenent Mier. *tract. de maiorat. 2. part. quest. 5. num. 13.* Anton. Petr. *tract. de fideicom. quest. 5. num. 60.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. tom. 4. cap. 637. ex numer. 11.* & nouissimè D. Franc. de Leon *decis. Valentia 60. num. 15.*

Num. 41. & 42.

HÆC cōclusio communi omnium interpretum iudicio recepta est, quam sequuntur Mier. *tract. de maiorat. 2. part. quest. 5.* Auend. *in l. 41. Tauri. gloss. 3. per totam.* Flores Diaz de Mena *lib. 1. variarum quest. 18.* Perez de Lara *tract. de annuif. & Capellan. lib. 1. cap. 4. ex num. 14.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. tom. 3. cap. 537. ex numer. 55.* Petra *tract. de fideicom. quest. 9.* Angel. de Matheaz *tract. de legat. lib. 2. cap. 3.* Hug. Donel. *lib. 7. commentar. iuris civil. cap. 18.* Aluiz. Valasc. *consultat. 82.* Vincent. Hoded. *consil. 65. numer. 22.* Ludou. Calfan. *consil. 16. numer. 20.* Ioann. Ant. Bell. *consil. 12.* Petr. Surd. *consil. 241. numer. 3. cum seqq.* Gabriel Pereir. *decis. Lusitan. 5. num. 8.* D. Fran. Hieron. de Leon *decis. Valentia 60. num.*

60. num. 17. D. Ioann. Franc. del Castill. decif. Sicilia 152. num. 1. Rota per Farinac. decif. 14. part. 1. in nouissimis. Anton. Fab. decad. 26. errore 1. Bot. decif. 640. numer. 17. vers. Et licet ex duobus, part. 1. Castill. lib. 4. cap. 9. num. 24. Et 25. Et tom. 5. cap. 143. num. 45. In qua materia potentiores sunt coniecturæ ex verbis tractum suecessuum ac perperuitatem denotantibus; vt Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicom. art. 30. per totum. Anton. Petta eodem tract. quest. 5. ex numer. 174. Francisc. Molinus tract. de ritu nupt. lib. 3. cap. 23. ex num. 81. D. Franc. Hieron. de Leon d. decif. 60. ex num. 17. & diximus cum auctore sup. num. 38. Quibus adde Vincent. Fufar. de fideicom. subst. quest. 276. Et 277. per totam, vbi luculenter. Et ratio reddi potest, quia voluntas testatoris deprehenditur ex his, quæ extra testamentum dixit, siue professus fuit ipsemet testator. Afflict. decif. 44. num. 8. Simo quoties prætis tract. de interpretat. vltim. volunt. lib. 1. interpretat. 1. dub. 3. num. 32. de quo vide Fufar. quest. 283. per totam. Concluditur itaque maiorum institui posse non solum verbis expressis, verum etiam coniecturis, ex quibus liqueat aperte de voluntate disponentis, quod procedit etiam si disponens vsus non fuerit verbo maioratus. Mier. 3. part. quest. 5. num. 20. Castill. vbi sup. cap. 93. §. 6. per totum, Et cap. 143. num. 45. adeo vt locum habeat hæc sententia, etiam si statutum diceret quod standum sit chartis. nam adhuc sufficit ex coniecturis percipi mentem disponentis eam fuisse vt institueret maioratum. Sesse decif. 65. num. 28. cum seqq. D. Ant. de la Cueva in quadam allegat. iuris. pro Baronia de Riuera, art. 20. n. 86. Et 87. & ita praxis obseruat.

Num. 43.

Diximus suprà num. 20. Et 21.

Num. 44. Et 45.

Vide quæ annotauimus.

Num. 46. Et 47.

Circa prædicta videnda sunt tradita à nobis infra lib. 3. cap. 9. per totum.

CAPVT VI.

Num. 1. Et 2.

Materiam huius capituli pertractat D. Ioann. del Castill. tom. 5. quod. controu. cap. 65. & videndus est nouissimè Vincent. Fufar. de fideicom. subst. quest. 437. gloss. in d. l. Lucius, solet limitari. Primo quoties descendentes substituti extranei, siue minus dilecti dispositiue sunt vocati. Carol. Ruin. consil. 142. lib. 3. Curtius iun. consil. 16. num. 7. Crauet. consil. 62. num. 10. vers. Quando dico, Gozadin. consil. 64. numer. 10. Rip. in l. centurio. num. 165. vers. quarta coniectura. ff. de vulgar. Ioseph. de Rustic. in tractatu de filijs in condatione posu. lib. 5. cap. 1. num. 2. Et 5. vbi dicit non esse recedendum à dicta coniectura vocationis quæ est verissima. Menoch. consil. 135. num. 7. Et consil. 152. num. 11. vers. quinto Et vltimo. num. 12. vbi dicit hanc sententiam esse veram & omnino recipiendam. Et iterum consil. 395. num. 28. vbi etiam latissimè defendit ab omnibus impugnationibus, Et consil. 549. num. 366. vbi asserit hanc esse fortissimam coniecturam, & solita ratione probari. Idem Menoch. lib. 4. præsumpt. præsumptione 76. num. 55. vbi asserit non esse ab hac opinione recedendum. Ioseph. de Sesse decif. Aragon. 65. num. 5. Idque confirmatur ex traditis per Ioan.

deprimog. Hisp. Lib. j. Cap. vj. 31

Ioann. Mariam Rimin. *sen. consil.* 189. num. 11. lib. 3. quem sequitur Rustic. *vbi sup. lib. 5. cap. 3. num. 1. & 2.* & hoc precipue si conditio fuisset repetita & geminata. Ludou. Gozadin. *consil.* 64. num. 9. *versic. Tertio quoties filij*, cum pluribus quos citat, & quorum opinionem defendit Rustic. *vbi sup. dict. lib. 5. cap. 2. num. 1. & 2.* vbi reprobatur Gabrielem, & dicit non esse recedendum ab hac opinione. Et cum pluribus aliis relatis idem resoluit Menoch. lib. 4. d. *presumpt.* 76. num. 58. *versic. Nona est coniectura*, & sæpius repetit idem Menoch. *consil.* 135. num. 7. & *consil.* 152. num. 6. lib. 2. & *consil.* 325. num. 11. lib. 4. & *consil.* 549. num. 8. lib. 6. & *consil.* 613. num. 6. lib. 7. & fortius vbi descendentes vocantur ex legitimo matrimonio nati; tunc verò filij sub tali qualitate in conditione positi, censentur dispositiue vocati; ex traditis per Soz. iun. *consil.* 110. n. 26. lib. 3. vbi dicit esse veram & communem conclusionem. Idem Sozin. iun. *consil.* 145. num. 39. *vers. possent etiam. lib. 3.* vbi dicit esse potentissimam coniecturam hanc, cui nihil opponi potest. Petr. Bimius *consil.* 17. num. 26. lib. 1. dicens esse coniecturam satis vrgentem, ac violentam. Achil. de Pedroch. *consil.* 40. num. 14. *vers. quarto etiam*, dicens hanc coniecturam esse de mente omnium scribentium. Ioseph. de Rustic. *vbi sup. lib. 3. cap. 3. num. 1. 3. & 5.* vbi dicit ita fuisse determinatum per Rotam Romanam in vna Bononiensi de *Populis*, & hanc coniecturam esse valde canonicatam refert Petr. Surd. *consil.* 443. num. 48. lib. 3. & sic decisum in senatu Mantuano *decis.* 162. num. 5. Honded. *consil.* 51. num. 85. & *consil.* 54. num. 20. lib. 2. vbi alios refert; & num. 24. ait hanc opinionem esse sequendam, quia communiter recipitur, & optima ratione probatam à Rota Romana, cuius maxima est auctoritas. Idem Honded.

consil. 65. num. 42. lib. 1. vbi in fine dicit ita fuisse iudicatum. Idque indubitatum appellat Marc. Anron. Peregr. *consil.* 51. num. 5. lib. 4. & repetit *consil.* 91. num. 7. lib. 1. & *consil.* 46. num. 3. lib. 3. Menoch. d. *presumpt.* 76. num. 85. & *consil.* 325. num. 10. lib. 4. & *consil.* 1017. num. 3. & *consil.* 1024. num. 6. lib. 11. Ioseph de Sesse *decis.* Aragon. 65. num. 2. & 3. Subdens hanc esse veriorē & magis communem atque receptam. Et in testatore nobili procedit hæc sine dubio, vt bene perpendit Rustic. *vbi suprà lib. 3. cap. 3. num. 2.* Hocque fortius, vbi positi in conditione sunt descendentes ipsius testatoris, ex congeſtis à Rustic. *vbi suprà lib. 3. cap. 1. num. 2.* & Menoch. d. *presumpt.* 76. num. 55. Sesse, d. *decis.* 65. num. 14. in fine, & num. 15.

Secundò limiratur d. gloss. in materia maioratus, in qua positus in conditione, censetur positus in dispositione. Anell. de Amat. *consil.* 100. num. 30. D. Ioann. del Castill. lib. 4. *controvers.* cap. 9. num. 73. Et licet glossa in d. l. Lucius, contrarium suadeat, fallit quotiescumque aliqua coniectura concurrat, vt probat auctor *hic num. 3. & vers. si igitur.*

Sicque ex coniecturis ab opinione d. glossæ recedendum est ex suprà relatis, quibus accedit Ludou. in *decis.* Rota Romana 315. vbi subdit quòd vltra descendentes coniecturæ debent esse vrgentes & necessariæ, sicut è conuerso leuiorē sufficiunt coniecturæ, quando descendentes testatoris sunt positi in conditione. Idem *decis.* 329. num. 3. vbi de his coniecturis ad saturitatem. Quo casu liberi ex coniecturis vocati dicuntur etiam in testamento scripti, vt referunt Ioann. Nig. in l. 1. num. 48. ff. de offic. eius cui. vbi subdit quòd filij positi in conditione sub qualitate masculinitatis, vel similibus, dicuntur expressè ex verbis testa-

menti

menti vocati. Sic in causa Baroniz de Cauanas de Figueruelas cōsuluit Crauct. *consil.* 984. *num.* 27. & super Baronia de Espes, Tiber. Decian. *consil.* 7. Idem in causa de S. Guerrem *consil.* 31. Mandel. Alb. *consil.* 770. *num.* 62. *lib.* 4. Menoch. qui loquitur de quodam foro Aragon. *consil.* 345. & ante eos Andr. Barbat. *in l. cum acutissimi.* *num.* 211. *C. de fideicommissis.* & quando filij in conditione positi, qui regulariter non censentur vocati, nisi ad portionem patris, censentur etiam vocati ad portionem patrui, vide Rotam per Ludouic. *decis.* 337. vbi annot. & latius per Fusarium de fideicommissis. *substitut.* *quest.* 440. per totam.

Num. 3.

Vide Vincent. Fusar. *quest.* 437. *ex num.* 14.

Num. 7.

Vide Fusar. *quest.* 476. *num.* 80. & vide *lib.* 2. *cap.* 11. *num.* 36.

Num. 15.

Ibi, *Quod censuit Bart.* Ex quo infertur quòd in perpetua successione maioratus compendiosa viget substitutio, eaque normam tribuit succedēdi, siue ab homine proferatur, siue à lege, quæ duplex substitutionum genus comprehendit, vulgarem sanè, & fideicommissariam. Decian. *consil.* 84. *num.* 4. *cum seqq.* *lib.* 3. Menoch. *consil.* 106. *num.* 366. *et* 371. *lib.* 2. Peregr. *consil.* 49. *num.* 11. *et* 12. Tunc erit fideicommissariæ substitutioni locus, quando primus succedit is, qui grauatur cæteris restituere: vt *infr.* *cap.* 14. per totum; tunc demum vulgari è conuerso, quando primus, videlicet, aut repudiavit, aut viuo testatore mortuus fuit:

quo casu sequens per subductionem primi de medio admittitur; & quod de primo dictum est, sic de secundo & de cæteris necessarium est intelligas, vt puchrius omnium declarat Petr. Surd. *consil.* 347. *num.* 16. *lib.* 3. Idque fit ea potissimum ratione, quia substitutus substituto, est etiam substitutus instituto. *quamsidui.* vbi Bart. *ff. de acqui. rend. hæredit.* Menoch. *consil.* 106. *ex num.* 366. *lib.* 2. hæc ita magnum lucis specimen ac veritatis in materia representationis affectant, vt per auctorem *infr.* *lib.* 3. *cap.* 6. *num.* 29. vbi ex his assignat veram decidendi rationem ad *lib.* 40. *Taur.*

Num. 16. & 17.

Ibi, *Per que iura.* Consilium Oldradi i probat Menoch. & dicit commune *lib.* 4. *presumpt.* 69. *num.* 1. & hanc appellat indubitabilem conclusionem Sozin. iun. *consil.* 111. *num.* 21. *lib.* 1. *et* *consil.* 29. *num.* 20. *et* *num.* fin. *lib.* 4. quod ex mente eius procedit in dispositione perpetua. Philipp. Port. *consil.* 137. *num.* 18. & Oldradum sequitur etiam Aym. Crauet. *consil.* 38. *num.* 4. quam conclusionem asserit passim esse receptam super maioratu de Monte Mayor. Berret. *consil.* 134. *num.* 20. Sozin. iun. *consil.* 4. *num.* 8. *lib.* 3. Marc. Anton. Peregr. *tractatu de fideicommissis.* *art.* 29. per totum, præcipuè à *num.* 36. Bertazol. *consil.* ciuil. 64. *n.* 8. *lib.* 2. Iacob. Menoch. *consil.* 85. *n.* 461. *cum seqq.* & refert ita iudicatum Borgnin. *Cauale. decis.* 5. *num.* 16. 17. 20. *et* 30. *lib.* 3. subdens quòd ita est veritas, nisi quis velit malignari. Rota Romana diuerforum *decis.* 230. *num.* 1. *part.* 1. Thesaur. *decis.* Pedemont. 248. Sfort. *consil.* 66. idem Bertazol. *consil.* 69. *num.* 7. Qui omnes in dispositione perpetua loquuntur. Vide Castill. *tom.* 5. *cap.* 89. *num.* 1. & quòd recedatur ab Oldrad. ex coniecturis tenet

Rota

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. vj. 33

Rota Romana in recollet. per Farin. decif. 181. part. 2. Castill. lib. 42. cap. 9. num. 36. & cap. 89. num. 27.

Et inter alias præcipua coniectura est, quando iure maioratus succeditur, tunc enim conditio illa, si sine filiis, vel sine liberis, nepotibus, vel aliis descendantibus, proculdubio repetitur, aliàs non poterit maioratus perpetuus conferuari: vt concluditur hinc numer. 18. & 19. tenet Mier. lib. 2. quest. 12. vers. tertius. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumptione. 69. num. 11. ad finem, verbo ex prædictis. & consil. 1006. & consil. 1195. Ramon. consil. 100. num. 34. Rota decif. 193. num. 14. part. 1. in nouissimis, quæ plura congerit, subdens quòd Rota sæpius id tenuit, Ansell. Annat. consil. 100. num. 31. nam vt dispositio habeat tractum successuum, non sufficit momentaneum implementum, sed requiritur perseverantia. Castill. tom. 5. cap. 89. per totum, & num. 6. & numer. 75. & 76. infert ad priuilegia, & ita sæpius senatus censuit, & fori communis praxis obseruat.

Num. 18.

Hanc conclusionem comprobat Marc. Ant. Peregr. tract. de fideicom. art. 29. num. 38. Iacob. Menoch. consil. 1006. super maioratu de la casa de Borja, lib. 11. & D. Ioann. del Castill. tom. 5. quotid. contron. cap. 89. num. 30.

Num. 19.

Verfic. Quibus plura. Iunge his Afflicti. in cap. 1. num. 4. de eo qui sibi & hæredibus suis. Mier. tract. de maiorat. 2. part. quest. 12. colum. 2. vers. ergo in nostro proposito. Calan. consil. 62. ex verbis, num. 12. cum seqq. Andr. Alciat. consil. 82. lib. 9. & cum pluribus alijs auctorem sequitur Menoch. lib. 4. præsumpt. 69. num. 9. Quæ sententia communis est,

& cum ea transiuit senatus Pedemont. provt recenset Thesaur. decif. 96. colum. fin. & consilium Oldradi cessat ex coniecturis, Menoch. consil. 85. num. 48. & consil. 220. num. 15. & consil. 310. numer. 32. & 34. & consil. 327. num. 14. & consil. 379. num. 7. Vincenz. Fular. de fideicom. substit. quest. 414. num. 4. & ideo in materia maioratus, conditio, si sine liberis, non expirat in primo vocato cum liberis descendente, sed vt maioratus perpetuus sit, illa conditio repetitur in omnibus succedere volentibus. ita exornat Mier. 2. part. q. 12. vers. ideo dicunt Doctores. & ita sæpius fuisse iudicatum testatur Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicom. art. 29. num. 30. & consil. 49. num. 5. volum. 1. Antonius Mantic. decif. Pedemont. 96. ex num. 33. Mantic. tract. de coniect. lib. 11. titul. 6. numer. 6. in fine. Flores Diaz de Mena in additione ad Gam. decif. 225. vbi tractat de coniectura ex impositione oneris annuerialij cum vocatione proximioris, in defectu filiorum primi vocati: in qua questione licet pro negatiua quæ plurimos citet, tandem in fine ad cogitandum reliquit, & antea disseruit lib. 1. quest. 18. num. 22. Nec ex quacumque coniectura recedi oportet à consil. Oldradi, sed hoc ita, si tales sint vt ex vi delucidè mens testatoris diiudicari valeat. Et sic hanc conclusionem intelligunt Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicom. art. 29. numer. 31. Ludouic. de Casanat. consil. 20. ex num. 168. & consil. 15. ex num. 22. consuluit contra Oldrad. ex qualitate & coniectura primogenituræ; provt ex coniecturis tractum successuum habentibus concludit Mena d. decif. 225. col. penultim. Et quòd in materia perpetua consilium Oldradi cesset, tenent cum pluribus alijs Iacob. Menoch. consil. 327. numer. 14. lib. 4. & præsumpt. 69. numer. 8. lib. 4. Simon. de Prætis tract. de interpret. ultim. volum. lib. 7. interpretatione 3. dubio 3.

E
solutione

34 Additiones ad Molinam

*solutione vltim. num. 101. Cardin. Tusc.
tom. 7. practic. conclus. 847. num. 29.*

Num. 20.

EXplicat D. Ioann. del Castill. d.
cap. 89. num. 76. & 77.

Num. 21.

Huius ingentis quæstionis pondus
niritur super eo quòd verbum
filii in materia perpetua positum om-
nes descendentes in infinitum com-
prehendit, vt infr. dicemus num. 28.
& sup. cap. 5. num. 22. animaduertimus,
dum expendimus verba ipsius Regis
Henrici. Hisque absimile non erit
quod paulo ante d. cap. 5. numer. 20. au-
ctor resoluit, dicens quòd qualitas
primogenituræ numquam moritur,
sed deficiente primogenito, secundo-
genitus locum primogenituræ occu-
pat; & hoc in dispositione quæ tra-
ctum successuum desiderat: prout est
in materia perpetua maioratus, de quo
neque ipse auctor, neque vllus, quem
viderim, dubitauerit. Sicque à Rege
Henrico donata de primogenito in
primogenitum peruenire debent vs-
que in infinitum; nam si in primo do-
natario, vel in filio, vel in nepote eius
concessio finitetur, vtique repugnant
verba illa que los ayan por mayorazgo,
quia hoc verbum maioratus, vt suprà
dictum est, omnes comprehendit, tam
descendentes, quàm transuetuales.
Sicque in specie resoluunt Mier.
*tratl. de maiorat. 2. part. quæst. 4. illatione
3. numer. 4. in noua editione. Matienz.
volum. 11. titul. 7. gloss. 8. ex numer. 1. lib.
5. recopilat. Ioann. Gutierrez. lib. 2. practic.
quæst. 92. num. 4. Itaque si vltimus pos-
sessor absque filiis legitimis decesse-
rit, relicto fratre qui à primo donata-
rio descendat, ad eum bona pertinere,
neque ad regiam coronam reuertere*

contendit auctor, cum quo conue-
niunt Matienz. l. 11. titul. 7. lib. 5. reco-
pilat. gloss. 8. in fine, & Parlador. qui in
hâc partem inclinare videtur. Siqui-
cent. different. 13. §. 1. num. 7. vbi ait
quòd regia declaratione opus est.

Contrariam verò sententiam se-
quantur Paz *tratl. de Tenu. cap. 57. ex
num. 50. part. 2. & Flores Diaz de Mena
lib. 1. variarum quæst. 19. §. 2. à num. 20.
& alij telati à Castill. vbi num. 96. sic
concludit. Et nouissimè disputat, &
solito more plures quæstiones in ma-
teria excitat D. Ioann. del Castill. tom.
5. controuers. quotidianæ. 2. part. de coniect.
cap. 89. à num. 79. & pro hac parte nega-
tiua potest perpendi quòd voluntas
Regis Henrici fuit prædictas dona-
tiones modificare, ac restringere ad
solos possessores filios, vt bona ad re-
giam coronam aliquando redirent,
quorum reditus esset impossibilis, si
omnes à primo donatario descenden-
tes essent vocati: in quo casu expende
verba text. in *Lamiquitus 14. C. de usufru-
ctu. & de testamento & clausula Regis
Henrici differuit ampliùs auctor in
prefat. numer. 16.**

Num. 22.

AD Hispanorum primogenia hæc
conclusio erit adaptanda, propter
eorum perpetuam & inextinguibilem
naturam, de quo suprà, cap. 4. per totum,
vbi linea semel exclusa non remanet
perpetuò exclusa, sed temporaliter
suspensa, donec causa extet exclusio-
nis: qua verò cessante, iure quasi post-
limini ad successionem reintegratur.
Otom. *consil. 29. num. 67. Guid. Panz.
consil. 117. num. 11. Iacob. Menoch. consil.
5. num. 78. Fab. de Anna consil. 53. num.
38. lib. 1. Iacob. de Put. decis. 143. volum. 2.
Mier. *tratl. de maiorat. 2. part. quæst. 64.
num. 4. Auend. in l. 40. Tauri. gloss. 10.
à numer. 78. Petr. Surd. consil. 374. num.**

36. l. *questum*. §. *illud fortasse*. l. *si unus*. §. *pactus ne pateret*. ff. de *pactis datem verberatū*. ff. de *constit. pecuniar.* §. *si mater*. ff. ad *Terrull.* l. *pilio quem pater*. §. *de liber.* c. *posib.* Exornat præter allegatos Floris Diaz de Mena in *addit. ad Gam. decis.* 27. *Castill. tom. 5. cap. 143. §. unico, numer. 13. c. 16.*

Pro contraria verò sententia expendi potest decisio textus in l. 1. §. *sed vi.* *dicendum*. ff. de *successi. edit.* vbi successio omiſſa ex cap. unde *liberi*, quod procedit, defertur statim ad cap. unde *legitimi*, nec ulterius ex cap. unde *liberi* succeditur. Ex quo textu vulgò norant interpretes quòd successio debet ordinare & successiue deferri. Iacob. Menoch. *confil.* 823. *num. 12.* Nam cum semel annihilato gradu, successio ad sequentem translata fuerit, non potest ex primo amplius obtineri. *L. denique*. ff. de *succ. ff. edit.* & ex traditis per auctorem *infra lib. 3. cap. 4. num. 14.* vbi linea in quam intrauit successio, cæteris omnibus anteposenda est. Quare in successione feudi femina propter masculos exclusa, semper manet exclusa, *cap. 1. §. quoniam etiam Episcopi vel Abb. latè Ludolph. Schrader. de feud. part. 7. cap. 4. à num. 83.*

Cæterum prior sententia in maioratibus Hispaniæ verior & receptior est. & sic vidimus practicari, idque repetit ipsimet auctor *infra lib. 3. cap. 5. num. 72.* vbi annotabimus latius, & plura alia, quæ ad hanc quæstionem spectant, solum digna & necessaria, luculenter inuenies.

Num. 23. & 24.

Vide D. Ioann. del Castill. *tom. 6. quorund. controuer. cap. 127. per totum, saltem num. 29.*

Num. 25.

A Dde Flores Diaz de Mena in *add. ad Gam. decis.* 27. *numer. 8.*

Num. 26.

Licet Oldradi consilium in maioratibus, propter peculiarem eorum naturam non habeat locum, habet tamen ad hoc vt non censeatur qualitas masculinitatis repetita, cuius repetitio ad perpetuitatem inducendam necessaria non est. Et post auctorem hanc conclusionem sequuntur Gam. *decis.* 354. *ex num. 5. vers. Alterum.* c. *num. 8. c. 9. versic.* Cum igitur, Carol. Ruin. *confil.* 181. *num. 8. versic. non obstat alia coniectura.* Ioann. Zephal. *confil.* 710. *num. 13. c. 14. lib. 5.* qui eleganter ait quòd non fit repetitio qualitatis non necessariæ, vbi sola necessitas proueniens ex natura dispositionis inducit repetitionem. Petr. Surd. *confil.* 403. *num. 18. c. 21. lib. 3.* D. Ioann. del Castill. *tom. 6. cap. 117. ex numer. 30.* Iacob. Menoch. *confil.* 200. *num. 14. lib. 2. c. confil.* 791. *num. 26. lib. 8.* qui probat cessare coniecturam transmissionis ex agnatione, quando etiam non transmittendo conferitur agnatio. Et hoc maxime, cum agnatio ad certas personas, vel gradus potest considerari, ex auctore *suprà lib. 1. cap. 5. numer. 37. c. infra lib. 3. cap. 5. num. 10. c. 20. c. num. 50. vers. ex quibus.*

Et hæc est verissima & receptior sententia, & in maioratibus Hispaniæ passim admissa, & in hoc supremo Senatu quampluries comprobata. Ex quibus deducitur quòd ratione perpetuitatis non fit repetitio masculinitatis, nisi ex voluntate disponentis constet aliunde, cum sufficiat femina extare ad hoc vt successio non dicatur extincta.

Num. 27.

H Is adde Rustic. in l. cum *auus*. lib. 6. *cap. 14. num. 1. ff. de condit. c. demonst.*

E 2 Petrus

36 . Additiones ad Molinam

Petrus Surd. *tract. de aliment. simul. 9. quest.*
36. num. 1. cum seqq. & numer. 13. & alios,
quod adducit Vincenr. Fusar. *de fideic.*
subsl. quest. 319 numer. 12.

Num. 28. § 19.

IN Hispanorum primogeniis hæc
sententia verissima est, & auctorem
sequitur Matienz. in l. 11. titul. 7. lib. 5.
recopilat. gloss. 8. d. num. 2. veniunt enim
ex iusta legis interpretatione, cum qua
disponens censetur voluntatem suam
conformare. Ioseph. de Rustic. *tract.*
de filiis in conditione positi. cap. 2. num. 16.
Iacob. Menoch. *consil. 1037. num. 1. lib.*
11. & consil. 1071. numer. 3. lib. 11. & de
communi testatur Tiber. Decian. conf.
2. num. 31. volum. 2. & comprobant Tob.
Non. consil. 33. numer. 11. Bolognet.
consil. 15. numer. 80. Georg. Natt. consil.
602. numer. 13. Bertaz. consil. civil. consil.
30. num. 21. & sine controuersia inter-
pretes resoluunt quòd vbi coniectura
hoc suadere potest, filiorum appella-
tione nepotes continentur ex præsum-
pta disponens intentione. Curtius
iun. conf. 111. num. 5. & 6. Andr. Alciat.
consil. 69. fideicommissi verba, numer. 10.
vers. Quamto limitatur lib. 9. Tiber. Decian.
conf. 4. num. 1. & consil. 108. num. 58. lib.
2. Rubeus Alexandrinus consil. 28. num.
9. Iacob. Menoch. consil. 452. num. 34.
& consil. 487. num. 1. & tract. de præsump.
lib. 4. præsumpt. 93. num. 24. Cardin.
Mantic. de coniect. ultim. volunt. lib. 8.
tit. 8. num. 12. Petrus Surdus tract. de ali-
ment. tit. 9. quest. 36. num. 34. Pereir. de
renouatione emphyt. cap. 14. num. 26. &
27. & plura adducit Castill. tom. 5. cap.
143. numer. 42. Fusar. vbi supra d. quest.
319. & 320. præsertim num. 28. vbi opti-
mè explicat auctorem Ramon. consil.
17. num 5.

Prima coniectura sit, in dispositio-
ne ascendentium, quotiescumque pa-
ter, vel auus vocant filios, appellatione

filiorum nepotes continentur: vt te-
nent Sozin. *sen. consil. 14. num. 2. lib. 1.*
& consil. 77. num. 19. versic. & in primis.
lib. 4. Alex. consil. 1. num. 12. lib. 1. Philipp.
Corn. consil. 199. num. 54. lib. 2. Otom.
Nicolin. inter consilia Sozini senioris,
conf. 151. num. 1. versic. sed hinc verò. & ibi
Petr. Delrio in subscriptione num. 13. lib.
2. Marc. Anton. Peregr. conf. 64. lib. 4.
Petr. Surd. d. tract. de aliment. titul. 9.
quest. 36. num. 28. & consil. 403. num. 24.
Riminald. iun. consil. 389. numer. 14. &
consil. 390. Tiber. Decian. conf. 88. num.
59. lib. 2. Sozin. iun. consil. 146. num. 8.
lib. 2.

Secunda, quando tales nepotes ef-
sent patri, vel auo ab intestato succes-
suri, tunc verò nepotes comprehen-
duntur, quia præsumitur quòd dispo-
nens voluit cum iure communi vo-
luntatem suam conformare. Aretin.
consil. 145. Respondeo summam. vers. est
autem. quem sequitur Sozin. iun. conf.
146. num. 13. lib. 2. Curtius iun. consil.
57. num. 5. Cardin. Manric. tract. de conse-
lect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 15. &
20. Iacob. Menoch. lib. 4. præsumptione
94. numer. 28. Marc. Anton. Peregr.
conf. 65. lib. 4. Vincent. Fusar. de fideicom.
subslit. quest. 321. num. 30.

Tertia, vbi dispositio fauorabilis est,
& filij sine vilo grauamine vocantur.
Bart in l. liberorum, n. 5. ff. de verborum signi-
ficat. Zephal. *conf. 262. n. 7. & 8. dicens*
esse hanc sententiam veriore. Phil-
ippus Decius *conf. 24. num. 11. lib. 2. &*
conf. 8. num. 54. lib. 2. Zanch. in l. heredes
mei. §. cum ita. part. 4. num. 197. vbi de
communi testatur. Pereir. d. tract. de
renouatione emphyt. cap. 14. num. 32. vbi
dicit quòd hæc est concors & recepta
penè omnium DD. sententia. Latè
Bertazol. consil. civil. consil. 30. numer. 13.
vbi ex plurimorum interpretum iudi-
cio communem appellat, & amplius
subdit quòd aduersus eam esset reme-
diarium consulere. Sequitur Marc. Ant.
Peregr.

Peregr.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. vj. 37

Peregr. *tract. de fideicommiss. artic. 22. num. 61.*

Quarta, quando filij nondum in reum natura sunt, quo casu circa eos nulla particularis affectio potest considerari, sed tantum ratio sanguinis, quæ pariter & æquè in nepotibus militat, imò fortius in his; quia per nepotes magis propagatur sanguis noster ac memoria. Pinel. in l. 1. part. 1. numer. 71. Cod. de bonis matern. Percir. d. *tract. de renouatione emphyt. cap. 14. numer. 35. & 36.* Jacob. Menoch. *consil. 1037. num. 12. lib. 11.* Alexand. Raud. *lib. 1. variarum cap. 38. num. 6. & 8.* & eadem ratione ubi substituuntur filij nascituri nondum cogniti, nepotes veniunt, eo quod omnes incogniti sunt. Curt. iun. *consil. 111. num. 9.* Sozin. iun. *consil. 125. num. 35. lib. 1.* Menoch. *consil. 1035. num. 12. lib. 11.* Cardin. Mantic. *lib. 8. tit. 8. num. 15. & 16.*

Quinta, quando tempore cedentis fideicommissi filij essent præmortui, ex eisque nepotes extiterint, tunc enim cum dispositio non possit in filiis verificari, nec aliquod aditus filiorum præiudicium verificabitur in nepotibus, tamquam comprehensi sub nomine filiorum: maximè cum nec filij, nec nepotes essent cogniti tempore testamenti. Sozin. sen. *consil. 17. vers. Postremo. lib. 4.* Zephal. *consil. 262. numer. 9.* Riminald. iun. *consil. 458. numer. 35.*

Sexta, quando in nepotibus militat eadem ratio; tunc enim ex identitate rationis nepos comprehenditur. Sozin. iun. *consil. 125. num. 35. & consil. 146. num. 8. lib. 2. & consil. 1. numer. 39. lib. 3.* Paris. *consil. 75. numer. 67. lib. 2. & consil. 52. num. 22. lib. 3.* Cardin. Mantic. *lib. 8. tit. 8. numer. 17.* Petr. Surd. d. *quest. 36. num. 38.* Tiber. Decian. *consil. 88. num. 62. lib. 2.* Riminald. iun. *consil. 739. num. 88. & consil. 744. num. 35.* Cald. de renouatione emphyt. d. *cap. 14. num. 26.* Vincent.

Fusar. de fideicommiss. substitui. *quest. 320. num. 36.*

Septima, ubi dispositio in tempus futurum confertur, Hippol. Riminal. *consil. 23. num. 66.* Marc. Anton. Peregr. *tract. de fideicommiss. art. 22. num. 50.* Curt. iun. *consil. 111. num. 19.* Petr. Surd. *consil. 326. num. 9. volum. 3.* Cardin. Mantic. de *coniect. ultim. volum. lib. 8. tit. 8. num. 20.* Cels. Hugo *consil. 93. num. 11.* Simon de Prætis *consil. 56. num. 9. lib. 1.* Idem de *coniect. ultim. volum. lib. 3. interpretatione 3. dub. 4. solutione 1. num. 57.* & de communi testatur Ioseph. de Rustic. d. *tract. de filiis in conditione posit. in præfatione num. 21.* Petr. Surd. d. *tract. de aliment. tit. quest. 36.* Vincent. Fusar. de fideicommiss. substitui. *quest. 320. numer. 15. cum seqq.*

Octaua, quod omnino nepotes contineantur sub nomine filiorum, quando aliàs sequeretur absurdum, ut quia non admissio nepote descendente testatoris, extranea persona admitteretur, sic plura in comprobationem adducens concludit idem Fusar. ubi *supra. num. 44. cum seqq.*

Nona & vltima, quando sumus in dispositione bona conseruante in agnatione. Antonin. de Amat. *resolut. 2. ex num. 68.*

Quibus conclusionibus retentis, amplia in nepote qui venit appellatione filiorum; ex traditis per Franc. decif. 215. num. 8. qui numer. 16. & 19. subdit quod hæc comprehensio est propria & legitima, & non extendit statutum, siue constitutionem ubi filiorum mentio fit. Et hoc verissimum in filiis, & regulariter in testamentis & vltimis voluntatibus D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 66. num. 6. ubi numer. 7. ampliatur, etiam si dictum fuit, sine filiis legitimis & naturalibus; & numer. 8. iterum procedere hoc fatetur etiam in conditionibus; & numer. 19. concludit, dicens ex impropria & extensiva si-

E 3 gnifi.

gnificatione, non ex proprio significato filias comprehendendi, & num. 20. limitat, ubi de contraria testatoris mente apparet, & num. 21. limitat secundò, quando diuersa ratio militat in filio, & diuersa in filia.

Sed superior conclusio fallit primò, ubi vocantur filij sub aliqua qualitate, quæ non conuenit nepotibus. Rimin. sen. consil. 22. num. 4. volum. 1. Bero. consil. 71. numer. 28. volum. 1. Cardin. Tusc. tom. 3. lit. F. conclusione 376. num. 38. Petr. Surd. consil. 403. numer. 23. & tract. de aliment. quest. 36. num. 16. Malues. omnino videndus consil. 22. num. 30. & 33. Vincent. Fufar. de fideicommiss. substituti. quest. 321. num. 25. & fortius ubi in dispositione apposita est dictio taxatiua, veluti pronomen suus. Sozin. sen. in l. Gallus. §. institutus, in fine. ff. de liber. & posth. Benedict. de Capr. consil. 18 & facit l. cum pater. §. hereditatem ff. de leg. 2. comprobantque Petr. Surd. decif. 73 numer. 17. & Vincent. Fufar. ubi proxime num. 27.

Secundò fallit, quando testator discretiue loquitur, tunc enim filiorum appellatione nepotes non continentur. l. liberarum 210. de test. totum. ff. de verb. signif. ubi obseruat Bart. num. 4. præsertim ibi, Primo casu. Gabr. lib. 6. tit. de verb. signif. conclusione 1. num. 81. & 92. Simon de Præcis de interpretatione vidim. volunt. lib. 3. interpretatione 3. dub. 3. solutione 1. num. 43. fol. 207. Iacob. Menoch. tract. de præsumpt. lib. 4. presumptione 94. num. 6. Petr. Surd. tract. de aliment. titul. 9. quest. 36. num. 18. & consil. 403. num. 21. ad finem. & num. 22. volum. 3. Honded. consil. 62. numer. 64. volum. 1. quia si testator limitat & restrictiue loquitur cum filiorum meminit ad nepotes & proneptes eius dispositio non protrahitur. Gabr. d. conclusione, numer. 57. Iacob. Menoch. consil. 215. num. 32. & 53. volum. 3. & consil. 328. numer. 15. & com. l. 347. numer. 10. volum. 4. Mentio

verò discretiua hanc restrictionem causar atque operatur, prout alibi tenet auctor lib. 3. cap. 5. num. 55.

Tertiò fallit, vbi cumque extant filij, in quibus hoc verbum potest verificari, tunc namque nepotes filiorum appellatione non continentur, ex traditis à Menoch. d. consil. 215. volum. 1. Pinel. in l. 1. part. 1. num. 30. & 31. C. de bonis matern. Petr. Surd. consil. 403. num. 21. volum. 3. Rota per Farinac. decif. 507. per totam. ubi approbat consilium Menochij, & vide Vincent. Fufar. d. quest. 321. ubi locupletissimè & copiosè plures alias fallentias congerit. Castill. tom. 5. cap. 144. num. 5. idem Fufar. quest. 712. num. 12.

Num. 30. 31. 32. & 33.

His adde D. Ioann. del Castill. tom. 5. quodam. controuer. cap. 79. ex numer. 1. & cap. 85. num. 15. Mier. tract. de maiorat. 4. part. quest. 1. à numer. 32. Fufar. quest. 585. ex num. 1. ubi cum seqq. ampliat & limitat.

Num. 34. & 35.

Vide Mier. ubi supra num. 47. gloss. in l. pater filium. §. Iulius Agrippa. ff. de legat. 3. in fideicommissis & maioratibus falsa est, ubi subiungit aucter in præfenti, quia subiecta materia repugnat, vt pluribus comprobatur Fufar. quest. 380. num. 18. & quest. 716. num. 4. 5. & 10. & ita praxis obseruauit semper, de qua re vide Mier.

Contrarium probat Gabr. consil. 90. numer. 33. lib. 1. Menoch. consil. 926. num. 10 lib. 10. & consil. 1053. numer. 9. lib. 11. & consil. 1284. lib. 13. Fachin. lib. 1. controu. cap. 25. versic. iuri autem, Peregr. decif. 4. per totam. Matheaz de fideicommiss. quest. 11. num. 18. Castill. lib. 2. cap. 8. num. 19. qui omnes tenent, quòd vocata linea masculina femina agnata continetur,

de primog. Hisp. Lib. i. Cap. vj. 39

tinetur, quicquid in contrarium male teneat Franciscus Soula in repetitione l. *famina*, n. 28. quamvis in hoc verior & communior opinio est, quod vbi de linea masculina fit mentio, femina quantumvis ex masculo descendat, sub lineæ masculinæ vocatione non continetur, quia succedere intendens, duas qualitates probare debet; prima quod sit masculus, secunda quod per lineam masculinam descendat, & licet sit agnata, & respectu iure communi sub vocatione agnatorum comprehendatur, ex Molina lib. 3. cap. 6. num. 3. in Hispaniarum primogenitis eius successio agnationi aduersatur, vt notat num. 40. & 41. & lib. 3. cap. 5. num. 2. & excluditur quoties maioratum instituens voluit bona sua in agnatione conseruare, quod vltimum fit, quoties linea masculina vocatur, vide Fufar. vbi latè, quest. 346. Castill. *suprà*.

Num. 37.

Disputat Marc. Anton. Peregr. *tratt. de fideicom. art. 26. num. 23.*

Num. 38.

Idem Molina noster *infr. lib. 3. cap. 5. numer. 69.* & vbi de linea masculina fit mentio, filia quamvis ex masculo procedens sub lineæ masculinæ vocatione non continetur: quæ licet sit descendens à masculo, & contineatur in linea; est nihilominus alterius lineæ principium. Idque probant Alciat. in l. *Gallus*, §. *nunc de lege*, num. 9. ff. de liber. & posth. Curt. iun. *consil. 154. numer. 13.* Ludou. Gozadin *consil. 87. numer. 13.* vbi subdit ampliùs, dicens quod in hoc casu duo quis probare debet. Primo quod descendat ex masculis per lineam masculinam; secundò quod ipse sit masculus. Sicuti enim descendentes ex ea, eo quod per lineam fce-

minam descendant, excluduntur; ita etiam nec ipsa femina, quæ caput est lineæ femininæ, admitti debet, & cum intentio concederitis fuerit, ne res transiret ad cognatos, excluditur femina (licet agnata) ne per ipsam ad cognatos deueniat. Et hoc verissimum est in materia perpetua, prout innuit auctor, & repetit in allegatione pro successione Portug. *numer. 54.* Optimè prosequitur materiam, & sic etiam concludit Iacob. Menoch. *consil. 205. num. 20. & consil. 326. num. 86. volum. 4.* Marc. Anton. Peregr. *tratt. de fideic. art. 26. num. 29.* Velazq. de Auend. in l. 40. *Tauri. gloss. 9. num. 63.*

Num. 39. 40. & 41.

Quod vbi agnationis ratio militat, femina quantumcumque sit agnata, sub tali vocatione non comprehendatur, tenent Mier. *tratt. de maiorat. 1. part. quest. 6. numer. 55.* Molinus *tratt. de rit. nupt. lib. 3. quest. 24. ex num. 193.* Steph. Gratian. *tom. 3. disceptat. forens. cap. 428. num. 12.* Andr. Fachin. lib. 11. *controu. cap. 25.* Robl. de Salzedo *tratt. de representatione lib. 1. cap. 12. num. 19.* At verò vbi de agnationis conseruatione actum non sit, secus erit pronunciandum; feminæque sub tali vocatione comprehensa censetur, sicuti ad successionem maioratus admittatur ob fauorem domus, vel castitæ, & similiū; de quibus per auctorem *infr. lib. 3. cap. 4. num. 10.* & cum auctore hîc tenent Cauale. *decis. 18. num. 91. & 92. & 99. part. 3.* Marc. Anton. Peregr. *consil. 42. numer. 10. & consil. 58. numer. 6. per totum, vbi latissimè lib. 5. & quod talis vocatio per lineam masculinam agnationem inducat, ac si proximus agnatus fuisset vocatus, tradunt Sozin. iun. *consil. 69. num. 30. lib. 3.* Augustin. Bero. *consil. 77. num. 6. & consil. 120. num. 38. lib. 2.* Carol. Ruin. *consil. 49. in**

40. Additiones ad Molinam

in quo casu forma nec ad tempus admitti debet, venouissimè resoluit D. Ioann. del. Castill. tom. 5. *quodlib. controu. cap. 92. num. 84. huiusmodi*, qui contra auctore resoluit. licet contrarium egregius vir amicus sustinuerit lib. 2. *quodlib. controu. cap. 1. ex num. 1.* Vide Gaspar. Thesaur. in additione ad decisionem 37. *patris sui*, ubi auctorem nostrum refert, & sufficienter explicat.

Num. 41. & 43.

Vide D. Ioann. del. Castill. tom. 5. cap. 93. §. 1. num. 29. in fine, & eandem opinionem confirmat Menoch. *consil. 97. num. 40. lib. 1.*

Num. 44. & 45.

Ibi, in sequens. Idem in feudistia alienatione, in protus extraneum. Rosent. *de feudis. cap. 5. membro 2. conclusiones 67. & dicemus infr. cap. 16. num. 32.*

Num. 46.

Probat Mier. *traict. de maiorat. 1. part. quest. 67. num. 34.*

Num. 47.

Dicemus *inf. lib. 3. cap. 9.*

Num. 48.

Vide Don Ioann. del. Castill. tom. 5. cap. 91. num. 3. & cap. 144. num. 7. & 8.

Num. 49.

Adde D. Ioann. del. Castill. ubi supra, & vide auctorem *infr. lib. 3. cap. 10. num. 3. & Vincent. Fufar. qui luculenter disputat de fideicommissu.*

quest. 318. per totam. hanc.

CAPVT VII.

ETRCA. huius capitis materiam videndus est nouissimè D. Ioann. del. Castill. tom. 5. *quodlib. controuers. cap. 141. num. 12. cui addere potes Intrigliol. de feud. cent. 1. quest. 37. Parladi. 3. part. differentia 19. Sesse decif. 308. Cald. cap. 15. num. 2.*

CAPVT VIII.

Num. 1.

Etsi primogeniture an deferatur iure hereditario, an vero iure sanguinis? disputat Mier. *de maiorat. 4. part. quest. 1. & numero 203. ubi auctorem refert, & inquit in puncto cum ibi allegatis defecisse Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 1. Auctoris sententiam impugnât, sed eum improbat Gutierr. lib. 3. *practicar. quest. 82. num. 6. quem libenter sequimur. Castill. tom. 5. cap. 157. num. 21. & ibi num. 5.**

Num. 2.

Vide auctorem in allegatione pro successione Portug. in principio, num. 13. ubi plura adducit.

Num. 9. & 10.

Idem recenset Mier. *de maiorat. decif. quest. 1. num. 48. & 200. idque sequuntur P. Molin. de iust. & iur. tom. 3. disputat. 597. num. 3. vers. unde quatenus. Garc. de expensis, cap. 16. num. 5. in fine. D. Ioann. del. Castill. tom. 6. cap. 144. num. 31. ubi de conuenientia inter fideicommissum & maioratum plura inuenies,*

deprimog.Hisp.Lib.j.Cap.viij.41

inuenies,&c diximus *supra* cap. 1. numer. 8. & nouissimè Caruall. in tract. de vna & altera part. 4. cap. 2. numer. 39.

Num. 13.

DE interpretarione textus in l. 21. plura discutit Mieres tract. de mai. ior. et. 1. part. quest. 24. num. 152. vbi limitat.

Num. 21.

DIoann. del Castill. lib. 3. quotid. controu. cap. 10. disputat latissimè; quare si antiqua inuestitura vocat masculos, noua inuestitura non potest masculos ex fœminis admittere; vt resoluunt Signorol. consil. 10. num. 4. versic. idem non obstat. Philipp. Decius consil. 132. num. 3. vers. ista conclusio. Henric. Rosent. de feud. cap. 6. conclusioe 69. sub num. 36. lit. NN. Ramon. conf. 100. num. 302. Et contrà, si inuestitura antiqua masculos & fœminas ad successionem inuitabat, non potest per secundam ei derogari, vocando tantum masculos; & id comprobant Iason conf. 146. num. 24. vers. 5. lib. 3. Philipp. Decius consil. 102. numer. 6. in fine. Augustin. Bero. consil. 110. num. 7. lib. 1. Curt. iun. consil. 181. lib. 2. Petrus Surd. conf. 419. & copiosius conf. 978. Iacob. Menoch. conf. 148. num. 32. Henric. Rosent. d. conclusioe 69. sub numer. 36. lit. NN. his adde tradita per auctorem *infra* lib. 2. cap. 7. num. 28. & lib. 4. cap. 3. numer. 11. & 13.

Num. 27.

Idem repetit auctor *infra* lib. 4. cap. 19. numer. 31. Castill. tom. 3. cap. 12. num. 11. & pluribus exomat Vincent. Fular. de fideicommiss. subtit. quest. 560. numer. 28. & 593. alibi 594. num. 49. & 165. Rosent. cap. 89. num. 1. vol. 2.

Num. 28. vsque ad 32.

IN qua quæstione, etiàm sine causa, Principi id licere plerique autumant, quos refert Gabr. commun. conclusio. tit. de iur. quæst. non toll. conclusioe i. num. 1. Hipp. Riminald. consil. 199. ex num. 146. cum seqq. & conf. 45. ex num. 41. vsque ad 91. lib. 1. Carol. de Tapia in rubr. de consil. Princip. ex num. 49. vsque in finem cap. 1. Quorum opinioe reiecta, verissima est illorum sententia, qui tenent quòd Princeps ex causa iusta & legitima atque publicæ vtilitatis possit auferre vnicuique dominium rei suæ. Ex quibus sunt Peregr. tract. de fideicommiss. art. 52. num. 117. & Andr. Fachin. lib. 8. controuers. cap. 63. vers. supra quo, & vide Menoch. conf. 993. lib. 3. vbi respondit super maioratu de Vzena. Sedne decipiantur Domini iudices in prædicta regula, obseruandum est,

Primò quòd si Princeps vult ius reitio quæsitum auferre, ex causa publicæ vtilitatis per rescriptum, sine recõpensatione damni, certum est fieri nõ posse, cum alioquin per legem vniuersalẽ non sit talis recompensatio necessaria, vt declarat Ias. in l. Barbarus 3. num. 44. ff. de offi. præt. Alex. conf. 190. numer. 16. vers. ad iertium lib. 2. Ruyn. conf. 60. in fine, volum. 5. Paris. consil. 1. num. 46. volum. 1. Bos. de Principe, numer. 201. Gabr. de iure quæst. non tollen. conclusioe 2. numer. 25. Roland. conf. 69. num. 44. volum. 2. Menoch. conf. 103. num. 28. lib. 2. Surd. conf. 210. in fine. Ioann. Anton. Bellonus conf. 66. num. 3.

Secundò, non sufficit publica vtilitas vt ius alicui possit auferri, sed requiritur, vt nisi auferatur, non possit talis publica vtilitas sequi, & sum sortiri effectum, vt scribit Ias. in l. Gallus, §. & quid si tantum, in 2. lect. num. 28. ff. de lib. & postib. Rāyn. consil. 108. num. 29. vol. 2. Gabr. d. tit. de iure quæst. non

F toll.

tit. conclus. ... numer. 5. & 24. Ioann. Anton. Bello. dict. consil. 66. numer. 5. Et (quod ad nostrum propositum attingit) quod vltimas testatorum voluntates tollere, aut immutare valeat, quoad fideicommissa & maioratus, & quod possit iuri vocatorum, aut substitutorum derogare & præiudicare; & in effectu ad exclusionem quorundam, & aliorum admissionem succedendi ordinem nouum inducere, & antiquum peruertere, & alterare, tenuerunt cum pluribus citatis Gabr. commun. conclus. lib. 3. tit. de iure quæsito non tollend. conclusio 2. num. 1. & Matienz. in l. 7. tit. 7. lib. 5. recopilat. gloss. 5. à num. 1. & iterum gloss. 7. Qui omnes citant ad id textum in l. Lucius. ff. de euiction. in l. item si verberatum. §. 1. ff. de rei vindic. & l. quod semel. ff. de decret. ab ordin. fac. Et tenent eandem resolutionem communem in omni dispositione testamentaria, & qualibet alia, quod scilicet ex causa publica Princeps possit derogare dispositioni & vocationibus substitutorum. Et cū multis aliis idem firmarunt Mier. tract. de maiorat. in initio 2. partis ex num. 46. usque ad 64. Ant. Thesaur. decis. Pedemont. 87. Simon de Prætis de interpretatione vltim. volunt. lib. 1. fol. 13. per totam, fol. nobis 41. & lib. 4. dubitat. 3. ex num. 18. cum multis seqq. fol. 427. Andr. Gail lib. 2. prætic. obseru. obseruatione 56. & 58. Iacob. Menoch. consil. 103. num. 68. lib. 1. præsumpt. 10. num. 48. lib. 2. Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicommiss. artic. 52. per totum, maxime ex numer. 117. Andr. Fachin. lib. 8. controuersiar. iuris, cap. 63. Ioann. Marc. Aquilin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. vers. Quid enim si aque, num. 98. & numer. 117. cum seqq. Sfortia tract. de integ. restit. part. 2. quæst. 99. artic. 8. Angel. Matheaz tract. de fideicommiss. lib. 3. cap. 12. Cardin. Tusc. prætic. conclus. tom. 6. lit. P. verbo Princeps. conclusio. 680. per totam. fol. 524. & conclus. 668.

cum seqq. Eandemque opinionem tenent P. Molin. tract. de iust. & iur. tom. 3. cap. 11. num. 36. & 46. Burg. de Paz consil. 9. num. 29. Ioann. Garç. tract. de nobilitate. gloss. 12. numer. 80. paulo post principium. Azeued. l. 4. tit. 7. lib. 5. recopilat. num. 5. Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. decis. 279. vers. sexta conclusio. Menoch. consil. 956. numer. 1. loquens de Duce Mantuz Surd. consil. 203. num. 25. Rodolfi. in tract. de sup. & absoluta potest. cap. 6. num. 145. videndus.

Causa verò legitima atque iusta deficiente, Principem absoluta potestate minimè id facere certissimi iuris ac prorsus indubitabilis est: & ratio in eo viget, quod licet testamenta & contractus habeant de iure ciuili modum & formulam, attamen eorum (initio inspecto) substantia de iure gentium est: quod minime principali maiestati subiicitur: vt probant Fulgos. consil. 61. num. 4. Philip. Dec. consil. 337. num. 5. cum seqq. Hipp. Riminald. consil. 438. n. 15. volum. 4. Aymon Crauet. consil. 542. num. 55. vol. 4. & consil. 241. num. 12. vol. 1. Ægid. Boss. de Principe num. 187. Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicommiss. artic. 52. num. 127. Burg. de Paz in præmio legum Tauri, num. 327. Et auctoris nostri sententia vera est, etiam si regia facultate maioratus institutus sit, prout ipse hic numer. 31. versic. Quod ne dum, constanter tenet, & repetit idem infra lib. 3. cap. 3. numer. 27. & lib. 4. cap. 3. num. 10. vbi latius dicemus. Quibus adiunge Mier. tract. de maiorat. 4. part. quæst. 1. num. 158. P. Molin. tract. de iust. & iur. tom. 3. disp. 11. numer. 36. & 46. Zeuall. 1. tom. commun. quæst. 2. num. 38. Matienz. volum. 7. tit. 7. lib. 5. recopilat. gloss. 5. num. 4. idque amplius dicemus infra.

Et cum auctore hic numer. 31. resolendum erit, quod non solum in iure quæsito, verumetiam in iure nondum delato & in spe, procedit hæc decisio, vt patet etiam per ipsum auctorem
ref.

inf. l. b. 3. cap. 3. num. 22. & lib. 4. cap. 5. num. 36. Hisque subiunge Mier. *de maiorat. in initio 2. part. num. 47. & 48. & 52.* Purpurat. qui eam dicit communem, *consil. 490. num. 23. & consil. 500.* Pereir. *tract. de in integr. restitut. verbo in integrum restitutio, num. 31. & Aegid. Boff. in praxi criminal. 12. de Principe, num. 22. & 197. & 200.* Et ratio (ni fallor) est, quia licet respectu nondum natorum sit ius querendum, respectu ipsiusmet fundatoris maioratus ex propria ipsius dispositione, ac voluntate, ius est quæsitum; atque ita agitur de tollendo iure quæsitum respectu fundatoris, non tantum de querendo quod in spe successoribus competit. Et hanc rationem optinè considerauit Couarr. *lib. 3. variarum, cap. 6. num. 6. & 9. & in vers. tertio deducitur.* sequitur Burg. *de Paz in proemio legum Tauri, numer. 343.* & ante eos Decius *consil. 357. num. 8. vers. non obstat.* Quæ ratio roboratur ex eo, quia in maioratibus primo institutori, non autem ultimo possessori succeditur, ut dicemus infra, & actus ordinanti tribuitur.

Ex quibus patet responsio ad tradita per auctorem *sup. num. 21.* quoniam omnia quæ ibi dicta fuerunt, ut ex successione antiqua & inueterata inuestitura, non ex noua succedendum sit; & quod possessor maioratus non possit iuri vocatorum derogare, nec nouum ordinem succedendi statuere, procedunt sanè quando maioratus possessor propria auctoritate vellet antiquam inuestituram, vel antiquum ordinem succedendi mutare, & nouum ordinem successionis præfinire; quando etiam Princeps in præiudicium tertij absque causa publicæ vtilitatis id efficere non possit.

Limitatur tamen extra omnem dubitationem, ut non procedant quando auctoritate Principis possessor maioratus nouum succedendi ordinem præscripserat, & Principi ex causa publicæ

vtilitatis id fecerit, vel quando Princeps iuri vocatorum, vel substitutorum ex eadem causa publicæ vtilitatis derogauerit, atque præiudicauerit. Idque namque recta conscientia, atque ex ratione iuris efficere valet, sicuti omnes auctores suprâ relati agnouerunt.

At verò si causa fuerit mixta, id est, si ad priuatam & publicam simul vtilitatem respiciat, asserit D. Franc. de Sarmiento nò esse sufficientem, ut per eam possit forma successionis mutari, *lib. 1. select. cap. 8. num. 24.* Sed eo non obstante in Hispania videtur contrarium ex antiquissimâ consuetudine practicari, & quod etiam si causa publicam vtilitatem principaliter non inspiciat, sed secundariò, regia potestas subsistit semper & validatur. Quod ex facultatibus quæ in pactis matrimonialibus quotidie à Principe conceduntur ad vocationes, & substitutiones maioratus derogandas & inuouandas, perpendi potest, ex auctore *inf. num. 34.* in quibus causa verè & realiter priuatam vtilitatem principaliter respicit, & publicam secundariò; & nihilominus tenent facultates prædictæ, quoridieque impetrantur & assequuntur. Quia qualis qualis causa legitima, quæ siue principaliter, siue secundariò ad vtilitatem publicam inspiciat, publica est etiam, & ut talis sufficit, ut non solum ex ea possit Princeps concedere facultates ad aliquod onus super bona maioratus imponendum, vel ad aliquam rem eiusdem maioratus alienandam, ut ex ipso auctore *inf. à lib. 4. num. 3 cap. 3.* verum etiam ut ex ea ordines & formas succedendi mutare valeat. Et hæc praxis est in hac grauissima Curia ex antiquo more vtitata: quæ consuetudo maximè roboratur ex *cap. per venerabilem, in principio. vers. quod autem. qui filij sint legitimi.* Et ad propositum elegans vide consilium

44 Additiones ad Molinam

Bald. 267. *Ad euidenciam. num. 8. vers. fecundo permitto.* & *num. 3. lib. 1. cuius sententiam sequitur Crauet. consil. 135. num. 3. & valet argumentum à solitis, vt in l. 1. ad finem. vers. impubis. ff. ad Silan. ibi. solet hoc in usu observari. l. quod si nolit. §. qui assiduus. ff. de adulter. edict. l. certi conditio. §. si nummos. vers. Quia quotidie. ff. si cert. petat. vbi latè Iason cum seqq. & Petr. Sord. decis. 23. num. 14. ideoque similes facultates conceduntur iure optimo; & ex professo disputans sic resoluit D. Ioann. del Castill. lib. 3. quotid. controuers. cap. 28. à num. 2. præsertim num. 9. 10. & 11.*

Num. 32.

His adde Iacob. Menoch. lib. 2. præsumptione 10. num. 51. cum seqq. Mascard. tract. de probat. tom. 1. conclusio 276. sed alij contrà sentiunt, dicentes integram fidem Principi asserenti esse adhibendam: cui omnino credendum est, & præsupponendum iustas, ad sic statuendum, causas interuenisse, eas equidem, quæ ad derogandam foundationem maioratus antiquam, erant necessariz. Inter quos Anton. Gabr. lib. 3. commun. tit. de iure questio non tollendo. num. 4. hanc opinionem tenendam admonet, eamque Doctores dixisse communem affirmat, & tanquam vioriorem sequitur eam Ioann. Marc. Achilin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. vers. Quid enim si aque & ignis. ex numer. 112. qui etiam plures eam auctores secasse dicit. Et in eam magis inclinari videtur Pinel. hic allegatus l. part. cap. 2. num. 7. Cod. de rei vendicat. Et quòd hæc opinio sit vera, & quòd Clementina 1. de probat. loquatur, ac debeat intelligi de Principe non recognoscente superiorem, probat Andr. Fachin. lib. 8. controu. cap. 63. ad finem. Et confirmatur quòd auctores suprà citati eo maximè nixi sunt fundamen-

to, quia Princeps sine iusta causa, tertio præiudicare non præsumitur, à cuius ore omne mendacium abhorret, De testabilis quidem est omnis inuria, & quid contra leges admittitur, iusta excoitatione damnatur: sed malorum omnium probatur extremum, inde detrimenta suscipere, vnde credebantur auxilia prouenire; vt notat Cassiodor. lib. 4. variatum cap. 27. vide Menoch. qui pluribus prædictam opinionem exornat, lib. 2. præsumptione 9. & 10. ex numer. 3. & Cardin. Tusc. tom. Practic. iuri. conclus. lit. P. conclusio 681. fol. nobis 528. & in specie, quòd Principi asserenti causas legitimas (etiam in tertij præiudicium) credendum sit, resoluit Andr. Alciat. tract. de præsumpt. regul. 3. præsumptione 8. num. 8. Iacob. Menoch. consil. 100. ex numer. 23. lib. 3. & Andr. Fachin. ita firmiter tenens lib. 3. controu. cap. 65. in fine. Paris. consil. 10. num. 41. volum. 1. Natta. consil. 487. num. 38. Roland. consil. 1. numer. 84. volum. 2. Olasc. decis. 88. num. 26. Ad eò vt contrarium probari non possit, vt refert Natta d. consil. 487. num. 41. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 10. num. 2. Ioann. Anton. Bellonus consil. 5. num. 68. Fortiusque quando causa non solum asseritur, sed exprimitur à Principe: tunc enim vltra omnem dubitationem præsupponitur interuenisse etiam in damnum tertij, & creditur Principis assertioni absque alia probatione ac verificatione causæ legitimæ; vt referunt Cardin. Tusc. ubi suprà conclusio 681. num. 3. affirmans ex Baldo quem citat, quòd in contrarium nihil dici, aut excogitari possit. Alex. consil. 15. lib. 5. Curt. senior consil. 50. volum. 6. lib. 1. Imol. in Clement. 1. de probat. Angel. consil. 368. Serenissimus. col. 2. Sozin. consil. 266. col. 11. versic. confirmatur, quia ex narratione. vol. 2. Corneus consil. 312. col. 5. circa medium vol. 1. Crauet. de antiquitate temporum. 3. part. tert. & principalis. num. 9. Iacob. Menoch. consil. 106. num. 23. lib. 1. Idque fortius procedit quando

deprimog. Hisp. Lib. j. Cap. viij. 45

quando sumus in antiquis, à qua resolutione huc vsque nullus, quem viderit, dissentit. Idem Crauetta *vbi sup. num. 25.* Quintilian. Mandos. ad Lapum allegat. 7. Iacob. Menoch. *tract. de presumptione* 10. num. 615. & Ioseph. Mascard. *tract. de probat. tom. 3. conclusione 1228. num. 118.*

Num. 33.

Quòd causæ cognitio præcedere debeat, vbi Princeps in successorum præiudicium aliquid statuit, referunt Hæst. Æmil. *tract. de iure feudali. cap. 12. numer. 36. cum seqq.* & alij quos citat. Et quòd successoris citatio interuenire debeat quotiescumque de eius præiudicio tractatur, resoluunt cum auctore Miet. *de maiorat. 4. part. quest. 1. ex num. 158.* D. Ioann. del Castill. *lib. 3. quotid. controu. cap. 21.* Anton. Petr. *tractatu de potestate Principis. cap. 32. numer. 43.* Iacob. Menoch. *consil. 842. numer. 40.* qui loquitur in legitimatione Hieron. Laurent. *de absolut. reg. potest. capit. 23. numer. 38.* & ante eos Oldradus *consil. 224. num. 18.* Et in actu & concessione priuilegij, si in aliquo lædit ius tertij, id ipsum intelligendum est; vt probant Azcued. *in l. 2. tit. 13. libr. 4. numer. 12.* & 43. *recopilat. Cardin. Tusc. tom. 1. practic. conclus. 268. lit. C. vbi latè.* Et quòd citatio est necessaria in vnoquoque actu præiudiciali, (etiam in Principe) tenent Aloisius Riccius, *collect. 203.* cum alijs, quos refert D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu. quotid. cap. 156. num. 13.* & 14.

Contrarium asseuerauit Sarmient. (quem refert & refutat auctor *inf. lib. 3. cap. 3. num. 23.* & *lib. 4. cap. 3. num. 5.*) dicens quòd in gratia ac priuilegio Principis extraiudicialiter concessis, non requiritur citatio. Quam partem tuerentur Ludouic. Roman. *consil. 339. numer. 29.* Felin. *in cap. cum olim, num. 6.*

versic. Et firmat, de re iudicata. Ant. Gabr. lib. 6. commun. tit. de clausul. conclus. 1. numer. 13. Rota per Farinac. *decis. 200. num. 3. part. 1. in nouissimis.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. cap. 458. num. 28.* Et hanc conclusionem alibi constanter defendit idem Sarmient. *lib. 7. select. cap. 9. num. 3.* & veram esse in materia fideicommissaria, & in puncto iuris, fatentur Angel. Matheaz. *de legat. & fideicommiss. lib. 3. cap. 22. num. 12.* & 16. *vol. 1.* & Pett. Gilcher. *ad lib. 6. Codicis, ad l. Gallus. §. & quid sit tantum, num. 251. ff. de liber. & posthum. fol. 725.* Et quòd causæ cognitio necessaria non sit, neque citatio, si iusta causa & publicæ utilitatis intercedat (Principe certiorato de omnibus circumstantiis, atque qualitatibus ad expeditionem gratiæ attinentibus) quâ plurimi resoluunt. Quo casu gratia atque concessio firma est, omnique exceptione valida, nec ex postfacto inualidari potest ex defectu cognitionis causæ & citationis, vt in specie firmanrunt Bartol. *in l. Gallus, §. & quid sit tantum. num. 14. ff. de liber. & posthum. vbi hanc opinionem esse communem asserit lafon ibidem numer. 143.* & *in l. 1. in 2. column. ff. de consil. Princip. Bald. in l. nam ita diuus. in 1. column. ff. de adopt. Cod. de seruit. & aqua. & l. 2. Cod. de temporali appellatione. & in l. final. ad finem. Cod. de fruct. & litium expensis.* vbi concludit quòd in priuilegijs, & in concessione Principum non requiritur vlla citatio. Idemque tenet ipse *in l. 3. §. si is pro quo. ff. quod quisque iuris.* Quibus adde Alex. *consil. 2. colum. 11. num. 14. lib. 1.* vbi quòd Princeps habet potestatem legitimandi spurios, etiam in præiudicium illorum, quibus esset ius quæsitum, & etiâ illis irrequisitis, testatur. & *consil. 101. col. 1. vol. 1.* & *consil. 194. col. 1. lib. 2.* & *consil. 203. col. 4. lib. 2.* vbi Principis potestatem eam esse vt in præiudicium tertij & absque eius citatione

possit alteri beneficium conferre, affirmat, Et Abb. in cap. cum olim, in 4. col. de sentent. & re iudicat. qui refert se ita consuluisse; & alia plura adducit in confirmationem huius opinionis: & in cap. inaequ. quatuor in colum. 1. de maiorat. & ob id. expresse affirmat quòd in Principe faciente actum ex iusta causa, non est necessaria citatio. Et consil. 84. per totum, lib. 1. plenissime hanc questionem tractat, ubi tollit omnia contraria quæ in fauorem aduersæ opinionis adduci possunt. Hoc idem tenent Ludouic. Roman. consil. 310. in casu, & consil. 364. circa primum colum. 1. Ioann. Andr. in cap. olim tibi, ad medium, de veris. signific. & in cap. 1. de caus. poss. & propriet. Anton. de Butr. in cap. per boverabilem, qui filij sunt legumi. & in d. cap. cum olim. de re iudic. & in cap. veniens, de filijs presb. Speculat. tit. de legitimatione. §. Nunc breuiter. versic. Nota. Sozin. consil. 120. colum. 4. volum. 3. & consil. 87. num. 20. eodem lib. & in tract. de citatione in 7. articulo colum. 9. versic. Quadragesima procedat. Philipp. Decius consil. 169. colum. fin. & consil. 198. colum. 7. & consil. 544. colum. 2. num. 9. & consil. 191. colum. 3. numer. 66. ubi constanter asserit in Principe iuri tertij præiudicante citationem non requiri: & id absque dubitatione procedere, ubi non sit commissæ aliqua subreptio Et in hoc casu, videlicet, quando subreptio non interuenit, tenent similiter Simò de Prædis de interpretatione volum. volent, lib. 1. interpretatione 1. dub. 1. solutione 13. numer. 24. & 25. fol. nobis 44. Decius in l. 1. colum. fin. num. 21. & 22. C. de secundis nupt. Ioann. de Auend. consil. 81. num. 4. Sozin. iun. consil. 76. num. 132. lib. 1. Curt. iun. consil. 1. numer. 8. cum pluribus seqq. lib. 1. Petr. Paul. Paris. consil. 1. num. 49. cum seqq. Grammatic. decif. 69. num. 40. Nicol. concord. 52. in 7. fallentia. Ludou. Surd. in tract. de natural. liber. cap. requisita in legitimatione impetranda. versic. Nunc queritur. Valent. Forster. lib.

6. de successione. cap. 35. num. 2. Hippol. de Marfil. in repetitione legis de unoquoque. ff. de re iudicata. ex numer. 14. ubi securè asserit & affirmat Principem in præiudicium tertij posse actum facere, & concedere priuilegium absque aliorum citatione, dummodo faciat ex iusta causâ iustis videri secus, & in forioribus terminis id ipsum defendit num. 23. cum sequentibus.

Et ratio prædictorum ex Sarmiento lib. 1. select. cap. 8. num. 3. & 12. est, quia citatio ad actus iudiciales adaptatur, non autem ad gratias quas Principes facere solent, cum non sit tribunal gratiæ eius iustitatis, vt in eo lites decidentur; ideoque secundum petentis relationem expeditur, nec de ea probationes fiunt: & ita ipsemet Sarmient. firmiter remanet in hac sententia, citationem eorum quorum iuri derogatur necessariam non esse in puncto & veritate iuris; atque sententiam aliorum qui contrarium tenent improbat, refutat, & damnat.

Sed noster Molina hic non tantum adductus est, vt ita teneret ex vera & stricta ratione iuris, nec ex potestate Principis, quantum ex stilo supremorum senatorum, qui regiæ Camere, & literis gratiæ expediendi præfunt. Quorum auctoritas & potestas (etsi maxima) non tanta est sapè, quanta Principis: & ita non aliter dispensare super petitis, aut iuribus tertij præiudicare intendunt, quam vt actui qui geritur, iustificatio maxima, causæ cognitio, atque citatio partium præcedant.

Namque si animaduertimus differentiam potestatis, quæ est inter Principem, & supradictos Consiliarios, vt notat Petr. Gilcher in d. §. & quid si tantum. Gallus, quem repetit sub lib. 6. Cordis num. 251. fol. 725. inueniemus quòd ubi Princeps aliquid discernit vel derogando, vel facultates expediendo, vel

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. viij. 47

vel denique vocaciones, normam & ordinem substitutionum innouando, sola causa legitima & vera publicæque vtilitatis requiritur, & quòd de ea Princeps certior sit absque vlla alia cognitione causæ, nec citatione partis; at verò vbi Consiliarij eius Cameræ (in quo casu noster auctor in præfenti loquitur) aliqua huiuscemodi facultates expedire intendunt, necessaria esse videtur non solum iusta & legitima publicæque vtilitatis causa, verum etiam cognitio eiusdem causæ, atque citatio partis, secundum opinionem nostri auctoris *hic*, & quemadmodum hodie videmus passim praticari: & hoc ad maiorem & pleniorum eorum iustificationem, cuius non indiget Princeps: non verò ita vt quando deficeret citatio, vel cognitio causæ, actus non subsisteret, quia dum iusta causa & legitima atque vtilitatis publicæ interuenerit, semper validus erit actus, iam à Principe, iam à Consiliariis eius prolatus.

Et hinc est quòd si ex postfacto de iusta ac legitima causa appareat, etsi nulla præcesserit citatio, actus proculdubio sustinebitur, quod non obscure ex auctore perpendi potest *in d. cap. 3. num. 23.* Nam cum Princeps facere id, nisi causa legitima subsistente, (vt *hic* & *inf. cap. 18. num. 10. & lib. 4. cap. 3. in principio*) non potest, patet quòd tota vis in probatione causæ legitimæ & iustæ pendet ac residet; qua iudicialiter ex postfacto comprobata tenent facultas, legitimatio, & similia, etiam si ab initio in concessionibus eorum, & in clausularum derogatione deficeret partis citatio. Nec in toto isto de primogeniis tractatu (ni fallor) ab auctore cautum reperitur, quòd defectus citationis actus nullitatem inducat, sicut defectus causæ. Ad quod verba ipsius auctoris me compellunt *in d. cap. 18. num. 10. ibi*, ideoque si sine causa le-

gitima concedantur, nullius effectus, nec valoris quo ad ius fori censenda erunt. Et dicto *cap. 3. num. 5. lib. 4. ibi*, si enim aliter facultates huiusmodi concederentur, regij Consiliarij, qui easdem facultatibus expediendis consilium præstarent, conscientia lese discrimen incurrerent. Non ergo ait quòd ex defectu citationis, vel causæ cognitionis facultas non teneat, sed regij Consiliariis auctor consulit, ne eorum conscientia ex alienatione, causa legitima non præcedente, facta periclitetur; quia causa postea cognita, & cum legitimo contradicatore perpenfa, si euidens est vtilitas, facultas sustinebitur, etiam nulla præcedente citatione, alioquin magna damna occurrerent, & in creditorum præiudicia irreparabilia.

Et his omnibus consonat dicere quòd etsi citatio præcedat, & pars contradicat, si iusta ac legitima causa interuenerit, idque ex probationibus constiterit, ea renitente, proculdubio facultas concederetur. Nam quid interest vocatos, aut substitutos citatos esse, cum interueniente iusta causa, nihil dicere, nec allegare valeant, quod Principis intentionem, volentis iuri eorum derogare, impedire possit? vel quid etiam interest non esse citatos, aut quid damni irrogatur eisdem, cum (in effectu) actus concessionis in futurum non possit subsistere, ex defectu causæ? Et sic in vno & altero casu citationis defectus eis non officit. Imò potius aliquando hic citationis defectus successoribus utilis esse potest: nam cum causæ summaria cognitio ad facultatum speculationem præcedere debeat; vt ex auctore nostro *lib. 3. cap. 3. num. 23.* non tam arctè, nec tam principaliter de viribus causæ, nec de successoris dāno ac præiudicio cōtenditur in illo iudicio, quàm in iudicio plenario, quādo causa apud supremū senatū & regios Consiliarios introducta, hæc omnia

omnia discutuntur, & maiori examine retinuntur? Et hac potissimè ratione videtur in hanc opinionem inclinari Carol. de Tapia *decis.* 20. vbi citationem respuit, nec ob eius defectum actum inualidari fatetur.

Num. 34.

His adde D. Ioann. del Castill. *lib.* 3. *controu.* cap. 28. num. 6. Paz *tractatu de tenutis.* cap. 57. num. 200. vbi subdit hoc fieri posse, licet regia potestas non intercedat, quod periculosissimum esse fatemur, nec parentibus liberum, nisi ad id tegius præcedat assensus, quo suffragane possunt antiquas maioratus leges, ac successionis ordinem mutare, ut hic affectuatur, & communiter tenetur.

Frequentissimum in vsu forensi apud pragmaticos est, quætere vtrum duo maioratus, sicut ex causa matrimonij in vnum iungi non possunt, ex decisione textus in l. 7. hic præcitata; ita etiam nec ex causa successionis iungi valeant, de qua re dux extant contrariæ Doctorum opiniones, vna affirmatiua, altera verò negatiua.

Opinio affirmatiua est quòd casus successionis sub mente ac generalitate legis sicut matrimonij casus comprehenditur: quam fuerunt amplexi Parlad. post Selquicent *quest.* 5. per totam. Perez de Lara *lib.* 1. *de annuif.* & Caspell. cap. 5. num. 35. & 36. vbi alias species adducit huius questionis necessarias. Matienz. in l. 7. gloss. 5. num. 1. *lib.* 5. *recol.* Azueved. in *summario eiusdem legis.* Robl. de Salc. *tract. de representatione lib.* 2. cap. 6. fol. 101. vb ex identitate rationis id ipsum probat D. Ioann. del Castill. *lib.* 3. *controu.* cap. 28. ex num. 19. & iterum nouissimè *tom.* 6. cap. 177. ex num. 1.

Negatiua verò opinio est quòd ad 4. non procedit extra casum matri-

monij, prout non examinata questione recenser Miet. *de maiorat. quest.* 30. num. 84. & 2. part. *quest.* 4. illatione 9. num. 327. & post eum latius Ioann. Baptif. Valenz. *consil.* 69. num. 46. cum seqq. Paz *tract. de tenutis.* cap. 57. ex num. 189. Qui omnes contendunt casum successionis remanere in dispositione iuris, cum lex regia tantum loquatur in casu matrimonij, non verò in casu successionis, qui casus aliàs per expressionem primi manet exceptuatus.

Nos itaque hunc etfi profiteamur articulum esse difficilem, & nondum decisum in praxi, in quatuor casus distinctos ac separatos diuidimus semper.

Primus casus est quando contrahentes matrimonium tempore ipsius contractus possessores vtriusque maioratus existunt: in quo casu militat expressè dispositio textus in d. l. 7. de quo nulla est controuersia Doctorum.

Secundus casus est quando tempore nuptiarum vterque coniux, aut saltem alter eorum non possident, habent verò probabilem spera succedendi vel parentibus, vel fratri primogenito, quorum successio constante matrimonio obuenit, aut vacare contingit. Et hic casus superiori cognatus est, & locum habere censemus in eo, in d. l. 7. eo quòd generaliter loquatur, nulla facta distinctione antetempore matrimonij, vel extante ipso matrimonio concutis fiat, prout ita similiter accipiendus est auctor noster in præsentiam utcumque sit, tunc matrimonium præcedens, & perseverans, est causa immediata successionis, ac proxima; & propter matrimonium fit quidquid ex causa matrimonij contingere potest. *l. prator ait.* §. 1. ff. *de incend. ruin.* & *nauf.* Aymon Crauet. *consil.* 433. num. 34. volum. 3. Bonif. Ruger. *consil.* 57. num. 6. usque ad num. 64. volum. 2. & causa mediata causæ immediate annexa eodem iure cum immediata censetur.

deprimog.Hisp.Lib.j.Cap.viij.49

setur. l. paterfamilias. ff. de vulgari. Bald. in l. 7. num. 2. ff. de testam. tutel.

Tertius casus est quando contra-
hentes, vel alter eorum in vita paren-
tis, aut fratris possessoris maioratus de-
cedit, & postea soluto matrimonio
successio filio, vel nepoti eorum dela-
ta est: tunc enim extra casum legis ver-
samur, cum horum maioratum con-
curfus etsi ex precedenti matrimonio
originem trahat, verè & propriè per
successionem adeptus est: in qua spe-
cie prævalet vltima Doctorum opi-
nio, de quibus supra: & casus successio-
nis tãquam omissus remanet in dispo-
sitione iuris, & regulatur iuxta primo-
geniorum naturam, cui diuisio quæ-
cumque repugnat, cum primogenitus
in omnibus bonis iure maioratus reli-
ctis, ceteris exclusis, succedere debeat,
ex auctore *infra cap. 11. num. 8.* & po-
tentior est ratio quæ nos conuertit ad
viam & dispositionem iuris, quàm quæ
ex identitate sermonis desumi potest,
vel sub mente ac generalitate legis
comprehendi.

Quartus & vltimus casus est, quan-
do contrahunt matrimonium paren-
tes, nulla habita probabili spe succe-
dendi, in quibus defunctis successio ali-
cuius maioratus deseruit fortassis eo-
rum primogenito filio, vel nepoti,
post obitum possessoris, qui erat pro-
pius ex linea trãuersali, vel remo-
ta, prout quotidie contingit, & vidi-
mus viros ditissimos iure primogeni-
turæ retinere duos ac plures maiora-
tus, in quibus sine spe proxima succe-
dendi deficientibus possessoribus suc-
cesserunt. In qua specie cessat dispo-
sitione legis septimæ ex rationibus supra
in tertio casu perpenfis: imò si locum
haberet, amplissimarum domuum pos-
sessores magnum detrimentum pate-
rentur, cum ampliores titulo Ducatus,
Marchionatus, Comitatus ac aliarum
ditionum tot maioratus obtineant,

in quibus ira vel ipsi, vel parentes eo-
rum successerunt, quorum si seque-
tur diuisio, tota ferè Hispania litibus
inuolueretur Et sic concludimus quòd
primus, & secundus casus in dispo-
sitione legis continentur, tertius, & vlti-
mus cum extra legem sint, maneant
exceptuati in lege.

Num. 35.

His adde P. Mol. tom. 3. *de iust. & iur.*
disputatione 616. num. 8. D. Ioann.
del Castill. tom. 3. *contro. cap. 10. numer.*
9. & auctoris sententia verissima est,
comprobatũque ex regula textus in
l. 1. eo. Cod. de fidei commissi. de qua per au-
ctorem infra lib. 2. cap. 11. num. 4: eãque
limitat, ibi, *Quod probabile videtur.* in
quo casu Pinel. hic præcitatus, prout
auctor demonstrat, intelligi oportet:
rectè equidem quicquid aduersus hanc
limitationem teneat, contrarium Flo-
res Diaz de Mena *in additione ad Gual.*
decis 263. cui satisfacit, & nostri aucto-
ris sententiam sequitur D. Ioann. del
Castill. *de quo supra. versu, ego. verò.* In qua
re casus sequentes prænotandi sunt.

Primus casus est, quando possessor
maioratus propria bona antiquo ma-
ioratui addidit simpliciter & absolu-
tè, & nullas vocaciones, seu condicio-
nes adiecit, in hoc casu perinde suc-
cedendum est, ac si bona priori maio-
ratui vnita primi fundatoris essent, ex
Mier. *de maiorat. 2. part. quest. 5. num. 13.*
Marc. Ant. Perègr. *tract. de fidei commissi.*
art. 16. num. 114. Philipp. Decius *confli.*
467. per totum, & confli. 362. Aymon
Crauet, *confli. 987. num. 54. lib. 6.* D. Garc.
Mastrill. *decis. Sicilie. 192. part. 2.* Castill.
lib. 3. cap. 10. num. 9. & seqq. Azeued. *in*
part. 6. tit. 7. lib. 5. num. 405. & censetur
vterque maioratus vnus & idem, *l. si in-*
ter virum. 24. ff. de pact. dotu. l. 1. etiam. f. de
iure dotum. sequitur Tiber. Dec. *confli.*
123. num. 70. lib. 3. exemplo in Ecclesia

G quæ

50 Additiones ad Molinam

quæ si vnitur alteri, assumit naturam propriam, consuetudines & priuilegia illius Ecclesiæ cui vnitor, vt per glossam vulgarem in cap. 1. verbo *vniendo*, ne sede vacante. cap. recolentes, de statu monachorum Gregor. in l. 27. titul. 7. part. 1. gloss. 2. Angel. consil. 247. Æmil. Ferret. consil. 242. num. 5. & 6. Mier. vbi sup. 2. num. 11. Hieron. Gonzalez in reg. 8. cancellarie, super mensibus alternatiuis, gloss. 5. §. 7. ex n. 2. Nicol. Garc. part. 12. de beneficiis. cap. 2. num. 12. & 13. Quod est generale in qualibet dispositione augmentatiua, etiam si sit stricti iuris, nam ex tacita repetitione continet in se omnes qualitates, & limitationes, quæ continentur in dispositione augmentata. Roman. consil. 345. numer. 19. cum seqq. ac per lucidè confirmat Alber. Buon. tract. de augment. conclusionem principali, per totam, præcipuè numer. 3. & 4. Tiraquel. de retractu gloss. 18. numer. 50. Roland. tract. de lucro dotis, quest. 100. Mantica. de tacita & ambigua consensione lib. 12. titul. 1. num. 11. Menoch. consil. 105. num. 5. cum seqq. volum. 12. Surd. consil. 397. num. 12. lib. 3. D. Ant. de la Cueba in allegatione iuris pro Duce de los Arcos, pro comitatu de Casares, num. 289.

Secundus casus est, quando nouæ conditiones ac vocaciones, etsi aliquin sint contrariæ & repugnantes prioribus, aliquo tamen modo possunt conformari atque in concordiam reduci; tunc verò diuisio non sequetur, nec priori maioratu in causa, & tenet Iason consil. 141. in ista difficillima questione, num. 31. versic. 10. lib. 2. quos refert Simon de Prætis tract. de vltim. volunt. lib. 2. interpretat. 4. dub. 2. solut. 2. num. 230. in quo casu vocatio specialis antiqui maioratus præualeat generalibus vocationibus factis in maioratu vnito priori, vt per Sozin. consil. 62. num. 7. 8. lib. 5. Ioann. Cephal. consil. 443. numer. 51. Petr. Surd. consil. 475. numer. 32. lib. 4. & hoc ex regula in l. quo heredi. §. qui pa-

trēm. ff. de vulgari. l. alimenta. §. Basileæ. ff. de aliment. & cibariis. legat.

Tertius casus & vltimus est, quando possessor maioratus ipsi bonis liberis, quæ vniuntur, nouas conditiones addidit, ac leges antiquis contrarias ita ac repugnantes, quod minimè compatiuntur; in quo casu loquitur auctor noster hic; tunc verò diuisio prædictorum maioratum sequeretur, quæ prorsus dignitas familiæ, memoriaque fundatorum destruitur, atque corrumpitur: vt per auctorem inf. cap. 11. num. 4. & 5.

Num. 37.

IN maioratu reuocabili verissima est auctoris sententia, & ex ratione hic assignata idem proficuntur Albarad. lib. 3. de coniect. ment. defunct. cap. 2. numer. 4. Matienz. in l. 11. gloss. 3. num. 2. lib. 5. recopil. & ibi Angul. gloss. 1. numer. 4. Auend. in l. 40. gloss. 1. ex numer. 51. P. Molin. tom. 3. disputatione 617. D. Ioann. del Castill. vbi sup. tom. 3. cap. 10. num. 6. & 7. Ramon. cor. si. 100. num. 12.

Cæterum in maioratu irrevocabili contraria sententia communis est, vt latius comprobant Mier. de maiorat. 1. part. quest. 26. num. 4. & 5. & quest. 44. num. 11. & 2. part. quest. 4. illat. 8. num. 14. Albarad. vbi sup. lib. 2. cap. 1. num. 4. Gu-tier. lib. 3. pract. quest. 51. ex num. 7. & quest. 101. num. 9. D. Ioann. del Castill. d. cap. 10. ex num. 9. quod ex dispositione textus in d. l. perfecta domatio, obtentum est.

Num. 38.

Generale est quòd actus qui non potest corrigi, potest tamen declarari. Curt. iun. consil. 55. numer. 9. versic. Postremò. & num. 10. sic limitans textum in dista lege, Perfecta donatio, prosequitur Burg. de Paz in Proamio legum Tauri, num. 309.

num. 309. & consil. 2. num. 61. Quod pluribus comprobatur Anton. Gabr. lib. 6. trul. de regul. iuris. conclus. 3. numer. 3. Bald. in l. precibus. numer. 11. & 12. c. de impub. num. Tiber. Decian. respons. 7. numer. 100. volum. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 73. vbi plura adducit. Et ratio est, quia qui declarat, nihil de nouo dat, vt in specie recenset Fontan. de pact. nupt. tom. 1. claus. 4. gloss. 5. Ex quo apparet licere coniugibus post perfectam donationem per eos filiis factam alio instrumento declarare, verbum filios intendendum esse de masculis tantum, cum aliàs tant masculos hoc verbum, quàm fœminas comprehendat; vt per Decian. de quo sup. num. 99. Quæ declaratio trahitur retro ad tempus donationis, & tollit ius tertio, medio tempore quæsitum; vt cum Surdo decif. 29. num. 8. probat Fontan. proximè adductus ex num. 15.

Ibi, Quod quando vltimus. Fatentur hoc ipsum Hieron. Gabr. consil. 132. quest. 2. num. 7. volum. 1. Hieron. Grat. consil. 35. num. 11. vsque ad 14. volum. 2. Camil. Gallin. de verborum signific. lib. 10. cap. 38. num. 19. Et huic declarationi aliquin standum est, affertque magnum veritatis specimen, cum verisimilius tunc possessor maioratus defuncti voluntatem agnoscat; quibus astipulari possunt tradita per Menoch. consil. 136. num. 36. Fufar. de fideicommiss. subst. quest. 501. num. 9. latius D. Ioann. del Castill. lib. 3. controuert. cap. 10. num. 35. & tom. 6. cap. 183. per totum. vbi cap. 184. ex num. 6. quid in executore testamenti, & in specie Ramon. cap. 100. numer. 413.

Verfic. Subsequenter. Ostensum erit infr. lib. 4. cap. 13.

CAPVT IX.

Num. 1. & 2.

PRO opinione Peraltæ vide Aluarad. de coniect. ment. defunct. c. ap.

3. lib. 2. num. 28. vbi num. 29. quid si instituens filium ex causa exheredauit, an censebitur reuocata maior; de quo infr. tractabimus num. 31. & idem quod Petalta tenet Peregr. de fideicommi. artic. 22. num. 95. vbi distinguit inter ingratitudinē, vel iniuriam commissam contra grauatum, & possessorem maioratus, vel contra eius institutorem. Quæ distinctio & auctoris sententia in præfenti verissima est & cōmunis, consonaque primogenitorū naturæ: & sic vltra relatos fatentur Mier. de maior. 2. part. quest. 4. illatione 1. num. 1. vsque ad 14. Mant. tract. de coniect. lib. 3. tit. 3. num. 20. & lib. 8. tit. 12. num. 23. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 89. num. 81. idque recenset nouissimè Vincent. Fufar. de fideicommiss. subst. quest. 317. num. 16. & 16. Sequitur Molin. Theol. tract. 2. disp. 654.

NUM. 3.

ADde P. Molin. de quo sup. n. 3. Castill. tom. 5. cap. 161. n. 7. vers. exprim. Versiculo, Neque his. Pro interpretatione textus in dict. cap. licet de voto, vide Quæfard. diuers. quest. iuris. cap. 32. ex num. 14. & latius per Xuarez & Societate Iesu, tom. 2. de religione. lib. 4. cap. 9. ex num. 3. & ex communi Doctorum sententia: ideo prædictus filius Regis successione regni priuari debuit, quia ipse, prout auctor demonstrat, ad voti implementum se obligauit; in qua specie Xuarez sup. numer. 3. subdit interuenisse votum ad Deum, simul cum promissione ad patrem, & sic suscepit ipse non tantum obligationem humanam ex promissione (videlicet ad patrem,) verum etiam religiosam obligationem (scilicet ad Deum cui se voluntariè obligauit.) Et hæc est vera huius textus resolutio. Et quando possit aliquis votum suum adimplere per alterum,

G 2 vide

52 Additiones ad Molinam

vide Xarez *vbi sup. cap. 10. per totum.*

Num. 8.

Adde P. Molin. *d. disp. 654. num. 4.* Et quod hic dicitur de expressione causæ, verissimum est; & repetit auctor *infra num. 15. vbi annotabimus.*

Num. 10.

Vide auct. *infra lib. 2. cap. 14. num. 46. & lib. 3. cap. 4. num. 2.* & his consona sunt tradita per D. Ioann. del Castill. *tom. 6. cap. 181. numer. 12. fol. 468.*

Num. 11. 12. & 13.

Verficulo, *In prima specie.* Prima huius distinctionis pars comprobatur ex Peregr. *tract. de fideicom. art. 22. prope finem.* Vincent. Fufar. *de fideicom. subst. quest. 317. ex num. 8.* P. Molin. *d. disp. 654. lit. E.* Secunda verò distinctionis pars ea potissimum ratione sustinetur, quòd is qui est odiosus testatori, sub generali vocatione non comprehenditur: vt post auctorem recensent Simon de Pratis *de interp. ultim. volunt. lib. 1. solutio 4. à num. 10. fol. nobis 98.* Petr. Surd. *decis. 41. vbi numer. 6.* subdit, quòd si pater est odiosus testatori, eius filij in generali sermone non comprehenduntur, asseuerans hanc decisionem placuisse ferè omnibus de senatu; habet hoc etiam suas quasdam ampliationes & limitationes in filio exheredato, qui nequaquam sub generali vocatione comprehensus censetur, ex Roman. *consil. 438. num. 6.* & luculenter in vtroque casu, tam inimicitie, quam exheredationis, hanc conclusionem secutus est Fufarius *vbi supra quest. 317. ex mon. 1.* in descendantibus ab odiosis; vel inimicis testatoris, seu disponentis, vt per Fufar. *de quo sup.*

num. 2. exclusa namque radice, censetur etiam exclusi descendentes ex ea, vt per auctorem *infra lib. 3. cap. 5. num. 41. & 42.*

Amplia etiam in præsumpto odio, de quo Fufar. *vbi sup. num. 7.*

Amplia, si offensa, vel odium fuisset leue, de quo etiam Fufar. *loco supra citato.*

Limita primò, quando omnes vocati essent pariter odiosi Fufarius *num. 8. eiusdem questionis.*

Limita secundò vt per auctorem hic *d. num. 12.* & alias limitationes congestit Fufar. *vbi sup. num. 3.*

Num. 14.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 100. ex num. 20.*

Num. 15. 16. 17. & 18.

Vide P. Molin. *d. disputatione 654. n. 4.* & pro eo quod hic dicitur de expressione causæ, adde Anton. Gom. *variarum cap. 11. num. 10.* Cassan. *in consuetud. rubr. 7. §. 2. gloss. Non pro ut. & §. 3. in principio.* Ioann. Garc. *tract. de expens. & meliorat. cap. 10. num. 2.* Spin. *in specul. testament. gloss. 20. num. 55.* D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 23. num. 104.* quod verissimum est, & repetit auct. *sup. num. 8.*

Num. 19. 20. & 21.

Pura recenset D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 100. ex num. 21.*

Num. 22. & 23.

Adde P. Molin. *vbi supra num. 3.*

Num. 24.

Sequitur idem P. Molin. *d. disp. 654. num. 5.*

Nunt.

Num. 25. & 26.

Vide *infr. lib. 4. cap. 11. per totum*, vbi
luculenter.

Num. 27. & 28.

Adde P. Molin. *vbi sup. lu. E. & vide*
Amplius Sozin. *consil. 47. num. 12.*
et 13. lib. 3. Corn. consil. 116. num. 13.
vol. 2. subdens quod tunc filius subin-
greditur in locum patris, non tan-
quam deportati, vel condemnati, sed
tanquam patris simpliciter. Quod asse-
rit Alexand. *consil. 73. lib. 1. & per aucto-*
rem infr. lib. 3. cap. 6. num. 29. Castill. cap.
160. num. 8.

Num. 29. & 30.

Hoc ipsum repetit auctor *infr. lib.*
3. cap. 13. num. 15. & 25. Cui adde
Mier. 2. *part. quest. 3. num. 7. Velazq. in*
l. 45. gloss. 21. num. 9. Thesaur. quest. 34.
num. 24. Gregor. in l. 2. tit. 15. part. 2. ver-
bo, Siendo hombre pora elle. gloss. 19. Annium
Robert. lib. 3. rer. iudicat. cap. 7. P. Molin.
tom. 3. tract. 2. disput. 624.

Num. 31.

Vide P. Molin. *d. disputat. 654. lit. B.*
Franc. Molin. *de ritu nupt. lib. 3. quest.*
8. num. 25. & testatur decisum Fonta-
nel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 1. num. 84.
Quo casu donatio non reuocatur i-
pso iure, vt per eundem Fontanel. *n.*
15. sed tantum actio competit perso-
nalis. Et quid de fructibus facta reuo-
catione, vide Angul. de meliorat. l. 1. glossa
11. num. 11. qui tenet fructus restituen-
dos esse. Sed contraria sententia longe
verior ac receptior est, vt per Gutierr.
de iurim. confirmat. dist. 1. cap. 10. num. 7.
Anton Fabr. lib. 8. Codicis. tit. 36. de re-
uocand. donat. opib. def. 15. vbi refert de-
16.

cisum. Quibus accedit Fontanel. *vbi*
proximè num. 16.

Num. 32. 33. & 34.

Contrarium longa serie fatetur
P. Molin. *tract. 2. disput. 176. col. 17.*
versic. cerè mibi. Pichard. in Prosmio in-
stit. de inoffic. testam. num. 39. vbi dicit
communem, quamvis ab ea recedat.

Sed quidquid hi teneant, auctoris
sententia verior & receptior est. Pro
qua extant plures Doctorum opiniones,
quos recenset P. Thom. Sanch. *in præ-*
cept. Decal. cap. 15. n. 37. subdens quod
dictio taxatiua nunquam excludit ca-
sus similes, perea quæ tradunt Docto-
res in l. final. C. de reuoc. donat. Idque in
specie concludit Fontanel. de pact. nupt.
tom. 1. claus. 4. gloss. 28. ex num. 27. usque
ad 20. vbi num. 21. iudicibus consulit,
ne leuis sit causa; & num. 22. de vrgen-
tioribus causis latè. Et his omnibus ad-
de Petr. Surd. tit. 7. de aliment. quest. 1. ex
num. 5.

Num. 35.

Vide auctorem *sup. cap. 8. num. 37.*
& fortius procedit eius conclusio,
quando donatio facta est in con-
tractu matrimonij: quo casu nulla in-
gratitudine reuocari potest, vt per
Mier. 1. *part. quest. 12. num. 25. & 16. Auend.*
in l. 44. Tauri. gloss. 16. num. 35. & cum
aliis adductis idem tenet Franc. Molin.
de ritu nupt. lib. 3. quest. 6. num. 36. &
latius hoc ipsum fatentur Fontanel.
de pact. nupt. claus. 4. gloss. 28. num. 6.
Morch. de iur. bonor. lib. 2. cap. 6. ex num.
94. Quorum sententia intelligenda est
quoad alios descendentes & vocatos:
secus verò quoad ipsum, vel successo-
rem, qui inimicitia, siue ingratiudi-
nis causas commisit, vt probant De-
ctian. respons. 31. num. 67. lib. 1. Franc.
Molin. de ritu nupt. quest. 7. num. 18.
G 3 Morch.

Morch. *ubi sup.* numer. 96. Et hoc verissimum, iuxta notata per auctorem *infra lib. 4. cap. 2. numer. 35. versic. in secundo.*

Num. 36.

Licet institutor maioratus possit ex causis inimicitiae & ingratitudeinis successorem exheredare; non tamen heredibus illius has causas opponere permissum est, ut per auctorem *hic*, quem sequitur Menoch. *consil. 155. num. 17.* dicens quod si vasallus, vel emphyteuta delictum commisit quo meretur priuari feudo, vel emphyteusi, & dominus non declaravit ullam caducitatem, praesumitur iniuriam ex delicto remisisse. Quare eius heredes amplius de ingratitude illa, siue de delicto non possunt conqueri. Et hanc sententiam tanquam verissimam post eum agnoscunt Fontanel. *de pact. nupt. claus. 4. gloss. 28. numer. 35.* Morch. *de duis. bon. lib. 2. cap. 6. ex num. 91.* P. Vazquez *in opuscul. de testament. cap. 6. §. 3. dubio 2.* eaque in praxi retenta.

Limita primò, si donator mortuus fuerit, nesciens ingratitudeinis causam, ut per auctorem *inf. num. 37.*

Limita secundò, si scivit, repentina tamen morte obiit, ut *inf. numer. 39.*

Limita tertio, si praeparavit querelam dum vixit, dicens quod intēdebat reuocare donationem: ut Fontanel. *ubi sup. num. 35.* Haec omnia completens ac probans, & *num. 36.* quid in casu quo donator, conqueritur de ingratitude donatarij, an hi conquestus debeant esse iudiciales, an verò extraiudiciales sufficerent.

Num. 37.

Vide auctorem *inf. num. 39.* & Fontan. *de quo proxime n. 35.* & iterum *tom. 2. claus. 5. gloss. 8. part. 3. ex num. 63.*

ubi num. 67. refert decifum.

Num. 38.

His adde auctorem *sup. num. 35. P. Molin. d. dispus. 654. in fine.* Mart. *de successione legali. tom. 2. part. 4. quest. 18. art. 10. numer. 67.* Geron. Laurent. *decif. 23. ex num. 17.* Et *in vers. Quod procedit, vide Mart. ubi sup.*

Num. 39. 40. & 41.

Idem recēsent Rota Auenionens. per Geron. Laurent. *de quo sup.* Fontanelus *tract. de pact. nupt. tom. 2. conclus. 5. gloss. 8. part. 3. num. 67.*

Num. 42.

Quoad causā inimicitiae rectè. Eamque remissa censetur, per reconciliationem tacitè, vel expressè factam. At verò si post inimicitiam, vel ingratitudeinem exheredatio subsequatur, maior dubitatio est; quia hæc non cēsetur abolita per reconciliationem subsecutam, eo quod requiratur actus solemnns, ac æque contrarius, ut contra Bartolum *hic* præcitatum tenet Couarru. *in cap. Raynuitius. numer. 17. de testamentis;* quem sequitur plura adducens Menoch. *consil. 685. ex num. 17. vol. 7.* & disputat Aldobin. idem concludens, *consil. 114. numer. 29.* Card. Manic. *de coniecturis. lib. 4.*

Sed opposita sententia mihi verior ac receptior est, cum exheredatio etsi sit actus solemnns, nihilominus per actum omni solemnitate carentem potest dissolui, & ad nihilum reduci. *In ipsius. C. familia ereiscunda. l. 4. ff. de adimendis legatis,* cū adductis de prætiis de interpret. ultim. *volunt. lib. 3. solutioe 4. num. 17.* P. Vazquez, qui cum Bartolo, & relijs hanc sententiam agnoscit, *in opusculo titul. de testam. cap. 6. §. 3. dubio 5.* & de

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. ix. 55

& de modo practicandi prædicta, vide *Surd. de aliment. tit. 7. quest. 1. numer. 50. vbi num. 51. plures actus adducit, per quos reconciliatio demonstratur, de quibus videndus est de Prætis vbi sup. ex num. 14.*

Quid si pœniteat successorē, & redeat ad vitam meliorem & frugem. Vide *Surd. vbi sup. num. 28. & cum quadam distinctione de Prætis præcitatum, qui n. 12. subdit quòd ob talem pœnitentiam non sunt deneganda alimenta filio.*

Et quid si religionem ingreditur? Vide *Surd. & de Prætis in præcitatis locis, & ultra eos P. Vazquez vbi supra dubio 6.*

Et retenta superiore sententia limita, quoties exheredatio sequitur, & postea adest alicuius particularis institutio, ex *Menoch. dist. consil. 685. num. 10.*

Num. 43. & 44.

Vide *Peregrin. de iure fisci. lib. 2. tit. de ingrat. circa defunctos, numer. 7. Fontanel. claus. 4. gloss. 9. part. 5. numero 196.*

Num. 45.

Sequitur *Albarad. de coniect. ment. de defunct. lib. 2. cap. 3. numer. 28.*

Num. 46.

His adde *P. Thom. Sanch. lib. 7. de matrim. cap. 20. num. 11.*

Num. 47.

Idem deducitur ex *Bald. in l. cum antiquioribus, solum. 6. versic. Primò permittit. C. de iure deliberandi. & est communis sententia quòd si legatarius post mortem testatoris cum vxore eius*

concubuit, perdit legatum: *Albarad. de coniecturat. ment. defunct. cap. 3. lib. 2. num. 28. Barbof. in l. 2. in principio. num. 64. ff. solut. matr. Mier. de maiorat. 1. pari. quest. 48. ex num. 139. Gutierr. lib. 2. canonice. quest. 112. num. 13. Pichar. Instit. de adempt. legat. §. 1. numer. 39. Annel. Amatis consil. 1. ex num. 27. lib. 2.*

Num. 48.

Pro his facit quod refert *Zaball. commun. quest. 708. num. 2.*

Num. 49.

Actor in presenti loquitur de vidua luxuriosè viuente; & in sum. 50. vbi eandem conclusionem statuit, tantum de fornicante, & tanquam synonyma hæc duo confunduntur; & in specie *Ioann. Garc. de coniugali æqu Coast. num. 45. subdit sufficere vnicam viduæ fornicationem intra annum luctus. Idem resoluunt Matienz. in l. 5. tit. 9. gloss. 8. num. 5. Barbof. in l. 2. in principio. num. 67. ff. solut. matrini. P. Thom. Sanct. lib. 7. de matrim. disp. 90.*

Quæ retenta sententia limita, quando intra annum luctus, quo vidua fornicatur, iam secundo nupserat viro ante fornicationem illam admissam, quo tempore non censetur esse in eodem matrimonio. *Sanch. vbi sup. num. 3. vbi n. 5. Quid si post annum luctus fornicetur. Quæ omnia procedunt dum interuenit iudicis sententia huius criminis declaratoria, alioquin etiam in foro conscientiæ, non spectat tali sententia, vidua tutelam filiorum non amittit, neque lucra, vt per *Sanch. de quo proximè, num. 11.**

Et retenta auctoris sententia amplia in muliere quæ ad secundas nuptias conuolauit, ea denique tanquam si luxuriosè vixerit, tutelam filiorum amittit, nondum legitimam, sed etiam (prout

56 Additiones ad Molinam

(prout notum, & communis sententia est) testamentariam, vt per Anton. Gom. in l. 14. *Tauri*. num. 11. *vers.* item adde. Tello Fernand. in l. 6. *Tauri*. numer. 30. Baeza de decima tutoris. cap. 4. num. 51. Matienz. in l. 3. *recopil.* tit. 1. gloss. 2. num. 9. P. Thom. Sanch. lib. 7. de *matrim. disp.* 88. num. 4. & 10. Gutierr. de *iur. iuris.* 1. part. cap. 7. numer. 10. Fontanel. de *pañ. nupt.* claus. 5. gloss. 8. part. 2. num. 8. & *segg.* volum. 2. Escobar de *ratiocinijs.* cap. 6. num. 2. Rota per Farinaz. *decis.* 201. num. 5. Mastrill. *decis.* 6. num. 35. Giurb. *decis.* 109. num. 2. Anton. Fab. lib. 5. *Codicis.* tit. 21. quando mulier *tutela* officio, *definit.* 2. Viuius *decis.* 364. num. 7. Surd. *consil.* 175. num. 29. lib. 2. Antonin. de *Amat. uariarum resolutione* 24. numer. 12.

Hanc conclusionem limita, primò quando ex Principis particulari dispositione contrarium prouisum est, vt per Ruinam *consil.* 125. lib. ... Neuizan. in *filia nuptialis* lib. 3. numer. 52. Gutierr. de *iur. iuris.* 1. part. 1. cap. 9. num. 18. Menoch. de *arbitrarijs.* casu 151. num. 9. Escobar d. cap. 6. sub num. 3.

Limita secundò, si testator speciali & expressa, non autem racita prouisione statuerit quòd non obstante ad secundas nuptias transitu utique mater tutelam filiorum non amitteret. Bald. in cap. ex parte Martini. num. 2. de *appellationibus.* Neuizan. ubi *sup.* num. 50. Matienz. & Sanch. de *quibus proximè.* Antonin. de *Amatos d. resolutione* 24. n. 14.

Uterius superior communis conclusio intelligi oportet quando mater de facto nuplerit: secus si dixerit se velle nubere, vel si contraxerit sponsalia de futuro, vt per Afflict. qui refert *decisum* *decis.* 357. Gregor. in l. 5. *mul.* 16. gloss. 1. part. 6. verbo *Casado.* P. Thom. Sanch. d. *disp.* 88. num. 3. Gutierr. de *iur. iuris.* 1. part. cap. 8. num. 92. & latius cap. 9. num. 12. & 16. Peguera *decis.* 166. ex num. 2. Amatos d. *resolutione* 24. num. 10. vbi ex num. 9. & ex num. 15. cum

segg. disputat, quid si mater effecta est vidua mortuo secundo viro, utrùm recuperet tutelam amissam per transitum ad secunda vota.

Num. 50. & 51.

His adde P. Thom. Sanch. lib. 7. de *matrim. disputatione* 90. num. 8. Quod repetit auct. *inf.* num. 55. vbi limitat in dote, & latius tractabimus.

Et hæc est communis sententia, videlicet quòd vidua propter adulterium post mortem viri commissum medietatem bonorum constante matrimonio acquisitorum amittit.

Amplia quòd vidua hæc non gaudeat beneficio *authenticæ præterea. C.* unde vir, & uxor. C. *conter.* tom. 1. *uariarum* cap. 9. num. 78.

Num. 52.

Vide Gutierr. *canonicarum quest.* 12. num. 13.

Num. 53.

Sequitur Gutierr. ubi *suprà* num. 14.

Num. 54.

Idem recensent Zaball. *quest.* 708. & Gutierr. de *quo proximè.*

Num. 55.

Communis sententia est, quòd vi-
dua luxuriosè viuens, post mor-
tē viri, non amittat dotem, idque post
auctorem à pluribus recentioribus iu-
re probatum est. Vide Matienz. in l. 5.
tit. 9. gloss. 8. num. 10. lib. 5. *recopil.* Barbof.
in l. 2. part. 1. in *principio.* num. 6. ff. *solu-
matrim.* Gutierr. lib. 2. *canonic.* *quest.* d.
quest. 12. num. 10. vbi in iudicando &
consultando verisimiliū putat Zeuall.

commun.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. ix. 57

comm. quest. 708. P. Thom. Sanch. de quo proximi, n. 9. Et cōprobant omnes, & ab hac opinione non recedunt per rationem adductam ab auctore, de qua supra num. 2. secus in donatione quæ provenit à marito. Gutier. ubi sup. num. 11. subdens hoc procedere in vtroque tempore, siue intra annum luctus vixerit luxuriosè, vel stuprum commiserit, siue post. Sequitur Cancr lib. 1. variarum cap. 9. ex num. 74. vbi de iure municipali Cathalonie testatur, referens quòd hæc vidua retinet dotem, sed cætera omnia amittit; & idem post eum firmavit Fontanel. tom. 2. de pæst. nupt. claus. 14. gloss. unica, part. 2. num. 27.

Quam verissimam conclusionem amplia, etiamsi vidua multis stupris assuefacta ac prostituta sit: vt per Gutier. de quo supra num. 27.

Quid de proprietate bonorum ex prioris viri substantia adquisitorum? Pro affirmatiua vide plures, quos refert P. Thom. Sanch. lib. 7. de matrimon. dissolutione 90. n. 13. dicens communè; sed n. 4. tenet pro negatiua, subdens quòd prior sententia difficultate nō caret in foro exteriori, secus in forocōsciētiæ. Quid de viro, vide Ripam. in l. fin. q. 46. n. 186. de reuocand. donat. vbi in vtroque parète nullam differentie rationem assignat, de quo videndus est D. Hieronym. lib. 3. pist. in epistol. ad Fabiol. ibi, quidquid viris subetur. Contrarium verò defendunt, Pinel. in dēt. l. ult. num. 19. & P. Thom. Sanch. de quo supra, quorum sententiam probamus.

Versic. Hec autem. Pro auctoribus hic præcitatæ vide Iacob. Canc. lib. 1. variarum cap. 9. ex num. 74. vb in puncto iuris sic tenet, licèt de praxi Cathalonie contrarium fateatur: sed auctoris sententia receptor est, vt per Gutier. dēt. quest. 11. num. 25.

Versic. Similiter. Contra Peralt. probabilior auctoris sententia est, de qua per

Gutier. ubi supra, num. 26. & nulla differentie ratio in eo sensu adduci potest.

Num. 56. & 57.

IN comprobationem plura adducit Pichard. in §. 1. de adoptione legat. ex numer. 1.

Num. 58.

Ibi, Non autem quoad sequentes. Recta ratione ex tex. in l. adoptivum, §. 1. Celsus. ff. de in ius vocand. filius 42. ff. de bon. libert. l. qui id quod. ff. de liberat. legat. ita verò ex ingratitudine non reuocatur donatio facta ob causam matrimonij, non ex eo, quia solius donatarij fauor versatur, sed liberorum ex eo matrimonio susceptorum. Ant. Fab. lib. 8. Codic. tit. de reuoc. donat. definitione 1. Nam ex acceptance parentum tam nati, quàm nascituri censentur vocati, ex aduētis lib. 4. cap. 2. n. 75. ita vt adueniēte die, quilibet ex propria persona succedat, non ex vi transmissionis, vt supra cap. 1. n. 17. Quare etsi nati nō sint, non possunt successione priuari, & eorū ius est cōsiderabile, vt probat glossa in l. peto. §. fratre. ff. de legat. 2. exponens verba illius legis, quatenus probat cautionem præstandam de restituēdo familiar, licèt nullus de ea superfit. Subdit procedere, si aliquis superis speratur, neque in arbitrio parentis esse debet filium ac eius descendentes proprio facto præiudicare, ex dēt. l. qui id quod, & prosequitur Auend. in l. 44. Tauri, gloss. 16. num. 36. vbi infert ad l. fin. in l. fin. C. de reuocand. donat. Castill. tom. 5. cap. 164. ex num. 8. vbi concludit hoc verum esse, nisi ex maioratus institutoris specifica institutione aliud constiterit.

Idque ampliatur in alienatione facta de consensu familie, quia quandoque filij nascantur, poterunt reuocare alienationem. Fulgol. in l. quos

H ues

58 Additiones ad Molinam

ites ab omnibus. C. de fideicom. & in casu simili Dec. consil. 468. numer. 28. vers. & domini, & consil. 498. numer. 19. versic. non obstat, Burg. de Paz in proem. legum Tauri. n. 331. Mier. in initio 1. p. quest. 4. illatione 8. numer. 21. Riminald. iun. subdens, idem si per contrauentionem fieret applicatio piz causæ, consil. 23. numer. 33. de quo infr. c. 1. Idem si priuatio ob ingratitudinem contingat, ex Mier. dist. illatione 8. n. 10. & 1. part. quest. 19. à n. 25. qui loquitur in prohibitione alienationis.

Adde contrarium ex Paulo Paris. consil. 19. dubio 5. numer. 83. lib. 2. & consil. 91. numer. 67. eodem libro, & consil. 20. numer. 47. lib. 3. Socin. iun. consil. 129. ex n. 7. & consil. 23. numer. 41. Ioann. Cephal. consil. 243. n. 81. Ant. Ziofius consil. 40. numer. 16. Alex. Rauen. lib. 1. de Analog. cap. 137. numer. 12. 4. Rota Roman. decis. 22. numer. 4. lib. 3. diuersorum, de quo nouissimè videndus est Vincent. Fufar. de substitut. quest. 575. vbi luculenter explicat, ampliat, & limitat per plures casus.

Cæterum hæc interpretum dissona sententia hac lege conciliari oportet, aut in casu contrauentionis substituta fuit persona certa, aut substitutio cõcepta est in personam proximioru.

Primo casu, exclusus liberis substitutus admittitur, vt per Afflict. inter cõsilia Pauli de Castr. consil. 259. numer. 8. lib. 1. Paris. vbi sup. numer. 84. lib. 2. Ioseph. de Rustic. in l. cum auus, lib. 6. cap. 5. vbi numer. 12. subiungit, opinionem Parisij veram esse, & ab ea non esse recedendum in iudicando, & consulendo, cum traditis à Ruino consil. 109. numer. 18. lib. 2.

Secundo casu substituto excluso proculdubio liberi admitti debent, Vincent. Honded. consil. 72. à numer. 32. Alex. Rauden. dist. cap. 37. à numer. 109. Henric. Rosent. tract. de feud. immbr. 2. cap. 9. conclus. 68. & cap. 11. conclusione 5. cum sequentibus, quorum distinctio in fideicommissis detinebit locum: at verò in Hispanorum primogeniis, in

quibus, prout compertum est, iure proprio succeditur, aliud dici oportet, quare priori opinione retenta indistinctè, adde tradita per auct. infr. lib. 3. cap. 10.

CAPVT X.

Num. 1.

Is adde P. Molin. tract. de iust. & iure, disputatione 640. D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 161. à numer. 2.

Num. 2.

Idem repetit auct. lib. 4. cap. 6. n. 10. & improbant P. Molin. d. disputatione 640. & 641. Mier. de maiorat. 4. part. quest. 26. per totam. Gurierr. lib. 2. q. 53. Auend. in l. 40. Tauri, glossa 1. numer. 70. Ioann. Garc. tract. de expens. & meliorat. cap. 16. ex numer. 7. Matienz. in l. 6. tit. 7. gloss. 13. numer. 17. Recopilat. commun. quest. 636. ex numer. 14. Spin. specul. testam. gloss. 19. ex numer. 36. Valenz. Velazq. consil. 60. numer. 80. & 81. Ioan. Ant. Bello. consil. 36. ex n. 1. Vincent. Hód. cons. 58. n. 25. Iacob. Menoch. lib. 4. presump. 189. numer. 106. Franch decis. Neapolit. 83. n. 11. lib. 2. Magonius decis. Florent. 92. numer. 10. & 27. Petr. Surd. decisione 62. numer. 21. & 22. Idem de aliment. tit. 9. priuileg. 54. numer. 5. Marc. Anton. Peregrin. tract. de fideicommiss. art. 39. numer. 3. Sfort. eodem tract. quest. 31. art. 5. ex numer. 6. Marc. Anton. Petra eodem tract. quest. 15. numer. 4. plura adducens Giurba decis. 31. numer. 3. potentius namque est hæreditarij creditoris ius, quàm fideicommissarij. Morosc. consil. 13. numer. 12. neque fideicommissum censetur, nisi deducto ære alieno. Giurba vbi sup. 2. & pluribus relatis nouissimè id tenet Castill. tom. 5. cap. 161. numer. 23. Vincent. Fufar. de substitut. 7. 541. ex n. 1.

Qua

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. x. 59

Qua re tanta sententia, limiti quando post maioratus institutionem hæc debita contracta sunt, ut per auctorem. *infra. num. 17.*

Num. 3.

Hæc ratione possessor maioratus etiam ad legata tenetur, ut per Molin. Theolog. *disputatione 155. c. 640.*

Et auctoris sententia ampliatur, primò, ad quemcumque successorem, qui in maioratu successurus est, qui ut prior vocatus ad debita institutoris adstrictus est, R. Molin. ubi *supra. ex n. 1.*

Ampliatur secundo ut per auctorem. *infra. num. 32.*

Num. 4.

His adde M. Ant. Petr. de fideicommissis. *quest. 15. num. 4. Garc. de expens. gloss. 9. num. 36. & his non relatis Vincent. Fular. de subst. quest. 542. num. 14. quo casu requiritur quod creditores urgeant, ut ostensum est. infra. lib. 4. cap. 7. num. 33. & quoad fructus adde tradita à Peregrin. de fideicommissis. artic. 35. num. 10. & artic. 40. numer. 22. in fin. Intri. giol. de subst. cent. 3. quest. 73. numer. 419. Marzar. consil. 14. & 15. Menoch. consil. 183. dubio ultimum. Castill. ut sup. Vincent. Fular. de subst. quest. 541. numer. 7. subdens ita vidisse semper praticari. Caruall. part. 2. num. 263.*

Atverò in eo qui simul est successor, & creditor fundatoris maiortus, non modica controversia est, quidam existimaverunt fructus perceptos esse in creditum computandos, ut per Socin. iun. consil. 17. num. 13. lib. 3. ubi de communi testatur, Alciat. consil. 572. in fin. Bertrand. consil. 181. lib. 4. Paul. Paris. consil. 25. num. 65. lib. 2. Roland. Aball. de invent. versis. dubitatio aritur. num. 18. & 173. Menoch. de ac-

quis. casu 256. num. 21. & 48.

Ceterum, & contrarium, & verius consuluerunt Fulgos. consil. 81. Paul. consil. 19. column. 2. lib. 2. Carol. Rula. consil. 112. num. 18. & consil. 115. column. ultimum. lib. 2. ubi communem dicit, idem Roland. sibi contrarius consil. 65. column. ultimum. lib. 2. optimè Hieron. Gabriel consil. 124. ad fin. lib. 3. testans etiam de communi opinione, Menoch. consil. 183. ultimum. dubio, ubi asserit esse magis receptam sententiam, Cardinal. Mantic. lib. 7. de coniect. titul. 8. num. 22. M. Anton. Peregrin. decis. 6. num. 6. Rota per Farinac. decis. 680. part. 1. in collect. ubi dicit esse communem opinionem, Vincent. Fular. de subst. quest. 665. ex num. 7. ubi pro & contra, & tandem sic practicatū vidisse sine contradictione asserit, & num. 8. ab hac opinione in iudicando & consulendo non esse recedendum, fatetur, idque in materia fideicommissaria verissimum prædicamus, ex adductis ab auct. *infra. cap. 26. n. 14. versis. nec in hoc casu.*

Sed hoc limitatur, quando ex coniecturis colligitur aliud sensisse, aut voluisse institutorem, ex Mantic. ubi *supra.*

Num. 5.

Prosequitur P. Molin. de quo proxime *num. 2.*

Num. 6. & 7.

Ibi, & est textualis & vera conclusio. In hoc secundo casu auctor explicat superiorem conclusionem, ut procedat non solum quando maioratus ex universa hereditate, verum etiam quando de quinto & in testamento, non in contractu institutus est, quod tam de iure communi, quam de iure regio procedit, ex Avendan. in l. 21. Tauri, gl. 1. num. 5. Quædam. diversis. quest. iuris.

H 2 cap.

cap. fin. Matienz. in l. 6. titul. 7. gloss. 3. num. 17. Ioan Garç. de expens. & meliorat. cap. 16. n. 17. versic. ad quod etiam constitutum est, P. Molin. dicta disputatione 640. numer. 2.

Num. 8. 89.

Hoc firmat communis Doctorum schola, prout refert P. Molin. de quo *suprà* n. 4. & prosequitur Auendan. in l. 25. Tauri n. 3. quo casu creditores agunt addersus hæredes, aliàs verò aduersus prælegatariū experiuntur conditione indebiti, ex Molina Theol. de quo *suprà* num. 4. Castill. tom. 3. cap. num. 25.

Num. 10.

Idem ex Molina Theologo ubi *suprà* numer. 2. Peralta. in l. 3 §. qui fideicommissarium, ex num. 143. ff. de hered. inst. Greg. in l. 2. tit. 9. part. 6. gloss. magna. Olan. in concordia antinomiarū, verbo melioratus in re certa, à n. 34. Azeued. in l. 5. titul. 6. lib. 5. recopilat. numer. 1. ante fin. Angul. ibidem glossa 4. numer. 4. Gutierr. lib. 2. pract. cap. 58. numer. 11. 15. & 16. Aluar. Valasc. consultat. 110. num. 19. lib. 2. Palaz. Rub. n. l. 19. Tauri. Castill. ubi *suprà* num. 26. in fine.

Num. 11.

Repetit auct. in *frà* lib. 4. cap. 2. n. 82. & his adde Auend. in l. 21. Tauri gloss. 1. à num. 15. Angul. tract. de meliorat. l. 7. gloss. 1. à num. 36. P. Molin. dict. disputation. 640. num. 5. ad fin. Gutierr. dict. quest. 58. numer. 13. Castill. ubi *suprà* numer. 29.

Ampliatur auctoris sententia, etiam si maioratus ex 3. & 5. bonorum portione fuerit institutus, ex Peralta

in l. 3. §. qui fideicommissarium, num. 128. ff. de hered. inst. Mier. 1. part. quest. 24. num. 35. Velazq. in l. 21. gloss. 1. numer. 15. & 16. Gutierr. lib. 2. practis. quest. 53. per totam.

Vericulo, Ea tamen. Vide Mier. 1. part. quest. 24. numer. 35. Ioann. Gutierr. dict. quest. 53. Velazq. in l. 21. ex numer. 15. & quamvis contrarium teneat Angul. tract. de meliorat. l. 5. gloss. 4. numer. 2. auctoris sententia est receptior, pro qua vide Matienz. in l. 6. titul. 7. gloss. 3. lib. 5. recopilat. num. 21. Azeued. in l. 1. titul. 6. lib. 5. num. 34. P. Molin. de quo proxime, & hæc auctoris opinio proculdubio vera est, quando irrevocabilitas causatur per traditionem veram, aut fictam, Peregrin. tract. de iure fisci, titul. 6. lib. 3. & quod res de dominio exiit fundatoris, & non potest obligari per eum, in quo casu loquitur Velazq. de Auend. *suprà*, dum subdit num. 16.

Idque ampliatur, si maioratus ex pacto sit irrevocabilis, non verò ex traditione dominij, quo casu si bona ex subsequenti contractu postea fuerint hypothecæ subiecta, vel in totum alienata, alienatio non sustinetur, & hoc est de mente præfatorum Doct. præcipue Gutierr. Azeued. Qui tenent, quod ubi maioratus efficitur irrevocabilis, siue pacto, siue traditione, bona hypothecæ subdi non possunt, & quod sine dubio & indistinctè hæc conclusio procedat, si maioratus cum hypotheca fuerit institutus. Quid verò si sine hypotheca, vide textū in l. fin. §. Lucius ff. de donat. ubi cauetur quod res si donata sit irrevocabiliter, & ante traditionem obligetur, quod transit cum onere suo ad legatarium, Philipp. Decius consil. 645. numer. 4. Hugo consil. 53. numer. 2. & consil. 58. numer. 6. & consil. 60. n. 23. Burg. de Paz consil. 14. num. 22.

Num.

Num. 12.

EX adductis *suprà* n. 8. & 10: patet quòd actio personalis contra singularem successorem non datur; nunc verò hanc receptam conclusionem limitat ubi actio realis & hypothecaria competat, quæ cum ipsa re in quemcumque successorem transit, ut per Couarr. lib. 3. *variaturum cap. 7.* Bellon. *consil. 17.* Guid. Pap. *quest. 431. num. 3. & quest. 108.* Ioan. Gut. lib. 2. *pract. quest. 58. num. 19.* P. Molin. *dict. disputatione 640. num. 4.* & ideo creditor aduersus filium, nepotemve melioratum agere potest, vel rei vindicatione, vel hypothecaria, aut pignoratitia, quod verissimum ac compertum est, Castill. *ubi suprà numer. 29. versiculo, cum inquam.*

Num. 13.

Ibi, siquidem lex illa. Idem recensent Mier. 1. *part. quest. 24. num. 34. & quest. 61.* Ioan. Gutierr. *pract. lib. 2. quest. 58. per totam.* Matienz. & Azeued. & Angul. in l. 5. *titul. 6. lib. 5. recopilat.* Auend. in *dict. l. 21. per totam*, Ioan. Garc. *tract. de expens. & meliorat. cap. 12. num. 63. & cap. 16. num. 8.* Parlad. lib. 2. *rer. quotid. 4. par. cap. fin. §. 2. num. 5.* Castill. *ubi suprà num. 27.*

Num. 14.

Verfic. *Punctus igitur.* Pro auctore vide Angul. in l. 5. *de las mejoras. glossa 6. num. 3.* Garc. *dict. tract. de expens. cap. 16. numer. 7. versic. restat.*

Verfic. In secundo articulo. Adde Garc. *ubi suprà, numer. 63. & 107. & cap. 16. numer. 7.* Angul. in *dict. l. 5. gloss. 3. & 4.*

Verfic. Nec obstat, ibi, Heres namque. Contrarium tenet Auend. in l. 11. *gloss. 10. per totam*; sed auctoris sententia, de

qua *infr. in vers. quod.* etià in usu recepta est, qua cauetur tutius esse à principio simul hæredes ac prælegatarium conuenire, de quo videndus est Gutierr. lib. 1. *quest. 58. num. 18. ubi num. 19. subdit, quòd quidquid sit in puncto iuris, in praxi verò admittitur libellus creditorum aduersus melioratū pro rata debitorum, & hoc causa euitandi circuitus, quem refert & sequitur P. Molin. ubi suprà num. fin.*

Num. 15.

Verfic. *In primo articulo.* Sequitur Vincent. Fufar. *de substit. quest. 542. n. 7.* quid ergo in fideicommissis. Conclusio igitur sit, quòd si fideicommissa relinquantur, ut bona perpetuò in familia conferuentur pro satis faciendo debito grauati, bona prædicta alienari non possunt, Curt. iun. *consil. 162. num. 14.* Peregrin. *tract. de fideicommiss. articul. 40. num. 20. & artic. 47. & 49. num. 8. lib. 3. & consil. 50. num. 5. lib. 4.* Fufar. *ubi suprà.* Secus verò in simplici fideicommissio, Peregrin. *dict. consil. 47. & 50. de quibus suprà, & dict. artic. 40. M. Anton. Petra de fideicommiss. quest. 8. num. 316. & 319.* Mascard. *de probat. conclus. 1236. ex num. 43.* Vincent. Fufar. *versic. pro Roma, amplians & limitans.*

Num. 16.

Vide adducta *sup. cap. 3. num. 27. & infr. cap. 25. per totum.*

Num. 17.

Vide *cap. 27. hic præcitato, & ibi addita.* Castill. *rom. 5. cap. 65. num. 99.*

Num. 18.

Ibi, si verò de vita. Idem deduces ex Gutierr. lib. 2. *pract. quest. 84. num. 2.*

H 3 *versic.*

62 Additiones ad Molinam

versic. & ita merito. Burg. de Paz iun. *quest. 1. num. 49.* qui ad quoscumque creditores anteriores extendunt, & quitas namque, ac ratio ipsa suadet, ut melioramenta & expensæ in necessariam & perpetuam reparationem rei expendenti, vel hæredibus expendentis refarciantur, idque ab omnibus fere interpretibus iuris comprobatur, ex Gutierr. *lib. 3. practic. quest. 69. numer. 4.* Barbof. *in l. divorcio. ff. fin. 1. part. ex numer. 113. ff. solut. matrim. & ante eum Aluar. Valasc. de iure emphyt. quest. 25. numer. 25.* Burgos. de Paz *quest. 7. num. 36.* Ioann. Garc. *tract. de expens. & meliorat. cap. 16. num. 3.* M. Anton. Peregrin. *de fideicommiss. articul. 5.* & nouissimè D. Ioann. del Castill. *plura in cõprobationem adducens tom. 5. tract. 65. n. 7. & tom. 6. contron. cap. 161.* Hæc etiam vera sunt in mutuante ad refectionem, siue reparationem domus maioratus, concurrentibus his de quibus per auctorem *inf. num. 23.*

Idque ampliatur in tertio bona maioratus possidente, ipse enim pro expensis in rebus maioratus factis, siue quibus res ipsa petitura esset, retentionem habet, ut fuit obtentum in senatu Hispanensi, teste D. Ioann. del Castill. *vbi sup. num. 21.*

Num. 19.

Hæc auctoris conclusio, iure regio inspecto frequentiori omnium calculo recepta est, & idem probat *l. 28. tit. 13. part. 5.* Barbof. *in l. si cum dotem. num. 30. ff. solut. matrim.* Gutierr. *lib. 3. quest. 98. num. 2.* vbi duo adducit necessaria. Zeuall. *quest. 744. numer. 9.* vbi de præxi testatur. D. Ioann. del Castill. *lib. 3. cap. 8. ex num. 3.* Rodriq. *de privileg. credit. part. 1. art. 7. ex num. 12.* Et huic resolutioni non obest dicere, quòd bona maioratus non possunt obligari, quia id verum est, quando obli-

gantur ex causa voluntaria, secus si ex causa necessaria id fiat, ex adductis *inf.*

Et hæc causæ magis necessaria quam cæteræ causæ à Doctoribus proponuntur, siquidem ex eis bona maioratus conferuntur, quæ aliàs corruerint. Castill. *tom. 5. cap. 65. num. 7.*

Et iste creditor præfertur fisco, causæ funerandæ, ac cæteris creditoribus nitentibus privilegio. *l. licet. ut per Gail. tract. de creditoribus cap. 4. quest. 2. num. 1973.*

Limitatur in dote, quia dos, & refectionis expensæ pari passu ambulant, & in eorum concursu seruabitur tantum regula iuris communis, ut per Matienz. *in l. 7. tit. 16. lib. 5. recop. gloss. 5. num. 82.* Barbof. *in l. 1. §. 6. num. 8.* & *12. ff. solut. matrim.* P. Molina *de iust. & iure disputatione 438. num. 12.* Gail. *vbi supra, numer. 1987.* videndus ex numero 1980.

Limitatur secundò in eo qui mutuauit ad comparisonem alicuius rei, vel officij, cui conceditur tantum in actione personali privilegium praelationis, non verò tacitam hypothecam, nisi hoc expressè dictum sit, & hæc est communis sententia, à qua nemo dissonat, ut per Couarr. *lib. 1. variarum c. 7. n. 3.* Matienz. *in l. 7. tit. 16. gloss. 5. num. 6. recopil. vbi Azeued. num. 3.* Gutierr. *lib. 3. practic. quest. 98. num. 3.* & *quest. 99. n. 1.* vbi tanquã veriore, hanc opinionem sequitur Florez de Mena *lib. 1. variarum quest. 6. artic. 1. num. 30.* D. Ioann. del Castill. *vbi supra numer. 21.* Rodriq. *diel. num. 12.* optimè per Ioann. Franc. de Pont. *decis. 34. num. 13.* vbi reddit rationem, quare inter reales privilegiatos præfertur ille cuius pecunia res ipsa empta est, quando præcedit pactum specialis hypothecæ, subdès quòd in actu traditionis & acquisitionis, potest fieri pactum in præiudicium creditorum anteriorum; & adquiri res cum sua causa & hæc est optima

optima additio in ratione sui, quia tractat de prælatione pluriū creditorum mutuantium pro officio emendo.

Tandem superior conclusio locum habere debet concurrentibus his, de quibus per Rodriq. *ubi supra* n. 19. & per auct. *infra* num. 23.

Num. 20. 21. 22. & 23.

Idem repetit auct. *infra* lib. 4. cap. 4. num. 3. in quo cuenit opus non est, quod Regia facultas impetretur, nam si possessor pro reficiendis bonis maioratus, quæ aliàs perirent, eius bona hypothecæ subdiderit, valet hypotheca, etiam Regia facultate deficiente, cui concinit ipse lib. 4. cap. 6. num. 28.

Cæterum in contrariam partem ipsemet auct. inclinare videtur *dist. cap. 6. num. 28. ubi* bona maioratus absque Regia facultate, (& hoc etiam ex quacumque causa necessaria) non posse obligari contendit, & repetit apertius *dist. lib. 4. cap. 3. num. 2. & cap. 1. & 2. eiusdem libri*, ubi bona maioratus non aliter, quàm Regia facultate præcedente, & ex causa publica, vel ex euidenti maioratus utilitate obligari possunt.

Denique in præsentī se explicat auct. dicens hoc procedere si copulatiuè hæc concurrant, scilicet, quod pecunia in refectionem domus expressè fuisset mutuata, in idque consumpta, & quod ædificium ipsum exet, reparatiōque adeo necessaria sit, ut alioquin res ipsa corrueret, quibus sic adunatis tenet hypotheca, etiam Regia facultate deficiente, in quo sensu loquitur auct. *dist. cap. 6. num. 28. & licet* in præsentī deliberandum relinquit, cōstanter hoc ipsum asserunt P. Molin. *disputatione* 641. num. 4. Aluarad. *tract. de coniect. ment. defuncti. lib. 2. c. ip. 4. num. 44. Aucnd. in l. 46. Tauri, glossa 9. numer. 16. M. Anton. Peregrin.*

tract. de fideicom. artic. 50. num. 34. Azcued. consil. 38. ex num. 11. Ioan. Garç. tract. de expens. & meliorat. cap. 16. ex num. 1. P. Pem. de Rebe tract. de obligat. iustit. 2. part. lib. 7. titul. de expensis quest. 9. sect. 3. num. 26. & hoc verissimum est, actutius, per rationem, de qua supra num. 21. quibus adde nouissimè Gail. tract. de credito. cap. 4. quest. 2. num. . . Castill. tom. 5. cap. 65. num. 58. versic. non obstant. & num. 101. versic. rursus.

Versic. Si verò. Si debita sint contracta pro expensis, vel melioramentis ad commodiorem fructuum collectionem, successorem maioratus ad eorum solutionem non teneri, auct. proficitur, & ratio est, quia modicæ expensæ ratione possessionis & fructuum, quos percepit, ad possessorem maioratus pertinent, ex traditis *cap. 26. n. 5. Aluar. qui in specie consuluit, consultatione 116. num. 5. Castill. ubi supra. ex num. 30. & 91.*

Contrarium tamen sentire videtur auct. hęc dum subdit quod si utilitas expensarum ad commodum sequentis successoris durat, ad earum solutionem successor adstrictus est, idque inferius explicat, subdens, *expensæ modicæ sint*, etiam quantumcumque necessariz, non ad maioratus successorem, sed ad prædecessorem gratia fructuum, ut diximus, pertinet.

Dubito, qua lege auctor conciliari possit, nisi dicas quod mortuo maioratus possessore, qui expensas necessarias facere tenebatur, si bona libera reliquerit, potius contra heredem, quàm aduersus maioratus successorem agendum erit, idque ex peculiari natura maioratus cuenit. P. Molin. *dist. disputatione* 641. num. 1. & 2. Garç. *de expens. & meliorat. cap. 6. num. 21. & ita intelligitur auct. versic. ideoque nulla obligatio*, ita sanè ubi possessor nullo hærede relicto decesserit, vel si reliquerit, facta pius excussione in bonis liberis, in

in subsidium successor maioratus tenetur, in quo sensu auct. accipiendus est *infr. n. 24. ibi, si expensæ modicæ sint*. Aliter verò auct. noster in concordiam adduci potest, scilicet aut expensæ modicæ factæ ad reparationem rei non extant tempore successoris, & tunc cum præsumatur contemplatione prædecessoris factæ, & ad commodum illius, qui ex fructibus eas facere tenebatur, nulla obligatio ad successorem transit, ex auctore in *dist. versic. si verò*. Aut utilitas expensarum in tempus successoris etiam durat, tunc verò æquum erit, ut pro rata commoditatis onus ad successorem transeat, quasi illud debitum non solum contemplatione prædecessoris, verum etiam sequentium successorum contractum sit, ex auct. *dist. numer. 24. ibi, quod si utilitas, quod ex æquitate magis quam stricto iuris rigore procedere ait, ibi, æquum videtur*, idque per ipsum facile comprobatur *numer. 23. vbi interea omnia quæ simul desiderantur ad hoc quod pro pecunia in refectionem domus mutuata, competat hypothea, est considerandum, quod ædificium extet, quia tunc utilitas quæ durat, & in vsum sequentis successoris transit, efficitur ut ad solutionem eorum manear adstrictus, ut dist. numer. 23 concludit auct., non distinguendo an expensæ modicæ sint, vel magnæ.*

Num. 24.

Ibi, quod probatur ex text. in *dist. cap. 1. His adde Mier. de maiorat. 4. part. quest. 26. numer. 28. & 41. Ioann. Garç. tract. de expensis & meliorat. cap. 16. numer. 14. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 24. Mart. Giurb. ad consuetudinem Mesanens. gloss. 2. 1. cap. 9. part. 1. ex numer. 30. D. Garç. de Mastrill. decis. 203. numer. 6. Idque procedit in omnibus debitis per defun-*

ctum contractis, tam pro utilitate Ecclesiarum, quam pro necessitate, & ipsius sustentatione necessaria, ex Rota decis. 836. alias 41. de probat. in antiquis. Francisc. Marc. decis. 436. n. 2. lib. 1. Put. decis. 43. & 44. ad quorum solutionem tenetur etiam Camera Apostolica, quæ in bonis & spolio defuncti Prælati successit Rota *dist. decis. 41. numer. 2. Aigid. Bellam. decis. 755. colum. 3. Redoan. de spoli. Eccles. quest. 10. per totam, Castill. tom. 5. cap. 65. per totum.*

Idque ampliatur in pensionibus decursis tempore prædecessoris, ut per Franc. in cap. ultim. §. fin. numer. 5. de offic. ord. in 6. Yelenz. tract. de charitativis subsidio, quest. 51. Gigans de pensionibus quest. 39. & 43. Nauarr. consil. 1. ex numer. 3. & consil. 2. numer. 3. de solutionibus. Puteus de cession. 189. lib. 2. in qua questione nihil resolutum fuisse in Rota tradit Cassadorus decis. 3. numer. 2. At verò Rota successorem condemnabit duobus concurrentibus. Primò, si constat de diligentiis factis per pensionarium contraritularem prædecessorem pro terminis decursis. Secundò dummodo successori commoda portio remaneat, ut per Cassad. *dist. decis. 3. & 4. de locat. Crescent. decis. 38. Put. dist. decis. 189. & in specie idem concludit Rota per Ludouic. decis. 507. vbi Addit. alios citat, & nonnullas Rotæ eiusdem decisiones refert, & in electione pensionarij positum est, heredem defuncti, vel successorem in beneficio convenire, quo casu si successor convenitur, & soluerit, poterit ab hærede repetere. Gigans *dist. tract. de pension. quest. 39. & 43. Bellonus dist. quest. 51. p. 2. Alban. consil. 2. per totum.**

Ampliatur hæc recepta conclusio in possessione maioratus, quo simul cum prædecessoris hærede pro redditibus decursis conveniri potest, hæres convenitur ea ratione, quia ad horum præstationem defuncti tenebatur,

ex

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. x. 65

ex adductis ab auct. *infra* c. 27. & 8. in quo sensu expendi potest Paul. Panf. *consil.* 16. *num.* 4. *vers. licet inter*, ubi querit utrum sit compellendus fideicommissarius ad præstationem legatorum, pro quibus hæres antea tenebatur, & distinguit inter legata simplicia, & legata annua, ut priora sine dubio fideicommissarius teneatur solvere; posteriora verò pro tempore quo vixit hæres, cum ipse ad horum solutionem ratione suæ possessionis esset adstrictus, ad eius hæredes spectabunt, ex Peregrin. *de fideicommiss.* artic. 4. *num.* 24. Gratian. *tom.* 2. *cap.* 294. *ex num.* 100. Maioratus verò possessor potest conveniri tamquam possidens rem hypothecæ subiectam, cuius vitæ creditor adversus successorem quemcumque potest experiri, ex l. *ff. de dist. act. pign.* Anton. Bellon. *consil.* 17. Suarez *in l. post rem iudicatam*, folio 139. *num.* 24. l. *de his ff. de iure fisci*, ubi gloss. Covarr. *lib.* 3. *variarum cap.* 3. & hypotheca super principali extenditur ad damna & interesse. *Burf. consil.* 103. *à num.* 18. Iaf. *consil.* 174. *lib.* 4. *argumen. tex. in l. Lucius. ff. qui pot. in p. gr. hab.* Sed æquius erit ut prius conveniatur hæres, & hoc fortius, si ad distractionem pignoris pervenitur, quod nisi in subsidium & bonis liberis deficientibus fieri non potest, ut *infra*, *lib.* 4. *cap.* 1. & *cap.* 3.

Num. 25. & 26.

MAioratus possessor qui redemit Mannum reditum Regia facultate impositum, potest aliud super eisdem bonis etiam alia non procedente facultate imponere, ex Peregrin. *de fideicommiss.* artic. 40. *num.* 71. Marin. Frece. *de subsecul. quest.* 32. *per totam.* Renat. Coppin. *de fendis Andegav.* *lib.* 2. *tit.* 4. *num.* 3. Rodriguez *tratt. de annuis reddit. lib.* 2. *cap.* 16. *à num.* 51. Auend. *de censibus cap.* 65. *num. fin.* Intrigliol. *de substitut. centur.* 3.

quest. 73. *num.* 418. Nota per Ludouif. *decis.* 199. subdens hoc procedere, quando ex debitis defuncti census solvuntur, de quo *infra* *vergie.* quod etiam Vinc. Fular. *de fideicommiss.* *substit. quest.* 541. *num.* 21. & 702. *num.* 4. quod intelligendum est, quando post factam solutionem actiones cessæ sunt, pro ut est auct. elemental. conclusio, & repetit *infra* *cap.* 26. *num.* 10. sicque in praxi obtentum, ac practicum vidimus. Vide Amat. *resolutio* 7. *ex num.* 1. Castill. 4. *part. quest.* 1. *limitatione* 6. *ex num.* 40. & vide omnino Rotam per Ludouifum *de decis.* 199.

Quam receptam sententiam limita, ubi extant hæredes constituentis census, quo casu etiam simpliciter sine iurii cessione debitum à successore maioratus solum fuerit, hi actione negotiorum gestororum conveniri possunt, vel aliis iuris remediis, quasi utiliter possessor maioratus unum eius expenderit, ut probat Auendan. *dist.* *cap.* 65. *ex num.* 9. & comprobatur ex adductis ab auct. *infra* *lib.* 4. *cap.* 7. *num.* 16. *versic. aut res*, ubi maioratus possessor, vel eius hæredes, ad annui redditus redemptionem faciendam adstricti sunt, (intelligendo ut per eum *ibid.*) si enim hæredes possessoris, qui censum creavit redemptione facta à successore maioratus liberantur, consequens est, quod ab eisdem sortem & usuras legitimè ipse successor repetere possit, & hic casus longè diuersus est ab eo, de quo in præsentia, id est, ubi deficient hæredes constituentis census, tunc enim si solutio sit simpliciter, actio primæ extincta est, neque negotiorum gestororum actio adversus bona maioratus competit, quæ amplius sine assensu regio obligari non possunt.

Ultèriùs tota hæc disputatio ad materiam subingressionis attinet, in qua tres conclusiones nos deducere oportet.

I Prima

Prima conclusio sit, quando secundus creditor offert priori, in hac specie succedit loco eius, etiam sine pacto & cessione, ex glossa in l. 1. C. de his qui in prior. credit. loco success. gloss. in leg. Aristo. ff. que res pignori. oblig. poss. Barbof. in leg. post dotem, num. 61. ff. solut. matrim. Rodriq. de ann. redditibus, lib. 1. quest. 14. num. 21. & quest. 17. num. 11. lib. 2. P. Molin. de iust. & iure, disputation. 536. num. 17. ubi ampliat in tertio & quarto creditore hypothecario, Pont. consil. 87. num. 2. lib. 1. Franch. decisione 134. num. 3. Rota per Farinac. decisione 293. num. 1. tom. 4. Anton. Fab. lib. 8. Codic. titul. 9. definitione 2. Gregor. Lopez in leg. 34. titul. 13. part. 3. verbo, otroplesio, & ratio est, quia hæc subingressio in locum primi formatur à lege, & ideo non indiget pacto, aut conuentione, cum legis ministerio obumbratur. Anton. de Amat. variarum resolutione 7. ex num. 1.

Hoc limitatur in creditore chirographario, Rodriq. de ann. redditibus, lib. 2. quest. 17. num. 12. Barbof. ubi supra num. 61. Scaccia de commerc. §. 2. gloss. 5. folio 513. versiculo extende. idem Amat. de quo proxime, num. 9.

Secunda conclusio est, quando extraneus soluit, tunc verò opus est, ut agatur quòd prioris creditoris loco succedat, & quòd sit ei obligatum, prout recenset gloss. in dicit. leg. 1. & in dicit. l. Aristo. P. Molin. disputatione 536. num. 18. Thesaur. quest. 30. in princ. 10. lib. 2. Amat. ubi supra num. 4.

Tertiò quando ipse debitor soluit, & tunc aut soluit de suo, & nulla est subingressio ratione extinctionis proprii debiti, glossa in dicit. l. 1. & in dicit. l. Aristo. Rota apud Seraphin. decis. 481. num. 1. & decis. 294. parte 1. num. 15. & apud Farinac. Anton. de Amat. ubi supra, num. 17.

Aut soluit de pecunia aliena, & tunc tria desiderantur, de quibus per gloss.

in dicit. leg. 1. & in dicit. l. Aristo, quorum praprium est, ut ea lege ac pactione solvatur, ut res eidem uti priori sit obligata, ex adductis à Rodriq. de ann. redditibus, lib. 1. quest. 14. num. 21. P. Molin. dicit. disputatione 536. num. 19. Pont. consil. 6. num. 2. & 3. & consil. 87. numer. 3. lib. 1. Gregor. in l. 34. tit. 13. part. 3. Thesaur. lib. 2. forens. quest. 30. sub numer. 5. Anton. Fab. ubi supra. Gratian. Stephan. discept. cap. 670. numer. 10.

Et prædictorum concors denique sententia est, quòd ad hoc ut qui redimendo censum, vel liberando hypothecam, ius prioris creditoris consequatur, necesse est ut vel lege id caveatur, vel quòd inter partes conuentione, ac iurium cessione actum sit, & ideo si à maioratus possessore debitum simpliciter solutum fuerit, extinguetur actio, cum pactum, vel conuentio deficiat, & absque noua facultate, natura maioratus bonorum obligationi resistit.

Num. 28. & 29.

Ibi, Nam aut maioratus successor. Idem improbant Sarm. in l. unum ex familia. §. si de falcidia, num. 2. ff. de legat. 2. Cald. recept. sentent. quest. 23. ex num. 66. Spin. in specul. testamenti. glossa 19. de maioratu, num. 36. versic. secunda conclusio. Auendan. in l. 40. Tauri. gloss. 1. num. 70. cum sequentibus, ubi diuersam rationem assignat. Mier. de maiorat. 4. part. quest. 26. ex num. 1. & per auct. supra numer. 23. versic. si verò.

Num. 30. & 31.

His adde Melchior. Feb. decis. Lusit. 1. per totam, ubi quid de debitis ab aucto Regis contractis, & est additio in materia lectu digna. Robles de representatione lib. 3. cap. 16. num. 47. cum sequentibus.

Num.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xj. 67

Num. 32.

IBi, *de ea tamen dubitat.* Cum Molina & Peralta idem resoluit Ioann. Garç. *traçt. de expens. & melior. cap. 16. num. 34.* vbi de Padilla meritò dubitalle Peraltam repetit, sed si rectè intueatur, diuersum casum proposuit Garçia. Et superioribus adde Flores Diaz de Mena *in addit. ad Gam. decif. 301. versic. primo disto.*

Num. 33.

IBi, Dominus Antonius de Padilla. Hanc opinionem in praxi dicit veriorē Peregrin. *traçt. de fideicom. articul. 40. n. 19.* adducens in probationem Afflict. & dicit ita aduersus auctorem obtentum fuisse. Et pro eadem sententia vide Garç. *de expens. & meliorat. dist. cap. 16. num. 33.* vbi Afflict. & Padill. sequitur, disputat nouissimè D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 16. à num. 36.* & idem quod Peregrin. tenet Spin. *in specul. testam. gloss. 41. numer. 55.* Valasc. *traçt. de partit. cap. 19. num. 44.* vbi subdit, quòd nunquam vidit hoc seruari in praxi, de quo Stephan. Gratian. *tom. 1. discept. cap. 94. ex num. 20.* vbi quòd est verior opinio, & magis æqua, contra Molinam, sequitur Mier. *4. part. de maiorat. quest. 26. num. 37.* optimè D. Garç. de Mastrill. *decif. 203. per totam*, vbi plures casus adducit, & tandem aduersus auctorem concludit, vide Fusar. *de fideicom. quest. 670. numer. 3. & 4.*

Ibi, licet enim leges plaris privilegia. & inter alia hoc præscriptum, quòd aliis creditoribus præferatur etiā antèrioribus, idque de communi testatur Bogninus Cauce. *decif. 32. num. 7. & 8.* & decisione Perusina 78. *num. 22.* Barthol. de Haum. *in leg. 11. titul. 31. part. 7. gloss. 7. folio 99.* Andreas de Augul. *traçt. de meliorat. in l. 13. gloss. 3. num. 21.* Pet.

Surd. *decif. 112. num. 3. & decif. 255. D.* Garç. de Mastrill. *decif. Sicilie 103. part. 2.* Antonin. de Amat. *variarum resolutione 3. num. 7.* Vincent. de Franch. *decision. 31.* & quòd prælatio hæc sit contra creditores habentes expressam hypothecam, tenet Gratian. *discept. tom. 1. cap. 94.* Gutier. *Surd. P. Molina supra.*

Num. 34.

IN opulento maioratu contrarium tenet Garç. *traçt. de expens. dist. cap. 16. num. 35.*

Cæterum auctoris sententiam defendit nouissimè Fontan. *traçt. de pact. nuptialibus, clausula 4. gloss. 9. part. 5.* videndus ex numer. 145.

C A P V T X I.

Num. 1. vsque ad 10.

IBi, ut bona promogeny. Adde Mier. *de maiorat. 1. parte quest. 26. ex numer. 77.* Intrigliol. qui auctorem refert *de feud. quest. 39. cent. 1.* Iacob. Menoch. *consil. 158. num. 46. lib. 2.* Burgos de Paz *consil. 9. Auedan. in l. 40. Tauri, gloss. 1. num. 30.* Martien. *in l. 1. titul. 7. lib. 5.* Recopilat. *gloss. 1. ex num. 5.* Parl. Scifquent. *differentia 18. §. 1.* Paz *traçt. de tenuit. cap. 85. num. 93.* P. Molin. *de iust. & iure, disputatione 576. & 581.* nam cum in his bonis iure primogenituræ succedatur, eius naturæ successio plurimorum repugnat, ut *infr. n. 7.* vbi dicitur quòd vnus debet esse primogenitus, & non plures, ex quibus lapsum Ruini deprehendes *consil. 27. n. 7. n. 1.* in causa domus de Tarifa, dicentis omnes filios in pari gradu ad successionem admittendos esse, quòd in primogeniis Hispanorum hæreticum esse affirmat Mier. *traçt. de maiorat. 4. parte, quest. 1. numer. 98.*

I 2 &

& disputans sic concludit D. Ioann. Castill. tom. 6. cap. 159. per totum numer. 3. 4. & 5. vide inf. cap. 13. & lib. 2. cap. 1. num. 3. & cap. 14. in principio. & ex Mier. tenet Castill. tom. 5. cap. 128. numer. 19. pag. 122. col. 2.

Num. 10. vsque ad 14.

Idem consentaneè resoluunt Anton. Guom. in l. 40. Tauri, numer. 12. P. Molin. tract. de iust. & iure, disputatione 581. Matienz. in l. 11. recopilat. tit. 7. lib. 5. gloss. 7. ex num. 2. Castill. ubi sup. num. 2. & 3.

Num. 16.

Versic. Quibus non obstat. Contra Suaris auctoris sententiam probamus, ex P. Molina dict. disputatione 581. num. 1. per totum. Mier. 1. part. de maiorat. quest. 12. num. 11. & quest. 26. ex num. 77. Parlador. 3. part. differentia 18. §. 1. num. 6. Maltrill. lib. 4. de magistratibus lib. 4. cap. 12. D. Ioann. de Castill. ubi suprad.

Num. 17. vsque ad 19.

EX his maximè inferitur quòd si testator relinquat bona illustria & digna, quòd in sua familia conferuentur, videtur primogenium inducere. Menoch. lib. 4. presumptione 68. num. 14. & præcipuè 69. numer. 18. & consil. 220. num. 27. Vincent. Fusar. de subtil. quest. 384. num. 4. Aluar. consil. 2. num. 4. lib. 8. subdens quòd glossa in l. quotiens, C. de fideicommissis, loquitur quando constat de fideicommissio, & dubitatur de causa quæ faciliè ex quidditate rerum colligi potest, & præsumi: secus verò ubi non constat de fideicommissio, & id tenet Bald. in dict. l. quotiens, quem sequitur Mier. 1. part. quest. 51. num. 24. & 2. part. quest. 5. num. 9. prosequitur Ra-

mon consil. 15. num. 65.

Sed in contrarium vrget l. 44. Tauri, tit. 5. part. 5. ubi non sufficit castellum, vel turrim, esse prohibitum alienari ad hoc, quòd talis prohibitio facta præsumatur contemplatione familiar, nisi ultra prohibitionem causa prohibitionis adiecta sit, & ad gloss. in dict. l. quotiens, respondit Gregor. Lopez in d. l. 44. gloss. 2. dicens quòd procedit quādo res fuit maiorum testatoris, propter affectionem naturalem, quæ resultat ex hoc, l. si libertus patrono, ff. de bon. libert. & ad Gregor. in dict. gloss. se remittit Mier. dict. num. 24. & illum sequitur Burg. de Paz iun. quest. 2. num. 98. Philipp. Dec. consil. 23. num. 4. versic. & conclusio prædicta, ubi ponderat domum fuisse paternam ad inducendum fideicommissum.

Num. 19.

Prosequitur P. Molin. dict. diff. 581. num. 6. ubi de communi testatur, & se refert ad ea quæ ponuntur suprad. numer. 16. & inf. num. 25.

Num. 20.

Idem ubi suprad. numer. 10. versic. ad secundum.

Num. 21.

Auctorem rectè sensisse firmat idem Molin. ubi suprad. prope finem.

Num. 22. & 23.

Idem P. Molin. d. diffus. 581. num. 4.

Num. 24.

Vide adducta num. 9. P. Molin. ubi suprad. num. 5. D. Garç. de Mastr. d. cap. 12. per totum.

Num.

deprimog.Hisp.Lib.j.Cap.xj. 69

Num. 25.

IBi, in secunda specie. His accedunt tradita *suprà* num. 15. in fine, & num. 16. P. Molin. *dist. disput.* 581. num. 6. D. Garç. de Mastrill. *dist. cap. 12. lib. 4.* vbi in fortioribus terminis sequitur Mier. 1. *part. quest.* 26. ex num. 77. usque ad num. 110. in noua editione: idem 1. *part. quest.* 12. num. 4. & 10. Valenz. Velazq. *consil.* 69. num. 10. Robles de Salzed. *tract. de represent.* lib. 3. cap. 13. num. 2. Auend. in l. 40. *Tauri*, gloss. 2. numer. 69. Minador. *consil.* 1. numer. 24. & 25. & 60. Menoch. plura referens, *consil.* 401. num. 18. & 19. lib. 5. & *consil.* 504. num. 9. & 10. lib. 6. vbi loquitur de titulo, & dignitate Comitatus, cum territorio.

Versiculo, Primò quòd hæc bona. Idem Anton. Guom. in l. 40. *Tauri*, num. 12. ad fin. Matienz. in l. 7. tit. 11. lib. 1. *recopilat.* glossa 7. num. 5. quod verissimum, quid contrarium teneat Ludouic. Sacc. *consil.* 50. ex num. 4. & his accedunt tradita *suprà* num. 15. & 16. & 21. *versicul.* Non autem obstat.

Ibi, Primò quòd hoc procedat. Cum hac limitatione transeunt Ant. Guom. in *dist.* 1. 40. num. 12. ad fin. Matienz. qui de Guomezio non meminit in *dist.* 1. 11. tit. 7. lib. 5. *recopilat.* num. 5. gloss. 7. P. Molin. *dist. disput.* 581. num. 6.

Num. 26.

Idem recenset P. Molin. ibi proximè, num. 7.

Num. 27.

Hanc cõclusionẽ probant Auend. in l. 40. *Tauri*, gloss. 2. num. 68. P. Molin. *dist. disput.* 581. num. 8. Robles *tract. de represent.* lib. 2. cap. 13. ex num. 1. Castill. d. cap. 39. num. 7. *vers. in secundo.*

Ibi, Cum enim deficiat subiectum digni-

taus. In hac ratione nititur alter Molin. num. 8.

Num. 28.

Aut regula posita *suprà* num. 25. falsa est, aut hæc limitatio regulæ sustineri non potest. Nam si in vno oppido ipsemet auctor profitetur, quando cum dignitate à Principe donatur, consistere maiorum, etiam si specificè maioratus concessio facta nõ sit, qua in præsentem in pluribus oppidis titulo donationis concessis, contrarium docet; nam aut cætera oppida maioratui subiecta cõfenda erunt, aut ipsum oppidum similiter cum eisdem liberum manebit; non enim sunt plures concessiones, sed vnica concessio tantum, licet in se plura oppida, ac territoria contineat: vnitas namque causæ efficientis concernit omnes actus suos, ex l. cum queritur. ff. de administrat. tu. l. sed & cum aliquis. ff. de negot. gest. Quare de hac sententia dubitarunt Matienz. in l. 11. tit. 7. gloss. 7. ex num. 3. Parlador. Sefquicent. *differentia* 18. §. 1. ex num. 5. Mier. de maiorat. 1. *part. quest.* 12. ex num. 10. Auend. in l. 40. *Tauri*, gloss. 1. num. 69. vbi veriorẽ dicit, idem in l. 41. gloss. 3. ex num. 8. P. Molin. *dist. disput.* 581. num. 10. D. Garç. de Mastrill. *dist. cap. 12. num. 25.* Robles *tract. de represent.* lib. 3. cap. 13. num. 2. & ante eos Arius Pinel. in l. 1. *part. 3. num. 17. C. de bonis mat.* idẽque si regulæ inhærendum est, eadem ratio militat quando cum dignitate à Principe plura oppida largiuntur, quàm cum vnum tantum. Quare in præseti potius amplia, quàm limita. Castill. vbi *suprà*.

Num. 29. & 30.

EX eadem ratione, de qua proximè, Evidetur sustineri non posse adducta in præsentem. Nam aut oppida &

I 3 alia

alia emolumenta sunt tamquam bona maioratui subiecta considerata, vt aduersus auct. præfati interpretes asserunt, in quo euentu integra & indiuisibilia ad primogenitum deuenire debent, neque fratribus ex eis legitima debetur, aut auctoris vestigia sectando tamquam bona libera inter omnes fratres sunt diuidenda. In quo casu etiam auctoris opinio dubia est, si quidem primogenitus tunc non satis faceret, si fratribus inuitis legitimas in pecunia soluere vellet, cum ex ipsis oppidis donatis, sicuti ex aliis bonis liberis portio legitimæ unicuique debeatur, prout contra auct. expendit P. Molin. *dist. de disputatione* §81. num. 10. Castill. *ubi sup.*

Cæterum pro auctore videndus est Henric Rosent. *trakt. de feud. cap. 7. conclusionem* 13. *ubi addit. lit. A.* plura refert, & *cap. 9. num. i. conclusionem* 55. numer. 1. qui omnes sunt intelligendi respectu filiorum institutoris maioratus tantum, non verò vltiorum descendentium. P. Surd. *consil. 417. ex num. 40.* Contrarium verò esset absurdum & irrationabile, cum daretur legitima quibus nullo modo deberetur, de bonis scilicet, in quibus possessor successit non iure hæreditario, sed iure sanguinis & proprio, vti primogenitus & vocatus. *Capic. decis. 2. Thesaur. quest. 76. num. 6. lib. 2. idem Surd. ubi supra,* & signanter P. Ioann. Fontan. *trakt. de pact. dot. lib. 9. tom. 2. clausul. 5. gloss. 1. parte 2. num. 115.* *ubi sic explicat & declarat auctorem.*

CAPVT XII.

Num. 1. vsque ad 5.

Is adde P. Molin. *disputatione* §82. *ex num. 4.* Mier. *de maiorat. 1. parte questione*

17. *ex num. 1. vbi numer. 7.* quærit quòd si iuramentum intercedat. *Olfasc. decisio. Pedemont. 125. Auend. in l. 4. Tauri gloss. 5. n. 15. & in l. 44. gloss. & repetit auctor infr. lib. 4. cap. 11. num. 23.* Cæterum huius materiæ demonstrandæ gratia distinguendi atque constituendi sunt aliquot casus vnà cum auctore. Primus casus est, quando maioratus in testamento institutus est, hoc in casu maioratum tanquam in testamento esse censendum, cum actus testandi procul dubio ad vltimam voluntatem referatur, vt subiungit auctor *hic versic. vt autem de hac re, quem refert Menoch. consil. 1126. num. 10. vol. 12.*

Secundus casus est quando inter filios facta est hæreditatis diuisio, & primogenitis certa bona assignantur: hoc etiam casu hic maioratus vim vltimæ voluntatis habebit, vt hic num. 4. & 5. & num. 22. & 23. & per Menoch. *ubi sup. num. 11.* P. Molin. *d. disputatione* §83.

Tertius casus est quando maioratus instituitur à patre in persona filij, vel transuersalis per viam donationis & contractus simpliciter, non verò per viam diuisionis, hoc casu hic maioratus vim contractus obtinet, & tanquam perfecta donatio est irrevocabilis, vt censet auctor *hic numer. 8.* P. Molin. num. 9.

Num. 6.

Prosequitur P. Molin. *de quo proxime num. 5. versic. neque obstat.*

Num. 7.

Refert ac sequitur idem *ubi supra.*

Num. 8.

Ibi accedunt Auend. *in d. l. 4. Tauri, glossa 5. num. 15.* *ubi has dispositiones irregulares, genericas ac informes vocat, idem in l. 44. gloss. 3. & in l. 17. gloss. 5.*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xij. 71

gloss. vbi an talis maioratus sit irreuocabilis, de quo per auctor. infr. l. b. 4. cap. 11. num. 23.

Num. 16. 17. 18. § 19.

Vide P. Molin. d. *disputatione* 583. *num. 9. & num. 12. & 13.*

Num. 20. 21. § 22.

Idem P. Molina *numero* 5. & 10. & 11.

Num. 23. 24. § 25.

Ipsium transcribit P. Molin. d. *disputatione* 583. *per totam.*

Num. 26. 27. 28. § 29.

Adde Auend. d. *gloss. 5. num. 15.* P. Molin. *vbi supra.*

Num. 30. 31. § 32.

DE effectu huius prohibitionis plura refert Auend. *de cens. cap. 62.* D. Ioan. del Castill. *tom. 5. controuers. cap. 65. num. 27.* & repetit auctor *sup. cap. 5. num. 36. & infr. lib. 4. cap. 1. ex num. 4.* & idem auctor in *specie tom. 5. cap. 80. num. 20. cum seqq.* & de differentia inter prohibitionem fretam ex contractu, & ex vltima voluntate, vide Marc. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommiss. quest. 4. per totam. & consil. 159.* Peregr. *de fideicommiss. artic. 51. ex num. 72.* Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 24. num. 257.* Ioann. Alois. Ricc. *in additione ad Franch. decisione 355. numer. 5.* Azcued. *in l. 11. titul. 6. lib. 6. recopilat. ex num. 9.* Ioann. Gutierrez. *in tract. de iust. confirmat. l. part. cap. 45.* Rodericus Xarez *allegatione 9. numer. 12.* Anton. de Amat. *plura adducens variatum, & solutione 12. ex numer. 1. 5. 6. &*

7. & est textualis conclusio quod pactum de non alienando in contractu appositum, non impedit translationem domini, licet aduersus alienantem detur actio personalis ad interesse, vt cum auctore resoluunt Petra dict. quest. 4. numer. 3. Petrus Surd. *decisione 354. num. 5. & num. 11.* quo refert & sequitur Petram & auctorem. Marc. Ant. Peregr. *dict. articul. 51. num. 72.* Giurba *decisione 97. num. 31.* Mart. voto 49. *in principio.* P. Molin. *de contrahibus disputatione 265. num. 4. & 5.* Vincent. de Franch. *decisione 74.* Fachin. *lib. 9. controu. cap. 89.* Fontan. *de pact. nupt. clausula 4. gloss. 25.* Couarr. *lib. 1. variarum cap. 14. num. 3.* M. Anton. Peregrin. *articul. 45. num. 61. & articul. 31. num. 72.* Antonin. de Amat. *vbi supra, num. 6.* Cuius rei ratio est, quia in obligationibus facti non cogitur quispiam præcisè facere, vnde aduersus nolentem succedit obligatio ad interesse, ex l. *stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. obligat. Mier. 3. part. quest. 9. num. 3.* vbi ex hoc infert ad questionem practicam quid de Principe alienante aduersus prohibitionem? vide Vincent. de Franch. *decis. 17. num. 6.* vbi Riccius Cardinal. Mantic. *de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. titul. 30. & numer. 11.* vbi num. 30. cum Loazes, Iaf. & aliis, affirmatiuam tenet, & quid vbi alienatio non esset creditori damnoſa, vide Negusant. *de pignor. in fin. Gratian. disceplationum cap. 16. & 150.*

Primò superior ampliatur conclusio, etiamsi accessisset iuramentum, licet contrariens in peritium incideret, Peregrin. *vbi supra, num. 74.* Ioann. Gutierrez. *dict. cap. 45. num. 4.* Gam. *decisione 357.*

Secundò ampliatur in Ecclesia alienante rem contra pactum, & prohibitionem traductis à Petra, de quo *supra, num. 2.* Franc. Molin. *dict. quest. 24.*

Limitatur primò, vbi post pactum de

de non alienando intercessit hypotheca specialis, ex *l. si creditor. §. fin. ff. de districtione pign.* & licet plerique autumnet quod tantum generalis hypotheca sufficiat, eo quod generalis hypotheca sic constituit ius in re, sic specialis, argumento textus in *l. fin. C. quæ res pign. obligat. poss. quam sententiâ tenent Menoch. confil. 815. num. 55. Ioann. Zeph. confil. 397. num. 84. & 85. Aymo Crauet. confil. 381. numer. 2. & confil. 485. num. 1. & confil. 765. Paul. Panf. confil. 100. lib. 4. Andr. Fachin. lib. 12. controu. iuris cap. 28. Boët. decis. 182. Antonin. de Amat. variarum resolut. 12. num. 18. Franc. Bec. confil. 8. Gregor Lopez in *l. 73. tit. 18. p. 3. verbo, ne las enagenen. Parlador. qui Gregor. relato de magis communi testatur lib. 2. rerum quotidianarum cap. fin. 4. part. §. 5. num. 16. & 17. Roderic. Xuar. in *l. post rem iudicatam, in declaratione Regni, limit. 1. num. 4.***

Tandem receptor sententia est, quod sufficit vel generalis hypotheca cum iuramento, vt per Gutierr. de iuram. confirmatorio, part. 1. cap. 39. num. 7. & in repetitione Lncmo potest, num. 45. ff. de legat. 1. M. Anton. Peregrin. confil. 102. num. 12. lib. 3. latius per Fufar. de substitut. quest. 674. vbi ex numer. 13. refert contrarias sententias, & tandem num. 17. concludit sic tenendum quando cum hypotheca generali concurreret iuramentum, quia tunc impeditur dominij translatio, sequitur Antonin. de Amat. variarum decis. resolutione numer. 18. vel etiam hypotheca specialis, vt per Flores de Mena in addit. ad Gam. decis. 359. vbi limitat in censibus, & inquit sic vidisse obtentum Vald. in addit. ad Xuar. vbi suprâ. M. Anton. Peregrin. decis. articu. 51. num. 76. & 77. vbi satis facit oppositioni Imolæ in decis. *l. fin.* quam sententiam dicit receptam Rotæ per N. Pacif. & post tract. de Saluian. interdict. decisione 143. Ioann. Gutierr. vbi suprâ decis. num. 4. Henric Rosent.

tract. de feud. cap. 7. conclusione 25. num. 28. volum. 1. Fontanell. tract. de post. nupt. clausul. 4. glof. 25. num. 60. & ita sensisse senatum Mediolan. refert Crauet. confil. 371. num. 1. Antonin. de Amat. vbi suprâ decis. num. 18. Vincent. Fufar. etiam vbi suprâ num. 12.

Hæc receptior sententia limitatur primò, quando in contractu adest clausula Constituti, vel alia clausula translatiue possessionis in pacifcentem. Fufar. de quo proximiè num. 18.

Limitatur secundò, quando pactum super prohibitione alienationis sub pœna nullitatis fuisse confirmatum decreto iudicis. Idem num. 19.

Limitatur tertio, si Principis auctoritas interuenit, idem vbi suprâ.

Limitatur quarto in Principe, qui promisit non alienare, idem vbi proximiè.

Limitatur quintò, quando super pacto de non alienando appositâ fuisse clausula quod alienatione contra pactum secuta licet stipulatori propria auctoritate rem capere penes quemcumque sit, hoc enim casu poterit secuta alienatione stipulator propria auctoritate rem capere, idem num. 20. quia idem operatur hoc pactum quod specialis hypotheca, cuius virtute dubium non est quin aduersus quemcumque rei possessorem agi possit, vt per Auendan. tract. de censib. cap. 57. num. 8 non solum via ordinaria, verum executiue, vt per Gutierr. in *l. nemo potest, ff. de legat. 1. numer. 28. & 29. Parlad. lib. 2. controu. quoidien. cap. fin. 4. part. §. 6. num. 16. Auend. tract. de censib. cap. 96. numer. 7. versiculo vel agere. Paz. in praxi 4. part. tom. 1. cap. 1. num. 94. & quod fortius est, etiam non facta excussione in bonis principalis debitoris, vt per Gutierr. & Parlad. de quibus suprâ, sed an à tertio possit hæc hypotheca præscribi, vide Gutierr. lib. 1. tract. questione 90. vbi num. 10. post longam*

deprimog.Hisp.Lib.j.Cap.xiiij. 73

gam disputationem, concludit quòd etiam interueniente clausula de non alienando cum hypotheca speciali (licet dominij translatio impediatur) effectus prescriptionis non impeditur, de quo vide Rodericū *tratl. de ann. red. dictibus quest. 9. ex num. 64* quod fortius procedit in tertio cum hypotheca, & sine pacto de non alienando, & à quo ista prescriptio debeat inchoari, vide *Auend. decept. cap. 103. per totum, & cap. 105. Anton. Fab. lib. 8. Codic. titul. 6. de pign. difficultate 98. Ludou. Cenf. de censib. part. 2. cap. 2. quest. 5. art. 9. ex num. 48. Fontan. tratl. de pact. nupt. part. 1. clausula 4. gloss. . . cap. 8. part. 5. ex num. 51.*

Vnum tandē in hac questione annotandum erit quod vidimus in praxi receptum, videlicet Testator vocauit Petrum & descendentes, & eo sine liberis decedente, Ecclesiam, & saluis iuribus prohibuit alienationem Petro, & si alienando succedat Ecclesia per contrauentionem, hoc erit durante vita ipsius alienantis, sed eo deuncto, bona reuertentur ad filios ex sua vocatione. *Parif. consil. 70. num. 8. & 9. lib. 3. Bursat. consil. 13. à num. 68. versic. quarto, cum sequentibus. Ruin. consil. 112. à num. 6. lib. 2. Hieron. Gabr. consil. 123. num. 37. lib. 1. Ceph. consil. 117. Peregr. artic. 14. num. 48. Cauale. decisione 17. num. 43. part. 3. Magon. decisione Florent. 16. n. 7. & decisione 137. num. 6. & pro coronide non est omitrēdum quod nouissimē tradit Ioan. Caruall. in *tratl. de vn. & altera 4. & 1 c. Rainutus 2. part. num. 213. versicul. ex quibus*, vbi dicit Molin. de *num. 31. c. mendum esse.**

cap. 18. ex numer. 8. Castill. vbi sup. dicto num. 8. vide Menoch. consil. 552. num. 6. Vincent. Fular. de substit. question. 385. num. 7.

Num. 14. & 15.

Idem tenet Mier. 2. part. quest. 6. num. 11. & 3. part. questione 11. num. 40. Vincent. Fular. *vbi sup. num. 7. & 8.* & est textus in l. 4. titul. 18. part. 3. & in omnibus conuenit quòd si tales nubant inferiori, administrabunt de consensu mariti, vxori tamen præstabitur iuramentum fidelitatis, & maritus administrabit, & appellabitur Rex, Dux, vel Marchio, vt nouissimē recentet Perez de Lara *tratl. de vita hominis, cap. 30. num. 59. & 60. vbi num. 61. an mulier possit esse arbiter, vel iudex, Francisc. Soufius in repetitione legis femina. num. 9.*

His adde, communis & vera resolutio est, quòd etsi femina non possint gerere officium iurisdictionis directæ & principaliter, argumento text. in l. *femina. ff. de reg. iuris.* poterunt tamen in consequentiam hereditatis & successionis annexam iurisdictionem exercere; sicut aliàs clerici non possunt exercere iurisdictionem sæcularem, tamen possunt succedere in hæreditate, seu maioratu habente dignitatem & iurisdictionem, & iuxta adducta *num. 27.*

Num. 16.

Vide *infra lib. 1. cap. 11. num. 33.*

Num. 20.

Repletit auct. *inf. lib. 4. cap. 4. num. 6. & cap. 5. num. 18. versicul. vltimis. Cardinal. Mantib. lib. 3. de coniect. titul. 19. à num. 1.*

K Num.

C A P V T XIII.

Num. 1. 2. 3. 4. 5. & 6.

His adde Don. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 147. per totum. vide infra*

74 Additiones ad Molinam

Num. 21. 22. 23. & 24.

Sequitur Mier. 2. part. quest. 4. illatione 2. numer. 52. Enric. Rosent. de feud. cap. 7. conclusio 18. & recenset Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, ex numero 4.

Num. 35.

Vide in contrarium Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri. gloss. 4. a num. 5. & quæ tradit ipsemet auctor infra lib. 3. cap. 7. num. 4. & quid de filio incapaci, vel inhabili, vide supra cap. 9. numero 27. & quid in casu contrauentionis, vide infra lib. 3. cap. 10.

In qua questione incapacitas respectu patris, potest dupliciter considerari. Primò quando radicata est à natiuitate, in ipsa persona patris, veluti si pater fuisset spurius, veluti in fœmina, & eius descendentes, vbi de agnationis conseruatione tractatur. Secundo quando incapacitas est accidentalis, vitiumque impeditiuum permanet duntaxat in ipsa persona patris, neque eam egreditur, veluti in furioso, vt in præsentī, in cæco, vel in fœmina, vbi maioratus agnatiui non est, & vtriusque casus differētia in eo viget, quia si vitium est in linea, tamquam reale influit in omnes ex illa descendentes, & ita intelligitur text. in cap. 1. §. hoc autem notandum, qui feud. dat. poss. vbi fœminā exclusā non admittitur filius, quia vitium est in ipsa linea, quem textum ita intelligit Bald. in l. tale pactum, num. 13. C. de collat. quem sequitur Carol. Ruin. consil. 120. num. 2. lib. 1. & consil. 151. num. 6. lib. 2. Ioann. Zephal. consil. 103. num. 13. lib. 1. Rubeus consil. 22. column. ultima. vers. non est igitur. Socin. iun. consil. 2. num. 24. lib. 3. At verò vbi vitium est accidentale, non egreditur personam, nec vltra progreditur ad filios & de-

scendentes, ex Bald. consil. 389. column. 2. versiculo item pono, lib. 2. vbi loquitur in furioso, Iacob. Menoch lib. 5. presumptione 46. num. 18. Cardinal. Mantica. lib. 8. coniect. tituli 18. num. 54. Mier. 2. parte quest. 3. num. 16. & quest. 4. illatione 1. num. 13.

Num. 36. & 37.

Hanc conclusionem verissimam dicit Mier. 2. part. quest. 6. ex num. 47. & latius per D. Ioann. de Castill. lib. 3. controuers. cap. 15. a num. 2. vsque ad num. 27. Craff. in §. fideicommissum, quest. 17. Petr. Surd. consil. 125. num. 14. volum. 1. Franch. decisione 169. num. 5. Iacob. Menochius consil. 413. lib. 5. explicat Valenz. consil. 7. ex num. 23. & repetit auct. infra lib. 2. cap. 13. num. 16.

Num. 38.

Si dementia, vel furor talis sit quòd sedemens possit consentire in matrimonium, succedit in maioratu, Sozin. iun. consil. 47. num. 11 lib. 3. qui loquitur in maioratu sine administratione, & iurisdictione.

Num. 40. vsque ad 66.

Plura adducit Castill. tom. 1. cap. 164. ex numer. 1. & plura adducit num. 53. & vide Lara de vita hominis cap. 3. numer. 88.

Num. 68. & 69.

Latè per D. Ioann. del Castill. tom. 5. c. 81. vbi quid de fratribus Ordinis Diui Francisci.

Num. 70.

Vide Cauedo decisione 133. parte 1.

Num.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xiiij. 75

Num. 72.

Adde Micr. 4. parte, *quæst.* 23. numer. 119.

Num. 77. & 78.

Purimi fatentur Monachos à successione maioratus excludi posse, vt tenet Barbof. in remissionibus Doct. ad §. 7. num. 2. folio 130. Cened. *præst. quæst.* cap. 35. ex numer. 6. Stephan. Gratian. tom. 3. discept. forens. cap. 481. numer. 28. Fontan. *tr. de pact. nupt.* tom. 2. clausul. 3. gloss. 6. part. 6. num. 9. D. Garc. Mastr. *decis.* 65. num. 2. & *decis.* 153. num. 28. P. Thom. Sanch. in *præcepta Decalogi* lib. 7. cap. 15. num. 4. Mart. *tr. de successione legali* parte 3. *quæst.* 13. articulo 1. num. 22. & ad intelligentiam, eorum quæ n. 93. & 94. dicuntur, adde Bambacar. in *repet.* cap. qui clericus, *quæst.* 7. numer. 141. Sanchez in lib. 7. eius summi. cap. 13. num. 4. Lessius de iust. & iur. dubit. 10. num. 84. Azor. part. 1. lib. 12. cap. 8. *quæst.* 16. Regens Tapia *decis.* 28. numer. 3. Marius Cutellus in *tr. de donat.* folio 155. num. 41.

Quorum recepta sententia limitatur in melioratione tertia, à qua Monachus excludi non potest, vt per Castill. lib. 3. *controuers.* cap. 12. ex numer. 34. P. Thom. Sanch. *ubi supra* numer. 6. *versiculo* quod quidem limitandum est, & latius prosequemur *infra* lib. 2. cap. 12. num. 53.

Num. 79.

Ibi, *sedque durante*. Pro hac sententia vide Zeuall. *commun. quæstione* 193. Carol. de Tapia in *auth. ingressi.* cap. 13. numer. 49. Gam. *decisione* 316. Mastrill. *decis.* 65. numer. 5. Vincent. Fufar. *de substat.* *quæst.* 430. ex numer. 1. & limitatur *infra* num. 95.

Num. 80.

Ibi, *in contrarium*. Hanc partem tenet Gama *decis.* 6. num. 2. vbi Flores de Mena, & pro hac ratione decidendi videndus est ipsemet auctor *infra* num. 94. *versiculo* 9. & *ultimo*, qua de causa Monachus efficitur incapax successione, etsi in monasterio capaci professus sit, etenim si Monachus succedere non potest in oppido & castro iurisdictionem habentibus, ex auctore *infra* num. 83. & 94. quanto fortius debet excludi, si maioratus non tantum simplicis iurisdictionis est, verum etiam habet dignitatem annexam, vt in presenti, quo casu filia debet admitti, vt cumque sit statutum fœminarum exclusiuum, Vincent. Fufar. *de substat.* *quæst.* 311. num. 49.

Num. 81.

Auctoris sententiam sequitur, & pluribus comprobatur fundamentis P. Thom. Sanchez in *præcepta Decalogi* lib. 7. cap. 15. num. 12.

Num. 91. & 92.

Contrarium probant Petr. Surdus *consil.* 557. numer. 14. qui ca nititur ratione quod Monachus retinet iura fuitatis, & prioritatis in gradu, ex auct. *supra* num. 73. 74. & 75. & quod monasterium administrat durante vita Monachi, etiam si agatur de conseruatione familiar, cum recentioribus tenet P. Thom. Sanchez *dist.* cap. 45. ex numer. 18. & præfertim Ioann. de Mont. Aleg. in *praxi* lib. 2. cap. 11. ex numer. 52. & 60. vbi hanc partem sustinet, & excipit tantum casum, quando maioratus habet dignitatem annexam, & iurisdictionem, puta Ducatus, Marchionatus, Comitatus, & similia, prout testatur auct. in præfati, cui adde idem tenentes, Andrea,

K i Mol-

76 Additiones ad Molinam

Molphei. *ad consuet. Neapolit. de successione ab intestato*, parte 4. questione 65. num. 19. & 20. *Marta tract. de successione legali* 3. parte, questione 13. articulo 4. ex num. 22. *Anguina de legibus lib. 2. controuert.* 17. numer. 7. Sed in contraria sententia remanet P. Thom. Sanchez *vbi supra* num. 19.

Num. 94.

Verſe. nono, & ultimo. Licet auctor de consuetudine testatur, P. Man. Rodriq. contrarium tenet *tom. 2. quest. regul. questione 78. articulo 12. versiculo quod autem in dubio*, dicens quod de tali consuetudine non constat, & etiam si constaret, deberet intelligi de maioratu habenti iurisdictionem ac dignitate Regalem, videlicet, Ducatus, Marchionatus, Comitatus, subdens quod ita fuit iudicatum in Senatu Pintiano in fauorem cœnobij de las Guelgas super oppido de Villa Garçia, & aliorum, quæ morte Ludouici de Quixada vacauerat.

Cæterum auctoris sententia verior est, & receptor, eamque contra Rodriquez pluribus fundamentis comprobabat P. Thom. Sanchez *in præcepta Decalog. dict. cap. 15. ex num. 12. vbi inter alia hanc Regij ac supremi Senatus decisionem refert*, & ante eum P. Molin. *disputatione 623. num. 4. quam partem vti veriore sequuntur Micr. de maiorat. 1. parte, questione 3. numer. 29. Auend. in l. 40. Tauri, & l. ff. num. 39. vbi n. 45. in Regno, Ducatu & similibus, & quod fortius est, in administratione plurium populorum, licet in maioratibus inferioribus contrarium sentiat Monte Aleg. in praxi lib. 2. cap. 11. per totum. M. Anton. Genuenf. præf. ecclesiast. tricen. 1. quest. 13. numer. 2. Anguian. tract. de legibus lib. 2. controuert. 17. numer. 9. Iacob. Canc. variorum resolut. tom. 2. cap. 20. de legat. numer. 330. Mart. de successione legali, parte*

3. questione 13. articulo 1. num. 21. Ludouic. de Casanat. *confil. 26. ex numero 8. quorum sententia longè verior est*, tam ex consuetudine, de qua testatur auct. & P. Thom. Sanchez, quàm ex præfatorum Doctorem sensu, & ex verisimili, ac prorsus indubitata voluntate disponentium, ideoque oportet recedere ab opinione Rodriq. & Cardo. *in praxi, verbo maioratus, num. 17. qui contrarium tenent*, & pro hac nostra sententia vide Castill. *tom. 3. cap. 12. num. 51. & 59. & cap. 16. ex numer. 17. adde auctor. infr. lib. 3. cap. 2. num. 13. & Castill. cap. 81. fol. 151. versie. septimo quoque. Peres de Lara in suo tract. de vet. hominis* (qui post hæc scripta nouissimè prodijt in lucem) *cap. 30. numer. 126. vbi num. 127. limitat in maioratu facto virtute legis 27. Tauri, & ita in Granatenſi conuentu per vndecim iudices regios obtinuisse pro quadam Moniali, suum filium testatur.*

Num. 95.

In maioratu ex bonis patrimonialibus instituto monachus succedit, & hanc conclusionem vltra relatos in præfenti, probauerunt Carolus de Tapia *in authent. Ingressi*, verbo, sua, *cap. 16. n. 9. Codic. de sacrosanct. Ecd. f. Anguian. tract. de legibus lib. 2. controuert. 17. ex numer. 5. P. Manuel Rodriq. tom. 2. quest. 78. articulo 12. colom. 2. vers. certum est*, P. Thom. Sanchez *vbi supra* num. 16. D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controuert. cap. 12. num. 65. D. Garç. de Maſtill. decisione Sicilia 65. num. 3. & decisione 153. num. 25. Andr. Molphei. ad consuet. Neapolit. de success. ab intestat. 4. part. quest. 65. num. 21. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 4. num. 13. Matienz. in leg. 1. gloss. 1. num. 18. titul. 7. lib. 5. recopilat. & his accedunt tradita per auctor. *supra* à num. 72.*

Sed in maioratu pro conſeruacione familiaræ

deprimog. Hisp. Lib. j. Cap. xiiij. 77

familiæ cum præcepto ac delatione nominis & armorum monachos excludunt Mantica *de conestur. lib. 8. titul. 12. ex num. 25.* Aluarad. *de conestur. ment. defuncti lib. 2. cap. 3. numer. 9.* Flores Diaz de Mena *in addit. ad. Gam. decisione 6. versicul. 4. conclusio.* Iacob. Canc. *tom. 2. variarum resolu. cap. 20. titul. de legat. num. 330. versic. censu.* P. Thom. Sanch. *vbi supra dict. cap. 15. num. 19. cum sequentibus.* Vincent. de Franch. *decisione 29. 29. numer. 7.* Anton. Fab. *lib. 6. Codicis titul. 2. definit. 25. vbi ita decisum refert in Senatu Sabaudia, quos & alios citat Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausula 6. gloss. 3. parte 3. num. 21. vbi in tali casu testatorem sensisse de nuptiis carnalibus, non verò de spiritualibus, refert idem Canc. vbi supra. Peres de Lara tract. de annuerf. & Capell. lib. 1. cap. 5. num. 96. D. Ioann. del Castill. omnium latius lib. 3. controuer. cap. 12. num. 54.*

Contrarium bis fuisse iudicatum testatur P. Manuel Rodriq. *tom. 2. quest. regul. quest. 78. artic. 13. & quest. 73. parte 12. de quo etiam vide Cald. Peregrin. de nominatione emptyr. quest. 6. numer. 15. Caued. decisione Portug. 133. 101. Zeuall. quest. 193.*

Meo quidem sensu eorum sententia verior est, nisi apertius appareat maioratus institutorem agnationi prospexisse. Cancer *vbi supra, Caued. dict. decisione 133. prope finem.* Cardin. Mantie. *lib. 8. de conicell. titul. 12. num. 15. vers. sed ego puto. vbi subdit fuisse in hac sententia in quadam causa, collegio Patavino commissa. Castillo tom. 5. cap. 162. n. 29. & secundum eam ferè cunctis votis fuisse iudicatum, prout etiam recenset Vincent. Fular. de subf. quest. 345. num. 2. & 430. num. 2. neque id contrarium tenere videtur auctor infra, & idem fateri oportet, vbi in maioratu adest iurisdictionis exercitiu, ex auct. n. 92. His verò deficientibus,*

Monachus non censetur exclusus, ex eo tantum, quod de conseruatione familie tractetur. nam si in primogenio, vbi de conseruatione familie nil est dictum, eos admittimus; quare si de hoc actum fuerit, eos excludimus, si quidem omnis primogeniorum institutionis finis præcipuus (etsi hoc reticeretur) est, ut familiarum dignitas & memoria institutoris conseruetur, ex adductis *infra, cap. 11. numer. 3* ideoque à maioratu etiam pro conseruatione familie instituto, Monachus arceri non debet, quia talis institutio (vbi aliud non suadet dispositio contraria) est communis & regularis, ex auct. *supra lib. 1. cap. 5. numer. 16.* à qua neque ipse fœminæ excluduntur, ut per auct. *supra lib. 3. cap. 4. numer. 8. & 9.* Neque præceptum nominis & armorum aliud suadet, cum id à Monacho possit impleri, neque per se tantum agnationis conseruationem inducat, ut competentum est *infra lib. 2. cap. 14. num. ...*

In qua quæstione illud omnitemdum non erit, vtrum si Monachus monasterium incapax ac insuccessibile ingrediatur, substitutus statim post emissam professionem admitti debeat: an verò sit expectanda mors naturalis ipsius Monachi, quam quæstionem latius disputat D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 12. num. 83.* & in maioratibus Hispaniæ pro substituto tenet P. Thom Sanchez *lib. 7. cap. 15. ex num. 9. vbi num. 10. statim, professione secuta, successionem maioratus ad sequentem deuolui contendit, non aliter, ac si naturaliter mortuus fuisset, vide Ioseph. de Rusticiis in Leoni auro, tom. 5. cap. 7. per totum, ff. de condit. & demonst. Stephan. Gratian. tom. 3. discept. forens. cap. 481. ex num. 3. Contrarium verò defendit Thesaur. *lib. 3. quest. forens. quest. 36. malè equidem, tum, quia maioratus successio in pendenti esset, contra iuris principia, de quibus lib. 4. cap. 10.**

K 3 donec

donec Monachus naturaliter decederet, tum etiam, quia mors civilis acquiparatur naturali, si operatur omnes effectus, quos naturalis produceret, Vincenz. Fusar. *de substit. quæst.* 430. num. 8. qui enim incapax est successionis, pro mortuo naturaliter reputatur. P. Molin. *disput.* 623. num. 2.

Num. 96.

Puribus relatis, idem probat Fusar. *ubi supra* numer. 3. & ratio est, quia clericus iura agnationis actiue & passiuè retinet. Idem sequitur P. Molin. *disputatione* 623. num. 6. ibi, *his tamen & aliis non obstantibus*. idem latè Burfat. *consil.* 93. num. 27. volum. 1. Martienz. in l. i. tit. 7. lib. 5. *recopil.*

Num. 97.

ET in eadem sum sententia, & in epraxi receptum est, quòd clericus succedat in maioratu habenti iurisdictionem annexam, de qua numquam vidimus dubitari, sicut aliàs succedit femina in maioratu iurisdictionali, quando iurdictio ipsa venit in consequentiam successionis, ex adductis *sup.* num. 14. & 15.

His adde Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* lib. 2. *differentia* 3. num. 31. Valenz. Velazq. *consil.* 23. num. 28. & 29. Soula in *leg. summa*, numer. 9. ff. *de regul. iuris*.

Num. 98. & 99.

Idem recenset P. Molin. *d. disputatione* 623. num. 5. vbi de consuetudine testatur, & tanquam laici possunt testari de bonis patrimonialibus, & de fructibus encommenda, vt resoluti auct. *inf.* lib. ii.

Hæc auctoris recepta conclusio limitari potest, vbi religiosi à maioratus successionem exclusi sunt aliqua

qualitate, quæ his militibus conueniret, veluti si dictum fuisset successorem maioratus debere aliqua facere, quæ propter obedientiam, quæ Magno Magistro præstant, efficere nequirent, tunc eo casu censeretur exclusus ex præsumpta mente ac voluntate institutoris.

Prout recenset Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* d. *differentia* 3. num. 31. vbi refert etiam consuluisse super Ducatu & statu de Cardona ad exclusionem cuiusdam Equitis Ordinis de Alcantara.

In militibus verò Hierosolymitanis nulla est disputatio, vt probant Anton. Fab. *lib. 6. Codicis titul. de fideicommiss. differentia* 33. vbi ita decissum refert, de quo vide Henr. Rosent. *tract. de feud.* 1. part. cap. 7. *conclusionem* 3. ex numero 9. maxime si dispositio religiosos excludit, quia prædicti milites sunt verè religiosi, & Felin. in cap. 2. sub num. 4. *versic. item subdunt moderni de foro competent.* Rota per Ludouisium *decision.* 876. & 109. vbi addit P. Cauall. *resolut. criminal.* casu 64. subdens sic fuisse in in voto Vincent. de Franch. *decisione* 479.

Num. 100.

Sequitur P. Molin. *dict. disputat.* 623. num. 6. *prope finem*.

CAPVT XV.

Num. 1. vsque ad Num. 7.

CONCLUSIO est quòd fideicommissarius potest agere vt sibi ab hærede grauato caueatur, ex adductis à Mier. 4. part. de maioratu *quæst.* 34. num. 9. Peregrin. articulo 40. num. 10. Cardin. Mantic. *tract. de con. icell.*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xv. 79

1. ult. ultim. volunt. lib. 7. titul. 1. num. 14.
Aluar. Valasc. consultatione 184. numer.
14. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 10.
D. Francisc. de Leon decis. Valent. 35.
num. 10. D. Ioann. del Castill. tom. 5. con-
trou. cap. 176. per totum. Vincent. Fufar.
de substit. quest. 515. ex num. 5. 1. quest.
611. 1. 677. num. 5. & potest agere pro
deteriorationibus, vt infra cap. 27. in
principio.

Ampliatur primò, vt si fideicommissario cautionem non præstet hæres, fideicommissarius in possessionem bonorum mitti debet. Idem Fufar. *num. 3. & per auctor. num. 17.*

Ampliatur secundò, vt grauato non caute possit aduersus eum in litem iurari, idem numer. 8.

Ampliatur tertio, vt etiam eueniente conditione primus fideicommissarius requisitus teneatur cautionem præstare sequentibus, idem numer. 5.

Ampliatur quarto, in legatarijs & fideicommissarijs particularibus, grauatis alteri restituere, nam & isti tenentur cautionem præstare, idem numer. 5.

Ampliatur quinto, quòd hæc cautio peti possit, tam à primis fideicommissarijs, quam ab alijs vltioris gradus, idem numer. 6.

Ampliatur sexto, siue grauatus dissipet bona, siue non, quia utroque calu tenetur cauere, idem numer. 7.

Ampliatur septimo, etiam si nulla suspicio extet contra grauatum, idem numer. 8.

Limitatur primò, si testator remisit hanc satisfactionem; idem numer. 9. *titul. 10. 1. supra num. 9.*

Limitatur secundò, quia non tenetur cauere frater grauatus fratri suo, ex dispositione paterna, idem numer. 11.

Limitatur tertio quòd cautio de fideicommissio præstando non est præstanda à patre, vel à matre grauatis re-

stituere filiis, idem numer. 8.

Num. 7.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu. cap. 176. ex num. 12. vbi pluribus relatis auctoris distinctionem probat.*

Num. 9.

Infra numer. 16. pro regula constituit auct. quòd maioratus possessor, quantumcumque sit idoneus, tenetur satisficere. Hæc verò limitantur in præsentibus, videlicet si testator hanc satisfactionem remisit, Fufar. *vbi supra numer. 9. idque intelligi oportet, vt per auct. infra num. 11.*

Num. 10.

Prosequitur Ramon. *consil. 1. numer. 59.*

Num. 16.

His adde M. Anton. de Petr. *de fideicommiss. quest. 10. numer. 13. M. Ant. Peregrin. eodem tract. articulo 40. numer. 10. Ludouic. Morott. consil. 31. numer. 18. Tiber. Decian. consil. 49. numer. 63. lib. 2. Ioseph. Ludouic. decisione Perusin. 65. numer. 2. Fufar. de 1. questione 515. ex numer. 1.*

Num. 17. & 18.

Adde Fufar. *de quo supra num. 3.*

Num. 19.

Idem Fufar. *num. 15. & talem cautionem ab vnoquoque exigere conuenit, qualem præstare potest, Giurba decis. 6. numer. 16.*

Num.

Num. 32. § 33.

REcè ab horum sententia recedit Raut. pro quo videndus est D. Ioann. del Castill. *tract. de usufruct. cap. 3. à n. 87. prope finem cum sequentibus.* idem tenent Gutierr. *tract. de iutel. part. 2. cap. 1. num. 38.* vbi subdit, quòd licet testator remiserit tutori consecutionem inuentarij, nihilominus tutor descriptionem bonorum facere tenetur, & casu quo pater legitimus administrator bonorum filij, non tenetur conficere inuentarium, non excusatur descriptionem facere bonorū, cum sit res diuersa, de cuius practica testatur Mynsing. *observatione 95. num. 3.* dicens, quòd tali casu per Notarium, patre & filio presentibus simul cum amicorum presentia, bonorum descriptio facienda est, idem referentes resoluunt D. Ioan. del Castill. *dist. tract. de usufruct. cap. 3. ex num. 90.* Stephan. Grarian. *tom. 5. discept. forens. cap. 822. num. 14.* vbi loquitur in hærede grauato, & num. 18. & 10. auctoris sententiam probat, asseuerans diuersam esse bonorum descriptionem à consecutione inuentarij; & qui teneantur inuentarium conficere, vide Mier. *1. parte de maiorat. cap. 2. num. 19. in ultim. edit.*

Num. 34.

HOc non procedit in bonis, in quibus pater non habet vsufructum, de illis namque inuentarium facere, ac rationes reddere tenetur, Ioan. Gutierr. *tract. de iutel. 3. part. cap. 1. numer. 24.* Escobar *tract. de ratiocin. cap. 3. num. 23.* addit. ad Ludouic. *decis. 334. lit. D.*

Num. 35.

IBi, *vicumque autem res.* Auctor in presenti faretur quòd hæc cautio utilif-

sima est, asseuerans, quòd non potest petentibus denegari, quem sequitur Mier. *tract. de maiorat. 4. part. questione 34. per totam.* & in eadem sententia manet P. Molin. *tract. de iust. & iur. tom. 3. disputatione 619.* & præter eos vide M. Anton. Peregr. *tract. de fideicommiss. artic. 40. ex num. 16.* Aluar. Valasc. *consultatione 184. ex num. 14.* Barbof. *in leg. omnibus 41. ff. de iudicijs.* M. Anton. Petr. *tract. de fideicommiss. quest. 10. ex num. 13.* Ioann. Zephal. *consil. 381. ex num. 29. lib. 3.* Fran. chis *decis. Neapolit. 403. lib. 3.* Alex. Ludouic. *decisione 428.* P. Ioann. Fontan. *tract. de pact. nupt. tom. 1. clausul. 4. gloss. 9. parte 5. ex num. 30. cum sequentibus.* D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu. cap. 176. ex num. 12.*

CAPVT XVI.

Num. 1.

Is adde Osalc. *decisione Pedementi. 180. num. 8.* Quid in possessore maioratus, vide Mier. qui hanc questionem exactè tractat *de maiorat. 4. part. quest. 34. per totam*, vbi num. 20. ponit stilum & practicam huius Regni, & num. 18. subdit, quòd raro in Hispania possessores maioratus bonis priuantur, ob id quòd delapidant, vel deteriorant bona, quibus accedunt Monte Alegre *in praxi lib. 1. cap. 2. n. 54.* & vide Menoch. *consil. 1220. lib. 13.*

Num. 2.

Prosequitur alia adducens Vincent. Fusar. *de substit. q. 519. per totam.*

Num. 7.

Idem tenent Barbof. *in l. si constante, in princip. numer. 41. ff. solut. marim.*
P. Molin.

deprimog. Hisp. Lib. j. Cap. xvj. 81

P Molin. *trac. de infl. & int. dispositione* 228. *trac. 2.* vbi subdit, quod patri dissipanti administratio auferenda est. Ioann. Gutierr. *trac. de tutel. l. p. vte, cap. 3. num. 3.* D. Ioann. del Castill. *trac. de usufruct. cap. 3. num. 99.* vbi de communi testatur.

Num. 12. & 13.

AD remouendum parentem ab administratione sufficit negligentia & culpa, Ioann. Gutierr. *diff. trac. de tutel. cap. 3. num. 4.* vbi dicit communem, vide Petrir. *decisione Lysit. 48. num. 15.*

Num. 14.

IBi, in personas potentiores. Idem deducit ex Gutierr. *vbi supra num. 3. & 7.* vbi refert, & sequitur auct. & Professoribus commendat.

Num. 15.

CVM Alex. & auct. aduersus Bart. tenet Gutierr. *vbi supra num. 6. vers. unde merito,* vbi hanc sententiam rationabilem & iuridicam dicit, ac simul euidenti ratione constare probat.

Num. 16.

IN vtroque casu sentada decisio textus. in *leg. Imperator*, hic præcirata cum auct. probat Ioann. Gutierr. *vbi supra num. 5.*

Num. 31.

VIde quæ diximus *supr. cap. 12. num. 33.* Aut bona sunt fideicommissio subiecta sine prohibitione alienationis expressa, & tunc si alienetur, non potest alienatio reuocari, & in his terminis loquitur textus in *l. 5. sed quia male-*

stat. Aut ultra prohibitionem tacitam fideicommissi, bona sunt expressè alienari prohibita, & tunc si alienentur, possunt à sequenti successore reuocari statim, non expectata morte possessoris, quod repetit auct. *infr. cap. 16. n. 432.* & prosequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 69. num. 3.* vbi 31. & 33. ampliat in pignoratione & hypothecca. Vincent. Fular. *de subsist. quest. 554. ex num. 1.* & licet hoc restringat auct. vbi prohibitio alienationis appositae fuit in contractu, quo casu mors possessoris expectanda est. Contrarium fatetur Mier. *d. questione 9. num. 4. & 5.* vbi si pater promisit per contractum onerosum facere meliorationem, vel maioratum in filio de aliquibus rebus, & postea alienat alia sua bona, quod filius potest ea petere statim in vita patris, & subdit, hoc esse perpetuò notandum, & sic vidisse in grandi negotio dubitari de opinione auctoris; sed pro auct. vide Fular. *vbi supra in fine,* & de practica petendi rem fideicommissi alienatam, vide Mier. *vbi proxime,* & auct. *infr. lib. 4. cap. 1. num. 3.*

Ampliat primò, vt is cuius fauore prohibita est alienatio, possit auctoritate propria, alienata apprehendere. Fular. *vbi supra n. 7.* sed contrariù & equius tenet Mier. pluribus relatis *ex num. 25.*

Ampliat secundò, etsi alienans tempore alienationis non habebat filios, quorum fauore fuit prohibita alienatio, quia si postea nascantur, reuocant alienata, idem *num. 8.*

Ampliatur tertio, etsi emptor & venditor velit recedere à contractu, idem *num. 10.*

Ampliatur quarto, vt filius in potestate possit statim auocare alienata, neque patri debetur usufructus, idem *num. 11.*

Ampliatur quinto, vt nec ignorantia alienantis, quæ adesset prohibitio excuset eum, idem *num. 12.*

L Amplia-

82 Additiones ad Molinam

Ampliatur sextò, etsi quis fuisset vocatus tam in casu mortis, quàm alienationis, idem *num. 12.*

Limitatur primò hic casus, quando alienatio facta esset propter necessitatem causam habentem in personam hæredis grauati, idem *num. 23.* & per auctorem *infra lib. 4. cap. 6. num. 8. & 9.*

Limitatur secundò in alienatione bona fide facta per transactionem, idem *Fusar. de quo sup. num. 14.*

Limitatur tertio quando alienans ipse qui de ciuitate ferebatur, velit reuocare alienata, idem *num. 15.*

Num. 33.

Versicul. *communi.* Sequitur *Mier. tract. de maiorat. 3. part. quest. 9. num. 9.* & sententiam auctoris tanquam iuridicam probamus ex traditis à *Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 14. numer. 7.* Sæpe decisioe *55. numer. 11.* *Fontan. tract. de pactis nups. clausul. 4. gloss. 29. numer. 49.* & vide quæ adduximus *suprà cap. 12. num. 3.* *Caruall. in tract. de una & altera 4. part. 4. cap. 3. num. 29.*

CAPVT XVII.

Num. 5.

IBi, quorum opinio. Pro hac recepta sententia vide *Vincen. Fusar. de fideicommiss. subsl. quest. 660. numer. 9.*

Num. 10.

Versic. *Decimoséptimo.* Adde *Parlad. lib. 1. rerum quorid. cap. 11.*

Num. 11.

His adde *D. Ioann. del Castill. lib. 5. quotidian. controu. cap. 86. n. 48.*

Num. 12. vsque ad 15.

IBi, quod autem liberis primi gradus. Ex *Bald. & cæteris* hanc partem negatiuam sultinent *Peregrin. tract. de fideic. articul. 3. num. 107.* vbi disputat, & amplius dicit, quòd in causis Paduæ agitatæ, pro negatiua frequens iudiciorum vltus præualuit, & ita se vidisse iudicatum restatur *Gasp. Anton. Theaur. lib. 1. quest. forens. quest. 10. per totam,* præcipuè *num. 2.* vbi concludit aduersus auct. *infr. versic. contrarium* verò, dicens quòd opinio negatiua canonicea est in patria sua, & plures sic tenentes congerit, inter quos refert *Zeuall.* qui hanc quæstionem latius pertrahat *lib. 1. communium quest. 30. per totam.* prosequitur *Marr. consil. 113.* vbi in principio inquit, quòd pro negatiua fuit decisum in pluribus totius orbis tribunalibus. Et *Riccius* ab hac opinione non dissentit in additione ad *Franch. decisioe 11.* vbi pro regula hoc constituit, & limitat in casibus ibi adductis *Bertazol. consil. 79.* dicens quòd ita iudicauit, & quòd eius sententia fuit confirmata per consilium iustitiæ, vbi restatur de consuetudine *Ferrariæ*, & plures adducit, dicens amplius, quòd filij primi gradus non amittunt *Trebellianicam*, etiam si inuentarium non conficiant, vt per *Philippum Pasc. de viribus patrie potestatis, part. 2. cap. 4.* quorum sententia hodie approbata est de iure regio ex *l. 9. titul. 11. part. 6.* vbi *Gregor. verbo todos los otros bienes.* *Zeuall.* vbi *sup.* nouissimè *Stephan. Gratian. tom. 5. disceptat. forens. cap. 983. num. 12.* vbi amplius dicit, quòd licèt filiis primi gradus detractio non potest prohiberi, tamen successoribus eius potest iniungi onus restituendi, absque *Trebellianicæ* detractatione; & *Bald. hic præcitatum,* sequitur *Marc. Anton. de Amat. decisioe Ferrar. 4. n. 72.* *Fusar. questione*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xvij. 83

questione 196. num. 34. & 35. & ad num. 13. Vide Menoch. consil. 1210. numer. 17. vbi pro hac opinione 43. Doctores refert.

Verfic. Contrarium tamen. Pro hac sententia vide Castill. cap. 86. numer. 48. Franch. decisione 11. num. 11. vbi plures sic tenentes refert. & num. 19. in fine, dicit contra Bald. iudicatum. Iacob. Menoch. consil. 164. num. 26. & consil. 272. & 277. lib. 3. & lib. 4. præsumpt. 198. numer. 5. D. Francisc. Sarmiento lib. 2. secl. cap. 8. num. 16. vbi in fine de practica testatur. Seraph. decisione 553. num. 8. part. 1. Rota per Ludouic. decisione 421. à num. 9. vbi ait fuisse ita notatum, & quod magis est, sufficit quod de mente illius ista prohibitio ex verbis generalibus cōiciatur, vbi additionator plures eiusdem Rotæ decisiones cumulat, & in hac sententia permanet, quod ampliat, etiam si strictè sit prohibita detractio, dummodo verba sint talia, quod etiam de necessitate prohibitionem inducant, & hæc est verior & receptior sententia, & sic non obstante quacumque prohibitione, filius debet integram legitimam obtinere, & ista quæstio hodie, attenta legum Tauri ac fori decisione, superflua est, eo quod vna tantum quatta à filio vel descendente detrahenda est, quæ debet esse legitima iure naturæ debita, nec duas quartas illi detrahete permittitur, vnam iure naturæ, alteram verò iure institutionis, prout iure regio & iure communis imponi licebat. de quo vide Iul. Clar. in §. testamentum. lib. 3. recept. quæst. 63. numer. 2. Anton. Fab. lib. 6. Codice, titul. 25. differentia 4. vbi ait quod de hac quæstione dubitate esset ridiculum, Cardinal. Tusc. præf. lit. 1. conclusionè 384. ex num. 1. & infr. numer. 4. in fine.

Num. 15. vsque ad 18.

Castill. tom. 5. cap. 86. numer. 48. versic. secundam conclusionem. Fufar. quæst.

241. num. 73. versic. sed quicquid. optimè Rota per Ludouic. decisione 421. numer. 12. vbi additionator lit. E. & vide infr. num. 28. versic. huius fideicommissum.

Num. 18.

Castillo vbi supra, versicul. tertia de iudic.

Num. 19. vsque ad 22.

Idem Castill. versic. quarta conclusio. Peregrin. tract. de fideicommiss. articul. 51. num. 22. Petr. Surt. decisione 144. num. 25. Cancet variatum resolutio. part. 1. cap. 2. per totum. Fontan. tract. de pactis nupt. claus. 4. gloss. 9. num. fin. Tib. Decianus respon. 41. numer. 19. lib. 2. Francisc. Molina tract. de rit. nuptiar. lib. 3. quæstione 22. numero 19.

Num. 22. vsque ad 25.

Castill. vbi sup. versic. quinta verò conclusio.

Num. 25. vsque ad 29.

Plura adducit D. Ioann. del Castill. vbi supra versicul. legitima conclusio. videndus est idem Castill. tom. 5. controu. cap. 86. numer. 48. versicul. prima conclusio.

Num. 26.

Idem vbi supra, Caruall. de vna & altera 4. part. 2. num. 139. Menoch. consil. 800. & de præsumpt. 198. num. 36. & consil. 1210. ex num. 3.

Num. 33.

DE hærede vide Gtegor. in l. 10. gloss. fin. mul. 6. part. 6. Morquecho lib. 1. de diuisione bonorum cap. 1. numer. 10.

L 2 11. &

84 Additiones ad Molinam

11. & 12. in qua specie concludit, eos teneri in solidum, ob non confectum inuentarium, tam legatariis, quam creditoribus, & num. 14. limitat, nisi legatarij, vel creditores, confiteantur non reliquisse testatorem nisi tantum ea bona, quæ hæredes fatentur.

ex numer. 3. sequitur D. Ioann. del Castill. lib. 1. de usufruct. c. 3. num. 49.

Num. 10.

In hac re duos casus distinguendos esse censuimus. Primus est, quod usufructus bonorum aduentitiorum non cessat post mortem illius, ex l. ultima. C. ad Tertull. & ex l. ultima. Cod. commun. de success. & ex l. 10. Cod. de bonis quæ liber. cum relatis à Don. Ioann. del Castill. dict. lib. 3. de usufruct. cap. 3. num. 44. & latius cap. 63. per totum. Fontan. tract. de pat. nupt. clausula 4. glossa 7. part. 3. num. 12. vbi Senatus Cathalonix decisiones refert. Secundus casus est, quod pater in bonis maioratus & fideicommissi subiectis, post nullum habet usufructum, ex Fontan. vbi supra num. 66.

Num. 24.

Ampliatur etiam ad quemlibet possessorem habentem causam à donatario, vt per Gregor. in l. 5. & 7. titulo 17. part. 4. Mier. de maiorat. 1. parte, questione 26. colum. 2. Stephan. Gratian. tom. 5. discept. forens. cap. 993. num. 19.

Num. 25. 26. & 27.

Ibi, siue aliunde à filio. His adde Anton. Gomez in l. 48. Tauri, numer. 7. vbi addit, & pro vtraque parte disputat, Spin. de testam. glossa 4. n. 6. vide Pascal. tract. de pat. potest. 1. parte cap. 2. ex num. 38. Valenz. Velazq. consil. 5. numer. 44. & 45.

Hoc limitatur in quæsitis ante clericali-
catum, ex Cauale. de usufruct. num. 180.
Pasc. vbi supra cap. 5. num. 6. 34. & 35.
Stephan. Gratian. tom. 5. discept. forens.
cap. 820. num. 13. Valenz. Velazq. dicto
consil. 5. numero 27. vbi ex num. 28. de ad-
quisitis à clerico primæ tonsuræ; &
sufficit quod sit in patria potestate
tempore

CAPVT XVIII.

A num. 1. vsque ad 8.

Vide latè D. Ioann. del Ca-
still. tom. 5. quæst. controu. cap.
145. & 147. per totum. Fran-
cisc. Molino tract. de rit.
nupt. lib. 3. quæst. 24. ex numer. 140.
Menoch. consil. 97. num. 117. & consil. 458.
num. 34. & consil. 610. num. ... Annell. de
Aimat. cap. 84. numer. 47.

A num. 8. vsque ad finem cap.

Adde Castillo cap. 147. per totum.

CAPVT XIX.

Num. 1. vsque ad 18.

Quod possessor maioratus sit
verus dominus, non usufru-
ctarius tantum, certissimi
iuris est, sic cum auctore re-
censent Ioann. Gutier. lib. 2. practie.
quæst. 17. numer. 2. & lib. 3. quæst. 89. numer.
7. Barbof. in l. diuortio, parte 1. numer. 6.
ff. solut. matr. & plura referens Giurba
decisione 69. ex num. 37. cum sequentibus,
adde Caruall. 2. part. num. 389. versiculo
ab hac tamen receptissima sententia.

Num. 18. & 19.

Hanc partem veriolem dicit Mier.
tract. de maiorat. 4. parte, questione 30.

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xx. 85

tempore acquisitionis, quamvis ex post facto cesset parria potestas, quo casu non extinguatur ususfructus, qui semel quæsitus fuit, ut notanter pluribus argumentis comprobatur Gutierrez. in §. sui. ex num. 24. cum sequentibus, Don. Ioann. del Castill. dict. lib. 1. de ususfructu, cap. 3. num. 45. Stephan. Gratian. ubi supra num. 14. & per auctorem supra numero 10.

Num. 30. 31. & 32.

Regula affirmatiua iuris est, quod mater potest filio relinquere, ita ut patri non quæraturs ususfructus, ex Azeued. in l. 9. num. 29. in fine. tit. 1. lib. 5. recopilat. Mier. de maiorat. 2. parte questione 3. numer. 14. Ioann. Gutierrez. in cap. quamvis pactum, glossa nullum ad bonos, num. 18. de pact. Velazq. consultatione 108. numer. 34. Fontan. tract. de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 7. parte 2. num. 22. & 23. D. Ioann. del Castill. tract. de ususfruct. cap. 3. numer. 54. Alex. Trentazinq. lib. 1. resolutione 4. de privilegiis. Marra vot. 67. numer. 14. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 32. num. 24. Palsal. de patr. potest. cap. 3. num. 38. parte 1. Cardin. Tusc. tom. 5. conclusionem 124. num. 17. Idque procedit non solum ubi expressè ususfructus prohibitio facta est, verum etiam ubi tacitè, si de coniecturis appareat, ut ex relatis constat, de quo vide Aluarad tract. de coniectur. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. num. 106. & lib. 4. cap. 3. num. 6.

Num. 33.

Adde Don Ioann. del Castill. dict. cap. 3. num. 58.

Num. 38. & 39.

Prosequitur ipsemet auct. infra lib. 4. cap. 2. de interpretatione Iason in l. hereditatum. Videndus D. Mier. 3.

part. questione 9. numer. 77.

Num. 41.

Pro hac sententia vide Ayora tract. de partit. lib. 1. cap. 7. num. 26. Ioann. Gutierrez. tom. 2. pract. quest. 17. numer. 2. Azeued. in l. 2. tit. 2. num. 5. lib. 5. recopilat. P. Molin. tract. de iust. & iure, tract. 2. disputatione 431. versiculo, circa hæc queritur, neque obstat dicere cum auctore supra numer. 4. quod possessor maioratus bonorum dominium habet, licet verum quod potius usufructuario, quam vero domino sit comparatus, & cum auctore & superioribus tenet P. Thom. Sanchez lib. 6. de matrim. tit. 1. de donat. inter, &c. disputatione 31. n. 1. & de modo computationis arrharum idem sentit Ioann. Gutierrez. dict. questione 17. à numer. 8. qui post longam disputationem cum auctore concludit, subdens talem computationem fieri debere, prout ex noua sanctione computantur census vitalitij; sed in contrarium virget P. Molin. dict. disputatione 431 ubi iniustum inquit, & irrationabile esse, & quale pretium constituere vitalitij omnibus censibus, sed pro ætate & vâletudine eius, in cuius vitam census constituitur, esse taxandum: at verò P. Thom. Sanchez ubi supra num. 2. disputans cum Gutierrez. resoluit num. 4. dicens in fine quod Princeps arrharum quantitatem, quæ voluntaria est, taxam posuit, & simili modo valori reddituum maioratus ad vitam mariti petiuit pretium constituere, de quo vide Mier. 1. part. de maiorat. quest. 9. ex n. 69.

C A P V T XX.

Materia huius capituli nouissimè pertractat Vincenz. Fufar. de fideicommiss. substitut. questione 527. ubi plura lucu-

L 3 lenter

lenter inuenies & ad num. 18. adde Hieron. Papon *confil.* 14. lib. 1.

C A P V T XXI.

Num. 1. & 2.

VIDE num. 15. & pluribus adductis Castill. tom. 5. cap. 161. numer. 15. *versic. conueniunt.* & auctore suppresso idem tenet Francisc. Soufa in *repetitione §. actionum. Instit. de actionibus, part. 4. num. 36.* vbi limitat cū Gregorio, nisi successor cōsentit locationi in vita prædecessoris, vel sit talis fundus, qui non præstet fructum de quinquennio in quinquennium, & pluribus relatis refert Barbofa in *officio Pastoris, allegazione 94. numer. 1. cum sequentibus, vbi limitat.*

Ibi, ad modicum tempus locare. De comuni fatentur omnes, prout resoluunt Mier. *traff. de maiorat. 4. part. quest. 25.* Cald. Pereir. *de renouatione emphyteutici 1. part. quest. 16. num. 2.* & iterum de emphyt. *extinct. 4. parte, questione 5. ex num. 32.* Ioann. Gurierr. lib. 1. *canonic. quest. questione 36. ex num. 8.* Barbof. in *l. si filius familias. §. si vero in quinquennium, num. 4. versicul. similiter.* & successor maioratus. *ff. solut. matrim. Anton. Petr. traff. de fidei-commiff. quest. 8. numer. 81.* Lafart. *de decima venditionis, cap. 18. numer. 97.* Zeuall. *commun. quest. 636. num. 19. cum sequentibus.* & *quest. 199. ex num. 1.* Vincent. Fufar. *de subfist. quest. 525.* & his accedunt quod mortuo possessore maioratus, non solum locationes quas fecit, annullantur, verum etiam solutiones anticipatae, quæ in præiudiciū successoris minime tenent, ex *Surd. decisioe 326. num. 78.* & 79. Antonin. *de Amat. variat. resolution. 29. num. 5.* vbi regulam constituit per plures casus, in quibus successor non tenetur stare colono.

Ibi, idque in Prælato. Soufa, vide *infra.*

num. 26. vbi in Prælato, & num. 33. in simplici beneficiato, vel præbendario. Ampliatur primò, quod si successor velit stare contra cui inuito conductore. Francisc. Soufa in *repetitione §. actionum. Instit. de actionibus, part. 4. num. 27.* vbi numer. 31. notat, quando ad validitatem contractus vtilitas Ecclesiæ & in personas auctoritatis accesserit, quo casu efficitur realis, & obligatio in successorem transit, Decius in *num. 27.* Ampliatur etiam hæc recepta sententia ut locatio non teneat etiam pro illo anno, quo seminauit, quo casu fructus sunt diuidendi cum hæredibus Prælati defuncti. Mart. *decisioe Pisana. dicto cap. 80.* Bognino Cauale. *decis. 44. numer. 23.* Secus in successore singulari, Osalcus *decisioe Pedemonti. 82.* qui loquitur in colono partiaro. Sed contrarium tenet Franch. *decisioe 334.* etiam si colonus sit cum generali hypotheca, quo casu etiam à singulari successore præstita fideiussione soluendi interesse, potest expelli, Negusant. *traff. de pignor. 2. parte 1. membro. numer. 6.* Burf. *confil. 101. num. 2.* Natta *confil. 426. num. 3. vol. 2.* Addit. ad Ludouic. *decisioe 68. numer. 11.* vbi hanc conclusionem probat contra habentem tantum generalem hypothecam, secus in habente specialem, cum qua distinctione transit Petr. ut ibi per eum, de quo vide Socin. iun. *confil. 90. column. 3. vol. 4.* vbi adducit Butr. in *cap. final. ne Prælati vices suas.* & Barbofa *confil. 36. 4. dubio. volumin. 2.*

Et quod de successore singulari dictum est, limiratur, vbicumque successor singularis subisset locationem, August. Buroy *confil. 2. numer. 12. & 15. lib. 1.* Burfat. *vbi supra num. 3.* Rosa Romana per Ludouic. *decisioe 90. a numer. 12.* vbi subdit, quod ex sola scientia locationis obligatur emptor ad eius obseruantiam.

Num.

deprimog. Hisp. Lib. j. Cap. xxj. 87

Num. 4.

BArbos. *de officio Pastor. allegatione 94.*
num. 15.

Num. 6. usque ad 14.

Castill. *tom. 5. cap. 161. num. 15. versic.*
maioratus autem.

Num. 8. & 9.

BArbos. *disla Pastor. allegatione 94.*
num. 11.

Num. 15. usque ad 18.

Hoc ipsum quamplurimi fatetur,
quos refert Castill. *tom. 5. decis. 65.*
n. 34. & 35. & vide infra lib. 4. cap. 1. num.
10. & infra num. 23. Mascard. *de probat.*
conclusiones 1236. num. 107. Menoch. *consil.*
1031. num. 12. lib. 1. Pett. *de fideicommiss.*
quest. 8. num. 81. Peregrin. *eodem tract. ar-*
ticul. 40. num. 106. cum sequentibus, & ra-
tio est, quia locatio ad longum tem-
pus dicitur quedam species alienation-
is, ex Peregrino ubi supra num. 94.
Mantic. de tenut. lib. 3. tit. 45. numer. 11.
Reduan. de rebus Eccles. in princ. versic.
vocabulum quoque, folio 15. & quest. 6. n. 6.
Carroz. de locat. parte 2. tit. de locatione sine
tempore, questione 1. Fufar. *de substitut.*
questione 525. ex num. 1. ubi num. 27. am-
pliat, etiamsi dictum fuisset quod tot
sint locationes, quot sunt anni. Fran-
cisc. Souf. *in repetitione §. actionum. Instit.*
de act. part. 4. num. 24.

Num. 25. & 26.

Ibi, in tertia & ultim. His adde Héric.
Rosent. *de feud. cap. 9. conclusiones 7. ex*
num. 8. & communis resolutio est, quod
et si possessor maioratus non possit v-
sum fructum, neque servitutem in bo-

nis maioratus constituere, ut supra cap.
20. tamē fructuum commoditatem, &
perceptionem pro tempore vitæ suæ
cedere & vendere potest: sic cum au-
ctore resoluunt Petr. de fideicommiss.
questione 8. num. 103. post principium. M.
Anton. Peregrin. tract. de fideicommiss. artic.
40. numer. 117. facitque pro hac senten-
tia l. si usus fructus 67. ff. de iure dot. ibi, per-
ceptio verò fructuum ad mulierem pertineat,
& est similis text. §. rei vlli, & ibi gloss.
Angel. Aretin. Port. Instit. de usu & habi-
tatione, & nouissimè refert Fufar. de
substit. dist. quest. 525. numer. 6. & huic re-
ceptæ sententiæ maximum veritatis
specimen affert quod refert auct. infra
lib. 4. cap. 11. numer. 13. scilicet quod
quamuis usus fructus rei prohibitiæ a-
lienati, etiam durante vita possessoris,
in fiscum transire non potest, poterit
tamen commoditas, cum ex his nulla
sequatur alienatio.

Versic. Quid si fructus. Vide Rosent.
de quo supra conclusiones 15. num. 7.

Num. 27.

FRancisc. Soufa *in repetitione §. actio-*
num. Instit. de actionibus part. 4. nu-
mero 31.

Num. 28.

Vide Mier. 1. part. *in prefatione num. 81.*
Flores Diaz de Mena omnino vi-
dendus *in additione ad Gam. decisione 156.*
Barbos. *allegatione 95. num. 8. versic. con-*
trarium, & versi. ut certum, ibidem. Barbos.
ubi sup. num. 11. versi. in secunda specie, alle-
gat. 95. num. 15.

Adde relatos *suprà num. 1. Mena in*
additione ad Gam. decisione 16. Melchior
Phœbus *decisione 6. per totam decisionem.*
Et quid quando res maioratus sterilis
datur, ut redigatur ad culturam, vide
Gam.

Gam. d. decisione 16. Plura adducit Castill. cap. 161. numer. 15. versicul. conueniunt.

Num. 12.

Num. 29.

Vide Caruall. 2. part. num. 324. & 325.

Num. 32.

Caruallo 2. part. num. 311.

Num. 35.

Idem in census impositione, vt per Auend. de censib. cap. 6. & 12. ex num. 5. vbi latissime Felician. de Solis in contractatu lib. 2. cap. 4. ex num. 15. cum seqq. D. Ioann. del Castill. tom. 5. quotid. controu. cap. 65. ex num. 42. usque ad 46.

CAPVT XXII.

Num. 1. 2. 3.

 DDE Ioann. Gutier. tract. de iutel. 3. part. cap. 27. num. 3. 8. & 14.

Num. 5. & 6.

Idem num. 15. & 16.

Num. 6.

Idem num. 11.

Num. 8.

Idem numer. 22.

Num. 10.

Idem num. 26.

QVid si venditio esset necessaria, veluti pro executione debiti, vide Tiraquel. de viroque retract. §. 1. gloss. 14. num. 9. vbi num. 14. resoluit. Vincent. de Franch. decisione 27. & ibi nouissimè Ricc. Thesaur. decisione 139. vbi ius prælationis domino datur, Auendan. respons. 13. Pont. tract. de laudemij quest. 27. colum. 2. in princ. qui ultra Tiraquel. & Thesaur. refert, quòd causa obligationis debet esse dos, & solutio debet fieri ex necessitate & cum eo transit Thesaur. supra numer. 3. & Franch. supra, inquit deberi, quando venditio fit sub hasta, & facto debitoris, vide Marc. Burg. tract. de laudem 2. parte, in spec. 45. in qua materia sic distinguendo concludimus, aut venditio facta est creditori, & tunc laudimium nõ debetur, aut ad iudicatur alij tertio, & sic debetur, vt in gabella distinguit Parlador lib. 1. rer. quotid. §. 2. & 3. num. 33. idem tenet Lazart. tract. de gabell. cap. 7. num. 51. & antea Gregor. in l. 55. tit. 5. gloss. 4. part. 5. Ratio est, quia quando adiudicatio fit creditori, est datio in solutum, & quando alij est mera venditio, ex Bald. consil. 306. quibus adde quòd hypothecca non competit pro eius solutione, & sic contraphures refert iudicatum Petr. Surd. decisione 31. Vincent. de Franch. decisione 430. contrarium tenet, dicens, quòd debetur per hypothecariam ab vltimo tempore, etiam priorum emptorum.

CAPVT XXIII.

Num. 1. & 2.

 DDE Gutier. tract. de iutel. 3. parte, cap. 26. numer. 12. & 15. Barbof. in l. diuortio

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xxiv. 89

diuortio. §. si fundum. numer. 23. & 24. ff. soluta. matrim. Ioann. Garc. tract. de expens. cap. 22. numer. 51. Mier. de maiorat. 1. parte, questione 10. numer. 31. D. Ioann. del Castill. lib. 1. de usufruct. cap. 37. numer. 10.

Num. 3.

Vide Ioann. Garc. tract. de expens. dist. cap. 21. numer. 50. Barbof. in dist. §. si fundum. numer. 30.

Num. 4.

Adde Gutierr. ubi supra numer. 14.

Num. 6.

Idem Gutierr. numer. 16.

Num. 7.

Idem Barbof. ubi supra numer. 27. & numer. 30. dicit communem Gutierr. ubi supra numer. 8.

Num. 8.

Pro hac sententia vide Ioan. Garc. tract. de expens. dist. cap. 22. numer. 47. Barbof. in dist. §. si verò. per totum. D. Ioan. del Castill. lib. 1. de usufruct. dist. cap. 37. ex numer. 5. & 17.

Num. 10.

Ibi, secunda conclusio. Idem recenset Barbof. in dist. §. si vir. saltem numer. 16. D. Ioann. del Castill. ubi supra, numer. 19. Ioann. Garc. tract. de coniug. acquiesc. Mier. tract. de maiorat. 3. parte, questione 11. numer. 39. Parlad. rer. quotid. different. 120. numer. 22. lib. 3. Cardinal. Mantie. de tacit. & ambig. coment. lib. 12. titul. 30. ex n. 20. Monte Alegr. in praxi cap. 5. numer. 337. Lara de annuisc. & capell. lib. 2. cap. 5. numer. 29. D. Ioann. del Castill. de usufruct. cap. 36. numer. 36. Rota Romana decis. 10. de iure patronat. aliis 422. in nouis. Font. tract. de pact. nupt. claus. 6. glossa 1. part. 3. numer. 3. etenim si usufructuario hoc ius presentandi competit. vt infra numer. 4. cur non & marito, prout in specie resoluit Menoch. consil. 66. numer. 27. quorum recepta sententia limitatur infra n. 51.

Num. 4.

Vide Gutierr. ubi supra dist. cap. 29. numer. 6. Barbof. in dist. diuortio. §.

M si verò,

Bi, quamuis contrariam sententiam. Contra Abbat. hic precipitatum & pro auctor. concludit Gutierr. tract. de tut. 3. part. cap. 29. n. 3. de quo vide Barbof. in diuortio. §. si vir. numer. 36. ff. solut. matrim. ubi disputat Nicol. Garc. tract. de beneficijs 5. parte, cap. 9. §. 1. ex numero 142. saltem numer. 183. & hoc ipsum profitentur Garc. de coniug. acquiesc. Mier. de maiorat. 3. parte, questione 11. numer. 39. Baëza de non meliorand. cap. 26. numer. 1. & de decimationis, cap. 23. ex numer. 18. Parlad. rer. quotidian. differentia 120. numer. 22. lib. 3. Cardinal. Mantie. de tacit. & ambig. coment. lib. 12. titul. 30. ex numer. 20. Monte Alegr. in praxi cap. 5. numer. 337. Perez de Lara tract. de annuisc. & capell. lib. 2. cap. 5. n. 29. D. Ioann. del Castill. tract. de usufruct. cap. 36. numer. 36. Rota Romana decis. 10. de iure patronat. aliis 422. in nouis. Fontan. de pact. nupt. clausul. 6. glossa 1. part. 3. numer. 3. Iulian. Viuian. tract. de iure patronat. lib. 4. cap. 5. ex numer. 25. etenim si usufructuario hoc ius presentandi competit. vt infra numer. 4. cur non & marito, prout in specie resoluit Menoch. consil. 66. numer. 27. quorum recepta sententia limitatur infra n. 51.

CAPVT XXIV.

90 Additiones ad Molinam

si verò, *num. 57. Marefc. variarum refolut. lib. 1. cap. 30. num. 30. Nicol. Garc. 5. parte de benefic. cap. 9. num. 21. vbi per Rotam decifum, Menoch. vbi fuprà. D. Ioann. del Caftill. num. 35. de quo proximè, & Ioann. Petr. Fontan. num. 7.*

Num. 5. & 6.

Idem *num. 15. & hanc fententiam tenent P. Molin. de iust. & iure, tract. 2. difputat. 188. Camil. Borrell. in fummis decif. titul. 32. num. 63. Nicol. Garc. tract. de benefic. 5. parte, cap. 5. num. 17. vbi numer. 18. intelligit, fi ius patronatus fit personale, & nō annexum bonis, quos refert Barbof. tract. de Epifcop. allegatione 71. ex num. 9.*

Num. 7.

Hoc ipfum profitentur Seraphin *decifione 364. num. 3. & decifione 38. num. 1. Robles de Salzed. tract. de representatione lib. 3. cap. 19. numer. 72. Giurba ad confuet. Mefanenf. cap. 1. gloss. 2. num. 47. Gratian. difcept. cap. 577. numer. 45. lib. 3.*

Sed contrarium probamus cum ingenti numero Doctorem, quos refert Vincent. Fufar. *de fubftit. quæft. 634. ex num. 7. à quorum fententia in iudicando & confultendo recedere durum efferet, etenim fi ius patronatus Ecclefiafticum per confifcationem vniuerfæ hæreditatis tranfit in fifcum, vt infra num. 15. & 26. cur tranfire non debet in fideicommiſſarium, & maioratus fuccefforem.*

Num. 13.

Ibi, *abſque Epifcopi confenſu. Secus vbi tranſlatio fit in laicum, vt per Gratian. difcept. forenf. cap. 177. num. 3. P. Suarez lib. 4. de ſimon. cap. 23. numer. 15. Barbof. vbi fuprà, ex num. 11. vbi numer.*

13. reddit rationem decidendi.

Num. 15.

Vide *infra num. 26.*

Num. 22.

Ibi, *quammis fifcus. Quòd fifcus in omnibus & per omnia loco hæredis habeatur, tenent Farinac. de delict. & pæn. quæft. 25. limitatione 11. num. 152. vbi in materia plures limitationes & ſublimitationes facit; ſequitur P. Cauale. refolut. criminal. caſu 40. ex num. 2.*

Num. 23.

Iulian. Viuian. *de iur. patronat. lib. 4. cap. 5. num. 28.*

Num. 24.

His adde Roman. *confil. 100. numero 30.*

Num. 25.

Vide Iulian. Viuian. *tract. de iure patronat. lib. 4. cap. 5. ex num. 1. Riccium in praxi fori Ecclefiaftici, decifione 179. ex num. 139. Cardin. Tuſc. præft. lit. T. conclufione 612. numer. 4. 5. & 7. Vera & communis refolutio eſt quòd hæreditate vendita ius patronatus non tranſit in emptorem, niſi fiat de hoc expreſſa traditio, ex textu in l. ſi tibi. C. de hæredit. vel actione vendita. García de beneficiis. cap. 9. num. 11. Barboſa de officio paſtorali. allegat. 71. ex num. 7. P. Thom. Sanchez in opere moralis lib. 2. cap. 19. num. 9. qui loquitur in fifco vendente.*

Num. 26.

Ibi, *quòdo confifcatio à iudice Ecclefiaftico fit. Ratio eſt, quia iudex Ecclefiafticus poteſt*

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xxiv. 91

potest illud directè publicare, cùm ad hoc iudex competens sit, P. Thom. Sanch. *vbi supra num. 3.*

Cæterum contraria sententia verior est, & receptior, idèoque ius patronatus potest à iudice laico confiscari, cum vniuersitate bonorum. Mier. 3. *parte, quest. 11. n. 9.* vbi tener, quòd iudex laicus, qui mittit aliquem in possessione hereditatis, videtur eum mittere in possessionem iuris patronatus, vbi per totam quæstionem plura de hac materia, quòd intelligendum, modò id non specificè fiat, sed genericè, vt cum auctore probant Petr. Cauall. *dist. casu 40. num. 5.* M Anton. Peregrin. *tratt. de iure fisci, lib. 5. tit. 1. de publicat. bonorum, num. 72. in fin.* & ratio est, quia iudex laicus iurisdictione caret, vt ex P. Thom. Sanchez *suprà num. 11.*

Num. 27.

Ibi, non debet transire exercitium. Idem tenet P. Azor *Instit. moral. tom. 1. lib. 8. cap. 12. quest. 9.* sed si hoc verum est, superfluum & inutile redderet communem opinionem, & parù esset curare, quòd in fiscum transiret tale ius, si eo utinò posset, sed Ecclesia libera remaneret sub Episcopo, sicque de ista sententia meritò dubitat auct. ibi, *que omnia conuenient*, quem refert & sequitur Petr. Cauall. *dist. casu 40. numer. 8.* subdens meritò in præsentem auctorem dubitasse.

Quæ sententia limitatur, vbi sunt alij compatroni, vel alij vocati, prout referunt P. Thom. Sanch. *vbi supra, num. 17.* Farinac. *tratt. de heresib, quest. 190. §. 1. numer. 2. 4.* vbi per sex conclusiones materiam huius capitis pertractat, & omnia adducta à P. Thom. Sanchez transcribit.

Num. 28.

Vide *sup. numer. 25.*

Num. 29.

Iulian. Viuianus de iure patronat. cap. 6. *per totum.*

Num. 30. & 31.

Adde Iulian. Viuian. de iure patronat. cap. 9. numer. 7. vbi refert decusum, & facit ad rem prout adducitur *infr. lib. 2. cap. 10. num. 71.*

Num. 32.

Vbi ius patronatus competit iure maioratus, & ratione successioneis, vxor sola præsentare debet, nec poterit maritus se intromittere, nisi ex urbanitate vxor maritum præsentare patiat, Guttierr. *tratt. de iutel. 3. parte, cap. 29. num. 3.* & 4. vbi cum auctore sic concludit, quem sequitur Garçia omnino videndus, quia est optima additio, *tratt. de beneficiis. 5. part. cap. 9. §. 1. ex numer. 179.* Barbosa in l. *diuor. 10. §. si verò, numer. 57. ff. soluto matrim.* Signanter Ioann. Gribel *decisione Dolana 37. per totam*, vbi discutit, quando ad usufructuarium, quando ad creditorem cum pignore, quando ad fideicommissarium & maritum, ius præsentandi competit, & hoc ipsum recenset Ioan. Petrus Fontan. *trattat. de pactis nupt. tom. 2. clausul. 6. gloss. 1. part. 3. numer. 12.* quia de tutore circa ius præsentandi, vide Guttierr. *vbi supra, numero 4.* ita etiam præsentatus ab vxore usufructuaria ei præferendus est, qui ab hærede præsentatur, prout ex auctore Castillo, Menochius, Cened. Barbof. Iermon. Guriety. Ricc. Augustinus Barbof. Borrell. & Garçia, recentior Iulianus Viuianus de iure patronat. cap. 7. numer. 8. *versicul. ad quem.*

CAPVT XXV.

Num. 1. vsque ad 11.

Is adde l. 6. & 7. titul. 5. lib. 3. recoplat. Bobadill. in politica lib. 3. cap. 8. ex num. 140. Franchis decisione 393. part. 2. & plura refert Maftrill. lib. 1. de magistratibus cap. 21. & num. 85.

Num. 13.

Ibi, eius tamē iurisdicōio mortuo Episcopo. Vide Sbrocium de vicar. Episcop. lib. 3. questione 43. P. Thom. Sanchez lib. 13. de matrim. disputatione 30. numer. 1. cuius iurisdicōio præsente Episcopo cessat, glossa & DD. in cap. 2. verbo, officium, de offic. vicar. Federic. de Senis consil. 302. latē Marefcot. lib. 1. variarum, cap. 69. ex n. 9. & ratio est, quia Vicarius dicitur propriē, qui vices alterius gerit, l. 1. ff. de offic. eius cui mand. Sbroz. ubi suprā, lib. 1. questione 2. num. 8. & questione 2. num. 5. & 6. & in omni negotio interuētus domini facit cessare mandatam facultatem, cap. si quem, de procurat. lib. 6. quod pluries euenit, quia Episcopus in qualibet parte suae diocesis potest erigere tribunal, & iudicare. cap. 1. de offic. ordin. & officiū Vicarij est amouibile ad nutum Episcopi. Innocent. in cap. Romana, de appellat. Capell. Tholof. & ibi Aufrer. decisione 481. Rebuff. infr. tract. de auocatione causarum, questione 5. in princ. Sbroz. dict. lib. 2. quest. 176. num. 2.

Num. 19.

Vide infr. lib. 2. cap. 7. num. 63.

Num. 20. 21. & 22.

Adde Rotam Romanā per Farin. decisione 176. tom. 2. crimin. M. Ant.

Peregrin. tract. de iure fisc. lib. 6. titul. 8. de præsript. fiscalibus, numer. 14. & 15. Mazzerat. lib. 1. variarum, resolutione 70. numer. 12.

Num. 23.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. lib. 1. de usufruct. cap. 56. numer. 29. & vide infr. lib. 4. cap. 5. num. 9.

CAPVT XXVI.

Num. 1.

ID E Rotam per Ludouic. decisione 326. num. 20.

Num. 2.

Verfic. si res ipsa. Hinc est, quod si maioratui, quē quis possidet, addat bona feudalia, vel emphyteutica, ita vt, qui in maioratu succederet, hæc quoque obtineat, quandiu emphyteusis & feudum constiterit, licet dispositio de maioratu facta ab ipso qui addidit, comprehendat emphyteusim & feudum, propter dictam clausulam, in aliis diuersa erunt, quem ille simpliciter vocaret ad maioratum, censerebatur vocatus ad augmentum: sed adhuc emphyteusis & feudum non sunt maioratus in ratione maioris, & ideo sententia lata super maioratu non extenditur ad illud genus augmenti, sed noua petitione & sententia opus est, Ioann. Garç. tract. de expens. cap. 22. num. 6. & cap. 13. num. 47. Gutierr. lib. 3. pract. questione 70. num. 21. Gregor. Lopez in l. 1. titul. 18. part. 2. gloss. en los capillos. Auend. in l. 46. Tauri. gloss. 6. numer. 10. & gloss. 7. & numer. 1. & gloss. 1. num. 3. Rolent. de feud. cap. 10. conclusionē 43. numer. 29. & 30. & 53. Barbof. in l. diuortio. §. fin. part. 2. numer. 124. 125. & 126. ff. soluto matrim. quæ conclusio verissima est, nisi forte

deprimog.Hisp.Lib.j.Cap.xxvj. 93

eo animo adquisiuit possessor, vt maioratus efficerentur, idque exprimere deber, vt *infr. versic. ex quo*, & ex relatis *suprà*, quos sequitur Antonin. de Amat. *variaturum, resolutione 14. num. 27.*

Num. 5.

His adde Mier. *tract. de maiorat. 4. part. questione 33. num. 9.* Azcued. *in l. 1. titul. 5. lib. 6. recopilat. Ioann. Garç. tract. de expens. cap. 22. numer. 6.*

Num. 6.

Prosequitur Ioann. Gutierr. *lib. 3. pract. quest. 70. numer. 35.* ex quibus infertur quòd in restitutione maioratus bona per possessorem adquisita non transeunt in successorem, Garçia *tract. de expens. cap. 22. num. 3. & 7.* Menoch. *lib. 4. presump. 196. n. 4.* Quesad. *diuersar. quest. cap. 32. num. 36.* Cardinal. Mantic. *de coniect. lib. 7. titul. 8. numer. 19.* M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommiss. articulo 6. num. 1. & 7. & 34. & 39. & articul. 7. num. 5. & articul. 10. num. 16.* quod limita, nisi aliud à possessore maioratus dictum fuerit, Quesad. *ubi suprà.* Garç. *num. 3. 4. & 5.* & hoc verbis expressis, Garç. *de quo proximè.* Auend. *in l. 46. Tauri, gloss. 7. numer. 9.* Ioann. Gutierr. *lib. 3. practitarum, capit. 90. num. 12.* M. Anton. Peregrinus *articul. 53.* Ioann. Francisc. *de Ponte consil. 51. num. 31.*

Num. 7.

Adde Peregrin. *articul. 10. numer. 10.* & 11. Ludouic. de Torres *in 2. 2. D. Thomæ disputatione 47. dubio 4. de presumptione, numer. 6.* de qua re vide Castillo *cap. 15 §. num. 9.* & eadem ratione quæsitæ titulo transactionis, non communicantur inter coniuges, sed ei cuius erat negotium, applicantur, &

adiunguntur fructus quæsitæ ex sententia communi hæredibus defuncti, in cuius vita debebantur, Garç. *de coniugal. requisitu. numer. 199.* & tractabimus *infr. lib. 4. cap. 9. num. 22.* quem sequitur Giurba *in consuetudine Mesanie cap. 8. gloss. 3. num. 5. versic. In quo sine hac distinctione.* Vide Renat. *de feudis.* Andr. Gabr. *lib. 2. titul. 4. numer. 3. fol. 217.* Ioann. Garç. *tract. de expensu, respons. 12. numero 15.*

Num. 11.

Vide Mier. *de maiorat. 4. parte, quest. 33. numer. 1.* & distinguit Flores Diaz de Mena *in addit. ad Gam. decisione 219. num. 1.* Pereyra *decisione 21.* & hoc est verissimum pro distinctione auctoris, de qua *infr. num. 12.*

Num. 12.

His adde Garç. *de expens. cap. 22. sub num. 17. & sequentibus*, & de diuersa seruitutum acquisitione, nempe ex causa onerosa, vel præscriptione, vide P. Molin. qui optimè distinguit, *de contract. disputatione 462. numer. 2. versiculo, item nomine melioramentorum.* Amic. *de iure emphyt. quest. 73. num. 10.* qui cum auctore distinguit. Henric. Rosent. *de feud. cap. 10. conclusione 44.* Testay. *allegatione 1. 3. numer. 18.* Cardin. Tusc. *conclusione 206. numer. 3. lit. B.* Amat. *variaturum, resolutione 14. numer. 18.* quorum sententia, quoad solutionem, siue estimationem pretij, extante *l. 46. Tauri*, dubitamus, an possit sustineri, in quo casu deliberandum erit cum auct. *infr. versic. in his tamen.*

Vltèrius nota, quòd si institutor maioratus incepit res, vel rem præscribere, & postea instituto maioratu ex omnibus suis bonis, aut ex maiori, vel aliqua parte quidam successor in eodem maioratu præscriptionem

94 Additiones ad Molinam

compleuerit, erit proculdubio prædicta res tamquam maioratus diiudicanda, eo quia persona eius attenditur, quæ prius præscribere incepit, D. Ioan. del Castill. *tom. 6. cap. 155. ex numer. 9.* vbi hanc sententiam pluribus comprobatur.

Num. 13.

VNde si hæres expedit 100. & postea supposuerit tantum, quod ædificium non potest durare, nisi quinque annis, æstimatur id quod tunc valet ædificium, non quod expendit hæres, Bartol. *in l. domos. ff. de legat. 1.* Vincent. de Franch. *decisione 109. num. 1. & 2.* & hanc opinionem esse æquissimam, Boët. *decisione 44. num. 12. & 13.* Zephal. *consil. 3. 11. num. 93. lib. 3.* Valasc. *de iure emphyt. quest. 25. numer. 28.* Garc. *de expens. cap. 24.* Quod si minus expensum sit, & plus valent melioramenta tempore restituendi rem, soluetur tantum quod expensum est, Franch. *dict. decisione 109. num. 5.* & quod debeat solui æstimatio meliorationum. etiam si excedat quod expensum est, tenet Thesaur. *decisione 251. numer. 4.* vbi dicit, quod in hanc sententiam inclinauit Senatus, & hoc iudicasse cum aliis Auditoribus in Rot. Florentina testatur Marz. *in epistome de fideicommissis. in formula fideicommissi 3. part. quest. 63. numer. 18.* Idem tenet Valasc. *de iure emphyt. quest. 25. num. 28. col. 3.* Sed hoc procedit in eo qui erat dominus irrevocabilis, quando fecit meliorationes, secus in bonæ fidei possessore, ex l. in fundo, *ff. de rei vendicatione.* Zephal. *consil. 3. 11. num. 95. lib. 3.* vbi dicit, quod non reputantur expensæ, quæ solum consistunt in valore mutato, quod hodie sit maior, quod fuerat retro, & loquitur in fideicommissis subiectis, vide Thesaur. *dict. decisione 251.* Cardinal. Tusc. *tom. 5. pract. conclusione 156.* M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommissis.*

articulo 50. numer. 78. Petr. Cauall. *consil. 45. num. 180.* Cæsar. Barz. *decisione Bononiensi 23. num. 14.* Angel. Mateaz. *tract. de fideicommissis. cap. 5. num. 12.*

Num. 14.

Licet in fideicommissis deduci melioramenta à grauato apud omnes concessum sit, quod refert Fufar. *quest. 669. ex num. 1.* in Hispaniis verò primogeniis l. 46. *Tauri*, probatur Castill. *tom. 5. cap. 144. num. 12. 13. & 14. & cap. 63. num. 104.* etiam si à tertio melioramenta facta sint. *ibidem* Castill. *vbi sup.* Fufar. *num. 3.* & hinc est, quod Ecclesia in fundo sita, qui est de proprietate Ecclesiæ superioris, efficitur illius, ut pluribus comprobatur Felin. *in cap. cum venerabilis, num. 37. de except.* & idem de Ecclesia sita intra limites Ecclesiæ patronatæ, quæ efficitur eiusdem nature, Hieron. Gonzal. *in regula 8. Cancell. & gloss. 10. à num. 6.* Speculat. *titul. de religiof. dom. num. 7. versicula.* quid si ponatur ciuitas, dicens, quod vbi est solum ædoris, potest peti villa, vel castrum, cum pertinentiis. Bald. *in rub. de rerum diuisione, num. 8.* dicens, quod Veneti prætendunt libertatem, quia non ædificauerunt in solo alicuius, & Bald. sequitur Iac. *in l. 1. num. 15. lectura 1. C. de summ. Trinitate & fide Catholic.* Gigans *tract. de crimine les. maiest. quest. 7. folio 392.* M. Anton. Peregrinus *tract. de iure fisci, lib. 8. titul. de mari, num. 4. & sequentibus.* Brunus alios referens, *part. 1. quest. 33. num. 9.* & in specie Abb. *consil. 61. ex num. 14. lib. 2.* Natt. *consil. 641. ex numer. 28.* dicens, quod ædificans in solo iurisdictionali, efficitur subditus domini iurisdictionis, Cepola *de feruit. rust. prædior. titul. 26. de mari, numer. 4.* Angel. Matheaz. *tract. de via iuris lib. 1. cap. 36. num. 10.* M. Anton. Peregrin. *lib. 1. variarium, titul. de iurisdictione ordinaria, in rubrica num. 51. versicula.* in eo autem, vbi tenet, quod forensis ædificans domum

in

de primog. Hisp. Lib. j. Cap. xxvij. 95

in solo intra terminum alicuius territorij, subicitur iurisdictioni territorij, facit quod tradit Bald. in l. 1. §. initio, n. 4. *versic.* sed pone quod Princeps. ff. de offic. prefet. urb. & inter alias hæc potissima decidendi ratio ad text. in l. 46. Tauri.

Versic. Nec hoc casu. Adde Afflict. decisione 87. numer. 6. Gam. decisione 310. alijs 311. numer. 6. Peregrin. decisione 6. numer. 3. ubi dicit ita semper vidisse practitari, quod in puncto iuris fatemur, & verissimam conclusionem dicit Vincent. Fufar. de substitut. questione 669. numer. 2.

Num. 15.

Prosequitur latè Don. Ioann. del Castill. tom. 5. quotidian. controu. cap. 65. numer. 59. & 88.

Versic. Quod alia ibi, & sic in infinitum procederes repetitio. Vide Gabr. Pereir. decisione 121.

Versic. Ex qua decidendi rationes & ibi, sicque supremorum iudicum sententia. Idem probant Velazq. de Auend. in dist. l. 46. Tauri, glossa 6. ex numer. 4. Ioann. Garç. tract. de expens. cap. 13. numer. 45. Azeued. in l. 6. titul. 7. lib. 5. recopilat. numer. 2. & conf. 38. ex numer. 4.

Cæterum contrarium tenent Barbof. in l. diuortio. §. fin. parte 1. ex numer. 112. Burg. de Paz iun. consil. 8. per totum, Ioann. Gutierr. lib. 3. pract. questione 86. & lib. 2. question. 82. P. Ferdin. de Rebell. tract. de oblig. iust. lib. 7. 2. parte, de expens. questione 9. sect. 3. numer. 22. P. Molin. tract. de iust. & iure, tom. 3. dissertatione 644. *versic.* quinid dubium. Aluarad. de coniecturat. ment. defuncti, lib. 2. cap. 4. numer. 42. Mier. 1. part. questione 10. ex numer. 18. & de obseruantia huius Regni testatur Mier. in addit. ad Gam. decisione 311. vide Gregor. in l. 41. titul. 28. part. 3. verbo, que les dequente.

Versic. Illud autem. Bonæ fidei possessor tales expensas tribus casibus deducit,

quos ex Gomezio, & alijs cumulat Garç. tract. de expens. & meliorat. cap. 1. numer. 24. de quo Marc. Anton. Peregr. tract. de fideicommiss. articul. 50. ex numer. 31. Matienz. in l. 6. titul. 7. gloss. 3. numer. 3. lib. 5. recopilat. Ioseph. Ludouil. decisione Perusin. 26. ex numer. 14. Cæterum diuersa est ratio in expensis voluntariis à bonæ fidei possessore factis: eas namque ipse non deducit, sed abradit sine diminutione prioris status rei, l. 44. titul. 28. part. 3. nec semper, nisi quando ex abrasione aliquam vtilitatem consequuturus sit: sed hoc à domino potest impediri, si expensarum valorem & æstimationem soluerit, ex Peregrin. dist. articul. 50. numer. 54. Ioann. Garç. dist. tract. de expens. cap. 1. numer. 32. Martesc. variarum resolut. lib. 2. cap. 11. & de malæ fidei possessore vide Peregrin. dist. numer. 54. Garç. ubi suprâ cap. 2. numer. 2. Anton. Fab. lib. 2. coniect. cap. 1.

Num. 20. & 21.

His adde Bald. in authent. cessante, num. 4. C. de legitimis heredibus. Vincent. de Franch. decisione 1. numer. 41. cum sequentibus. Afflictis in præludijs feudorum, num. 77. Castill. tom. 5. cap. 135. numer. 28. & facit l. prædijs. §. Titro Seiana prædia. ff. de legatis 3. Petr. Surd. decisione 241. à numer. 16.

C A P V T XXVII.

Num. 1.

IDE Mier. de maior. 4. part. quest. 34. à n. 24. Marzar. tract. de fideicommiss. part. 2. quest. 46. *versiculo* deterioratione, & an competat hypothe- ca, vide Thefaur. questione 83. lib. 2. numero 84.

Num.

Num. 2.

DE obseruantia & praxi Regni, vide Gutierr. lib. 2. quæst. 49. num. 4. Bobadill. lib. 2. cap. 18. num. 136. Peregr. decisione 95. numer. 10. Garç. de expensis cap. 11. num. 69. & cap. 16. num. 37.

Pro huius recuperatione competit hypotheca, Escobar de ratiociniis, cap. 39. ex num. 13. Arnad. Rodriq. de concurs. creditum 1. part. artic. 5. num. 9. cum sequentibus. Neguf. de pignoribus 2. part. memb. 4. num. 120. Mantic. lib. 11. tit. 16. num. 21. & 23. ubi ad bona orphanotrophi hoc extendit Alex. Trentac. lib. 3. resol. 7. de pign. num. 6.

Num. 3.

ADde Pereir. decisione Portug. 95. num. 16. Ioan. Garç. tract. de expensis, cap. 11. num. 69. Bobadill. in politic. lib. 2. cap. 18. num. 136. Ioann. Gutierr. quæst. 49. lib. 2. num. 4.

Num. 5.

PROsequitur Barbof. in l. diuortio. §. fin. ff. solut. matrim. 1. part. sub numero 44.

Num. 6.

IBi, ut in specie dicit glossa. Vide D. Ioan. del Castill. tract. de usufructu, cap. 57. n. 6. cum seqq.

Num. 7.

HOC ipsum probat Garç. tract. de expensis & meliorat. cap. 11. num. 75.

Num. 8.

VERA & communis resolutio est quòd maioratus possessor solue-

re tenetur census, tributa, pensiones, & omnia onera realia quæ facultate regia super bonis maioratus imposita fuerint, Castill. de usufructu. cap. 57. num. 41. Achilles de Pedrocha consil. 2. num. 3. qui loquitur in legatario solius vfusfructus, & vt auctoris sententia est, id procedit etiam in annuis redditibus, siue pensionibus, in vita possessoris maioratus decursis, ad quarum solutionem tenetur eius successor, vt recenset nouissimè Castill. tom. 5. cap. 16. ex numer. 32. Afflict. decisione 95. per totam. quamuis ipse ad hæredes prædecessoris recursum habeat. Ioann. Garç. de expensis, cap. 16. num. 38.

Idem recenset D. Ioann. del Castill. d. cap. 57. num. 41. & quid in legatario solius vfusfructus, vide Achil. de Pedrocha consil. 1. num. 73. D. Ioann. del Castill. ubi sup. ex numer. 14. & an teneatur ad collectas, gabellas, & pensiones, canonis tributa, & alias præstationes superre impositas, pro affirmatiua vide Castill. de quo proxime, pro quo expendi potest l. supendentes. §. si quid. ff. de usufructu, & hoc ratione possessionis & perceptionis fructuum, quorum respectu imponuntur collectæ, Olasc. decisione Pedemont. 83. ubi excitat illam quæstionem, an coloni portuarij possint collectari respectu fructuum partis colonicæ, dicens num. 8. ita denum teneri, si deducta expensæ aliqui fructus supererint, & ita in Senatu Pedemontano fuisse decisum contra colonos. Quid in usufructuario, si deductis oneribus vfusfructus legatus inutilis esset, vide Garç. qui pro negatiua tenet de expensis, cap. 11. num. 61. quem sequitur D. Ioann. del Castill. d. cap. 57. à num. 18. ubi ita limitat d. l. hætenus, & distinguit, & tandem resoluit hoc à voluntate testantis pendere, qua deficiente, ad onera usufructuarium adstringendum esse, data saltem utilitate aliqua. His concinit, quod dictum est

supra

suprà cap. 10. numer. 24.

Num. 10.

Vide *infr. versic. similis.*

Num. 11.

Sic distinguit Rota per Seraphin *decisione 514.* sed contrarium tenet D. Ioann. del Castill. *dict. tract. de usu-fruct. cap. 5. ex numer. 1. de quo vide Font. tract. de pact. nupt. tom. 2. claus. 6. gloss. 1. part. 2. numer. 19.*

Versic. Quidquid autem. Vide Garç. *tract. de expens. dict. cap. 11. ex num. 10.* quid verò si usufructuarius in reficiendo magnas expensas fecerit, an possit ius à proprietario, vel ab eius hærede repetere, vide Garç. *dict. cap. 11. à num. 28.* Castill. *dict. cap. 57. num. 5.* Rota per Seraphin *decisione 569. num. 14.*

Num. fin.

Versic. *Similis.* Adde Lambertin. *de iure patronat. 3. part. lib. 2. artic. 14. questione. Tolos. 253.* Mier. 4. part. *questione 26. ex n. 16.* tunc rectè litis expensas nō deduci. Angel. *in l. vlt. §. in computatione. C. de iure delib. Marz. in epit. de fideicommiss. quest. 67.* vbi asserit, secundum Angel. iudicatum fuisse, M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommiss. questione 50. numer. 11.* versiculo, amplia etiam Fufar. *de fideicommiss. substitutione, questione 670. num. 9.* Sicuti ecòuerso deducit expensas pro defensione & recuperatione bonorum maioratus factas, quam sententiam dicit communem Roland. à Vall. *de inuent. questione 18.* Petr. *de fideicommiss. quest. 15. num. 240.* M. Anton. Peregrinus *artic. 50. num. 11.* vbi iudicatum. Alex. Raudens. *decisione Pisan. 31. num. 30.* Rota per Fatinac. *decis. 517. ex num. 6. parte 4. in nouissim.* Seraphin *decis. 925.* vbi ampliat etiam

si lis non sit finita, sed duntaxat ad bonum statum victoriæ reducta, Vincent. Fufar. *vbi suprà num. 6.*

Hæc sententia limitatur primò ex auct. *suprà cap. 27.* Fufar. *de quo proximè, num. 11.*

Secundò limitatur, quando temere, & non bona fide possessor litigasset, vt per Peregrin. Roland. Petr. *de quibus proximè,* quos adducit Vincent. Fufar. *dict. questione 670. numer. 8.* subdens sic Angelum esse intelligendum.

Ampliatur, quòd nō teneatur maioratus possessor cū fructibus cōpensare, etiam si fructus sufficiant, & Barbof. *in l. diuortio. §. fin. sub num. 44. ff. solut. matr. trim. & ex traditis ab auctore suprà cap. 26. numer. 14.*

Ampliatur etiam in expensis pro exigendis nominibus debitorum, Peregrin. *vbi suprà numer. 14.* Intigl. *de subst. cent. 3. quest. 74. num. 103.* pro qua sententia fuit communis doctrina glossæ *in l. per diuersas. C. mandat. vbi tantum est in cedito,* quantum remanet, deductis expensis in eo exigendo, prout nouissimè recensuit Fufar. *de fideicommiss. subst. dict. quest. de qua suprà, numer. 14.*

Versic. Si autem. Pro auctoris distinctione vide Gail. *lib. 1. obseruatione 49.* Menoch. *de arbitr. casu 228.* Petr. Surd. *consil. 233. numer. 28.* Cæsar Barz. *decisione 13.* D. Ioann. del Castill. & Garç. *de quibus suprà num. 8.* Fontan. *tract. de pact. nupt. clausul. 7. gloss. 3. part. 6. numer. 51.* cum pluribus sequentibus.

CAPVT XXVIII.

Num. I.

Is adde M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommiss. articul. 35. numer. 25.* Marz. *codem tract. part. 2. quest. 34.* Sim. de Prætis *de interpretatione vltim. volum. folio 503.*

N *num.*

num. 53. Plot. de in lit. iurand. quest. 26. numer. 2. Tiber. Decian. consil. 49. num. 62. lib. 2. Vincent. Fular. de fideicommiss. substitutione, quest. § 12. n. 1. vbi ex num. 3. alios contrarium tenentes, refert.

Num. 4.

Vide Fular. de quo proximè num. 4.

Num. 10.

Hoc in hærede grauato. In filiis primi gradus contrariū fuit decilum in Rota decis. 266. num. 5. vbi addit in collect. per Ludouif.

Num. 14.

Ibi, Hæredi tamen. Sic communiter tenetur, vt per Intrigliol. de substit. cent. 3. quest. 73. numer. 109. Peregrin. consil. 51. num. 7. 19. Vincent. Fular. vbi supra num. 9.

Verfic. Imò quamuis. Adde l. 1. § reſſe. ff. vſuſfruct. quemadmod. cau. Paul. c. n. il. 221. vol. 1. Roland. consil. 92. num. 16. & 17. volum. 1. Boër. decisione 66. numer. 12. vbi notat, hoc ipſum procedere, etiam ſi teſtator confectionem inuentarij non ſolū remitteret, verū etiam ſub graui poenæ expreſſe prohibuerit. nam adhuc non obſtante tili prohibitione, tenetur vſuſfructuarius inuentarium cōficere, quinimo quamuis accederet Principis auctoritas, inuentarij remiſſionem confirmans, adhuc eſſet obligatio præciſa illud confeſcendi. nam ex natura vſuſfructus vniuerſale eſt, vt proprietas non diminuitur: eius autem diminutio ſine inuentario cognofci non poteſt, ſed facili in occulto manebit patrimonij detrimento Petr Pech. traſt. de teſt. am. coniug. lib. 5. numer. 3. Simon de Præſt. consil. 96. numer. 6. Achil. de Pedroch.

conſil. 7. queſt. 1. num. 57. cum ſi qq. Ioann. Franc. Pont. conſil. 94. numer. 3. & 4. lib. 1.

Ibi, ac etiam tutori. Quid tutor teneatur confeſcere inuentarium, nemo eſt qui neſciat, nec antea adminiſtrationē habebit, Rota per Seraphin. decis. 1004. Rota per Ludouif. decis. 530. idque in matre procedit, & in patre adminiſtratore bonorum filij, quoad ea bona, in quibus non habet vſumfructum. nam de illis vt cæteri tutores tenentur rationes reddere, & inuentarium confeſcere, Gutier. traſt. de tutel. 3. part. cap. 1. num. 24. Rot. per Ludouif. decisione 334. num. 7. Sed in hærede tenet affirmatiuam Bald. in l. ſum tal. § Titur. ff. de condit. & demonſtrat. & contrarium probat ipſe Bald. in l. ſi § illud procul vbi, c. arbit. tutel. dicens n. m. 1. 6 inuentum fuiſſe fauore creditorum, & legatariorum, & idem tenet in l. 5. §. ſum igitur, n. 18. n. ſine. C. de iure delit. Ratio namque eſt, quia teſtator non poteſt aliquid facere in præiudicium creditorum, ſequitur Paul. in l. nemo poteſt, numer. 10. ff. de legat. 1. dicens, quod inuentarium non poteſt remitti à teſtatore in præiudiciū creditorum, quominus hæres conueniatur vltra vires hæreditarias; ſed in præiudicium legatariorum tenet quod ſic, quia ſicut potuit eis non legare, ita & limitare eis legatum. videamus. §. penult. l. in actionibus, de in lit. iurand. Alex. consil. 82. numer. 14. lib. 4. Philipp. Dec. consil. 418. numer. 13. & 14. vbi ſingulariter tenet, quod ſi vſuſfructus omnium bonorum legetur, cum onere ſoluendi creditoribus & legatariis, valebit remiſſio inuentarij, quia tale onus adiectum non eſt in præiudicium creditorum, & nota quod Pauli diſtinctio communis eſt, & ſequitur Clarus recept. ſent. queſtione 66. vide l. 1. de Menchac. de ſucceſſ. creatione. §. 10. Viuius commun. opin. lit. C. in princ. verſic. teſtator.

LIBER SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

Num. 1. vsque ad 5.

PRIMOGENIORVM institutiones tam quo ad ius fori, quàm quo ad ius poli, communi omnium interpretum sententia iustissimæ existimantur. Mier. de maiorat. 1. part. in initio n. 2. & quest. 3. per totam. Ioann. Gutier. disputans & sic resoluens lib. 2. practicarum q. 14. P. Molin. tom. 3. de iustis. & iure, disputatione 576. numer. 11. & 12. & disputatione 578. per totam. D. Ioann. del Castill. lib. 4. controuerf. cap. 9. numer. 72. & iterum tom. 5. cap. 65. ex numer. 94. & tom. 6. cap. 131. num. 21. & repetit auct. infrà cap. 15. ex numer. 1. Idque fauorabile est, bonoque publico summè necessariū, ac congruum, vt per auct. suprà lib. 1. cap. 4. n. 2. 4. & cap. 18. quæ conclusio intelligenda est, dummodo cæteri filij legitimæ, vel saltem competentibus alimentis non defraudentur.

Num. 5.

VEsicul. V1 autem. Idipsum recenset Petr. Surd. tract. de aliment. titul. 8. priuileg. 93. ex num. 8.

Num. 6. & 7.

PRimogenia quæ ex legis auctoritate sunt, etiam quoad ius poli

iustissima sunt, sic referens auctor. tenet Gut. dist. quæst. 14. numer. 33. vsque ad 36. vbi hæc omnia transplantauit, & quod de lege tradit auctor in presenti, verissimū est, ea namque habens qualitates iuris necessarias, siue canonica sit, suis ciuilibus, ligat in conscientia. P. Thom. Sanchez lib. 3. de legibus, cap. 25. vbi de lege humana, & lib. 4. cap. 17. ex numer. 1. vbi de canonica.

Num. 8.

SEquitur Gutierr. dist. quæstion. 14. numero 36.

Num. 9.

ADde P. Molin. disputatione 578. num. 4. Petr. Surd. titul. de aliment. priuileg. 93.

Num. 10. & 11.

HÆc facultas parentibus concessa, quòd de omnibus bonis maioratum instituere possint, intelligenda est, dummodo cæteris filiis alimenta iuxta eorum qualitatem & dignitatem relinquuntur, Gutierr. lib. 2. quæst. 14. num. 38. Petr. Surd. titul. 8. de aliment. priuileg. 93. Iacob. Menoch. consil. 411. num. 17. vbi sic cum auctore concludit, & hæc est communis & recepta sen-

N 2 tentia,

100 Additiones ad Molinam

tentia, vt per Quesad. *diuers. quest. cap. 6. numer. 18. ad med.* P. Molin. *disputatione 578. tract. 2. disputatione 616. versic. nihilominus*, & hæc alimenta apud Italos vita & militia appellantur, Fontan. *tract. de pact. nupt. part. 2. l. 1. §. 5. gloss. l. n. 116.*

Cæterum hæc conclusio ampliatur etiâ filij habeant vnde se alant, vt per auct. *suprà numer. 2. 4. & latius cap. 15. num. 6. & 7. ibi* prosequemur.

Quid si primogenium sine vlla alimentorum assignatione instituitur, vide auct. *suprà num. 27.*

Num. 12.

Ratio huius conclusionis est, quia statutum non præsumitur soluere naturale præceptum, Petr. *Surd. priuileg. 93. num. 9.* quod limitâ, dummodo fiat ex causa, idem *num. 10.*

Num. 13.

Hac potissima ratione idem prohitetur Menoch. *consil. 411. ex num. 16.* Petr. *Surd. priuileg. 93. numer. 4.*

Num. 14. vsque ad 17.

In hac materia quatuor conclusiones notantur. Prima conclusio est, quod legitima, tam quoad ipsam legitimam, quàm quoad eiusdem quotam & quantitatem à iure naturali procedit, Royas *de success. cap. 7. numer. 9. & 10.* Sfort. *Perusin. consil. 9. numer. 3.* Parlad. *lib. 3. different. 3. num. 6.*

Secunda verò est, quod legitima tam quoad ipsam substantiam, quàm quoad eiusdem quotam à iure positiuo descendit, & hæc conclusio priori est ex diametro contraria, Ioseph. Ludouif. *decisione 11. numero 11. & decisione 21. num. 50. & 51.* Michael. *Craff. de success. §. legitima, quest. 43.* Alex. *Trentacinq. de substat. part. 1. cap. 9. numer. 21.* Zeuall. *commun. quest. 11. 2. & perinde lege ciuili,*

vel Principis rescripto tolli potest, sicque in Regno Valentiæ viget consuetudo quasi lex, vt parentibus sit permissum liberos exheredare, dummodo illis alimenta ad vitam sustentationem necessaria subministrantur. *Gratian. regul. 436.* Matienz. *in l. 2. titul. 7. gloss. 1. num. 3. & 4. lib. 5. recopil. Craff. de success. dict. quest. 43. ex num. 3.* Ioann. *Garc. tract. de expens. cap. 3. ex numer. 10.* Morla *in emporio iuris parte 1. titul. 2. de legibus, num. 35. & 36.* Angel. *Mateaz. de fideicommiss. lib. 4. cap. 12. num. 15.* D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 5. num. 36.*

Tertia conclusio est, & hæc contrarias superiores in cõcordiam adducit, quod legitima, quoad substantiam, & simpliciter quoad ipsam legitimam, iure naturali debetur, sed quatenus attinet ad partem, & quotam iure positiuo; quare licet eam in totum Princeps tollere non possit, cû ius naturale sit in contrariû, poterit tamen, (& hæc est communis sententia) partem, vel quotam lege, aut rescripto minuire, quam distinctionem amplexi sunt Royas *in Epitome success. cap. 7.* Craff. *de success. §. Trebell. quest. 2. & §. legitima, quest. 43.* *Gratian. regula 436.* D. Ioan. del Castill. *omnium latissimè lib. 3. cap. 5. n. 21. & 22.* Iacob. *Menoch. conf. 250. n. 109.*

Quarta conclusio est quod Princeps omiſſa hac distinctione potest in totum legitimam tollere, dummodo filiis & filiabus alimenta competentia, & dotes relinquatur, ex traditis ab auct. *suprà num. 26.*

Num. 17. vsque ad 23.

Optimè prosequitur Robles *lib. 3. cap. 5. de representatione, num. 20.*

Num. 23.

His adde *Surd. de aliment. priuileg. § 6. num. 2. 4.*

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. j. 101

Num. 24. & 25.

HÆc est receptior & communior sententia contra Surd. *vbi supra*, & vltra decidendi rationem adiectam ab auctore in præfenti, adde ipsum auct. *infra cap. 15. numer. 6. & 7.* vbi aliam fortiorem assignat, & latius de hoc per Molin. Theolog. *disputatione 578. ex numer. 5.* Menoch. *consil. 250. num. 111.*

Cæterum nota in præfenti, quòd ex bono Consiliario pendet exonerationi conscientie Regis; sic in specie Menoch. *consil. 411. num. 17.* & si videt quid iniustum fieri, debet pertinaciter resistere facto, vel saltem verbo, protestando, quòd illud sit non consentiendo. Caud. *decisione 74. num. 3.* quia Principum Consiliarij debent esse veritatis amatores, & debent liberè votare, etiamsi ipsi Principi contrarium expediat. Garç. Mastrill. *de magistr. lib. 2. cap. 11. ex num. 53.* neque excusantur ex eo, quòd timeant Regem, nec eo prætextu, quòd ea intellexerunt, Caud. *vbi supra numer. 6.* quinimò tanta iudicis eruditio, bonitas ac sciètia debet esse, ut quid agitur, & quid loquitur, sit doctrina subiectorum, ut ex D. Hieron. refert Lucas de Penna *in lomenes, n. 38. c. de decet. lib. 10.* Quare plectendi sunt pœna, si malè Principi consulunt, Menoch. *consil. 175. num. 3. vol. 2.* & vide *l. 5. titul. 1. part. 2.* vbi quales esse debeant Principum Consiliarij, de quo per Borrell. *de præf. Regis catholici, cap. 66. ex num. 6.*

Num. 26.

Vide Stephan. Aufret. *in additione ad Capit. Tholosa. decisionem 432.* incipiente, *Ita fuit questum.* Tiber. Decian. *resp. 6. num. 13. lib. 1.* & quæ diximus *supra* *num. 10.*

Num. 27.

Prosequemur latius *in loco hinc præfato* ab auct. cuius sententia communis est, & receptior.

Eaque ampliatur, etiamsi bona assignata postea euincantur, ut *infra cap. 15. num. 35.*

Num. 28.

Amplius subdit P. Molin. *disputatione 578. numer. 6.* dicens nefas esse Principibus dispensare cum descendentes, sine ascendentium consensu, ut maioratus institutur ex portionibus, ascendentibus debitis: si verò uni tantum ascendentium legitima deberetur, in eoque maioratus instituere, & post, cum vocaretur ad maiortum, filius maior natus eiusdem ascendentes, aut filius quem ascendens vellet, tunc, quia id in modicum, aut nullum detrimentum parentis cederet, potest Princeps dispensare, ut maioratus etiam in legitima parenti debita instituitur, & præter Molin. Theolog. auctoris sententiam ipsismet verbistrasplantavit Gutier. *lib. 2. præf. quest. 14. numer. 42.* & prosequitur Francisc. Molin. *traç. de rit. nupt. lib. 3. quest. 2. ex num. 51.* & hæc est vera & communis sententia.

Et limitari solet, quoties ascendentes, de cuius legitima primogenium instituitur, consensus intercedit, ut per auct. *infra cap. 3. num. 49. & cap. 9. num. 21. huius libri.*

Num. 29. usque ad 37.

His adde Gutier. *lib. 2. præf. questione 14. numer. 44.* sed latius prosequitur D. Ioann. del Castillo *tom. 5. cap. 74. ex num. 46. & cap. 79. ex num. 1.*

N 3 Num.

Num. 30. & 31.

Vide Rodriq. *tract. de reduct. lib. 1. quæst. 5. num. 22.* Ioann. Gutier. *lib. 3. pract. quæstione 58. à num. 16.* Zeuall. *commun. quæstione 711. Angul. in l. 11. meliorat. gloss. 5. numer. 5.* D. Ioann. del Castill. *rom. 5. controuers. cap. 64. num. 39. & talis institutio non tenet, nisi in defectum filius exheredetur.* M. Anton. Peregr. *tract. de fideicommiss. articul. 36. à num. 63.* Iul. Clar. *in §. Testamentum, quæstior. 39.* Lean. Galgancet. *tract. de condit. & demonstrat. part. 2. cap. 1. quæst. 26.* Michael Crass. *receptar. sententiarum §. legitima. quæst. 39. n. 11.* Vald. *in add. ad Suar. l. n. A. cum sequentibus.*

Num. 32. & 33.

Ipsium recenset Angul. *in l. 11. meliorat. gloss. 5.* D. Ioann. del Castill. *vbi proximè.*

Num. 34 & 35.

Hæc est receptior sententia, & vltra P. Molin. *diffutatio 177. num. 36.* adde D. Ioann. del Castill. *rom. 5. controuers. cap. 64. num. 64. & 66.*

Num. 36 & 37.

Hanc sententiam vt veriorcm secuti sunt Vald. *in additione ad Suar. ampliatione 1.* Angul. *in l. 11. meliorat. gloss. 1. numer. 3. & ibi Azeued. numer. 17.* Auend. *in l. 27. Tauri, gloss. 1. numer. 10.* Gutier. *lib. 3. pract. quæstione 58. num. 20.* Zeuall. *comm. quæst. 70. n. 9. & ex recentioribus nouissimè D. Ioan. del Castill. cap. 107. ex n. 42. vbi ita decisum refert.*

CAPVT II.

Num. 1.

 Is adde Paz de tenuia *cap. 59. ex num. 1.*

Num. 2. 3. 4. & 5.

Vide P. Molin. *diffutatio 580. à num. 1. vsque ad 4. exclusiui.*

Num. 6.

Hoc ipsum tenet P. Molin. *loco præstat. 3.* subdens, fortius hoc esse, si à principiales commendæ institutæ sint, vt ad primogenitos deriuentur, & tanquam primogenium hæc in dorum successio habet remedium possessorium tenetur ex Regia ordinatione promulgata in oppido Escorial. 17. mensis Maii anno 1564. cuius meminit Matienz. *in leg. 8. titul. 7. lib. 5. recopilat. gloss. 1. numer. 16. idem in l. 6. titul. 10. gloss. 2. numer. 20. & in l. 5. titul. 7. gloss. 5. numer. 7.* dicens quòd sicut in feudis dominium & possessio transeunt in feudi successorem ipso iure absque apprehensione & inuestitura, sic successio quæ filiis primogenitis in commenda in dorum deferretur.

Num. 7. & 8.

Regula est, quòd actus deriuatur semper ab specifico efficiente, id est, à domino, de quo latius *infra lib. 4. cap. 3. numer. 23.* quilibet actus consentienti, non verò ordinanti tribuitur, & concluditur hic, de qua regula plura recenset Valenz. *consil. 63. à num. 65. & seqq.* Aliàs qui alienationi consentit, ipse alienare censetur, Tiraqu. *post leges connub. gloss. 9. numer. 50. & 145. & in l. si vniquam, verbo donatione largitus, num. 349. de reuocand. donationibus.* Matienz. *in l. 9. titul. 5. gloss. 2. numer. 10. lib. 5. recopil.* Sic ita in donatione, qui cōsentit aliis donare rem suam, ipse donare videtur, Tiraquellus *post leges connub. gloss. 5. num. 149. d. verb. donatione largitus, num. 349. id enim probat Iason in l. si liqueat. ff. de*

deprimog. Hisp. Lib. ij. Cap. ij. 103

ff. de inofficio. donator. vbi Bald. subscribens, quòd insinuatō talis donationis debet fieri tamquam facta, non quidem à donante, sed à consentiente, & pluribus comprobat Mier. *part. 1. ubi ff. 21. ex n. 47. folio 143. in ultima additione.* Barbof. vbi de intellectu *d. legis si liquet.* in l. *que de viro 34. numer. 23. ff. solut. matrim.* & idem quando maritus de consensu vxoris facit meliorationem quintæ & tertie partis bonorum. Gutierrez. *in cap. quantum patium, in principio, numer. 47. de pactis in 6.* Quare si vassallus refutat, vel alienat feudum in alium de assensu domini, perinde habetur, ac si dominus ipse consensum præstitisset. Cæsar Manent. *consil. 43. num. 32. 36. & 46.*

Num. 9.

Vide auct. *in dist. cap. 1. numer. 20.* hic præcitato, & ibi addita.

Num. 10.

MAioratus institutus virtute legum regiarum, fortior est, quam qui ex facultate regia instituitur, ut per Gutierrez. *lib. 2. pract. quest. 6.* Angul. *tract. de meliorat. l. 11. gloss. 2. num. 7. & 9.* Velazq. de Auend. *in l. 27. Tanti, glossa 1. ex numer. 4.* Robles de Salzed. *tract. de representatione, lib. 3. cap. 5. ex numer. 25.* D. Ioan. del Castill. *tom. 6. cap. 145. ex numer. 33.* cuius duplex consideratur utilitas, tam ab auctore in præsentī, quam à nouissimis & recentioribus. De prima, quæ est circa confiscationis delicta, vide auct. *lib. 4. cap. 1. num. 1.* Angul. vbi *suprà* numer. 10. Gutierrez. *num. 2.* Robles *num. 25.* D. Ioann. del Castill. *num. 34.* De secunda, quæ versatur circa bonorum alienationem, vide *suprà* relatos, id est; Angul. *num. 9.* Gutierrez. *dist. num. 2.* Robles *num. 26. & 27.* Don Ioann. del Castill. *num. 34.*

Num. 11.

PROsequitur P. Molin. *tract. 2. dissertatione 582. ex num. 1.* vbi cum Gregorio hic præcitato concludit, & aduersus auctorem tenet, quòd elausula generali securius vitur maioratus possessor; nos verò cum auctore profiteamur contrarium, quidquid vir religiosissimus fateatur, asseuerantes vtilius esse, si id specificè fiat, & hanc nostram sententiam, quam verissimam prædicamus secuti sunt Angul. *in l. 11. gloss. 2. numer. 8.* Gutierrez. *lib. 2. quest. 66. numer. 3. vsque ad fin.* Robles de Salzed. *tract. de representatione cap. 5. num. 25. versicul. secunda difficultas est.* Casus erit *infra* cap. 11. *num. 12.*

Num. 12.

ADde P. Molin. *tract. 2. dissertatione 609. num. 6.* D. Ioan. del Castill. *lib. 4. controuers. cap. 36. ex num. 22.* In *versic. Quem ordinem.* Vide *infra* cap. 11. *num. 16.*

Num. 13. & 14.

IN dubio asseuerandum est, potius iure communi, quam regia facultate maioratum institutum fuisse. D. Ioan. del Castill. *tom. 6. cap. 145. ex numer. 32.* & prosequemur *infra* cap. 10. *num. 74.*

Num. 15.

IDem *tom. 5. cap. 98. numer. 11. & cap. 113. numero 13.*

Num. 16.

HI s adde Enric. Rosent. *de feud. tom. 1. cap. 2. conclusionē 26.* Menoch. *presumption. 93. num. 1. lib. 3.* Cardin. Tusc. *tom. 3. conclus. 179.* & in quibus differant feudum

feudum antiquum, & nouum, idem *conclusione* 178. qui omnes communiter tenent, in dubio feudum antiquum esse præsumendum, idque esse possessori vtilius.

Quam receptam sententiam amplia primò etiam in feudo vendito, quando inuestitura se retulit ad antiquas, Aretin. in l. h. mihi & Titio, num. 3. versic. propter quod in ista materia, ff. de verb. obligat. idem consil. 1. column. 4. versicul. sed ab hoc potest. Decian. consil. 83. numer. 5. versiculo, & de commemorazione, lib. 4. Galeat. Maluas. consil. 40. n. 13. 14. & 25. versic. Non obstat. Crauet. de antiq. tempor. part. 5. num. 21. versic. & illud procedit. Thesaur. decisione 146. numer. 13. Anton. Sola in consil. Sabaud. & de feud. in decret. parte 2. glo. 4. num. 14. vsque ad finem. Enriq. Rosent. tract. de feud. cap. 2. conclusione 19. & 16. addit. lit. B. quod ex multis latissimè probat Amod. de Pont. in quæst. laudem. quæst. 12. per totam.

Ampliatu secundo vtin fauorè agnatorum præsumatur antiquum, hoc est, vt ipsi ex còmuni stipite ac primo acquirente cum vasallo defuncto descendere præsumantur, vt per Rosent. de quo supr. 2. Menoch. de arbitr. casu 191. num. 2. & præsumptione 93. numer. 3. Mascard. conclusione 771. num. 6. & quando temporis antiquitas pro feudo antiquo & agnato præsumptionem ducat, vide Rosent. de quo proximè, conclusione 27. & ibi addit.

Caterum nota, quòd feudum antiquum, paternum, seu auitum pro eodem ponitur, & est quod fuit concessum illis, à quibus omnes processerunt, & nouum appellatur, quod habet originem in persona possidentis, quia per se primus fuit inuestitus, Decius consil. 390. num. 4. Ang. Aretin. consil. 44. num. 3. versic. nouum autem. Rosent. consil. 60. num. 4. lib. 4. Ioann. Paul. Balzeran de feud. lib. 2. de gradibus succedendi, tit. II. num. 17. & 18.

Num. 17.

Vide quæ diximus in loco hìc præcitato.

Num. 18. vsque ad 22.

Omnia hæc transcribit P. Molin. tract. 2. disputatione 582. ex numer. 3. & recenset D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 145. num. 33. & 34.

Num. 22.

Hoc verissimum est ex tradit. à Molin. Theolog. tom. 3. disputatione 577. num. 5. versic. 2. Petes de Lara lib. 1. de anniuers. & capell. cap. 4. numer. 24. Parlador. verum quod idian. differens. 18. num. 2. Francisc. Molin. tract. de pact. nupt. cap. 22. sub num. 15.

CAPVT III.

Num. 1.

ROSEQUEMVR infra num. 7. vbi loculenter.

Num. 2.

Pluribus comprobant D. Ioann. del Castill. tom. 5. controuers. cap. 107. num. 46. versic. rursus. Amat. decisione Ferr. 46. num. 26. Aluar. Valasc. de part. cap. 16. ex num. 41. vbi exponit practicam, & ex præfatis iuncto numer. 3. infra apparet regula communiter recepta, videlicet quod non licet pacisci de hæreditate viuents, nisi ipsemet dominus consentiat. quam regulam exornat Iacob. Menoch. consil. 1. ad num. 139.

Ampliatu primò, vt id procedat etiam fauore piæ causæ, vt per Tiraquel. de primog. quæst. 6. numer. 16. Menoch.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iij. 105

Menoch. *dist. consil. 1. num. 141. vbi num. 147. restringitur, hoc pactum nec consuetudine firmari posse, & num. 148. nec iuramento.*

Ampliatur secundò, etiam si pactum fiat de quota hereditatis, Alex. *in l. fin. hic præcitata, & post alios Menoch. vbi supra num. 142. & 143.*

Limitatur primò, quando fit hoc pactum de hereditate hominis incerti viuentis, Bart. *in dist. l. fin. 1. de l. à num. 17. quem omnes communiter sequuntur, vt tradit Purpur. ibi num. 106. Quare si quis renuntiet omnes hereditates delatas, & deferendas, etiam maternas, & paternas, non valet renuntiatio respectu maternæ, quia dicitur, personæ certæ. Vincent. de Franch. *decisione 89.**

Limitatur secundò, vt hæc regula non procedat inter milites. Menoch. *dist. consil. 1. num. 151.*

Limitatur tertio in Comitibus, Duuibus, & Marchionibus, qui habent priuilegia militum, Menoch. *de quo proximi, num. 152. & 153.*

Limitatur quarto in Principibus non recognoscentibus superiorem, qui habent potestatem condendi legem. Bartol. *consil. 72. numer. 1. versicul. secundò probatur, lib. 1. Philipp. Dec. consil. 316. num. 4. & idem, et si recognoscant superiorem, dummodo habeant potestatem condendi legem, Menoch. vbi supra num. 160.*

Num. 3.

Valet hoc pactum, prout auctor innuit, de consensu illius, cuius hereditas renunciatur, aliàs deficiente consensu, etiam si pactum fuisset iuratum, non valet, Vincent. Marzin. *de iuramento. 4. parte, effectus 62. vbi an sufficiat rati habitio ex postfacto, prosequitur D. Ioann. del Castillo tom. 5. contron. cap. 107. num. 52.*

Num. 4.

Idem resoluit P. Molin. *tract. de iust. & iure, disputatione 579. numer. 39. vbi hanc decidendi rationem transcribit, & subdit in fine, rectè cum communi sententia Gomezium & auctorem sentisse, de quo D. Ioann. del Castell. dist. cap. 107. ex numer. 46. P. Thom. Sanchez lib. 7. in præcept. Decalogi, cap. 2. num. 15.*

Num. 5.

Adde P. Molin. *dist. disputatione 579. num. 12. D. Ioann. del Castell. dist. num. 46.*

Num. 6.

Ratio huius conclusionis, quia tale iuramentum in fauorem patris censetur præstitum, & eo ipso quo filius heredem instituit, videtur illi obligationem remittere ex iuramento illo prouenientem, & sic filius ad primū statum reuertitur, quo erat ante renuntiationem, Ioann. Gutierrez. *in cap. quamuis pactum, verbo omnino. P. Molin. vbi supra, numer. 23. versic. si filius, vbi auctoris sententiam communem dicit, P. Thom. Sanchez plura in præcepta Decalogi. lib. 7. cap. 7. ex numer. 10. Seraphin priuileg. 21. Petr. Surd. *decisione 14. num. 4. & consil. 136. ex numer. 33. Stephan. Gratian. lib. 3. discept. forens. cap. 565. num. 60.**

Num. 7.

Grauamen potest apponi filio in legitima ex eius consensu, etiam absque iuramento, secus eo renitente. Hæc est auctoris, communis, & omnium frequentiori calculo recepta sententia, de qua per auct. *supra num. 1. & cap. 1. v. 9. D. Ioann. del Castell. dist.*

O tom.

tom. 5. cap. 67. num. 52. & dict. cap. 107. ex numero 46. Amat. decisione Ferrar. 46. n. 12. qui in specie maioratus sic tenet. Gutier. n. cap. quammis pactum, num. 27.

Ampliatur primò etiam in legitima patris, quæ ex bonis filij debetur, vt *suprà* num. 49.

Ampliatur secundò in filio vnico respectu tertij bonorum, in quo sicut in legitima est successor necessarius, & ideo absque eius consensu grauati non potest, vt *suprà* ex numer. 1. & 9.

Limitatur primò, si ex tertio bonorum melioratio fiat, quæ non recipit grauamen de consensu filij, contraformam à lege 27. Tauri præscriptam, vt per Mier. 1. parte, questione 21. num. 90. & Gutier. questione 51. lib. 3. ex numer. 8. Angul. in l. 11. gloss. 4. numer. 22. & 23. D. Ioan. del Castill. tom. 6. controuers. cap. 128. numer. 14. & 15.

Limitatur secundò in tertio habente causam à filio, nam licet filius possit impugnare grauamen, tertius verò non potest, hoc signanter cum Mastrill. Surd. & alijs tenet Stephan. Gratian. tom. 5. disceptat. cap. 983. numer. 13. cap. 14. & 21.

Limitatur tertio vbi Regia facultas intercedit, quo casu, etiam renitente filio, valet grauamen, vt per auct. *suprà* cap. 1. num. 9. & 10.

Vltèrius circa materiam glossæ in dict. §. 2. generaliter, hic præcitato, nota duas principales conclusiones.

Prima conclusio est, quòd si filius tantum instituitur in legitima, & in ea apponatur grauamen, necesse est quòd specialiter & expressè, non verò tacitè consensum præstet, in qua specie loquitur auct. in præsentì, & post eum tacitè senserunt Angul. in l. 11. gloss. 10. num. 11. Aluar. Valasc. de part. cap. 16. num. 34. vbi de communi testatur. Gutier. de iuram. confirmat. 1. parte, cap. 19. ex num. 3. Iacob. Menoch. consil. 411. num. 30. & 31. Barbo. in l. si cum dotem, numer.

22. ff. solut. matrim. Amat. dict. decisione Ferrar. 46. num. 23. vbi etiam de communi. D. Ioann. del Castill. disputans loculenter, tom. 5. cap. 64. & tom. 6. cap. 107.

Secunda conclusio est, quòd vbi-cumque vltra legitimam aliquid à patre relinquitur in recompensationem grauaminis, actus tacitos approbationis, & consensus sufficere, vt per Mier. 1. parte, questione 55. num. 3. Vald. in addit. ad Suar. in l. quoniam in prioribus, ampliatione 10. num. 48. D. Garç. de Mastrill. decisione Sicilia 181. ex num. 8. vbi dicit communem, M. Anton. de Amat. 2. bi *suprà* num. 5. Iacob. Menoch. consil. 196. numer. 11. versic. & his accedit. Vincent. Fufar. de fidei commissis, sublt. quest. 296. num. 63. & 70. versic. octauo facit.

Quibus duo notabilia adstipulantur. Primum scilicet, si pater in testamento reliquit legatum filio, vt non possit petere legitimam, subdens quòd si eam peteret, eo ipse priuabat legato, etià petito legato, priuabat legitimâ, si filius petiit legatum, potest amplius petere legitimam, Curt. iun. consil. 159. Philipp. Dec. consil. 687. Socin. iunior consil. 122. lib. 1. Paul. Paris. consil. 9. lib. 3. Quid si legatum sit minus legitimâ? vide Anton. Fab. lib. 3. Codicis, titul. 19. diffinit. 10.

Secundum quòd filius consentiens patri facienti maioratum ex legitima, dicitur ipse filius facere, & ideo pro debito filij potest fieri executio in legitima, vt testatur Gam. decisione 208. numer. 4. vbi addit declarat.

Num. 8.

ADde P. Molin. vbi *suprà* numer. 43. Zephal. consil. 143. num. 19. Iacob. Menochium consil. 196. numero 20. Vincent. Fufar. de substitut. questione 196. num. 92.

Num.

deprimog.Hisp.Lib.ij.Cap.iiij. 107

Num. 9. § 10.

Hæc auctoris sententia cōmunior & receptior est, & eius assecla P. Molin. *disputatione* 579. *ex numer.* 43. nam licet metus reuerentialis per se sufficiens non sit ad actus rescissionem, ex Menoch. *confil.* 496. *numer.* 95. *lib.* 5. & *presumptione* 128. *lib.* 3. Petr. Surd. *confil.* 313. *num.* 10. *lib.* 4. P. Thom. Sanch. *lib.* 4. *de matrim. disputatione* 6. *numer.* 7. Farinac. *de falsitate, questione* 61. *num.* 38. At verò si minz, scilicet, aut verbera præcedat, institutio maioratus nulla & inefficax erit, vt auctore prætermisso recenset Franc. Molin. *tract. de rit. nupt.* *lib.* 3. *quest.* 98. *num.* 13. Idque verissimum ex sententia recentiorum, de quibus *suprà*, quod maximè ac fortius in muliere procedit, in qua necnon metus ad inuolidandum primogenium sufficit, vt *infra* *num.* 10. & per Mandel. Albenf. *confil.* 77. *numer.* 5. *volum.* 1. Zeph. *confil.* 392. *num.* 1. *vol.* 4. Verall. *decisione* 121. *numer.* 9. *part.* 2. Prosper Farinac. *decisione* 242. pro Marchionissa de Alcalá *numer.* 11. *lib.* 2. inter criminalia Graffis *exceptione* 11. *n.* 13. Zerola *in praxi Episcopali* 1. *parte*, verbo *metus*, in *prin.* Alex. Trentazinq. *variarum resol. resolutione* 1. *de his quæri*, *num.* 7. D. Ioann. del Castill. *lib.* 3. *controuers.* *cap.* 1. *numer.* 155. Thesaur. *quest.* 51. *num.* 5. *lib.* 1. P. Thom. Sanch. *lib.* 4. *de matrim. disputatione* 5. *num.* 7.

Ampliat hęc vera conclusio, etiam in precibus assidujs, hæ enim loco scilicet, coactionis ac minarum habentur, *Isac. in §. quadrupli*, *num.* 68. *Infl. de actio.* Francisc. Ripa *resp.* 138. *numer.* 8. Socin. *confil.* 263. *num.* 2. *ex* 8. *lib.* 2. Vincent Honded. *confil.* 29. *numer.* 33. Grammatic. *lecisione* 103. *num.* 55. Olasc. *decisione* 179. *num.* 4. Beroy. *in quest. famit.* *quest.* 154. *num.* 2. *in fin.* Alciat. *confil.* 55. *numer.* 9. *lib.* 9. Aim. Crauet. *confil.* 461. *numer.* 12. *lib.* 3. Iacob. Menoch. *lib.* 3. *presumptione* 126. *numer.* 17. & 22. Ioann. Garc. *tract.*

de nobilitate, gloss. 17. *num.* 15. & 24.

Superior conclusio limitatur *infra* *n.* 11. vbi ostensum erit.

Num. 11.

Circa prædicta contrariæ sunt CDD. sententia. Prima est, quod metus reuerentialis, cum enormissima læsione, solus non sufficiat ad actus rescissionem, vt per Alex. *confil.* 83. *num.* 3. *lib.* 6. Burg. de Paz *confil.* 5. *num.* 7.

Secunda verò est, quod metus reuerentialis cum enormissima læsione, etiam deficiente scilicet, de qua *suprà* *num.* 10. sufficit ad primogenij rescissionem. P. Molina *d. disputatione* 579. *numer.* 29. Ioann. Gutierrez. *in authentica sacramenta pubertum*, *num.* 92. & 94. vbi in Senatu Pontiano sic refert obtentum Francisc. Molin. *tractatu de rit. nupt.* *quest.* 98. *num.* 14. & hæc opinio longè verior, communior, & tam in iudicando, quàm in consulendo receptior est. Si enim sola enormissima læsio sufficit ad infringendam renunciationem, vt *infra* *nam.* 18. quanto magis iuncta cum reuerentiali metu.

Qua retenta sententia, ampliatur etiam ad quascumque personas, & ad quoscumque actus, in quibus enormissima læsio: & metus reuerentialis simul ac complexiue concurrunt; Alexand. Trentaz. *lib.* 5. *variarum resolutione* 2. *titul. de his quæ vi*, *numer.* 8. Graff. *except.* 11. *num.* 11. Mont. *in resp. pro uxoris amato*, 1. *part.* *n.* 76. Petr. Surd. *confilia* 480. *num.* 10. *lib.* 4. Menoch. *presumptione* 127. *num.* 14. *lib.* 3. Ioann. Gutierrez. *tract. de iurament.* *confirmat.* 1. *part.* *cap.* 1. *num.* 26. Farinac. *quest.* 161. *numer.* 38. Castill. *lib.* 3. *cap.* 1. *num.* 154. *cum seqq.* & *tom.* 5. *cap.* 168. §. *unico.* *num.* 43. Idque seruatur in praxi, & in quocumque casu, in quibus metus reuerentialis, & enormissima læsio simul ac complexiue concurrunt, & in omni contractu etiam iurato, vt pluri-

O 2 bus

bus adductis defendit Castill. *tom. 5. cap. 168. §. unico. num. 40. cum seqq.*

Num. 18. & 19.

Num. 12.

Adde P. Molin. d. *disputatione. 579. num. 29.* ubi amplius subdit, quod tunc non solum quoad alias partes, filius primogenium reuocabit, verum etiam quoad emolumenta percepta.

Num. 13.

Vide Gutier. in *authentica sacramenta pubertum. num. 20.* P. Molin. de quo *proxime. num. 28.*

Num. 14.

Idem recēsent P. Molin. *ubi supra. n. 3.* D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controuerf. cap. 2. num. 3.*

Num. 15.

DE communi testantur P. Molin. *lib. 3. disputatione 579. numer. 30.* Francisc. Molin. de *rit. nupt. lib. 3. questione 97. num. 23.*

Quæ conclusio limitatur, quando dolus ex re ipsa contingit: quo casu minor prius relaxationē obtinere debet, ut infra per auct. *num. 25.* ubi prosequemur, & de differentia inter dolum ex proposito, & dolum ex re ipsa, vide Cardin. Tusc. *tom. 2. variarum, conclusione 571. num. 7.* & auct. *infra lib. 4. cap. 9. numero 36.*

Num. 16.

Vide P. Thom. Sanch. *lib. 4. de matrim. disput. 1. num. 9.*

Num. 17.

Diximus cum auctore *supra. num. 9. & 10.*

IN presenti duz ab auctore deducuntur conclusiones, & in utraque eadem concors omnium & recentior sententia est.

Prima, quando maior iurat, & renuntiat iuxta dispositionem *cap. quamuis pactum. de pact. in 6.* in qua specie nequit agere ad rescissionem contractus, P. Molin. *lib. 3. disputatione 579. num. 30. & 31.* D. Ioann. del Castill. *tom. 3. cap. 2. ex num. 60.* Flores Diaz de Men. in *addit. ad Gam. decisione 66.* Franc. Molin. *tratt. de rit. nupt. lib. 3. quest. 96. n. 16.* ubi cum Couarr. Menchac. & ceteris hic præcatis, & dicemus *infra lib. 4. c. 9. n. 36.*

Secunda conclusio est, quando minor renuntiat hereditati delatæ, vel deferendæ, tunc petita absolutione, rescinditur renuntiatio, ut *infra num. 24.* & P. Molin. & D. Ioann. del Castill. de quibus *supra*, Francisc. Molin. *num. 18. & 19.* sic omnes communiter tenentes.

Cæterum de computatione pretij, vel rei, circa renuntiationem lætiuarum, & qualis quantaque debeat esse, vide Escob. de *computatione, post tratt. de ratiocin. cap. 6. per totum.* Paul. Galerat. de *renuntiatione, cent. 2. renuntiatione 102.* Rectè equidem, meo sensu auct. arbitrio iudicis hoc esse cōmittendum asseuerat, de quo vide D. Ioann. del Castill. *ubi supra.* Fontan. *tratt. de pact. nupt. tom. 2. part. 2. gloss. 1. num. 38.*

Hoc ampliatur ut per auct. *infra num. 20.*

Num. 20.

His adde Menoch. *consil. 211. num. 61.* D. Ioann. del Castill. *ubi supra. num. 60. & 90.*

Ampliatur fortius hæc recepta conclusio in minore, qua enim facilitate

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iij. 109

tate semel renuntiavit, & bis, & ter, & pluries idem faciet, vt per Gutierr. in *authenticis sacramenta puberum*, num. 99. Burg. de Paz *consil.* 28. num. 22. Franc. Molin. *vbi supra*, *questione* 97. num. 18. qui etsi quamplurimos contrarium tenentes recenscat, tamen sic concludit, exemplo in muliere, quæ ratione binæ intercessionis pro marito suo, iuuare Velleiano non prohibetur.

Num. 21.

Hæc auctoris sententia verissima est, & differentiam ponit inter maiorem, & minorem renuntiantē, vt maior prætextu enormis læsionis non rescindat contractum, seu renuntiationem, prout est notum *supra* num. 18. Minor verò ecotrā ex sola vltra dimidiū iusti pretij læsione, restitui debeat, prout in præsentī concludit auctor, & recenset P. Molin. *dist. dissertatione* 579. num. 33. *versic. in eadem parte*, D. Ioann. del Castill. *lib.* 3. *cap.* 2. num. 66. & iterum *tom.* 5. *cap.* 67. num. 53. Francisc. Molin. *lib.* 3. *de rit. nupt. quest.* 97. *ex numer.* 7. Ioan. Gut. *vbi supra* num. 88.

Idque in continenti limitat auctor, ibi, *nisi expressè*, de qua limitatione vide præfatos auctores.

Cuius auctoris limitatio restringi debet, vbi est enormissima læsio, quia cū in ea adest dolus ex re ipsa, vt *infra* num. 25. renuntiatio, etsi iurata & dicta clausula fulcita, nil operari debet. Franc. Molin. *de quo proximi*, num. 22. videndus *ex num.* 21.

Num. 22.

Contrarium tenet Matienz. in l. 1. *titul.* 11. *lib.* 5. *receptat.* gloss. 8. num. 52. & auctoris sententia verior & receptior est, & tenenda in iudicando & consulendo, ex traditis à Gutierr. in *authenticis sacramenta puberum*, *ex num.*

114. vbi latius de hoc.

Num. 23.

Vide Gutierr. *tract. de tutel.* 2. *part.* *cap.* 5. num. 72.

Num. 24.

Adde Burg. de Paz *questione* 7. num. 60. Ioann. Garc. *de nobilitate*, gloss. 17. *cap.* 7. num. 4. Gutierr. *de iuramento confirmat.* 1. *part.* *cap.* 26. *per totum*, vbi affirmat, esse communem.

Num. 25.

Ex recentioribus idipsum probant P. Molin. *dist. dissertatione* 579. num. 34. Zcuall. *commun. questione* 604. Gail *lib.* 2. *obseruatione* 42. Thesaur. *decis.* 223. n. 9. Fab. *lib.* 4. *Codicis titul.* 21. *ad SC. Vell. definitione* 10. & de praxi petendi absolutionē ad effectum agendi, vide Ludou. Peguer. *in praxi civil. rub.* 1. *in fine*. Peregr. *decisione* 8. *per totam*. vbi signanter Riccius *in praxi de absolutione iuramenti*, *decisione* 333. vbi plurimos citat, Fontan. *tract. de pact. nuptialibus*, *tom.* 2. *clausula* 7. *gloss.* 2. *part.* 7. n. 10. *cum seqq.* vbi testatur de praxi Cathaloniz, asseuerantes omnes partis citationem esse necessariam.

Ceterum si hæc absolutio ad effectum agendi impetretur, pars aduersa citari non debet, sed si coram Episcopo, vel eius vicario petatur, tunc aduersa pars citanda erit, & ita communis praxis obseruat, vt testatur Paz *in sua praxi*, *tom.* 2. *præclud.* 2. num. 38.

Num. 26.

Sequitur P. Molin. *dist. diss.* 579.

Num. 27.

Hæc auctoris conclusio communis est, nullūque habet, ni fallor,

O 3 lor,

lor, contradictorem, & tamquam verissimam sequuti sunt Burg. de Paz *consil.* 2. per totum, vbi num. 3. Ioann. Garç. de nobilitate, gloss. 17. numer. 10. P. Molin. *dist. dissertatione* 579. numer. 17. D. Ioann. del Castill. tom. 3. cap. 2. num. 86. Thesaur. *decisione* 66. num. 2. in fin. Rota Prouinc. Marchie *decisione* 40. parte 1. vbi decusum, Rota per Farinac. *decisione* 60. ex numer. 1. parte 1. in nouissim. vbi num. 2. signanter subdit, sufficere monialem habere illam partem dotis, quæ de consuetudine monialibus tradi solet, Francisc. Molin. *de rit. nupt.* lib. 3. quest. 99. vbi *memor.* 16. in fin. cum Couarr. Sozin. Crauet. & Menchaca concludit hanc esse veriorum opinionem, tam in iudicando, quam in consulendo, asseuerans, amplius nunquam contrarium vidisse, Fontan. *de pact. nupt. clausul.* 4. gloss. 2. part. 1. num. 35. & 36. Petr. Cauall. *consil.* 104. ex numer. 17. Pacian. *consil.* 32. num. 68. Camill. de le Rata *consil.* 24. per totum, Adrian. Neguf. *consil.* 10. Marius Giurba *ad consuet. Mesanens.* cap. 3. gloss. 7. num. 55. P. Azor tom. 2. *moral. lib.* 2. cap. 18. P. Thom. Sanchez in *precepta Decalogi lib.* 7. cap. 6. numer. 10 quorum sententiam tamquam verissimam probamus, & communiter tenemus tam in iudicando, quam in consulendo.

Hæc conclusio ampliatur etiam omnibus fratribus in vita patris deficientibus, vt *inferius* num. 48. ostensum erit.

Limitatur, si renuntiatio ante ingressum monasterij fiat, per eam quæ ingredi monasterium desiderat, sed nondum acceptata est, quo casu renuntiatio non valet, ex *cap.* 26. cuius sacra dispositio in renuntiatione & in omni contractu, vltro, citroque obligatorio constanter viget, vt per Molin. vbi *supra* num. 21. licet in testamentis, eleemosynis, & aliis vltimis voluntariis contrarium teneatur, quam sententiam etsi Gutierr. non fuit ausus

terminare, in *cap. quammis pactum*, verbo dum nuptus, numer. 4. Attamen re maturius perpenſa, sequitur *lib.* 2. *canonic. cap.* 1. num. 26. & post eum id ipsum recensent P. Molin. *tract. de diff. nupt.* vbi proxime num. 26. & 27. & fuit ita declaratum per sacram congregationem Cardinalium, vt in *dist. cap.* 16. prenotatur.

Num. 28.

Vide P. Molin. *dist. dissertatione* 579. num. 13. D. Ioann. del Castill. tom. 3. cap. 2. num. 47. Petr. Surd. *tract. de aliment. priuileg.* 56. num. 41.

Num. 29.

Qua in re duo casus considerandi sunt.

Primus, si congruè dotata est filia, inspectis facultatibus patris, assignationis tempore non augetur dos, vt per Mantie. *de iust. & ambig. conueni.* lib. 12. tit. 24. Marius Giurba *ad consuet. Mesan.* cap. 3. gloss. 14. numer. 14. & 15. D. Ioann. del Castill. *dist. cap.* 3. ex n. 43. Fontan. *tract. de pact. nupt.* tom. 2. claus. 9. gloss. unica, part. 1. numer. 33. Carol. de Grass. *decisione* 2. numer. 21. Caualecan. *decisione* 32. ex numer. 15. D. Garç. de Mastrill. *decisione* 1. num. 15. Anton. Fab. lib. 2. *Codici* tit. 3. de pact. diffinitione 11. Antonin. de Amat. *variarum resolutione* 23. num. 5.

Secundus casus est, si pater filiam minus congruè dotabit, tunc augetur dos, habito respectu ad donationis, seu renuntiationis tempus, Vald. in *addit. ad X. ar. in l. i. iuniam in prioribus, limitatione* 4. legis Regni. versiculo secundus casus, Gratian. *decisione* 23. per totam. Rota Romana *decis.* 160. numer. 7. post Pacificum de Saluian. *interdict.* Burg. de Paz *consil.* 5. num. 7. Pet. Surd. *consil.* 488. à num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iij. III

28. lib. 4. Anton. de Amat. de quo proximi, ex num. 3. & in utroque casu tempus renuntiationis inspiciendum est, ex auctore in presenti, & ex communi & recepta sententia, Pinel. de rescind. vendit. 3. parte cap. 4. numer. 15. Gratian. discept. cap. 461. numer. 2. Mascard. consil. 963. Petr. Surd. consil. 451. numer. 33. Rota per Farin. decisione 87. numer. 4. parte 1. in nouissim. 191. ex numer. 1. in nou. Alex. Ludouilf. decisione 553. numer. 2. 570. numer. 5. Anton. Fab. tit. de rescind. venditione, diffinitione 2. 19. Cardin. Tusc. conclusionem 295. tom. 5. num. 1. Giurba decisione 105. ex numer. 3. Riccius in addit. ad Franch. decisione 243. qui omnes asseuerant, in contractu momentaneo id necessarium esse, prout in venditione, ex l. 2. C. de rescind. venditione, & cap. cum dilecti, de emptione & venditione, & leg. 56. titul. 5. parte 5. & l. 1. titul. 11. lib. 5. recopilat.

Quæ regula in contractibus successiuis solet limitari, ubi læsio in quouis tempore contractus consideratur, ut in locatione, de quo per Gam. decisione 19. Gutierr. lib. 2. quæst. 138. Iacob. Canz. 1. part. variarum cap. 1. ex num. 253. Ioann. Francisc. de Pont. consil. 138. ex numer. 1. volum. 2.

Cæterum superior principalis conclusio ampliatur, etiam si dictum sit, quòd dos loco legitimæ subrogetur. Anton. de Amat. ubi supra num. 6.

Tandem ulterius adde quòd rescissa quandoque ex cap. læsionis renuntiatione, filia tantummodo legitimæ supplementum debetur, Fontan. tom. 2. tract. de pact. nupt. clausula 9. gloss. unica, part. 1. numer. 33. Anton. Fab. lib. 2. Codicis titul. 3. diffinu. 8. cum relatis ab Amat. ubi supra, num. 2. neque ideo primogenium annullabitur, ex traditis supra cap. 1. numer. 27. & latius cap. 15. ex num. 24. maximè verò si ad successiorem huius primogenij ipsa filia renuntians vocata fuisset, ut infra numero 35.

Num. 30. 31. & 32.

DVæ sunt opiniones Doctorum ex diametro contrariæ ac repugnantes.

Prima est quòd enormissima læsio consideratur in contractibus donationis, renuntiationis & similium, ubi minor ultra medietatem bonorum suorum largiretur, Petr. Surd. consil. 46. numer. 15. M. Anton. Peregr. consil. 77. numer. 35. volum. 1. Fontan. israel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 10. parte 2. num. 50. & glossa 18. claus. 4. num. 71.

Secunda opinio est, quòd minor renuntians, vel donans consultò, & adhibito iuramento, etiam enormissimè læsus, non restituitur.

Prima opinio procedit, quando donatio minori fuit corresponsiva ad aliquid, vel facta sine iusta causa, ut hic.

Secunda verò, quando donatio fuit pura, nullo excepto, & ex mera donantis liberalitate proveniens, simulque iusta ac honesta causa intercedente, in quo sensu auct. accipiendus est, & etiam id communiter tenentes senserunt, D. Ioann. del Castil. de quo proximi, Vincent. de Franch. decisione 119. num. 12. Canz. variarum cap. 15. de renuntiatione ex numer. 223. Fontan. tom. 2. clausul. 9. gloss. unica, parte 2. num. 4. qui de communi testatur.

Ampliatur hæc auctoris conclusio, etiam si renuntiatio facta sit fratri ac patruo, Ioann. del Castil. ubi proximi, num. 86. quidquid in contrarium dicat Font. dist. tract. de pact. nupt. gloss. unica, part. 1. num. 43. quia hic non inspicitur diuersitas personarum, videlicet an renunciatio facta sit patri, an verò patruo, vel fratri, & an hæreditas delata sit, necne, tantum namque in consideratione est ipsa causa renuntiationis, id est, institutio maioratus, cum in eius,

ius, totiùsque Reipublicæ utilitatem conuertatur, vt *suprà* num. 28. ostensum fuit; quare consultius est, vt filia, quæ sic renuntiavit, ad eius successorem vocetur, vt maioratus firmior reddatur, ex auct. *suprà* num. 35.

Num. 33.

ADde auct. *suprà* num. 28. P. Molin. *disputatione* 579. numer. 33. vbi subdit huius sententiæ rationem.

Num. 34.

DICTum est *suprà* numer. 8.

Num. 35.

SEquitur P. Molin. *dict. disputat.* 579. num. ...

Num. 36.

IDipsum recenset Flores Diaz de Molina in add. t. ad Gam. *decisione* 219. num. 4.

Num. 37.

VIdet P. Molin. *dict. disputatione* 579. num. 24.

Num. 38. usque ad 46.

His adde Paz de non meliorand. filiabus, cap. 10. numer. 102. P. Molin. *tract. de iust. & iure*, tom. 2. *disputatione* 282. versiculo, quo loco observat. P. Thom. Sanchez in *præcept. Decalog.* lib. 7. cap. 7. ex num. 50.

Quid de filia renuntiante dum nuptui traderetur, vide Menoch. *consil.* 196. numer. 46. Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* lib. 3. *quest.* 95. numer. 13. vbi concludit, auctorem locutum fuisse, quando talis renuntiatio facta fuit extra

contractum matrimonij, & de materia textus in *dict. l. si unquam*, vltra relatos, vide Mier. 1. *parte de maior. quest.* 21. ex num. 58.

Num. 47.

IN hac questione dux repertiuntur lex diametro contrariæ sententiæ.

Prima est, quòd nepotes, etiam præmortuo parente in vita aui exclusi censentur, neque ex propria persona succedere possunt. P. Molin. *d. disputatione* 579. ex numer. 14. Maynard. *decis.* 23. lib. 4. Aneus Robertus lib. 2. *rerum iudicatarum*, cap. 5. & vide Menoch. *consil.* 944. num. 42. lib. 10.

Secunda verò sententia est quòd si moriatur filius in vita parentis, cuius hæreditatem renuntiavit, nepotes aucto ex propria persona succedere possint, quæ tam in iudicando, quàm in consulendo receptior est. Grassis de *success. ab intestat.* §. *legitima*, *quest.* 4. numer. 3. Ludovic. Morosc. *consil.* 22. omnino videndus, quia signanter disputat, idque resoluit Ludovic. Peguer. *decisione Cathalonie* 65. 2. *part.* Vincent. de Franch. *decisione* 67. vbi Riccius alios adducit, Anton. Fab. lib. 2. *Codicis*, titulus 3. de *pass. diffinitione* 1. & *diffinitione* 14. D. Ioann. del Castill. lib. 3. *contrau. cap.* 2. numer. 49. & lib. 5. cap. 67. numer. 52. Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* lib. 3. *quest.* 93. num. 16. & 17. Canzer *tom.* 3. *variatarum cap.* 15. ex numer. 47. vbi ex num. 49. hanc sententiam magis communem dicit Fontan. *tom.* 2. de *pass. nupt. clausul.* 9. *gloss. unica*, *parte* 1. disputans ex num. 52. & sic concludens numer. 60. qui omnium præstantior materiam tractat, P. Azor lib. 2. *inst. moral. tom.* 2. cap. 28. *quest.* 13. P. Thom. Sanchez *dict. lib.* 3. cap. 7. & videndus omnino Amat. *resolut.* 23.

Ampliatur primò hæc communissima sententia, etiam si nepotes sint

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iij. 113

sint matris hæredes. Petr. Surd. *consil.* 133. *ex num.* 26. Fontan. *vbi supra*, num. 58. Sanchez *dist. cap.* 7. num. 46.

Ampliatur secundò, etiam si parens aliqua dote recepta renuntiasset. Surd. *vbi supra*, *in m.* 30. Sanchez num. 44.

Ampliatur tertio, etiam si nepos succedere intendat cum patruis, vel auunculis, qui sunt in propinquiore gradu ipsi ayo. Surd. *vbi supra*, Sanchez numer. 43.

Ampliatur quarto, etiam si renuntians cuiusdam promississet pro bonis quibus renuntiat, Sanchez numero 48.

Ampliatur quinto, etiam si parens renuntiasset pro se & suis hæredibus. Sanchez numer. 47.

Ampliatur sexto, siue filia renuntians fuisset dotata de bonis maternis, siue nò, vt cum Alex. qui de communi refert, tenet Francisc. Molin. *tract. de rit. nuptiarum*, *dist. quest.* 93. num. 16.

Ampliatur septimo, etiam si ageretur de bonis fraternis. Idem num. 18.

NUM. 48.

EX traditis ab auctore duas conclusiones obserua.

Prima conclusio est, quòd filia quæ renuntiavit in fauorem aliorum fratrum hæreditati paternæ, illis extinctis quasi deficiente renuntiationis causa hæreditatem petere potest. Riccius *in addit. ad Franch. decisio* 67. Andr. Molfes. *ad consuetud. Neapolit. tom.* 1. *titul. de renuntiatione*, *quest.* 2. numer. 5. & 6. & ex Bald. *hic præcitato*, notant DD. quos infra in secunda conclusione adducam.

Ampliatur primò hæc conclusio, vt procedat quamvis tempore mortis patris, alij fratres supersint, si illi hæreditatem delatam repudiasent, sic ex Menchaca, Maranta & Beroyo recentet Sanchez *lib.* 7. *Decalogi*, *cap.* 17.

non 21.

Ampliatur secundò in renuntiatione feudi, nam quotiescumque facta est contemplatione certæ personæ, ea extincta non nocet renuntianti. *cap.* 1. *de eo qui finem fecit agnato*. Afflicti. *ibi in princ.* Albenf. *consil.* 380. num. 8. Preposit. *in cap.* 1. §. *præterea*, *in fin. sub num.* 2. *quibus modis feud. amit.* Bald. *in l.* 1. *quest.* 50. num. 41. ff. *de rerum diuisione*. Petr. Surd. plura referens, *consil.* 446. num. 16. & 17. *lib.* 3. Ludolp. Schrader. *tract. de feud. part.* 8. *cap.* 5. num. 26. & 27. Enric. Rosent. *de feud. cap.* 2. *quest.* 20. num. 6. vbi plura refert *lu. D.*

Ampliatur tertio, vt procedat, quamvis tempore renuntiationis nulli alij fratres extant, nec descendentes, corrui etenim penitus renuntiatio illa, si tempore mortis patris adhuc non sint, vt ex Gom. Gutier. Azor. probat Sanchez *vbi supra* num. 20.

Ampliatur quarto in renuntiationibus ab ascendentibus factis respectu hæreditatum descendantium, vt per Molin. *dist. disputatione* 579. num. 13. *versiculo*, eo verò. Gutier. *de iuramenti confirmat.* 1. *parte*, *cap.* 19. num. 4. P. Sanch. *de quo proximè*, num. 54.

Ampliatur quinto in renuntiatione facta fauore lineæ masculinæ, quæ non nocet renuntianti, ea finita, Sozin. *iun. consil.* 15. num. 3. *lib.* 2. Bursat. *consil.* 51. num. 7. vbi testatur ita in Rota Romana iudicatum fuisse.

Ampliatur sexto, vbi pactum exclusiuum fœminarum infauorem masculorum appositum est, quia extinctis masculis, fœminis non nocet, Rota per Farinac. *decisio* 535. numer. 2. & 3. *in nou.*

Limitatur primò, vbi renuntiatio à filia dote recepta facta est, tunc etiam extinctis masculis tenet, quia cum adhuc renuntiationis causa persistat, persistit quoque renuntiationis valor, P. Sanchez *vbi supra* num. 27.

Limitatur secundò, vbi parens, cui
P renun-

114. Additiones ad Molinam

renuntiatur est, stipulatur pro se & suis hæredibus, P. Thom. Sanchez *num. 27. § 17.*

Limitatur tertio, nisi renuntiatio fiat, eo quod renuntians in religione profiteri velit, tunc enim in omnem euentum renuntiasse censetur, ideoque renuntiatio subsistit, quamuis cæteri omnes descendentes viuo parente deficiant, propterea ex Aim. Couarr. Menchac. P. Molin. recenset Sanchez *ubi supra num. 23.* Subdens nullum succedendi ius etiam ab intestato superesse renuntianti.

Limitatur quarto, nisi eo intuitu renuntiatio facta est, ut ex illis bonis parens aliquod pium opus instituat, sic cum Molina Theologo probat Sanchez *ubi supra num. 30.*

Limitatur quinto, ubicumque adfunt descendentes illius patris, cuius hæreditas renunciata est; Azor. *lib. 2. insti. moral. tom. 2. cap. 28. questione 11. num. 17.*

Secunda verò conclusio est, quod si renuntiatio paternæ hæreditatis fiat ad hoc quod ex illis bonis instituat maioratus, etiam cæteris fratribus extinctis, renuntians exclusa censetur, Ioan. Gutier. in *dist. cap. quævis pactum, §. omni nozin fin.* P. Molin. *ubi supra numer. 19.* Vald. in *addit. ad Roderic. Xuar. ad legem, quoniam in prioribus limitatione 4. lit. H.* Jacob. Menoch. *consil. 335. numer. 15. volum. 4.* P. Thom. Sanchez *ubi supra n. 26.* Ludolph. Schrader. *tract. de feud. part. 8. cap. 5. num. 7.* qui loquitur in renuntiatione perpetua & absoluta feudi, quorum sententia verissima est, tam in iudicando, quam in consulendo, à qua numquam recedas, tum propter perpetuam naturam maioratus, tum etiam propter recentiorum DD. auctoritatem, inter quos nullum inuenimus qui contrarium sentiat.

Num. 49. & 50.

Vide Bald. in *l. quævis, num. 8. Cod. de fideicommiss. Dec. consil. 86.* qui contrà tenent. Sed pro auct. adde Gutier. de *iuram. confirmat. 1. parte, cap. 19. numer. 2.* P. Molin. *dist. disputatione 579. num. 1.* quorum sententia receptor est, & addit. ad *dist. consilium Decij id ipsum fatetur, reprobans Bald.*

CAPVT IV.

Num. 1. & 2.

IDE auct. in calce operis sui *num. 9. P. Molin. tom. 3. de iust. & iure, disput. 592. ex num. 1.*

Num. 3. & 4.

V Bicumque substantia dispositionis in liberum arbitrium non confertur, sed tantum electio personæ, valet dispositio, non e contrà. Hæc est auctoris conclusio, & communiter tenenda, secundum Mier. *1. parte de maiorat. quæstione 48. ex numer. 1.* P. Molin. *tom. 3. disputatione 592. ex num. 1.* Matien. *in l. 5. gloss. 2. titul. 4. lib. 5. recopilat. Menoch. lib. 4. presumptione 125. num. 2.* idem *consil. 408. num. 25. & consil. 1054. num. 5. lib. 12.* Marc. Anton. Peregr. *tract. de fideicommiss. artic. 33. ex numer. 52.* Paz *tract. de tenut. cap. 34.* D. Ioann. del Castill. *tom. 5. contron. cap. 67. ex numer. 1.* Cardin. Tusc. *tom. 1. practic. conclusione 62. num. 2.* Monet. *tract. de commut. ultim. volunt. cap. 5. num. 61.* & de materia textus in *l. capiatori. e.* vide D. Ioann. del Castill. *tom. 2. contron. cap. 6. per totum.*

Hæc præsens conclusio ampliatur primò in melioratione, quæ in arbitrium commissarij solet conferri, iuxta *l. 5. titul. 4. lib. 5. recopilat. & per Gutier. lib. 2.*

lib. 2. pract. quest. 42. ex num. 1. D. Ioann. del Castill. lib. 2. cap. 6. per totum.

Amplius secundò, vbi cumque substantia est certa, quia testator in certa quota, vel in certa quantitate, aliquem instituit, veluti, si conferatur electio pauperum in arbitrium alterius, non erit captatoria voluntas, Cardin. Tusc. de quo *suprà*, numer. 28. Paz diff. cap. 34. ex num. 79. qui loquitur, vbi distributio bonorum inter certas personas committitur.

Amplius tertio, quatenus probat, quòd vbi cumque substantia dispositionis in arbitrium alterius confertur, non valet dispositio, vt procedat etiam favore piæ causæ. Cardin. Tusc. *vbi suprà*, numer. 4. D. Ioann. del Castill. diff. cap. 6. numer. 7. assignans differentiam inter captatoriam voluntatem, & dispositionem illam, quæ ab alieno arbitrio pendet.

Num. 5. & 6.

Successio maioratus non ab ultimo possessore, sed à primo fundatore defertur, etiam in maiotatu electiuo, prout communiter in Hispanorum primogeniis tenetur, vt per auct. *suprà* num. 1. & cap. 8. per totum, quod in specie recenset Sesse *decisione* Aragoniæ 436. ex numer. 2. P. Molin. *vbi suprà*, numer. 3. Simon de Pratt. *tratt. de interpretatione volun. Aub.* 4. *solutione* 1. numer. 65. Iacob. Menoch. *consil.* 124. num. 13. lib. 2. & *consil.* 316. num. 4. & 5. lib. 4. & *consil.* 1017. numer. 1. Paz *tratt. de tenur.* cap. 59. num. 193. Vincent. Fufar. *de substit. quasi.* 224. ex numer. 3. & *questione* 511. per totum.

Num. 7.

Vide P. Molin. *diff. dissertatione* 591.

Num. 8. & 9.

Idem *vbi suprà*.

Num. 10. vsque ad 22.

Regula iuris est, quòd eligens non potest electum onere fideicommissi grauari, Vincent. Fufar. *diff. quest.* 511. per totum, & quod arctius est, neque aliquo onere inestimabili is affici potest, quæ sententia verissima est in iudicando & consulendo, quidquid Peralta in contrarium sentiat *hic præcatus*, vt per Molin. Theolog. *diff. dissertatione* 579. numer. 5. Aluarad. *de consecr. ment. defuncti* lib. 2. cap. 2. ex num. 21. Sesse *decisione* 55. numer. 13. & *decisione* 437. n. 3. Robles de Salzedo *de representatione* lib. 3. cap. 19. à num. 63. Castill. *tom.* 5. cap. 161. numer. 6. & tamquam probabiliorem nos quoque amplexi sumus, asseuerantes equidem non posse electum aliquo onere siue æstimabili, siue inestimabili grauari; & miror quomodo contrarium sensisset Peralt. vir alioquin doctissimus, siquidem tenetur eligens gratis electionem facere, neque ipse in eligendo aliquod gratuitum munus exercet, cum per electionem non ipsi, imò institutori succedatur.

Hæc præfens conclusio limitatur, vbi cumque grauamen in fauorem alterius ex filiis appositum est, ex Sesse *diff. decisione* 55. numer. 13. & *diff. decisione* 437. num. 3. Vincent. Fufar. *de fideicommissi substitutione*, *vbi suprà*, num. 8.

Limitatur etiam vt per auctor. *infra* num. 32.

Num. 22. vsque ad 25.

Eligendi successorem facultas, si fuit ad tempus mortis restricta, electio antea facta non tenet, ex ratione,

114. Additiones ad Molinam

renuntiaturum est, stipulatur pro se & suis hæredibus, .P. Thom. Sanchez
num. 27.

Limitatur tertio, nisi renuntiatio fiat, eo quod renuntians in religione profiteri velit, tunc enim in omnem eventum renuntiassè censetur, ideoque renuntiatio subsistit, quamvis cæteri omnes descendentes viuo parente deficiant, pro ut ex Aim. Couarr. Menchac. P. Molin. recenset Sanchez ubi supra num. 23. subdens nullum succedendi ius etiam ab intestato superesse renuntianti.

Limitatur quarto, nisi eo intuitu renuntiatio facta est, ut ex illis bonis patrens aliquid pium opus instituatur, sic cum Molina Theologo probat Sanch. ubi supra num. 30.

Limitatur quinto, ubicumque adfunt descendentes illius patris, cuius hæreditas renunciata est; Azor. lib. 2. instit. moral. tom. 2. cap. 28. questione 11. num. 17.

Secunda verò conclusio est, quod si renuntiatio paternæ hæreditatis fiat ad hoc quod ex illis bonis instituatur maioratus, etiam cæteris fratribus extinctis, renuntians exclusa censetur, Ioan. Gutier. in dist. cap. quæsumus passum, §. omnino, in fin. P. Molin. ubi supra numer. 19: Vald. in addit. ad Roderic. Xuar. ad legem, quoniam in prioribus, limitatione 4. lit. H. Iacob. Menoch. consil. 335. numer. 15. volum. 4. P. Thom. Sanch. ubi supra n. 26. Ludolph. Schrader. tract. de feud. part. 3. cap. 5. num. 7. qui loquitur in renuntiatione perpetua & absoluta feudi, quorum sententia verissima est, tam in iudicando, quam in consulendo, à qua numquam recedas, tum propter perpetuam naturam maioratus, tum etiam propter recentiorum DD. auctoritatem, inter quos nullum inuenimus qui contrarium sentiat.

Num. 49. & 50.

Vide Bald. in l. quamvis, num. 8. Cod. de fideicommiss. Dec. consil. 86. qui contrà tenent. Sed pro auct. adde Gu-tierr. de iuram. confirmat. 1. parte, cap. 19. numer. 2. P. Molin. dist. disputatione 579. num. 1. quorum sententia receptior est, & addit. ad dict. consilium Decij id ipsum fatetur, reprobans Bald.

CAPVT IV.

Num. 1. & 2.

IDE auct. in calce operis sui num. 9. P. Molin. tom. 3. de iust. & iure, disput. 592. ex num. 1.

Num. 3. & 4.

V Bicumque substantia dispositio-nis in liberum arbitrium non confertur, sed tantum electio perso-næ, valet dispositio, non econtrà. Hæc est auctoris conclusio, & communiter tenenda, secundum Mier. 1. parte de ma-ioratus, questione 48. ex numer. 1. P. Molin. tom. 3. disputatione 592. ex num. 2. Matienz. in l. 5. gloss. 2. titul. 4. lib. 5. recopilat. Me-noch. lib. 4. præsumptione 125. num. 2. idem consil. 408. num. 25. & consil. 1054. num. 5. lib. 12. Marc. Anton. Peregr. tract. de fidei-commiss. artic. 33. ex numer. 52. Paz tract. de tenuit. cap. 34. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 67. ex numer. 1. Cardin. Tusc. tom. 1. prætic. conclusionem 62. num. 2. Monet. tract. de commut. ultim. volunt. cap. 5. num. 61. & de materia textus in l. captatorie, vide D. Ioann. del Castill. tom. 2. controu. cap. 6. per totum.

Hæc præsens conclusio ampliatur primò in melioratione, quæ in arbi-trium commissarij solet conferri, iux-ta l. 5. titul. 4. lib. 5. recopilat. & per Gutier. lib. 2.

lib. 2. præf. quest. 42. ex num. 1. D. Ioann. del Castill. lict. cap. 6. per totum.

Ampliatur secundò, vbi cumque substantia est certa, quia testator in certa quota, vel in certa quantitate, aliquem instituit, veluti, si confertur electio pauperum in arbitrium alterius, non erit captatoria voluntas, Cardin. Tusc. de quo *suprà*, numer. 28. *Paz dist. cap. 34. ex num. 79. qui loquitur, vbi distributio bonorum inter certas personas committitur.*

Ampliatur tertio, quatenus probat, quòd vbi cumque substantia dispositionis in arbitrium alterius confertur, non valet dispositio, vt procedat etiam fauore piæ causæ. Cardin. Tusc. *vbi supra*, numer. 4. D. Ioann. del Castill. *dict. cap. 6. num. 7. assignans differentiam inter captatoriam voluntatem, & dispositionem illam, quæ ab alieno arbitrio pendet.*

Num. 5. & 6.

Successio maioratus non ab vltimo possessore, sed à primo fundatore defertur, etiam in maioratu electiuo, prout communiter in Hispanorum primogeniis tenetur, vt per auct. *suprà* num. 1. & cap. 8. per totum, quod in specie recenset Sesse *decisione Aragoniæ 436. ex numer. 2. P. Molin. vbi supra*, numer. 3. Simon de Præt. *tratl. de interpretatione vltimæ volunt. lib. 4. solutione 1. numer. 65. Iacob. Menoch. consil. 114. num. 13. lib. 2. & consil. 316. num. 4. & 5. lib. 4. & consil. 1017. numer. 1. Paz tratl. de tenui. cap. 59. num. 190. Vincent. Fufar. de substit. quest. 224. ex numer. 3. & questione 511. per totum.*

Num. 7.

Vide P. Molin. *dict. diffinitione 591.*

Num. 8. & 9.

Idem *vbi supra.*

Num. 10. vsque ad 22.

Regula iuris est, quòd eligens non potest electum onere fideicommissi grauare, Vincent. Fufar. *dict. quest. 511. per totum*, & quod arctius est, neque aliquo onere inæstimabili is affici potest, quæ sententia verissima est in iudicando & consulendo, quidquid Peralta in contrarium sentiat *hic* præcatus, vt per Molin. Theolog. *dist. diffinitione 579. numer. 5. Aluarad. de correct. ment. defuncti. lib. 2. cap. 2. ex num. 21. Sesse decisione 55. numer. 13. & decisione 437. n. 3. Robles de Salzedo de representatione lib. 3. cap. 19. à num. 63. Castill. tom. 5. cap. 161. numer. 6. & tamquam probabiliorem nos quoque amplexi sumus, asseuerantes equidem non posse electum aliquo onere siue æstimabili, siue inæstimabili grauari, & miror quomodo contrarium sensisset Peralt. vir alioquin doctissimus, siquidem tenetur eligens gratis electionem facere, neque ipse in eligendo aliquod gratuitum munus exercet, cum per electionem non ipsi, imò institutori succedatur.*

Hæc præsens conclusio limitatur, vbi cumque grauamen in fauorem alterius ex filiis appositum est, ex Sesse *dict. decisione 55. numer. 13. & dict. decisione 437. num. 3. Vincent. Fufar. de fideicommissi substitutione, vbi supra, num. 8.*

Limitatur etiam vt per auctor. *infra* num. 31.

Num. 22. vsque ad 25.

Eligendi successorum facultas, si fuit ad tempus mortis restricta, electio antea facta non tenet, ex ratione,

P 2 tione,

116 Additiones ad Molinam

tione, de qua in præfenti. P. Molin. *tract. 2. de iust. & iure, disputatione 593.* Aluarad. *de consuet. nunt. defuncti. lib. 2. cap. 2. numer. 25.* Aluar. Valasc. *consultatione 102. ex numer. 23.* Cald. Pereyr. *de vniuers. iure emphyt. questione 3.* Flores de Mena *lib. 3. variarum, quest. 22. ex num. 16.* idem *in additione ad Gam. decisione 36. num. 1.* Auend. *in leg. 17. Tauri, gloss. 6. & in L. 5. num. 3.* Paz *tract. de tenu. cap. 34. ex numer. 52.* Cartar. *decisione 35.* Rota per Farinac. *decisione 323. ex num. 1.* & eligere potest semel, aut pluries vsque ad mortem variare, etiamsi electio, seu nominatio ipsa per viam donationis inter viuos, aut cuiuslibet contractus facta fuerit. D. Ioann. del Castill. *lib. 2. controu. cap. 26. ex num. 63.* idem *tom. 6. cap. 80. ex num. 18.* & *cap. 182. numer. 19.* Fontan. *in additione ad tractat. de pact. nupt. tom. 2. numer. 7. vrsusculo finaliter.* P. Molin. *tract. 2. disputatione 593.*

Hoc limitatur, si testator iussit bona sua post mortem hæredis pauperibus restitui, quia etsi restitutio fiat in vita, tenet, eo quod testator nullam affectionem ad certos pauperes habuit, vt per Bald. *in l. post mortem, n. 16. C. de fideic.* & hæc est communis sententia in iudicando & consulendo, licet alij contrarium sentiant, quos refert Zeuall. *commun. quest. 684. ex numer. 1.* sequitur Mantica *lib. 8. coniecturarum, titul. 5. num. 70 & 20.*

Et hæc limitatio procedit, quotiescumque bona inter pauperes pro prima vice diuidi iussit testator, ceterum si in perpetuum iussit, quod in die natiuitatis Domini, vel Sancti Ioannis Baptistæ, talis elemosyna distribueretur, in hoc casu propter deuotionem defuncti, & formam præscriptam non poterit hæres, vel patronus, ante illius temporis aduentum, pauperibus elemosynam præbere, Zeuall. *dict. quest. 684. num. 4.* vbi ita setuari in Ecclesia Toletana testatur.

Limitatur etiam hæc recepta conclusio fauore dotis, vt per Valasc. *dict. consultatione 102. num. 1.* Flores de Mena *vbi supra ex numer. 18.* Cald. Pereyr. *de quo proximè n. 49.* quod intellige, vbi ad est pactum de non reuocando, ex Valasc. & Pereyra, quos refert D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 80. numer. 40.* vel vbi traditio secuta est, vt præfati tenent.

Num. 25. vsque ad 31.

Idem recenset P. Molin. *dict. disputat. 593.* & de interpretatione textus *in l. post mortem, hic præcitata.* Vide M. Ant. Peregrin. *de fideicommiss. artic. 2. numer. 51.* Anton. Fabr. *super Codice titul. de fideicommiss. definitione 13.* Castill. *d. cap. 80. num. 8.*

Num. 31.

Sequitur P. Molina *vbi supra.*

Num. 32. & 33.

His maximè sunt conducibilia adducta per auctorem. *infra cap. 11. num. 4.* & in specie Canzer *variarum resolut. parte 3. cap. 15. remissiuè.* Fontan. *de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 9. parte 5. numero 82.*

Num. 34.

His adde Flores de Mena *d. quest. 22. numer. 9.* P. Molin. *d. disputatione 593. numer. 3.* Paz *de tenu. d. cap. 34. numer. 53.* & *54.* Rota per Farinac. *decisione 323. ex num. 1.*

Num. 35.

Concluditur hic, quod si electio competit ex contractu, eligens variare potest, & adducitur textus *in l.*

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iv. 117

in l. cum qui c. ritarum. §. fin. ff. de verborum obligationibus, qui textus ad materiam maioratus protrahi non debet, quia est omnino diuersa, & loquitur in eligente nomine proprio, & ad propriam utilitatem: quod secus in electione, quæ fit in electione maioratus, & ex voluntate alterius, quo casu electio videtur facta ab institutore maioratus, & non ab eligente, ex adductis suprà n. 12. ex quo inferitur, quod facta electione personarum, etiam in contractu per possessorem maioratus, sic functus est officio suo, tanquam si ab ipso possessore maioratus facta esset, & per consequens non poterit reuocare, etiam si in actu eligendi ius reuocandi conseruaret, ex l. 35. Tauri. Cæterum ab auctoris sententia in praxi non est recedendum, ex adductis à Flores de Mena lib. 3. variarum, cap. 22. num. 130. videndus ex num. 9. & numer. 14. vbi respondet ad textum in d. §. finali, Castill. l. i. m. 5. cap. 80. numer. 10. cum seqq. vbi latius de hoc. Ego sanè in eadem sum opinione, præcipuè re integra, nam facta traditione sue vera, sue ficta, de qua dicemus infrà lib. 4. cap. 2. amplius non licebit variare, vel si tempore electionis intercedat pactum de non reuocando, iuxta magis communem sententiam, vt per auct. d. cap. 2. & comprobatur ex his quæ adducit Bart. in d. §. finali. num. 4. nempe, quod in specie illius legis non admittitur variatio post litem contestatam, & hoc ex ea ratione, quia per litem contestationem perfectè videtur facta electio, cum litem contestando dicatur quis contrahere. l. 33. de peculio. Ita Imol. in d. §. finali. sub num. 5. colum. 2. cuius meminit Cumanus ibidem num. 5. Flores de Mena d. cap. 22. num. 30. Castill. de quo proximè. Peralta in l. vnam ex familia, num. 19. ff. de legat. 2. quod absque dubio procedit, quando electio fit per contractum, & competit ex contractu: secus verò vbi in tempus mortis electio

commissa est, ex adductis sup. numer. 23. & 34. Pereyr. de vnu. v. iure. §. 3. cap. 2. numer. 7. Valasc. d. consultatione 102. i. m. 29. Paz d. cap. 34. ex numer. 60. Flores de Mena in additioe ad Gam. d. decisione 36.

' Num. 36.

Vide Aluar. Valasc. decisione 102. numer. 17. & 23. Caldas vbi sup. 3. parte cap. 3. numer. 50. & cap. 8. num. 1. Paz d. cap. 34. n. 57. Flores de Mena vbi suprà. Rota per Farinac. d. decisione 323. numer. 2. part. 1. in nouissimis. Theaur. lib. 1. quest. 65. num. 7. Petr. Surd. consil. 264. à numer. 7. lib. 3. Simon de Prax. de interpretatione ultimæ voluntatis, folio 40. solutione 4. D. Ioann. del Castill. lib. 2. controu. cap. 26. num. 65. & cap. 160. Vincent. Fufar. de fideicommiss. substitutione, quest. 510. P. Molin. de quo proximè, numer. 4. Quid si protestatur elector, vt possit variare, vide Crauet. consil. 719. numer. 24. lib. 4.

Num. 37.

Adde P. Molin. vbi suprà, Paz numer. 65. vbi numer. 81. quid de facultate meliorandi marito concessa.

Num. 38.

Vide P. Molin. dicit. disputatione 593. numer. 5. Mier. de maiorat. parte 1. questione 19. num. 5. Ioann. Petr. Fontan. de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 10. part. 1. num. 49. Gam. decis. 173. vbi Flores de Mena explicat & limitat.

Num. 39.

Latius per Mier. de maiorat. 1. parte quest. 19. per totam. Auend. de exequend. mand. part. 1. cap. 19. num. 22. in qua questione cum auctore sic distinguendum

cenſemus, aut elector ſcienter indig-
num eligit, & tunc locum habet opi-
nio affirmantium electorem eſſe pri-
uandum pro ea vice, poteſtate eligen-
di, ex iuribus hinc præcitatis, prout et-
iam repetit auct. ex *num. 15.* Idque
æquè militat tunc in officiis Eccleſia-
ſticis, quàm ſecularibus, ex traditis à
Natta *conſil. 2.44. num. 4.* Achil. de Graſſ.
referens in Rota deciſum *deciſione 282.*
num. 4.

Hæc recepta ſententia ampliatur in
patrono præſentante ſcienter indig-
num, vt per Menoch. *de arbitr. cenſ. 6.*
caſu 511. numero 1. & licet Spin. differe-
ntiam conſtituat inter patronum Eccle-
ſiaſticum, & laicum, Vatall. tandem
deciſione 293. part. 2. Zeualloz *commun. lib.*
2. queſt. 658. num. 4. cum pluribus aliis ab
hac diſtinctione recedunt.

Aut ignoranter electio, ſeu nomi-
natio indigui facta eſt, tunc verò ele-
ctor non priuatur facultate cæterum
nominandi, Menoch. *ubi ſuprà.* & latiùs
Fontan. diſputans hunc articulum,
traët. de poſt. nupt. clauſul. 4. gloſſ. 10. parte 1.
ex n. 41. vbi *num. 53.* quærit quid in ele-
ctione plurium, quando ex diſpoſitio-
ne electio de tribus perſonis habilibus
fieri debet, & vnus ſolus eligatur in-
habilis.

Num. 40.

Vide Mier. *de maiorat. 1. parte, queſtio-*
ne 19. ex numer. 3. Menochium *ubi*
proximè. Fontan. *diſt. clauſul. 4. nu-*
mero 50.

Num. 41.

IN fideicommiſſis hanc ſententiam
Iprobamus, Pett. Surt. *conſil. 264. num.*
32. lib. 2. & cenſil. 369. numer. 14. & per
totum volum. 3. Peralta in l. vnum ex fami-
liis. ſed ſi ſondum. ff. de legat. 2. *numer. 19.*
Simon de Præt. *de interpretatione vltim.*

volum. folio 186. num. 9. & folio 329. numer.
74. Rota per Seraphin. *deciſione 1219.*
num. 2. Vincent. Fuſar. *de fideicommiſſ.*
ſubſtitutione, quaſi non. 505. & 380. vbi num.
12. cum ſeqq. limitat. P. Molin. d. diſputat.
593. num. 4.

Num. 41.

IN ſucceſſione maioratus, auctoris
ſententia veriſſima eſt. P. Molin. de
quo *ſuprà.* Gam. *decif. 18.* & ibi addit
Pett. Surt. *conſil. 369. numer. 14. lib. 3. &*
conſil. 375. eodem lib. Simon de Præt. *ubi*
proximè, num. 74. Vincent. Fuſar. *diſt.*
queſtione 505 & 380. num. 2. Amat. *reſolu-*
tione 1. num. 17. vbi præcedentem regu-
lam, de qua *ſuprà num. 41.* limitat quan-
do ex diſpoſitione vnus duntaxat ſuc-
cedere debet, prout in Hiſpanorum
primogeniis compertum eſt, vt per
auct. *ſuprà lib. 1. cap. 5. numer. 31.* & in ſpe-
cie ſic tenet Fontan. *clauſul. 4. gloſſ. 9. part.*
5. num. 11. vbi deciſum.

Num. 43. & 44.

HIſadde D. Ioann. del Caſtil. *lib. 4.*
controu. cap. 36. numer. 11. P. Molin.
traët. 2. de iuſt. & iure, diſt. diſputatione 593.
numer. 7. Mier. *1. part. queſt. 48. n. 293.* ſub-
dens quòd facultas eligendi durat, do-
nec quis per litem conſtatam ad eli-
gendum interpellatus fuerit, & hæc
auctoris diſtinctio, videlicet multum
referre, an de rerum, an de electione
perſonarum agatur, veriſſima eſt ſe-
cundùm auctores præſatos; quare in
legatis piis facultas eligendi expirat
per lapſum anni, & hoc eſt communis
& recepta ſententia, prout reſoluunt
Couatt. in *cap. 3. de teſtam. num. 7.* Padill.
in l. cum quidam, *num. 27. ff. de legat. 2.* Gre-
gor. Lopez in l. 25. titul. 9. *parte 6. gloſſ. 2. &*
cum aliis Ioann. Gutierr. lib. 2. præſt.
cap. 43. lib. 2. D. Ioann. del Caſtil. *diſt.*
cap. 36. numer. 16. cum aliis, quos citat
ſom.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iv. 119

tom. 5. cap. 182. numer. 22.

Num. 45. & 46.

Vide D. Ioann. del Castill. *tom. 4. contron. cap. 121. ex numer. 54. Petr. Surd. consil. 369. lib. 3. Iacob. Menoch. consil. 1107. ex numer. 14. lib. 12. asseuerantes, quod si facultas data est ex contractu eligendi vnum de familia, & hoc cum geminatione singularis numeri, duo eligi non possunt, & his adde adducta supra num. 42.*

Num. 47. usque ad 50.

Pro Gregor. hic præcitato videntur est Aluarad. *de coniecturat. ment. defuncti, lib. 2. cap. 2. num. 20. sed auctoris sententia aduersus Gregor. verior, & receptior est, eamque transtulit P. Molin. tom. 3. de inst. & iure, disputatione 591. num. 1. usque ad numer. 8. idemque profitentur Azcued. in l. 3. titul. 6. num. 17. lib. 5. recopilat. Mier. de matrat. 1. parte, questione 7. numer. 3. Burg. de Paz iun. quest. 2. num. 12. vbi limitat, nisi patri sit concessa facultas faciendi maiorum in vnum ex filiis suis, quem voluerit, quo casu duos maioratus facere posse contendit, quem increpat, & ab eo discedit D. Ioann. del Castill. *tom. 6. contron. cap. 121. numer. 59. & 60. vbi in comprobationem huius sententiae plura alia adducit, & vide auctorem infra cap. 11. num. 48.**

Num. 50.

In hanc sententiam propendunt P. Molin. *de iust. & iure, tract. 2. disputatione 591. numer. 5. Ioann. Gutierr. lib. 2. canonic. quest. cap. 15. num. 94. vbi subdit, ita in facti contingentia consuluisse Royas tract. de testam. cap. 23. numer. 22. Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 3. casu 203. num. 32. & lib. 6. præsumptione 40. numer. 1.*

Acazius de primog. lib. 2. cap. 5. à num. 58. Hercul. Matefc. lib. 2. variatum, cap. 182. P. Thom. Sanchez tract. de matrim. lib. 8. disputatione 22. ex numer. 2. idemque esse de iure Regni probant l. 39. titul. 18. part. 3. l. 2. titul. 15. lib. 8. recopilat. & ibi Azcued. num. 14. & in priuilegio vide Cardin. Tusc. conclusionem 552. num. 9. It. P. Gutier. vbi supra num. 92.

Num. 51.

In dispensatione vide Gutierr. *vbi supra num. 91. Sanchez ex dict. numer. 2. Vincent. Fular. de fideicommiss. substitut. quest. 408. num. 169.*

Hæc auctoris conclusio ampliatur, Primò, etiam in dispensationibus ab inferioribus concessis. P. Thom. Sanch. *vbi supra num. 7.*

Ampliatur secundò, etiam si posteriori est clausula, *motu proprio, & ex certa scientia*, quia adhuc subreptitia erit, non facta prioris mentione, idem num. 8.

Ampliatur tertio, etiam si in posteriori dispensatione dicatur, *non obstante priori*, nisi illius quoque mentio fiat, Mieres in editione 1. part. 1. quest. 7. num. 2. P. Thom. Sanch. *de quo proximi num. 2.*

Limitatur primò, quòd non est necessaria mentio, quando non est aliqua contrarietas inter vtramque dispensationem. Sanchez *vbi supra num. 3.*

Limitatur secundò, nisi posterior ex noua causa sufficiens pateretur, quia cū tunc noua sufficiensque causa cōcurrat, nulla fraus Principi fiat, tacita priori dispensatione. Sanchez *vbi supra num. 12. Idque probatur infra lib. 4. cap. 3. num. 42.*

Limitatur tertio, quando prior dispensatio est irrita, vel prius priuilegium nullum, tūc enim non est necessaria illorū mentio in posteriori, quia cū nullius valoris sint, perinde videntur, ac si impetrata non essent Idem

K102.

numer. 21. Monet. *tract. de commutatione*, cap. 6. num. 340.

Er eadem conclusio habet locum in rescriptis, rescripta namque non tenent, non facta de prioribus mentione. Menoch. *de arbitr. lib. 2. cent. 3. casu 202. numer. 62.* Gutierr. & Sanchez *de quibus supra*. Monet. *dist. cap. 6. n. 316.* idemque reassumit auctor *supra lib. 4. cap. 3. num. 31.*

Ampliatur primò, etiamsi rescriptum fuisset impetratum ab ipso met impetrante, Menoch. & Monet. *de quibus supra*, hic numer. 331. ille num. 64.

Ampliatur secundò, ut procedat etiam in causa appellationis, Menoch. num. 66. Monet. num. 333.

Ampliatur tertio, in impetratione secundi rescripti, quod tendit ad augendam confirmandamque concessionem primam. Menoch. numer. 67. Monet. *dist. num. 333.*

Ampliatur quarto ut procedat, quoad notabiles clausulas rescripti primi, quas in impetratione secundi pars narrare debet. Menoch. numer. 69. Monet. num. 334.

Ampliatur quinto, etiam si vnum rescriptum sit ad vnum iudicem, & alterum ad alium. Monet. num. 332. Ceterum prædicta regula limitatur, ut non procedat ubi primum rescriptum vnius impetrantis esset generale, nam alter impetrans secundum speciale, non tenetur prioris generalis mentionem facere. Monet. *dist. num. 35.*

Limitatur secundò, quando secundum fuit concessum motu proprio, Monet. num. 336.

Limitatur tertio, ubi primum rescriptum ad lites fuit ab impetrante ultra annum occultatum, tunc si aduersarius aliud impetraverit, necesse non habet in eo narrare illud primum rescriptum sui aduersarii. Monet. numero 337.

Num. 52.

His omnibus adde Gutierr. & Sanchez, *de quibus supra* numer. 50.

Num. 53.

Vide auctores præcitatos, & ultra eos infra lib. 4. cap. 3. numer. 40.

Num. 54.

Sequitur Flores Diaz de Mena *pract. quest. 19. numer. 33.*

Num. 55.

Nquissimè cum auctore resoluit D. Ioann. del Castill. tom. 6. *controu. cap. 121. numer. 55.* & idem tenet Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 10. num. 41.*

Num. 56. 57. & 58.

Consonat P. Molin. *tract. 2. de iust. & iure, disputatione 592. num. 12.*

Num. 59. & 60.

Quando eligens ad successionem maioratus non est ultimus possessor maioratus, sed alius tertius, tunc non potest eligere filium suum, qui sub ipsius potestate est; si verò hæc electio ultimo maioratus possessori commissa est, rectè quidem eligere potest ex auct. de quo in præfenti, & Molina Theologo *ubi supra*, Aluarad. *de contr. ment. defuncti lib. 2. cap. 2. numer. 31.*

Et auctoris conclusio, de qua hic numer. 60. limitari solet, quando mater meliorauit in vltima voluntate vnum ex filiis, quem pater elegerit, tunc namque eligere potest pater filium suum in potestate constitutum, prout est

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. iv. 121

est de mente præfatorum DD. in dictis
locis præcælegat.

Num. 61.

Adde P. Molin. *dist. diffinitione* 592.
ex num. 13.

Num. 62.

Quando ius eligendi competit nomine & iure alieno, communis ac vera resolutio est, quod censetur electa industria personæ, & ideo tanquam personalissima ad successorem non transit: at verò quando venit iure proprio, & in consequentiam alicuius iuris præambuli, transit ad hæredes, ad quos ius illud transire debet, ut post auctorem, tenent iuris interpretes, pro Comitatu de Baylen ex n. 87. ubi num. 90. in hoc regio ac supremo Consilio decisum refert; & in singulari successore Alberic. per auctorem relatus; at in facultate declarandi datur per testatorem fideicommissario, & in facultate eligendi datur inter filios masculos, quæ eadem ratione inter filios repetita censetur, & in emphyteut. Vide Bald. in l. si stipulatus fuero. l. i. Alberic. ubi num. 1. Paul. ante num. 1. Angel. & Alex. num. 1. idem Bald. consil. 93. volum. 1. Abb. consil. 80. numer. 4. & 5. volum. 2. Tob. Nonius consil. 14. numer. 16. Paul. Parisi. consil. 36. numer. 42. volum. 2. Tiraque. de utroque tract. §. 1. gloss. 3. numer. 33. Aufser. questione 1. numer. 131. Cardinalis Mantica. tract. de iur. & ambig. comment. lib. 4. tit. 39. num. 49. Et in questione maioratus eandem distinctionem sequuti sunt P. Molin. tom. 3. de iustitia & iure, diffinitione 592. numer. 15. versic. ius eligendi. Caved. decisione 143. parte 1. Gam. decisione 206. ubi Flores de Mena num. 9. Mier. 2. parte de maiorat. questione 6. num. 28. in ultima editione, subdens, quod

electio commissæ per fundatorem maioratus transit ad successores, referens decisionem Gamæ. Fontan. tom. 1. claus. 4. gloss. 9. parte 5. numer. 12. fol. 32. 1. D. Ioann. del Castill. lib. 4. controu. cap. 36. num. 60. & 61. & tom. 5. cap. 87. ex num. 81.

Hæc communis sententia ampliatur primò in singulari successore, ad quem transit ius eligendi, translatò iure cui adhæret, ex l. si sic. §. fin. ff. de legat. 1. & in dict. l. si stipulatus fuero, lect. 1. & 2. Alberic. ubi numer. 2. Paul. numer. 1. in fin. Iacob. Cuiac. in recitationibus solemnibus ad dict. l. si sic, & plures referens Caved. dist. decisione 143. numer. 3. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 1. claus. 4. gloss. 9. parte 5. num. 12.

Ampliatur secundò in feudis. Marin. Freccia de feudis lib. 2. quest. 44. num. 4. quatenus probat talem facultatem eligendi concessam feudatario esse feudalem.

Ampliatur tertio in facultate declarandi data per testatorem commissario, quæ ad hæredes non transit, quia cum sit ad commodum tertij, non transmittitur, secus si esset ad commodum illius, qui declarare debebat, nam tunc transmittitur; sic cum Gomezio resoluit Azeved. in l. 5. tit. 4. lib. 5. recopil. num. 18.

Ampliatur quarto in facultate eligendi data inter filios masculos, quæ eadem ratione inter filias repetita censetur, per substitutionem factam de filiabus. Menoch. consil. 215. num. 167. cum pluribus sequentibus.

Ampliatur quinto in emphyteusi, nam si alicui fundus in emphyteusim concedatur, pro se aliisque duobus quibuscumque ab eò nominandis, defuncto emphyteuta ius nominandi transit ad eius hæredem, ex iure sibi transmissio, sequitur alios referens Petr. Surd. consil. 384. numer. 54. lib. 3. & Burg. de Paz in leg. 1. Tauri, ex numer. 418.

Q Num.

Num. 63.

IBi, *inaccessibile esse*. Ratio est, quia declaratio animi requirit personalitatem, quæ in arbitrium alterius committi non potest. Bald. in l. nulli, numer. 4. C. de Episcop. & cleric. Alex. in l. 1. numer. 6. ff. de leg. 2. Bartol. in l. an venditione. §. fin. ff. de bonis auct. iudic. possid. Geminian. in cap. fin. §. sanè, numer. 11. de testam. in 6. Cardinal. consil. 49. numer. 5. Petr. Surd. consil. 433. numer. 16. & 17. lib. 3. Zifuent. in l. 31. Tauri, numer. 5. Gom. Arias numer. 6. Anton. Gom. numer. ult. Tell. Fernand. numer. 4. Castill. in l. 38. numer. 9. & 16. Palac. Rub. numer. 5. Matienz. in l. 5. titul. 5. lib. 5. gloss. 7. numer. 3. recopilat. Carol. Ruin. in l. more. numer. 17. de iurisdict. om. iudic. Iacob. Menoch. lib. 2. presumptione 21. numer. 15. qui omnes in executoribus ac commissariis testamentorum hanc sententiam tenent.

Hoc limitatur in facultate concessa ad faciendum maiorum, quæ potest alteri cedi. Mier. 1. part. questione 48. ex numer. 1. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 36. numer. 1.

CAPVT V.

Num. 1. & 2.

Is adde D. Ioann. del Castill. tom. 5. controuers. cap. 67. ex numer. 3.

Num. 3.

Vide Mier. de maiorat. 1. parte, questione 48. numer. 11. Alex. Raudenl. decisione Pisan. 38. numer. 341. P. Molin. de iust. & iure, disputatione 594. ex numer. 3. & 2. ut infr. numer. 23. Castill. ubi supra.

Num. 4. & 5.

Super hac re contrarias DD. sententias comperimus. Prima est, quod filia exclusis masculis eligi non potest, ut aduersus auct. defendunt Aluarad. de coniecturat. ment. defunct. cap. 3. §. 4. numer. 48. & pluribus adductis D. Ioan. del Castill. lib. 2. controu. cap. 26. numer. 36. & 56. Secunda verò sententia est, quod ille, cui à maioratus institutore libera eligendi facultas commissa est, ut inter filios & filias, quem vellet, ad maioratus successionem eligat, poterit exclusis filiis masculis, etiam natu maioribus, filiam eligere, prout subdit constanter auctor hic, quem referunt, & sequuntur P. Molin. tract. 2. de iust. & iure, disputatione 594. numer. 2. subiungens id electori licere, etiam si primogenitus masculus dignior & aptior sit, Mier. 1. parte, de maiorat. questione 73. numer. 6. Alex. Raudenl. decisione Pisan. 38. numer. 342. Paz tract. de tenuit. cap. 34. numer. 113. & 114. ubi sic concludit Zeuall. quest. 265. numer. 6. Ioann. Gutierrez. lib. 2. quest. 67. numer. 3. D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 160. ex numer. 12. Et pro eadem sententia expendi possunt adducta per auct. infrà cap. 11. ex numer. 35. & adde Valent. consil. 40. numer. 42. cum seq. Et hæc est communior & receptior sententia, quæ ex libera eligendi facultate, tam apud auctorem nostrum, quam apud præfatos Doctores fundamentum capit, neque ab ea dissentire videtur Don. Ioan. del Castill. cap. 26. quia in illo casu occurrenti aderant circumstantiæ & coniecturæ nonnullæ, quæ pro masculino non mediocriter adstringebant, ut notum erit intuenti rectè, & declarat ipsemet auctor nouissimè dist. numer. 12. de quo proximè. Quorum sententia retenta, ampliatur primò, ut locum habeat in facultate regia, si ita concedatur, ut maioratus institutor possit illum

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. v. 123

illum in persona filij, vel filix, pro ut sibi libuerit, instituere, ut per auct. *infr. num. 6.*

Ampliatur secundò, ad eas personas, quæ ex mandato testantis primogenia inter filios eiusdem instituunt ex legum Tauri constitutione, ex auct. in calce operis sui *num. 9.*

Ampliatur tertio in emphyteosi concessa cum facultate nominandi filium, vel filiam. Gam. & alij à Castillò citati.

Ampliatur quarto, ut elector, cui libera eligendi facultas data est, possit eligere etiam remotiorem dummodo electus talis electionis incapax non sit, ut cum auctore recenset Mier. 1. parte, de maiorat. *questiō. 71.* Ioann. Guccierr. lib. 1. *pract. questi. 69. num. 3.* Zeuall. *commun. questiō. 265. numer. 6.* & ratio est, quia incapaces nunquam censentur vocati, & semper præsumitur quòd testatur se conformabit cum dispositione iuris communis. Fufar. de fidei-commis. substitutione, *questiō. 317. ex numero 19.*

Nec personæ extraneæ de familia. D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 87. *num. 34.* hoc enim esset contra maioratus naturam, & præsumptam ipsiusmet institutoris voluntatem, Paul. *consil. 335. numer. 2. volum. 4.* Socin. *consil. 160. à num. 48. lib. 2. & consil. 251. numer. 1. ad fin. versic. ex quibus ultimò. lib. 2.* Paris. *consil. 44. num. 20. & 21. volum. 3.* Menoch. *consil. 498. numer. 19 lib. 5. & consil. 105. numer. 43. cum seqq. & consil. 1066. numer. 35. versiculo que ad tertium. & num. 36.* vbi in causa Comitatus de Oliua tenuit quòd præcedente vocatione familiarum, vel agnationis, si concedatur testandi facultas, restringitur ad eos, qui sunt de familia: & eodem *infrà* in simili facultate disponendi alios addicens vti-tur Boët. *decisiō. 201. numer. 2. versic. & sic per hanc disponendi licentiam, & in publica specie Fontan. de pact. nups. tom. 1.*

consil. 4. gloss. 25. num. 23. & 24. vbi proponit *questiō. in numer. 20.* & aliam similem *num. 28. versiculo hanc opinionem.* Pechius de testamentis coniugalib. lib. 1. cap. 13.

Et præfatam ampliationem protende, ut etiam hoc casu elector non possit inimicum capitalem maioratus institutoris eligere, ut *infrà* *numero 10.*

Cæterum superior conclusio limitatur primò in foro conscientie, ex auct. *infrà* *num. 59.*

Limitatur secundò, si de voluntate fundatores maioratus contrarium appareat. Paz vbi *suprà*, *dict. numer. 114.* D. Ioann. del Castill. *dict. cap. 26. num. 56. versic. respondetur etiam.*

Limitatur tertio, ut per auct. *infrà* *num. 15.*

Num. 6.

PRO Gregorio hic præcitato, vide Mier. 1. parte, *questiō. 16.* saltim *num. 4.* Sed auctoris sententia verior, & receptior est, prout in priori casu, de quo *suprà* *num. 4.* adduximus, neque inter vtrumque aliquod discrimen inueniri potest, extante libera facultate eligendi, & ipsemet Gregor. sibi contrarius id profitetur in l. 32. titul. 9. part. 6. *gloss. 3. verbo sed pone, questi. 15.* & pro hac parte vide P. Molin. *dict. disputatiō. 594. num. 3.* Raudens. *dict. decisiō. 38. numer. 342.* vbi limitat cum auctore, quòd Regia facultas conceditur iuxta maioratus, seu feudi naturam, Paz *dict. numer. 114.* & iterum *cap. 59. numer. 14.* D. Ioann. del Castill. *dict. cap. 160. num. 14. & 15.*

Num. 7. 8. & 9.

His adde P. Molin. de quo proxime, *num. 3. usq. ad num. 5.* Raudens. *dict. decisi. 38. num. 344.* Fufar. de subst. *quest. 317. num. 9.*

Q 2 Num.

Num. 10.

Vide P. Molin. *vbi supra*, Cald. Peyr. *de potest. eligend. cap. i. ex numero 35.*

Et auctoris sententia ampliatur prius, etiam in descendentes ab odiosis, & inimicis testatoris, vel fundatoris maioratus, ex Fusar. *de fideicom. subst. quest. 317. num. 2.*

Ampliatur secundò, etiam si ista inimicitia ex defectu fundatoris maioratus proveniat, ut per Fusar. *de subst. dict. quest. num. 15.*

Num. 11. vsque ad 14.

Adde P. Molin. *dict. dissertatione 594. ex numer. 3. vsque ad numer. 5. Raudens. decisione 37. ex numer. 190. Cald. de potest. eligend. cap. 1. ex numer. 31.*

Num. 14.

Vide auct. *suprà numer. 4.* reliqua vero prosequemur loculenter *infra.*

Num. 15. vsque ad 20.

Idem recensent P. Molin. *dict. dissertatione 594. numer. 5. D. Ioann. del Castil. tom. 5. cap. 67. numer. 3. Vincent. Fusar. de fideicommiss. substitutione, quest. 504. num. 2. quo casu elector pro ea vice priuatur potestate eligendi, iuxta tradita per auct. *suprà cap. 4. num. 39. & ibi notata, & refert in Rota decisum Achil. de Grass. decisione 298. numer. 5. c. 6.**

Num. 20 vsque ad 22.

Hoc ipsum consentaneè resolunt Vincent. Fusar. *dict. questione 504. P. Molin. dict. dissertatione 594. d. num. 5.*

Num. 22. vsque ad 25.

Pro auctore aduersus Gregor. hic præcitatum, vide P. Molin. *de quo proximi*, vbi subdit ampliùs, quòd et si sustineatur electio huiusmodi, erit ramè iniqua, & elector lethaliter peccauerit, tum ex illo prauo animo, cum etiam indignus præferatur digno.

Quare hæc conclusio limitatur, vt non habeat locum in foro poli, ex auct. *suprà ex numer. 69. ex ibi adductis.*

Num. 25. c. 26.

Matrimonium in articulo mortis contractum validum est, & filij antea procreati legitimi censentur, & substitutum excludunt. Hæc est auctoris conclusio, & communis omnium sententia, quos referunt nouissimè D. Ioann. del Castil. *tom. 5. controu. cap. 111. ex numer. 32. vbi ex numer. 30. contrarias opiniones refert Vincent. Fusar. de fideicommiss. subst. quest. 409. ex num. 80. vbi num. 88. de communi ac priori testatur.*

Hæc recepta sententia ampliatur primò, etiam si matrimonium cum muliere vili contrahatur. Fusar. *vbi supra. num. 95.*

Ampliatur secundò etiam in nato ex Monacho & Moniali intra annum probationis, idem *num. 104.*

Ampliatur tertio, etiam si aliquod impedimentum canonicum tempore matrimonij obstatet, dummodo contrahentes, vel alter eorum id ignorassent, Fusar. *de quo proximi, numer. 109. c. 110. vbi contrarias opiniones refert.*

Limitatur primò, vt per auct. *infra num. 27. & in calce sui operis num. 8.*

Limitatur secundò in spuris, quia non legitimantur per subsequens matrimonium. Idem *num. 123.*

Limj-

Limitatur tertio, quando clandestinè matrimonium fuit contractum, Fufar. *vbi fuprà, numer. 98. & 99. vbi declarat.*

Num. 17.

Consonant Peregrin. *traët. de fidei commiss. articul. 2. 4. num. 59.* Ioseph. de Rustic. *in l. cum avus, lib. 2. cap. 16. numer. 61.* M. Anton. Petr. de posses. *Principis, cap. 32. numer. 61.* Polydor. Rip. *de actis in articulo mortis, cap. 2. numer. 4.* Corbul. *traët. de iure empti. in additione magne additum, an legitima admittat. numer. 9. & relati à P. Thom. Sanchez lib. 7. parte 2. disputatione 105.* Fufar. *de substitutione, questione 409. numer. 90.* Perez de Lara *de vita homin. cap. 30. numer. 211. & ultra relatos vide iterum auct. in notis huius operis num. 8.*

Dissentiunt Bald. *in rub. C. de privilegi. dot. numer. 2.* Menchac. *frequent. cap. 3. numer. 41.* Couarr. *in Epitom. part. 2. cap. 8. §. 2. numer. 10.* Sarmient. *lib. 1. solut. cap. 6. ex numer. 8.* Spin. *in specul. testam. gloss. 15. principali, numer. 86.* Rochus de Viegas *in repetitione cap. tanta, qui filij sint legitimi, numer. 52. vbi plura adducit, Ioann. Garç. traët. de nobilitate, gloss. 21. numer. 59.* P. Molin. *traët. de iust. & iure, tom. 1. disputatione 172. colum. penult. P. Thom. Sanchez d. l. disputatione 115. ex numer. 10.* Ludouic. de Casan. *consil. 21. ex numer. 6. & plures alij, quos refert D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 111. ex num. 32.*

Cæterùm, ni fallimur, horum sententia nobis tutior videtur, à qua iniudicando & consulendo non est recedendum, tum ex regula text. *in cap. tanta, qui filij sint legitimi*, tum etiam ex æquitate, ac consona ratione iuris, quæ non patitur matrimonium extare, valere, ac quidem subsistere, filiòsque antea procreatos legitimos simul ac infucessibiles esse. nam aut matri-

monium in articulo mortis contractum deficit in substantialibus, & tunc filij tanquam illegitimi substitutum non excludunt, ex auct. *infra lib. 1. cap. 4. numer. 48. & lib. 3. cap. 3. num. 45.* aut validum est, tunc verò ex communiore sententia etiam ad exclusionem substituti legitimi censentur, vt *fuprà numer. 25.* ergo si efficiuntur legitimi, qua de causa excluduntur, si capaces; quare non admittuntur, vt pote vocati & proximiores? deinde, si dolus in contrahendo non reddit nullum matrimonium, quomodo illius matrimonij effectus impedire potest: aliàs nulla erit dabilis differentia inter filios per subsequens matrimonium legitimatos, & inter eos, qui nullo modo legitimi efficiuntur, cum illi statim quo legitimantur, ex dispositione maioratus admissi censentur; hi verò, prout dictum est, semper remanent exclusi, neque oppositum facit *l. filia meæ. ff. solut. matrim. quæ pro aduersa parte vulgò adduci solet.* nam ibi agebatur de ficto repudio, quod à legibus improbatum est *l. dubium 3. C. de repud. Vincent. Fufar. de substit. quest. 424. numer. 78. versiculo, placet.* At verò matrimonium in articulo mortis contractum, etsi per fraudem & dolum, vt quis substitutum excluderet, nullo iure improbatum, validumque est, ac tenet, filiòsque antea procreatos, aut non faciet legitimos, aut successores faciet. Et simili ratione non obstat *cap. 2. de renuntiatione lib. 6.* vbi si adest coniectura fraudis, non valet renuntiatio beneficij in articulo mortis facta, quia ibi nullum queritur ius, cum renunciatio non teneat, tamquam fraudulenta; sed in presenti matrimonium valet, & legitimat prolem susceptam, quamvis ad exclusionem substituti fiat fraudulenter ac dolosè, multum enim interest an valeat actus, licèt in cõsequentiã tertio præiudi-

cium afferat, an deficiat, quia priori casu non expectatur quod secundario contingi poterat, quia grauatus vitur iure suo, etiam praua illa intentione ad exclusionem substituti: qui autem iure suo vitur, non est censendus dolosus, neque iniuriā vllam alicui in eo facit, prout aduersus auct. constanter defendit P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 6.* Hæc pro hac postrema parte non parum adstringunt, nisi tanti ponderis auct. in contrarium suaderet, præcipuè cum in notis huius operis contrariam (vbi in aliquibus dissentit) sententiam firmet.

Num. 28. & 29.

Regula est, quod monasterium excludit substitutum. Vincent. Fufar. *de substitutione, questione 424. ex numer. 1.* vbi limitando, & ampliando, plures casus adducit, etiam si grauatus ingressus sit monasterium in mortis articulo, vt in præſenti, & per Fufar. *vbi ſuprà, num. 78. videndus ex numer. 76.*

Hæc communis sententia limitatur hic, quando grauatus religionem ingressus est, vt substitutum excluderet, veluti si dixisset, quod in eius odiū ingreditur monasterium, Fufar. *de quo proximè, ex numer. 75.* vbi plures de communi testantes refert, sequitur Canzer *tom. 2. variarum, cap. 11. numer. 231.*

Contrarium resoluit P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 6.* de qua controuerſia vide *ſuprà, numer. 27.* vbi ostensum est.

Num. 30. vsque ad 44.

Non video, qua ratione probabiliter id securè affirmari possit, etiam in vtriusque electione, digni scilicet, & indigni, cum talis electio non egreditur facultatem eligendi, à maiore institutore electori concessam; sic sa-

nè dissentient P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 7.* Jacob. Canzer *lib. 3. variarum, cap. 8. numer. 383. & 387.*

Num. 44. & 45.

Plura adducit Farinac. *de falsitate questione 153. num. 209.* vnde subtractione, vel occultatio instrumenti præsumitur ab eo facta, in cuius commodum cedit. Boss. *de induciis, num. 63.* & post alios idem Farinac. *diſt. num. 209.* & idem *tract. de furt. questione. 76. numer. 89.* & *decisione 122. part. 1. lit. A.* in decisionibus criminalibus.

Num. 46. vsque ad 50.

Cum proposuisset auctor *ſuprà* quandam distinctionem, & in prima specie, quæ incipit, ex *numer. 1.* dixisset, quod quando electio in voluntatem alicuius commissa est, hic non tenetur præcisè dignum eligere: sed potest etiam eligere eum, qui in dignitate facti indignus est; nunc verò in hac secunda specie tenet, quod quando electio non in libera electoris voluntate, sed in eius arbitrio commissa est, non potest eligere indignum, & consentaneè id ipsum sequitur P. Molin. *vbi ſuprà diſputatione 595. num. 2.* subdens, quod tunc electio retractatur, & maiore digno confertur; idem recenset D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 67. numer. 8.* Denique mox subiungit auctor, valere tamen electionem, si elector misso digniori dignum eligat; quam sententiam in hac specie potculdubio veram esse existimamus, ex ratione de qua *infra numer. 55.* vt ponderat P. Molin. de quo *ſuprà*, reiecta Panormitani, & Decij opinione, prout in præſenti *numer. 48.* ab auctore taxatur, & limitatur *num. 50.*

Num.

Num. 50. usque ad 57.

Superior conclusio limitatur hic, & supra numer. 56. & 66 & numer. 69. versicul. si verò, vbi protenditur, tam in electione bonorum, quibus administratio concessa est, quam in aliorum bonorum patrimonialium; & numer. 71. vbi idem concludit auct. & comprobant Alex. Raudenſ. *decisione Pisan. 37. numer. 291.* Vincent. Fufar. *de subſtit. questione 304. numer. 3.* Hieron. Zeuall. *commun. questione 659. numer. 2.* P. Molin. vbi supra numer. 7. & refert decifum addit. ad Ludouif. *decisione 11. in qua specie non anxie ac ſtriçtè procedendum eſt, ſed ſolum excelfus notabilis meritorum, nõ autem minimus conſiderandus erit, ex auct. infra numer. 74. & in ſimili cap. 13. numer. 34.*

Num. 57. usque ad 59.

Etiam in conferendo officia ſecularia, hæc ſententia probabilior eſt. nam licet eligens dignum omiſſo digniori, lethaliter peccet, prout oſtenſum eſt numer. *præcedenti*; ramen ad reſtitutionem non tenetur, ex ratione de qua in præſenti, vt idem fatentur Zeuall. *commun. questione 659. ex numer. 2.* Leſſe de iuſt. & iure, lib. 2. cap. 32. *de iurisdictione 3. titul. de acceptione perſonarum.* & lib. 2. cap. 34. *titul. de beneficiis*; vide P. Manuel Rodriq. in ſumma questione 406. *concluſione 8.* Gutierrez. qui plura adducit de electione digni, lib. 2. *canonic. questione 11.* quæ ſententia in iudicando & conſulendo tenenda eſt, & repetitur infra numer. 92.

Primo hæc ſententia limitatur in electione canoniarum magiſtraliū, doctoraliū, & beneficiariorum, vbi collatio digniori per edictum promittitur, ex auctore infra verſiculo, *Hæc autem, & in id conueniunt P. Molin. vbi supra.*

num. ſin. Nicol. Gaſc. *de benefec. 7. parte, cap. 16. ex numer. 26.* vbi contrarias opinionones refert, & numer. 30. ſic concludit, & quòd in hoc caſu electio ſit nulla, tenet addit. ad Ludouif. *decisione 11. verſiculo ſecundo quod in curatis.* Mariſcot. lib. 11. *variæ cap. 52. ex numer. 19.* ſubdens quòd in concurſu ad beneficia curata, dignior eligi debet, licet ſecus in beneficiis ſimplicibus, addit. ad Ludouif. & Gaſc. de quibus proximè, illa verſiculo, *tertio quod in aliis*, hic verò numer. 42. videndus ex numer. 31. quæ omnia ad bonorum patrimonialium diſtributionem extendi non poſſunt, ſi à vero domino fiat, ex auct. infra numer. 60. & 71.

Limitatur ſecundò, quando electio de indigno facta eſt, vt hic numer. 58. & infra numer. 72. vbi prorahitur hæc ſententia ad electionem in maioratu, cui annexa iuriſdictio eſt, in qua ſpecie neceſſariò elector tenetur eligere digniorem, ex traditis numer. 69. *verſic. in ſecundo autem*, & his adde auctores præcitatos num. 50. & 57.

Et ſuperiori ſententia, ſi indistinctè vera eſt, ſaltem electores tenentur ob violatam iuſtitiam diſtributiuam, propenſiorem curam habere illius dignioris prætermiſſi, vt commendat auct. num. 58. *verſiculo, ſed quamuis*, & recenſet Alex. Raudenſ. *decisione Pisan. 38. numer. 342.*

Num. 59. usque ad 72.

Filius uſque ad numer. 72. diſputat fauor, an pater Regiæ facultatis virtute, vel legum Regiarum deciſione teneatur in foro conſcientiæ, ſi primogenium inſtituat, filium digniorem eligere; & licet pro parte affirmatiua conſtringere videatur deciſio textus in l. ſæminæ. C. de ſecund. nupr. tandem ex num. 60. usque ad numer. 63. de iuris rigore videtur contrarium ſentire, quamuis num. 64. priorem ſententiam moribus

moribus consentaneam esse agnoscit, & pōdus totius resolutionis in eo residet, scilicet quòd pater bonorum suorum est moderator & arbiter, de quibus liberè disponere potest; mater verò, prout in *dist. l. f. femine* compertum est, tantum de bonis mariti, in quibus liberum dominium non habet, sed tenetur ea liberis prioris matrimonij intacta seruare. *l. 26. titul. 13. parte 5. l. 4. titul. 1. lib. 5. recopil. Ioann. Gutierr. lib. 2. pract. quest. 18. num. 6. Ayora de part. 1. parte cap. 7. numer. 21. qui referuata liberis proprietate vxori tantum vsufructu concedit. Ioann. Garc. tract. de conugal. questu. numer. 4. P. Thom. Sanchez lib. 6. de matrimonio, disputatione 41. de quo videndus est P. Molin. *dist. disputatione 595. numer. 5. & 6. vbi alia adducit. Postremo ex num. 67. super eadem re auct. congruentius distinguit, & de prima specie distinctionis P. Molin. vbi proxime numer. 4. Vincent. Fufar, de substat. qu. questione 504. numer. 4. qui cum auctore numer. 69. versiculo, in secundo autem casu, consonat. Et est circa hæc omnia pariter, tam in officiis, quam in beneficiis procedunt, ex auct. numer. 76. & 69. versiculo, in secundo. nam officia, vbi non militat diuersa ratio, proculdubio beneficiis æquiparantur. Philipp. Decius in *l. fin. in fin. C. de pact. Flamin. Paris. de resignatione beneficiorum, lib. 12. quest. 1. numer. 36. Francisc. Marc. decisione 906. num. 12. parte 2. titul. 625. num. 5. & 6. part. 1.***

Pro secunda specie huius distinctionis, vide P. Molin. de quo proxime numer. 4. 5. & 6. vbi quoad meliorationem tertij in contraria sententia est, ductus eo quòd huius portionis libera dispositio parentibus inter suos descendentes, tam Regia facultate, quam legibus Regni concessa est, ex auct. *suprà num. 61. ita liberè vt nepotibus & pronepotibus, etiam exi-*

stentibus filiis, relinqui potest, quam sententiam nos quoque veram esse, profiteamur, asseuerantes, in foro conscientie, & fortius in foro exteriori parentibus licere, tam in 3. quam in 5. filium indignum instituere ac meliorare, & in specie sic tenet Angul. *tractat. de meliorat. in l. 2. gloss. 4. numer. 7. & 8. & ad rem facit quod auctor adducit *suprà num. 60.**

Num. 72.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 91. num. 67. & vide *suprà num. 57.**

Num. 73.

Sequitur P. Molin. de quo proxime *num. 3. & ante eum idem fateatur Gutierr. lib. 2. canonic. questione 11. numer. 65. in fin.*

Num. 74.

Faciunt ad rem tradita per auct. *infrà cap. 13. num. 54.*

Num. 75. vsque ad fin.

Vide P. Molin. *dist. disputatione 595. num. fin.*

CAPVT VI.

Num. 1. vsque ad 9.

ADDE Mier. 4. parte de maiorat. *questione 20. numer. 363. Velazq. de Auend. in l. 41. Tauri, gloss. 1. num. 7. Paz de tenuta, questione 58. parte 2. ex num. 12. M. Anton. Peregrin. de fidei-commis. articul. 51. numer. 36. Cardinal. Mantica. lib. 6. de coniectur. titul. 9. num. 8. & latius D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu.**

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 129

contram. cap. 93 §. 10. ex num. 1. usque ad fin.
Zalaz. tract. de usu, & consuetudine, cap. 7.
num. 3.

Num. 9. usque ad 15.

Vide auct. infra numer. 56. in cuius
sententiam propendimus cum
Velazq. in dñl. l. 41. gl. ff. 8. numer. 1. Ma-
tienz in l. 1. tit. 7. lib. 5. recopilat. gl. ff. 6.
per totam; & quod de viribus huius
consuetudinis auctor congestit, com-
pertū est omnibus, vt per Hieron. Pa-
po. consil. 20. n. 30. & ex tali cōsuetudine
oritur præscriptio iuris & de iure, que
non admittit probationem in contra-
rium, Anton. de Burr. in cap. peruenit,
num. 7. de censibus. Felin. in cap. cum nobis,
num. 7. de præscript. Vincent. Honded.
consil. 79. ex num. 11 lib. 1. Iacob. Menoch.
consil. 70. num. 96. cum sequentibus. Hippo-
lyt. Riminald. consil. 368. ex numer. 29.
lib. 4. Bertaz. consil. civil. 76. numer. 28.
Francisc. Bec. consil. 180. ex num. 26. lib. 4.
Syluest. Aldobr. consil. 10. numer. 17. & his
non relatis Barbof. de presumptione iura-
menti, num. 360. tandem probata hac
consuetudine immemoriali proba-
tur melior ritulus de mundo, vt præ-
ter alios latiùs comprobar Hieron.
Gonz. in rubr. octaua Cancell. gloss. 18. n. 45.
vbi ex Rota pluries decifum testatur.

Num. 15.

Super hac re contrarias Doctorum
sententias inuenimus. Prima est co-
rum, qui contendunt, in hac consuetu-
dine immemoriali scientiam & pa-
tientiam desiderari, vt per Cauale.
decifione 4. numer. 55. Bald. consil. 352. num.
3. volum. 1. Bartol. in l. 4. §. in omnibus,
num. 1. & 2. de public. Alex. Raudent.
consil. 1. numer. 461. Aretin. in l. more, num.
4. ff. de acquit. hereditate. Salicet. in l. 2.
num. 3. & 6. C. noua veltig. inst. non poss.
post Ferrarien. in forma libelli super actio-

ne confessoria. §. plenam, & omnimodum
iurisdictionem, numer. 15. folio 323.

Alij in contrarium sentiunt, vt per
Bald. in cap. 1. num. 3. qua fini regal. Salicet.
in l. 2. numer. 4. C. noua veltig. inst. non
poss. Aretin. in cap. peruenit, numer. 6. de
censibus. Imol. in l. 1. §. denique, numer. 17.
& ibi Roman. n. 4. de aqua pluua arcend.
Felin. in cap. cum nobis, num. 2. de rescript.
Purpur. in l. imperium, num. 183. de iurisdic.
omn. iudic. Balb. tract. de præscript. 3. parte
principalis, gloss. 6. vbi dicitur tenendum;
& de communi testatur Mascard. de
probat. conclusionem 1215. numer. 42. & 46.
vbi etiam de communi, & pluribus re-
latis Georg. Acaz. lib. 1. de primog. cap.
4. num. 24. & eand. m. sententiam com-
munem dicit Paul. Paris. consil. 27. num.
34. lib. 1. Tiber. Decian. rescript. 124. numer.
49. lib. 3. Nicolaus Euerad. iun. c. n. l. 47.
numer. 11. cum sequentibus, lib. 1. Cost. consil.
49. numer. 8. & 9. Ferret. consil. 124. num.
5. lib. 1. Peregrin. tract. de iure fisci, lib. 1. tit. 1.
2. numer. 66. Camill. Borrell. de præstan-
tia Regis Catholici, lib. 1. cap. 8. numer. 44. &
45. Horosc. in l. imperium, n. 1. ff. de mo. iudic.
omn. iudic. Bellalob. Didac. Peres, Mie-
res, quos refert Azeued. in l. 1. tit. 15. lib.
4. recopilat. num. 11. Auendan. tract. de exe-
quend. cap. 8. numer. 24. Garçia de nobilitat.
gloss. 7. numer. 7. Barbof. in l. comperit, ex
numer. 130. Menoch. consil. 91. & consil.
147.

Cæterum hæc sententia, & eorum,
qui cum auctore consentaneè tenent,
verior & receptor est, & in præscrip-
tione iurisdictionis aduersus Princi-
pem tempore immemoriali idem te-
nent Bald. in l. 1. Cod. de collat. detegenda.
numer. 3. Alex. consil. 30. numer. 17. lib. 5.
Marant. in l. c. potest, num. 299. ff. de acqui-
rend. heredit. Mascard. lib. 2. de probat. con-
clusionem 879. numer. 15. Mier. de maiorat.
4. parte, questione 20. numer. 258. latiùs
Barbof. vbi sup. l. numer. 130 qui pluribus
sequentibus hanc sententiam aduer-
sus Couarruiam, & alios verio-rem di-

R cit,

130 Additiones ad Molinam

cit, quam in praxi dicit esse magis receptam, l. 1. tit. 4. lib. 4. recopiat. vbi aduersus Principem præscriptio illius legis procedit, nulla facta distinctione hanc habear scientiam, nec ne.

Num. 16. vsque ad 20.

Regula iuris est quod præscriptio extensionem non recipit de casu ad casum, de re ad rem, nec de persona ad personam. Bald. consilio 256. num. 1. lib. 2. Ludouic. Roman. consil. 368. num. 8. & consil. 389. num. 9. Alberic. in cap. cum olim, num. 7. de præscript. Bartol. in l. 4. §. in omnibus. num. 4. ff. de Public. in rem act. onc. Iason consil. 81. num. 11. lib. 3. Rebuffustrait. de decima, question. 14. num. 9. Anton. Natt. consil. 656. num. 30. Aymon Crauer. consil. 343. num. 7. volum. 4. Ant. Fab. super Codice tit. de adquirend. possessione, definitione 3. tit. 2. fol. 329 Cardinalis Tuleus tom. 6. practic. litt. P. conclusio 340. Surd. consilio 393. numer. 21. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 36. num. 97. Sixtinus de regalibus lib. 1. cap. 5. numer. 171. Mier. 4. parte, questione 20. numer. 348. & 349. Seraphin. decisione 802. numer. 6. tom. 1. Ludouic. decisione 162. numer. 6. & 7.

Hæc regula fallit, quando præscribitur ius reale in genere, quo casu, qui fundat in vno, habet intentionem totius iuris viuueru. l. vna est via. ff. de seru. rustic. prædior. l. is qui vsufructu meo. ff. quibus modis vsufructus amittit. Roman. consil. 198. num. 4. Marcus Antonius Peregrinus lib. 1. variarum. num. 101. Iacobus Canzer variarum 3 parte, cap. 5. num. 128. Petr. Surd. consilio 323. num. 47. lib. 1. Bruno à Sole in propo. iuris litt. B. versiculo præscriptio, folio 155. & ideo qui percipit decimas de certis fructibus, percipit de omnibus, postquam factum est territorium decimale. Doctores in cap. cum in tua, de decimis, vbi Abbas num. 6. in 3. notabili, & consilio 75. versu-

culo, feci n. l. principaliter. Achil. de Grass. decisione 4. num. 5. & 6. de decimis. Crauer. tractatu de antiquitate, parte 4. numer. 37. Marta voto 66. numer. 14. qua ratione hanc præscriptionem contra nascituros extendendam censuit auctor, de quo infra numer. 22. & 96. & latius lib. 4. cap. 10. vbi prosequemur.

Num. 20. & 21.

His adde Curtium iun. consil. 26. numer. 10. part. 1. Hieron. Gabriel consil. 82. à num. 19. lib. 2.

Num. 22. & 23.

His adde Ancharan. consil. 339. num. 8. Bald. consil. 219. numer. 4. lib. 2. Crauer. consil. 171. numer. 14. & consil. 199. numer. 12. Menoch. consil. 1043. numer. 14. lib. 11. Mier. 4. parte, questione 20. num. 40. ad finem. Concluditur itaque communi omnium sensu, hæc præscriptio nullam vim obtinet, nisi primogenitus alios fratres habuerit, aduersus quos possit inchoari. Ancharan. consil. 339. numer. 8. Bald. consil. 215. numer. 4. lib. 2. Aymonius Crauer. consil. 171. numer. 14. & consil. 197. num. 22. Iacob. Menoch. consil. 1043. numer. 14. lib. 2. & in maiorat. Mier. 4. parte, questione 20. numer. 40. ad finem. Prosper Farinac. decisione 445. numer. 4. & 5. parte 1. in nouissimis. Et sana huius rei ratio adducitur ab auctore, quia in hisce iurium præscriptionibus requiritur, quod aduersarius sciat & patiat, vt pluribus relatis resoluit, & de communi testatur Alex. consil. 16. numer. 13. lib. 5. Aymon Crauer. de antiqua. 4. parte, versic. absolutio, num. 15. Afflict. decisione 67. & ita fuisse iudicatum refert Capycius decisione 57. Cæsar Barz. decisione 61. numer. 19. & in iurisdictionalibus idem probat Menoch. consil. 147. numer. 55. lib. 2. & quod hoc debeat concludenter probari, tenent post Abbat. & Felin.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 231

& Felin. in cap. de quant. de prescript. Bur-
sar. consil. 257. n. numer. 13. lib. 3. Ferrer.
consil. 61. numer. 14. Ioann. Zephal. consil.
442. numer. 35 lib. 2. quia est quid facti,
& in casu simili videndus est Fufar.
de fideiuss. questione 308. numer. 58. & proba-
tur scientia ex notorietate, & publica
voce, & fama, secundum Bartol. in l. is
potest. numer. 16. ff. de acquir. heredit. Paul.
Paris. consil. 72. numer. 2. 6. lib. 3. gloss. &
Doctor. in l. si tutor. C. de percul. tutorum.
gloss. in cap. 1. verbo publice, de potest. ut
prelatorum, atque etiam ex actibus per
longum tempus successiuis, Aymon
post alios plures vbi supra 4. parte, §. m. a-
ria, numer. 61. Mascard. de probatio. con-
clusionone 1294. ex n. 15. Cost. de iuris & fact.
ignorat. in fidei. 64. numer. 9. & de modo
probandi vide Sfortia. tract. de integ.
test. quest. 48. artic. 7. numer. 30. Cæsar Barz.
decisione Bononiens. 61. numer. 19. & decisione
48. numer. 23. & 27. Andr. Tiraquel. de re-
tract. §. 36. gloss. 2. numer. 31.

Num. 24. 25. & 26.

Contrarium tenet Auendan. in l.
41. gloss. 8. in fin. Sed auctoris
opinio receptior est, ut per Garc.
in divisione oper. de nobilitate. numer. 57. Burg.
de Paz quest. 2. numer. 131. Peres de Lara
lib. 1. de annuat. & capellan. cap. 5. ex
numer. 47. Cuaican. decisione 28. numer. 28.
& præter eos vide Mier. 4. parte, quest. 11.
numer. 82. Flores Diaz de Men. in addit.
ad G. m. decisione 215. vbi subdit, quod
unico successionis actu & ex consue-
tutine decennali cum aliis coniectu-
ris transit onus probandi in aduersa-
rium.

Num. 27. usque ad 29.

DE interpretatione legis partitæ
vide Mier. de m. uorat. 4. parte, qua-
sione 20. ex numer. 171. & an immemoria-
lis probetur scripturis, addit. ad Ludo-

uif. decisione 51. numer. 10. Maresc. lib. 2.
controuerf. cap. 100. numer. 16. Farinac. decis.
32. numer. 2. parte 1. in nouissimis. Idem Mier.
vbi sup. numer. 279. & 295.

Num. 29.

His adde Mieres 3. parte cap. 7. numer.
4. & 5. Auend. in l. 42. gloss. 17. numer.
2. Marien. in l. 1. gloss. 12. titul. 7. lib. 5. reco-
pil. numer. 2. Idem penes Seraphin. decis.
430. numer. 10. parte 1. & hæc est magis
communis opinio. Farinac. d. questione
42. numer. 258 Mascard. consil. 749. numer. 2.
Surd. consil. 472. numer. 20.

Num. 30.

Circa requisita testium, & de qua-
litate eorum in præscriptione pri-
mogenij, Mier. de quo proximè numer.
181. cum seqq. vbi & an eos esse bonæ fa-
mæ, sit necessarium probare. Burgos
de Paz consil. 16. numer. 5. Couarr. in regula
possession. 2. parte. §. 3. numer. 7. & licet An-
gel. hic præcitatus loquatur in futuris,
in quibus stricta interpretatio fieri
debet, idem si hoc lege caueatur, ut in
præsentia cum auctore consulendum
censemus, ex traditis. Magon. decisione
93. numer. 7. Menoch. lib. 3. præsumpt. 1.
numer. 36. Farinac. quest. 47. numer. 204. &
quest. 62. numer. 8. Matienz. in l. 1. gloss. 3. numer.
2. & 3. titul. 7. lib. 5. recopil. vbi Azeued.
numer. 26. latè Zeuall. quest. 900. numer.
110. cum seqq. Mier. 4. parte, quest. 20. numer.
97. Velazq. de Auend. in d. l. 41. gloss. 11.
numer. 2. vbi dicit verissimum. Alter A-
uend. tract. de exequend. mandat. cap. 6. numer.
6. Garc. tract. de expens. cap. 9. numer. 14.
Ierond. de gabellis, 4. parte, numer. 27. &
de communi testatur Ioann. Gutier.
tract. de gabellis. quest. 163. numer. 9. & 10.
vbi numer. 11. subdit quod hæc Angeli
communis opinio intelligenda est,
quando lex canonica, vel statutum, ra-
tione illius qualitatis, quam exprimit,
R 2 illos

Num. 63.

Ibi, *inaccessibilem esse*. Ratio est, quia declaratio animi requirit personalitatem, quæ in arbitrium alterius committi non potest. Bald. in l. nulli, numer. 4. C. de Episcop. & cleric. Alex. in l. 1. numer. 6. ff. de leg. 2. Bartol. in l. 1. in venditione. §. fin. ff. de bonis auct. iudic. possid. Geminian. in cap. fin. §. sanè, num. 11. de testam. in 6. Cardinal. consil. 49. num. 5. Petr. Surd. consil. 433. num. 16. & 17. lib. 3. Zifuent. in l. 31. Tauri, numer. 5. Gom. Arias numer. 6. Anton. Gom. numer. ult. Tell. Fernand. numer. 4. Castill. in l. 38. num. 9. & 16. Palac. Rub. num. 5. Matienz. in l. 5. titul. 5. lib. 5. gloss. 7. num. 3. recopilat. Carol. Ruin. in l. more. numer. 17. de iurisdict. omn. iudic. Iacob. Menoch. lib. 2. presumptione 21. num. 15. qui omnes in executoribus ac commissariis testamentorum hanc sententiam tenent.

Hoc limitatur in facultate concessa ad faciendum maioratum, quæ potest alteri cedi. Mier. 1. parte. question. 48. ex num. 1. D. Ioann. del Castill. dict. cap. 36. num. 1.

CAPVT V.

Num. 1. & 2.

Is adde D. Ioann. del Castill. tom. 5. controuers. cap. 67. ex numer. 3.

Num. 3.

Vide Mier. de maiorat. 1. parte. question. 48. num. 11. Alex. Raudenl. decisione Pisan. 38. num. 341. P. Molin. de iust. & iure, dissertatione 594. ex num. 1. & 2. ut infr. num. 23. Castill. ubi suprâ.

Num. 4. & 5.

Super hac re contrarias DD. sententias comperimus. Prima est, quòd filia exclusis masculis eligi non potest, ut aduersus auct. defendunt Aluarad. de coniectural. ment. defunct. cap. 3. §. 4. numer. 48. & pluribus adductis D. Ioan. del Castill. lib. 2. controu. cap. 26. numer. 36. & 56. Secunda verò sententia est, quòd ille, cui à maioratus institutore libera eligendi facultas commissa est, ut inter filios & filias, quem vellet, ad maioratus successionem eligat, poterit exclusis filiis masculis, etiam natu maioribus, filiam eligere, prout subdit constanter auctor hic, quem referunt, & sequuntur P. Molin. tract. 2. de iust. & iure, dissertatione 594. num. 2. subiugens id electori licere, etiam si primogenitus masculus dignior & aptior sit, Mier. 1. parte, de maiorat. question. 79. numer. 6. Alex. Raudenl. decisione Pisan. 38. numer. 342. Paz tract. de tenet. cap. 34. numer. 113. & 114. ubi sic concludit Zeuall. quest. 265 num. 6. Ioann. Gutierrez lib. 2. quest. 67. numer. 3. D. Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 160. ex num. 12. Et pro eadem sententia expendi possunt adducta per auct. infrâ cap. 11. ex numer. 35. & adde Valent. consil. 40. numer. 42. cum seq. Et hæc est communior & receptior sententia, quæ ex libera eligendi facultate, tam apud auct. nostrum, quàm apud præfatos Doctores fundamentum capit, neque ab ea dissentire videtur Don. Ioan. del Castill. cap. 26. quia in illo casu occurrenti aderant circumstantiæ & coniecturæ nonnullæ, quæ pro masculino non mediocriter adstringebant, ut notum erit intuenti rectè, & declarat ipsemet auctor nouissimè dict. num. 12. de quo proximè. Quorum sententia retenta, ampliatur primò, ut locum habeat in facultate regia, si ita concedatur, ut maioratus institutor possit illum

illum in persona filij, vel filix, prout sibi libuerit, instituire, vt per auct. *infr. num. 6.*

Ampliatur secundò, ad eas personas, quæ ex mandato testantis primogenia inter filios eiusdem instituunt ex legum Tauri constitutione, ex auct. in calce operis sui *num. 9.*

Ampliatur tertio in emphyteusi concessa cum facultate nominandi filium, vel filiam. Gam. & alij à Castillo citati.

Ampliatur quarto, vt elector, cui libera eligendi facultas data est, possit eligere etiam remotiorem, dummodo electus talis electionis incapax non sit, vt cum auctore recenset Mier. 1. parte, de maiorat. *questiõ. 71.* Ioann. Gutierrez. lib. 2. *pract. questi. 69. num. 3.* Zeuall. *commun. questiõne 265. numer. 6.* & ratio est, quia incapaces nunquam censentur vocari, & semper præsumitur quòd testatur se conformabit cum dispositione iuris communis. Fufar. de fidei-commis. substitutione, *questiõne 317. ex numero 19.*

Nec personæ extraneæ de familia. D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 87. *num. 34.* hoc enim esset contra maioratus naturam, & præsumptam ipsiusmet institutoris voluntatem, Paul. *consil. 335. numer. 2. volum. 4.* Socin. *consil. 160. à num. 48. lib. 2. & consil. 251. numer. 1. ad fin. versic. ex quibus ultimè. lib. 2.* Paris. *consil. 44. num. 20. & 21. volum. 3.* Menoch. *consil. 498. numer. 19 lib. 5. & consil. 105. numer. 43. cum seqq. & consil. 1006. numer. 35. versiculo que ad tertium. & num. 36. vbi in causa Comitatus de Oliua tenuit quòd præcedente vocatione familiar, vel agnationis, si concedatur testandi facultas, restringitur ad eos, qui sunt de familia: & eodem *infrà* in simili facultate disponendi alios adducens vti-tur Boët. *decisiõne 202. numer. 2. versic. & sic per hanc disponendi licentiam, & in pulchra specie Fontan. de *past. nups. tom. 1.***

clausul. 4. gloss. 25. num. 23. & 24. vbi proponit *questiõnem in numero 20.* & aliam similem *num. 28. versiculo hanc opinionem.* Pechius de testamentis coniugalib. lib. 1. cap. 13.

Et præfatam ampliationem protende, vt etiam hoc casu elector non possit inimicum capitalem maioratus institutoris eligere, vt *infrà numero 10.*

Cæterùm superior conclusio limitatur primò in foro conscientix, ex auct. *infrà num. 59.*

Limitatur secundò, si de voluntate fundatores maioratus contrarium appareat. Paz vbi *suprà. dist. numer. 114.* D. Ioann. del Castill. *dist. cap. 26. num. 56. versic. respondetur etiam.*

Limitatur tertio, vt per auct. *infrà num. 15.*

Num. 6.

PRO Gregorio hic præcitato, vide Mier. 1. part. *questiõne 16.* saltem *num. 4.* Sed auctoris sententia verior, & receptior est, prout in priori casu, de quo *suprà num. 4.* adduximus, neque inter vtrumque aliquod discrimen inueniri potest, extante libera facultate eligendi, & ipsemet Gregor. sibi contrarius id profitetur in l. 32. titul. 9. part. 6. *gloss. 3. verbo sed pone, questi. 15.* & pro hac parte vide P. Molin. *dist. disputatiõne 594. num. 3.* Raudens. *dist. decisiõne 38. numer. 342.* vbi limitat cum auctore, quãdo Regia facultas conceditur iuxta maioratus, seu feudij naturam, Paz *dist. numer. 114.* & iterum *cap. 59. numer. 14.* D. Ioann. del Castill. *dist. cap. 160. num. 14. & 15.*

Num. 7. 8. & 9.

His adde P. Molin. de quo proxime, *num. 3. usq. ad num. 5.* Raudens. *dist. decisi. 38. num. 344.* Fufar. de subst. *questi. 317. num. 9.*

Q 2 Num.

Num. 10.

Vide P. Molin. *vbi supra*, Cald. Peyr. *de potest. eligend. cap. i. ex numero 35.*

Et auctoris sententia ampliatur prius, etiam in descendentes ab odiosis, & inimicis testatoris, vel fundatoris maioratus, ex Fufar. *de fideicom. substit. quest. 317. num. 2.*

Ampliatur secundò, etiam si ista inimicitia ex defectu fundatoris maioratus proveniat, ut per Fufar. *de substit. dict. quest. num. 15.*

Num. 11. vsque ad 14.

Adde P. Molin. *dict. dissertatione 594. ex numer. 3. vsque ad numer. 5. Rauden. decisione 37. ex numer. 190. Cald. de potest. eligend. cap. 1. ex numer. 31.*

Num. 14.

Vide auct. *supra* numer. 4. reliqua verò prosequemur loculenter *infra*.

Num. 15. vsque ad 20.

Idem recensent P. Molin. *dict. dissertatione 594. numer. 5. D. Ioann. del Castil. tom. 5. cap. 67. numer. 3. Vincent. Fufar. de fideicommiss. substitutione, quest. 504. num. 2. quo casu elector pro ea vice priuatur potestate eligendi, iuxta tradita per auct. supra cap. 4. num. 39. & ibi notata, & refert in Rota dictum Achil. de Grass. decisione 128. numer. 5. c. 6.*

Num. 20 vsque ad 22.

Hoc ipsum consentaneè resolunt Vincent. Fufar. *dict. questione 504. P. Molin. dict. dissertatione 594. ad num. 5.*

Num. 22. vsque ad 25.

Pro auctore aduersus Gregor. hic præcitatum, vide P. Molin. *de quo proxime*, vbi subdit ampliùs, quòd et si sustineatur electio huiusmodi, erit tamè iniqua, & elector lethaliter peccauerit, tum ex illo prauo animo, cum etiam indignus præferatur digno.

Quare hæc conclusio limitatur, ut non habeat locum in foro poli, ex auct. *supra* ex numer. 69. ex ibi adductis.

Num. 25. & 26.

Matrimonium in articulo mortis contractum validum est, & filij antea procreati legitimi censentur, & substitutum excludunt. Hæc est auctoris conclusio, & communis omnium sententia, quos referunt nouissimè D. Ioann. del Castil. *tom. 5. controu. cap. 111. ex numer. 32. vbi ex numer. 30. contrarias opiniones refert Vincent. Fufar. de fideicommiss. substit. quest. 409. ex numer. 80. vbi numer. 88. de communi ac veriori testatur.*

Hæc recepta sententia ampliatur primò, etiam si matrimonium cum muliere vili contrahatur. Fufar. *vbi supra. num. 95.*

Ampliatur secundò etiam in nato ex Monacho & Moniali intra annum probationis, idem *num. 104.*

Ampliatur tertio, etiam si aliquod impedimentum canonicum tempore matrimonij obstat, dummodo contrahentes, vel alter eorum id ignorasset, Fufar. *de quo proxime* numer. 109. c. 110. vbi contrarias opiniones refert.

Limitatur primò, ut per auct. *infra* num. 27. & in calce sui operis num. 8.

Limitatur secundò in spuris, quia non legitimantur per subsequens matrimonium. Idem *num. 113.*

Lim-

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. v. 125

Limitatur tertio, quando clandestinum matrimonium fuit contractum, Fufar. *vbi supra*, numer. 98. & 99. vbi declarat.

Numer. 27.

Consonant Peregrin. *tract. de fidei commissis*, articulo 2. 4. numer. 59. Ioseph. de Rustic. *in l. cum aius*, lib. 2. cap. 16. numer. 61. M. Anton. Petr. *de potest. Principis*, cap. 32. numer. 61. Polydor. Rip. *de actis in articulo mortis*, cap. 2. numer. 4. Corbul. *tract. de iure emphyt. in additione magna ad titulum*, an legitima admittat. numer. 9. & relati à P. Thom. Sanchez lib. 7. parte 2. disputatione 105. Fufar. *de substitutione*, questione 409. numer. 90. Perez de Lara *de vita homin.* cap. 30. numer. 211. & ultra relatos vide iterum auct. in notis huius operis num. 8.

Dissentiunt Bald. *in rub. C. de primileg. dot.* numer. 2. Menchac. *frequen. cap. 3.* numer. 41. Couart. *in Epitom. part. 2. cap. 8. §. 2.* numer. 10. Sarmient. *lib. 1. solut. cap. 6. ex numer. 8.* Spin. *in specul. testam. gloss. 15. principalis*, numer. 86. Rochus de Viegas *in repetitione capit. tanta, qui filij sint legitimi*, numer. 52. vbi plura adducit, Ioann. Garc. *tract. de nobilitate*, gloss. 21. numer. 59. P. Molin. *tract. de iust. & iure*, tom. 1. disputatione 172. column. penult. P. Thom. Sanchez *ducl. disputatione 115. ex numer. 10.* Ludouic. de Casan. *consil. 211. ex numer. 6.* & plures alij, quos refert D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. iii. ex num. 32.*

Caterum, ni fallimur, horum sententia nobis tutior videtur, à qua iniudicando & consulendo non est recedendum, tum ex regula text. *in cap. tanta, qui filij sint legitimi*, tum etiam ex æquitate, ac consona ratione iuris, quæ non patitur matrimonium extare, valere, ac quidem subsistere, filiis que antea procreatos legitimos simul ac insuccessibiles esse. nam aut matri-

monium in articulo mortis contractum deficit in substantialibus, & tunc filij tanquam illegitimi substitutum non excludunt, ex auct. *infra lib. 1. cap. 4. numer. 48. & lib. 3. cap. 3. num. 45.* aut validum est, tunc verò ex communiori sententia etiam ad exclusionem substituti legitimi censentur, vt *supra* numer. 25. ergo si efficiuntur legitimi, qua de causa excluduntur, si capaces; quare non admittuntur, vt pote vocati & proximiores? deinde, si dolus in contrahendo non reddit nullum matrimonium, quomodo illius matrimonij effectus impedire potest: aliàs nulla erit dabilis differentia inter filios per subsequens matrimonium legitimatos, & inter eos, qui nullo modo legitimi efficiuntur, cum illi statim quo legitimantur, ex dispositione maioratus admissi censentur; hi verò, prout dictum est, semper remanent exclusi, neque oppositum facit *l. filie meæ. ff. solut. matrim.* quæ pro aduersa parte vulgò adduci solet. nam ibi agebatur de ficto repudio, quod à legibus improbatum est, *l. dubium 3. C. de repud.* Vincent. Fufar. *de substit. quest. 424. numer. 78. versiculo. placet.* At verò matrimonium in articulo mortis contractum, etsi per fraudem & dolum, vt quis substitutum excluderet, nullo fure improbatur, validumque est, ac tenet, filiosque antea procreatos, aut non faciet legitimos, aut successores faciet. Et simili ratione non obstat *cap. 2. de renuntiatione lib. 6.* vbi si adest coniectura fraudis, non valet renuntiatio beneficii in articulo mortis facta, quia ibi nullum queritur ius, cum renunciatio non teneat, tamquam fraudulenta; sed in præsentī matrimonium valet, & legitimat prolem susceptam, quamvis ad exclusionem substituti fiat fraudulenter ac dolosè, multum enim interest an valeat actus, licet in cōsequentiā tertio præiudici-
Q 3 cium

cium afferat, an deficiat, quia priori casu non expectatur quod secundario contingi poterat, quia grauatus utitur iure suo, etiam praua illa intentione ad exclusionem substituti: qui autem iure suo utitur, non est censendus dolosus, neque iniuriā ullam alicui in eo facit, prout aduersus auct. constanter defendit P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 6.* Hæc pro hac postrema parte non parum adstringunt, nisi tanti ponderis auct. in contrarium suaderet, præcipuè cum in nptis huius operis contrariam (vbi in aliquibus dissentit) sententiam firmet.

Num. 28. § 19.

Regula est, quod monasterium excludit substitutum. Vincent. Fufar. *de substitutione, questione 424. ex numer. 1.* vbi limitando, & ampliando, plures casus adducit, etiam si grauatus ingressus sit monasterium in mortis articulo, ut in præfenti, & per Fufar. *vbi supra, numer. 78. videndus ex numer. 76.*

Hæc communis sententia limitatur hic, quando grauatus religionem ingressus est, ut substitutum excluderet, veluti si dixisset, quod in eius odiū ingreditur monasterium, Fufar. *de quo proximi, ex numer. 75.* vbi plures de communi testantes refert, sequitur Canzer *tom. 2. variarum, cap. 11. numer. 231.*

Contrarium resoluit P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 6.* de qua controuersia vide *supra numer. 27.* vbi ostensum est.

Num. 30. vsque ad 44.

Non video, qua ratione probabili id securè affirmari possit, etiam in vtriusque electione, digni scilicet, & indigni, cum talis electio non egreditur facultatem eligendi, à maiore institutore electori concessam; sic sa-

nè dissentiunt P. Molin. *diſt. diſputatione 594. numer. 7.* Jacob. Canzer *lib. 3. variarum, cap. 8. numer. 383. & 387.*

Num. 44. § 45.

Plura adducit Farinac. *de falsitate questione 153. numer. 209.* vnde subterfugio, vel occultatio instrumenti præsumitur ab eo facta, in cuius commodum cedit. Boff. *de indicis, numer. 63.* & post alios idem Farinac. *diſt. numer. 209.* & idem *tract. de furt. questione. 76. numer. 89.* & *decisione 122. part. 1. l. 1. A.* in decisionibus criminalibus.

Num. 46. vsque ad 50.

Cum proposuisset auctor *supra* quandam distinctionem, & in prima specie, quæ incipit, ex *numer. 1.* dixisset, quod quando electio in voluntatem alicuius commissa est, hic non tenetur præcisè dignum eligere: sed potest etiam eligere eum, qui in dignitate facti indignus est; nunc verò in hac secunda specie tenet, quod quando electio non in libera electoris voluntate, sed in eius arbitrio commissa est, non potest eligere indignum, & consentaneè id ipsum sequitur P. Molin. *vbi supra diſputatione 595. numer. 2.* subdens, quod tunc electio retractatur, & maiore digno confertur; idem recenset D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 67. numer. 8.* Denique mox subiungit auctor, valete tamen electionem, si elector misso digniori dignum eligat; quam sententiam in hac specie proculdubio veram esse existimamus, ex ratione de qua *infra numer. 55.* ut ponderat P. Molin. de quo *supra*, reiecta Panormitani, & Decij opinione, prout in præfenti *numer. 48.* ab auctore taxatur, & limitatur *num. 50.*

Num.

Num. 50. usque ad 57.

Superior conclusio limitatur hic, & suprà numer. 56. & 66 & numer. 69. *versicul. si verò*, vbi protenditur, tam in electione bonorum, quibus administratio concessa est, quàm aliorum bonorum patrimonialium; & num. 71. vbi idem concludit auct. & comprobant Alex. Rauden. *decisione Pisan. 37. numer. 292.* Vincent. Fusar. *de substit. questione 304. numer. 3.* Hieron. Zeuall. *commun. questione 659. num. 2.* P. Molin. *vbi suprà num. 7.* & refert decisum addit. ad Ludouif. *decisione 11.* in qua specie non anxie ac strictè procedendum est, sed solum excessus notabilis meritorum, non autem minimus considerandus erit, ex auctore. *infra numer. 74. & in simili cap. 13. num. 34.*

Num. 57. usque ad 59.

Etiam in conferendo officia secularia, hæc sententia probabilior est, nam licet eligens dignum omisso digniori, lethaliter peccet, prout ostensum est numer. *precedenti*; tamen ad restitutionem non tenetur, extratione de qua in præsentia, vt idem fatentur Zeuall. *commun. questione 659. ex num. 2.* Less. *de iust. & iure, lib. 2. cap. 32. de institutione 3. titul. de acceptione personarum. & lib. 2. cap. 34. titul. de beneficiis*; vide P. Manuel Rodriq. *in summa questione 106. conclusionem 8.* Gutierr. qui plura adducit de electione digni, *lib. 2. canon. c. questione 11.* quæ sententia in iudicando & consulendo tenenda est, & repetitur *infra num. 92.*

Primo hæc sententia limitatur in electione canoniarum magistralium, doctoralium, & beneficiorum, vbi collatio digniori per edictum promittitur, ex auctore *infra versiculo, Hæc autem, & in id conueniunt P. Molin. vbi suprà.*

num. fin. Nicol Garç. de benefice. 7. parte, cap. 16. ex numer. 26. vbi contrarias opiniones refert, & numer. 30. sic concludit; & quod in hoc casu electio sit nulla, tenet addit. ad Ludouif. *decisione 11. versiculo secundo quod in curatis.* Mariscot. *lib. 11. variarum cap. 52. ex numer. 19.* subdens quod in concursu ad beneficia curata, dignior eligi debet, licet secus in beneficiis simplicibus, addit. ad Ludouif. & Garç. de quibus proximè, illa *versiculo, tertio quod in aliis*, hic verò num. 42. videndus *ex numer. 31.* quæ omnia ad bonorum patrimonialium distributionem extendi non possunt, si à vero domino fiat, ex auct. *infra num. 60. & 71.*

Limitatur secundo, quando electio de indigno facta est, vt hic numer. 58. & *infra num. 72.* vbi protrahitur hæc sententia ad electionem in maioratu, cui annexa iurisdictio est, in qua specie necessarîo elector tenetur eligere digniorem, ex traditis numer. 69. *versic. in secundo autem*, & his adde auctores præcitatos *num. 50. & 57.*

Et superiori sententia, si indistinctè vera est, saltim electores tenentur ob violatam iustitiam distributiuam, propensiores curam habere illius dignioris prætermissi, vt commendat auct. *num. 58. versiculo, sed quamuis*, & recenset Alex. Rauden. *decisione Pisan. 38. numer. 342.*

Num. 59. usque ad 72.

Filius usque ad numer. 72. disputat auctore, an pater Regiæ facultatis virtute, vel legum Regiarum decisione teneatur in foro conscientie, si primogenium instituat, filium digniorem eligere; & licet pro parte affirmatiua constringere videatur decisio textus in l. *fœmina. C. de secund. nupt.* tandem ex *num. 60. usque ad numer. 63.* de iuris rigore videtur contrarium sentire, quamuis *num. 64.* priorem sententiam moribus

moribus consentaneam esse agnoscit, & pōdus totius resolutionis in eo residet, scilicet quòd pater bonorum suorum est moderator & arbiter, de quibus liberè disponere potest; mater verò, prout in *decl. l. femina* compertum est, tantum de bonis mariti, in quibus liberum dominium non habet, sed tenetur ea liberis prioris matrimonij intacta seruare. *l. 26. titul. 13. parte 5. l. 4. titul. 1. lib. 5. recopil.* Ioann. Gutierr. *lib. 2. pract. quest. 18. num. 6.* Ayora de *part. 1. parte cap. 7. numer. 21.* qui reseruata liberis proprietate vxori tantum vsumfructum concedit. Ioann. Garc. *tract. de conugal. quest. numer. 4.* P. Thom. Sanchez *lib. 6. de matrimonio, disputatione 41. de quo videndus est P. Molin. decl. disputatione 595. numer. 5. & 6.* vbi alia adducit. Postremo ex *num. 67.* super eadem re auct. congruentius distinguit, & de prima specie distinctionis P. Molin. vbi proximè *numer. 4.* Vincent. Fufat. *de substitut. questione 504. numer. 4.* qui cum auctore *numer. 69. versiculo, in secundo autem casu, consonat.* Et est circa hæc tenus dicta obseruandum, quòd hæc omnia pariter, tam in officiis, quàm in beneficiis procedunt, ex auctore *numer. 76. & 69. versiculo, in secundo.* nam officia, vbi non militat diuersa ratio, proculdubio beneficiis æquiparantur. Philipp. Decius in *l. fin. in fin. C. de pact. Flamin. Paris. de resignatione beneficiorum, lib. 12. quest. 1. numer. 36.* Francisc. Marc. *decisione 906. num. 12. parte 2. titul. 625. num. 5. & 6. part. 1.*

Pro secunda specie huius distinctionis, vide P. Molin. de quo proximè *numer. 4. 5. & 6.* vbi quoad meliorationem tertij in contraria sententia est, ductus eo quòd huius portionis libera dispositio parentibus inter suos descendentes, tam Regia facultate, quàm legibus Regni concessa est, ex auct. *suprà num. 61.* ita liberè vt nepotibus & pronepotibus, etiam exi-

stentibus filiis, relinqui potest, quam sententiam nos quoque veram esse, profitemur, asseuerantes, in foro conscientie, & fortius in foro exteriori parentibus licere, tam in 3. quàm in 5. filium indignum instituere ac meliorare, & in specie sic tenet Angul. *tractat. de meliorat. in l. 2. gloss. 4. numer. 7. & 8.* & ad rem facit quod auctor adducit *suprà num. 60.*

Num. 72.

His adde D. Ioann. del Castill. *rom. 5. controu. cap. 91. num. 67.* & vide *suprà num. 57.*

Num. 73.

Sequitur P. Molin. de quo proximè *num. 3.* & ante eum idem fatetur Gutierr. *lib. 2. canonic. questione 11 numer. 65. in fin.*

Num. 74.

Faciunt ad rem tradita per auct. *infrà cap. 13. num. 54.*

Num. 75. vsque ad fin.

Vide P. Molin. *decl. disputatione 595. num. fin.*

CAPVT VI.

Num. 1. vsque ad 9.

ADDE Mier. 4. parte de maiorat. *questione 20. numer. 363.* Velazq. de Auend. in *L. 41. Tauri, gloss. 1. num. 7.* Paz de tenuta, *questione 58. parte 2. ex num. 12.* M. Anton. Peregrin. de fidei-commis. *articul. 51. numer. 36.* Cardinal. Mantic. *lib. 6. de coniectur. titul. 9. num. 8.* & latius D. Ioann. del Castill. *rom. 5. controu.*

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 129

contron. cap. 93 §. 10. ex num. 1. usque ad fin.
Zalaz. tract. de usu, & consuetudine, cap. 7.
num. 3.

Num. 9. usque ad 15.

Vide auct. infra num. 56. in cuius sententiam propendimus cum Velazq. in diel. l. 41. ff. 8. num. 1. Martien. in l. 1. tit. 7. lib. 5. recopilat. ff. 6. per totam; & quod de viribus huius consuetudinis auctor concessit, compertum est omnibus, vt per Hieron. Pappo. consil. 20. n. 30. & ex tali consuetudine oritur prescriptio iuris & de iure, que non admittit probationem in contrarium, Anton. de Butr. in cap. peruenit, num. 7. de censibus. Felin. in cap. cum nobis, num. 7. de prescript. Vincent. Honded. consil. 79. ex num. 11 lib. 1. Iacob. Menoch. consil. 70. num. 96. cum sequentibus. Hippolyt. Riminald. consil. 368. ex num. 29. lib. 4. Bertaz. consil. ciuil. 76. num. 28. Francisc. Bec. consil. 180. ex num. 26. lib. 4. Syluest. Aldobr. consil. 10. num. 17. & his non relatis Barbof. de presumptione iuramenti, num. 360. tandem probata hac consuetudine immemoriali probatur melior titulus de mundo, vt præter alios latius comprobat Hieron. Gonz. in rubr. octaua Cancell. gloss. 18. n. 45. vbi ex Rota pluries decifum testatur.

Num. 15.

Super hac re contrarias Doctorum sententias inuenimus. Prima est eorum, qui contendunt, in hac consuetudine immemoriali scientiam & patientiam desiderari, vt per Cauale. decisio 4. num. 55. Bald. consil. 352. num. 3. volum. 1. Bartol. in l. 4. §. in omnibus, num. 1. c. 2. de public. Alex. Raudent. consil. 1. num. 461. Aretin. in l. more, num. 4. ff. de acquir. hereditate. Salicet. in l. 2. num. 3. c. 6. C. noua vestig. inst. non poss. post Ferraricns. in forma libelli super actio-

ne confessoria. §. plenam, & omnimodam iurisdictionem, num. 15. folio 323.

Alij in contrarium sentiunt, vt per Bald. in cap. 1. num. 3. qua sunt regal. Salicet. in l. 2. num. 4. C. noua vestig. inst. non poss. Aretin. in cap. peruenit, num. 6. de censibus. Imol. in l. 1. §. denique, num. 17. & ibi Roman. n. 4. de aqua pluua arcend. Felin. in cap. cum nobis, num. 2. de rescript. Purpur. in l. imperium, num. 183. de iurisdic. omn. iudic. Balb. tract. de prescript. 3. parte principalis, gloss. 6. vbi dicitur tenendum; & de communi testatur Mascard. de probat. conclusione 1215. num. 42. & 46. vbi etiam de communi, & pluribus relatis Georg. Acas. lib. 1. de primog. cap. 4. num. 24. & eandem sententiam communem dicit Paul. Paris. consil. 27. num. 34. lib. 1. Tiber. Decian. rescript. 124. num. 49. lib. 3. Nicolaus Euerad. iun. c. 7. 47. num. 11. cum sequentibus, lib. 1. Cofl. consil. 49. num. 8. & 9. Ferret. consil. 124. num. 5. lib. 1. Peregrin. tract. de iure fisci lib. 1. tit. 2. num. 66. Camill. Borrell. de prestantia Regis Catholici, lib. 1. cap. 8. num. 44. & 45. Horosc. in l. imperium, n. 1. ff. de iurisdic. omn. iudic. Bellalob. Didac. Peres, Mieres, quos refert Azeued. in l. 1. tit. 15 lib. 4. recopilat. num. 11. Auendan. tract. de exequend. cap. 8. num. 24. Garçia de nobilitat. gloss. 7. num. 7. Barbof. in l. conseruit, ex num. 130. Menoch. consil. 91. & consil. 147.

Cæterum hæc sententia, & eorum, qui cum auctore consentaneè tenent, verior & receptior est, & in præscriptione iurisdictionis aduersus Principem tempore immemoriali idem tenent Bald. in l. 1. Cod. de collat. detegenda. num. 3. Alex. consil. 30. num. 17. lib. 5. Marant. in l. c. potest, num. 299. ff. de acquir. heredit. Mascard. lib. 2. de probat. conclusione 879. num. 15. Mier. de maiorat. 4. parte, quæstione 20. num. 258. latius Barbof. vbi sup. d. num. 130 qui pluribus sequentibus hanc sententiam aduersus Couarruiam, & alios veriorē dicit.

R cit,

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 231

& Felin. in cap. de quarta, de prescript. Bur-
fat. consil. 257. numer. 13. lib. 3. Ferret.
consil. 61. numer. 14. Ioann. Zephal. consil.
442. numer. 35 lib. 2. quia est quid facti,
& in casu simili videndus est Fufar.
de subtilit. questione 308. numer. 58. & proba-
tur scientia ex notorietate, & publica
voce, & fama, secundum Bartol. in l. in
potest. numer. 16. ff. de acquir. heredit. Paul.
Paris. consil. 72. numer. 2. 6. lib. 3. gloss. &
Doctor. in l. si tutor. C. de percul. tutorum.
gloss. in cap. 1. verbo publici, de potestate
prætorum, & arque etiam ex actibus per
longum tempus successiuis, Aymon
post alios plures vbi supra 4. parte, §. ma-
teria, numer. 62. Mascard. de probatio. con-
clusiones 1294. ex n. 13. Cost. de iuris & facti.
ignorant. in ff. de l. 64. numer. 9 & de modo
probandi vide Sfortia tract. de integ.
test. quest. 48. artic. 7. numer. 30. Cæsar Barz.
decisione Bononiens. 61. numer. 19. & decisione
48. numer. 23. & 27. Andr. Tiraquel. de re-
tract. §. 36. gloss. 2. numer. 31.

Num. 24. 25. & 26.

Contrarium tenet Auendan. in l.
41. gloss. 8. in fin. Sed auctoris
opinio receptior est, vt per Garc.
in draçione oper. de nobilitate, numer. 57. Burg.
de Paz. quest. 2. numer. 131. Peres de Lara
lib. 1. de annu. r. s. & capellan. cap. 5. ex
numer. 47. Caualecan. decisione 28. numer. 28.
& præter eos vide Mier. 4. parte, quest. 11.
numer. 82. Flores Diaz de Men. in addit.
ad G. am. decisione 215. vbi subdit, quod
vnico successionis actu & ex consue-
tutine decennali cum aliis coniectu-
ris transit onus probandi in aduetfa-
rium.

Num. 27. vsque ad 29.

DE interpretatione legis partiter
vide Mier. de maiorat. 4. parte, qua-
sitione 20. ex numer. 171. & an immemoria-
lis probetur scripturis, addit. ad Ludo-

uif. decisione 51. numer. 10. Marefc. lib. 2.
controuerf. cap. 100. numer. 16. Farinac. decis.
32. numer. 2. parte 1. n. nouissimis. Idem Mier.
vbi sup. numer. 279. & 295.

Num. 29.

His adde Mieres 3. parte cap. 7. numer.
4. & 5. Auend. in l. 41. gloss. 17. numer.
2. Matien. in l. 1. gloss. 12. titul. 7. lib. 5. reco-
pil. numer. 2. Idem penes Seraphin. decis.
430. numer. 10. parte 1. & hæc est magis
communis opinio. Farinac. d. questione
42. numer. 258 Mascard. consil. 749. numer. 2.
Surd. consil. 472. numer. 20.

Num. 30.

Circa requisita testium, & de qua-
litate eorum in præscriptione pri-
mogenij, Mier. de quo proximè numer.
181. cum seqq. vbi & an eos esse bonæ fa-
mæ, sit necessarium probare. Burgos
de Paz. consil. 16. numer. 5. Couarr. in regula
possessionis 2. parte, §. 3. numer. 7 & licet An-
gel. hic præcitatus loquatur in statutis,
in quibus stricta interpretatio fieri
debet, idem si hoc lege caueatur, vt in
præfenti cum auctore consulendum
censemus, ex traditis. Magon. decisione
93. numer. 7. Menoch. lib. 3. præsumpt. 1.
numer. 36. Farinac. quest. 47. numer. 204. &
quest. 62. numer. 8. Matien. in l. 1. gloss. 8. numer.
2. & 3. titul. 7. lib. 5. recopil. vbi Azueud.
numer. 26. latè Zeuall. quest. 900. numer.
110. cum seqq. Mier. 4. parte, quest. 20. numer.
97. Velazq. de Auend. in d. l. 41. gloss. 11.
numer. 2. vbi dicit verissimum. Alter A-
uend. tract. de exequend. mandat. cap. 6. numer.
6. Garc. tract. de expens. cap. 9. numer. 14.
Ierond. de gabellis, 4. parte, numer. 27. &
de communi testatur Ioann. Gurier.
tract. de gabellis. quest. 163. numer. 9. & 10.
vbi numer. 11. subdit quod hæc Angeli
communis opinio intelligenda est,
quando lex canonica, vel statutum, ra-
tione illius qualitatis, quam exprimit,

illos testes admittit, qui alioquin iure non essent admittendi, in quo sensu concludit Angel. locutum fuisse: at verò praxis aliquando contrarium obferuat.

Num. 31.

His adde P. Molin. *tract. 2. disputatio-
ne 75. num. 9.* Velazq. de Auend. *in
dict. l. 41. gloss. 12. num. 1.* Farinac. *decif.
445. v. 2. parti. 1. in nouiss.* & iuxta inter-
pretationem text. *in l. 41. Tauri*, vide
Cardinal. Mantic. *decisione 189. numer. 3.*
Ludouif. *decisione 196. & 298.* vbi de æta-
te testium, & ibi addit. inter alia sub-
dit, quòd ex solo rumore immemo-
rialis præscriptio excluditur.

Num. 32. & 33.

Harum legum dispositio ad alios
casus, in quibus de probanda im-
memoriali consuetudine contèditur,
ex paritate rationis protrahenda est,
eo quòd in Regno nullas alias leges
habemus de hac consuetudine pertra-
ctantes, cuius probationis generalem
formam præstant, & quamuis in casu
speciali disponant, exempla non ar-
ctant regulam.

* Contrarium tenent Azeued. *in
dict. l. 41. numer. 22. & 23.* P. Molin.
tract. 2. disputatio 76. numer. fin. Valenz.
Velazq. *consil. 93. num. 36.* qui esse restrin-
gendas ac limitandas asserunt, quia sunt
leges correctoriz, & quæ à iure com-
muni exorbitant; sed auctoris senten-
tia verior & receptior est, neque præ-
dicta urgent, cum omnes leges Tauri
non correctoriz iuris communis, sed
declaratoriz esse ostensum est, *ex l. 6.
titul. 1. lib. 2. recopilat. & comprobatur ex
adductis infra lib. 3. cap. 6. num. 24.*

His adde Auend. *in d. l. 41. gloss. 7.
& 15.* Matienz. *in d. l. 1. gloss. 10. numer. 1.*
Addit. ad Ludouif. *decif. 196.* vbi cum

Couarru. hinc præcitato asseuerat Ro-
tam tenuisse hoc requisitum necessa-
riū esse de iure cōmuni in probatione
immemorialis præscriptionis, & sic
cognitum ante legem Tauri. nam &
de ea non meminerat Pontifex *in cap.
licet ex quadam, de testibus 3.* meminit ta-
men gloss. *in cap. 1. verbo memoria*, de præ-
scriptionibus, & ex materia textus *in l. si
arbitr. de probat. & l. 29. titulo 16. parte 3.*
Valenz. Velazq. *consil. 93. ex numer. 33.*
Gutierr. *lib. 3. practic. quest. 63. numer. 13.*

Num. 34.

Vide Mier. *4. parte, questione 20. num.
704. cum sequentibus.* Vincent. de
Franch. *decif. 56. numer. 5. 19. & 24.* Nicol.
Garç. de benefic. *1. parte cap. 2. numer. 42.*
Rota per Ludouif. *decisione 252.* vbi
addit.

Num. 35.

Idipsum agnoscunt Roman. *consil. 9.
Aym. Crauett. consil. 216.* Cardinal.
Mantic. *lib. 7. titul. 7. num. 5.* Alex. *consilio
143. lib. 4. Dec. consil. 173.*

Num. 36. usque ad 39.

Sequitur Velazq. de Auendan. *in
dict. l. 41. gloss. ultima, num. 3.*

Num. 40. 41. & 42.

Sic tètum in praxi refert idem Ve-
lazq. *gloss. 12. ex numer. 11. & gloss. 13.
per totam.* Idem probant alter Auend.
de exeq. 1. parte cap. 6. num. 6. Matienz. *in
d. l. 1. gloss. 9. ex numer. 2. & 11.* Rota per
Ludouif. *decisione 196. numer. 1. & 298.*
P. Molin. *tract. 2. disputatio 76. numer. 4.*
Valenz. Velazq. *consil. 93. numer. 33.* Car-
dinal. Tusc. *verbo præscriptio immemoria-
lis, conclus. 552. num. 4.*

Num.

Num. 43. usque ad 51.

Ista sanè quæstio eget laboriosa disputatione: ego autem, vt iuxta institutum meum procedam, duas breuiter contrarias opiniones constituo.

Prima itaque est, quòd centenaria præscriptio æquiualeat immemoriali. Canz. in *extravagant. volentes*, fol. 28. num. 37. 46. & 49. Loaz. in *allegatione pro Marchione delos Velez. dubitatione* 3. folio 449. Brixian. *tract. fin. regundor. cap. 70. numer. 3.* Simon de Præscript. *consilio* 75. *numer. 2.* & 3. Socin. iun. *consilio* 6. *lib. 3.* & *consilio* 65. & 77. n. 74. *lib. 1.* Natt. *consil.* 446. n. 11. & *consil.* 456. n. 14. Tiber. Decian. *resp.* 24. n. 11. & *num. 114. lib. 1.* Menoch. *consil.* 90. *num. 44.* Albenf. *consilio* 64. *numer. 58.* Rot. *decis.* 545. *num. 1. parte 1.* & *decisione* 210. & 214. *lib. 2. parte 2. in nouissimis*, & *decisione* 243. & 717. *lib. 3. parte 3.* & per Farin. *decis.* 584. Riccius *collectan.* 638. Mier. de maiorat. 4. *parte, questione* 20. *ex num. 230.* Valenz Velazq. *consilio* 79. *numer. 121.* Secunda verò opinio priori ex diametro contraria est, vt per Molin. Theolog. *tract. 2. dissertatione* 76. *ex num. 1.* & ideo probata centenaria præscriptio, probata non censetur immemorialis præscriptio, quia infinitum tempus significat, vt hic *num. 46.* & 47. & in *versiculo* quod etiam, de quo exemplo vide And. in *cap. cum Apostolica*, *numer. 9.* de his que sunt à prælat. & ibi Anton. *numer. 17.* Immoj. 21. Ancharran. *num. 6.* Alex. qui communem dicit, *consil. 6. numer. 5. lib. 1.* Gabriel *lib. 5. titul. de præscript. conclus. 1. num. 22.* Garc. de nobilitate, *gloss.* 13. *num. 79.*

Reuera hæc posterior opinio in pūcto iuris longè validior est. Primò, quia immemorialis præscriptio tempus infinitum denotat, vt dictum est: at verò præscriptio centenaria, tempore finito circumscribitur.

Secundò, quia præscriptio centena-

ria requirit titulum; sed eo ipso quo immemorialis præscriptio probatur, titulum intercessisse præsumitur.

Tertiò, in præscriptione immemoriali omnes conditiones esse seruandas, quas lex 41. desiderat, quibus deficientibus etiam centenaria præscriptio probari potest, ex auctore *infra num. 63.*

Quartò, & vltimò, Regalis iurisdicatio, vel tempore immemorialis præscribitur, ex l. 1. *titul. 10. lib. 4. recopilat.* vel præscriptione quadragenaria cum titulo. l. 1. *titulo 15. dict. lib. 4. recopilat.* Sed nullo iure Regio cauetur, quòd centenaria præscriptio tantum absque titulo ad horum præscriptionem sufficiat.

Hæc omnia pro auctoris sententia non mediocriter vrgere videntur, maxime in probatione maioratus, qui aliàs probari non potest, si qualitates ac conditiones deficiant, quas lex 41. poposcit; quare attentata eius decisione præscriptio centenaria non æquiualeat immemoriali, nisi titulus simul concurrat, prout in quadragenaria, vt teneat, interuenire necesse est.

Cæterum ne improbabilis efficiatur immemorialis præscriptionis probatio, necessarium fuit hoc ad aliquod tempus restringere, vt explicat auctor *infra numer. 61. versiculo*, his tamen non obstantibus, & cum ad centum annos tantum memoria hominis extendatur, & raro eius vita vltro progrediatur, idcirco centenariam præscriptionem habere vim præscriptionis immemorialis, prudentibus visum fuit; per tempus enim centum annorum renouatur omne quod sub mūdi machina gubernatur, Bald. *ml. l. c. de annal. except.* Soc. iun. *consilio* 76. *num. 86. lib. 1.* Re itaque perpenſa prior opinio, non obstantibus fundamentis suprà iactis, tenenda est, prout ipsemet auctor tenere videtur *infra numer. 61. dict. versiculo, ex quibus*,

vbi disputat, & sic cōcludit: sed hoc ita verum, si probatur centenaria præscriptio cum qualitatibus immemorialis, ex Auendan. in dist. l. 41. gloss. 1. ex nu. 15. & tract. de cens. cap. 8. num. 18.

Num. 51. vsque ad 53.

Superiori disputatione ostensum est ab auctore, in primogeni præscriptione immemoriam, vel saltim centenariam præscriptionem cum titulo desiderari: nunc verò quadraginta annorum cum titulo sufficere aperte demonstrat, eo quòd vniuersim quando ad præscribendum (sunt sanè hæc intelligenda) necessaria est immemorialis possessio, sufficiat possessio quadragenaria cum titulo. Quorum auctoritate constat, quòd annorum quadraginta præscriptio cū titulo æquualet immemoriali in præscriptione rerum, quæ aliàs non nisi tēpore immemoriali præscribuntur. Hæc auctoris sententia verissima est, & præter alios id tenet Couar. in regula possessor 2. parte. §. 4. numer. 5. de regulis iuris in 6. & lib. 1. variarium, cap. 17. numer. 7. & 8. Auend. de exequend. mandat. cap. 4. num. 20. Burgos de Paz consil. 33. numer. 26. Matienz. gloss. 29. numer. 4. & 5. in l. 1. titulo §. lib. 4. recopil. Mascard. de probat. conclus. 214. num. 6. & 7. Vera & communis resolutio est, quòd præscriptio quadragenaria cum titulo æquualet immemoriali, quod tunc cumque ad præscribendum immemorialis præscriptio necessaria est, idque procedit non solum in præscriptione maioratus, verum etiam in præscriptione regaliū, de quibus hic sermo est, nisi agatur de præscriptione rerum, quæ competunt Principi in signum supremæ potestatis, Mastrill. lib. 3. de magistrat. cap. 1. num. 30. Beluga rubrica 22. numer. 40. ad finem. Idem Mastrill. ubi suprà lib. 1. cap. 19. numer. 1.

cum seqq. Idem Belug. d. rubrica 22. §. & quia quotidiana, numer. 45. Matienz. gloss. 1. ad l. 5. titulo 11. lib. 5. noue re. vel de præscriptione cōtra priuatum, qui adquisiuit Principis regalia, vel priuilegio, & concessione, vel consuetudine, quia tunc non requiritur tantum tempus ad præscribendum, sed sufficit tempus decem annorum cum titulo, vel triginta sine titulo. Bart. in l. si publicanus 4 §. in omnibus vestig. lib. 5. in principio, & num. 2. & 3. de public. & vestig. vbi addit. litt. f. Abb. in cap. super quibusdam, de verborum significatione, numer. 2. Couar. in regula possessor 2. parte. §. 3. de iurisdictione, num. 5. versic. hæc verò. Bald. consil. 439. lib. 3. Anchar. consil. 142. num. 12. Abb. consil. 26. numer. 27. lib. 5. Palac. Rub. in repetitione cap. per vestras, de donationibus. §. sed est pulchra, num. 48. versicul. adde prædictis. Caued. 2. parte decisione 41. numer. 6. Mastrillus lib. 1. de magistrat. cap. 19. numer. 26. Rosent. cap. 5. conclusione 17. num. 12. litt. B. Auend. in cap. 1. v. etorum, versicul. si verò agatur, de præscribenda iurisdictione contra inferiores, num. 12. Azeued. ad l. 2. titulo 15. lib. 14. gloss. 2. numer. 4. Roderic. Suarez ad l. 1. titulo 18. lib. 9. num. 17. & 18. Zeuall. commun. quest. 45. num. 4. & ita praxis obseruat. Bobadilla lib. 2. cap. 10. num. 40. Tiber. Decianus consil. 24. numer. 119. lib. 1. Beluga in speculo Principum, rubrica 22. §. quis quotidiana, num. 63. & 64. Loazes in allegatione pro Marchione delos Veloz. num. 10. versic. tamen si titulus. fol. 453. Mier. 4. parte, quest. 21. numer. 64. Gutierr. lib. 3. pract. quest. 52. ex numer. 2. præsertim num. 11. & quest. 63. num. 11. & 12. P. Molina tract. 2. disputat. 75. ex numer. 1. Barboza de præscript. in l. comperit, numer. 59. & seqq. Castill. tom. 5. cap. 93. §. 8. num. 48. Modò loquimur sufficere spatium decem, vel viginti annorum cum titulo, quia tantum contra priuatos, qui iure hæreditario in eis succedunt, præscribuntur, in quo puncto hic sanè magnus vir meritò continetur

tur legibus Regni, quæ in horum bonorum præscriptione vel immemorabilem præscriptionem, vel saltim quadragenariam cum titulo desiderant.

Superior deinde auctoris elementalis conclusio intelligi oportet, quando contenditur de existentia maioratus, & in dubiū venit, an bona de quibus quæstio est, sint libera, an verò sint maioratus, & vinculo restitutionis obnoxia, in qua specie præscriptio quadragenaria cum titulo sufficiens erit, in vim præscriptionis, non in vim interpretationis, ex auct. *infra* num. 59. Secus verò vbi de præscriptione bonorum maioratus verè & realiter existentis, & nullo modo controuersi tractatur, quo casu militant adducta per auct. *infra* lib. 4. cap. 10. per totum, Mier. 4. part. quæst. 21. n. 38. dicēs sic vidisse in practica in successione cuiusdam maioratus. Pereyra *decisione* 52. numer. 13. D. Ioann. del Castill. *om. 5. controu. cap. 93. §. 8. ex num. 10. præsertim num. 13.*

Ampliatur primò hæc sententia in præscriptione regaliū, vt hic, & ex Belug. *vbi supra dict. numer. 63. & 64.*

Ampliatur secundò in causis nobilitatis, Mier. *dist. quæst. 10. numer. 372.* Garç. *de nobilit. gloss. 10. numer. 1.*

Ampliatur tertio in præscriptione tributi & aliarum functionum. Garç. *vbi supra dict. gloss. 19. numer. 2. & 3.* Otalor. *de nobilitate 3. parte cap. 7.* saltim num. 10. Flores de Mena *lib. 2. variarum, quæst. 21. numer. 265.* qui loquitur de seruitio ordinario, & moneta forera, latè per Cauagnol. in decret. Montiserrat. *decret. 72. quæst. 18.*

Limitatur primò, quando titulus continet apertum defectum, ex quo nullus & inualidus apparet. Mier. 4. parte, *quæstione 2. num. 196. & quæstione 31. ex num. 65.* P. Molin. *vbi supra, & dist. numer. 9. de quo vide infra numer. 68. vers. ceterum.*

Limitatur secundò, quando de probatione maioratus agitur secundariò & incidenter, quo casu minor probatio sufficit, ex traditis ab Ægid. Bellam. *decisione* 570. Rota *sacri Palat. decis. 803. numer. 1. parte 1. diuersor.* Eadem Rota *decisione 3. de probat. in nouis*, Cassador. *de iur. in princ. de iure patronatus*. Hieron. Gonzal. *in regul. 8. Cancell. gloss. 18. numer. 60. & gloss. 45. §. 2. num. 51.* Ex quo fonte profluit quòd facta executione in bonis maioratus, si creditores ad distractionem progrediantur, bona esse libera contententes, minor probatio desideratur, eo quòd de maioratu non principaliter, sed incidenter actū est, sic in specie tenet Mier. 4. *ante quæst. 21. num. 71.* vbi quadragenariam etiam titulo deficiente admittit, & id ipsum probant Mandel. Albenf. *consil. 675.* vbi Vvesembec. *consilio 4. n. 8.* Cardinal Mant. *de contract. lib. 25. titulo 6. & 129.* quod in præscriptione 30. annorū agnoscunt, Pereyra *de renunciatione emphytheut. quæst. 15. numer. 1.* Cauale. *decisione 16. numer. 21. parte 4. versiculo, vel sufficiei tempus.* M. Anton. Peregrin. *consilio 94. num. 41. lib. 2.* Denique superioribus adde, quòd tunc titulus iustam causam præscribendo præbere dicitur, quando ab habente potestatem provenit, *decisione* Pedem. 60. n. 13 & de plurium sententia Petrus Surd. *consilio 28. 2. numer. 53. usque ad 57* optimè Mier. *tract. de maiorat. 4. parte, quæstione 21. numero 65.* & quando non est plenus per se, sed taliter quòd de aliquo defectu opponi potest, vt in exemplo de quo maximè auctor vnus est *in præsent. & infra num. 53. & 54.*

Num. 53. & 54.

His adde Stephan. Gratian. *lib. 3. discept. cap. 499. n. 7.* qui plura adducit. Ioan. Gutierrez. *lib. 3. pract. quæst. 63. num. 21. & infra numero 68. versiculo ceterum,*

136 Additiones ad Molinam

rùm, & his non relatis Barboſ. *de præſcript. in fin. ex num.* 378. ubi n. 383 limitat quando hæc confirmatio impetrata eſt, priuſquam liſerat mota, vel moueri ſperabatur.

Num. 55. & 56.

Vide ſupradictum numerum 16.

Num. 57. uſque ad 60.

Vide ſuprà lib. 1. cap. 5. num. 39. verſicul. *quæ omnia.* Caſtillo.

De hac obſeruantia interpretatiua plura ſcripſerunt And. Bell. *conſil.* 1. num. 1. Laurent. Siluan. *conſil.* 88. num. 27. lib. 2. Auguſt. Beroy. *conſil.* 113. num. 25. Franc. Bec. *conſil.* 101. numer. 47. 2. o. 1. Socin. iun. *conſilio* 168. numer. 42. Iacob. Menoch. *conſilio* 400. numer. 12. & *conſil.* 104. numer. 22. Petegrin. *conſil.* 34. num. 6. volum. 3. Tiber. Decian. *conſil.* 63. num. 31. volum. 4. Petr. Surd. *conſil.* 254. numer. 29. lib. 2. Hercul. Mareſc. lib. 1. *variarum* cap. 13. P. Ioann. Fontan. *tract. de rit. nupt.* & *paſſ. matrimon.* tom. 2. *clauſul.* 6. *gloſſ.* 3. parte 2. num. 4. Sixtinus *tract. de regulis*, cap. 5. numer. 109. Maſcard. *de probat. conclufione* 1044. numer. 6. lib. 2. Mier. *de maiorat.* 4. part. *quæſt.* 20. ex n. 330. Auéd. in l. 41. *Tauri*, *gloſſ. in fine.* Peres de Lara *tract. de annuerſar.* & *capell. an.* lib. 1. cap. 5. numer. 48. & 49. aſſeuerantes quòd hæc conſuetudo decem annorum tempore tantùm circunſcripta, ad interpretandam dubiam inſtrumenti diſpoſitionem ſufficiens eſt, etiamſi tempus immemoriale ad præſcribendum requireretur, ex auct. *hic* num. 58. Aymon *conſil.* 101. num. 3. & *conſilio* 118. num. 21. lib. 1. & *conſil.* 828. numer. 11. lib. 5. Tiber. Decian. *reſp.* 44. numer. 16. lib. 2. Ioann. Franciſc. Purpurat. *conſil.* 367. numer. 77. Socin. *conſilio* 111. num. 4. & 5. & de plurium ſententia Petr. Surd. *conſil.* 140. num. 40. Iacob. Menoch. *conſilio*

21. Ioann. Garç. *tract. de nobilitate, in diuiſione operis*, numer. 57. Ioann. Gutierrez. *conſilio* 2. numer. 10. Mier. *diſt. quæſt.* 20. ex numer. 330. Sixtin. ubi ſuprà, *diſt.* numero 109.

Reuera ab hac auctoris ſententia ſuperiora diſſentiunt, quibus comper- tum eſt, quòd ad præſcribendum pro maioratu, vel immemorialis præſcriptio, vel ſaltim quadragenaria cum titulo requiritur, & ideo hæc auctoris opinio, ſcilicet, quòd ſcriptura maioratus dubia ſpatio decem annorum interpretatur tam, modico temporis lapſu an poſſit ſuſtineri dubitamus. Primò, quia ſi hoc eſſet verum, induceretur nouus modus probandi præſcriptionem in materia maioratus, id eſt, conſuetudine decem annorum, contra mentem & expreſſam diſpoſitionem legis 41. *Tauri*.

Secundò, probatio immemorialis præſcriptionis fieri debet cum omnibus ſuiſqualitatibus, de quibus in dict. l. Regia notum eſt; ergo illis deficientibus minor probatio non ſufficiet.

Tertiò, ſi ritulus qui præſcribendi cauſam præſtat, validus eſſet, nulla alia præſcriptione egeret, ſed cum aſſeueramus quadragenaria cum titulo ad præſcribendum opus eſſe, ſupponimus titulum perſe validum ac ſufficientem non eſſe, & bona fide poſſidentis tantùm validum reputari; ſi verò cum prædicto titulo dubio, & pro vero habito, requiritur 40. annorum præſcriptio ad minus, ad inducendam præſcriptionem maioratus, quomodo decem anni ad interpretandam dubiam voluntatem ſufficiunt?

Quartò, omnis interpretatio fieri debet, quominus noceat: at verò ex hac interpretatione maximum damnum cæteris filiis aſſertur.

Hæc omnia auctoris ſententiam difficilem reddunt, in qua re ſic diſtinguendum cenſemus.

Aut

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 137

Aut constat de maioratus institutione per scripturam, & cōtenditur de probando ordine succedendi contra expressum ipsius scripturæ tenorem, tunc requiritur immemorialis præscriptio, vt *suprà lib. 1. numer. 22.* apparet.

Aut agitur de interpretandis tantum aliquibus verbis dubiis clausularum ipsius maioratus; tunc verò ordinaria præscriptio consuetudinis decem annorum proculdubio sufficit, idque praxis admittit, idque auctorem sensisse, potius quàm succubuisse fastendum est, & Auend. in l. 41. *Tam. gloss. 1. num. fin.*

Aut non constat de institutione maioratus, quia verba dispositionis sunt ambigua; tunc verò quagraginta annorum possessio cum titulo interuenire necesse est, vt pluribus adductis ostensum est *suprà numer. 51.* etsi ab hac sententia auct. intotum non recedit *num. 59. in fine*, nam etsi explicitè eam non finnet, tamen deliberandum reliquit. Sic explicat & concludit Ioann. Gutier. lib. 3. *pract. quest. 63. numer. 34.* videndus ex *num. 28.*

Qua retenta sententia, superaddendum censemus quòd prædicta obseruantia debet esse vniformis, & non vatia, Bart. in l. 1. *num. 22. ff. solut. matrim. Alex. consil. 5. num. 7. lib. 5. Philipp. Decius consilio 11. numer. 12.* Crauett. alios referens *consilio 96. num. 5. Petr. Surd. consilio 43. numer. 6. & consilio 114. numer. 6. lib. 1. Hercul. Marefc. lib. 1. variatum, cap. 13. num. 15.* & in casu dubio, vltimi status præualent, Rodriq. Xuarez titulo *delas herencias, numer. 24. Parlad. lib. 2. verum quotidian. cap. 5. numer. 18.* idque in materia beneficiali probat Rota *decisione 14. de iure patronatus, in antiquis*, & plura referens tenet eadem Rota per Farinac. *decisione 373. numer. 3. parte 2. n. nouiss. Hercul. Marefc. lib. 1. variatum, cap. 55. numer. 1.* cum sequentibus,

quia ex actu disformi coniectura veritatis capi non potest, Bald. in l. 1. *C. de probat. Aymon alios referens consilio 96. numer. 5. Roland. consil. 13. num. 18. lib. 4. cum Surd. & Marefcot. suprà adductis.*

Et conuerso, ex contraria obseruantia tollitur instrumenti fides, Aym. *consil. 949. num. 15. lib. 5. Fulg. consil. 151. num. 1. versiculo 3. Menoch. lib. 5. presumptione 20. numer. 37. Nicol. García de scriptura priuat. questione 6. numer. 50. Cardin. Tusc. lib. 3. pract. condicione 44. verbo falsitatis, ex multis numero 49.*

Vtteriùs superiora in quocumque negotio locum habent, vbi de robore scripturarum contenditur, ex Crauet. *consilio 101. numer. 4. consilio 158. numero 1. & consilio 277. numero 2. Francisc. Bec. consilio 103. numero 26. Thomas Grammaticus decisione 106. numero 9. Fuluius Pacianus lib. 1. de probat. cap. 65. numero 65. Anguian. tract. de legib. lib. 3. contr. 6. numero 67. & 75.*

Num. 60. vsque ad 64.

Verfic. in secunda specie. Vide Rotam *decisione 214. lib. 2. parte 3. diuers. & decisione 243. lib. 3. parte 3. diuers. P. Molin. de quo suprà, Ioann. Garç. quos refert cū auctore Barbof. de præscript. in rub. numero 172. & 173. Albenf. consilio 64. numero 58. & in inuestitura, quæ initium possessioni dedit à centum decem annis citrà, Tiber. Decian. *ress. 24 à numero 110. versiculo, quia omnia, cum seqq. volum. 1. Ioann. García de nobilitate, gloss. 12. numero 69. cum seqq. Iafon consilio 208. numero 8. lib. 1. & consilio 140. volum. 1. numero 8. volum. 4. vbi ait immemoriam probari ex eo quòd lapsi fuerunt centum & viginti anni. Sozin. iun. consilio 6. à numero 16. lib. 3. vbi in possessione 108. & consilio 76. numero 52. & 73. & 90. lib. 1. vbi in præscriptione 140. & de vtroque
S pro-**

probationis genere Cald. Pereyr. lib. 1. recept. sententiarum, questione 23. numero 110. Rota per Ludouif. decisione 51. vbi addit auctores, probat distinctionem, & iterum decisione 298. vbi etiam addit Mier. 4. parte, questione 10. numer. 335. & 371. Azeu. in l. 1. titulo 7. numer. 7. lib. 5. recopil. it. Sesse decisione Aragon. 362. num. 31. D. Ioann. del Castill. tom. 5. quodid. controu. cap. 93. §. 8. numer. 48. Perez de Lara tractat. de vita hominis. cap. 31. ex numer. 86. & pro distinctione, de qua in presenti numer. 63. versic. sed quomuis. & versic. si verò, vide D. Ioann. del Castill. dict. cap. 9. §. 8. numer. 49. Perez de Lara vbi proximè, versicul. potest tamen.

Aduertendum est etiam, quòd hæc distinctio à centum annis vltra, vel citrà, quam communiter interpretes cum auctore tenent, debet intelligi ac prædicari, quando non datur certum ac indubitatum præscriptionis inirium, quo casu corruit immemorialis præscriptio, sed tantum locum habebit, quando probatur memoriam extare per actus præscriptionis contrarios, vt in fr. num. 65.

Versic. in secunda specie. Intet certum ac indubitatum præscriptionis initium, & actus præscriptionis contrarios magna contentio inter Doctores est, eo quòd actus contrarius centum ann. vltra, si cum ipsa præscriptione compariatur, non elidit immemorialem præscriptionem, vt ex supetioribus actum est; at verò immemorialis præscriptio penitus corruit, dato eiusdem præscriptionis inirio, quia verus ac indubitatus titulus facit cessare illico (si de eo apparet,) titulum præscriptum, ac fictum, qui ex iuris inductione per tam longum temporis sparium intercessisse creditur; hæc est auctoris sententia vsque ad numer. 66. & eius sectatoris P. Molin. disputatione 76. num. 1. Valenz. Velazq.

consil. 93. numer. 17. Rota per Ludouif. decisione 467. numer. 6. Auend. in d. l. 41. Tauri. num. 16. optimè Carolus Tapia de c. 2. articulo 5. num. 396. & 397. Rot. Rom. in collect. per Farinac. decisione posth. 14. numer. 2. part. 1. Et hoc de prima specie distinctionis.

De secunda verò, quæ incipit numer. 66. tenendum censeo cum auctore in versiculo caterum, in qua re nobis semper visum fuit, quòd si titulus est manifestè vitiosus, & cui lex omnino resistit, immemorialis præscriptio eliditur, cum præscribentem in mala fide constituat: vt in fr. versic. illud, & numer. 69. versic. similiter. & numer. 73. cap. consultiſſimo, de rebus Ecclesie non alien. lib. 6. c. 9. cap. dudum, de decimis. l. quemadmodum. C. de agricol. & censu. lib. 12. Crauetta de antiquitate 4. parte. §. materia, numer. 12. Balbus de præscriptione 2. parte membro 1. cap. 3. numer. 18. & 19. Perez de Lara tract. de vita hominis. cap. 31. num. 86. Mascard. conclusione 225. num. 24. Garç. de nobilit. gloss. 12. numer. 80. Peregrin. consil. 69. lib. 4. Treuizana decisiones 55. numer. 69. Fontan. de pactis nupt. lib. 1. clausula 4. gloss. 13. parte 4. numer. 48. Barbof. in rubr. de præscript. à numer. 168. Mariscot. lib. 1. variarum cap. 13. numer. 6. Tusc. litt. P. conclus. 521. numer. 35. ex conclus. 522. numero 20. & litt. I. conclus. 311. numero 3. Farinac. decis. 136. numer. 12. parte 1. in nouissimis. Idque intelligi oportet vbi manifestè constaret, & titulum illum vitiosum initium præscriptionis immemorialis dedisse, ex auctore in presenti, & numer. 73. Rodriq. de ann. reddit. lib. 1. quest. 14. numer. 8. Gutierr. lib. 1. pract. quest. 16. Paiz ex numero 349. cum seqq. Gonzalez in regula 8. gloss. 18. numero 48. & 49. Nicol. Garç. tract. de benefic. 5. parte, cap. 9. numer. 131. puta si productus esset ab illo, qui in præscriptione immemoriali nititur, secus si ab aduersario productus esset, pars verò negaret. Iacob. Menoch. lib. 3. variarum cap. 3. num. 124.

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vj. 139

Num. 70. usque ad 73.

His adde Riminal. *consil.* 214. *numer.* 60. *vol.* 2. Honded. *consil.* 80. *num.* 42. 46. & 47. *lib.* 2. adiciens quòd in hac specie non solùm prohibentur hæredes vti accessione primi institutoris, sed neque à seipsis præscriptionem inchoare possunt. Rota Genuens. *decisione* 203. *numero* 5. Purpurat. *consil.* 522. *num.* 45. *vol.* 2. Menoch. *consil.* 251. *num.* 41. & 42. Addit. ad Ludouil. *decis.* 249. *numero* 6. Zephal. *consil.* 102. *numer.* 21. usque ad 26. Panzirolo *consil.* 20. *numer.* 30. Decian. *consil.* 2. *numero* 197. & 198. *vol.* 1. Anton. Natta *consil.* 162. *numer.* 35. Latissimè Bald. de *prescript.* 2. *parte* 3. *partis principalis, quest.* 11. *numer.* 12. Raudens. *consil.* 2. *num.* 17. *vol.* 1. & *consil.* 1. *numer.* 470. & 471. *vol.* 2. Quorum sententia feruatur in praxi, adeò vt nec primus hæres immediatus, neque hæredis successor, & sic mediatu, vel remotissimus præscribere valeat, quoniam omnibus eadem mala fides quasi macula originalis coheret, totumque præscriptionis cursum impedit & corrumpit.

Cæterum si titulus non est omnino vitiosus, sed tantum in aliqua solemnitate deficiens, & perinde iustam causam tribuit præscribendi, vt *supra* *num.* 51. & 52. ostensum fuit, tunc huiusmodi tituli vitium non inualidat præscriptionem immemoriam, prout in præfenti est auctoris opinio. Mihi verò placet quòd hic titulus valebit simul, & præscriptio, non in vim præscriptionis immemorialis, ista enim corruiat dato certo ac indubitato præscriptionis initio, vt dictum est, sed in vim centenariæ, vel quadragenariæ præscriptionis, prout *supra* *num.* 7. 51. 52. & 55. compertum est: & hic casus à superiori differt, quia superior possidentem in mala fide constituit, ille ve-

rò non. Ita Mascard. de *pr. bat. conclus.* 1003. *numer.* 4. & 5. & quòd ex titulo illegitimo hæc præscriptio procedat, tenent Socin. in *l. venditioni. l. de v. cap. pro empt.* Menoch. *lib.* 3. *presumptione* 130. *numero* 4. Put. *decis.* 356. *numer.* 2. *lib.* 1. Hieronym. Gonzalez in *regulam* 8. in *proemio* §. 7. *numer.* 3. Seraphin. *decis.* 974. *numer.* 3. & 4. Rotaper Ludouil. *decis.* 353. *num.* 9.

Num. 73. & 74.

Ex adductis *supra* *num.* 66. apparet, quòd si titulus vitiosus dedit initium ac causam præscribendi, omnino immemorialis præscriptio corruiat, idque repetit auctor in præfenti, limitans prædicta in regulam, nisi aliquam solemnitatem interuenisse constet, ex qua ille defectus suppleri potuit, licet enim extrinseca tolemitas non præsumatur ex Menoch. *lib.* 2. *presumpt.* 23. *numer.* 2. Mascard. de *probat. conclus.* 1316. si verò solemnitas legitima extra instrumentum interuenire potuit, præsumenda erit, saltim tempore immemoriali, quod ex Anchar. comprobatur auctor. Et licet contra Anchar. pluribus relatis cõtrarium teneat Menoch. *consilio* 1. *num.* 203. pro auctoris & Ancharani sententia videndus est Barbosa in *rub. numer.* 385. cum seqq. & hoc fori praxis admittit, de qua re vide latè Peregrin. *tract.* de *iure fisci*, *lib.* 6. *titulo* 8. *numer.* 24. Tiber. Decian. *respons.* 24. Petr. Surd. *consil.* 28. *numer.* 108. Stephan. Gratian. *disceptat.* *cap.* 268. *ex num.* 1. Auend. in *l.* 41. *Tauri, gloss.* 3. *numer.* 6. Covarr. *pract. quest.* 21. *num.* 7. D. Ioann. del Castill *tom.* 5. *controu.* *cap.* 93. §. 8. *numer.* 43. usque ad finem. Honded. *consil.* 82. *num.* 43. *vol.* 1. Raudens. *decis.* Pisana 13. *num.* 120. Gratian. *cap.* 441. *numer.* 18. & pluribus relatis Mier. 4. *part.* de *maiorat. quest.* 20. *numer.* 171. & 172. vbi reprobat Paul. *decis.* *consil.* 81. hic præcitato, & hoc satis perspicuum

S 2 cum

cum est, cum immemorialis præscriptio vim legis privilegij ac tituli consequatur, ut *suprà* num. 13. & 14. ostensum est, & plura de solemnitate extrinseca congessit Iacob. Menoch. *variartum* quæst. 23. per totam.

Num. 75.

Adde ipsum auctorem *suprà* numer. 64. Honded. pluribus relatis, Mier. ubi *suprà* numer. 251. Ioann. Garç. *tract. de nobilit. gloss. 12. num. 68.* Menoch. *lib. 3. præsumptione 151. num. 49.* Ioann. Gu-tiert. *lib. 3. tract. questione 63. num. 16* cum aliis, quos refert D. Ioann. del Castill. ubi *suprà* num. 48. Paul. Paris. *consilio 224. lib. 1. & consil. 66. numer. 128. lib. 1.* his non relatis Baubos. *in rubr. num. 366.* reliqua verò locis *hic* præcitatis loculenter prosequemur.

Num. 76.

Vide relatos *suprà*, præsertim Gu-tiert. *quæst. 62. ex num. 3. vericula* reliqua vero.

CAPVT VII.

Num. 1. vsque ad 9.

Is adde Caued. *decisione 2. numero 3. parte 2.* Anton. Gabriel *lib. 1. commun. tit. de claus. concl. 1. numer. 65.*

Num. 2. 3. & 4.

Pluribus adductis recenset Matiéz. *lib. 1. titulo 6. glo. 10. gloss. 3. ex num. 26.*

Num. 9.

Licet rei confirmata tenor sit insertus in confirmatione, nihilominus

dicitar fieri in forma communi, sic dictum fuit, quòd valeat prout retrò valuit, & quòd obseruetur, prout antea fuerit obseruatum, Alexand. de Neuo *in cap. venerabilis, numero 16. de confirmatione vtili, vel inutili.* Paul. Paris. *consil. 19. numer. 13. volum. 1.* quod sine dubio procedit secùdum *1. 2. tit. 18. parte 3. vericula, o si fuerit. & v. si.* Pero si fuerit, & ita praticare solet Natta in Regio consilio Cameræ. Omnis privilegiorum confirmatio expeditur cum eo ex insertione, (*según valio y fue guardado*) quæ confirmatio dicitur potius in forma communi, & non in forma speciali. Ioann. Garç. sic explicauit *d. l. part. in tract. de nobilit. gloss. 11. §. 1. numer. 66. cum seqq.*

His adde, quòd licet confirmatio facta in forma communi ius nouum non tribuat, saltim præsupponit ius prius fuisse quæsitum, Rota per Farinac. *decisione 526. num. 9. in nouissimis,* & talis confirmatio non alterat statum rei confirmata, sed validat in eadem specie, in qua eam reperit. Rota per Seraphin. *decisione 267. numer. 1. cum seqq.* ubi plura etiam extante clausula, *Ex certa scientia, quæ nihil operatur nisi totus tenor tunc Papæ innotuerit, & fuerit insertus.* Idem Seraphin. *decisione 981. numer. 2. parte 1. & ibi apostilla marginalis.*

Num. 11.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 5. contron. cap. 89. numer. 234. de quo Gratian. lib. 3. disceptat. for. §. cap. 499. num. 7. qui plures in id refert.*

Num. 12.

Vide D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 67. num. 69. ibi, sufficere quòd si auctoritas Papæ post mortem Prælati rem Ecclesiæ alienantis interposita fuerit.* Vide Fontan.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vij. 141

tan. *trast. de pactis nupt. clausul. 4. gloss. 13. ex num. 23. vbi numer. 27. supradit posse interponi.*

Num. 13.

DOn Ioann. del Castill. *vbi proximè num. 67.*

Num. 14. & 15.

HOc autem in aurius pensandum, Hadde Castill. *vbi supra numer. 37. & 67. versiculo in primo casu.* Idem Castill. *vbi supra.* Pro hac sententia vide P. Molin. *trast. de iust. & iur. l. m. 3. dissertatione 598. per totum.* Mier. *quasi. 66. num. 3.* quibus adde, quod si gratia praeiudicium affert, praeiudicium Principem vel non concessurum, vel difficultatis concessurum, Rota per Ludouic. *de off. 50. numer. 4.* quae confirmata. 10. tamquam subreptitia ex clausula, ex certa scientia, non sustinebitur, nec vitium subreptionis tollit, nec operabitur in his quae sunt facti, ex Ruin. *consil. 44. numer. 42.* vbi ait hoc esse coramune dictum, & ab omnibus receptum in praxi. Idè *consil. 102. numer. 107. lib. 1.* Syluest. *Al. dobr. consil. 1. numer. 86. & num. 94. cum sequentibus.* Iacob. Menoch. *consil. 1. numer. 431.* neque talis clausula operatur, nisi in his, in quibus Princeps certam scientiam habet, & sunt ea, quae in iure consistunt, vel saltem praesumuntur, si consistunt in facto, August. Beroy. *consil. 172. numer. 10. lib. 2.* Carol. Ruin. *consil. 124. m. 10. lib. 4.* vbi in scientia praesumpta, ex notorietate facti, sequitur plura adducit Stephan. Gratian. *cap. 415. n. 10.* Idè in causa legitimacionis *c. 415. 28.* & de hac conclusione videndus est D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 67. num. 57.*

Pro secundo casu vide P. Molin. *vbi supra,* & hoc maxime extante leg. 42. Tauri pro. edit.

Et ampliatur etiam, vbi filius insti-

tutus prius decessit, quam acceptaret maioratum, & postea facultas concederetur, Gutierrez. *lib. 3. pract. quasi. 11.* Font. *trast. de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 10. ex num. 145.* & hoc praecipue, si ageretur de grauamine legitima fil. nam talis actus, nisi sequuta approbatione patris, subsistere non potest.

Pro tertio & vltimo casu videndi sunt Gut. *lib. 2. pract. quasi. 76.* Velazq. *de Auend. in l. 42. Taur. gloss. 3. ex numer. 9.* Fontan. *vbi supra clausul. 4. gloss. 13.*

Num. 16.

VIdè Castill. de quo proximè *dist. num. 37.* & auct. *infra num. 20.* vbi rationem reddit.

Num. 20.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 67. num. 56. in fin.*

Num. 21. & 22.

Idem *vbi supra num. 63.*

Num. 26.

VErse. 3. Auend. *in dist. l. 42. gloss. 3. num. 9.*

Num. 27.

VErse. in 3. casu. Vide Camerar. *in cap. imperatorem, fol. 729. versiculo 4. conclusio.* Marin. Frecc. *de subfeud. lib. 2. quasi. 30. fol. 217.*

Num. 28. vsque ad 31.

Castill. *cap. 67. numer. 57. & 69.* vbi in specie resoluit.

Num. 31. 32. & 33.

Repetit auct. *supra lib. 1. cap. 18. numer. 10. & infra lib. 3. cap. 13. numero 23.*

S 3 Et

Et in dict. materia prænotandum quòd Princeps in concedendo huiusmodi facultates, solam æquitatem præ oculis habere debet, ex auctor. lib. 4. cap. 3. num. 1. P. Molin. tract. de iust. & iure, tom. 1. disputatione 174. versiculo, sexta conclusio. Ioann. Gutier. lib. 4. præf. quest. 11. num. 12. Azcued. in l. 4. titul. 4. lib. 4. recopilat. Mier. in initio operis 2. parte ex numer. 47. Andr. Fachin. lib. 8. contron. cap. 63. per totum.

Num. 34. & 35.

HÆc auctoris limitatio verissima est, hic enim non agitur de præiudicio tertij, sed filij vnici, qui facultatis Regiz vigore, etiam respectu legitimæ grauari potest. Mier. 1. part. quest. 13. P. Molin. tract. de iust. & iure, disputatione 609 num. 5. de quo vide auct. qui loquitur respectu tertij, infra cap. 11. num. 10.

Num. 36. 37. & 38.

His adde Castillò, qui optimè prosequitur dicto cap. 67. numer. 58. cum sequentibus, saltem 63. 67. & 68. Fontan. tract. de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 13. parte 1. numer. 23. Caued. decisione Lusitan. 39. parte 2. idque firmatur ex adductis infra numer. 67. D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 67. num. 58.

Num. 39. vsque ad 44.

Institutio spurij à patre facta sub conditione, si Princeps eum legitimauerit, tenet, ex traditis à Peregrin. tractat. de iure fisci lib. 3. titulo 18. numer. 88. Ioann. Baptist. Lupus tract. de illegitimatione, comment. 2. numer. 40. vbi communem dicit addit. ad Ludouif. decisione 271. lunge addita numer. 42. vsque ad 51. per modum additionis, & conclude tandem cum auctore numer. 42. & 43.

Castill. qui in specie resoluit tom. 5. cap. 67. num. 60. versic. quarto etiam, cum seqq. Ampliatur, etiam si purè sit institutus, dummodo pater decedens declarauerit legitimationem à Principe fore impetrandam, quo casu siue legitimitio sit obtenta post delatam hereditatem, & nondum aditam, siue post aditam, nondum tamen apprehensam, ex præordinatione patris tenet, Hieron. Gabr. consil. 29. num. 34. lib. 1. qui dicit communem. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 635. ex num. 10. Put. decisione 472. alias 483. lib. 2. Rota per Seraphin. decis. 1331. numero 11. Farinac. decis. 74. numer. 7. part. 2. in nouiss. Et quòd valeat post delatam, & etiam post aditam, tenent idem Gab. dict. consilio 179. ex numer. 9. lib. 1. August. Beroy. consilio 179. num. 2. lib. 2. Burfat. consilio 355. numer. 9. ad fin. Stephan. Gratian. ubi supra, numero 37. vbi dicit communem, Philipp. Pasc. tract. de iuribus patr. potest. part. 2. cap. 7. numer. 121. Rota per Put. ubi supra, & quòd valeat post delatam, aditam, & apprehensam hereditatem, probant Hieron. Gabr. dict. consil. 29. numer. 1. Burfat. consil. 76. num. 41. lib. 1. & consil. 355. numer. 9. in fine. Gratian. lib. 4. discept. forens. dict. cap. 635. numero 37. M. Anton. Petr. de potest. Princip. cap. 31. §. aliud quoque exemplum, numer. 19. Lupus de illegitimatione, comment. 3. §. 5. numer. 18. & commentatione 2. §. 2. numero 40. Cardinal. Tusc. præf. verbo legitimatio, conclusione 221. & prædicta præcedunt non solum post aditam & apprehensam hereditatem, verum etiam post litem introductam. Put. decis. 483. numero 2. lib. 3. Stephan. Gratian. dict. cap. 635. num. 23. lib. 4.

Num. 41.

Repetit auctor supra numero 28. de quo vide Anton. Fabr. lib. 5. Codic. diffinitione 5. titulo de naturalibus liber. & in

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vij. 143

in primogeniis idem probant Mier. *de maiorat. l. 1. parte questione 2. num. 1. & Auendan. in l. 42. Tauri. gloss. 3. num. 9.* Petr. *Surd. consil. 382. ex num. 11. lib. 3. & numer. 103.* Vincent. *de Ann allegacione 69. ex num. 57. gloss. 1.* Vincent. *de Franch. decif. 62. part. 4.*

Quid si spurius legitimetur ex magna causa, & citatis quibus interest, ut per auct. hic, & iste duplici defectu laborat spuritatis, veluti ex duplici adulterio natus, nempe coniugari & coniugari, an erit dispensatus, si in impetratione gratiar alterum ex his omissum fuerit, vide Oldrad. *consil. 247.* Ioann. Andr. *in cap. per venerabilem, num. 18. qui filij sint legitimi.* vbi Abb. *numer. 27.* Alex. de Neuo *num. 34.* & plures referens P. Thomas Sanchez *lib. 8. de matrim. disputatione 24. numer. 5.* P. Basil. de Leon *codem tract. lib. 11. cap. 7. num. 8. & cap. 8. § 4. ex num. 21.* qui omnem tenent talem dispensationem subreptitiam esse, neque illis aduersatur Paul. *consil. 90. ex num. 1.* quia loquitur quando Papa dispensauit per verba generalia, dicens, non obstante quocumque defectu.

Num. 51. vsque ad 54.

Ibi, sed adhuc. Idem tenet Mierr. *de maiorat. 4. parte quest. 5. per totum.* & in materia vide Hieron. Gonzal. *in regul. 8. Cancellaria. gloss. 12. ex num. 45.* Matienz. *in l. 3. titulo 7. lib. 5. recopilat. gloss. 2. numer. 2.* cum adductis à Corneio ad Anton. Gomez. *in l. 42. Tauri. numer. 3.* Adde Gonzalez, Matienz. Corneio, & adducta *numer. 54.* Petr. Sanchez. & Mierr. & tandem conclude. quòd ad maioratus institutionem, & validitatem, non sufficit quòd facultas concessa sit per verbum fiat, nondum litteris expeditis, quia in his regijs facultatibus verbum fiat, non ab ipso Principe, sed à primariis Consiliariis, qui vulgò dicuntur

de la Camara, profertur, non debet esse tantæ virtutis, & efficaciz, prout est verbum fiat, à Principe prolatum, maxime quia per modum consultationis proponitur Principi, qui, prout vidimus, sæpe potest ad libitum adscribere, vel subscribere, & ita concludit auctor *numer. 57. 58. & 59.* & ex alia sententia probat Castill. *tom. 5. cap. 67. numer. 64.* & qui contrarium tenent, loquuntur, quando gratia concessa est à Papa per verbum fiat, quo casu etsi Papa decedat, nihilominus gratia non expirat, sed expeditur per regulam Cancellariæ *titulo, de ratione congruit*, & ita vidimus in praxi receptum *numer. 64.* de quo vide D. Ioann. del Castill. *vbi sup. num. 66.*

Num. 54. vsque ad 56.

Versic. in hac specie. ibi, pro contraria. Vide auct. *infra cap. 8. num. 7. & 8.* & quòd solo verbo, gratia sit perfecta, probâr iuris vtriusque interpretes, vide Staphil. *de liter. grat. cap. de gratia Apost. ante literarum consecr. numer. 2.* & *cap. quibus modis exspirant litera ad benefic. numer. 8.* Mohedan. *decisione 3. de rescripti. Gigas de pens. quest. 34. numer. 1.* & 7. & *questione 40. num. 2.* Petr. Gregor. *tract. de benefic. cap. 1. numer. 14.* Verrall. *decisione 175. part. 2. numer. 2.* optimè Gonzal. *in regul. 8. gloss. 12. numer. 45.* & *gloss. 15. §. 1. à numer. 34.* & *§. 2. ex numero 32.* Nicol. Garç. *tractat. de benefic. 6. parte cap. 2. à numer. 331.* P. Molin. *disputatione 577. versic. contrarium.* P. Thom. Sanchez *lib. 8. disputatione 29. ex numer. 7.* Mier. *1. part. de maiorat. questione 62. numero 1.* vbi expendit *l. 9. titul. 4. part. 5. ibi, Emperador o Rey puede facer donacion en carta o en carta valdra.* Vide auct. *infra cap. 8. num. 8.*

Versic. In hac autem, vsque ad num. 62. Contrarium probant P. Thom. Sanchez. *dict. disputatione 29. numer. 8.* Nicol. Garç. *post*

post Gonzal. 6. part. de benefic. cap. 2. num. 33.

Ceterum ab auctoris sententia non audemus recedere, & eam in materia maioratus firmiter tenet P. Molin. de quo *supra* num. ... & pro Bald. *hic* præcitato vide adducta *supra* à num. 62.

Num. 57.

His adde D. Ioann. del Castill. de quo proximè num. 64.

Num. 61.

Vide Mier. *dict. quest. 10.* ubi plura circa gratiarum expeditionem, & de validitate & interpretatione text. in l. 43. *Tauri.*

Num. 62. usque ad 65.

Gratia Principis non expirat, quando continet quid perfectum & absolutum, Fontan. *traff. de pass. nupt. clausul. 4. gloss. 13. §. 1. à numer. 42.* ubi numero 43. pluribus comprobat Narbon. in l. 10. titulo 6. gloss. 3. numer. 10. lib. 1. recopilat. Cardinal. Tusc. tom. 4. præf. conclusionem 68. numer. 6. quibus adde cap. si cui nulla, de præbend. lib. 6. & in gratia solo verbo facta, Menoch. *confil. 920. ex num. 1. cum sequentibus.*

Hoc maximè in his quæ conceduntur sub nomine dignitatis, Mier. 4. parte, *questione 10.* Xuar. *allegatione 1. numer. 3.* Matienzi in l. 2. gloss. 2. numer. 1. titulo 7. gloss. 3. recopil. Gutier. lib. 2. præf. *quest. 74. numer. 1. infra, & quest. 75. num. 1.* Azcued in l. 2. num. 3. lib. 2. recopilat. D. Garc. Masfrill. lib. 2. de magistrat. cap. 27. qui ferè omnes loquuntur in officiis per Regem concessis, quæ minimè vacant per obitum Regis concedentis. Vide Couarr. lib. 3. *variarum cap. 13. numer. 2.* Barbof. in l. *quatuordecim, num. 80. & 81. ff. solat. nustrum.*

Quod limitatur in officiis domus Regis, Gama *decisione 333. numer. 2.* & diximus *supra* in possessore maioratus, lib. 1. cap. 25.

Et superior conclusio procedit, etiam si officia sint concessa ad beneplacitum concedentis, quia post obitum Principis non expirant, eo quod censentur perpetua pro vita accipientis, Anton. Fab. lib. 7. *Codic. titul. de reuoc. incl. donat. diffinitione ultima.* Fab. de Anna *allegatione 119. numer. 1. & 12.* Iacob. Menoch. lib. 2. de arbit. casu 69. Barbof. ubi *supra* num. 85. & 89. Zeuall. *quest. 425. numer. 15.* Gregor. in l. 6. titulo 4. part. 3. verbo *acabaren, & l. 2. titulo 10. part. 4. verbo mantental, & l. 20. titulo 13. eadem parte, verbo de los officioz.* Burg. de Paz *questione 21. & Padill. in l. cum quis, numer. 541. C. de iuris & fact. ignor. Gutier. dict. quest. 11. numero 2.* Bobadill. in *politic. lib. 1. cap. 4. numero 10. de quo vide l. 13. titulo 10. lib. 5. & l. 3. titulo 34. lib. 6. recopilat.*

Neque superiora destruit decisio text. in cap. *significatio, in prima parte, de rescriptis in 6.* quia loquitur in materia stricta & odiosa, secus verò in fauorabili, & ita explicat illum text. Calderin. *confil. 3. tit. de rescript. Aim. Crauer. ta confil. 452. numero 12.* Et in beneficiabilibus respectu Papæ, non verò in temporalibus respectu Principis, Boer. *decif. 149. numer. 11.* Gutier. *dict. quest. 11. numer. 19.* Et licet prædicti interpretes rationem differentiarum non assignent, ea, ni fallor, est, quia in beneficiabilibus residet apud Papam magis libera & plenaria potestas, dependensque magis ab eius voluntate. cap. 2. de præbend. cap. *quamquam. de elect. Clement. 1. ut lit. pendent.* Socin. *confil. 164. numero 13. & confil. 206. à numero 47. lib. 2.* Pinel. 1. part. *rubricæ C. de rescrip. venditione, cap. 2. numero 29.* Nauarr. de *spol. §. 18. numero 4.* Masfrill. *dict. cap. 27. num. 12.*

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. vij. 145

Num. 66.

Castill. dicto cap. 67. num. 65.

Num. 67.

Prosequitur D. Ioann. del Castill.
tom. 5. contron. cap. 67. ex numer. 60.
¶ 61.

Num. 68.

His adde, quod delegatus qui com-
missionem ignorat, etiam si pro-
cedat tamquam delegatus, nihil agit,
ex Felin. ex cap. cum ex officio, numer. 26.
de prescription. Salgado de Regia prote-
ctione, 3. part. cap. 3. numer. 22. Sicut pro-
curator, qui procuracionem ignorat,
Vant. tract. de nullitate, titulo de nullitate,
seu inhabilitate ex defectu mandati, numer.
114. versiculo Principaliter. facit l. quero. ff.
de eo qui pro tutore neg. gess. ubi per hunc
textum firmiter tenet, de quo vide A-
lex. l. si per errorem, numer. 9. versic. neque
obstat. ff. de iurisdictione omnium iudicum.

Num. 69.

Adde Gregor. in l. 32. titulo 9. part. 6.
l. off. 3. questione 28. verbo, non valdra.
Idem, de quo D. Ioann. de Castill. tom.
5. contron. cap. 67. numer. 60. & in fortiori-
bus terminis Anton. Gomez in l. 42.
Tauri, num. 3. & vide inf. num. 51.

Num. 70. & 71.

IN hac materia vera & communis
resolutio est, quod regia facultas
concessa ad instituendum maiorum,
non amittitur per non usum, quia ex
consuetudine huius regni, & ex stilo
eiusdem facultatis, semper in libera

impetrantis voluntate ea uti, positum
est, quod maxime procedit, si num-
quam fuit oblata occasio utendi: & in
his casibus, in quibus priuilegium
amittitur ex non usu, necessarium est
probare, quod impetrans potuit eo uti
intra decennium, & usus non fuit,
quia tunc tacite dicto priuilegio re-
nuntiare censetur, alioquin per mille
annos non inducitur amissio priuilegij,
l. Atulcius. ff. de seruit. rusticorum praedio-
rum. per quem sic deciditur gloss. sin-
gularis in cap. Abbate S. Siluani, verbo do-
nec. de verborum significatione, & de com-
muni testatur Hippol. Riminald. consil.
56. numer. 67. versic. accedit. Decian. respo.
66. numer. 65. volum. 3. & consil. 43. numer.
35. & respo. 2. numer. 125. versic. multo, lib. 2.
ubi etiam concludit, quod actori in-
cumbit onus probandi plures euenisse
occasiones, quibus mediantibus po-
tuit eo priuilegio uti, & uti non voluit.
Ex his quae solet limitare P. Molina
tract. 2. disputatione 600. ex numer. 1. Ca-
still. cap. 149. ex num. 1. l. 1. ff. de mundanis,
quae locum non habet, quando priui-
legium in mera voluntate positum
est. Ripa in l. quominus. numer. 97. versic.
intellige si per Principem. ff. de fluminib. Fe-
lin. in cap. cum Ecclesiarum, numer. 25. &
ibi Decian. numer. 26. de consuetu. Rebuf.
in l. dimis. ff. ad Silan. num. 204. versic. si ta-
men. Decian. respo. 43. numero 34 volum. 3.
Neque etiam procedit eius decisio in
contractibus correptiuus, sed tan-
tum in priuilegiis, quae mera gratia
conceduntur, Decian. respo. 25. numero
113. versic. praeterea, volumine 1. per textum
in l. quod bona fide. ff. de actionibus. ita con-
sultuit D. Ferdinand. Camill. in allega-
tione iuris pro marchione de Sancta Cruz,
super domo, & statu de Sancta Cruz,
& del Viso articulo 1. numer. 44. cum
seqq.

T CAPVT

CAPVT VIII.

Num. 1. vsque ad 5.

Is adde Menoch. lib. 1. praesumptione 66. Paz iun. quest. 4. num. 26. Gironda de privilegiis, questione 7. num. 78. Stephan. Gratian. lib. 3. disceptat. forens. cap. 468. vbi in casu de probando renore instrumenti amissi, etiam per duos testes, quidquid aliis in eo requiri septem, gloss. in l. bonorum. C. de bonorum poss. ff. secund. tabul. Ioseph. Mascard. tract. de probat. conclusionem 1358. numer. 52. idem & melius conclusionem 245. parte 1. & conclusionem 909 quod fortius procedit si testes qui deponunt sunt multum idonei, veluti magni Doctores, Aduocati, tabelliones, qui poterant cognoscere, si illa littera quas viderant, erant falsa, necne, Barrol. in l. sicut iniquum, num. 4. Cod. de fide instrument. Felin. in cap. sicut, in princ. de sent. & re iudic. Doctores in cap. cum olim, de privilegiis. Afflict. decisio. 204. numer. 5. idem decisio 274. & 166. Mascard. & Gironda vbi proximè. Thesaur. lib. 2. quest. forens. questione 94. qui numer. 2. ait duo copulatiue circa hoc probari debere, existentiam testamenti, & casum fortuitum, hocque per testes peritos, & cum auctore hic versiculo non ideo, tenent Ioann. Gutier. lib. 3. pract. quest. 62. ex numero 15. Burg. de Paz questione 2. num. 19. D. Fern. de Menchac. lib. 1. de success. creatione. §. 3. & quod maioratus tenor probari potest, non solum per testes, verum etiam per partis confessionem, prout subdit auctor numero 4. referunt, idem Menchac. vbi supr. numero 5. Burg. de Paz consil. 9. num. 1. M. Anton. Peregrin. tract. de fideicom. articulo 3. consil. 6. & articulo 44. numero 14.

His adde, quod testes probant, si de

requisitis substantialibus scripturæ deponunt, etsi de aliis non recordentur, ex adductis ab Afflict. dist. decisio 274. & post eum Petr. Surd. consil. 109. numero 13. Velazq. de Auendan. in l. 41. Tauri, gloss. 4. num. 22.

Num. 6.

Has conclusiones refert, & sequitur P. Molin. tract. de iust. & iure. tom. 3. disputatione 600. ex numero 1. Burg. de Paz questione 1. ex num. 3. Azuned. in l. 1. titulo 7. lib. 5. recopil. num. 7. Matien. ibi, gloss. 2. & 3. D. Ioan. del Castill. tom. 6. cap. 149. num. 1.

Num. 7.

Vide D. Ioann. del Castill. de quo proximè n. 3. Auend. in dista l. 41. gloss. 2. numero 3. & 4. Matien. in l. 1. titulo 7. lib. 5. recopil. gloss. 2. numer. 1. & gloss. 3. per totam. P. Molin. dist. disputatione 600. num. 2. Narbona lib. 2. titulo 4. l. 60. gloss. unica, num. 19. & 20.

Num. 8.

Ibi, Ad sui tamen probationem. Narbona vbi supr. n. 21. His adde Mier. tract. de maiorat. 1. parte, quest. 62. vbi limitat in amissione priuilegij, quo casu testibus probari potest, Alex. Ludouic. de decisio 471. numer. 2. vbi addit. numer. 12. declarat, dicens, quod licet regulariter gratia per testes non probatur, sed solum per literas, tamen si constat de amissione literarum, bene potest per testes probari, non quoad substantiam, sed quoad circumstantias & qualitates gratiæ, & cum Parisio de communi testatur, de quo per auct. lib. 3. c. 13. n. 50.

Num. 9.

Prosequitur P. Molin. dist. disputatione 600. numer. 6. Castill. vbi supr. n. 5. Num.

Num. 10.

HIs adde P. Molin. *de quo proximè numero 4. & Castill. ubi supra num. 4.* In hac questione subdit Mier. *parte questione 65.* hoc maximè procedere, si scriptura recognita fuisset, dum tamen coram tabellione traditio facta sit, de quo per auctor. *suprà lib. 4. cap. 2. numer. 12.* Et his adde, quòd sollemnitas scripturæ non est de substantia maioratus, ex auctor. *suprà in princip. & per Tell Fernand. in l. 22. Tauri, numero 4. & 6. Azeued. in l. 1. titulo 6. lib. 5. recopilat. numero 58. Angul. in leg. 1. gloss. 6. ex numero 6. & in l. 6. glossa 4. numero 2.* vbi in melioratione loquitur, & subdit, posse fieri etiam absque scriptura publica, nisi esset insinuanda, de quo Mier. *ubi supra numero 39.* dum expendit verba l. 22. *Tauri*, subdens, quòd in pacto affirmatiuo de non meliorando, qui reputatur secundus casus illius legis, non requiritur scriptura publica, & comprobatur. *num. 40. & 41.* quam sententiam sequuri sunt Ioann. Gutierrez. *lib. 2. pract. quest. 59. ex numer. 1. & ex illius legis decisione hoc annorunt in l. 6. titulo 6. gloss. 2. ex numer. 1. recopilat. Burg. de Paz. quest. 4. ex numero 7. Azeued. in dict. l. 6. tit. 6. ex numero 12. & rationem differentie, quare in pacto negatiuo de non meliorando publica scriptura necessaria sit, & non in affirmatiuo, dicemus infra num. 13.*

Num. 11. & 12.

Ibi, *Sed etiam in scheda.* Idem recensent Mier. *1. parte de maiorat. questione 48. in num. 219.* P. Molin. *ubi supra n. 5.*

Num. 13.

IN institutione primogenij affirmatiua colligit auct. *suprà*, scripturam

non desiderari, nunc verò in puncto negatiuo, de non meliorando, contrarium sentit, de quo Velazq. de Aueud. *in l. 22. Tauri, gloss. 2. numer. 13. Azeued. in l. 6. titulo 6. lib. 5. recopilat. numer. 22. Burg. de Paz. consil. 32. ex numer. 1. Marienz. in dict. l. 6. titulo 6. gloss. 2. numer. 1. Angul. tract. de meliorat. gloss. 3. numer. 2. & gloss. 4. numer. 2. Mier. de maiorat. 1. part. questione 65. ex numer. 39. Ioann. Gutierrez. pract. lib. 2. quest. 59. ex numer. 1. Morquecho in dict. de disponsione bonorum in lib. 3. cap. 8. numer. 1. & Tellus hic allegatus antea, contrarium tenuit lapsu ac sententia Speculatoris, posteaquam in facti contingentia permittit, prout ipse de se refert numero 6. vbi in verbo scriptura publica à tabellione facta, supplendum esse ait; &, licet auct. delibendum reliquit, hanc partem sequuntur Anton. Gom. *in dict. l. 22. numer. 28. Couarr. in cap. quauis pactum, in initio 3. partis num. 2. ad fin. P. Molin. dict. disputatione 600. ex numero 3. pagina nobis 137. neque verba l. 2. titulo 6. lib. 5. recopilat. ibi, pafos ob recello scriptura publica, de alia scriptura, quam publicè confecta, ex tenore l. 13. tit. 25. lib. 4. recopilat. intelligi oportet.**

Ceterum vbi scriptura priuata recognita fuit, pactū negatiuum de non meliorando valet, prout sentiunt Burg. de Paz. *quest. 4. n. 13. qui n. 18. testatur ita in Pentiano senatu fuisse decisum, & à patre suo audiuisse, & eandem opinionem tenent Mier. dict. quest. 65. n. 59. Aueud. in dict. l. 22. gloss. 1. n. 19. Angul. in l. 6. tit. 6. de meliorat. gloss. 3. n. 3. & 4. Ioann. Gutierrez. lib. 2. pract. quest. me 59. numer. 3.* Sed tenendo cum auctore priorem sententiam, vide quæ nouissimè recenset D. Ioann. del Castill. *tom. 5. contron. cap. 149. numer. 19. & 25. & 38. in fin.*

Ratio verò differentie, quare in pacto de non meliorando, requiritur scriptura, quæ in pacto affirmatiuo de meliorando necessaria non est, ab auctore pretermissa fuit, nec mirum, cum

pragmatici, ac recentiores plures
sufficere pro ratione ita scriptum fuisse
autumnant, de quo Mier. *dist. quest.*
65. parte 1. numer. 41. in fine. Ioann. Gut-
tier. *lib. 2. pr. dist. quest. 59. numero 1. in fine.*
Sed alius considerauit Tellus in *dist.*
l. 22. numer. 4. quem Velazq. de Auend.
in *dist. l. gloss. 1. impugnat, & numer. 17.*
reddidit decidendi rationem, à quo dis-
sentit Azeued. in *dist. l. 6. titulo 6. lib. 5.*
recopilat. *num. 13. & Auend. sequitur Angul.*
tract. de meliorat. l. 6. gloss. 1. numer. 2.
Sed quidquid præfati teneant, veram
decidendi rationem assignat D. Ioann.
del Castill. *vbi suprà, numero 15. in fine,*
dicēs, ideo in pacto de non melioran-
do requiritur scriptura publica, quia
hoc pactum resistit dispositioni iuris,
per quam liberè facultas concessa est
cui libet, vt possit quos voluerit ex de-
scendentibus meliorare, & sic vt ap-
pareat de promissione libera ac firma
paciscentis, scriptura publica desidera-
tur, secus in casu affirmatiuo de melio-
rando, per quod ad ius Regium redu-
citur paciscentis voluntas.

Num. 14. 15. & 16.

His adde Francisc. Molin. *tract. de*
rit. nupt. lib. 3. quest. 6. ex numero 104.
& hæc conclusio quòd in donationi-
bus ob causam, nõ requiritur insinua-
tio, intelligi oportet in eo, quod est
intra causam; secus verò in eo quod
extra causam est, Barbof. in *l. 2. parte 1.*
numer. 171. ff. solut. matrim. Bacz. de non me-
lior. *cap. 31. numer. 8.* Petr. Surd. *tract. de ali-*
ment. titulo 1. questione 48. numero 24. P.
Ioann. Fontan. *tract. de pact. nupt. tom. 1.*
claus. 4. gloss. 28. numero 8. & melius gloss.
19 parte 1. numer. 34. vbi refert decilum,
& superioribus adde Signorol. *consil. 8.*
Natr. consil. 609. numer. 71. Andr. Tira-
quel. in *l. si vnuquam, verbo donatione largi-*
tus, numer. 143. C. de renoc. donat. Petr. Ni-
col. Moz. de *contract. tit. 1. de donat. numer.*

15. versiculo, idem in donatione reciproca.
Barbof. in *l. 1. part. 7. numer. 47. ff. solut. ma-*
trim. & fortius si talis donatio esset iu-
rata, quia iuramentum supplet defe-
ctum insinuationis.

Num. 19. & 20.

His adde Tell. Fern. in *l. 32. Tauri,*
vbi tenet quòd in melioratione
3. & 5. non requiritur insinuatio, quia
redigitur ad tempus mortis, & ideo in-
certa est eius qualitas, Azeued. in *l. 1.*
titul. 6. lib. 5. recopilat. numer. 14. quod re-
probat Angul. in l. 7. gloss. 11. numero 46.
At verò pro opinione Telli facit lex
sancimus, §. incertus C. de donat.

Num. 21. & 22.

Prosequitur Francisc. Molin. *tract.*
de rit. nupt. lib. 3. quest. 6. in fin.

Num. 23.

Adde P. Molin. *vbi sup. numer. 5.*

Num. 28.

Vide Azeued. in *l. 2. titulo 4. lib. 5. re-*
copil. numer. 38. cum sequentibus, vbi
auctorem refert. Et post eum Zeuall.
commun. quest. 264. lib. 1.

Num. 32.

Verfic. ex quo. Idem Zeuall. *quest. 730.*
Parlad. *sesquicentur. differ. 14.*

Num. 34.

Aliis relatis idem tenet Menoch.
lib. 4. presump. 3. vbi de quæstio-
ne, quando quis præsumatur testa-
mentum, vel codicillos facere, sequi-
tur Francisc. Marc. *decisione 319. numer. 11.*
parte 1.

CAPVT

CAPVT IX.

Num. 1. vsque ad n. 6.

Vide P. Molin. vbi supra disputat. 6001. ex num. 1.

Num. 6. vsque ad 8.

His adde Iacob. Menoch. lib. 2. de arbit. casu 191. numero 46. idem consil. 903. numero 24. Simon de Præ. de interpretatione ultim. volunt. lib. 1. titul. 2. num. 2. P. Thom. Sanch. tract. de matrim. lib. 6. disputat. 38. numer. 10. Mier. tract. de maiorat. 1. parte, questione 1. numero 113. & in vltima editione 393. Lara tract. de vir. hominis, c. p. 22. numer. 12. Ioann. Gutierr. tract. de iuramento confirmat. 1. part. cap. 13. ex num. 1.

Num. 8.

Prosequitur Auend. tract. de censibus, cap. 81. numer. 5. vbi, quid in constitutione census. Peres de Lara vbi supra num. 14.

Num. 9.

Adde Peres de Lara, de quo proxime numero 15. & ratio est, quia licet donatio causa mortis quoad effectum vltimę voluntati similis sit, quoad solemnitatem sumit naturam contractus. gloss. in l. 2. verbo legatum, de dot. prelegat. Rodriq. Xuar. & Canzet, quos refert Lara dist. numero 15.

Ampliatur, etiamsi minor sit filius familiæ, Ricc. collect. 793. Lara vbi supra num. 17.

Num. 10.

Contrarium sentire videtur Gregor. Lopez in l. 4. titul. 11. parte 5.

verbo alguna pro, dicens, posse pupillum per donationem, vel contractum inter viuos, maioratū instituere in filiū, vel alium sibi successurum, cum ex hoc vtilitatem quandam consequatur. Sed pro auctoris veriori sententia, vide Parlador. lib. 2. rerum quorund. cap. 3. num. 43.

Num. 11. & 12.

Ibi, Vtrum autem possit. Sequitur Ioann. Gutierr. 2. part. de iusel. cap. 14. ex numero 17. de quo P. Molin. tract. 2. disputat. 603. ex numer. 1.

Num. 13.

Ibi, Nisi in castrensis. Hoc ita, quia in his vicem patrisfamilias obtinet, Auend. in l. 6. gloss. 4. ex numer. 2. Robles tract. de representatione lib. 2. cap. 23. per totum.

Ibi, Hodie tamen. Idem in l. 5. gloss. 5. Tauri.

Num. 14.

Pro hac sententia vide P. Thom. Sanch. lib. 6. de matrim. disputatione 39. ex numero 1. vbi auctorem refert, & sequitur, & loquitur de debito, & de aliis contractibus, & numer. 4. in filio administratore, & numer. 11. de arthris inconsulto patre.

Num. 15. vsque ad 19.

Pluribus exornat Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 2. numer. 49. de quo P. Molin. tract. 2. disputatione 603. numer. 3.

Num. 19. & 20.

Ibi, fin. 5. filius autem. Adde P. Molin. tract. 2. disputatione 218. & exactius 261.

T 3 P. Thom.

P. Thom. Sanchez *dist. lib. 6. de matrim. disputat. 39. numer. 7.*

Sed queritur, an extante l. 6. *Tauri*, qua cauetur, posse filium quoad tertiam bonorum aduentitiorum partem, absque ipsius patris licentia disponere, sit correctæ dispositio rextus in *dist. §. filius autem*; & reiecta interpretum contentione, verissimum est, per *dist. l. 6.* non esse ius commune correctum quoad dispositionem inter viuos, & ideo filiusfamilias prohibetur per viam contractus disponere de tertia bonorum parte, absque licentia patris habentis vsumfructum in bonis prædictis, qui textus intelligi debet de descendentibus tantum, qui sunt sui iuris, non verò de filiofamilias, qui adhuc in sacris paternis est, idque comprobatur ex l. 5. *Tauri*, vbi his tantum facultas testandi conceditur, & quoad contractus nihil refert, & sic tanquam casus omissus remanet in dispositione iuris. P. Thom. Sanchez *vbi supra numer. 9.*

Quid si alienatio fuisset iurata? Vide Anton. Gom. in l. 48. *Tauri*, numero 7. & quid in confiscatione bonorum filij? In qua questione pro vtrâque parte plura solent adduci. Quidam existimant, bonis publicatis ob crimen hæresis, vel maiestatis, vsumfructum finiri, neque amplius patri competere, P. Molin. *de iust. & iure, tom. 1. disputatione 229.* P. Vazq. *prima secundæ quest. 96. articulo 5. disputat. 169.* P. Azor *tom. 1. instit. moral. lib. 5. cap. 7. questione 8. & lib. 8. cap. 12. questione 15.* & aliis relatis P. Thom. Sanchez in opere moral. lib. 2. cap. 15 numer. 8. Alij in contrarium tenent, asseuerantes vsumfructum aduentitiorum non publicari, quos refert O. Etiauian. *Pedem. 94. n. decis. 9.* vbi ita decisum, Farin. in praxi titulo de delict. tom. 1. parte 1. quest. 24. numer. 9.

Ego verò sentio, quòd vsumfructus bonorum, quem filius ante hæresim,

vel delictum adquisiuit, minimè publicatur, sed is manet apud patrem, vt antea; secus verò de adquisitis post delictum commissum. Et ratio prioris conclusionis est, quia etsi vsumfructus adquisitio à patria potestate pendeat, eius tamen conseruationis status à patria potestate non pendet, pro quo potest expendi l. inter antiquam, in fin. C. de vsumfruct. & comprobatur ex dict. §. filius autem, vbi alienatio absque patris licentia interdicta est; ergo nec delinquendo hæc permissa. Nam qui nequit alienare contrahendo in alterius præiudicium, nequit etiam delinquendo, ex adductis ab auctore *supra lib. 4. cap. 11. numer. 8.* quibus fundamentis & aliis relatis hanc sententiam tenet P. Thomas Sanchez *dist. cap. 15. numero 8. in fin. & numer. 9. & numer. 12.* vbi sic concludit.

Quod ampliatur primò, vt nec proprietas tertiæ partis bonorum aduentitiorum, de qua potest liberè filius in hoc Regno testari, publicetur ob eius delictum, sed maneat penes patrem. P. Thom. Sanchez *vbi supra numero 10.*

Ampliatur secundò, etiamsi filius consensu patris administret aduentitia, idem numer. 12.

Ampliatur tertio, etiamsi pater solam vsumfructus spem habeat, eo quòd illa bona relicta sint filio, seruato alteri vsumfructu. Idem numer. 13.

Num. 21.

Prosequitur P. Thom. Sanchez lib. 6. de matrim. disput. 39. numer. 9.

Num. 22.

Idem ex Auend. in l. 5. *Tauri* gloss. fin. numer. 1.

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. ix. 151

Num. 23.

ADde D. Ioann. del Castill. *tract. de usufruct. cap. 63. numer. 29.* vbi in iudicando & consulendo sic tenet.

Num. 24.

Sic obtentum fuisse, probat The-
saur. *decisione 209.* Sequitur Iacob.
Canz. *1. part. variarum, cap. 2. titulo de Tre-
bell. & falcid. numer. 46.* Et quid vbi re-
servatio facta est cum facultate dispo-
nendi, tam in vita, quam in morte? Vi-
de Hieron. Gabriel *consil. 139. per totum,*
Cardinal. Mantic. *de tacit. & ambig. con-
suet. lib. 13. titulo 31.* Cardinal. Tusc. *tom.*
2. pract. conclus. 648. per totam, P. Ioan. Fon-
tan. *tract. de pact. nupt. part. 4. gloss. 23. numer.*
18. & 19.

Num. 25.

PRo hac verissima sententia, vide
Cardin. Mantic. *de tacit. & ambig. con-
suet. lib. 13. tit. 31.* Cardin. Tusc. *tom.*
2. verbo donatio, conclusio 648. numer. 63.
Trentac. *variarum lib. 3. resolutione 3. num.*
18. Fontan. *de pact. nupt. claus. 4. gloss. 22.*
num. 10.

At verò dubitari potest, quanta de-
beat esse quantitatis reservatio? Clarus
lib. præcitatus, sufficere partem vigesi-
mam patrimonij asserit, quem pauci
secuti sunt, relati à Cardinal. Tusc.
de iust. conclusio 648. num. 40. Zephal. *consil.*
485. numer. 137. Sed qui postea post
Clarum scripserunt, aliter sentiunt, &
cum auctore hanc quantitatis refer-
vationem in arbitrio iudicis relique-
runt, vt per Gam. *decisione 255.* Iacob.
Menoch. *de arbitr. in proœmio, numer. 4. &*
5. Cagnol. *in l. fin. num. 243. Cod. de pact.*
Iacob. Canz. *lib. 3. variarum, tit. de inuen-*
ti. cap. 2. numer. 127. & reservatio iudi-
cis arbitrio facta, talis debet esse, vt

probabile sit ipsum donatorem reper-
turum heredem, Fontan. *tract. de pact.*
nupt. claus. 4. gloss. 23. ex num. 1. vbi ex num.
5. refert decilum.

Num. 48.

IBi, *Expressa bonorum dedicatione.* Ex-
pressa bonorum dedicatio hūc esse-
ctum operatur; quare monacho ante
annum probationis decedente, mona-
sterium succedebat, P. Thom. Sanchez
in opere moral. lib. 7. cap. 3. numero 97. At
verò talis dedicatio debet intelligi, si
professio sequatur. August. Beroy. *in*
cap. in presentia. numer. 553. de probat. Phi-
lipp. Decius *ibi numero 223.* Nicol. de
Vbald. *de success. ab intest. tit. de success. ion.*
regular. tom. 2. questione 80. articulo 2. in
prin. Et hodie ex sacro Concilio Tri-
dentino *cap. 16. sess. 25. de regul. nouissi-*
mè cautum est, quòd nihil expresse,
seu tacite dari, tribuere possit monaste-
rio, vt ei ante professionem adquire-
tur, ne hac occasione ingressi, recede-
re nò audeant, Vincent. Honded. *consil.*
73. volum. 2. numer. 28. Quare, mona-
chis ante professionem decedentibus,
succedunt eius consanguinei, gloss. &
Doctores *in auth. ingressi, vbi Bart. numer.*
56. & in auth. si qua mulier, eodem titulo,
Calderin. *consil. 9.* Capra *consil. 145. te-*
stans de communi, numer. 10. Augustin.
Beroy. *consil. 28. numer. 12. volum. 1.* An-
dreas Fachin. *lib. 6. controuers. cap. 19.*
Gregor. Lopez *in l. 17. titulo 1. partita 6.*
glossa verbo intrado, & magis receptam
opinionem dicit Menoch. consil. 396.
numero 8.

Num. 54.

VErsculo, *in 3. casu.* Idem tenet P.
Thom. Sanchez *vbi supra cap. 9.*
numer. 6. vide P. Molin. *tract. 2. disput. 604.*
numero 4.

Num.

Num. 55. & 56.

His adde P. Suar. 3. *tom. de Religione*, lib. 7. cap. 16. numer. 2.

Num. 57.

Ibi, dixit Gregor. Pro Gregorio facit, quod authent. *ingressi*, solum dat formam diuisioni, & concedit, vt possit professus diuidere inter liberos, ex auct. *suprà* numero 55. & diuisioni intelligitur in dubio pro æquis portionibus, per leg. *in liberis*, c. de collat. Sed ab auctoris sententia recedendum non est, quem à Gregorio defendit P. Manuel Rodriq. 36. *tom. quest. regul. quest. 69. artic. 9.* P. Molin. *tract. de iust. & iure*, tom. 1. *disputatione 141. columna 2. versiculo hunc in Regno Castellæ*, idem *tom. 3. disputatione 604. numer. 4.* Angul. *tract. de meliorat. in l. 2. gloss. 1. ex numer. 9* vbi refert & sequitur auctorem, & subdit rectè contra Gregor. sensisse P. Thom. Sanchez lib. 7. *præcept. Decalog. tom. 3. cap. 9. numero 29.* & omnium nouissimè P. Xuar. 3. *tom. de Relig. lib. 7. cap. 16. numer. 5. cum seqq.*

Quod limitatur, quando pater inter extraneos disposuit, nisi de licentia Papæ, ex *Cou. in cap. 2. de testam. numer. 10.* & in *cap. cum in officiis. numero 6. eodem tit.* P. Manuel Rodriq. vbi *suprà* prope finem.

Num. 60. & 61.

Ibi, excepto quinto. Adde l. 9. *titulo 5. lib. 3. fori*, & l. 28. *Tauri*, hodie l. 7. *titul. 3. & l. 12. titulo 6. lib. 1. recopil. Gregor. in l. 17. verbo vno dellos. titul. 1. par. 6.* P. Thomas Sanchez lib. 7. in *præcept. Decalog. cap. 9. num. 27.* P. Suar. vbi *suprà*.

Num. 62.

Idem colligit Tapia in *auth. ingressi*, verb. & ideo, nec de his. *Cod. de sacros. Ec-*

cles. numer. 7. de quo P. Thom. Sanchez vbi supra numer. 31. & 32. P. Suar. vbi *suprà* numer. 6. & hoc verissimum, licet contra reum teneat Aluarad. *tract. de coniect. mentis defuncti. lib. 2. cap. 1. in princip. numer. 5.*

Num. 63.

Verfic. Sed his non obstantibus. Refert & sequitur P. Thom. Sanchez in *præcept. Decalog. lib. 7. cap. 9. numer. 33.*

Num. 64.

Ibi, Hanc opinionem communem esse. Adde Ioann. Gutierrez lib. 2. *canonic. quest. cap. 1. numer. 95.* & secundum eam iudicatum, Valasc. *consultatione 24. par. 1.* de quo vide Velazq. de Auend. in l. 40. *Tauri*, glossa 4. *numer. 23.* vbi etiam communem dicit Royas in *epitom. success. cap. 29. à numero 40.* D. Ioann. del Castill. lib. 1. de *usufruct. cap. 65. ex numer. 2.* vbi hanc esse veriore & communior sententiam asserit Zeual. *commun. quest. 806. numero 44.* vbi de facto ita obtentum fuisse testatur pro ascendente, reseruata tertia parte monasterio. & *num. 46. & 47.* de quodam iudice, qui contrarium iudicauit, conqueritur P. Molin. *tract. de inst. & iure*, *disputatione 40. colum. 5. versiculo hoc tamen*, vbi in *fin.* dicit, ita se vidisse vsu receptum in Regno Lusitanix, & pluribus relatis P. Thom. Sanchez *duci. cap. 9. num. 19.* idque sine controuersia procedit, extante l. 6. *Tauri*.

Num. 65.

In *fin.* ibi, que opinio mihi. Nota quod dicta Authentica si qua mulier, de sola permissione diuisionis tractat, non autem dixit, solis descendentibus deberi legitimam, P. Thomas Sanchez vbi *suprà* numero 20. & 32.

Num.

Num. 66.

His adde Tapia in *dist. authent. ingressi*, cap. 1. numer. 98. ubi defendit, posse; sed cum auctore tenendum est, eo quod Regia facultas sperat professionem, ut *suprà* dictum est num. 63. *ut vis, sed his non obstantibus*; & quoad effectum testandi, monachus reputatur ut mortuus, P. Thom. Sanchez ubi *suprà*, num. 33. ubi limitat quoad filios, inter quos permixta est pari diuisio.

Num. 67 & 68.

Ibi, ex *licentia Papæ*. Prosequitur auct. *infra* cap. 10. numero 28. cum pluribus, quos adducit P. Thom. Sanch. *dist. lib. 7. cap. 8. ex numer. 45*. Sed intelligendum est, dum fiat ad vsus pios, & sicutalis facultas intelligenda est, ut iuri communi consona sit. P. Molin. *tract. de iust. & iure, tom. 1. disputatione 141. ad finem versiculi, facultas religioso*, & tom. 3. disputatione 604. numer. 5. Tapia in *authent. ingressi*, verbo ideoque nec de his, cap. 1. num. 24. Leon. Less. *tract. de iust. & iure, lib. 2. cap. 19. dub. 4. numer. 40*. ubi amplius subdit, quod hæc facultas non solet concedi, nisi religiosis habentibus beneficium regulare, vel degentibus extra monasterium; sed Medin. *lib. 5. de sacros. hom. contrum. cap. 16. colum. 2. & colum. 3. ait*, vsu receptum esse, cum quibuscumque monachis dispensare, & etiam ad hoc, ut in quoscumque vsus testentur.

Ceterum in Episcopis non est cur damnetur hic vsus; in aliis maior dubitatio est, de quo vide P. Thom. Sanchez *dist. cap. 8. numer. 53. & 54*.

Num. 69.

Ibi, Ex antiquissima observatione. Hæc facultas testandi concessa fuit à Gre-

gor XIII. iuxta horum militum consuetudinem, reuocando motum proprium Pij V. qui eis simpliciter concesserat facultatem testandi, iuxta priuilegia Apostolica, non verò iuxta consuetudinem.

Versiculus, ex quibus constat. Nauarr. *hic* præcitatus tenet, quod post professionem tales Commendatarij tanquam religiosi de bonis disponere non possunt, ex *auth. ingressi*, & ex motu Pij V.

Sed huius auctoris sententiam rigidam appellat P. Molin. *tract. de iust. & iure, disputat. 141. tract. 2. versiculus, est verò rigida*, & tam de patrimonialibus, quàm de fructibus commendatarum, liberam disponendi facultatem & maiorum instituendi eos habere testatur, eo quod non sunt religiosi perfectè & integrè; subdens quod motus Pij V. intelligendus non est de his Commendatariis cōiugatis, qui, prout patitur antiqua consuetudo, dominium bonorum suorum habet, nec reperitur in Hispania receptum, nisi quoad milites & Commendatarios Diui Ioannis, & vtriusque Molinæ sententiam sequuti sunt P. Azor in *sum. lib. 13. moral. cap. 5. dicens*, tales milites testari posse tam de patrimonialibus, quàm de fructibus commendatarum, & quod motus Pij V. solum arrogauit licentias & facultates testandi, non ordinis constitutiones Ecclesiæ auctoritate approbatas, vel consuetudinem moribus vsuque receptam, Sarmient. *tract. de reddit. Ecclesiast. 4. parte, cap. 2. numer. 4. & post omnes P. Thom. Sanchez de lib. 7. cap. 8. numer. 28. ubi numero 29. loquitur tam in patrimonialibus, quàm in redditibus commendatarum, ex permissione summorum Pontificum Innocent. VIII. & Clemenr. VII. & Gregor. XIII. & hanc sententiam probant Gutierr. lib. 2. pract. questione 14. numer. 20. Zeuall. quest. 308. num. 64. qui omnes asseuerant*, hos milites in
V vtroque

utroque foro tam de patrimonialibus, quam de redditibus Ecclesiasticis disponere posse, quod auct. in versiculo, sed verum quoad nūc pos, deliberandum censet.

Hæc sententia limitatur in militibus Hierosolymitanis ordinis Diui Ioannis. Rota per Ludo. decisione 87. & decis. 109. vbi ampliatur, quamvis non essent claustrales, seu præfecti commendæ, ex Mohedan. decisione 10. de caus. possue. proprietas. hi enim sunt veri religiosi, vt constat ex constitutoriis ordinis, & ex verbis Innocentij, vt per Osalc. decisione 17. numer. 18. Rota decisione 177. numero 1. part. 2. in recentioribus, & sic quoad professionem comprehenduntur sub decreto sacri Concilij sess. 2. de regular. & filij eorum sicut ex aliis religiosis incestuosi dicuntur, Riccius collect. 216. per totam. Ioann. Franc. Pont. consil. 14. numero 3. & horum professio dirimit matrimonium ratum, non consummatum, ex Nauarr. tract. de redditibus, in fin.

CAPVT X.

Num. 1. vsque ad n. 5.

DDE P. Molin. tract. 2. diffinit. 606. numer. 1. in fine.

Num. 5.

IBi, Addentes insuper. Tale pactum apponi non potest in grauamen debitoris census, vt testatur Ioseph. Sess. decisione Arag. 30. part. 1. sed contrarium patet verius.

Num. 6.

IBi, considerato tamen. Vide Gaspar. Rodriq. de reder. lib. 2. quest. 15. numer. 89. P. Molin. tract. 2. diffinit. 606. ex numer. 1.

Num. 10.

Prosequitur Parlad. rerum quotidian. cap. 3. numero 43. & his adde Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 107. Martien. & Auend. in l. 8. titulo 10. lib. 5. recopil. Gutier. de iuram. confirmat. 1. part. cap. 12. numer. 2. & an fieri possit ex causa dotis, vide Mier. 1. parte questione 20. numer. 61. de quo D. Ioann. del Castill. lib. 4. controu. cap. 53.

Limitatur primò, vt per auct. supra numer. 13.

Limitatur secundò, vt per ipsum auct. numer. 15.

Num. 11.

Adde, pluribus adductis, Ioann. Gutier. tract. de iurament. confirmat. cap. 11. numer. 11. vbi refert, & sequitur D. Ioann. del Castill. de quo proximè numer. 3.

In eodem num. ibi, etiam ipsa donatio iurata sit. Vide Loazes in allegatione pro Marchione delos Velez. in ultimo sua partis fundamento, numer. 42. pagina nobis 211. Ioann. Gutier. vbi supra numer. 11. Menoch. consil. 184. numer. 10. lib. 2. Cardin. Tusc. qui dicit communem, conclusione 648. litt. D. numer. 8. & 21. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 2. 1. part. 1. ante numer. 68. Manzin. tract. de iuram. 4. part. effectus 529. numer. 1.

In qua questione vltèriùs nota, quòd etsi iuramentum non operetur, vt donatio valeat, quoad præsentia & futura, saltem quoad præsentia sortitur effectum, vt refertur Guid. Pap. singul. 844. Grat. consil. 70. numero 23. & 24. lib. 1. Cagnol. in l. ultima numer. 217. & 222. Cod. de pact. Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 107. numer. 3. Fontan. de pact. nupt. clausul. 4. gloss. 2. 1. part. 1. ex numer. 68. Francisc. Viuius in systua commun. opinio. opinione 207. numer. 6. Et ratio est, quia iuramentum

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. x. 155

tum facit valere actum, omni meliori modo quo possit, / . non pater. §. filius matrem. ff. de legat. 2. Seraphin ubi supra primi legio 98. num. 1.

Num. 12.

Hæc conclusio duas partes continet. Prima est, quid sit de iure communi; secunda verò est, quid de iure Regio. Quoad primam, non ambigitur institui posse primogenium de omnibus bonis presentibus, eo quòd talis donatio de iure communi prohibita non est. *Lomnes §. Lucius, ff. que in fraud. credit. ubi gloss. & Doctores. P. Molin. tract. de inst. & iur. disput. 280. colum. 171. Matienz. in l. 8. titulo 10. gloss. 1. numero 3. & 6. lib. 5. recopil. Cardin. Tule. conclusio 648. à numer. 20. tom. 2. lit. D.* Quoad secundam verò partem iure Regio id prohibitum est extante lege Regia hic præcitata, ut notant supra relati, quibus adde Ioann. Gutierrez. de iuramento confirmat. cap. 10. n. 2. & auct. infr. num. 16.

Num. 13. & 14.

His adde P. Molin. d. disputatione 280. colum. 181. versiculo ex omnibus, & versiculo si primo modo, quæ sententia procedit, maxime si parentes simpliciter maioratum instituunt, quo casu libera illis reuocandi facultas est, ex l. 44. Tauri, & l. 4. titulo 7. lib. 5. recopil. it.

Quod limitatur in extraneo, quia dict. l. 44. in eo procedere non videtur, ex adductis à Velazq. ibi gloss. 1. num. 9. quæ nullam de extraneo mentionem facit, & l. 17. Tauri, quæ eadem est cum l. 44. non procedit in extraneo, & hæc ratio virget plurimum, ut existimemus quòd præfens auctoris conclusio non procedit in extraneo, maioratum simpliciter instituente, ut per Azeued.

in dict. l. 4. numer. 11.

Num. 15.

Sic limitantur adducta ab auct. supra numer. 10. de quo Mier. 1. parte quest. 15. Velazq. in dict. l. 44. gloss. 2. numero 26.

Num. 16.

Adde P. Molin. dict. disputatione 280. colum. 182. Azeued. in l. 8. titulo 10. lib. 5. recopilat. ad fin. D. Ioann. del Castill. lib. 4. controu. cap. 53. num. 35. & auct. supra numer. 12.

Num. 17.

Vide Gutierrez. ubi supra ante numer. 10. P. Molin. dict. disputatione 280. colum. 180. versiculo, dubium postmodò.

Contrarium tenent Crauet. conf. 256. numero 1. Menoch. consil. 92. numer. 5. lib. 1. Faehin. lib. 5. controu. cap. 87. Mont. in l. pactum quod dotale numer. 22. de pact. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 9. à numero 12. Ioann. Gutierrez. dict. cap. 11. num. 10. Sed has sententias contrarias reuocat in eòcordiam P. Molin. dict. disputatione 280. colum. 180. versiculo, hoc loco obserua, & ex consuetudine hanc donationem valere asseuerarunt Menochi. consil. 1. numer. 161. & 163. & consil. 72. num. 53. Michael Crauet. recept. sent. §. successio ab intestato, quest. 9. numer. 4. & utrumque sit auctoris sententiam in praxi vidimus obseruari.

Num. 18.

Puribus relatis id tenet Francise. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 2. num. 49.

Ibi, *Quæ ratione defendi.* Nota quòd Boerius hic allegatus, loquitur in donatione contemplatione certi matri-

V 2 monij,

monij, sed quid quando fuit facta contemplatione certi matrimonij, & factum non est postea certum, vide auct. *infra lib. 4. cap. 2. num. 16.*

Num. 19. vsque ad 22.

HAs sententias contrarias Pauli, refert Gam. *decisione 166.* ubi priorem communem dicit, & iuxta eam in senatu Lusitano refert iudicatum, de quo Ioann. Gutierr. *dist. cap. 12. de iuramento confirmat. numer. 14.* P. Molin. *de iust. & iure. dist. dissertatione 280. column. 176.* Marienza in l. 8. titulo 10. gloss. 1. lib. 5. *recopilat.* quos cum auctore sequimur.

Num. 22.

His adde Gutierr. *de quo proxime, P. Molin. dist. dissertatione 280. column. 178. versiculo hanc opinionem,* & pro Covarr. hic præcitato, vide quæ refert Zevall. *lib. 1. quest. 180. numer. 1. & quest. 310. numero 11.*

Num. 23.

Versic. cui rationi. His adde Azeved. in *dist. l. 8. numer. 5.* Felician. *de maiorat. tom. 2. §. 1. numer. 14.*

Quid si donatio fiat, certa quantitate reservata, de qua possit testari donatarius, & non disposuit, de ea videtur in proximiores venientes ab intestato tacite disposuisse; & pro affirmatiua vide Bald. Nou. in l. cum filio, numer. 4. ff. de legat. 1. quem sequitur plures referens Vincent. de Franch. *decisione 45. numer. 2.* Petr. Surd. *decisione 272. & consil. 357. numer. 8. ex l. si quis cum nullum, l. consuevit. ff. de iure codicill. l. 1. verbo maxime. ff. de collatione bonorum, quibus probatur, quod decedens ab intestato videtur tacite in proximiores disposuisse. Petr. Surd. d. *decisione 172.**

num. 9. & secundum hanc sententiam iudicatum fuisse in senatu Casalensi testatur ipse Surd. *infra, & consilio 357. numero 8.* & eadem ratione si pater donabit filio vsque ad summam 1000. scut. ita quod si sine filiis decederet, possit disponere vsque ad summam 500. scut. cui voluerit, & in reliquis succederet nepos ex filio primogenito; si filius donatarius non disposuit, videtur disposuisse in proximiores venientes ab intestato, ut fuit decusum in senatu Neapolitano, ex Franch. *decisione 45.* & iterum *decisione 600.* in donatore, qui omnia bona donabit, reservata facultate disponendi de ducatis 40. & idem decusum fuit in senatu Mantuano, apud Surd. d. *decisione 272.* & eandem decisionem refert ipse Surd. *consil. 357. numer. 8.* ubi in simili, & idem tenet alios referens Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 221. numero 1. & 2.* & hæc est vera & recepta conclusio, reprobata distinctione Thesauri *decisione 97.* qui de prædicta *decisione 45.* Vincentij de Franch. non meminit, quam si viderit, fortè contrarium dixisset, & expressè aduersus Thesaurum decusum est *decisione 600.* & in aliis superius allegaris.

Er an prædicta donatio insinuationem requirat, vide Florez de Mena in *addit. ad Gam. ubi supra,* & pro sententia auctoris, vide Ioann. Gutierr. *de iure confirmat. cap. 11. numero 14.* P. Molin. *tract. de iust. & iure, tom. 2. dissertatione 280. versiculo dubium est.* Andrea Fachin. *lib. 6. controu. cap. 89.* Cardinal. Mantica. *tract. de tacit. & ambig. conuent. lib. 13. titulo 32. ex num. 1.* D. Ioann. del Castill. *ubi supra numer. 4.*

Num. 24.

Si fuisse obtentum refert Thesaur. *decisione 209.* Prosequitur Iacob. Canz. 1. part. *variarium, cap. 2. de Trebell. & falcid.*

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. x. 157

falsid. n. 46. Quid ubi reservatio facta est cum facultate disponendi tam in morte, quam in vita? vide Hieron. Gabr. consil. 139. per totum, Cardinal. Mantj. de tacit. & ambig. conuent. lib. 13. titulo 32. Cardin. Tusc. tom. 2. pract. conclusionem 648. per totam. Fontan. tract. de pact. nupt. parte 4. glossa 23. numero 18. & 19.

Num. 25.

PRO hac verissima sententia vide Cardinal. Mantj. de tacit. & ambig. conuent. lib. 13. titulo 32. Cardinal. Tusc. tom. 2. verbo donatio, conclusionem 648 numero 63. Alex. Trentac. lib. 3. variarum, resolutione 3. num. 18. Fontan. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 22. num. 10.

Cæterum dubitari potest quanta debet esse quantitatis reservatio? Clarus hic præciturus sufficere partem vigesimam patrimonij asserit, quem nonnulli sequuti sunt, relati à Cardin. Tusc. dist. conclusionem 648. numero 70. Zeph. consil. 485. num. 137. Sed qui postea post Clarum scripserunt, aliter sentiunt, & cum auctore hanc quantitatis reservationem in arbitrio iudicis reliquerunt, ut per Gam. decisione 255. Iacob. Menoch. de arbitrar. in proemio, numer. 4. & 5. Cagnol. in l. fin. numero 242. C. de pact. Iacob. Canz. lib. 3. variarum, tit. de inuentione, cap. 2. numero 127. & reservatio iudicis arbitrio facta, talis debet esse, ut probabile sit, ipsum donatarium reperturum heredem. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 23. ex numero 1. ubi ex numer. 5. refert decisum.

Num. 26. usque ad 30.

SUPER hac re has principales conclusiones deducendas esse censimus.

Prima conclusio est, quod Episcopus regularis, quidquid post dignita-

tem adquisiuit, siue ex fructibus Ecclesiæ, siue ex industria propria, eo mortuo adquiritur Ecclesiæ, non verò religioni, ideòque de his testari non potest, ut post Covarr. referunt Tapia in authent. ingressi, verbo sua, c. 66. de sacros. Ecclesiis. P. Thom. Sanchez in summa, tom. 3. lib. 7. cap. 3. numer. 2. acquirit namque suæ Ecclesiæ cum sola administratione in vita, quæ morte finitur, Sanchez ubi supra, & confirmatur ex authent. ingressi, ibi, neque ideo de his, vide Diu. Thom. secunda secunda, quest. 183. articulo 8. & sic videtur in præfenti auctorem sensisse, Episcopum regularem maiorum instituere non posse, nec in contractu, neque in testamento, neque ex redditibus Ecclesiæ, neque ex bonis patrimonialibus, aut aliunde quæsitis, quia ipsemet auct. Episcopos seculares à regularibus separar, & horum inspectionem ad caput præcedens remittit, ubi de monachis disseruit, innuens in hac tractatione Episcoporum regularium, & monachorum eandem esse constituendam rationem. Rectissime quidem, ut ego arbitror, quia monachus per promotionem ad Episcopatum, à voto paupertatis non eximitur; sicut nec ab aliis, nisi quatenus munus Episcopale impediunt; ut præter auctorem hic explicant P. Thomas Sanchez in præcept. Decalogi lib. 6. cap. 6. numer. 8. Barbof. de Episcop. 3. parte, allegatione 114. num. 18. Xuar. de Religionem 4. tom. tract. 8. lib. 3. cap. 16. ex numer. 4. ex quo sequitur, illum voto paupertatis adstrictum non esse dominum reddituum Episcopaliū, sed administratorem. Diu. Thom. secunda secunda questione 88. articulo 11. & questione 185. articulo 3. explicant optimè Xuar. & Sanchez supra, & consequenter, non posse donare; quod quidem administratori prohibitum est, etsi liberam habeat potestatem. l. contra iuris. §. si filius, de pact. l. filiusfamilias. ff. de donat. cum

158 Additiones ad Molinam

similibus, & ita in terminis deferuit textus in cap. cum olim 12. §. præterea, de privileg. vbi donationem ab Episcopo Canonico regulari monasterio factâ restitui iubet, quia nimirum fuit in præiudicium Ecclesiæ, cui omnia adquiret, cap. unico, 18. quest. 1. & Sanchez vbi supra dist. cap. 32. ex num. 62. Xuar. vbi supra ex numer. 3. & glossa verbo restituendam, hanc rationem illi textui assignavit, quam sequuntur Ioann. Andr. Hostien. Abb. & reliqui scribes, qui donationem immodicam prohiberi Episcopo regulari, pro constanti habent; explicat omnium optimè Xuar. supra num. 18. & 19. & decum est apud Capycium decisione 200. Pereyra decisione 75.

Quod limitatur pro dotanda con- sanguinea paupere, Rota per Ludouif. decisione 401. Barbof. dist. allegatione 114. ex num. 34.

Idque adeò verum est, quòd si obtinet à Pontifice licentiam testandi, etiam ad pias causas, tenetur explicare duplex impedimentum, vnum, esse religiosum, alterum, se esse Episcopum, vt post Enriquez refert P. Thom. Sanchez in præcept. Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 11. folio nobis 97. & idem tenet Carol. de Tapia in dist. audent, ingressi, versiculo ideoque, capit. 11. numero 32. vbi ampliat in Cardinali Episcopo; & quid in Pontifice vide vltia præfatos Rodriq. tom. 3. quest. regul. articulo 4. August. Barbof. de Episcop. 3. parte allegatione 114. num. 24.

Ad quod stricte procedendum est, ideoque obtenta testandi licentia, non potest in vita disponere, Ioann. Alois. Ricc. in praxi Ecclesiastica fori, tom. 3. titul. de spoliis clericorum, resolutione 426. ex numer. 3. Andr. Molles. consil. 24. numer. 6 post tom. 2. consuet. Neap.

Num. 30. vsque ad 35.

Hæc omnia nouissimè transcribit Stephan. Gratian. tom. 5. discept. forensi, cap. 854. vbi numero 58. sic distinguit, & adde P. Thom. Sanchez lib. 6. moral. cap. 6. tom. 2. ex numer. 12. Barbof. de Episcopo, allegatione 114. ex numero 32. Menoch. consil. 226.

Num. 35. vsque ad 40.

Prosequitur P. Thom. Sanchez de quo proxime, & vide relatos infra numer. 40.

Num. 40. vsque ad 45.

In hac quest. auct. meritò deliberandum censet infra numero 44. quia summè difficilis redditur, ex decisione textus in cap. ad bec, vbi clericis in infirmitate constitutis, permittit donare sub duabus conditionibus. Prima, vt moderata sit donatio; secunda vetò vt fiat eleemosynæ intuitu, & sic nescio quo pacto illis petmittit auctor maioratus institutionem, qui plerumque ex magna bonorum parte, & semper ob conseruationem familiæ, sit vtrumque contra illius textus mentem, & verba, cui non satis facit, dum respondet non probate illam conclusionem, nisi per argumentum à contrario sensu. nam cum in iure canonico non reperiatur textus qui clericis ægrotantibus donationem absolutam permittat, cap. ad hæc, decidit, quantum & quo titulo debeant erogari, neque l. Scia. §. pater, de donat. caus. mort. ad hunc sensum adaptari potest, quia vbi testamenti factio permilla est, cessat fraudis præsumptio in egressu de re facta, quantumuis irrevocabilis; secus si de his bonis testari non possit, qui eo tempore donat. l. filia mea, ff. solut. matrim. quam

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. x. 159

quam exornat Menoch. *de presump.* lib. 4. *presumptione* 83. & lib. 6. *presumpt.* 8. P. Thom. Sanch. lib. 7. *de matrim. diffinita-* tione 103. num. 9. quod maximè procedit, quando donatio sui maioratus ex magna bonorum parte fit, ex *l. omnes*. §. Lucius. ff. *que in fraud. credit.* & meritò contrariam sententiam tuetur Sarmient. hñc relatus, Barbof. *de Episcop.* 3. *parte, allegatione* 14. num. 131. licet auctorem sequantur Gratian. lib. 3. cap. 854. num. 59. P. Thom. Sanchez lib. 5. *in praecept. Decalog. cap. 6. numero* 12.

Num. 45.

Adde Florez de Mena *in addit. ad Gam. decisione* 316. versiculo, *secundo addc.*

Num. 46. 47. & 48.

Prosequitur Iacob. Sextimal. *trattat. de Catholicis institution. cap.* 9. num. 90. subdens legem Regiam 13. titulo 8. lib. 5. *recopilat.* editam fuisse ad sedandas seditiones, non verò vt clericorum conscientia esset tuta, prout inferiùs actum est, num. 53. quos sequuntur Barbof. *in L. innotio* 2. *part. num.* 61. & 62. P. Molin. *tratt. de iust. & iure, diffinitione* 147. *conclusionem* 11. Azcued. *in l. 13. numer. 3. tit. 8. lib. 5. recopilat. Less. lib. 2. tratt. de iust. & iure, cap. 19. dubit. 4. numer.* 44. Barbof. *de officio & potest. Episcop. allegatione* 114. num. 4. *prope finem*; quibus adde Menoch. *consil.* 66. num. 32. & *de arbitrar. c. f.* 433. num. 35. P. Molin. *Rodrig. question. Regul. tom. 3. questione* 4. *artic. 4.* Quare si expendit voluptuosè, tenetur ad restitutionem, ex Riccio *decis.* 601. num. 2.

Ceterum, quidquid is dicat, receptor sententia est, Prælatos (quidquid voluptuosè vixerint) minimè ad restitutionem teneri, ex auctore in præseti, vbi, quòd hi tantum mortaliter peccant

non verò contra iustitiam, sed contra charitatem & misericordiam, prout visum est Patri Thomæ Sanchez *in praecept. Decalog. lib. 6. cap. 6. numero* 13. Barbof. *de potest. Episcop. dist. numer.* 35. quorum sententiam probamus.

Num. 54. 55. 56. 57. & 58.

Explicat Barbof. *dist. tratt. de Episcop. allegatione* 114. *ex numero* 6. vbi de hac consuetudine testatur.

Num. 59.

Aliter sentit Valasc. *consultatione* 16. vbi subdit, has arrhas non esse meram donationem: sed contrarium est verius ex *l. 26. tit. 13. part. 5. l. 4. tit. 1. lib. 5. recopilat. Ioan. Gutierrez. lib. 2. pract. quest.* 18. num. 6. & quòd eas teneatur reservare filiis prioris matrimonij, probant Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 140. *per totum.* Idem Gutierrez. *dist. lib. 2. quest.* 17. num. 5. qui auctorem sequitur. Ayora *tratt. de partit. l. part. cap. 7. numero* 21. qui detracta proprietate filiis præcedentis matrimonij, secundo nubenti tantum vsumfructum concessit. P. Thom. Sanchez lib. 6. *de matrim. diffinita.* 41. *ex num.* 1. Ioann. Garç. *tratt. de contugal. quest. numer.* 4.

Idque ampliatur primò, vt vxor non solù teneatur reservare, quæ à primo viro adquisiuit titulo lucratiuo, verum etiam eà, quæ per successionem filiorum ab intestato cõsequuta est, D. Ioan. del Castill. *tratt. de vsufruct. lib. l. cap. 1. ex numero* 9. Iacob. Canz. *tom. 3. variarum, cap. 15. numer.* 5.

Ampliatur secundò in vestibus pretiosis, vt per Gutierrez. *de iho proxime.*

Ibi, *Hoc autem non habet locum in bonis.* Quid in his quæ contemplatione mariti vxor adquisiuit? Vide Ludouic. Roman. *consil.* 405. *quest. 1.* Ioann. de Garron. *in authent. ex testamento, colum.* 14.

num.

160 Additiones ad Molinam

numer. 45. Vincent. de Franch. decisione 18. numer. 7. Iacob. Menoch. consil. 155. numer. 12. lib. 2. vbi renet, quod dispositio textus in dict. l. femine, non procedit, quando donatio facta non est causa nuptiarum, quam textus restringit, vbi mulier nubit de consensu filiorum, ex gloss. in auth. de non eligendo secundo nub. §. verò.

Num. 60.

Idem resoluunt in maioratu P. Thom. Sanchez dict. disputatione 41. numero 3. & in melioratione Angul. tract. de meliorat. l. 2. gloss. 1. numer. 8. versicul. erit tamen.

Ampliat primò in sponsalitia largitione, & per Sanchez vbi supra, num. 4.

Secundò ampliat in via secundò nubente, Angul. vbi supra, versic. & idem, & supra num. 64.

Num. 61. usque ad 64.

Prosequitur P. Molin. de inst. & iure, tract. 2. disputatione 607. numer. 2.

Num. 64.

Verfic. Sed verius. Idem resoluunt P. Molina, de quo proximè n. 3. vbi ampliat non solum si mulier ad secundas nuptias non transeat, verum etiam si transeat, vide Angul. & Ioann. Gutierrez. de quibus supra.

Num. 65.

Vide P. Molin. de quo proximè num. 5. vbi refert & sequitur Mier. tract. de maiorat. 1. part. quest. 23. numer. 90. Ioann. Garc. tract. de conugal. questu. num. 184.

Num. 66.

Pro hac distinctione vide Garc. vbi supra. Royas tract. de success. cap. 33. num. 25. Marienz in l. 5. gloss. 6. à numer. 6. & ibi Azeved. à numer. 8. tit. 9. lib. 5. recopilat. Burg. de Paz quest. 8. ex numer. 13. Ayora de partu. 1. part. cap. 8. numer. 10. Ioann. Gutierrez. lib. 2. pract. quest. 121. & raro id in praxi consideratur, nisi quando donatio notabilis est, quæ ex conditione personæ æstimatur, & iudicis arbitrio relinquitur, vt resoluunt Flores de Mena in additione ad Gam. decisione 217. num. 1.

Num. 67.

Verficulo, sed quamuis. In contrarium virget Angul. tract. de meliorat. l. 3. gloss. 4. num. 4. Sed cum auctore, & verius, sentiunt Mier. tract. de maioratu. 1. part. quest. 23. Ioann. Garc.

Num. 68. & 69.

Cum Gregorio hic præcitato, & auctore consonant Ioann. Gutierrez. lib. 2. pract. questione 39. numero 14. Angul. in l. 2. gloss. 1. numer. 8. versiculo contrarium. Mier. 1. parte, questione 1. num. 50.

Ibi, ex dispositione textus. versic. si deportatus. Hoc procedit si minus sint, quam tres filij, nam si sunt tres, dantur integra bona ipsis, prout iudicatum dicit Thesaur. decisione 104.

Num. 70.

His adde Iacob. Menoch. lib. 4. præsumptione 118. numero 117. & 119. Hercul. Marisc. lib. 2. variarum, cap. 105. P. Molin. tract. 2. disputatione 608. ex num. 1.

Num.

Num. 71. 672.

Pro perfecta resolutione huius materie, distinguendum censemus, aut quæritur, vtrum bona emphyteutica possint vinculari in præiudicium proprietarij, seu illius, ad quem pertinet dominium directum; aut quæritur, vtrum possit à parente ex bonis emphyteuticis in præiudicium cæterorum filiorum primogenium institui, daqua re in præfenti sermo est. Primo casu affirmatiuè tenent, & in praxi testantur Mier. 1. parte, questione 37. numero 22. Decian. consil. 23. numer. 41. volum. 1. & consil. 117. numer. 23. lib. 3. Seraphin decisione 1410. numer. 1. Gama decisioni. 70. & decisioni 224. Cæterum negatiuè resolvunt Alciat. consil. 258. numer. 16. verfic. præterea est videndum, in noua impressione. & consil. 8. lib. 6. vbi quatuor fundamenta adducit. Gama decisioni 60. vbi sæpius refert decifum. Idem decisioni 218. Marfar. de fideicom. questione 16 vbi inquit quòd hæc opinio pro domino directo magnam æquitatem habet, & honestatem, & quòd illam consulendo secutus fuit, & adhuc sequeretur si casus accideret, P. Molin. tract. 2. dissertatione 608. Iulius Clarus §. emphyteusis. questione 16. versicul. final. Lara lib. 1. questione 19. numero 4. Guillier. Benedict. in cap. Rainucius. verbo uxorem. decisioni 3. numero 12. Phæbo decisioni 5. vbi respondet & refert sæpius iudicatum. Rodriquez de redditibus lib. 2. cap. 22. numer. 33. Hæc vltima sententia in praxi & vsu forensi recepta est, & pro hac parte fuit obtentum in hoc tegio Còsilio in quadam causa quæ vertebatur inter Ludouicum de Casanar, & D Mariam de Melgareio. Ego sanè in eadèmaque opinione sum, ne res emphyteutica redderetur peioris conuisionis comparatione proprietarij, quia aliàs difficilius consoli-

daretur eum dominio directo, & proprietarius à percipiendo laudemio priuaretur; sicut æquè & eodem fundamento res emphyteutica non potest transire in manus mortuas. Thefaur. lib. 1. cap. 83. per totum, Additionat. ad Gamam 6. Mier. vbi sup. ex numer. 2. Sanchez tom. 2. moralium. lib. 7. cap. 15. ex num. 62. vbi numer. 65. exipit casum dum professus vidit. Franch. decis. 69. per totam.

In secundo casu, quando agitur de præiudicio cæterorum filiorum, sententiam affirmatiuam tuentur Crauet. consil. 66. numer. 1. Menoch. consil. 504. numero 6. lib. 6. Peregrin. articul. 51. num. 84. versiculo tu autem. Parlad. lib. 3. cap. 6. Mena in additione ad Gam. decisioni 114. Cancer lib. 3. variarum cap. 15. numer. 128. Mihi verò auctoris distinctio placet, pro qua vide supra lib. 1. cap. 24. numer. 31. vbi concluditur, quòd si ius patronatus ex antiqua institutione filiis, vel nepotibus delatum est, non poterit pater etiam ex consensu Episcopi in præiudicium cæterorum vni prælegare.

Num. 73.

His adde Vincent. Fufar. de substitutione quest. 650. ex numero 1. vbi per plures casus ampliat & limitat.

Num. 74. vsque ad 79.

Hoc ipsum transferibit P. Molin. tom. 3. de iust. & iure. dissertatione 591. numer. 8. contrarium tenet Mier. 1. parte. questione 7. num. 10. disputat D. Ioann. del Castill. tom. 5. contron. cap. 121. ex numer. 56. quicum Gregorin hic præcitato tenet, de quo vide Gutier. consil. 2. num. 8. & 9. & consil. 4. num. 5. Hieron. Gonzalez in regul. 8. Cancell. gloss. 21. numer. 5. de quo superius per auctorem cap. 2. num. 17.

Cæterum hæc questio admodum

X con-

controuersa, in tres casus ab auctore diuisa est, & in priori, idem quod Gregor. licet nō eadem via, eisdemque rationibus, tenet; nos uerō, salua vtriusque viri auctoritate, quo ad priorem partem contrarium sequimur, asseuerantes posse secundum primogenium ex tertio & secundo fieri; res namque certa est, quod eo casu primus maioratus per secundum reuocatur, & hoc siue in eadem, siue in diuersis personis fuerit institutus, & in materia ex propria natura reuocabili, exemplo in melioratione, quæ potest alterā reuocari, ex l. 17. c. 44. *Tauri*, & ex auctore *infr. lib. 4. cap. 2. ex numer. 1.* nec recte; in qua proposita perpendi potest decisio text. *in dicto §. hoc sermone*, quia vbicumque versamur in dispositione legis, facultas ab ea concessa non extingitur in primo actu, ex Socin. *consil. 117. lib. 1. c. consil. 91. lib. 4.* Tellur. l. 4. *Tauri num. 6.* & cum Bald. & multis aliis, Ti-
raquel. in d. §. hoc sermone, limitatione 6. numer. 20. c. limitatione 9. per totam. D. Ludouic. de Casanate in allegatione iuris pro Marchione de los Velez, contra Marchionem del Villar. numer. 154. in fine. Quare et si cum Gregorio & auctore fateamur duos maioratus institui non posse, negamus sanè contra prædictos primum maioratum valere tantum, imò potiùs contrarium asseueramus, videlicet secundum valere, primumque contraria dispositione secundi fuisse reuocatum.

In secunda uerò parte distinctionis fortiùs nostra præcedet conclusio, scilicet quod per institutionem secundi maioratus, primus censetur reuocatus, quia l. 44. *Tauri* licentiam parentibus tribuit reuocandi maiortum, siue in totum, siue in parte.

Nisi in casu, quo primus maioratus ex quota tertij & quinti bonorum fuisset institutus, id est, ex certis bonis, quæ non ascendunt vsque ad totum

tertium & quintum; deinde quod ex residuo alius maioratus instituitur, vel in eadem, vel in diuersis personis, tunc uerò censemus, etiam secundum maioratum valere; sicut enim potuit in eadem persona à principio maioratum ex tertio & quinto integrè instituere, ita sanè ex postfacto potuit primum maioratum, ex tertio bonorum institutum augere vsque ad tertium & quintum integrè, quod est indubitatum.

In tertio & ultimo casu sententiam auctoris libenter sequimur, cum Molina Theologo, de quo *suprà*, quod fortiùs procedit, quando ex omnibus bonis fuit primus maioratus institutus, tum quia indiuiduitati, & naturali maioratus naturæ directò repugnat, ut possit esse penes duos, ex auct. *suprà lib. 1. cap. 1. numer. 6.* tum etiam, quia, notissimum est, virtute vnus facultaris, duos, vel plures maioratus institui non posse, ut superiùs actum est *cap. 4. num. 49.* præcipuè si facultas suam effectum semel operata est, ut *infrà cap. 11. numero 44. c. 45.*

Num. 79.

PRO hac distinctione vide P. Molin. *tract. 2. disputatione 608. numer. 4.* Vincent. de Franch. *decisione 93.* Marc. Anton. Peregrin. *tract. de iure fisci, titul. 1. numer. 241.* & sic in praxi obtentum vidimus, & quod subiungit auct. ibi, *Nisi ea bona*, tutissimum est in iure, & ab omnibus secutum, de quo vide Cardin. Mantic. *lib. 9. de coniect. titul. 3. num. 14.* Albert. Brun. *de statut. articul. 8. numero 23. in fine.* Francisc. Bec. *consilio 1. numer. 8.* Petr. Surd. *consilio 446. numer. 5. lib. 3.* Prosper Farinac. *quest. 25. num. 108.* ubi plura refert, & de communi testatur, & tandem concludit ab hac opinione non esse recedendum in praxi, Valasc. *consultatione 182. ex numer. 11.*

Zeuall.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xj. 163.

Zeual. quest. 714. per totam.

Contrarium probat Mier. 1. part. quest. 58. numer. 30. In qua controuersia duos casus distinguendos censemus. Primus est, quando maioratus regia facultate constitutus est ex solo tertio & quinto. Secundus verò est, quando auctoritate legum Regiarum. In primo bona extra territorium sita comprehensa non censentur, quia Regia potestas suæ ditionis terminis & cancellis continetur, nec vires in alieno territorio habet, l. ult. ff. de iurisdict. omni. iudic. Clement. Pastor. dñs. de re indicat. Et licet facultas ad instituendum maioratum dici potest fauorabilis, tamen in hac specie non est prohibitio in rem, neque in personam, imò dici potest permissio, & habitatio personæ, & ideo ad bona sita extra territorium extendi non debet, ex Alex. confil. 118. numer. 2. lib. 2. Socin. confil. 239. lib. 2. Carpan. ad statum Mediolan. in prælud. numer. 692. Neque contrarium probat Mier. ubi suprà, is namque auct. non videtur absolute fateri, primogeniū extendi ad bona extra territorium sita, sed illud docere voluisse, Castellani ex bonis quæ habet Italiæ, Fladriæ, Valenriæ, Aragoniæ, & similibus, posse instituere primogenium, quoniam Rex noster earum prouinciarum ac ditionum Dominus est, qua ratione facultatem præbere potest; ita tamen, vt pro qualibet prouincia, de bonis in ea sitis, facultas expediatur in Cōsilio supremo cuiuslibet prouinciæ, nec sufficere illam expedi in supremo Castellæ senatu, pro earum prouinciarum bonis.

In secundo verò casu auctoris sententiam sequitur Mier. ubi suprà.

Quid si fortassis in his regnis existens maioratum instituat de bonis existentibus in eodem Regno Castellæ, tenebiturne leges Regias seruare?

In qua questione, prima opinio est,

talem forensē leges Regias seruare debere, & hoc siue ex contractu, siue ex testamento maioratum instituat, ex adductis à Crauet. tract. de antiquitate 1. part. n. 197. Carpan. ad statum Mediolan. in prælud. numer. 665. tom. 1. Cuiac. consultatione 25. Maluaf. confil. 77. n. 1. Gonzales in regula 8. Cancell. gloss. 43. num. 1. c. 86. Mier. tract. de maiorat. dicta quest. 58. ex n. 6.

Altera opinio est, quod si statutum dirigatur in personam, non comprehendat forenses, etiam respectu bonorum, quæ habent in territorio statuentis, & hoc ex eorum mente verisimile est, quia tale statutum non presumitur exteris super aliquo providere, cum eorum nihil intersit, & verisimilius est, solis subditis cauere voluisse, vt considerat Rota decisio 673. numer. 2. parte 1. Auerforum, ubi pluribus adductis refert decilum. Prosequitur Mascard. de statum interpretatione, conclusionem 6. n. 9.

Ideoque Genuensis, vel quilibet alius forensis, qui extirret in his Regnis Castellæ, in condendo maioratum non arctabitur legibus huius Regni, & poterit ex bonis exedere 3. & 5. leges enim, vt diximus, non dirigunt suam dispositionem in bona, sed in personam, ex traditis à Bartol. in l. cunctos populos, num. 4. l. c. de sacrosanct. Eccles. Anchar. in cap. canonum statuta, de constit. Bald. confil. 460. num. 2. lib. 1. idem Ancharan. confil. 168.

Num. 80.

Ibi, vt scilicet comprehendat Monialem. Adde Thesaur. quest. forens. lib. 2. quest. 92.

CAPVT XI.

Num. 1. vsque ad 4.

Q Valiter maioratus in filio vnico potest institui, vide Mier. 1. part.

X 2 quest

quaestione 4. numero 17. P. Molin. *tristat. 2. disputatione 609. ex numero 2.* D. Ioann del Castill. *tom. 5. cap. 82. num. 43.* & quomodo in habente vnicum filium, & ex eo nepotes, vide Mierr. *prima parte, quaestione 21.* & ex adductis ab auctore inferitur, quod in vnicoduntaxat filio, prælatio, seu melioratio considerari non valet, vt per Castill. *lib. 2. controu. cap. 13. per totum, & remissiuè tom. 5. cap. 67. num. 55.*

Num. 4.

His adde superius adducta *cap. 4. num. 32.*

Num. 5.

Idem si vnicum tantum nepotem, vel descendentem parens habeat, P. Molin. *vbi supra, dist. numer. 2. litt. D.* de quo per Angul. *tract. de meliorat. l. 11. gloss. 6. num. 3.* solio 615. & vtique hoc verissimum est, licet Tell. *in l. 28. Tauvi,* dicat, dummodo sint plures nepotes, vel descendentes.

Num. 6.

Prosequitur P. Molin. *vbi proxime, numer. 3.*

Num. 7.

Actio ad supplementum hoc eodem tempore præscribitur, Bald. *in l. si quis infcio, numero 4. C. de inoffic. test. C. in l. si quis filium, eodem, vbi Paul. numer. 4. laf. numer. 5. C. 6 Angel. in l. omnimodo, numer. 3. C. eodem titulo. Pett. Surd. consilio 148. numer. 13. Gregor. in l. 5. gloss. 9. titul. 8. part. 6. Alex. Ludouic. decisione 479. ex num. 1. vbi hanc sententiam vtrius, & in specie ex Suarez, & Bæza hic præcitat, auctoris sententiam probat P. Molin. *vbi supra numer. 4.* vbi declarat hoc*

procedere, quando maioratus institutus fuit in filio vnico ex tertio bonorum absque Regia facult. re.

Nos verò, vt quid sentiamus, melius intelligatur, sic distinguendum censemus. Aut legitima grauata est in quantitate, id est, quia minus legitima relictum fuit, & tunc prædicta procedunt.

Aut legitima in qualitate grauata fuit, id est, quia in legitima filio integre relicta, aliquod grauamen apponitur: & in hoc vltimo casu, sententia auctoris efficitur dubia, quia inter hos casus longè est discrimen ac differentia, & in eo consistit, quia in priori, licet repletio facit ipso iure, tamen quoad effectum & essentiam acquisitionis, necessariò præcedere debet petitio filij, & si debitum ex sua legitima non petit, impossibile est, quod sibi detur, quæ actio, vt ex superius adductis constat, triginta annorum spatio tollitur.

In vltimo casu contrarium fateri oportet, in quo, cum grauamen ipso iure reiicitur à legitima, ex *l. quoniam in prioribus*, simplex consensus non sufficit, sed expressus desideratur, cum non reperiatur super quo cadere possit tacitus, nisi respectu eorum, quæ pater iure facere poterat, sic distinguit ipse Rodricus Xuar. hic præcitat, in *l. quoniam in prioribus*, ampliatione 10. num. 5. vbi addit. quem cum pluribus alijs sic asseuerantibus refert, & sequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 107. ex num. 40.*

Num. 8.

Prosequitur P. Molin. *dist. disputatione 609. numero 2. litt. E.* & quod filius melioratus in quinto potest in tertio grauari, probatur ex adductis à Menoch. *consilio 411. numer. 31. versicul. hoc idem, lib. 5.* vbi auctorem refert, & sequitur

quitur, quo casu filius acceptans quintum, censetur tenuisse legitime, quæ in tertio consistit, respectu filij vnici, & hoc sentit auctor, de quo vide Cardin. Mantica. *tratt. de consuet. lib. 7. titulo 8. numer. 11.* Aluar. Valasc. *consultatione 153. ex numer. 4. lib. 2. versic. unde sublata est questio.* Paz in l. 20. *si filius, ex numer. 30.* Robles de Salcedo *tratt. de representatione cap. 1. num. 5.*

Num. 9.

His adde P. Molin. *vbi supr. & num. 3.* D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 64. numero 46. vbi latius dictum est.*

Num. 10.

Vide superius adducta *cap. 7. numer. 34.* & idem recens est P. Molin. *vbi proximè numer. 5.*

Num. 11. usque ad 17.

IN hanc auctoris sententiam propendunt quamplurimi relati à Castill. *lib. 2. cap. 3. & lib. 4. tom. 4. cap. 36. ex numer. 22. & 23. versiculo quarto an possint excludi descendentes, & tom. 5. cap. 82. num. 45 & tom. 6. cap. 145. numero 31.* vbi de praxi testatur, & aduersus Molin. Theologum *tratt. 2. disputatione 609.* sic vidimus receptum fuisse. De qua te vide auct. *sup. lib. 3. cap. 2. numer. 12. versiculo secunda difficultas. & infr. cap. 12. numer. 55. cap. 121. numero 38. versiculo, ego autem. cap. 128. numero 16. & cap. 175. numer. 12.* & ex Mier. Lupezio, & Gomez, Castill. *tom. 6. cap. 67. numer. 57.* fateamur lanè filium vnicum regia facultate nedum respectu tertij, sed etiam præcipuè legitimæ omnium bonorum paternorum non posse grauari. nam licet filius vnicus in legitima grauari non possit, ex l. *quoniam minoribus*, nec in tertio,

cum sit etiam eius legitima, vt *supr. i. numer. 3.* Si verò maioratus ex regia facultate instituat, licitum est parentibus omne grauamen apponere; hos & alios effectus regia facultas operatur, vt *infr. numero 14.* Sed hoc ita, dummodo institutor maioratus, in impetratione facultatis Principi exptimit, se vnicum duntaxat filium habere, aliàs erit licentia subreptitia. Mier. qui de facto testatur, *1. part. quest. 13. numer. 10* & quamuis contrarium tueatur Perez de Lara *de annuatijs lib. 1. cap. 4. ex numer. 62.* vbi refert decisum ex Mier. nostram tamen sententiã probat Castill. *tom. 6. cap. 121. numer. 58. versic. denique & auctoritate, prope medium, cum seqq.* Angul. *de meliorat. l. 11. lib. 2. titulo 6. gloss. 4. num. 12.* Ioann. Gutierrez. qui refert & sequitur *lib. 2. pract. quest. 67.* D. Ioann. de Castill. *tom. 4. controu. cap. 36. ex numer. 22. & 23. versiculo quarto, an possint excludi descendentes, & tom. 6. cap. 145. numer. 31.* vbi de praxi testatur, à quorum sententia recedete non videmus.

Num. 17. usque ad 25.

Oprimè affirmat auctor, maioratum in filio legitimated institui non posse, nisi filij legitimi deficiant, cuius sententiam probat P. Molin. *diff. disputat. 610. ex numer. 1.* Idque liquet ex adductis *numer. 19.*

Quod limitatur in filio legitimated per subsequens matrimonium, vt per auct. *infr. num. 23. & lib. 3. cap. 1. per totum.*

Et circa prædicta, an filio legitimated debeat legitima, necne, de quo potest disputari in præfenti, dicto *num. 19.* vide D. Ioann. del Castill. *lib. 4. controu. cap. 22. numer. 158.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 496. numer. 37.* alleuerantes legitimam non deberi. Contrariū verò tenet addit. ad Ludouic. *decis. 135.* vbi nonnullas Rotæ decisiones,

refert, subdicens causam, de qua *ibi*, propter contrarias grauissimas auctorum sententias, nondum decisum fuisse: & utcumque sit, in hoc casu proculdubio non debetur, scilicet, quando facta est legitimatio cum clausula, *sine praeiudicio legitimorum, vel ab intestato venientium*. Paul. in l. Gallus §. *Et quid si tantum*, numer. 16. ff. de lib. & posth. vbi reddit rationem, dicens, quod talis legitimatus ab intestato patris non succedit, & contra legitimatum extante clausula praedicta, fuit decisum in Rota, teste Ludouic. d. dec. 135.

Num. 25.

ID ipsum prosequitur P. Molin. *dist. disputatione 610. numero 3. Mier. 1. parte questione 2. vbi ampliat in matre comparatione filij naturalis, de quo vide D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 67. numer. 29. versic. Et quo distinctio.*

Num. 26. vsque ad 30.

Affirmat auctor, quod in filio spurio maioratus à parentibus institui non potest, quem sequitur P. Molin. de quo proximè numer. 4. & hanc sententiam probarunt, M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommiss. artic. 11. numer. 67. Angel. Matheaz eodem tract. lib. 2. cap. 20. numer. 21. D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 67. fol. 88. versicul. secundo deinde, Et cap. 110. numer. 26. Marta voto 161. qui loquitur in donatione, & de iure communi talis institutio habetur pro non scripta, ex glossa, & Bart. & ibi Doctores in l. eam quam, C. de fideicommiss. & bona venientibus ab intestato deferuntur, non verò fisco, M. Ant. Peregrin. *tract. de iure fisci, lib. 3. titulo 18. de naturalibus & spuris, numer. 97. quod intellige, quando publicè sit institutio de spurio, secus verò si occultè. Et etiam in hoc vltimo casu tantum excludun-**

tur à fisco agnati: at verò fratres & sorores admittuntur, Cardin. Tusc. *tom. 7. conclusio 417. numer. 56. Et 7. Hodie etiam si instituatur spurius, vel incapax, perempto illo primogradu, fideicommissaria substitutio in cæteris non vitatur, extante l. 1. titulo 4. lib. 5. recopilat. de quo vide D. Ioann. del Castill. *dist. cap. 110. numer. 52. Et dist. cap. 67. numer. 29. versicul. secundo deinde.**

Idque *infra numer. 28. protenditur etiam ad substitutionem vulgarem, siue fideicommissariam, cuius sententiam veram dixit Spino tract. de testam. gloss. 16. in princ. vbi numer. 36. minime parentibus hæc licere fatetur, eo quod in omni euentu parentibus succedatur, de quo vide Cardin. Tusc. dist. conclusio 417. tom. 7. numer. 8. Ioann. Gutierr. omnino videndus, lib. 3. pract. quest. 56. ex numer. 1. & ante eos Matienz. in l. 6. tit. 8. gloss. 3. numer. 5..*

Et quamuis contrarium teneat Anton. Gom. in l. 9. Tauri numero 20. versic. adde tamen, eius sententia meritò à praedictis & superius adductis auctoribus taxatur.

Quorum retenta sententia, ampliatur primò, etiam in tacita vulgari, quæ in pupillari expressa continetur. Matienz in *dist. l. 6. numer. 7.*

Ampliatur secundo, etiam in melioratione tertij, respectu legum Regiarum, Gutierr. *dist. quest. 56. ex numer. 34. & in maioratu Regia facultate instituto, vt infra per auct. numer. 30.*

Limitatur primò, ratione alienentorum, quorum intuitu à patre spurius capere potest, vt *infra numer. 32. Et cap. 15. numer. 54. Et 55.*

Limitatur secundo, respectu cognatorum, hi enim in persona spurij, legitimis deficientibus, maiorum instituere possunt, vt *infra numer. 33.*

Limitatur tertio, in filio legitimo huius spurij, qui potest institui, ex gloss. in lege fin. verbo *aperimus. Cod. de nat. liber.*

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xj. 167

& cum aliis Ioann. Bapt. Lup. de illegitimatione, commentario 1. §. 5. numer. 160. Vincent. de Franchis decisione 27. numer. 7. Mier. 2. parte de maiorat. quest. 2. numer. 12. Cald. de nominatione emphyt. questio. 19. à numer. 38. Zeuall. 3. parte, questione 762. à numer. 37. Alex. Trentazinq. lib. 1. variarum, titulo de nothiis & spur. resolutione 2. numer. 20. cum seqq. Paul. de Castr. in l. Gallus. §. quid si in, & l. ibi numer. 23 ff. de lib. & posth. Tiber. Decian. respons. 445. lib. 4.

Alij verò in contrariū sentiunt, asserentes filiū naturalem & legitimum ex filio spurio minimè institui posse, vt per Bald. in l. si quis incesti. Cod. de secund. nupt. & in cap. in presentia, num. 35. de probat. Alex. in l. Gallus. §. qui si is, ff. de lib. & posth. Couarr. de sponsalibus lib. 2. cap. 18. §. 5. numer. 20. Iacob. Menoch. lib. 4. presumptione 96. numero 27. M. Ant. Petegrin. tract. de iure fisc. lib. 3. titulo 18. num. 54. Andr. Tiraquel. de primog. quest. 12. numer. 14. Boet. decisione 127. numer. 8. Andr. Gail lib. 2. obseruatione 115. numer. 9. Gabr. Palzot. tract. de nothiis & spur. cap. 53. numer. penult. Royas de success. cap. 21. num. 31. Matienz in l. 8. gloss 8. numer. 23. titul. 8. lib. 5. recopilat. Gregor. in l. 19. gloss. penult. titul. 3. part 6 Richard. in §. 7. numer. 16. Institut. de success. que ab incest.

Cæterum in hac Doctorum controuersia censemus, quòd si legitima soboles extat, filius naturalis, & legitimus ex spurio institui non potest, in quo maior pars Doctorum, quos pro hac vltima sententia adduximus, conuenit, maximè si instituitur ab auctore contemplatione filij spurij, Peregrin. consil. 25. volum. 4. Sesse decisione Arag. 381. num. 2. 3. & 4. Si verò legitimi non extant, rectè institui potest, prout est de mente glossæ sic distinguentis, in d. l. fin. verbo penitus aperimus. Cod. de natural. liber. Sesse 3. parte, decisione 261. num. 3. quam sententiam communem dicimus, & superiorum auctoritate con-

probamus, & his condicunt maximè adducta per D. Ioann. del Castill. d. cap. 67. fol. 88. versiculo, dubium autem. vbi contra filium legitimum ex parente spurio natum sic fuisse decisum in Hispanensi senatū testatur.

Num. 30. & 31.

Ratio huius conclusionis est, quia ea facultas intelligitur de capitibus illorum bonorum, ex P. Molin. qui auct. refert & sequitur d. diffinitione 610. numer. 4.

Num. 32.

DE alimentis spurio præstandis vide infra cap. 15. numer. 54. & 55.

Num. 33.

Prosequitur P. Molin. d. diffinitione 610. numer. fin. vbi ampliùs subdit, quòd à consanguineo, vel extraneo hic spurio vocari potest ad maioratum, post primum ad eum vocatum, esto illum instituat in legitimo, aut in illegitimo.

Num. 34. vsque ad 39.

His adde Mier. Castill. Fontan. Gu-tierr. Cuiac. Gregor. Remanet ergo firmissima conclusio virtute illius clausulæ, quæ apponi solet communiter in expeditione facultatis maioratus, de quo in præsent. numer. 35. versiculo in facultatibus regis, institutor potest, alijs filiis prætermisiss, sicuti elector, cui libera eligendi facultas concessa est, poterit ad maioratus successionem, filiam natu minorem, prætermisso filio primogenito, eligere, & remotiorem consanguineum, omisso proximiore, ex adductis supra cap. 5. num.

num. 4. & 5. Hæc facultas extenditur ad nepotes, quia est eadem ratio, & quidquid contrarium teneat Mier. 1. *parte de maiorat. questione 15. num. 37. 78. 80. & 113.* cum auctore hic numer. 38. *versiculo c. ceterum, asseuerandum est, posse maioratum etiam prætermisso filio in persona nepotis institui, de quo vide D. Ioann. del Castill. lib. 2. cap. 26. per totum, & tom. 5. cap. 66. numer. 64. & 65. & cap. 67. num. 19.* Petr. Ioann. Font. *tract. de pact. nupt. cl. us. 4. gloss. 15. numer. 21. & 22.* & de interpretatione textus in l. *heredes mei*, §. *fin.* hic præcitata, vide etiam Gutierr. *consil. 7. numero 9.* & post ordinarios exornat hunc textum Iacob Cuiac. in l. *cui pater* §. *à te peto. ff. de legat. 2. lib. 8. Resp. Papin. & Francisc. Ripa omnium latius in d. l. *heredes mei*, Gregor. Lopez in l. 2. titulo 18. parte 2. gloss. 18.*

An talis facultas concessa, ut quis in filio maioratum instituat, possit in filiabus verificari, vide Mier. 1. *part. de maiorat. questione 16. ex numer. 1. ubi, numero 10* hoc tantum admittit, quando morte deficiit filius masculus, vel religionem ingressus est.

Num. 39.

Vide auctores præcitatos, qui tenent, in hoc casu nepotem ingredi in locum filij.

Num. 40. & 41.

Prosequitur Ioseph, de Sesse *decisione Aragon. 53. per totam.*

Num. 42.

Idem resoluit in fortioribus terminis Gregor. in l. 32. titulo 9. part. 6. *versic. no vullira. & versu. sed pone quod dedit ex octauo facultatum;* subdens quod si quis facultatem impetrauit à Principe, ut possit maioratum facere in persona

Petri filij sui, & postea is filius decessit, & alium eiusdem nominis suscepit, is non poterit institui virtute illius facultatis, & licet hæc questio poterat ad utramque partem disputari, pro sententia negativa standum est semper, quia talis facultas ad instituendum maioratum in persona specifica concessa fuit, & ad aliam etiam nominis eiusdem extendi non potest, cum sit stricti iuris, & adducit *infr. lib. 4. cap. 3.* quod regulariter notandum atque commendandum erit quotidie, namque poterit in forensibus controuersiis contingere.

Neque obstat l. *filie sue*. §. *Titia. ff. de condit. & demonstrat.*

Primò, quia in illa specie ex mente testatoris præsumitur non reuocasse legatum Agathæ, quia aliam, quam post alienationem primæ Agathæ habuit, vocauit eodem nomine. Anton. Gomez *tom. 1. cap. 12. de legat. numer. 6.* Menoch. *consilio 254. numer. 13. cum segg. lib. 3. & præsumptione 167. numero 3. lib. 4.* ubi plures huius sententiæ refert auctores. Mantie. *de connect. lib. 12. titul. 6. numer. 10.* & hic casus ad præsentem questionem adaptari non potest.

Secundò, quia in d. §. *Titia*, valet extensio ob singularem fauorem affinitatis, quia illud legatum fuerat relictum à marito vxori, ut per Romanum *ambent. si non aliter, num. 81. Cod. ad l. falsed.* quem sequitur Ripa in l. *Stichum qui meus erit. num. 10. ff. de legat. 1.*

Num. 44. & 45.

Contra opinionem Decij tenet eadem Couarr. hic præcitatus, de quo per auctorem in calce huius operis num. 9.

Num. 47.

Vide *sup. d. lib. 1. cap. 13.* hic præcitato.

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xij. 169

Num. 48.

Dictum est d. lib. 1. cap. 4. num. 47.

Num. 49.

Ostensum est d. cap. 15.

Num. 50.

His adde Miet. 1. part. de maiorat. questione 19. ubi etiam numer. 19. distinguit, an scienter, vel ignoranter primogenium instituat, ex numer. 10. in casu dubio iudicis arbitrio teliquit.

CAPVT XII.

Num. 1. vsque ad 8.

CONCLVDIT auctor tota hac disputatione quod leges, seu conditiones quae in maiotatus institutionibus apponuntur, & quae illotum institutionem, seu creationem respiciunt, veluti, quod ea bona non possint alienari, vel quod successores in eisdem maioratibus tales, vel tales esse debeant, potius in vim prodi, quam in vim conditionis apponuntur, de quo rationem subiungit numer. 3. & 4. assignando dictumque & controuersiam inter modum & conditionem quoad effectum acquisitionis, & repetis infra cap. 14. numero 13. prout multa referentes constituunt, Menoch. consilio 131. num. 2. lib. 2. & consilio 388. numer. 15. lib. 4. Pet. Suet. consil. 262. num. 56. lib. 2. Bald. in l. Arefusa ff. de stat. homin. numer. 4. & in specie P. Molin. tract. de inst. & iure, disputatione 61. ex num. 1. D. Ioann. del Castill. tom. 3. controu. cap. 115. numer. 15.

Num. 8.

Prosequitur P. Molin. lib. 1. de inst. & iure, disput. 208. & nouissimè tecenset D. Ioann. del Castill. ubi proxime n. 15.

Num. 9. 10. & 11.

Adde D. Ioann. del Castill. ubi supra, & num. 15.

Num. 12.

Hoc ipsum probat P. Molin. dict. disputat. 111. numer. 2.

Num. 13. & 14.

Sequitur idem Molin. ubi supra, ex numer. 1. Castill. ubi proxime.

Num. 15. 16. & 17.

Hoc ipsum transcribit P. Molin. ubi proxime num. 2. sequitur Miet. 3. part. quest. 12. numer. 13. & his concinit auct. infr. lib. 3. cap. 10. num. 3.

Num. 18.

Ibi, Vel quod verius est. Propendet auct. Iesse potius institutionem conditionalem, à quo recedit P. Molin. ubi proxime, litt. E. & F. subdens, hanc conditionem ad maioratum non esse conditionalem, sed sub modo, & soluendam tamen eo ipso, quo grauamen, vel conditio non adimpletur.

Nos verò cum auctore fateri oportet esse conditionalem, ex adductis ab eo supra numero 17. cuius defectus non facit quem priuari, sed haberi pro non instituto, Castill. dict. cap. 115. numer. 15. Paul. consil. 292. numer. 1. versic. item testator, lib. 2. Aymon consil. 15. numer. 4. Iacob. Menoch. consil. 388. numero 16. lib. 4. ubi ait, quod si quis in donatione dixerit,

Y quod

quòd nolebat eam sortiri effectum, nisi secuta monastica professione, ex hoc inducitur conditio suspensiva, non verò resolutive, & hoc fortius, quando præceptum imponitur per dictionem, non aliter, quæ ex propria natura est suspensiva, Bald. in *auth. ingressi*, numer. 23. versiculo 2. *C. de sacros. Ecclesiis*, lal. *consil.* 86. numer. 44. lib. 3. Roman. *consil.* 85. numer. 48 lib. 3. & *consil.* 63. numer. 31. lib. 4. Iacob. Menoch. *consil.* 83. numer. 22. lib. 1. Marta de *clausulis*, l. 44. numer. 7. parte 1. quæ dictio formam præcisam inducit, aliàs consensum remouet, annullatque actum in contrarium factum, Petr. *Surd.* *consil.* 318. numer. 24. & 25. & *consil.* 322. numer. 23. lib. 3. & in specie de qua agimus, vide tradita per Gam. *decisione* 158. aliàs 159. Menoch. *consil.* 292. numer. 1 lib. 2.

Num. 19. & 20.

ADde P. Molin. *disputatione* 208. & *tractat.* 2. *disputatione* 611. ante numer. 3. & in contrarium vide Sosa in *§. actio-num*, *Institui. de actionibus*, part. 3. cap. 1. numer. 10. & 11. Sesse *decisione* Aragon. 31. a numer. 14 Ludouic. *Censuris de censibus* parte 2. cap. 1. questione 3. articulo 8. numer. 32. & 33. Ego sanè in eadem opinione sum, quòd videlicet restricto contractu ex l. 2. ita dicendum addit, indistinctè fructus omnes debent restitui, vel cum pretio recepto compensari; nec de hoc dubitare licet, cum Vlpianus auctor d. l. 2. titulo 1. lib. 5. seipsum declarat in l. item quod dictum, eiusdem tituli, vbi ita probatur.

Num. 20.

Vide *sup.* numer. 18.

Num. 21. usque ad 26.

His adde P. Molin. de quo proxime, & hæc conditio etiam in virgine

non sustineatur, in vidua tamen probatur. Anton. Gomez in l. 16. *Tauri. numero* 8. lib. 1. *variarum cap.* 12. numero 78. Costa in l. cum l. d. §. si arbitratus limitatio-
ne vlt. numer. 7. l. ff. de condit. & demonstrat. Cardinal. Mantica. *tract. de coniect.* vltim. volunt. lib. 11. titulo 19. numer. 2. vbi inquit hanc sententiam ab omnibus rece-
ptam esse. Marienz. in l. 3. gloss. 2. numer. 14. titulo 1. lib. 5. *recopilat.* Ioann. Gutierrez. l. b. 2. *canonic. quest. cap.* 25. numer. 3. idem *tract. de matrim.* c. p. 21. numer. 32. P. Molin. *tract. de iust. & iure*, tom. 1. *tract.* 2. *disputat.* 207. P. Thom. Sanchez lib. 1. de *matrim. dis-*
putatione 34. numer. 29.

Hoc ampliatur etiam in viro, vt contra Paul. resoluit P. Thom. Sanchez vbi *suprà* numer. 31. Ioann. Gutierrez. *dist.* numer. 34. nec vir & vxor debent ad im-
paria iudicari, idem Gutierrez. lib. 2. *cano-*
nic. quest. cap. 25. numer. 3. subdens, quòd conditio non nubendi, etiam absolu-
tè respectu harum personarum licita est, quæ si postea nubant, re cum fructibus
restituere tenentur, in quo cum aucto-
re congruit, cuius sententiam probat
etiam P. Molin. lib. 1. *disputatione* 208 &
tract. 2. *disputatione* 611. ex n. 3. vbi am-
pliatur, non solum quando maioratus
est institutus per viam vltimæ volun-
tatis, verum etiam quando in contra-
ctu inter viuos institutus fuit, de quo
latè per D. Ioann. del Castill. tom. 5.
quotidian. controu. cap. 109. numer. 3. vbi plu-
ra de conditione suspensiva, & resolu-
tiua, & fructuum restitutione.

Quorum sententia in legato v-
sufuctu limitari solet, & ratio est,
quia in legato vusufructu, cum tot sint
dispositiones, vel legatæ, quot sint an-
ni. l. si in singulos, vbi Doctor. ff. de ann.
legat. Fufar. de *substitu. quest.* 242. ex numer.
57. pro annis quibus vixit in viduitate
est purum, pro aliis verò post nuptias
contractas, est conditionale, ob idque
cessat cautio Muriana, vt per Iacob.
Menoch. *consil.* 494. Marc. Ant. Peregr.
tract.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xij. 171

tratt. de fidei. articulo 11. num. 123. qui inter legatum proprietatis, & vsumfructum, hanc differentiam constituit, subdens, quod pro illis annis, quibus paritum est conditioni, legatum irretractabiliter debetur pro annis vero sequentibus, quibus paritum non fuit, res cum fructibus restituitur, & hæc distinctio, prout innuit ipse Peregrin. ad totam materiam fructuum viam aperit. Sed nota ne decipiariis, quod Menoch. de quo supra, loquitur quando vsumfructus relictus fuit mulieri, quousque, vel donec alteri nupserit. Hæc omnia ad rationem maioratus difficilè, vel nunquam adaptari possunt, nec visum est in forensibus controversiis hanc cautionem interponi, ex auctore *num. 29. & 30.*

Num. 26. usque ad 31.

DE hac materia, an cautio Mutiana locum habeat in contractibus, & in donationibus causa mortis, necne, & quid si agatur de conditione, vel modo implendo, vide Rotam *decisione 428. in collectis per Ludouif.* Sed utcunque sit, in materia perpetua maioratus hæc cautio locum habere non potest, quidquid in fidei commissis & aliis relictis procedat, prout subiungit auct. *hic num. 29. & 30.* licet de hac te minimè firmus, cuius contrariam sententiam tenet P. Molin. de quo proxime, ex *num. 3. versic. idem tamen, & versic. hanc tamen.*

Num. 31. & 32.

Prosequitur P. Molin. *ubi supra, versic. idem illud est obseruandum,* ubi subiungit, quod si illa fuit mens testatoris, tenebitur transgressor in foro conscientie deferere maioratum, & tradere illum successoribus.

Num. 33. & 34.

HOc satis liquet ex adductis à P. Molina de quo proxime disputat. *612. num. 1.*

Num. 35.

His adde Ioann. Gutierrez. *tratt. de matrimonio. cap. 21. numer. 4.* P. Molin. *duci. disputatione 112. ex numer. 3. & de conditione impossibili & turpi, vide Vincent. Fufar. de subtiliis. questione 454. ex numer. 96. & de conditione pro parte possibili, & pro parte impossibili, idem ubi supra numer. 34.*

Num. 36. & 37.

Post auctorem plura adducunt P. Molin. de quo proxime, Donell. *lib. 8. comment. cap. 32. §. impossibilem conditionem,* & ibi addit. quos refert P. Basil. de Leon *lib. 3. de matrimonio, capit. 3. de consensu conditionato, numero 15.*

Num. 38.

Prosequitur P. Molin. *lib. 1. disputat. 208. lit. 8.*

Num. 39. 40. & 41. usque ad 44.

Vide P. Molin. *duci. disputatione 611. versic. hic tamen Molina. & disput. 612. num. 4. & 5. Castill. tom. 6. cap. 115. num. 15.*

Num. 44. usque ad 51.

DE hac re vide P. Molin. de quo proxime, ex *num. 6.*

Y. 2. Num.

Num. 51.

Hoc ipsum reperit auct. infra in calce operis num. 11. & recenser P. Molin. vbi proxime num. 10.

Num. 52.

Ibi, mihi autem prima opinio. Et hæc est securior & verior, saltem in hoc Castellæ regno, vbi nec licet, nec valide in tertio transuersales filiis propriis præferuntur, idem sentiunt Burgos de Paz. *questione 1. numer. 74. P. Molin. d. disputatione 602. numer. 10. Ioann. Gutier. lib. 2. præf. questione 67. num. 4. Matienz. in l. 11. tit. 6 lib. 5. recopil. gloss. 11. numero 3. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 1. ex num. 53. vbi numer. 67. versiculo quæ verò. Gregor. in l. 32. titulo 9. parte 6. verbo, no valtra, versiculo unde non obitante filio legitimo. D. Ioann. del Castill. tom. 3. controu. cap. 11. num. 44.*

Hoc limitatur primò, quando regia facultas intercedit, licet conuenientius sit filiam admittere, modo & forma, de qua in præfenti, vt supra in simili casu actum est, cap. 3. numer. 35.

Limitatur secundò, in maioratu instituto ex quinta parte bonorum cum fas sit, non relinquere extraneis. P. Mol. d. numer. 10.

Num. 53.

Concluditur hinc primò, quòd à maioratu ex tertio bonorum instituto, filix propter masculos transuersales excludi non possunt.

Secundò, quòd ordo d. l. 17. Tauri, adeò præcisus est, (vide P. Molin.) vt illud quod in contrarium factum fuit, nullom est. quod primum vide.

Quoad secundum vide Angul. ad leges maiorat. l. 11. gloss. 4. numer. 9. & 10.

Molin. de quo nuper, numer. 12. Mier. 2. parte, questione 6. numer. 25. in antiquis, & numer. 107. in nouiss. Auend. in l. 27. Tauri. gloss. 2. numer. 10. in fine. Castill. d. cap. 7. numer. 4. & lib. 3. cap. 12. numer. 44. & deinceps, & nouissimè tom. 5. cap. 98. ex numero 2. vbi nouiter citat Paz in d. l. 200. strli, numer. 67. Gutier. lib. 2. quest. 67. numer. 11. versiculo secundò quid si aliud diceremus, & apertissimè numer. 4. Castill. tom. 5. cap. 98. numero 22. column. 4. post medium, fol. 487. Idem Gutier. canonic. lib. 2. cap. 25. numer. 6. idem Castill. d. cap. 99.

Quando maioratus constat ex tertio, & legum Regnorum constit. institutus est, communis Doctorum opinio & sententia est, nullo pacto posse filias ab eius successione propter masculos transuersales excludi hoc ferunt auctor, & recensuerunt P. Molin. d. d. disputatione 612. numero 12. Ioann. Gutier. lib. 2. canonic. question. cap. 25. numer. 6. Paz in l. strli 200. numer. 124. In quo casu formam præscriptam à lege 27. Tauri seruari debere omnes fatentur. De quo per D. Ioann. del Castill. lib. 2. cap. 7. ex numer. 2. & cap. 77. numer. 4. & capite 30. eiusdem libri, & cap. 12. numer. 44. lib. 3. & tom. 5. cap. 99. per totum. Perez de Lara tract. de vita hominis, cap. 30. num. 121.

Hoc repetit auctor, & declarat infra in calce huius operis numer. 10. vbi subiungit, posse parentem etiam absque regia facultate sceminam vltimi possessoris, filiam, vel filios clericos & monachos excludere, propter ipsius vltimi possessoris transuersales, dummodo ab ipso institutore maioratus descendat, quod verissimum nobis semper fuit. Lex namque Tauri solùm descendantibus exclusis, ne transuersales ad meliorationem vocentur, non autem parentibus inter suos descendentes electionem denegans idque in còperto est, ex l. 18. 19. & 21. Tauri. Quibus non adstringitur pater, ad hoc vt omnes

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiiij. 173

omnes descendentes substituat, sed potest liberè atque impunè vnum, vel aliquos ad maiorum aliorum præteritis inuitare, Tell. in l. 27. *Tauri*, numer. 4. Ioann. Gutierrez lib. 3. *præf. questione* 53. numer. 4. Angul. *trac. de meliorat. gloss.* 9. num. 1. & *gloss.* 11. num. 4. & *gloss.* 8. numer. 1. Matien. in l. 6. tit. 6. *gloss.* 4. ex numer. 2. lib. 5. *recopilat. Paz quest.* 5. ex num. 145. & omnium latius D. Ioann. del Castill. d. cap. 99. per totum.

Ampliatur superior conclusio, etiam si descendentes aliquem defectum patiantur, ex Mol. de quo proxime.

Num. 54. & 55.

PRO auctoris sententia vide Ioann. Gutierrez. *trac. de matrim. cap.* 21. num. 16. P. Thom. Sanchez eodem *trac. lib.* 1. *disputatione* 34. numer. 15. D. Ioann. del Castill. lib. 3. *controu. cap.* 12. ex numer. 48. & lib. 4. cap. 36. numer. 27. & tom. 5. cap. 99. per totum, & cap. 100. num. 3.

Quod intelligendum est, prout in fine operis ad hunc numerum obseruauit auctor, de quo numero præcedenti ostensum est, prout rectè addiderunt, ultra relatos, P. Molin. d. *disputatione* 612. numer. 12. P. Thom. Sanchez in *preceptis Decalogi* 2. part. lib. 7. cap. 15. numer. 6. Perez de Lara *trac. de vita hominis. cap.* 30. num. 121.

Quorum sententiam probamus, quando monasterium, in quo monachus, siue monialis ingressi sunt, est capax successionis, quo casu sine vlla controuersia succedit, ut per auctorem *suprà* lib. 1. cap. 13. num. 78. & 79.

Et ampliatur, etiam si maioratus extertio institutus habeat dignitatem regalem, ac iurisdictionem annexam, ut ostensum est *suprà* d. *cap.* 13. num. 94. *versicul. nono* & ultimo, ubi ex Perez de Lara sic fuisse decisum compertimus.

Num. 56. vsque ad finem.

OMNES probant hanc distinctionem, à qua recedere non libet, & in specie Mier. 4. *parte de maiorat. quest.* 23. Angul. *trac. de meliorat. l.* 11. tit. 6. lib. 5. numer. 6. P. Molin. *trac. de iustitia & iure, d. l. disputatione* 612. num. 13. & tom. 3. *disputat.* 660. P. Thom. Sanchez in *summa lib.* 2. cap. 18. num. 38.

CAPVT XIII.

Num. 1. vsque ad 4.

CONDITIONE adiecta in maiortu, ut successores teneantur cum personis alicuius familiaris, vel cum certo genere personarum matrimonium contrahere, aliis successione priuentur, non est à iure reprobata, & ideo obseruanda est, sic post auctorem communis schola Doctorum concludit. Primò quia spe præmij potest quis licitè ad matrimoniū inuitari. Secundò, quia hæc conditio, ut successor in certa familia nubat, non est ut nulli nubat; quæ conditio tanquàm turpis omnino reicitur, & sic consentaneè auctoris sententiam probant P. Molin. *trac. 2. disputatione* 613. ex num. 1. Mier. de maiorat. 1. *parte, questione* 50. & 51. Franc. Molin. *trac. de ritu nupt. lib.* 3. q. 25. & lib. 2. *differentia* 7. ex num. 11. & 33. Leand. Galgan. *trac. de condit. & demonstrat. 1. part. cap.* 18. P. Thom. Sanchez lib. 2. de *matrim. disputatione* 33. numero 7. & *disputatione* 40. numero 4. D. Ioann. del Castill. plura adducens tom. 6. *quotidian. cap.* 15. ex numer. 11. & cap. 126. ex num. 1.

Et licet ab hac sententia recedat P. Saa in *summa §. legatum*, num. 37. meritò improbat, tam ex rationibus superioribus adductis, quàm ex l. 14. tit. 4. & l. 12.

Y 3 III. 9.

capulo 9. aut. 6. & maiori interpretum pondere, inter quos vix alius inueniri potest, qui contrarium sentiat, sicque nouissime taxatur à P. Basilio de Leon *traët. de matrim. lib. 3. cap. 6.*

Quorum communis ac receptior sententia limitatur.

Primò si hæc conditio in legitima apponatur. P. Thom. Sanchez *traët. de matrim. dist. disputatiõe 33. numer. 10.* Ioann. Gutierr. *eodem traët. cap. 10. numer. 8.* nisi de consensu filij apposita fuerit, vt *suprà cap. 11. num. 9.* vel ad id efficiendum Regia facultas intercedat.

Limitatur secundò, si præceptum tale est, vt contrahatur cum persona indigna, vel turpi, P. Thom. Sanchez *de quo proximi, num. 12.* & vide *in j. r. num. 5.*

Num. 4. & 5.

P. Prosequitur P. Molin. *de quo supra, num. 1.*

Num. 6. usque ad n. 14.

EX tota hac disputatione colligitur duobus modis posse quis vocari ad maioratum, si contrahat cum consanguinea, vno modo simpliciter, altero verò addendo si Papa dispensauerit.

In priori casu, quidquid sentiat A Costa *hic* præcatus; mihi tamen aridet auctoris opinio, nempe perinde esse ac si expressisset, *si summus Pontifex dispenses*, quod repetit in calce sui operis *numer. 11.* & tamquam verissimum probant P. Molin. *traët. de iur. & iure, disputatiõe 613. ex numer. 3.* Ioann. Gutierr. *lib. 1. canonic. question. cap. 22. numero 23.* Sfortia *consilio 52. per totum*, latè D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 7. ex numero 42.* P. Basil. de Leon *lib. 3. cap. 15. per totum.* & idem Costa aduersæ opinionis affecta, si re-

ctè intueatur, *lib. 1. sele. 7. cap. 8. numer. 14.* ad interpretationem textus *in l. cum heres. §. 1. ff. de st. u. liber. contrarium* (ni fallor) non probat.

In secundo verò casu, scilicet, si additum est, *si Papa dispenses*, iterum distinguit auctor; & *numero 8. 9. & 10.* si impedimentum est intra tertium & 4. gradum, valere conditionem firmat, quem sequitur P. Molin. *vbi proximi, Ioann. Gutierr. consilio 18. num. 6. 7. & 8.* idem *traët. de matrim. cap. 20. numer. 6.*

Si verò in secundo consanguinitatis gradu versetur, asserit conditionem non valere, *ex numer. 11. usque ad 14.* Nos verò contrarium censemus; & ideo siue impedimentum sit in 3. & 4. siue in secundo consanguinitatis gradu, grauamen nubendi seruari debet. nam quamuis ex dispositione sacri Concilij nunquam in secundo gradu dispensatur, nisi inter magnos Principes, & interueniente publica utilitatis causa; hodie verò, prout cõperum est, inter alios inferiores dispensari solitum est, neque dispositio sacri Concilij potuit Pontificum potestatem restringere, idèoque talis conditio non est de iure impossibilis, prout ipsemet auctor comprobauit in notis huius operis *numer. 12.* vbi sententiam mutauit, quam amplexati sunt idem tenentes, P. Molin. *dict. disputatiõe 613. numer. 3.* P. Thom. Sanchez *lib. 5. de matrim. titulo de consensu condit. disputatiõe 5. ex numer. 19.* D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 7. ex numer. 1. saltem numer. 48. 49.* Ioann. Gutierr. *dict. consil. 18. & dict. cap. 20. numer. 6.* Mier. 1. parte, *questiõe 50. numer. 3.* Peres de Lara *traët. de iur. homin. cap. 4. numer. 33.* P. Basil. de Leon *lib. 3. de matrim. cap. 15. vbi subiungit ad successorem pertinere onus petèdi talem dispensationem; & de soluendis expensis, vide Sanchez vbi supra, dict. disputatiõe 5. ex numer. 19.* & de diligentia quam

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiiij. 175

quam debet interponere grauatus, ad hoc vt dispensatio concedatur, Bald. *consil.* 393. *lib.* 3. *numero* 2. Mier. 4. *parte*, *questione* 4. *numero* 10. & 20. D. Ioann. del Castill. *ubi supra* *numero* 21. & 22. P. Thom. Sanchez. *diff.* *disputatione* 5. *num.* 2. Gutierr. *consil.* 18. *numero* 9.

His subiungimus quòd si matrimonium contrahatur sub conditione, si Papa dispensauerit, non erit perfectum secuta dispensatione, imò nouus consensus intercedere necesse est, Petr. Surd. *consil.* 364. qui pluribus fundamētis hanc sententiam comprobatur, P. Basil. *ubi supra* *lib.* 3. *cap.* 14.

Nauarr. verò contrarium sentit *consil.* 1. *titul.* de *condit. apposit.* *ex numero* 5. quem sequitur Francisc. Molin. *tract.* de *matrim.* *lib.* 2. *disput.* 2. *num.* fin.

Cæterum hæc vltima opinio probabilior est, & aduersus Surd. *diff.* *consil.* 364. constantè defendunt, P. Thom. Sanch. de *matrim.* *titul.* de *consensu condit. dispens.* 8. *num.* 24. P. Gaspar. Hurtad. *eodem tract.* *disputatione* 7. *difficult.* 4. *ex numero* 15. adseuerantes (rectè quidem) quòd adueniente conditione nouo consensu opus non est, eo quòd sacrum Concilium de reformatione non sustulit matrimonium quod sub licita & honesta conditione fieri potest; & an tale matrimonium erit inefficax, si ante aduentum conditionis aliud contrahatur, vide Mier. de *maiorat.* 1. *parte*, *quest.* 2. *numero* 44.

Num. 14.

HÆc conditio, quòd maioratus successor contrahat cū aliqua, ea recusante habetur pro impleta, poteritque postea cum quacumque contrahere, absque timore amittendi maioratum, sic concludit auctor, & idem probant Cardin. Mantica *in act.* de *coniection.* *ultim.* *volunt.* *lib.* 11. *tit.* 18. *numero* 37. Iacob. Menoch. de *presumpt.* *lib.* 4. *pra-*

sumption. 183. *numero* 25. P. Molin. 1. *parte* *disputationum* 106. & 107. & *tract.* 2. *disputatione* 613. *numero* 4. P. Thom. Sanchez *lib.* 1. de *matrim.* *disput.* 33. *numero* 19. & 20. Ioann. Gutierr. *diff.* *cap.* 20. *num.* 18. P. Basil. de Leon *lib.* 3. de *matrim.* *cap.* 17. *numero* 6. Hercul. Marefc. *lib.* 3. *variaturum.* *cap.* 73. *ex numero* 10.

Idque ampliatur primò, si mulier data opera se celaret, ne requisitio ei fieret, vt *infra* *numero* 15.

Limitatur secundò, etiam si postea efficiatur vidua, quia grauatus non tenetur spectare tempus viduitatis, vt *infra* *num.* 17.

Num. 15.

His adde P. Molin. *diff.* *disputatione* 113. *numero* 4. Ioann. Gutierr. de *matrim.* *diff.* *cap.* 20. *per totum.* P. Basil. de Leon *eodem tract.* & loco *ubi proxime*.

Num. 16.

Grauatus sub conditione contrahendi cum certa persona si ducat aliam, censetur defecisse conditio, esto postea mortua ea vxore ducat illam quam ducere tenebatur. Hoc firmat auct. eiusque sententiam probant P. Molin. *ubi supra*, Gutierr. *diff.* *cap.* 20. *num.* 15. P. Basil. *lib.* 3. de *matrim.* *cap.* 17. & omnes, ea ratione ducti, de qua ibi, quod probabile mihi videtur, quam exornant D. Ioana. del Castill. *lib.* 3. *controu.* *cap.* 15. *numero* 2. *vsque ad numero* 17.

Alij contrarium sentiunt, Petr. Surd. *consil.* 125. *n.* 14. *vol.* 1. Vincent. de Franch. *decisione* 164. *ex numero* 9. Iacob. Menoch. *consil.* 415. *lib.* 5. Carpan. ad *statut.* Mediolan. *cap.* 311. *verbo* *deferatur*, vbi plura refert.

Sed à priori sententia non est recedendum, maximè cum eo ipso, quo aliam vxorem duxit, successio maioratus in sequentem successorem transfer-

tur,

176. Additiones ad Molinam

tur, quæ in pendenti stare non potest, ex adductis lib. 3. cap. 10. per totum, & testatorem de primis nuptiis sensisse fatetur auct. *infra*. num. 17.

Num. 17.

PRO hac verissima sententia vide P. Molin. *disputatione* 106. & *tract.* 2. *dist.* 1. *disputatione* 113. numer. 5. P. Thom. Sanchez lib. 1. de *matrim.* questione 33. num. 8. & 20. P. Basil de Leon lib. 3. de *matrim.* cap. 17. numer. 17. Iacob. Menoch. lib. 4. *presumptione* 183. num. 25. & 146. num. numer. 31. versiculo secundus est casus, Cardin. Mant. lib. 11. de *consecratis*, titulo 18. num. 17. Leand. Galgancet. *tract.* de *condit.* & *demonstrat.* parte 2. cap. 1. *questione* 29. numero 7. & 8. Simon de Præ. de *interpret.* ultim. volum. lib. 4. *interpretatione* 1. dub. 11. *num.* 69 & *interpretatione* 2. dub. 1. num. 7. Ioann. Bapt. Plotus *consil.* 87. num. 8. inter *consilia* matrimonialia diuersa.

Num. 18.

HOC ipsum comprobant P. Molin. *dist.* *disputatione* 613. numer. 5. Mier. *tract.* de *maiorat.* 1. parte, *questione* 50. numer. 13. Ioann. Gutierrez. *dist.* cap. 20. de *matrim.* numer. 16. asseuerantes in hoc casu non esse locum penitentiae, idque in omni conditione negatiua admittendum est, Iacob. Menoch. lib. 3. *presumptione* 93. *num.* 24. & in conditione nuptiarum tradit Grat. *consil.* 108. num. 28 & ubi modus apponitur ab institutore, tanquam causa finalis dispositionis, si non adimpletur, relictæ priuationem inducit. Cardinal. Mant. *tract.* de *consecr.* lib. 6. titulo 14. numer. 14. Roland. *consil.* 70. numer. 6. lib. 3. Riminal. *consil.* 343. numer. 5. lib. 3. Natt. *consil.* 679. num. 15. & 16. lib. 4. Francisc. Setra in *sua allegatione* numer. 166. & an hoc casu statim fiat translatio in sequentem, vide l. *fi*.

patroni. §. qui *fideicommissarian.* l. si quis *sepulcrum* §. *fundus autem.* ff. de *religiosis*. & *sumpt. funer.* de quo vide *suprà* cap. 12. num. 16. & 17.

Num. 19.

CONSentaneè cum auctore hoc ipsum profitemur. Primò, quia huiusmodi grauamina potius tamquam modus, quàm tamquam conditiones solent imponi vocatis ad maioratus, iuxta ea quæ *suprà* dicta sunt. Secundò quoniam is, qui eam conditionem, siue modum imposuit, solùm intendit quòd si culpa grauati talis conditio, siue modus deficeret, dispositio esset nulla. Tertiò ex adductis *infra* num. 20. & 26. ubi si tales conditiones non deficiunt culpa grauati, sed aliquo casu fortuito, vel culpa alicuius tertij, tenet dispositio, & hæc est communior sententia Doctorum, quæ siue maioratus ex vlt. ma voluntate, vt numero præcedenti actum est, siue contractu instituitur, locum habet, vt per Molin. Theolog. *dist.* *disputatione* 113. numero 7. & 8. Ioann. Gutierrez. de *matrim.* *dist.* cap. 20. numer. 19. P. Thom. Sanchez lib. 1. *disput.* 33. num. 21.

Num. 20. usque ad 23.

HIC actum est de impedimento à tertio illato, & num. 20. regulam generalem auct. statuit, scilicet quòd si matrimonium à tertio impediatur, conditio nubendi pro defecta, non verò pro impleta habenda erit; sed maioratus suo coessor præstanda est actio aduersus tertium impediendum. P. Molin. ubi *suprà*, Vincent. Fusar. de *substitutis.* *questione* 454. num. 55. quam conclusiōnem explicat ipsemet auct. numer. 21. subiungens, quòd tunc pro impleta habetur, si tertius soluendo non sit, & id tenet Fusar. de quo *proximè*, numer. 56. Demum

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiiij. 177

Demum *num. 22.* magis declarat, & as-
fitmat hoc ita procedere, quando im-
pedimentum à tertio iniuste illatum
fuit, secus verò si iuste; exemplo in fi-
lia familias, quæ recusante patre nu-
ptiarum conditioni non paret, de quo
in eadem specie Cardin. Mantie. *lib. 11.*
de consuet. tit. 13. P. Thom. Sanchez *lib.*
2. de matrim. disputatione 33. num. 13. P. Mo-
lin. *dist. disputatione 613. numer. 8.* Mier.
parte 1. questione 50. numer. 8. subdens hoc
esse magis pium, quàm tutum, Ludo-
uic. Morosic. *consil. 97. num. 26.* Nos verò
in vtroque foro hanc opinionem ad-
mittendam censemus, ex adductis ab
auct. & Sánchez *vbi supra*, quos sequitur
Ioann. Gutierr. *tract. de matrim. cap. 20.*
numer. 11. & ideo resoluius, quòd si fi-
lia parata sit nubere, & à patre impe-
diatur, consequitur relictum, ac si verè
conditio fuisset impleta; esset namque
indecens absque voluntate patris nu-
bere, esto si absque fraude, vt bona fide
id fiat, vt per Gutierr. & Mantie. *de qui-
bus proxime*, D. Ioann. del Castill. *lib. 4.*
controu. cap. 25. per totum, præsertim à
numer. 38. vbi auctorem explicat, plura-
que de consilio Bertrandi hîc præcita-
to recenset, quibus adde P. Ioann. Fon-
tan. *tract. de pact. nupt. part. 4. gloss. 3. clausula*
6. ex numer. 29.

Num. 23. vsque ad 28.

His adde Ludouic. Morosic. *dist. conf.*
97. Fontan. *dist. gloss. 6. ex num. 32.*
Ioann. Gutierr. *dist. cap. 10. ex numer. 24.*
& repetit auct. in calce operis *numer. 13.*
vbi limitat.

Num. 28. vsque ad 33.

Communis Doctorum sententia
affirmat, quòd si maioratus insti-
tutor præceptum iniungat successoribus,
scilicet, quòd contrahere matrimo-
nium non possint cum certo gene-

re personarum, vel cum descendantibus
ex Iudæis, vel Sarracenis, valet &
tenet, & formaliter impleri debet,
quia non tollitur libertas contra-
hendi, de quo *sup. num. 28.* idè que
fatemur consentaneè ex adductis à
P. Thom. Sanchez *dist. lib. 1. de matrim.*
disputatione 34. num. 4. D. Ioann. del Cas-
till. *tom. 5. controu. cap. 1. 28. ex numer. 1.* P.
Basil. de Leon *tract. de matrim. lib. 3. cap. 6.*
numer. 18. Fontan. *tract. de pact. nupt. tom. 2.*
clausula 6. gloss. 3. part. 5. num. 56. P. Molin.
tract. 2. disputatione 614. ex num. 1. Quid si
maioratus in quo hoc grauamè appo-
situm est, ex tertio & quinto bonorum
iuxta legem 27. Tauri institutus sit, vi-
de D. Ioann. del Castill. *dist. cap. 128.*
numer. 2. & 3.

Num. 29.

DE diligentiss, quas institutus ad-
hibere debet, ad scrutandum ge-
nus, vide P. Thom. Sanchez *vbi supra*,
qui refert, & sequitur auct. & in casu, in
quo grauatus cum persona nobili cõ-
trahere debeat, sufficiat nobilitas sola
ex paterna linea, vel priuilegio. Idem
P. Thom. Sanchez *vbi supra*, cum Mier.
& Gregorio affirmatiuè resoluit, de
quo per Scobar. *tract. de rationen. cap. 19.*
numero 46. D. Ioann. del Castill. *tom. 5.*
controu. cap. 116. numer. 13. vbi cum Aze-
ued. Gutierr. contrarium sentit; ni-
miàm verò, & extraordinariam dili-
gentiam, prout monet auct. *suprà num.*
34. non probamus.

Num. 30.

Prosequitur P. Molin. *tract. 2. dispu-*
tatione 614. n. 3. vbi refert & sequi-
tur, & hoc iuris ratione comprobatur,
nemo enim priuari debet ob contra-
uentionem, nisi dolosè contraueniat, ex
adductis ab Honded. *consil. 68. num. 18.*
& in specie tenet Rot. Rom. decisione

Z edita

edita sub consilio Hondedei 96. vol. 1. & in contractibus idipsum probant Mandel. Albenf. *consil.* 97. *num.* 33. & 36. *volum.* 1. ex l. *Titia*. § si ea conditio. ff. de legat. 2. l. quicumque. C. qui admittit. quod verissimum profiteamur, ex adductis *suprà* numeris *præcedentibus*, ubi iustum impedimentum grauatim excusat, & ignorantia probabilis inter iustas causas inpedimenti connumeratur. Anchar. *consil.* 174. *num.* 4. & quælibet probabilis causa producit excusationem pœnæ, etiam conuentionalis, Bald. in l. fin. *questione* 11. c. de contrah. emptione. Iaf. in l. qui Romæ. §. alios fratres. *num.* 19. ff. de verb. obligat. & in l. Iulianus. *num.* 22. ff. de conduct. indebit. Alex. *consil.* 115. ex *num.* 14. *vsque ad fin.* vol. 4. Tob. Non. *consil.* 111. *num.* 80.

Num. 31.

ADde P. Molinam de quo *suprà*, & hæc communis reputatio nobilitatis nobilitatē comprobat. Ioan. Garç. *tratl. de nobilitate*. gloss. 7. n. 11. Fulv. Pacian. *de probat.* cap. 49. *num.* 45. Rota per Farinac. *decisione* 248. *num.* 1. lib. 2. & *decisione* 250. *num.* 4. eodem libro; videndus ex *num.* 3. ubi an minor in integrum restitui possit aduersus spretum, vel non impletum præceptum & pœnam inde vniuscuiusque.

Num. 33.

VIdet Mier. de maiorat. 2. part. *question.* 4. *illation.* 8. *num.* 7. & parte 1. *quest.* ne 50. *num.* 14. in antiqua editione. P. Molin. de quo proxime, Menoch. *consil.* 425. *num.* 18. lib. 5. P. Ioann. Fontan. *tratl. de pœn. nupt.* tom. 2. *claus.* 6. gloss. 3. parte 4. ex *num.* 39. Castill. cap. 127. *num.* 14. cum pluribus *seq.*

Num. 34.

Ostenfum est *suprà* *num.* 29. & nimis scrupulosa generis indagatio necessaria non est, imò damnatur, ne ex ea dolus præsumatur, & causa sit litium. P. Molin. *ubi suprà* *num.* 3. *prope finem*, & ita fuit decisum in hoc Regio consilio.

Num. 35. vsque ad 40.

PRæsès disputatio duos casus complectitur, & de primo, licet non satis firmus, idem tenet P. Molin. *ubi suprà*, *numero* 4. & recentent communiter P. Thom. Sanchez lib. 1. de *matrim. disputatione* 34. *num.* 19. Gam. *decisione* 314. ubi addit D. Ioann. del Castill. tom. 5. *contron.* cap. 126. *num.* 7. Francisc. Viu. *decisione* 480. lib. 3. Maltrill. *decisione* 233. ex *numero* 2. lib. 3. Anton. Fab. lib. 6. *Codice* titul. 23. de *condit. insti.* *definitione* 18. Rota Romana per Farinac. *decisione* .. licet contrarium resolueri videatur. Meriam bene explicat Hercul. Marefcot. *variarum* lib. 1. cap. 73. Canzer lib. 3. *var.* c. 7. *le pœn.* ex *num.* 279. Fontan. *de pœn. nupt.* tom. 2. *claus.* 6. gloss. 3. part. 5. ex *num.* 1. Ricc. *collect.* *decis.* parte 4. *decis.* 1351. qui omnes (rectè equidem) hanc communem sententiam probant, in qua quæstione Ioann. Gurierr. *dist. tratl. de matrim.* cap. 21. à *num.* 18. ait quòd si conditio simpliciter sit adiecta, non reicitur; si verò filius luce effusione priuaretur expressè, non seruata tali conditione, valet priuatio. Sed aduerte quòd ista opinio est contra omnium mentem, præcipuè contra Gam. *ubi suprà*, & contra iuris regulas, docentes quòd priuatio non incurritur ob non impletam conditionem, quæ à iure reicitur. l. *Seius* & *Agerius*. ff. ad leg. falcid. l. *paterfam.* ff. de *hered. insti.* & explicat optimè Säch. *dist. disput.* 34. n. 22. & post alios firmat Caued. *decis.* 31. n. 5. part. 2. ubi est casus,

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiiij. 179

an Princeps in donatione, quam facit de bonis Regiæ coronæ, possit apponere conditionem de nubendo scæminæ ab ipso Rege nominandæ.

Ceterum fatemur cum auctore hîc, quod inter patrem & extraneum nulla est distinctio adhibenda, eo quod huiusmodi conditio de nubendo arbitrio & voluntate alterius, non est reprobata ex parte personæ præcipientis, sed ex natura ipsius actus, & ex effectu, cum matrimonij libertatem impediat, Bart. in l. 1. ff. de his que pæn. nomine. Roderic. Xuat. in l. 2. tit. de los matrimonios. num. 21. versiculo hîc dicebat. Costa in dict. 5. si arbitratu, ampliacione fin. num. 7. Hercul. Marefc. lib. 1. variarum, cap. 73. numer. 4. & 5. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. claus. 6. gloss. 3. parte 5. ex numer. 12. vbi refert decilum Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. cap. 29. numer. 22. Iacob. Canzer 2. parte variarum resolut. cap. 7. de pactis, numer. 286. & numer. 288. Anton. Fab. super Codic. tit. de condit. insent. vbi in conditione nubendi de voluntate patris, & in specie hanc nostram sententiam probant P. Thom. Sanchez dict. disputatione 34. numer. 22. quem increpat P. Basil. de Leon tract. de matrim. lib. 3. cap. 6. numer. 6 Sed cum auctore, Sanchez, & superioribus tenendum censemus, & P. Basilij sententiam probamus tantum, quando conditio appositæ est, vt de licentia patris nubat, licentia enim à consensu & arbitratu plurimum differt; quare cum non teiciatur conditio, si de consilio alterius nupserit, vt supra numer. 36. multo fortius sustinebitur respectu patris, cuius licentiam filia grauata honestè requirere tenetur, & iuste à patre potest denegari. Castill. cap. 126. numer. 8. & cap. 127. ex num. 6.

In secundo casu huius distinctionis, illa conditio, vt de consilio alterius nubat, sanè licita est, quia illo petito non adstringitur illud sequi gra-

uatus, sed ducere poterit quum voluerit uxorem, nec est impeditiua matrimonij, sic refert & sequitur auct. P. Molin. dict. disputatione 314. numer. 4. versicul. si autem conditio, quorum sententiam communem dicimus, cum Zened. collectan. 58. n. 6. Hercules Marefc. lib. 2. variarum, cap. 73. numer. 3. Mart. voto 50. & omnium latius Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. parte 3. cap. 29. per totum, vbi ampliat & limitat, & ponit casum, quando dictum est simul de consilio & voluntate talis, vide Fontan. vbi supra. numer. 83. & 84.

Idque ampliatur in casu, in quo dispensatio esset obtinenda propter gradum prohibentem, Mart. de quo proxime, & in hoc, consilium à consensu distat, quia iussus facere cum consilio, petere quidem consilium tenetur, minimè verò sequi, Mier. tract. de maiorat. part. 1. questione 50. numer. 5. Iacob. Menoch. consil. 69. volum. 1. P. Thom. Sanchez alios referens lib. 2. de matrim. disputatione 34. numer. 24. & prosequitur D. Ioann. del Castill. tom. 6. controu. cap. 128. ex numer. 1. Et quid si apponatur præceptum nubendi in familia, cum persona nominanda à possessore maioratus? vide Caud. dict. decisioe 31. part. 2.

Limitatur hæc communis & recepta sententia, vt per auct. infra num. 38. vbi ostensum erit.

Limitatur secundò infra numer. 39.

Num. 36. & 37.

Castill. vbi supra numer. 14.

Num. 38.

In casibus, in quibus non satis est petere consilium, sed illud sequi, reiciitur conditio, tamquam verè impeditiua matrimonij, prout conditio petendi consensum, proculdubio reicitur, vt supra numero 35. cum auctore, &

Z 2 com-

communis interpretum sententia dictum est, in qua specie hi casus non differunt, ut probat P. Thom Sanchez *dict. disputat. 34. num. 28.*

Num. 39.

HOc ipsum fateri oportet cum re-
latis à Mier. *dict. question. 50. numer. 6. in fin.* P. Thom. Sanchez *ubi supra à num. 26.* Ioann. Gutierrez. *dict. cap. 21. de matrum. numer. 28. & 29.* ubi in Hispanorum primogeniis hanc sententiam verio-
rem dicit.

Num. 40. & 41.

TOta hæc disputatio pendet ex ad-
ductis *suprà* numeris præcedentibus,
ubi actum est, quod si per successorem non
stat, quo minus conditio adimplea-
tur, sed forte aliqua causa impeditur,
liber erit; nunc verò *numer. 41.* mortua
persona, cuius consilium quis tenetur
requirere, idem proficitur, quam par-
tem nos etiam sequimur, ex traditis à
Cardinal. Mantic. *lib. 11. de consecr. ultim. volunt. titul. 18. ex numer. 11.* subdens ta-
lem conditionem potestatiuam esse,
eo quod consilium teneretur requirere,
sed non sequi, & quando conditio me-
re potestatiua defecit per casum,
non deficit legatum, quia tunc tes-
tator non censetur voluisse, quod
penderet ex viribus fortunæ, &
auctor. & Mantic. refert & sequitur
P. Thom. Sanchez *dict. disputatio 34. num. 27.* excipiens à regula textum *in l. cum tale. §. rescriptum. ff. de condit. & demonst. rat.* Hispana primogenia ob
presumptam institutorum volunta-
tem.

CAPVT XIV.

Num. 1. usque ad n. 5.

Is adde P. Molin. *disputatione 615. ex numer. 1.* D. Ioann. del
Castill. *tom. 5. controu. cap. 93. §. 20. numer. 3.* & in materia
vide Fusar. *de substit. questione 447. per to-
tam.* Gaspar. Anton. Thesaur. *quest. forens. lib. 1. quest. 34. à numero 1. usque ad nu-
merum 6.*

Num. 5. 6. & 7.

Idem recensent Francisc. de' Ponte
in consilio 4. pro Comestabili Castellæ, numer. 35. Thesaur. *lecis. 270. numer. 1.* &
quod armorum insignia habeantur lo-
co cognominum, probat Castan. *in ca-
talogo gloriæ mundi, confidiratione 54.* &
de his plenè per Thesaur. *ubi supra num. 33.* D. Ioann. del Castill. *cap. 136. num. 74.*
Perez de Lara *de vita homin. cap. 13. num. 32. & 33.*

Num. 8. & 9.

Secundum statuta & consuetudines
Italix hoc verissimum est ex The-
saur. *dict. decisione 270. num. 10.* Ludouic.
Morosc. *consilio 50. numer. 20.* Menoch.
consilio 117. numer. 22. & 23. lib. 2. & consil. 220. numer. 29. P. Molin. *ubi supra à num. 2.*
optimè Rota per Farinac. *decisione 319. numero 4. parte 1. in nouissim.* ubi dicit post
alios procedere hoc in Italia, non in
Hispania, de quo hic *num. 8.*

At verò hoc grauamen ferendi no-
men & arma fundatoris, ex consuetu-
dine Regni, æquè masculis & fœmi-
nis, adimpleri potest, & ideo non cen-
setur factum gratia conseruandæ
agnationis, prout firmat auctor, cuius
sententiam communem dicimus, te-
nen-

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiv. 181

nendâque tam in iudicando, quàm in consulendo, ex adductis etiam à P. Ludouic. de Molin. *vbi supra*; Burg. de Paz in *proem. legum Tauri*, numero 111. A. uend. in l. 40. *Tauri glossa* 9. numero. 29. Aluarad. de *consect. ment. defunct.* lib. 2. cap. 1. §. 1. numero. 23. & 24. & cap. 23. §. 4. numero. 27. Iacob. Menoch. *consil.* 926. numero 49. *vsque ad* 52. lib. 10. Mier. de *maiorat. 2. parte, questione* 6. num. 23. Ioan. Garç. *tract. de nobilitate, in diuisione operis*, numer. 42. Alex. Raudens. *variarum resolut.* cap. 39. subdens quòd hoc grauamen tantum in Hispania respicit conseruationem familiæ in genere, M. Anton. Peregrin. *consil.* 1. numero. 5. & 11. volum. 5. Tiber. Decian. *consil.* 31. numero. 93. volum. 1. Giurb. *decisione Sicilie* 32. num. 18. Farnac. *dict. decis.* 319. de quo proximè D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controuers.* cap. 136. numero. 75. & 160. numero. 6. versiculo *hactenus*, & omnium nouissimè Peres de Lara *tract. de vit. homin.* cap. 13. numero. 34. de quo inferius per auct. lib. 3. cap. 5. num. 78.

Quorum recepta sententia limitatur primò si præcedit vocatio masculorum, & fœminarum exclusio, vel si aliquibus coniecturis appareat hoc gramen propter agnationis conseruationem esse iniunctum, ex adductis per auct. *dict. cap. 5. numer. 78. vbi, quòd ex solo nomine.*

Limitatur secundò, quando maioratus institutor vocauit masculos, neque adiecit, quòd hi nomen & arma familiæ acciperent, post quorum vocationem instituit fœminas, siue masculos ex fœminis, cum præcepto ferendi nomen & arma fundatoris, in hoc casu siquid, siue artificiosè, agnationi prospexisse censetur, vt per Socin. iun. *consil.* 69. num. 20. vol. an. 3. Hieron. Grat. *consil.* 120. volum. 2. numero. 26. & *consil.* 5. numero. 86. volum. 2. Hippolyt Rimin. *consil.* 21. numero. 28 & *consil.* 23. numero 86. volum. 1. Paul. Paris. *consil.* 19. numero.

33. volum. 2. Iacob. Menoch. *consil.* 117. num. 22. & 23. Ioan. Zeph. *consil.* 251. num. 50. vol. 2. Cardin. Mantie. *lib. 6. de coniectur. titul. 15. per totum.* Theaur. *dict. decisione, de qua proximè*, numer. 19. & *decisione* 188. numer. 11. cum pluribus adductis à Fufar. de *subst. questione* 499. numero 13. quod intellige vbi grauamen fuit appositum pluribus successiuè; secus verò si vni tantum nominatim & expressè. M. Anton. Peregrin. *consil.* 70. num. 22. Fufar. *vbi supra* n. 14.

Cæterum in Hispanorum primogeniis contrarium censemus, nisi simul aliæ virgentiores coniecturæ appareant, vel expressè à maioratus institutore dictum sit, vt in specietenct Farn. *dict. decis.* 319. quem refert Fufar. *dict. num.* 13. in fin.

Num. 10.

His adde P. Molin. *dict. dissertatione* 615. num. 2. Vincent. Fufar. de *subst. dict. quest.* 447. ex numero. 1. Perez de Lara *tract. de vit. homin.* cap. 13. num. 22.

Num. 11.

Ibi, *Plus dixit Guido.* Hoc verissimum contra Guido. in *maioratibus Hispanie.* P. Molin. *vbi supra*. D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu.* cap. 115. num. 17.

Num. 12.

Vide *suprà* lib. 1. cap. 14. numero 1. Prosequitur P. Molin. *vbi proximè*, numero 3. de quo vide Rotam Sacri Palatii *decisione* 39. parte 1. Galgarnet. *tract. de condit. & demonstr.* 2. parte cap. 6. *questione* 3. ex numero 4. D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu.* cap. 181. num. 29. & 30. & his concinit decisio textus in cap. cum in nostris 6. de *concessione prebende.*

Num. 13. vsque ad 13.

Adde *infra* numer. 23. & *supra* cap. 12. num. 7. P. Sured. *decisione Mantuana* 57. num. 3. & 4. P. Molin. *de quo proxime*, num. 4. Tiber. Decian. *consil.* 1. numero 9. volum. 3. Canzer *lib.* 3. *variarum*, cap. 22. ex numer. 87. ubi ferè in simili specie Castill. tom. 5. cap. 180. num. 23. cum seqq. Fufar. *de substitutione, questione* 582. ex num. 1.

Num. 23.

Sihoc grauamen cognominis & amorum in vim conditionis iniunctum est, statim cum primum potuerit grauatus adimplere tenetur, etiam non interpellatus, alioquin ulterius vocato successio defertur, prout est huius prima distinctionis pars, de qua P. Molina *ubi supra* num. 4. Thesaur. *decisione* 270. numer. 25. Matien. *in l. 7. titulo 7. lib. 1. recopilat. gloss.* 1. per totum, optimè Vincent. Fufar. *de substit. questione* 447. numer. 13. & in vim conditionis censetur appositum, veluti si institutor dixerit, quod non transeat in vocatum neque dominium, neque possessio, nisi tale grauamen prius adimpleat. ex adiectis superius cap. 12. numer. 17. quo casu et si omnes conditiones in vim modi in Hispanorum primogeniis relictæ censeantur, iste modus verè & propriè conditioni æquipollet, P. Molin. *de quo proxime*, numero 3.

Si verò in vim modi grauamen appositum est, auctor firmat hinc interpellationem necessariam esse, nec opus esse annum labi. P. Molin. *dict.* numer. 4. Mier. *3. parte de maiorat. questione* 12. num. 27. Iacob. Menoch. *consil.* 131 num. 6. lib. 2. & *consil.* 1011. numer. 7. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 798. ex numer. 10. D. Ioann. del Castill. tom. 5. *quoridian.*

controu. cap. 110. de n. 18. & cap. 115. n. 16. vbi cum auct. in arbitrio iudicantis relinquitur quorum sententiæ probamus, ulteriusque addimus eo ipso quod modo contraueniatur, vtendo alio nomine, aliisque arma, & non institutoris assumendo ac deferendo amittere maioratum ob modi transgressionem, & euolui ad ulterius vocatum, esto nulla admonitio præcesserit; admonitionem verò solum dicerem necessariam, quando ille se haberet negatiuè, neque institutoris arma, neque aliqua alia assumendo ac deferendo.

Hæc omnia declarantur primò, dummodo contrauentio conditionis non casu, neque ex modica negligentia, sed ex proposito & cum perseverantia facta sit; & de casu impotentie vide Fufar. *de substit. questione* 465. & adducta superius *toto cap. 12. 13. de omnibus verò simul auct. supra* num. 21.

Declaratur secundò, quando nomen & arma honesta sunt, non verò inhonesta, & turpia, vt *infra* ostensum erit num. 25.

Declaratur tertiò, vt contraueniens teneatur restituere rem cum fructibus, quando in vim conditionis, vel quando in vim modi, qui conditioni æquipollet, grauamen relictum est, P. Molin. *de quo proxime, dict.* num. 3. Mier. *tract. de maiorat. 2. parte, questione* 4. relatione 8. ex num. 37. & pluribus relatis Vincent. Fufar. *de substit. dict. quest.* 447. numer. 2. 3.

Secus verò, si in vim modi, de quo *in versiculo, sed quamuis*, grauamen relictum est, & differentia inter vocationem modalem, & conditionalem quoad fructuum restitutionem magni ponderis est, eo quod in ultimo casu, donec grauatus conditionem adimpleat, neque ciuillissima possessio in eum transit; quare ad fructuum restitutionem tenetur, cum possessio sit fructuum percipiendorum causa, ex adductis

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xiv. 183

adductis *infra lib. 3. cap. 5. numer. 69.* In priori verò casu contra eum, grauato prius dominium ac possessio quaeritur, vt *suprà cap. 12. ex numer. 4. cum seqq. actum est.*

Num. 24.

Denique secunda huius distinctionis pars, vt prior, verissima est, per relaros *suprà*, maxime P. Molin. *dist. dispensatione 615. numer. 9.*

Num. 25.

Hic adde P. Molin. de quo proxime, *numero 9.* Simon de Pratis de interpretatione *ultim. volunt. folio 302. numer. 21. in fine.* Vincent. Fufar. de substitut. d. questione 447. ex numer. 14. Perez de Lara *trattat. de vita hominis. cap. 13. numero 43.*

Num. 26. vsque ad 36.

In hac questione, prout auctor fuse itora hac disputatione obseruat, sic distinguendum censemus, aut præceptum iniunctum est, vt deferatur nomen & arma sola absque aliorum immixtione; tunc verò siue alius maioratus simpliciter institutus sit, non potest vnus & idem succedere simul in vtroque maioratu: vbi obseruat auctor in *presenti, numer. 26. 27. 28. 29. & 30.* aut vterque institutor præcepit assumi cognomen ipsius, & arma simpliciter, nihil addendo; tunc verò præceptum impletur, etiamsi nomini & armis institutoris alia misceantur, ex auct. in *presenti numero 30.* cui standum est affirmantem, vt probant P. Molin. d. *dispensatione 615. ex numer. 5. & 6.* Ioann. Francisc. de Ponte *consilio 4. ex numer. 1.* Ant. Thesaur. d. *decisione 270. numer. 13.* Raud. *consilio 35. numer. 88. lib. 1. Mier. 2. part. questione 6. numer. 77.* Burgos de Paz

questione 2. numer. 78. lib. 2. cap. 4. numero 93. & D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 15. ex numero 90. & lib. 5. cap. 136. numer. 77. & cap. 160. numer. 7. & cap. 180. numer. 18. Mier. 4. *parte de maiorat. illatione 8. numer. 10.* Mart. *voto 73. numer. 9.* Aluarad. de *coniect. mente defuncti. lib. 2. cap. 2. §. 1. numero 40.* Stephan. Gratian. *tom. 4. dysepsi. forensi. cap. 645. numero 17.* vbi refert auctorem ex *numer. 30. vsque ad numer. 37. & de praxi ac consuetudine testantur Valenz. Velazq. consil. 69. numer. 26. vsque ad 46. super maioratu de Tobar. Vincent. Fufar. de substitut. questione 447. numer. 19.* qui nihil resoluit; optime, & omnium nouissime Peres de Lara *tratt. de vit. homin. cap. 13. numer. 40.* vbi refert decisum, & repetit auctor *infra lib. 3. cap. 2. numer. 30. & de consuetudine Hispaniæ, quando deficit verbum sola, in vtroque maioratu succedit grauatus, ex auctor. hic numero 30. & 31. & ex omnibus superius relatis, & an idem sit dicere, sola, & absque aliorum immixtione, vel, absque aliorum immixtione tantum, vide Pont. dist. consil. 4. numer. 6. lib. 1. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 180. ex numer. 39.*

Num. 36. vsque ad 45.

Prosequitur P. Molin. *vbi supra numer. 7.* de quo per Aluarad. *tratt. de coniect. mente defuncti, vbi supra.* Valenz. Velazq. *dist. consil. 69. numer. 26.* quorum recepta sententia limitatur primò, nisi maioratus receptio maioris qualitatis, ac magnitudinis atque excellentie sit P. Molin. Valenz. Velazq. Aluarad. *de quibus proxime, & repetit auctor infra numer. 41.*

Et conclusio quæ ex auctore hic elici soler, sanè intelligi oportet, quando vterque statum habet eandem regulam iuri communi adæquatam, & congruentem; exterum si vnus eorum ex legali fonte procedat, alter verò ius singulare,

singulare, vel odiosum contineat, tunc perfectio iuris communis virtus coniuncta vetustati prioris tituli obumbrat, & confundit magnitudinem subsequenter, vt agnoscit Philipp. Port. *consil.* 167. *numer.* 53. *vsque ad* 58. *et numer.* 94. *vsque ad* 97. ac rursus *numer.* 101. vbi magnitudinis considerationem excludit, Virgil. Syluest. *de natur. feudal. cap.* 5. *numer.* 60. Cæsar Barz. *decis.* 130. *num.* 116. *et* 117. *folio nobis* 363.

Limitatur secundò *infra ex numer.* 38. de quo vide P. Molin. & relatos *supra.*

Num. 45.

Idem agnoscit P. Molin. *dist. disput.* 615. *numer.* 7. *in fin.* & an hoc grauamen nominis & armorum debeat sine intermissione deferri; vide Mier. *de maiorat.* 4. *parte, questione* 21. vbi cum Thesaur. *dist. decisione* 270. & aliorum sententiis probat, quod momentaneum esse non debet, idè 2. *part. quest.* 4. *ad ratione* 8. *num.* 322. Vincent. Fufar. *de substat. questione* 447. *num.* 10. vbi etiam cum Thesaur. requiri perseverantiam asserit.

Num. 46.

Rectè respondit auctor, eo quòd pœna priuationis, nisi in calibus à iure expressis, apponi non debet, vt ostensum est *suprà lib.* 1. *cap.* 9. *numer.* 10. & in specie idem probant P. Molin. *de quo suprà numer.* 8. M. Anton. Peregrin. *consil.* 70. *ex numer.* 20. *lib.* 3. *et consil.* 56. *num.* 18. *lib.* 4. D. Ioann. del Castill. *tom.* 5. *cap.* 181. *ex numer.* 13.

Num. 47. vsque ad finem.

Prosequitur P. Molin. *dist. disput.* 613. *num.* 9.

C. A P V T X V.

Num. 1.

Is adde P. Molin. *tract.* 2. *de iust. et iure, disputatione* 616. *ex numer.* 1. Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* lib. 3. *questione* 2. *num.* 68. & per quos & quibus alimenta debeantur, vide Ricc. *in collect.* *decisione* 962. *parte* 4. & quando lite pendente, *collect.* 99. & de discrimine inter præterita & futura, *collect.* 348. & de eorum privilegiis, *collect.* 307. & quid de alimentis viduarum, *collect.* 98. *part.* 4.

Num. 2.

Repetit auctor *infra lib.* 4. *cap.* 2. *num.* 81. *et sup.* *cap.* 11. *numer.* 14. *prope finem, lib.* 2. *cap.* 1. *numer.* 10. & idem recensent Mier. 1. *parte, questione* 31. *numero* 6. Flores de Mena *in additione ad Gam.* *decisione* 379. Fufar. *de substat. quest.* 297. *num.* 1. P. Molin. *vbi sup.* quod vbique tenent Doctores.

Num. 3. et 4.

Idem agnoscunt P. Molin. *de quo proxime, numer.* 4. & nouissimè Peres de Lara *tract. de vit. hominis, cap.* 13. *n.* 63.

Num. 5.

Prosequitur P. Molin. *dist. disput.* 616. *num.* 5. limitans quando alimenta competentia acceperunt patres, quo casu his nepotibus alimenta nõ debentur, vel quando ipsorum patres superstites sunt, ex adductis *infra num.*...

Num. 6.

Rectè obseruat auct. quòd hæc alimenta etiam liberis habentibus vnde

vnde se alant, præstanda sunt, & consono-
nat *suprà* cap. 1. num. 28. & *infra* hoc eodem
cap. numer. 8. sicque observari ac præsti-
cari solitum est. Deinde rationem sub-
iungit, dicens, quia cum hæc alimenta
loco legitime subrogentur, prout a cū
fuit numer. 2 & legitima etiam habentibus
vnde se alere possint, debeatur,
merito equidem his etiam alimenta
debentur, sic tenet P. Molin. *dist.*
disputatione 616. numer. 6. Mieres 4. parte,
questione 28. ex numero 21. & cum iure
actionis perantur, præterita quoque
debentur, ac repeti possunt. Afflict.
decisione 10. numer. 14. secus verò si offi-
cio iudicis debentur, de quibus infe-
rius num. 1. Barbof. *in l. 2. parte 1. num.* 16.
& 31. ff. solut. matrim. Pontan. de aliment.
cap. 12. in principio, ubi refert decisum
in Rota. Rebell. de obligat. iust. *questione*
11. numer. 8. Petr. Surd. tract. de aliment.
titulo 1. *questione* 45. numer. 62. & 63. Alex.
Trentazinc. lib. 1. variarum, titulo de nobis
& spuris, *resolutione* 2. num. 43. & de ali-
ment, *resolutione* 1. numer. 5. & 6. Canzer
variarum cap. 11. de sponsul. & matrim.
numero 34. Anton. Thesaur. *decisione* 44.
numer. 1. ubi decisum. Anton. Fab. lib. 5.
Codic. de rei uxori. actio. titulo 8. definit. 6.
versic. quæmuis, & lib. 4. titulo 7. de oblig. &
actio. definit. 20. Flavius Amendal. in
addit. ad Franchis *decisione* 489. Antonius
de Amat. variar. cap. 49. num. 64.

Et quod dictum est, quoad alimenta
præterita, quæ officio iudicis de-
bentur, fallit, nisi quis fecisset se debi-
torem, ut se aleret, Afflict. *ubi suprà*.
Molfes. in consuetudin. Neapolit. tom. 1.
parte 5. *questione* 4. numero 14. & parte 6.
questione 10. numero 7. & consil. 9. num. 35.
Vincent. de Franchis *decisione* 605. lib. 4.
Thesaur. *ubi suprà* numer. 1. Ioann. Gu-
tier. *allegatione* 24. numer. 2. Amat. qui
alios refert, num. 66.

Num. 7. & 8.

Format auct. quòd dos, quæ loco le-
gitimæ subrogatur, debetur filia-
bus, etiam aliunde dotatis, de quo *suprà*
numero 6. & probat P. Molin. d. *disputa-*
tione 616. numero 5. versiculo præterea quam-
vis, subdens quòd debet relinqui com-
petens dos comparatione aliorum fi-
liorum ad hoc quòd filia de tota su-
mat sibi statum, & huic addèdum cen-
semus quòd maiori dos præstari de-
bet, quando causa maiorus filie por-
tionem legitimam vinculari partiun-
tur. Decian. consil. 276. Giurb. ad consuet.
Mefan. cap. 3. gloss. 7. n. 50. optimè Mier.
de maiorat. 1. parte, *questione* 3. numer. 15. vel
quando vnica tantum filia existeret,
quo casu pinguius est doranda, Bald.
consil. 68. num. 3. lib. 2. Angel. consil. 367.
numer. 4.

Num. 9. & 10.

Pro hac opinione vide Mier. 4. parti.
de maior. *questi.* 28. numer. 22. Petr.
Surd. tract. de aliment. titulo 13. *questione* 1.
numer. 7. Sesse *decisione* 26. numero 47.
D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 62. num.
94. & 101. & 111. & 118. Thes. *decisione*
127. num. 3. & 4. Mart. de successione legal.
parte 1. *questione* 25. articulo 10. numer. 1.
quorum sententiam probamus.

Num. 11.

His adde Bald. consil. 221. numer. 3.
lib. 4. Mier. 4. parte, *questione* 28. ex
numer. 22. Sesse de quo proxime, Petr.
Surd. tractat. de aliment. titulo 7. *que-*
stione 6. in fine. & titulo 4. *questione* 9. ex
num. 21. Ioseph. Ludouic. *decisione* 28. ex
numer. 10. & alios, quos pro hac senten-
tia adducit Vincent. Fufar. de subst. *questi.*
297. num. 22. Giurb. ad consuet. Mefan. cap. 3.
gloss. 7. num. 67.

Num. 12.

PRO utraque parte disputat hanc questionem Vincent. Fufar. *de fust. dict. questione 297. ex numer. 8.* vbi *num. 13.* contrarium tenet; nos verò, utcumque sit, sanè probamus quòd si Regia facultate maioratus institutus sit, & ultra competentia alimenta alicui filiorum relicta, aliquid à patre relinquatur, non poterit in illo incremento grauamen, aut onus apponere; & ratio est, quia cum integra legitima sit ei alioquin debita, neque æquitas patitur, ut parens constituat maioratum, contingendo legitimas filiorum, & insuper sibi reseruet tertium, & quintum, de quo liberè possit disponere, sanè quidquid reliquit vni filiorum intra terminos legitimæ, ipsi alioquin debita, tamquam legitima illius est id reputandum, neque vllum grauamen poterit parens in eo apponere. P. Molin. *vbi supra numer. 6.* & his concinit, quòd pinguius dotari debet filia, si causâ maioratus legitimam portionem suam vinculari patiatur, ex adductis à nobis *suprà numer. 8.* Quare nullum incrementum in hac specie potest considerari, in quo grauamen subliſtar, & in specie D. Ioann. del Castill. *de quo proximi.*

Num. 13. vsque ad 24.

Licet verò legitima tam de iure communi, quàm de iure Regio, titulo institutionis relinquenda sit, prout tota hac disputatione rectè e- quidem auct. testatur, & post eum Valdes in addit. ad Xuar. *ad l. quoniam in prioribus, limitatione 15. numer. 1.* Vincent. *Fufar. de fustitut. questione 660. numero 8.* P. Molin. *dict. disputatione 615. numero 7.* tamen quando maioratus Regia facultate institutus est, contingendo le-

gitimas filiorum, satis est ut quouis alio titulo relinquatur, ex *numer. 20.* concluditur, & inferiùs *numer. 23.* vbi subiungit auct. tutius esse si Regiis facultatibus exprimatursatis esse quocumque titulo relinqui.

Num. 24. vsque ad 37.

SUPERIUS *capit. 1.* per totum, actum est quòd maioratus institutiones contingendo legitimas filiorum, ea lege conceduntur, dummodo cæteris filiis alimenta competentia relinquatur; nunc verò querit auctor, an filij poterunt institutionem maioratus nullam dicere, si eis alimenta non relinquuntur, vel ipse maioratus sustineatur, assignatis postea competentibus alimentis; in qua questione post longam disputationem, *num. 26. & num. 28. & num. 33.* concludit, valere quidem maioratum, ac competentibus alimentis assignatis sustineri, idque obseruauit *suprà dict. capit. 1. numer. 27.* de quo P. Molin. *disputatione 578. num. 5. & disputatione 616. numer. 6.* Petr. Surd. *tract. de aliment. titulo 3. privilegio 93. numer. 8.* longè verò cum maiori ratione, quando maioratus institutor relinqueret quidem cæteris filiis alimenta, attamen minimè sufficientia, ex auctore *infra numer. 34. & dict. capit. 1. numer. 27.* P. Molin. *de quo supra.* Francisc. Viuius *decisione 414.* & ut tutius in hac re procedatur, *numer. 41.* consuluit auct. quid agendum sit.

Num. 37. & 38.

PROsequitur latè Giurba *ad consuetudinem. Mejan. cap. 3. gloss. 7. num. 23.*

Num. 39.

HÆc alimentorum taxatio, adhibita parentum facultate, ac numeri

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xv. 187

meri filiorum cognitione, fieri debet, vt tenet auct. in presenti, & repetit num. 41. quem sequuntur Mier. 1. part. quæst. 3. numer. 13. & 14. P. Molin. dict. dissertation. 616. numer. 2. atque etiam patriæ consuetudine inspecta, prout multis adductis probant P. Molin. in 7. de inst. & note, dissertatione 168. Gregor. Lopez in l. 15. titulo 10. glossa iuris, parte 5. Gutierr. tract. de iuramento confirmat. part. 3. cap. 15. numero 1. Canzer variatum lib. 1. cap. 16. numero 18. Menoch. de arbitrar. cas. 159. numero 5. & de præsumpt. lib. 1. questione 18. num. 8. Andr. Fachin. lib. 6. controu. cap. 34. Cardinal. Tulc. tom. 1. litt. A. conclusionem 184. Giurba decisione 6. n. 1. & 2. quorum sententia communis est, & tenenda iniudicando & consulendo.

Num. 40.

His adde Menoch. consil. 411. numero 9.

Num. 41.

Vide P. Molin. dict. dissertatione 616. numer. 6. & superius adducta numero 24.

Num. 42. vsque ad 46.

Sicut filiis legitimis, ita illegitimis, & spuriiis ab institutoribus maioratus alimenta comperentia debentur, ita sanè, si illa aliunde non habeant, vt infra numero 46. Quare si illa illis non relinquunt, tribuenda sunt de bonis ipsius maioratus vinculis etiam, hoc concludit cum auctore alter Molina, de quo supra, & præsens conclusio locum habet, nedum in alimentis, verùm etiam in dote, vt num. 45. & supra numero 7. ostensum est, quæ alendi obligatio, prout est communis de mente omnium scribentium sententia, ad successores & hæredes transfertur,

vt tenent Palac. in l. de nobis & spuriiis cap. 47. numer. 7. Olisc. decisione Pedem. 211. Rot. Roman. per Farinac. decis. 47. nouiter nouissim. Royas in epit. success. cap. 21. numer. 56. vbi quod hoc onus reale est, & ad quoscumque etiam extraneos hæredes transit, Rota per eundem Farinac. decisione 82. Anton. Capyc. decisione Neapolit. 164. numer. 4. in fin. Vincent. de Franch. decisione 178. numer. 17. Andreas Gail lib. 2. obseruatione 95. numer. 5. idem in supplemento D. Ioann. del Castill. tom. 5. quotidian. controu. cap. 62. numer. 96. Giurb. decisione 5. numer. 13. 19. & 44. vbi ampliatur in donatario omnium bonorum, & auctore num. 13. quærit an pro his alimentis competat hypothecca, quod procedit, etiam si pater liberos legitimos haberet, vt infra numero 49.

Num. 46.

His adde Velazq. de Auend. in l. 10. Tauri glossa ex numer. 1. & pluribus adductis Giurba decisione 5. numer. 8. vbi cum Deciano, Colero, & aliis id tenet, idem ad consuet. Mefanen. cap. 7. glossa 13. de quo infra num. 68.

Num. 47.

Idem probant Palac. Rub. in cap. per vestras, 3. notab. § 23. numer. 6. Matienz. in l. 8. lib. 5. recop. numer. 3. Padilla in aul. res qua, numer. 40. C. commun. de legat Bazea tract. de non meliorand. filibus cap. 5. n. 3. Lara Cordubens. in l. si quis à liberis. §. sed si filini, numer. 1. ff. de lib. agnosce. Alciat. consil. 223. numer. 16. lib. 9. D. Ioann. del Castill. dict. cap. 62. numer. 110.

Num. 48.

Vide supra num. 46.

Num. 49.

Adde *supradict.* num. 46. & *infra* cap. 16. numer. 32. & an prædicta alimenta de quinto bonorum, an verò tanquam res alienum de tota hereditate deducenda sint, vide Ayor. *tract. de part. 2. parte, questione 7.* vbi concludit deduci debere de quinto, iuxta leg. 9. & 10. *Tauri*, & ita refert decifum.

Num. 50. & 51.

Prosequitur Ioann. Gutierrez, lib. 2. *pract. quest.* 107.

Num. 52. usque ad 54.

Actum est in præfenti, verum patrens possit relinquere filiis spuris alimenta ultra quintum, si quintum ad illa non sufficiat; in qua questione quòd debeantur, probant Gregor. in l. 8. tit. 13. *part. 6.* Anton. Gom. in l. 9. & 10. *Tauri*. numer. 41. Diego Perez in l. 22. tit. 3. lib. 1. *ordinam.* qui loquitur in filio clerici. Gutierrez. lib. 2. *pract. questione* 109. in fine. P. Molin. lib. 1. de iust. & iure, diffinitione 168. lit. D. Zeuall. *tom. 3. commun. questione* 757. numer. 24. & melius *quest.* 779. à numer. 73. Matienz. lib. 5. tit. 8. *recopil. 11. gloss. 1.* numero 8. Ioann. Garç. *tract. de expens. cap. 3.* numer. 28. subdens, hoc procedere, quoties filij legitimi non extant; sed quòd procedat etiam extantibus filiis legitimis, dummodo quintum ad congruam sustentationem non sufficiat, & fiat sine graui præiudicio legitimæ filiorum, probat Gutierrez. *vbi supra*, in quam sententiam propendimus, quidquid contrarium teneat Tellus in dict. l. 10. numer. 3. quem refert & contrectat Lara Cordubens. in dict. l. si quis à liberis. §. idem rescipisti, à num. 59. ff. de lib. agnosc.

Num. 54.

Ibi, in qua questione. His adde Matienz. in l. 8. gloss. 1. à num. 16. tit. 8. lib. 5. *recopilat.* & Azeued. *ibi* à numer. 10. Ioann. Gutierrez. lib. 2. *pract. questione* 109. & 110. & contra Couarr. hic præcitatum magis communiter sentiunt Doctores; vt refert Florez Diaz de Mena in *addit. ad Gam. dec. 346. versicul. secundò addc.* de quo vide Barbof. 4. *part. l. 1. numer. 77. versiculo ad perfectiorem autem, ff. solut. matrim.* & omnium nouissimè D. Ioann. del Castill. *de iust. cap. 62. numer. 109.* & his concinit quod actum est *suprà* n. 46. & 49. vbi diximus.

Num. 55.

Versiculo, sed verius. Ita testatur decifum Gom. *decisione* 225. num. 2. de quo D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 62. numer. 97.* vbi refert Zeuall. & Filliucium sic tenentes, & in materia plura adducit Giurba *dict. decisione* 5. ex num. 1.

Num. 56. usque ad 60.

Concluditur hic numer. 57. & 58. Quòd maioratus possessor teneatur alere & dotare fratres & sorores; & numer. 59. etiam si à primo maioratus institutore non descendant, idque profitetur Mier. 4. *parte de maiorat. questione* 28. numer. 13. & num. 35. & 36. extendit ad sororem iam nuptam, testans de communi Petr. Surd. *de aliment. tit. 1. questione* 25. à num. 15. Mat. Colerus *eodem tract. lib. 1. cap. 9.* P. Barbof. in l. 4. *parte, solut. matrim. ex numer. 125. & 130.* vbi optimè explicat, & querit, an hæc obligatio oriatur ex sanguinis cōiunctione, & an ex natura & obligatione maioratus, Ioann. Garç. *tract. de expens. cap. 3. numer. 34.* Costa *de remed. subsidiat.*

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xv. 189

Subsidiar. remedio 66. per totum, Molfel. ad consuet. Neapolit. part. 6. de iure dot. Giurb. ad consuetud. Mefan. capit. 3. gloss. 13. parte 1. ex numer. 57. idem decisione 45. num. 13. Vincent. de Franch. decisione 73. num. 4. & decisione 87. num. 12. & decisione 178. num. 7. & 13. Treuifan. decisione 22. num. 1. lib. 1. Fontan. tract. de pact. nupt. clauf. 5. gloss. 3. tom. 2. ex numer. 11. de quo decidendi tationem reddit auctor in calce huius operis numero 14. cuius sententiam veram & communem dicimus, & quodum in consulendo, sed in iudicando tenendam.

Num. 60. § 61.

REstè equidem, siue sorores sint consanguineæ, prout superius actum est, siue vterinæ tantum, Petr. Surd. *suprà* numero 16. & 17. Idem Coleurus numero 7. & siue exter frater vtrique coniunctus, Petr. Surd. *vbi suprà*, num. 24. de quo Fular. *de subst. questione 531. numero 100. Papon. consil. 24. lib. 1.*

Ampliatur primò in dote, *vt infrà* numero 62. & 63. Ampliatur secundò in sorore naturali, *vt infrà* num. 64.

Num. 62. § 63.

Superius numero 60. & 61. de alienationis sororibus vterinis præstandis actum est, nunc verò in dote idem concludir auct. quæ ad alimenta tantum necessaria est, potissimum, cum validum sit argumentum de dote ad alimenta, & econuerso, *vt suprà* num. 7. & hæc obligatio dotandi incumbit, siue soror sit vtrique coniuncta, siue ex larere patris, vel maris tantum, Ioan. Gutier. *tract. de tutel. parte 2. cap. 3. num. 34. P. Molin. tract. de iust. & iure, disputatione 124. versiculo cause. Scobar. de ratiocin. cap. 22. à numero 53. Cardinal. Mantic. de tact. & ambig. conuent. lib. 12. tit. 16. numero 23. & 33. Vincent. de Franch. decis. 26. n. 6.*

Obseruandum est primò, hoc procedere, quatenus frater est hæres, P. Barbof. *in l. 1. parte 4. numer. 127. ff. solut. matrim. Anton. Fab. lib. 5. Codicis, titulo 6. de dotis promissione, decisione 1. Fontan. tract. de pact. nupt. clauf. 3. gloss. 3. ex numer. 17. vol. 2. D. Ioann. del Castill. *suprà*.*

Secundò obseruandum est, vt hoc fiat iuxta modum alimentorum, vt est auctoris elementalis conclusio, & recensent P. Ribell. *lib. 5. de obligat. iust. questione 4. titulo de contract. dotalibus, num. 11. Fontan. vbi *suprà* num. 28.*

Quorum recepta sententia ampliatur etiam in clerico, qui de fructibus beneficij talem forem dotare tenetur, Barbof. *vbi *suprà* numer. 132. P. Azor. part. 2. moral. lib. 2. cap. 40. quest. 5. & 6. Molfel. ad cons. Neapolit. parte 5. questione 11. numer. 20. Giurba decisione 4. numer. 12. sed hoc iuxta dispositionem sacri Concilij sessione 25. cap. optandum. Fontan. de quo proximè ex num. 70.*

Num. 64.

DE hac re actum est *suprà* numer. 42. cum sequentibus.

Num. 65. § 66.

Sororem, vel fratrem spurium ex eadem matre alere tenetur. Mier. *1. parte, questione 2. numer. 112. de fratre, Barb. in l. 1. 4. parte, numer. 82. ff. solut. matrim. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 104. ex numer. 13. Lara in l. si quis à liberis. §. rescriptum, numer. 89. ff. de lib. agnosce. & de auo & aliis ascendentibus, Molin. *suprà* numer. 42. D. Ioann. del Castill. *vbi proximè*, P. Molin. *dist. dissertatione 616. num. 13* licet naturalibus tantum hoc tribuat, quorum sententia naturali tationi congruit, & sic tam in iudicando, quàm in consulendo tenenda est, de quo etiam per auct. *infrà* num. 68.*

Num. 67. & 68.

Praesens disputatio in praxi frequens est, in qua quidam existimant, fratrem maioratus possessorem, reneri præbere alimenta consobrinis filiis fratrum egentium, & econverso, ex adductis à Petro Surdo *trac̃t. de aliment. titulo 1. questione 28.* Marius Giurba *decisione 5. Sicilia*, ubi inter nepotem & amitam nemine discrepante votatum, fuisse alimenta præstanda à nepte amitæ. R. Mont. *decisione Arag. 16. num. 12.* ubi decisum.

Alij in contrarium sentiunt, ex traditis à Franch. *decisione 178. numero 3.* ubi refert iudicatum, quid si frater alebar fratrem, & mortuus est relicto hærede filio, hic non tenetur alere parvum, Petr. Barbof. *in l. 1. 4. parte, numer. 141. & 142. ff. solut. matrim.* Aluar. Valalc. *consultatione 1. Ioann. Garc. trac̃t. de expens. cap. 3. num. 35.* Hippolyt. *Rimin. consil. 777. lib. 7.* Lara *in l. si quis à liberis. §. idem rescripta, num. 108. ff. de lib. agnosc.* Mieres *trac̃t. de maiorat. 4. part. questione 28. numer. 31.* ubi in specie, & in utroque casu pro possessore maioratus respondit, P. Molin. *trac̃t. de iust. & iure, dist. disputatione 616. numer. 8. in fine*, ubi subdit auctorē cum Costa hic præcitato rectè sensisse, Don. Francisc. de Leon *decisione 27. numer. 10. tom. 1.*

Nos verò, etsi profiteremur hunc articulum difficilem esse, hanc vltimam partem probamus, tum quia ipsemet auct. veriorē dicit, & communem: tum etiam, quia iure communi inspecto, alēdi onus inter collaterales ultra primum gradum non porrigitur, & sic in Regia Audientia pro Marchione de Poza contra patrum, adiuvimus obtentum fuisse.

Num. 68. & 69.

Vide auct. *suprà numero 66.* Mier. 2. *parte de maior. questione 1. numer. 75.* idem 4. *parte, questione 28. numero 27.* P. Barbof. *in dist. l. 1. 4. part. numer. 137. ff. solut. matrim.*

Num. 70.

Hæc alimenta, quæ titulo egestatis debentur officio iudicis, peti debent; illa verò quæ ratione legitimæ debentur iure actionis, sicut & ipsa legitima, petenda sunt, hoc concludit auct. de quo *suprà numer. 6.* & id probant P. Molin. *dist. disputatione 616. numer. 9.* Petr. Surd. *de aliment. titulo 3. questione 1. Sess. decisione 26. numer. 15.* de quo larē per Giurb. *ad consuet. Mesan. cap. 7. gloss. 13. part. 1. per totum.*

Num. 71. & 72.

Prosequitur P. Molin. *ubi suprà numero 9.*

Num. 73.

P. Molin. *ubi sup. num. 10.*

Num. 74.

Hanc sententiam probant P. Molin. *de quo proximè, numer. 10.* Mier. *de maiorat. 4. part. quest. 28. à num. 13.*

Ab ea dissentiunt Petr. Surd. *trac̃t. de alum. titulo 4. questione 17.* Jacob. Menoch. *lib. 2. de arbitr. cent. 2. casu 170.* Ioseph. Ludovic. *decisione Perusin. 46. num. 6.*

Nos verò auctoris sententiam veriorē dicimus in specie de qua loquitur, idque ad vitanda iurgia saltem expedit.

Num.

Num. 75.

Hæc causa summarie tractanda est, sicque omnes agnoscunt, P. Molin. *de quo supra*, num. 11. D. Francisc. Salgad. *tract. de Regia protectione*, 3. *part.*, cap. 1. ex num. 1. Quare sententia pro alimentis lata, non obstante appellatione exequi debet, l. fin. ff. de appell. recipiend. ubi notant Doctor. solum Purpurat. in Imperium, num. 43. ff. de iur. iudic. omn. iudic. Gutierr. lib. 1. tract. cap. 106. Petr. Surd. *tract. de alim. priuileg.* 96. Matth. de Afflict. *decisione* 182. neque condemnatus ad alimenta prestanda auditur, nisi prius victori alimenta soluat, idem Salgad. *ubi supra* num. 2.

Hanc regulam declara, ut locum habeat quoad effectum suspensiuum tantum, non verò quoad deuolutiuum, D. Ioann. del Castill. lib. 3. *controu.* cap. 27. *num.* fin. Salgad. *ubi proxime*, num. 3. Giurba *ad consuetud. Mesan. dict. cap. 7. gloss. 15. numer. 12.* subdens, quòd à futuris alimentis appellatio suspensiuua non datur, à præteritis verò vtramque appellationem admittit, & num. 13. quæ dicantur futura.

Quorum retenta sententia, ampliatur primò, non solum quando alimenta ipsa petuntur, verum etiam quando eorum pars, veluti vestitus, habitatio, & similia, D. Francisc. Salgad. *ubi supra* num. 3.

Secundò ampliatur, ut procedat generaliter, scilicet quando proceditur principaliter, vel incidenter. D. Francisc. Salgad. *ubi proxime*, numero 8. & de his alimentis quæ incidenter petuntur, vide auct. *infra* cap. 16.

Limitatur primò, non habere locum, quando sententia est lata contra eum, qui petit alimenta, quia is potest appellare à sententia negatiua alimentorum, Don. Francisc. Salgad. *ubi supra* num. 18.

Limitatur secundò, quando alimenta petuntur à diuite, & non à paupere, quia tunc cessat causa, quæ celerem expeditionem desiderat, Zeuall. *quest. 897. num. 919. tom. 4. Salgad. numer. 9.*

Limitatur tertio, quando petuntur præteriti temporis, cum in his alimentis cesset ratio, ne quis fame pereat, Don. Francisc. Salgad. *numer. 10.* Giurb. *ad consuet. Mesan. cap. 7. gloss. 55. numer. 12.*

Limitatur quartò, quando iure actionis petuntur. Florez de Mena *pract. quest. 14. numer. 11.* cum pluribus relatis à Don Francisc. Salg. *de quo supra* num. 13.

Num. 76.

Licet autem sentiat Couarru. iudicem Ecclesiasticum cognoscere de causa alimentorum posse, etiam inter laicos; meritò tamen auctor id negat, quem refert & sequitur P. Molin. *dict. disputatione* 616. num. 11. in qua re semper obseruandè m̄ duximus, quòd si causa incidens est, iudex Ecclesiasticus cognoscere, & non aliàs potest, ex adductis à P. Thom. Sanchez *de matrim. tract. de iur. lib. 10. disputatione* 8 à num. 7. 15. tom. 3. ubi cum auctore hoc probat Bobadill. lib. 2. *politic. cap. 17. numer. 101.* qui loquitur in dote, & tenet quòd ratione incidentiæ, & non aliàs, iudex Ecclesiasticus cognoscere potest; disputat latè, & alias quæstiones adducit, Fontan. *tract. de pact. nupt. part. 1. clausula* 7. *consil. 55.*

Quid si pendente lite coram iudice Ecclesiastico pars petat alimenta coram seculari, vide Petr. Surd. *de alim. priuileg.* 10. à *numer. 5.* ubi asserit, quòd causa alimentorum non dependet à causa principali matrimonij, sed est diuersa, & ideo iudex laicus eo casu cognoscere poterit, Mier. 3. *part. de matrimonij questione* 15. à *num. 115* & refert decisum

cifum Afflict. decifione 152. per totam.

Num. 77.

His adde P. Molin. *vbi* *suprà* numer. 12. Sesse decifione 26. ex numer. 105. Cardinal. Tusc. tom. 1. lit. A. conclusione 28. numer. 7. & 8. Giurba decifione 5. numero 36. & 37. & ad consuet. c. 7. gloss. 13. numero 20.

Num. 78.

Vide Petr. Surd. de aliment. titul. fin. quest. 15. & l. libertus qui operarium. ff. de oper. lib. & auctoris sententia procedit, etiam si expressè iuri petendi alimenta renuntiasset, Barbos. in l. 1. parte 4. numer. 73. P. Surd. tract. de aliment. titulo 8. privilegio 57. numer. 19. Cardinal. Tusc. tom. 1. lit. A. conclusione 308. numer. 2. Zeuall. comm. questione 388. numer. 28. Pe-regrin. de fidei. artic. 36. num. 146. Giurb. decif. 5. numer. 35. *vbi* numer. 37.

CAPVT XVI.

Num. 1.

ADDE P. Molin. *dist. disput.* tione 616. numer. 13. P. Thom. Sanchez lib. 3. de matrim. *disput.* 26. num. 1.

Num. 2. & 3.

P. Thom. Sanchez *vbi* *suprà* numer. 2. & repetit auct. *infra* num. 15.

Num. 4. & 5.

Puribus adductis, id tenent Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 2. num. 28. Petr. Surd. tract. de aliment. quest. 1. num. 5.

Num. 6. vsque ad 14.

Prosequitur P. Thom. Sanchez *dist. disput.* tione 26. numer. 4. de quo Gutierr. lib. 2. *pract. questione* 1. numer. 2. & 3. Maxien. in l. 2. titulo 1. gloss. 4. numer. 2. lib. 5. recopilat. & ibi Azeued. numer. 6. P. Azor moral. lib. 5. cap. 20. versiculo *praterea*, & versiculo *leges civiles*, & cap. 25. versiculo *decimoterio* queritur, Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 2. num. 13 *vbi* numer. 1. vsque ad fin. Plura in materia recenset Franc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 2. *differentia* 7. ex numer. 38.

Num. 8.

His adde Matien. in *dist. gloss.* 4. numero 3. & 4. Gutierr. *dist. questione* 1. num. 5. Sanchez *dist. disput.* tione 25. numer. 2. Francisc. Molin. *vbi* *suprà* ex num. 52.

Num. 9 vsque ad 10.

Pures alios refert Gutierr. *dist. questione* 1. & id probat Francisc. Molin. *vbi* *suprà*, ex num. 62. & extendit ad filium iuxta legem Tauri *hic* *præcitata*, & numer. 16. loquitur de statuto irrogante famulis poenam, nubentibus cum filiabus & consanguineis dominorum.

Num. 16. vsque ad 21.

Licet auctoris sententia in puncto iuris vera sit, tamen in praxi contrarium obseruant Matien. lib. 5. titulo 1. gloss. 7. num. 5. Ioann. Gutierr. lib. 2. *pract. questione* 4. numer. 7. P. Thom. Sanchez lib. 3. de matrim. *disput.* tione 2. à numer. 5. Anguian. tract. de legibus lib. 3. *controuers.* 8. à numer. 15. *vbi* *disputat.*

Num.

Num. 21.

Vide *infra* loco hic præcitato, ubi ostensum erit.

Num. 22. usque ad 29.

Dubium est, utrum si illi, quibus in hac disputatione dictum est, quod alimenta, vel dotes debentur, semel integrè persoluta sint, eaque amittant, ac deveniant ad egestatem, sint iterum alia illis necessaria tradenda, in qua disputatione auctor hic num. 22. distinguit, quod aut dos, siue alimenta præstanda sunt ab eis, à quibus legitima debetur, aut ab aliis, qui legitimam non debebant. In priori casu, si culpa filiorum, eo quod luxuriosè ac parum sobriè vixerunt, amissa sint, non tenentur parentes alias dotes, neque alia alimenta tradere; & in dorè idem resoluunt P. Molin. *dist. de statuacione* 616. numer. 14. Menoch. *lib. 4. præsumptione* 192. n. 11. & *de arbitrariis casu* 182. numer. 57. M. Anton. Petegrin. *tract. de fideicom. articulo* 42. numer. 11. Petr. eodem *tract. questione* 8. numer. 457. Petr. Surd. *de aliment. titulo* 7. *questione* 7. *folio nobis* 231. Giurba omnino videndus *decisione* 6. *per totum*, Olasc. *decisione* 124. num. 8 & in legitima idem præpò omnes relati sentiunt, & alij, quos refert Cancer *lib. 1. variarum cap. 2. numer.* 27. Peregr. *ubi supra articulo* 36. numer. 146. Giurba *ad consuetudin. Mesim. cap. 2.* P. Molin. *ubi supra*. Vincent. Fufar. *de subst. questione* 536. numer. 7. Sed quamvis eadem ratio in assignatione alimentorù, quam in constitutione dotis, militare videatur, ex adductis *suprà cap. 15. num. 7.* tamen in præsentì diuersa censenda est, ut subiungit auctor *numer. 24.* eo quod magis sint debita alimenta, quam dos, cum illa à iure naturali proueniant, hæc verò à iure gentium

sint constituta, prout iudicatum dicit Olasc. *dist. disputatione* 124. num. 13. & refert Giurb. *ubi supra numero* 40. ideoque cum auctore & aliorum sententiis asseuerandum est, filio qui dolo, ac animi leuitate alimenta perdidit, per viam elemosynæ succurrendum esse. Et in specie eandem sententiam tener P. Surd. *dist. questione* 7. numer. 10. *versiculo in hac ego controuersia*, Mier. *tract. de maiorat. questione* 18. numer. 23. Giurb. *decisione* 5. num. 14.

In secundo autem casu, scilicet, quando sine culpa filiorum dotes & alimenta amissa fuerunt, communiter obleruant interpretes, parentes ad iterum dotandum, & alendum esse adstringendos, ex Peregrin. *dist. articulo* 42. numer. 28. Petr. Barbof. *in dist. 1. parte* 4. numer. 137. Menoch. *de arbit. casu* 182. numer. 57. & in legitima Giurba *dist. decisione* 5. numer. 39. P. Molin. *ubi supra*; Barbof. *num. 141.* Giurba *num. 39.* & *decisione* 6. *per totam*. Mier. 4. *parte de maiorat. questione* 28. *ex num. 23.*

Si verò dos, seu alimenta data essent ab eo, qui non est debitor legitimæ, magis controuersum est, ut per auct. *numero* 26. qui demum concludit, in *versiculo sed contrariam opinionem*, quod frater tenetur sororem iterum dotare, quæ casu, & non culpa, vel dolo dotem amisit, in qua opinione non satis firmus est, siquidem statim videtur illam corrigere in illis verbis, ibi, *idque quando agitur, & ibi, secus antè descendit erit.* de quo P. Mol. *ubi supra*, Petr. Surd. *de alim. dist. tit. 7. questione* 15. n. 11. P. Barbof. 4. *parte. 1. numero* 142. *ff. solut. matrim.* Colet. *tract. de aliment. lib. 1. cap. 2. num. r.* 28. & in omni euentu consultius est, quod tradit auctor *infra num. 28.* à quo idem transcripsit P. Molin. *dist. numero* 14.

nistrari, Ricc. in addit. ad Franch. decisione 614. idem collect. 317. tom. 7. Mar. Giurb. ad consuetud. Mesan. cap. 7. gloss. 13. parte 1. num. 40. quæ ratio maximè con-
ducit ad impediendam cautionem, vel
satisfactionem in casu succumbentia, de
quo inferius num. 43.

Verficulo, Ab aliis; Contrarium defendit D. Ioann. del Castill. dist. cap. 27. num. 71. de quo infra.

Num. 42. 43. & 44.

His adde Surd. de aliment. titul. 1. questione 125. Franchis decisione 336. numer. 5. Stephan. Gratian. dist. cap. 236. ex num. 32. Pasc. de viribus patr. poss. part. 2. cap. 2. num. 64.

Sed Don Ioann. del Castill. dist. numer. 71. ab hac sententia recedit, sub-
dens quòd cum in causa succumbentia
filius non tenetur præstita alimenta
restituere, frustranea erit hæc cautio.

Ego tanè dicerem, cum qui est in
possessione alimenta percipiendi, non
teneri prædictam cautionem præstare,
reliquos verò eam existimo præstare
teneri, saltim iuratoriæ, quòd ea re-
stituerint, quando commodè potue-
rint, si succubuerint, etiam si sint in
quasi possessione tituli, vnde ea debentur,
atque in primis, si dolosè illa peti-
uerunt, & acceperunt, scientes sibi
non deberi, tunc dubitandum non est,
in conscientia & in exteriori foro teneri
illa restituere, tanquam iniuste,
formaliter & materialiter accepta, &
comprobat ex l. 1. & 2. ff. si mul. vent.
nom. At verò si illa acceperunt, & peti-
uerunt bona fide, arbitantes sibi de-
beri, maximè post ortam controuer-
siam, tunc censemus, quòd ea quando
commodè potuerint, tenentur resti-
tuere; neque enim iustitia patitur,
ut quis illa omnino indebita aliter
præstare cogatur, quàm sub tali con-
ditione, præstita priùs de restituendo

iuratoria cautione; sic concludit P.
Molin. dist. disputatione 616. numer. 15.
versiculo vtram, vbi ad textum in l. 1. §.
inerept. ff. si mul. vent. nonine. & ad textum
in l. vltim. C. de ordin. cognit. exactè re-
spondit, de qua re plura recenset P.
Ioann. Fontan. tract. de pact. nupt. 4. parte
gloss. 18. claus. 15. num. 79. & 80. & pro do-
ctrina Barr. de qua hic numer. 44. vide
Giurba de eis. 4. per totam.

Num. 45.

Idem probant D. Ioann. del Castill.
dist. cap. 27. numer. 70. Petr. Surd. de
aliment. titulo 1. questione 113. per totam.
Steph. Gratian. dist. cap. 236. num. 41. Fon-
tan. de pact. nupt. parte 4. laus. 6. glossa 2. v.
30. vbi numer. 34. se vidisse refert in Re-
gio Archiuo quandam decisionem in
terminis.

Et auctoris sententia ampliatur, pri-
mò etiam in minore. Botta consil. 64.
num. 13.

Secundò ampliatur, etiam si vxor
lite pendente alimenta petiuit, ut per
Gallum in præcitarum. qui in hac spe-
cie loquitur. Ratio omnium prædi-
ctorum est, quia actio contra renun-
tiantem stat in cognitione causæ, qua
durante, manet in suo sensu contra-
ctus, & deficit ille boni iuris fumus,
qui in horum alimentorum præsta-
tione iura desiderant, ut supra nu-
mer. 37. sic nouissimè explicat Marr.
tract. de successione legal. tom. 2. 4. parte, que-
stione 18. artic. 7. numer. 13. Quare ex præ-
dictis ab auctoris sententia recedi non
oportet.

Num. 46.

Hoc est de mente omnium scri-
bentium, ut post auctore recenset
Petr. Surd. de aliment. titulo 1. quest.
112. num. 30. Stephan. Gratian. dist. cap.
236. num. 31. & 32. Marefc. lib. 2. variatum,
cap.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xvij. 197

cap. 83. numer. 19. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. glossa 2. parte 4. numer. 23. & 24. de quibus actum est supra numero 37. & an in filiis sit necessaria probatio inopix, vide D. Ioann. del Castell. dict. cap. 27. numer. 4. Fontan. ubi pronunt. n. 25. ubi de quantitate huius inopix, quod iudicis arbitrio relinquendum ex auctore, atque aliis grauissimis censet.

Num. 47.

His adde idein tenentes, Menoch. consil. 35. num. 35. lib. 1. Portolad Molin. verbo alimenta, numer. 24. Stephan. Gratian. cap. 55. num. 53. Alex. Trintazinq. lib. 1. variarum, titulo de aliment. resolutione 1. numero 46. D. Ioann. del Castell. de quo proximè, numero 25. Marefcot. lib. 2. variarum, cap. 83. numero 12. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. glossa 2. parte 3. num. 64. & 65. Videndus etiam numer. 68. ubi plura scitu digna, pro instructione iudicum circa prædicta, obser-

uat P. Molin. ubi supra, num. 59.

CAPVT XVII.

Ibi, ubi agitur de facultate Regia, vers. si voluerit, & ibi, & non dicendo quod masculus. Nota quòd si masculus in institutione maioratus præferitur feminæ, eo ipso femina admissa censetur, quod intellige in defectu masculorum, quia natura prælationis non est excludere in perpetuum, sed suspendere donec masculi extarent; quare ex natura comparatiuorum successiue lis est, Socin. consil. 19. numero 5. & 20. lib. 1. & referunt, Collegium Ticinense pro Tribultiis à numer. 63. Aluar. tract. de coniect. menti. defuncti, lib. 4. cap. 2. numer. 36. pro qua solidissima conclusione vide l. filius. §. pater cum filia. ff. de legat. 2. l. 1. §. si mater. ff. ad Tertul. l. 2. ff. qui pot. in pig. hab. Reliqua verò ad præsens caput spectantia prosequemur inferiùs, ubi loculenter tractari debent.

Num. 49.

Adde *supradict.* num. 46. & *infra* cap. 16. numer. 32. & an prædicta alimenta de quinto bonorum, an verò tamquam æs alienum de tota hæreditate deducenda sint, vide Ayor. *tract. de partit. 2. parte, questione 7.* vbi concludit deduci debere de quinto, iuxta *leg. 9. & 10. Tauri*, & ita refert decisum.

Num. 50. & 51.

Prosequitur Ioann. Gutierr. *lib. 2. præf. quest. 107.*

Num. 52. vsque ad 54.

Actum est in præfenti, vtrum parens possit relinquere filiis spuris alimenta ultra quintum, si quintum ad illa non sufficiat; in qua questione quòd debeantur, probant Gregor. *in l. 8. titulo 13. part. 6.* Anton. Gom. *in l. 9. & 10. Tauri, numer. 41.* Dieg. Perez *in l. 22. tit. 3. lib. 1. ordinam.* qui loquitur in filio clerici. Gutierr. *lib. 2. præf. questione 109. in fine.* P. Molin. *lib. 1. de iust. & iure, dissertatione 168. lit. D.* Zeuall. *tom. 3. commun. questione 757. numer. 24.* & melius *quest. 779. à numer. 73.* Matienz. *lib. 5. titul. 8. recopil. 11. gloss. 1. numero 8.* Ioann. Garç. *tract. de expens. cap. 3. numer. 28.* subdens, hoc procedere, quoties filij legitimi non extant; sed quòd procedat etiam extantibus filiis legitimis, dummodo quintum ad congruam sustentationem non sufficiat, & fiat sine graui præiudicio legitimæ filiorum, probat Gutierr. *vbi supra*, in quam sententiam propendimus, quidquid contrarium teneat Tellus *in dict. l. 10. numer. 3.* quem refert & contrectat Lara Cordubens. *in dict. l. si quis à liberis §. idem rescipit, à num. 59. ff. de lib. agnosc.*

Num. 54.

Ibi, in qua questione. His adde Matienz. *in l. 8. gloss. 1. à num. 16. titulo 8. lib. 5. recopilat.* & Azcued. *ibi à numer. 10.* Ioann. Gutierr. *lib. 2. præf. questione 109. & 110.* & contra Couarr. *hic præcitatum* magis communiter sentiunt Doctores; vt refert Florez Diaz de Mena *in addit. ad Gam. dec. 346. versicul. secundò addc.* de quo vide Barbof. 4. parte l. 1. numer. 77. versiculo ad perfectam autem. *ff. solut. matrim.* & omnium nouissimè D. Ioann. del Castill. *dict. cap. 62. numer. 109.* & his concinit quod actum est *suprà* n. 46. & 49. vbi diximus.

Num. 55.

Versiculo, sed verius. Ita testatur decisum Gam. *decisione 125. num. 2.* de quo D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 62. numer. 97.* vbi refert Zeuall. & Filiucium sic tenentes, & in materia plura adducit Giurba *dict. decisione 5. ex num. 1.*

Num. 56. vsque ad 60.

Concluditur *hic numer. 57. & 58.* quòd maioratus possessor tenetur alere & dotare fratres & sorores; & *numer. 59.* etiam si à primo maioratus institutore non descendant, idque profutur Mier. 4. parte de maiorat. *questione 28. numer. 13.* & *num. 35. & 36.* extendit ad sororem iam nuptam, testans de communi Petr. Surd. *de aliment. titul. 1. questione 25. à num. 35.* Mat. Colerus *eodem tract. lib. 1. cap. 9.* P. Barbof. *in l. 1. 4. parte, solut. matrim. ex numer. 125. & 130.* vbi optimè explicat, & querit, an hæc obligatio oriatur ex sanguinis cõiunctione, & an ex natura & obligatione maioratus, Ioann. Garç. *tract. de expens. cap. 3. numer. 34.* Costa *de remed. subsidiar.*

subsidiar. remedio 66. per totum, Molfel. ad consuet. Neapolit. part. 6. de iure dot. Giurb. ad consuetud. Mesin. cap. 3. gloss. 13. parte 1. ex numer. 57. idem decisione 45. num. 13. Vincent. de Franch. decisione 73. num. 4. & decisione 87. num. 12. & decisione 178. num. 7. & 13. Trevisan. decisione 22. num. 1. lib. 1. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 3. tom. 2. ex numer. 11. de quo decidendi rationem reddit auctor in calce huius operis numero 14. cuius sententiam veram & communem dicimus, & quodum in consulendo, sed in iudicando tenendam.

Num. 60. § 61.

RECTè equidem, siue sorores sint consanguineæ, prout superius actum est, siue vterinæ tantum, Petr. Surd. *suprà* numero 16. & 17. Idem Coleus numer. 7. & siue ex ter frater utriusque coniunctus, Petr. Surd. *ubi* *suprà*, num. 24. de quo Fular. de subst. questione 531. numero 100. Papon. consil. 24. lib. 3.

Ampliatur primò in dote, ut *infra* numero 62. & 63. Ampliatur secundò in sorore naturali, ut *infra* num. 64.

Num. 62. § 63.

SUPERIUS numero 60. & 61. de alimentis sororibus vterinis præstatis actum est, nunc verò in dote idem concludit auct. quæ ad alimenta tantum necessaria est, potissimum, cum validum sit argumentum de dote ad alimenta, & econverso, ut *suprà* num. 7. & hæc obligatio dotandi incumbit, siue soror sit utriusque coniuncta, siue ex latere patris, vel matris tantum, Ioan. Gutier. tract. de iurel. parte 2. cap. 3. num. 34. P. Molin. tract. de iust. & iure, disputatione 224. versiculo causæ. Scobar. de ratiocin. cap. 22. à numero 53. Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. comment. lib. 12. tit. 16. numero 23. & 33. Vincent. de Franch. decis. 16. n. 6.

Observandum est primò, hoc procedere, quatenus frater est hæres, P. Barbof. in l. 1. parte 4. numer. 127. ff. solut. matrim. Anton. Fab. lib. 5. Codicis, titulo 6. de dotis promissione, decisione 1. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 3. gloss. 3. ex numer. 17. vol. 2. D. Ioann. del Castill. *suprà*.

Secundò observandum est, ut hoc fiat iuxta modum alimentorum, ut est auctoris elementalis conclusio, & recensent P. Ribell. lib. 5. de obligat. iust. questione 4. titulo de contract. dotatilibus, num. 11. Fontan. *ubi* *suprà* num. 28.

Quorum recepta sententia ampliatur etiam in clerico, qui de fructibus beneficii talem sororem dotare tenetur, Barbof. *ubi* *suprà* numer. 132. P. Azor. part. 2. moral. lib. 2. cap. 40. quest. 5. & 6. Molfel. ad cons. Neapolit. parte 5. questione 11. numer. 20. Giurba decisione 4. numer. 12. sed hoc iuxta dispositionem sacri Concilij sessione 25. cap. optandum. Fontan. de quo proximè ex num. 70.

Num. 64.

DE hac re actum est *suprà* numer. 42. cum sequentibus.

Num. 65. § 66.

SOROREM, vel fratrem spurium ex eadem matre alere tenetur. Mier. 2. parte, questione 2. numer. 112. de fratre, Barb. in l. 1. 4. parte, numer. 82. ff. solut. matrim. D. Ioann. del Castill. tom. 5. contron. cap. 104. ex numer. 13. Lara in l. si quis à liberis. §. rescriptum, numer. 89. ff. de lib. agnosc. & de auo & aliis ascendentibus, Molin. *suprà* numer. 42. D. Ioann. del Castill. *ubi* proximè, P. Molin. dicit disputatione 616. nrm. 13. licet naturalibus tantum hoc tribuat, quorum sententia naturali rationi congruit, & sic tam in iudicando, quàm in consulendo tenenda est, de quo etiam per auct. *infra* num. 68.

Num. 67. & 68.

Praesens disputatio in praxi frequens est, in qua quidam existimant, fratrem maioratus possessorem, teneri præbere alimenta consobrinis filiis fratrum egentium, & econverso, ex adductis à Petro Surdo *tract. de aliment. titulo 1. questione 28.* Marius Giurba *decisione 5. Siciliae*, ubi inter nepotem & amitam nemine discrepante votatum, fuisse alimenta præstanda à nepte amita. R. Mont. *decisione Arag. 16. num. 12.* ubi decisum.

Alij in contrarium sentiunt, ex traditis à Franch. *decisione 178. numero 3.* ubi refert iudicatum, quid si frater alebat fratrem, & mortuus est relicto hærede filio, hic non tenetur alere patrum, Petr. Barbof. *in l. 1. 4. parte, numer. 141. & 142. ff. solut. matrim.* Aluar. Valat. *consultatione 1. Ioann. Garc. tract. de expens. cap. 3. num. 35.* Hippolyt. *Rimin. consil. 777. libi 7.* Lara *in l. si quis æt liberis, §. idem rescriptis, num. 108. ff. de lib. agnosc.* Mieres *tract. de maiorat. 4. part. questione 28. numer. 31.* ubi in specie, & in utroque casu pro possessore maioratus respondit, P. Molin. *tract. de iust. & iure, dist. 1. disputatione 616. numer. 8. in fine*, ubi subdit auctorē cum Costa hīc præcitato rectē sensisse, Don; Francisc. de Leon *decisione 27. numer. 10. tom. 1.*

Nos verò, etsi profiteamur hunc articulum difficilem esse, hanc ultimam partem probamus, tum quia ipsamet auct. vetiorem dicit, & communem: tum etiam, quia iure communi inspecto, alēdi onus inter colla terales ultra primum gradum non porrigitur, & sic in Regia Audientia pro Marchione de Poza contra patrum, adiuvimus obtentum fuisse.

Num. 68. & 69.

Vide auct. *suprà numero 66.* Mier. 2. *parte de maior. questione 1. numer. 75.* idem 4. *parte, questione 28. numero 27.* P. Barbof. *in dist. l. 1. 4. part. numer. 137. ff. solut. matrim.*

Num. 70.

Hæc alimenta, quæ titulo egestatis debentur officio iudicis, peti debent; illa verò quæ ratione legitimæ debentur iure actionis, sicut & ipsa legitima, petenda sunt, hoc concludit auct. de quo *suprà numer. 6.* & id probant P. Molin. *dist. disputatione 616. numer. 9.* Petr. Sured. *de aliment. titulo 3. questione 1. Sesse decisione 26. numer. 14.* de quo latè per Giurb. *ad consuet. Mejan. cap. 7. gloss. 13. part. 1. per totum.*

Num. 71. & 72.

Prosequitur P. Molin. *ubi suprà numero 9.*

Num. 73.

P. Molin. *ubi sup. num. 10.*

Num. 74.

Hanc sententiam probant P. Molin. *de quo proximi, numero 10.* Mier. *de maiorat. 4. part. quest. 28. à num. 13.*

Ab ea dissentiunt Petr. Sured. *tract. de alim. titulo 4. questione 17.* Iacob. Menoch. *lib. 2. de arbitr. cent. 2. casu 170.* Ioseph. Ludovic. *decisione Perusin. 46. num. 6.*

Nos verò auctoris sententiam veteriorem dicimus in specie de qua loquitur, idque ad vitanda iurgia saltim expedit.

Num.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xv. 191

Num. 75.

Hæc causa summarie tractanda est, sicque omnes agnoscunt, P. Molin. de quo *suprà*, num. 11. D. Francisc. Salgad. tract. de Regia protectione, 3. parte, cap. 1. ex num. 1. Quare sententia pro alimentis lata, non obstante appellatione exequi debet, l. fin. ff. de appell. recipiend. vbi notant Doctor. scilicet Purpurat. in Imperium, num. 43. ff. de iur. iudic. omn. iudic. Gutier. lib. 1. tract. cap. 106 Petr. Surd. tract. de alim. priuileg. 96. Matth. de Afflict. decisione 182. neque condemnatus ad alimenta præstanda auditur, nisi prius victori alimenta soluat, idem Salgad. vbi *suprà* num. 2.

Hanc regulam declara, vt locum habeat quoad effectum suspensiuum tantum, non verò quoad deuolutiuum, D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 27. numer. fin. Salgad. vbi proxime, numer. 3. Giurba ad consuetud. Mesan. dict. cap. 7. gloss. 15. numer. 12. subdens, quòd à futuris alimentis appellatio suspensiuua non datur, à præteritis verò vtramque appellationem admittit, & num. 13. quæ dicantur futura.

Quorum retenta sententia, ampliatur primò, non solum quando alimenta ipsa petuntur, verum etiam quando eorum pars, veluti vestitus, habitatio, & similia, D. Francisc. Salgad. vbi *suprà* num. 3.

Secundò ampliatur, vt procedat generaliter, scilicet quando proceditur principaliter, vel incidenter. D. Francisc. Salgad. vbi proxime, numero 8. & de his alimentis quæ incidenter petuntur, vide auct. *infra* cap. 16.

Limitatur primò, non habere locum, quando sententia est lata contra eum, qui petit alimenta, quia is potest appellare à sententia negatiua alimentorum, Don. Francisc. Salgad. vbi *suprà* num. 18.

Limitatur secundò, quando alimenta petuntur à diuite, & non à paupere, quia tunc cessat causa, quæ celerem expeditionem desiderat, Zewall. *quest.* 897. num. 919. tom. 4. Salgad. numer. 9.

Limitatur tertio, quando petuntur præteriti temporis, cum in his alimentis cesset ratio, ne quis fame pereat, Don. Francisc. Salgad. numer. 10. Giurb. ad consuet. Mesan. cap. 7. gloss. 55. numero 12.

Limitatur quartò, quando iure actionis petuntur. Florez de Mena *pract. quest.* 14. numer. 11. cum pluribus relatis à Don Francisc. Salg. de quo *suprà* num. 13.

Num. 76.

Licet autem sentiat Couarru. iudicem Ecclesiasticum cognoscere de causa alimentorum posse, etiam inter laicos; meritò tamen auctor id negat, quem refert & sequitur P. Molin. *dict. disputatione* 616. num. 11. in qua re semper obseruandi m̃ duximus, quòd si causa incidens est, iudex Ecclesiasticus cognoscere, & non aliàs potest, ex adductis à P. Thom. Sanchez de *matrim. tract. de matr. lib. 10. disputatione* 8. à num. 15. tom. 3. vbi cum auctore hoc probat Bobadill. lib. 2. *politic. cap.* 17. numer. 101. qui loquitur in dote, & tenet quòd ratione incidentiæ, & non aliàs, iudex Ecclesiasticus cognoscere potest; disputat latè, & aliàs quæstiones adducit, Fontan. tract. de *pañ. nupt. part. 1. clausula* 7. *consil.* 55.

Quid si pendente lite coram iudice Ecclesiastico pars petat alimenta coram seculari, vide Petr. Surd. de *al. ment. priuileg.* 10. à numer. 5. vbi asserit, quòd causa alimentorum non dependet à causa principali matrimonij, sed est diuersa, & ideo iudex laicus eo casu cognoscere poterit, Mier. 3. *part. de maioratu questione* 15. à num. 115 & refert decimum

cifum Afflict. decifione 152. per totam.

Num. 77.

His adde P. Molin. *vbi* *suprà* numer. 12. Sesse decifione 26. ex numer. 105. Cardinal. Tusc. tom. 1. lit. A. conclusione 28. numer. 7. & 8. Giurba decifione 5. numer. 36. & 37. & ad consuet. c. 7. gloss. 13. numero 20.

Num. 78.

Vide Petr. Surd. de aliment. titul. fin. queil. 15. & L. libertus qui operatum. ff. de oper. libert. & auctoris sententia procedit, etiam si expressè iuri petendi alimenta renuntiasset, Barbos. in l. 1. parte 4. numer. 73. P. Surd. tract. de aliment. titulo 8. privilegio 57. numer. 19. Cardinal. Tusc. tom. 1. lit. A. conclusione 308. numer. 2. Zcuall. comm. questione 388. numer. 28. Pe-regrin. de fideic. artic. 36. num. 146. Giurb. decif. 5. numer. 35. *vbi* numer. 37.

CAPVT XVI.

Num. 1.

ADDE P. Molin. dist. disputatio-
tione 616. numer. 13. P. Thom.
Sanchez lib. 3. de matrim. di-
sput. 26. numer. 1.

Num. 2. & 3.

P. Thom. Sanchez *vbi* *suprà* numer. 2.
& repetit auct. *infr.* numer. 15.

Num. 4. & 5.

Plunibus adductis, id tenent Fon-
tan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 2.
num. 28. Petr. Surd. tract. de aliment. quest. 1.
num. 5.

Num. 6. vsque ad 14.

Prosequitur P. Thom. Sanchez
dist. disputatio 26. numer. 4. de quo
Gutierr. lib. 2. pract. questione 1. numer. 2. &
3. Marienz in l. 2. titulo 1. gloss. 4. numer. 2.
lib. 5. recopilat. & ibi Azuced. numer. 6. P.
Azor moral. lib. 5. cap. 20. versiculo præterea,
& versiculo leges civiles, & cap. 25. versu-
culo decimosertio queritur, Fontan. tract. de
pact. nupt. claus. 4. gloss. 2. num. 13 *vbi* numer.
1. vsque ad fin. Plura in materia re-
censet Franc. Molin. tract. de rit. nupt. lib.
2. differentia 7. ex numer. 38.

Num. 8.

His adde Marienz. in dist. gloss. 4.
numero 3. & Gutierr. dist. questio-
ne 1. num. 5. Sanchez dist. disputatio 25.
numer. 2. Franc. isc. Molin. *vbi* *suprà* ex
num. 52.

Num. 9 vsque ad 10.

Plures alios refert Gutierr. dist.
questione 1. & id probat Francisc.
Molin. *vbi* *suprà*, ex num. 62. & extendit
ad filium iuxta legem Tauri hinc præ-
citatum, & numer. 16. loquitur de sta-
tuto irrogante famulis pœnam, nu-
benibus cum filiabus & consanguini-
cis dominorum.

Num. 16. vsque ad 21.

Licet auctoris sententia in puncto
iuris vera sit, tamen in praxi con-
trarium obseruant Marienz lib. 5. titulo
1. gloss. 7. num. 5. Ioann. Gutierr. lib. 2. pract.
questione 4. numer. 7. P. Thom. Sanchez
lib. 3. de matrim. disputatio 2. à numer. 5.
Anguian. tract. de legibus lib. 3. controuers. 8.
à numer. 15. *vbi* disputat.

Num.

Num. 21.

Vnde *infra loco hic præcavato*, ubi ostensum erit.

Num. 22. usque ad 29.

Dubium est, vtrum si illi, quibus in hac disputatione dictum est, quod alimenta, vel dotes debentur, semel integrè persoluta sint, eaque amittant, ac deveniant ad egestatem, sint iterum alia illis necessaria tradenda, in qua disputatione auctor *hic num. 22.* distinguit, quod aut dos, siue alimenta præstanda sunt ab eis, à quibus legitima debetur, aut ab aliis, qui legitimam non debebant. In priori casu, si culpa filiorum, eo quod luxuriosè ac parum sobriè vixerunt, amissa sint, non tenentur parentes alias dotes, neque alia alimenta tradere; & in dotè idem resoluunt P. Molin. *dist. de disputatione 616. numer. 14.* Menoch. lib. 4. *presumptione 192. n. 11. & de arbitrariis casu 182. numer. 57.* M. Anton. Peregrin. *tratt. de fideicom. articulo 42. numer. 11.* Petr. eodem *tratt. questione 8. numer. 457.* Petr. Surd. *de aliment. titulo 7. questione 7. folio nobis 231.* Giurba omnino videndus *decisione 6. per totum, Olasc. decisione 124. num. 8* & in legitima idem præpò omnes relati sentiunt, & alij, quos refert Cancer lib. 1. *variarum cap. 2. numer. 27.* Peregr. *ubi supra articulo 36. numer. 146.* Giurba *ad consuetudin. Mesan. cap. 2.* P. Molin. *ubi supra.* Vincent. Fufar. *de subst. questione 536. numer. 7.* Sed quamvis eadem ratio in assignatione alimentorum, quam in constitutione dotis, militare videatur, ex adductis *suprà cap. 15. num. 7.* tamen in præsentì diuersa censenda est, vt subiungit auctor *numer. 24.* eo quod magis sint debita alimenta, quam dos, cum illa à iure naturali proueniant, hæc verò à iure gentium

sint constituta, prout iudicatum dicit Olasc. *dist. de disputatione 124. num. 13.* & refert Giurb. *ubi supra numero 40.* ideoque cum auctore & aliorum sententiis asseuerandum est, filio qui dolo, ac animi leuitate alimenta perdidit, per viam elemosynæ succurrendum esse. Et in specie eandem sententiam tenet P. Surd. *dist. questione 7. numer. 10. versiculo in hac ego controuersus*, Mier. *tratt. de maiorat. questione 18. numer. 23.* Giurb. *decisione 5. num. 14.*

In secundo autem casu, scilicet, quando sine culpa filiorum dotes & alimenta amissa fuerunt, communiter obleruant interpretes, parentes ad iterum dotandum, & alendum esse adstringendos, ex Peregrin. *dist. articulo 42. numer. 28.* Petr. Barbof. *in dist. 1. parte 4. numer. 137.* Menoch. *de arbitr. casu 182. numer. 57.* & in legitima Giurba *dist. decisione 5. numer. 39.* P. Molin. *ubi supra, Barbof. num. 141.* Giurba *num. 39. & decisione 6. per totam.* Mier. 4. *parte de maiorat. questione 18. ex num. 23.*

Si verò dos, seu alimenta data essent ab eo, qui non est debitor legitimæ, magis controuersum est, vt per auct. *numero 26.* qui denuum concludit, *in versiculo sed contrariam opinionem*, quod frater teneret sororem iterum dotare, quæ, casu, & non culpa, vel dolo dotem amisit, in qua opinione non satis firmus est, siquidem statim videtur illam corrigere in illis verbis, *ibi, idque quando agitur, & ibi, secus autè ducendū erit.* de quo P. Mol. *ubi supra*, Petr. Surd. *de alim. dist. tit. 7. questione 15. n. 11.* P. Barbof. 4. *parte, l. 1. numero 142. ff. solut. matrim.* Coler. *tratt. de aliment. lib. 1. cap. 2. numer. 28.* & in omni euentu consultius est, quod tradit auctor *infra num. 28.* à quo idem transcripsit P. Molin. *dist. numero 14.*

Num. 29. vsque ad 38.

Interim dum lis pendet, & causa integre diffinita non est, cogendus est reus tribuere auctori competentia alimenta, quibus se sustentet, & litem prosequatur, & in patre id concludit auctor *hic ex numero 30. vbi numero 31. ampliat in filio emancipato, & num. 32. in filiis legitimatis, & numero 33. in eo qui in utero est, & numero 34. in nepotibus, & num. 35. in fratribus, idque efficiendum, quando alimenta petens, vnam sententiam in sui fauorem haberet, iuxta interpretationem textus in l. si instituta. §. de in officio so. ff. de inoffic. test. prout subiungit auctor *hic num. 30. & aliis relatis obseruat D. Francisc. Salgad. tr. ult. de regia protectione, tom. 2. parte 3. cap. i. num. 14. & 15.* Nos verò contrarium censemus, & ideo, quamuis sententia deficiat, alimenta ac sumptus litis debentur, dummodo alimentarius copulatiuè præsumptionem boni iuris probet, & paupertatem, prout cum auctore *num. 35. & 37. omnes interpretes modetiores agnoscunt, P. Molin. vbi supra, num. 15. Rota per Farin. decisione 907. nouiter nouissim. Ricc. collect. 3117. Petr. Surd. tr. ult. de aliment. titulo 1. questione 112. numer. 27. D. Ioann. del Castill. tom. 3. controu. cap. 27. numer. 13. & 58. & 63. & 68. à quo nemo dissentit, ex Fontan. tr. ult. de pass. nupt. clausul. 6. gloss. 2. parte 4. numer. 26. Rota per Ludouic. decisione 189. vbi addit. & iterum decisione 524. Paz tr. ult. de Tenu. cap. 46. vbi his concurrentibus alimenta deberi in iudicio tenetur affirmat Mier. 4. parte de maiorat. quest. 37. num. 31. dicens in hoc puncto non posse dari certam regulam, quia dependet à iusta causa, quam habet is, qui litigat, & tandem concludit, quòd si quis litigat super bonis maioratus, & habet vnam sententiam pro se, &**

aliam sententiam contrariam, difficile ei alimenta debeti, & præsumptio boni iuris debet esse vrgens, non leuis D. Ioann. del Castill. vbi supra. Fontan. num. 27. vsque ad num. 30. vbi in eadem causa nec sufficeret in diuersa, ex Ricc. dict. collect. ar. 3117. vbi signanter, quid de naturalibus, si contentio est, vtrum sint filij necne, vide Stephan. Gratian. lib. 3. discept. cap. 567. ex num. 23. Pett. Barbosa. in l. 1. parte 1. numer. 58. & 59. ff. solut. matrim. & de filio, qui renuntiavit paternæ hereditati, Ioann. Zeuall. consil. 713. idem Gratian. cap. 236. & lib. 1. discept. cap. 33. ex numero 27. D. Ioann. del Castill. dict. lib. 3. cap. 27. num. ... & de materia textus in dict. §. de inofficio so, vide Aluar. Valasc. consultatione 1. Odo-fred. in l. 2. C. de aend. liber. Ifernica in errar. consil. Neapolit. litt. F. verbo frater primogenitus. Siluanus omnino legendus consil. 33. numer. 12. vsque ad fin. lib. 1. Ioann. Garç. tr. ult. de expensu 3. part. num. 35. Hippolyt. Rimin. consil. 777. lib. 7. Giub. decisione 107. Mont. decisione 11. Iacob. Menoch. de arbit. lib. 1. questione 35. Alex. Trentazin. lib. 1. variatum. titul. de aliment. resolut. 1. vbi plures adducit questiones.

His addendum censemus, quòd alimenta, de quibus mentio est in dict. §. de inofficio so, non debentur aduersario litiganti, extra casus prædictos; nemo enim si contendit cum paupere aduersario, ad id tenetur. *l. Imperatores. ff. de tutel. per quem textum id notant Couar. pract. cap. 6. num. 6. in principio. Aluar. Valasc. consultatione 1. numer. 6. Subdens non meminisse postquam in forensibus controuersis vltra annos triginta versatus fuisset, quòd contrarium esset iudicatum; & numer. 5. id ampliat tam in criminalibus, quam in ciuilibus causis, de quo Petr. Surd. tr. ult. de alm. titul. 1. questione 110. ex numero. 1. D. Ioann. del Castill. d. lib. 3. cap. 27. ex numero 52. Rota Roman. per Farinac. decisione 260.*

2. parte

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xvj. 195

2. parte, in nouiss. Anton. Fab. lib. 5. Codic. titul. 8. de rei uxori. actione, definitione 26. in fine. Anton. Monach. decisio 5. numero 1. Fontan. latius tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 5. gloss. 8. part. 12. ex numer. 42. vbi num. 44. et si in prima instantia contrarium fuit obtentum, tandem in secunda & tertia, partem succubuisse affirmat, & pro hac sententia decusum fuisse testatur, à qua tam in iudicando, quàm in consulendo non recedas; vidimus etiam sic obseruari.

Quid de bonis sequestratis lite pendente, vide Mier. de maiorat. 3. parte, quest. 7. ex num. 37.

Num. 38.

IN hanc sententiam omnes propendunt, vide Papon. art. 3. tit. 1. lib. 18. Milanens. decisio 16. numer. 15. & 18. Stephan. Gratian. 1. 2. discept. fuenf. cap. 236. numer. 25. cum sequentibus. Ioann. Bapt. Costa de rem. subjid. remedio 100. num. 8. & sic fuisse obtentum Cathalonix, testatur Fontan. tract. de pact. nupt. clausul. 6. gloss. 1. parte 3. num. 77. & 78.

Quod ampliatur in quocumque iudicio, siue possessorio, siue petitorio. Stephan. Gratian. de quo proxime.

Num. 39.

Ibi, summariam informationem. Rectè summariè, non plenè, quia incidenter de filiatione tractatur, & ideo si fuerit compertum ex fama, aut ex vnico teste, omni exceptione maiori, vt infra n. 40. vel etiam ex iuramento alimentis petentis, vnà cum aliis coniecturis, quæ cum iuramento actoris tantam fidem faciunt, quantum vnus testis omni exceptione maior, cogere debet iudex reum præbere illi alimentis, vt probant P. Molin. dist. dissertatione 616. num. 15. versendo quando autem; de qua re optimè per Sessè decisio Arag.

13. ex num. 8. Maresc. plures Rotæ decisiones referens lib. 1. variarum, cap. 83. numer. 16. lib. 2. D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 27. numer. 21. Stephan. Gratian. dist. cap. 236. num. 43. & lib. 3. cap. 567. numero 25. vbi subdit, vidisse certum iudicem hæc alimenta decernere, ex lectura attestatorum, quæ nondum erant publicatæ Prosequitur P. Ioann. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. gloss. 1. part. 4. ex numer. 1. & 52. & 53.

Hoc limitatur, quando legitima petitur, cuius causa, non vt summaria, sed vt ordinaria tractanda est, idem clausul. 3. gloss. 1. part. 2. num. 114.

Ibi, vsque quò p. r. definitiuam. Nota quòd hæc alimenta, quæ lite pendente ministrantur, durant quantum causa ipsa principalis, id est, vsque quò per definitiuam fuerit pronuntiatum, quod est indubitatum, ex auct. & Menoch. de presumpt. lib. 1. questione 35. numero 34. Stephan. Gratian. dist. cap. 236. numer. 38. lib. 2. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 27. num. 27. Fontan. dist. clausul. 6. gloss. 1. part. 3. numer. 72.

Num. 40.

Diximus numero precedenti, & his adde Menoch. dist. questione 35. num. 31. & 32. lib. 1. D. Ioann. del Castill. vbi supr. à num. 21. Fontan. dist. gloss. 1. parte 4. numer. 51. & 52.

Num. 41.

IN hanc sententiam optimè propendunt Molfes. ad consuet. Neapolit. parte 3. questione 3. numer. 17. Alex. Trentazinq. lib. 1. variarum, titulo de aliment. resolutione 1. numero 43. Fontan. tom. 1. clausul. 4. gloss. 18. parte 4. numer. 79. Afflic. decisio 152. numero 4. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 27. numero 71. vbi ampliat ad quas cumque personas, quibus ob paupertatem solent alimenta mi-

Bb 2 ministrari,

nistrari, Ricc. in addit. ad Franch. decisione 614. idem collect. 317. tom. 7. Mar. Giurba. id consuetud. Mesan. cap. 7. gloss. 13. parte 1. num. 40. quæ ratio maximè conducit ad impediendam cautionem, vel satisfactionem in casu succumbentiar, de quo inferius num. 43.

Verficulo, Ab aliis; Contrarium defendit D. Ioann. del Castill. dict. cap. 27. num. 71. de quo infra.

Num. 42. 43. & 44.

His adde Surd. de aliment. titul. 1. questione 125. Franchis decisione 336. numer. 5. Stephan. Gratian. dict. cap. 236. ex num. 32. Pasc. de viribus patr. possit. part. 2. cap. 2. num. 64.

Sed Don Ioann. del Castill. dict. numer. 71. ab hac sententia recedit, subdens quòd cum in causâ succumbentiar filius non tenetur præstita alimenta restituere, frustranea erit hæc cautio.

Ego sanè dicerem, eum qui est in possessione alimenta percipiendi, non teneri prædictam cautionem præstare, reliquos verò eam existimo præstare teneri, saltim iuratoriæ, quòd ea restituerint, quando commodè potuerint, si succubuerint, etiamsi sint in quasi possessione tituli, unde ea debentur, atque in primis, si dolosè illa petiuerunt, & acceperant, scientes sibi non deberi, tunc dubitandum non est, in conscientia & in exteriori foro teneri illa restituere, tanquam iniuste, formaliter & materialiter accepta, & comprobatur ex l. 1. & 2. ff. si mul. vent. nom. At verò si illa acceperunt, & petiuerunt bona fide, arbitantes sibi deberi, maximè post ortam controuersiam, tunc censemus, quòd ea quando commodè potuerint, tenentur restituere; necque enim iniustitia patitur, ut quis illa omnino indebita aliter præstare cogatur, quàm sub tali conditione, præstita priùs de restituendo

iuratoria cautione; sic concludit P. Molin. dict. disputatione 616. numer. 15. verficulo vtrum, vbi ad textum in l. 1. §. interst. ff. si mul. vent. non vult. & ad textum in l. vltim. C. de ordin. cognit. exactè respondit, de qua re plura recenset P. Ioann. Fontan. tract. de pact. nupt. 4. parte gloss. 18. claus. 15. num. 79. & 80. & pro doctrina Bart. de qua hic numer. 44. vide Giurba. decis. 4. per totam.

Num. 45.

Idem probant D. Ioann. del Castill. dict. cap. 27. numer. 70. Petr. Surd. de aliment. titulo 1. questione 113. per totam. Steph. Gratian. dict. cap. 236. num. 41. Fontan. de pact. nupt. parte 4. luss. 6. glossa 2. n. 30. vbi numer. 34. se vidisse refert in Regio Archiuo quandam decisionem in terminis.

Et auctororis sententia ampliatur, primò etiam in minore. Botta consil. 64. num. 13.

Secundò ampliatur, etiam si vxor lue pendente alimenta petiuit, ut per Gallum in præcitatum. qui in hac specie loquitur. Ratio omnium prædictorum est, quia actio contranuntiantem stat in cognitione causæ, qua durante, manet in suo sensu contractus, & deficit ille boni iuris fumus, qui in horum alimentorum præstatione iura desiderant; ut suprà numer. 37. sic nouissimè explicat Mart. tract. de successione legal. tom. 2. 4. parte, questione 18. artic. 7. numer. 23. Quare ex prædictis ab auctororis sententia recedi non oportet.

Num. 46.

Hoc est de mente omnium scribentium, ut post auctorè recensent Petr. Surd. de aliment. titul. 1. quest. 112. num. 30. Stephan. Gratian. dict. cap. 236. num. 31. & 32. Maresc. lib. 2. variatum, cap.

de primog. Hisp. Lib. ij. Cap. xvij. 197

cap. 83. numer. 19. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. glossa 2. parte 4. numer. 23. & 24. de quibus actum est supra numero 37. & an in filiis sit necessaria probatio inopix, vide D. Ioann. del Castill. dict. cap. 27. numer. 4. Fontan. ubi proximi, n. 25. vbi de quantitate huius inopix, quod iudicis arbitrio relinquendum ex auctore, atque aliis grauissimis censet.

Num. 47.

His adde ideim tenentes, Menoch. consil. 35. num. 35. lib. 1. Portol. ad Molin. verbo alimenta, numer. 24. Stephan. Gratian. cap. 55. num. 53. Alex. Trintazinq. lib. 1. variarum, titulo de aliment. resolutione 1. numero 46. D. Ioann. del Castill. de quo proximi, numero 25. Marefcot. lib. 2. variarum, cap. 83. numero 12. Fonran. tract. de pact. nupt. tom. 2. claus. 6. glossa 2. parte 3. num. 64. & 65. Videndus etiam numer. 68. vbi plura scitu digna, pro instructione iudicum circa prædicta, obser-

uar P. Molin. ubi supra, num. fin.

CAPVT XVII.

Bi, ubi agitur de facultate Regia, vers. si voluerit, & ibi, & non dicendo quod masculus. Nota quod si masculus in institutione maioratus præfertur femina, eo ipso femina admissa censetur, quod intellige in defectu masculorum, quia natura prælationis non est excludere in perpetuum, sed suspendere donec masculi extarent; quare ex natura comparatiuorum successiue lis est, Socin. consil. 19. numero 5. & 20. lib. 1. & referunt, Collegium Ticinense pro Tributiis à numer. 63. Aluar. tract. de coniect. ment. defuncti, lib. 4. cap. 2. numer. 36. pro qua solidissima conclusione vide l. filius, §. pater cum filia. ff. de legat. 2. l. 1. §. si mater. ff. ad Tertul. l. 2. ff. qui pot. in pig. hab. Reliqua verò ad præsens caput spectantia prosequemur inferius, vbi loculenter tractari debent.

LIBER TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Num. 1.

ASTILLO tom. 5. cap. 67. numer. 28. in fin. versiculo, Ego verò.

Prosequitur P. Molin. tract. 2. dissertatione 624. ex num. 1. quibus subiunge quòd tam in puncto iuris, quàm in Hispanorum primogeniis maior natus & primogenitus idem sunt, ex auct. *suprà lib. 1. cap. 1. num. 3. et 4. et infrà cap. 8. numer. 20.* vbi fuit ostensum.

Num. 2.

ETiam censetur maior natus in Ere proposita, qui mortua matre, ventre scisso, in lucem editus est viuus, prout ex Gregorio hîc præcitato adnotauit P. Molin. *vbi suprà*, subdens quòd talis fuit Cæsar, ex quo nomen assumpsit, & fuit dux Albanus, strenuissimus belli dux, qui multis rebus præclare gestis, subiugata Regi Philippo Lusitania senio confectus in Olisiponen, vrbe vitam finiuit.

Num. 3.

Hoc consuetudine est receptum, tametsi res quondam fuerit controuerſa, ex Molin. *dict. disput. 624. n. 2.*

Num. 4. & 5.

ADde *infrà* 17. P. Molin. *vbi proximi.*

Num. 6.

SVperius num. 2. ostensum est, quòd primogenitus censetur is, qui primò natus est; nunc verò declaratur, subiungens auct. id procedere, nedum in filio primogenito, qui à principio legitimus natus fuit, verùm etiam in eo, qui cùm à principio naturalis esset, ex postfacto ex matrimonio subsequente fuit legitimus effectus, de quo per Mier. 1. *parte de maiorat questione 51. ex numer. 239.* P. Molin. licet remissiuè, *vbi suprà, numer. 2. in fine.* Lupus de illegitimis, comment. 4. §. 3. numer. 21. et 22. cuius rei ratio deducitur ex cap. tanta, qui filij sint legit. vbi legitimatus per subsequens matrimonium verè filius legitimus est, etiam ad exclusionem substituti.

Reuera hic articulus difficilis est, ob multas rationes, pro vtraque parte deductas.

Prima verò Doctorum opinio est, quòd legitimatus per subsequens matrimonium, substitutum excludit, Anton. de Butt. in cap. innotuit. num. 18. vbi scribentes, de elect. Hippolyt. de Marfil. singul. 542. numer. 2. Sfort. de compendios. substi-

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. j. 199

substitutione, 6. parte, articulo ultimo, pagina penultima, versiculo ego teneo. Simon de Præc. de interpretatione ultim. volum. lib. 3. dub. 3. solutione 2. numer. 6. Cald. Perer. de nominatione emphyt. questione 21. numer. 34. Craff. §. fideicommissum, questione 38. num. 5. Boerius decisione 159. numero 5. Osalc. decisione 154. ex numer. 11. Mart. voto 94. ex num. 4. Laderch. Immola consil. 124. n. 29. Lanzelot. Galiauli consil. 122. num. 1. Aim. consil. 99 §. numer. 81. vol. 6. Jacob. Menoch. consil. 799. num. 7. 43. qui in omnibus & per omnia habent privilegia & prærogativas natorum ex iustis nuptiis, & sic admittuntur ad successionem maioratus, ex auct. in presenti, & toto hoc capite, ad feuda, & ad emphyteusim, Fufar. de substit. questione 409. num. 31 ubi pluribus sequentibus disputat ex numer. 9. & questione 386. ex num. 3.

Secunda opinio est omnino contraria, eiusque sectatores, Burg. de Paz consilio 6 numer. 13. Gutierrez in §. sui, numer. 192. de hered. qualiti. & different. Alciat. consilio 86. lib. 9. numer. 2. ubi refert decisionem, Mantica tract. de consecr. lib. 11. titul. 12. numer. 20. Thesaur. decisione 196. Petr. Surd. decisione 319. num. 5. Ioann. Philipp. consil. 44. numer. 36. volum. 2. P. Anron. Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 24. num. 46. cum adductis à Fufar. ubi supra ex numer. 35. ubi copiose de hac re textit disputationem, & pro hac sententia in Regia Cancellaria fuit votatum, super quadam magna lite de los Fonsecas, & in Regio consilio super Comitatu de Parades, & aliàs in iudicio tenetæ pro Don Ioanne de Inistrosa, contra Don. Francisc. Duarte.

In hoc conflictu opinionum, quidam tenendum putant, quod aut gravatur filius testatoris, & procedat prima opinio: aut gravatur extraneus, & secunda locum habeat, & alijs adductis in hoc convenit Fufar. ubi supra, ex num. 35. usque ad 39.

Nos verò in utroque casu priorem

sententiam vetiorem & communio-rem diximus, argumento textus in dict. cap. tanta, quæ inter alias rationes ad id asseuerandum vrgentior est, & ex adductis toto hoc capite ab auctore, saltem n. 10. qui in fortioribus terminis loquitur ac decidit. Fatemur etenim, prædicta locum habere, nisi aperte contrarium ex dispositione, aut institutione maioratus appareat, quo casu id sequi debere compertum est, ex auctore supra lib. 1. cap. 4. numer. 29. & fortius in feudis sententia nostra locum habebit, eo quod feudum est beneficium à Principe concessum, aduersus quem interpretario fieri debet, ut per Menoch. consilio 776. ex numer. 1. cum seqq. volum. 8. de qua re vide Fufar. ubi supra, qui per plures questiones materiam copiose pertractat.

Num. 7.

His adde Vincent. Fufar. dict. quest. 409. ex num. 33. ubi pro & contra, & hanc partem observant, pluribus relatis, Ioann. Bapr. Cost. de retr. tract. cap. 48 casu 32. ex num. 6. Ioannes Lupus tract. de illegitim. ubi supra numer. 22. versiculo declaratur secundo. Petr. Surd. consil. 369. numer. 23. lib. 5. Zevall. questione 606. per totam.

Num. 8.

Huius questionis resolutio ex superioribus pendet, de quibus numero 2.

Num. 9.

Prosequitur Gutierrez in §. sui, numer. 198. de hered. qualitate & different.

Num. 10.

In hac questione variæ sunt Doctor. sententia. Prima est quod substitutus

us excluditur, ex adductis à Ioseph. de Rustic. in l. cum auius, ff. de condit. & demonstrat. lib. 2. cap. 16. numer. 126. & 181. Andr. Alciat. consil. 52. num. 5. lib. 9. Sfort. tract. de compend. substitutione, articulo ultimo, pagina pen. versiculo ego teneo. Francisc. Lucas super statuto de lucro dot. versiculo post mortem, numer. 36. pagina 94. Nicol. Garc. tract. de benefic. tom. 2. parte 2. cap. 2. numer. 43. Mont. Aleg. in praxi lib. 2. cap. 1. §. 3. numer. 5. Marzar. tract. de fideicommiss. parte 2. questione 30. Simon de Præ. tract. de interpretatione ultim. volunt. lib. 3. dub. 3. solutione 6. Ascan. Clemens tract. de patr. potestate, cap. 3. numero 57. Nicol. de Vbald. de success. ab intestato, prima parte, num. 65. Manuel Suarez commun. opin. verbo legitimatus, Andr. Fachin. lib. 7. controuers. cap. 51. Iacob. Canzet lib. 2. variarum, cap. 11. de ipsosolibus, numer. 61. Lup. de illegitimitate, commento 4. §. 3. numero 10. Mart. voto 94. numer. 4. Menoch. consil. 227. numero 13. & consil. 225. lib. 3. & consil. 779. numer. 48. lib. 8. D. Ioann. del Castill. tom. 6. controu. cap. 105. ex numer. 35. Zeuall. commun. questione 606. per totam, Vincent. Fular. de substitut. questione 409. numero 47. vbi si conditio ita concepta est, sine filiis ex legitimo matrimonio procreatis, & num. 48. vbi, de natis & procreatis, & numer. 50. vbi, si dictum sit, si sine liberis ex legitimo matrimonio conceptis.

Secunda verò opinio est ex diametro contraria, eamque probant M. Anton. Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 24. numer. 6. vbi decusum; & iterum consil. 1. in causa pro Comitatu de Fuentes n. 29. vbi subdit ita bis, aut ter in senatu Mediolani votatum fuisse, & etiam Paduæ, quam sententiam communem dicit, & pluribus comprobat, Thelaut decisio 196. vbi Addit. refert ita senatum sensisse, D. Ioann. del Castill. lib. 2. controu. cap. 11. numero 42. & hoc fortius, si adest dictio non aliter, ex Thesauro vbi supra, in qua specie vocati

erant filij ex legitimo matrimonio nati & procreati. Petr. Surd. decisio 319. vbi plures alios refert, & decusum testatur.

Reuera nisi tanti viri auctoritas, atque iudiciū me impelleret, huic ultimæ opinioni libenter accederem. Primo ex auctoritate rerū iudicarum, secundò, quia auct. id nititur suadere, ex dispositione textus in cap. innotuit, & cap. cum in cunctis, de electione, quæ iura loquuntur in ordinatione legis, quæ legitimatum per subsequens matrimonium ad honorem & dignitatem admittit, cumque pro legitimo habet, quoad omnes iuris effectus; non verò in dispositione hominis, de qua re in præfenti contentio est, lex enim potest fingere vt filius naturalis legitimus efficiatur, sed non potest efficere, vt illegitimus verè ac propriè legitimus sit, ita concludit Andr. Fachin. lib. 4. controu. cap. 54. ex numer. 1. & verba in dispositione legali ciuilitè intelligenda sunt, in dispositione verò hominis naturaliter, l. fin. Cod. de his qui ventam etat. impetr. Et mitius agitur cum lege, quàm cum homine, Anton. Fab. deced. 35. error 6. idque innuit l. 12. Tauri, dum disiuctiue subdit, de legitimo matrimonio nascido, & legitimado per subsequente matrimonio. Tertiò, quia auctores præcitati Molina à vel id non probant, vel alibi contrarium dixerunt. Nam Gregorius in l. 1. titulo 13. parte 4. verbo, secundo conso ella, col. 2. contrariam opinionem tenet, & Couarr. loquitur, vbi tantum vocatur filij ex legitimo matrimonio nati; non verò simul & procreati, & Tiraquel. solum inquit, quòd legitimati per matrimonium, habent querelam donationis, idèòque auctoris sententia viribus non subsistit, ab ea tamen recedere non audent, multorum iudicio sola propendet.

Eaque limitari potest, si testator, vel maioratus institutor vocauit filios naturales & legitimos, natos & procreatos

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. j. 201

creatos ex legitimo matrimonio veros, & non fictos, vt per Fufar. *diſt. queſt. 409. numero 55.*

Num. 11.

Proſequitur M. Anton. Peregrinus *traſt. de fideicommiſſ. artic. 23. num. 73.* quem poſt auct. refert Vincent. Fufar. *de ſubſtit. diſt. queſt. 904. & numero 65.*

Num. 12. vſque ad 16.

Probabilior hæc ſententia eſt, licet alij in contrarium ſentiant, Fulu. Pacian. *traſt. de probat. lib. 2. cap. 16. num. 30. & 49.* P. Molin. *traſt. de iuſt. & iure, diſputatione 165. p. 1.* P. Thom Sanch. *traſt. de matr. diſp. 43. numero 4.* Zeuall. *queſtione 697. per totum.* Don Ioann. del Caſtill. *diſt. lib. 2. contron. cap. 11. numero 4.* vbi ab hac ſententia teſtatur, neminem diſſentire, Iacob. Menoch. *conſil. 622. num. 8. lib. 7.* Ioann. Gutierrez. *traſt. de matrim. cap. 71. ex numero. 2. & cap. 72. per totum.* Vincent. Fufar. *diſt. queſtione 409. ex numero 65.* vbi contrarias opiniones refert, & numero. 67. concordat, & iterum num. 100. quorum ſententia communis eſt, & tenenda in iudicando, & conſulendo, & in ſpecie optimè Ioann. Gutierrez. *traſt. de matrim. cap. 71. numero. 3.* Rota per Ludouic. *decuſione 461.* vbi addit. Paz *traſt. de tenuit. cap. 40. num. 17.*

Limitatur diſpoſitio textus in *diſt. cap. ex tenore*, quando matrimonium fuit clandestinum, & ideo nullum, omiſſis denuntiationibus, vt per Zeuall. *diſt. queſtione 697. & queſtione 51. numero. 3.* quem refert Fufar. *queſt. 410. numero. 10. ex numero. 1.* Ioann. Gutierrez. vbi ſuprà numero. 8. licet contrarium teneat Apud. in l. 11. *Tauri, numero. 3.*

Cæterum hæc limitatio declaratur primò, non procedere quando interuenit iuſta cauſa contrahendi abſque denuntiationibus, Gutierrez. vbi ſuprà. n. 10.

Declaratur ſecundò, niſi extaret diuturnitas temporis, ex qua præſumitur matrimonium legitimè, ac præcedentibus denuntiationibus contractum. Ioann. Gutierrez. *diſt. cap. 71. de matrim. numero. 11.* Iacob. Menoch. vbi ſuprà numero. 14. & 16. qui loquitur in lapſu 14. ann de qua re vide gloſſ. in l. ſineget. ff. de lib. agnoſc.

Cæterum, in materia textus in *diſt. cap. ex tenore*, non ſemel quaſitum eſt, an pater ſuccedat filio, de qua re vide Tell. Fern. in l. 6. *Tauri, num. 13.* vbi contra patrem concludit, ſed pro contraria ac ſecuriore ſententia Zeuall. vbi ſuprà numero 16. idque ex diſpoſitione textus in *diſt. l. Tauri*, comprobatur, vbi ſucceſſio indiſtinctè reciproca eſt.

Num. 16.

Oſtenſum eſt ſuprà locis hic præciſiſſimis.

Num. 17. & 18.

Proſequitur Peres de Lara *traſt. de iur. homin. cap. 12. ex numero. 18.* vbi plura adducit, in ſpecie de hac prælatione momenti, P. Molin. *diſt. diſputat. 624. numero. 2.*

Num. 19. vſque ad finem.

His adde P. Molin. *diſt. diſputatione 624. numero. 2. verſiculo quatuor,* qui aduerſus auctorem hic numero. 22. concludit, hoc caſu Regem ſorte eſſe eligendum, ſed pro auctore. vide nouiſſimè Peres de Lara *diſt. traſt. de iur. homin. capit. 12. ex numero 30. 31. 32. & 40.*

CAPVT II.

Num. 10.

Num. 1. vsque ad 10.

SUPERIVS actû est de legitimis per subsequens matrimonium, nunc verò de filiis per rescriptum Principis legitimatis tractatio est, ex auct. num. 1. qui num. 2. & 3. obseruat, quòd legitimatus per rescriptum Principis non facit deficere conditionem, si grauat sine liberis decesserit. Et in feudis, probant Rosenth. tract. de feud. cap. 7. conditione 19. num. 5. in additione lit. P. Fusar. Trentazinoq. lib. 1. variarum, resolutione 2. num. 3. dicit communem Alciatus resp. 34. numero 3. lib. 1. & in successione maioratus Menoch. lib. 4. presumptione 79. num. 46. Petr. de fideicommiss. quest. 11. sub num. 239. Peregrin. de fideicommiss. articulo 23. numero 69. García de nobilitate glossa 21. num. 20. P. Molin. dist. disputatione 624. numero 3. in fine, quæ opinio retinenda erit in consulendo, & iudicando, vti verior & magis recepta; quidquid voluerit dissentiendo Vincent. Fusar. de subst. questione 408. vbi ex num. 1. contrarias opiniones refert, & num. 17. concludit, & nostra sententia longè in Hispanorum primogeniis probabilior est, quamuis iusta causa interueniente. Princeps potest in vita parentis filium legitimare, ex Fusar. vbi supra, saltem num. 38. & 39. & ex auct. hic num. 4. 8. & 9. qui subiungit, filium sic legitimatum non posse amplius consequi ex bonis parentis, quàm vnus ex legitimis, qui omnium minimam partem obtinuerint, & an hoc per necesse filio legitimato, vt legitima portio relinqui debeat, vide Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 496. num. 37. D. Ioann. del Castill. lib. 4. controu. cap. 22. num. 158. Addit. ad decis.

ADde Fusar. questione 409. num. 113. Sed facta mentione prolis, cum auctore tenet idem Fusar. num. 115. & 116.

Num. 11.

PRO hac opinione vide Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 24. num. 84. & consil. 1. num. 13. lib. 3. P. Molin. tract. de iust. & iure, dist. disputatione 624. ex n. 5. P. Thom. Sanchez tom. 3. de matrim. lib. 8. titulo de dispensat. disputatione 7. num. 1. Cardin. Tusc. tom. 5. pract. lit. L. conclusionem 220. num. 18. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 105. num. 18. Vincent. Fusar. de subst. questione 409. num. 113. idque repetit auctor in allegatione pro Rege nostro Philippo, super successione Regnorum Portugaliz n. 31.

Num. 12.

IN hac questione, vtrum Papa dispensare possit in radice matrimonij, quoad temporalia, & etiam in preiudicium tertij, contrariæ sunt opiniones Doctorum.

Prima opinio est negatiua, eamque conantur defendere P. Molin. dist. disputatione 624. numero 5. versiculo ego verò. Zeruani, in l. 12. Tauri num. 102. Ioann. Garz. tract. de nobilitate gloss. 1. num. 27. in medio, & alij, quos refert P. Thom. Sanchez tom. 3. lib. 8. disputatione 2. num. 3. Ioann. Gutierrez. tract. de matrim. cap. 84. ex num. 8.

Secunda verò opinio est affirmatiua, eamque post auctorem, probant, Nicol. Garz. tract. de benefic. tom. 2. parte 7. cap. 2. num. 41. P. Thom. Sanchez dist. disputatione 7. num. 4. Anton. Petr. tract. de potest. Princip. cap. 24. num. 188. Cardin.

din. Tusc. tom. 2. præf. litt. D. conclusione 477. numer. 10. Rota per Farinac. decisione 455. parte 1. in nouissim. idem decisione 687. parte 2. vbi alias Rotæ decisiones refert pro hac sententia, etiam in præiudicium substituti. D. Ioann. del Castill. tom. 5. contron. cap. 105. ex num. 33. vbi disputat, & tandem in hanc partem propendit, Ioann. Gutierrez. tract. de matrim. dist. cap. 84. Addit. ad Ludouif. decisione 19.

Nos verò, etsi fateamur hunc articulum difficilem esse, tandem in praxi hanc vltimam sententiam probamus. Agnoscunt sanè omnes pro contraria parte adducti, quòd si Papa dispensaret super matrimonio prohibito iure canonum, legitimando matrimonium & prolem, tunc filij erunt legitimati: si ergo Papa, quoad spiritualia, & quoad validitatem matrimonij, potest plenissimè dispensare, ac efficere vt filij hi tanquam ex legitimo matrimonio nati censeantur, cur non quoad temporalia, hoc prohibeatur; veluti monstrum namque futurum esset, quòd quis pro parte esset legitimus, & pro parte illegitimus, vt animaduertit auctor *suprà* cap. 1. numer. 14.

Quibus addendum est, quòd hæc dispensatio comprehendit tantum prolem susceptam in figura matrimonij, non autem natam & conceptam ante matrimonium, vt per Ludouif. decisione 19. vbi Addit. refert decisum, nisi iam contractum esset matrimonium, & Papa licentiam dedisset perseuerandi in matrimonio iam contracto, quia prodest quo ad prolem iam susceptam legitimandam, ex Fusar. vbi *suprà* num. 17. & in quo casu plenissimè Papa dicatur dispensare, quibuscque verbis ac clausulis vti debeat, vide Rota per Ludouif. decisione 461. numer. 8.

Num. 13.

Resque ex se notissima est hoc casu, filium, vel filiam huius incapacis admitti, vel secundogenitum, si hi deficiant, P. Molin. vbi *suprà* num. 4.

Num. 14. vsque ad 21.

In hac questione, vtrum is, qui incapax erat ob delictum, restituatur à Principe, aut si aliqua alia ratione cesset illius incapacitas, succedat in maritatu, distinguendū est cum auctore, cuius sententiam refert, & sequitur P. Molin. dist. disputatione 624. numer. 5. & 6. vbi loculenter, de qua re vide D. Ioann. del Castill. tom. 5. contron. capit. 91. numer. 19. & iuxta restitutionem à Principe factam ex mera gratia, vel ex mera iustitia, vide Alciat. in l. Gallus. §. & quid sitantium, ff. de lib. & posth. Couart. lib. 1. variat. cap. 3. ex numer. 1. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 12. ex numer. 92. Felician. de consil. lib. 1. cap. 3. numer. 2. Fachin. lib. 1. contron. cap. 38. Paz in praxi 4 part. 1. tit. cap. 3. numer. 48. Giureb. decisione 89. ex num. 4.

Num. 21. vsque ad 27.

Observat auctor hic numer. 21. & 23. quòd si primogenitus renunciaret successionem in fauorem secundogeniti, tunc eatenus iuratio, siue cessio ipsi præiudicaret, & succederet secundogenitus, modò possessor ipse maioratus cum perseuerantia consentiat, ex l. fin. C. de pact. hic præcitata, sic aliàs pactio iurata inter filios vt in bonis parentis iure maioratus succedatur, valer, intercedente cum perseuerantia ipsius parentis consensu, vt post auctorem ostensum est *suprà* lib. 2. cap. 3. numer. 3. & in specie id tenet P. Molina dist. disputatione 624.

Cc 2 num. 7.

num. 7. Mier. 3. parte, de maiorat. questione 18. per totam, in noua editione, & in materia alia adducit Fufar. de substit. questione 524. ex num. 1. Idque etiam intelligendum est, dummodo sine præiudicio substituti melioris conditionis ac gradus fiat, ex auct. numer. 24. Mier. & P. Molin. de quibus supra. Sessé de decisione Aragon. 286. per totam, volum. 3. vbi numer. 6. refert obtentum in Curia iustitiæ Aragon. pro Dón Fernando de Mendoza, Vincent. Fufar. de substit. questione 524. num. 15. & 16. Iacob. Menoch. consil. 211. ex numer. 15. volum. 3. Ioann. Gutier. lib. 3. pract. questione 71. numer. 13. & lib. 3. questione 79. numer. 8. Auendan. in l. 45. Tauri, gloss. 2. num. 4. Florez de Mena in addit. ad Gam. decisione 92. Melchior Febo decisione 2. ex num. 11. præcipue 14. quorum sententiam tanquam verissimam probamus.

Dubium verò est, vtrum primogenitus qui renúciauit primogenituram in fauorem secundogeniti, si secundogenitus decedat, poterit re ipsa primogenitus reassumere ius primogenituræ, de qua re vide Mier. vbi supra numero 12.

Num. 25.

Prosequitur P. Molin. vbi supra, in fine numeri, & latius actum est lib. 2. cap. 3. num. 18.

Num. 26. & 27.

De hac re vide Vincent. Fufar. de substit. questione 424. per totam.

Num. 28.

His adde Mier. tract. de maiorat. 2. parte, questione 4. illustratione 8. numer. 25. Cardinal. Mantica. lib. 8. de consil. titul. 10. numer. 8. Zephail. consil. 658. numer. 35. lib. 5. Francisc. Rip. in rubr. C. de secund.

num. 7. & numero 12 idem resp. titul. de substit. numer. 15. & 17. Zanch. consil. pro Trebuli. num. 23. Thesaur. quest. forens. cap. 34. numer. 6. & non relato Ripa, qui hanc sententiam otiginaliter tenuit, Roland. consil. 58. numero 80. volum. 3. Natta consil. 676. numer. 41. volum. 4. Tiber. Decian. consil. 7. volum. 1. Andr. Alciat. resp. 101. numero 16. in fine lib. 9. & secundum aliam editionem resp. 590. filium agnatis, Menoch. consil. 97. num. 90. volum. 1. D. Ioann. del Castill. tom. 6. controuers. cap. 160. ex numero 3 & in pluribus Hispanorum primogeniis vidimus filios secundogenitos ad exclusionem primogeniti vocatos esse, hoc ita, quia aptiores sunt ad conseruandam memoriam fundatoris, cum primogenitus ex consuetudine Hispaniæ antiqua, nomen & insignia propriæ familiæ ferre debeat, ex auct. supra lib. 2. cap. 14. num. 1. & 3.

Num. 29.

Prosequitur P. Molin. vbi supra, n. 9. Castillo vbi supra, n. 4. & de materia text. in dist. l. 7. tit. 7. lib. 5. recopilat. diximus supra lib. 1. cap. 8. numer. 11.

Num. 30.

Eandem sententiam probant P. Molin. de quo proxime. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 178. per totum, & 160. numer. 7.

Ceterum addendum est, quòd secuta electione amplius variari non potest, si serui electione ff. de legat. 1. l. apud Aufidium. ff. de optione legat. P. Rebuf. consil. 211. l. 4. §. eleganter ff. de lege commissor. vbi eligens vnum ex contrariis, alteri renuntiasse censetur. l. fin. C. de codicill. l. 4. C. de posui. l. quamuis. C. de vsur. l. commissorie C. de pass. int. empt. l. sed & si pupillus. §. institutoris. ff. de inst. actione. Aim. Crauet. consil. 74. numero 7. & 8. Hieron. Gonzal. ad regul.

regul. 8. Cancell. de alternatiua mens. gloss. 54. num. 24. & gloss. 67. numer. 61. & eo ipso quo filius vnum maioratum elegit, ab altero se exclusit, iuxta turis regulas, non temporaliter, sed in perpetuum. nam regulariter exclusio semel facta, durat perpetuo. l. planè. §. 1. ff. de legat. 1. l. legatum, in fine. l. & transferatur, ff. de aliment. legat. Hieron. Grat. rescript. 6. numer. 20. volum. 1. Ioan. Zephal. consil. 161. numero 1. & consil. 221. numer. 5. Burg. de Paz consil. 29. num. 50. Palac. Rub. in repensione rub. §. 69. numer. 36. Ioanni. Gutierr. lib. 3. pract. questione 79. num. 7. Andr. Gamb. tract. de potest. legat. lib. 3. n. 181. quod intelligitur in materia perpetua maioratus, durante causa exclusionis, ex auct. lib. 1. cap. 6. numer. 22. & lib. 3. cap. 5. num. 71. ita etiam in materia beneficii facta semel renuntiatione amplius non datur regressus ad renuntiantem. ex cap. ex transmissa, vbi gloss. & Abb. de renuntiatione. Flamin. Part. de resignatione benefic. lib. 1. questione 4. numer. 5. & questione 13. à num. 1. Mier. tract. de maiorat. 3. parte, questione 17. num. 12. gloss. verbo vacaueris, in cap. si propter, de rescriptis, & in cap. ex parte, in princip. de offic. delegat. & in cap. cupientes, verbo vacationis, de electione in 6. & in cap. quis sepe, verb. vacat, de preb. in 6. & in cap. 2. verbo renuntiat, de renuntiatione. Tiraquel. de iure primogenit. questione 3. num. 5. & questione 26. eodem num. 1. pro quo facit l. si maritum. §. si negaueris. ff. ad l. iul. de adulter. & eo modo filius exclusus censetur, tanquam si per mortem vacatio contigerit, Thiel. quest. forens. quest. 34. numer. 24. Mier. parte 3. cap. 2. numer. 22. Velazq. de Auend. in l. 45. Furi. gloss. 2. numer. 4. & cum statim ius secundo genito quæsum sit, variatq. in eius præiudicium non admittitur, sicut vidimus, quod ex consuetudine optandi optio fieri non potest de beneficiis reseruat. volumus, de consuetudine lib. 6. Rota decisione 1. num. 4. de rerum permutatione, in nou. Castad. decisione 4.

numer. 2. de concessione prebend. Mandos. regul. 4. de reservatione, numer. 1. Encas de Falconis tract. de reservatione 4. part. princip. effect. 5. per totum. Petr. Gregor. de Ecclesiast. benefic. cap. 39. num. 4. Mohed. in decisione 27. de prebend. numer. 1. Hieron. Gonzal. in regul. 8. Cancell. gloss. 34. num. 2. & 3. Azeved. consil. 7. numer. 2.

Vtteriùs circa materiam & decisionem dist. l. Regia 7. in ad. 7. lib. 5. recopilat. alia occurrit questio apud pragmaticos in hisce maioratum controuersis, non semel agitata: scilicet, utrùm primogenitus, ad quem duorum maioratum spectabat successio, si priùs vnum obtinuit, siue ex parte patris, siue ex parte matris ab altero vacaturo illico exclusus censetur.

Et pro parte affirmatiua solet adduci textus in Clement. gratia, de rescript. vbi expectans beneficium, perdit gratiã, si consequitur aliud, quod cum illo quod expectabat, de iure tenere nō poterat, idem notant gloss. verbo gratia, & verbo recusare. Nauarr. in cap. si quando, de rescript. & in cap. accepta, de post. spoliat. opinione 8. numer. 6. Valenz. Velazq. qui plura in comprobationem adducit consil. 83. saltem ex numer. 63. cum seqq. vbi in maioratu, & in commenda Indiarum sic tenet, & pluribus aliis relatis D. Ioan. del Castill. tom. 5. cap. 178. num. 15. verusculo item etiam.

Ceterùm negatiua opinio longe probabilior est, ac in praxi tenendum, primogenitum, qui in vno maioratu cum altero incompatibili priùs successit, ab altero nondum delato, minimè exclusum censerì, imò tempore ipsius delationis accedente vnum eligere ac retinere posse, siue ex parte patris, siue ex parte matris successio contingat, cap. ad hęc cap. referente, cap. præterea, de preb. sedque expressè ex dist. l. 7. compertum habemus, quæ libertatem in hoc casu primogenito facultatem eligendi concessit, electio sanè (vt notif.

simum est) fieri quomodo potest, si concursus verè, practicè, ac realiter non datur, quod tam ex verbis dict. 1. quàm ex auctore hic perpendi potest, ibi, si quando concurrunt duo maioratus, & ibi, primogenitus unus ex eisdem eligere potest, & num. 19. nisi maioratus conservat cum alio, & ibi, tunc namque electo altero, quæ verba actuale, non verò tantum potentiale concursum denotant, etenim esset absurdum, ut primogenitus velut electione priuaretur à successione nondum sibi delata, eo quod fortè in priori maioratu successit, quum incertum esset, & ex calu penderet, an in altero vacaturo esset successurus; poterat enim contingere, quod prius decederet, l. heres meus, §. heres meus. ff. de condit. & demonstrat. Idque etiam quodam simili comprobatur in eo, qui cum beneficium pacificè possideret, quoad aliud etiam incomparabile, si esset litigiosum, non est impeditus, quousque pacificè secundum obtineat, semper enim est his casibus incerta retentio, neque habetur ratio incompatibilitatis quoad omnes iuris effectus, nisi adempta prius pacifica possessione. cap. commissus, de electione, l. 6. cap. si quis cum translatus, 21. questione 2. Cardinalis dict. clementina gratis, quest. 12. & ex multis comprobant Ojeda de incompatibilitate 1. parte, cap. 4. numer. 13. & cap. 13. num. 49. in fine. Nicol. Garc. de benef. parte 11. cap. 5. numer. 107. & fuit decissum in Rota, prout refert Addit. ad Ludouic. decisione 451. num. 10. in aliis causis; idem refert decissum Seraphin. decisione 774. num. 2.

Neque obstat dict. clementina gratis, quia loquitur in casu specialissimo, videlicet in dignitate Ecclesiastica, & beneficio iurato, ideoque ad alios casus trahi non debet, imò hi remanent in dispositione iuris, de qua in cap. de multa, & in clementina si plures, de præbend. quibus decissum est, quod per accepta-

tionem secundi beneficii insurgit priuatio primi, non e contra, gloss. ibi, & Archid. Franc. in cap. 1. numer. 3. de eo quod met. caus. l. 6. Rot. sacri Palat. decisione 483. num. 8. parte 1. Paul. Emil. Verrall. decisione 193. 2. parte. Gutierr. consilio 10. numer. 5. Zeuall. tom. 3. questione 818. numer. 164. qui in maioratibus sic tenet, Paz tract. de tenu. cap. 34. numer. 25. & 26. usque ad 39. asseuerantes, iuxta dict. cap. de multa, quod per assecutionem secundi maioratus, vacat primus, & sic fate-ri videntur quod acceptatio primi non exclusit omnino primogenitum à successione secundi maioratus, sibi competitura, & nondum sibi delata; quæ sententia in praxi, & in iure sic debet obseruari.

Num. 31. 32. & 33.

Hæc auctoris opinio vetior, & communior est, de qua re vide Farinac. tract. de homicidio, questione 120. ex numer. 1. & numer. 14. cum pluribus seqq. Fular. de substitut. questione 317. numer. 18. quo casu ad proximiorum successio defertur; proximior itaque erit filius, vel descendens occisoris, non verò cognatus, vel alius consanguineus transfuersalis, ex adductis supra lib. 1. cap. 9. numer. 58. & in fine. cap. 10. numer. penult. Castill. d. cap. 161. ex numero 4. lib. 3. cap. 4. num. 12. lib. 1. cap. 3. numer. 8. & cum Peregrino refert Brixie decissum, & confirmatur ex regula vulgari quod dolus laus nemini debet suffragari, l. neque ex dolo. l. 1. §. 1. ff. de dol. exceptione. l. itaque fullo, ff. de furtis. l. fin. C. de rebus credit. l. 3. ff. de dolo. Idque ampliatur ad filium ultimi possessoris, qui cura ægrotum non curauit, ut in fin. numer. 33. & P. Molina Theolog. ubi sup. num. 11. in fine.

Hoc limitari potest, nisi occisus pepercerit delictum, antequam moriatur, ac voluerit, ut nihilominus succederet in maioratu. P. Molina dict.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. iij. 207

di El. disputatione 624. numer. 10.

Num. 34.

O Srensum erit in fine cap. 4. vbi loculenter inuenies Castill. tom. 5. cap. 160. numer. 9.

C A P V T I I I.

Num. 1. vsque ad 10.

PRACTICÆ resolutiones auctoris in hac materia præ oculis habentur, & assidue ab omnibus obseruantur, vt recenset D. Ioann. del Castill. tom. 5. cap. 106. numer. 30. de qua re textit longam disputationem Vincent. Fular. de subst. quest. 408. ex numer. 9.

Num. 3. vsque ad 10.

PRO hac parte communis DD. opinio est, quòd in Hispanorum primogeniis filius legitimatus non succedit, & præter auct. id tenent Mier. de maiorat. 2. parte, questione 2. ex numer. 1. versiculo & ideo hæc conclusio. P. Molin. tom. 1. disputatione 174. Zcuall. tom. 1. commun. questione 2. ex num. 50. vsque ad num. 60. Gratian. regul. 197. numer. 5. Melchior Feb. decisio Lusit. 87. numer. 11. & 13. Angel. Mateaz. tract. de legat. & fideicommiss. lib. 3. cap. 21. ex num. 1. Ioann. Garç. tract. de nobilitate. gloss. 31. ex numer. 20. D. Ioan. del Castill. di El. cap. 106. per totum, & attenta primogeniorum natura, sicut naturales à successione maioratus excluduntur, vt inferiùs resoluit auctor numer. 45. ita etiam & legitimated, de qua re vide Iacob. Menoch. lib. 4. præsumptione 79. numero. 4. idem consil. 173. numer. 77. lib. 2. Petr. Surd. consil. 471. numer. 14. lib. 4. Alex. Raudens. lib. 1. de Analog. cap. 30. ex numer. 90. & quòd sic

legitimated non excludat proximiores legitimos consanguineos, probant Mont Alegre in praxi lib. 2. cap. 1. §. 4. Stephan. Gratian. tom. 4. discept. forens. cap. 673. Mart. tract. de successione legali part. 1. questione 18. articulo 1. Robles tract. de representatione lib. 1. cap. 9. per totum. Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 11. ex n. 6. vsque ad 38. Vincent. Fular. vbi supra n. 17. vbi refert decisum.

Hæc receptior sententia ampliatur primò, etiam si filij simpliciter vocentur. Mier vbi supra.

Ampliatur secundò, etiam in emphyteusi Ecclesiastica. Pereyra de nominatione emphyt. quest. 21. numer. 47.

Ampliatur tertio, etiam si Princeps expresse dixisset, quòd volebat substitutum excludi, Fular. vbi supra numero 76. licet causa publica intercedente, & citatis quibus interest, & præstito bono cambio Principem hoc facere posse, obseruat auct. infra num. 13. 20. & 21. & supra cap. 2. numer. 8. & 9.

Ampliatur quarto, vt nec filij verè legitimi & naturales ipsius legitimated admittendi sint, ex Fular. vbi supra numero 78.

Ampliatur quinto, etiam quando in alia parte testamenti facta esset mentio de filiis ex legitimo matrimonio natis, & in conditione positi sint simpliciter filij, Fular. vbi proxime, numero 80.

Limitatur primò, vt per auct. infra num. 13. 20. & 21.

Limitatur secundò in primo institutore maioratus, qui legitimarionem impetrauit, ex adductis à Febo di El. decis. 97. ex num. 10.

Limitatur tertio, quando agitur de bonis, in quibus libera dispositio ad patrem spectat, ex auctor. infra numer. 10.

Num.

Num. 10.

Flliorum legitimatio ut teneat, Principis rescripto necesse est, ut vocatis & citatis substitutis fiat, ex adductis ab auctore in presenti, & infra numero 23. & cap. 2. numero 8. & 9. & in allegatione pro successione Regni Portugal. numero 28. & hanc sententiam probant D. Ioann. del Castill. dict. cap. 106. numero 13. quo deficiente, non valere rescriptum asseuerat Menoch. consilio 181. numero 10. lib. 2. rectè equidem, etiam si specialis mentio substituti non præcedat, sed generalis tantum, Menoch. consil. 81. numero 10. lib. 2. veluti si dictum fuerit Principi, quod bona titulo maioratus possidebantur, ex quo inferitur, necessariò præcessisse omnes substitutiones & vocationes ad eius perpetuitatem ac durationem, validas & necessarias, ex adductis supra lib. 1. cap. 4. numero 13. cum sequentibus, de de qua re Fufar. dict. questione 408. numero 148.

Num. 11. 12. & 13.

Idem repetit auct. infra numero 14. I quibus deficientibus Princeps id facere non potest, etiam ubi de absoluta eius potestate contenditur, & clausulis, ex certa scientia, motu proprio intercedentibus, Menoch. de arbit. questione 48. numero 7. Anton. Gabr. lib. 3. commun. 111. de iure quesito, conclusione 1. & facit l. 2. & 3. titulo 14. lib. 4. recopilat. hoc ita verum, non solum in iure quesito, ut supra cap. 2. numero 19. in fine, verum etiam in querendo, & in specie Mier. in initio operis 2. parte ex num. 47. Purpurat. dicens communem, consil. 490. n. 23. & consil. 500. per totum, Cald. Pereir. de integ. rest. verbo in integrum restitutio. num. 31. & sic concludit auctor, cuius opinio indistinctè vera & communis est.

Num. 14. usque ad 20.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. ubi supra numero 17. cum seqq.

Num. 20. & 21.

His adde ipsum auct. infra lib. 4. cap. 3. numero 1. ubi numero 2. querit quæ dicatur causa publica. Mier. de maiorat. in initio 2. parte numero 46. Matien. in l. 7. titulo 7. gloss. 5. lib. 5. recopilat. numero 4. & gloss. 7. numero 8. v. articulo iterum si femine, Arias Pinel. in rub. C. de rer. venditione 1. parte cap. 2. num. 19. P. Thom. Sanchez tract. de matrim. dissertatione 33. numero 3. Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 52. numero 123. D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 28. ex num. 1. Neque his aduersantur tradita per auct. infra lib. 4. cap. 3. numero 5. qui dicit ad hoc sufficere causam publicam, siue legitimam, ibi enim loquitur, quando Princeps ad pignoranda, siue alienanda bona maioratus facultatem concedit: secus autem ubi vocationibus maioratus, & iuri substitutorum derogare intendit, ut in presenti; quo casu ex omnium interpretum sententia, causa publica desideratur, nec sufficeret legitima, & tunc bonum cambium præstare debet, l. 2. titulo 1. parte 2. l. 3. titulo 28. parte 3. Roland. consil. 69. numero 23. Crauet. consil. 296. Anton. Gabr. lib. 3. commun. titulo de iure quesito, conclusione 2. numero 25. M. Anton. Peregr. tract. de fideicommiss. artic. 52. num. 128.

Num. 22. & 23.

Sententiam D. Francisci Sarmienti, de qua hic numero 22. in ratione sui veram esse fatemur, neque ad concessionem gratiæ Principis extraiudicialiter concessæ, vlla citatio requiritur, prout, alios referens tenet Rota per Farinac.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. iij. 209

rinac. decis. 210. num. 3. part. 1. in nouiss. Ant. Gabr. lib. 6. commun. tit. de clausul. column. 1. num. 13. & ideo in impetratio-
ne priuilegij non requiritur citatio, vt
probat plures, quos refert idem Gab.
lib. 2. commun. tit. de citatione, conclus. 1.
num. 424. & sequentibus, vbi dicit magis
communem, idem tenet Pet. Surd. con-
sil. 1. num. 9. lib. 1. & cum pluribus Gra-
tian. lib. 3. disceptatione 458. num. 28. & in
legitimatione idem Gratian. discepta-
tione 635. numer. 3. & relato Sarmiento,
Vincent. Fusar. de subst. d. quest. 408. num.
134. & in puncto iuris, & in materia fi-
deicommissaria opinionem Sarmien-
ti veriore dicit Angel. Matheaz de
legat. & fideic. lib. 3. cap. 22. num. 12. & ratio
prædictorum, prout subdit auct. ea est,
quia citatio ad actus iudiciales ada-
ptatur, non autem ad gratias, quas
Principes facere solent, cum non sit
tribunal gratiæ eius qualitatibus, vt in eo
lites decidentur, in quo omnis gratia
secundum petentis relationem expedi-
tur, nec de ea probationes fiunt, vt
refert idem Sarmient. lib. 7. select. cap. 9.
numer. 3. quam sententiam plurimi alij
tenent, quos modò recensere, plus
laboriosum, quam vtilitatis erit.

Cæterum vtcunque in puncto iuris
opinio Sarmienti procedat, meritò in
Hispanorum primogeniis ab auctore
taxatur; & Molina hic magis adductus
est, vt ira teneret ex stilo supremorum
Senatorum, qui regiz Cameræ & lite-
ris gratiæ expediendis assistunt, quam
ex potestate Principis, quæ, existente
iusta causa, ac publicæ vtilitatis adeò
suprema est, vt restringi non debeat ad
eum modum, quo Consiliariorum sti-
lus, & potestas se habet, & ita licet
eorundem Consiliariorum auctoritas,
& potestas maxima sit, non tanta sanè,
quanta Principis. Quocirca cum omni
ex parte iustificet Consiliarij metipsi
quæ gerunt, non aliter dispensare su-
per petitis, aut iuribus tertij præiudi-

care intendunt, quam si actus qui ge-
ritur, iustificatio maxima, causæ co-
gnitio, atque citatio præcedant, quod
in Principe non ita strictè exigitur; sed
verè & realiter intruenire iustam
causam, eamque esse sibi notam suffi-
cit, idque eleganter animaduertit Perr.
Gilchen in l. Gallus. §. & quid si tantum.
ff. de liber. & posthum. quem repetit sub
lib. 6. Codicis, numer. 251. fol. nobis 715.
statuens differentiam inter Principem
& Consiliarios, licet potestatem
& iurisdictionem habentes ab eo, vt
scilicet neque causæ cognitio, neque
citatio requiratur, quando Princeps
ex causa publica aliquid statuit, quæ
proculdubio in aliis Consiliariis desi-
deratur; quam differentiam inter Prin-
cipem & regios Cameræ Consiliarios
animaduertit auctor sup. lib. 2. cap. 7.
num. 39. & in specie idem tenet D. Ioan.
del Castil. lib. 3. controu. cap. 28. numer. 13.
saltim in vers. existimamus. & vers. cete-
rùm, per totum. & tom. 5. capit. 89. num.
218. Vincent. Fusar. vbi sup. num. 133. vbi
cum auctore & pluribus aliis, hanc
opinionem communem dicit, & se-
quitur numer. 136. & omnium nouissi-
mè Perez de Lara tract. de vit. hom. cap.
8. num. 6. vbi subiungit quòd hæc cita-
tio fieri debet his, quibus proximior
spes successionis contingit, ex auctore
lib. 4. cap. 3. numer. 5. & sup. num. 11. & lib. 1.
cap. 8. numer. 31. & debet esse personalis,
cum agatur de magno præiudicio. l.
eum qui, vbi cõmuniter Doctores, C. de
procurat. cap. fin. de eo qui mittit in possess. gl.
1. in cap. causam quæ, de donat. & contra-
rium Scac. de iudiciis, lib. 2. cap. 8. à numero
164. vers. primus casus, vsque ad 171. Myn-
singer. cent. 1. obseruatione 9. Curia Phi-
lipp. 1. part. §. 12. de la Station. numer. 10.
Valasc. consultatione 144. num. 10. Ioseph.
Ludouic. decis. 86. num. 1. & decis. 127. n.
8. Canzer variarum parte 2. cap. 14. num.
117. Giurba decis. 25. Franchis decisione
462. numer. 2. & 3. Gratian. disceptat. cap.

145. numer. 1. tom. 1. Rota 1. parte diuersorum, *decis.* 117. nec sufficit ad dominium. Carrozius de remediis aduersus sententiam, *except.* 125. numer. 47. Gratian. *disceptat.* 145. num. 9. & 530. numer. 76. & 708. num. 9. & 715. numer. 15. de quo per Gutier. de iurament. confirm. 1. part. cap. 23. num. 5. & 6. & ita seruatur in praxi.

Dubium erit quod vidimus in praxi, & non semel agitatum, vtrum, non citatis substitutis, actus omnino corruat, an verò sustineatur, dummodo publica, ac iusta causa interuenisse appareat, & nobis semper (salua meliorum censura) visum fuit actum valere, esto citatio deficiat, idque non obscure ex auctore perpendi potest in præfenti, & infra cap. 8. numer. 10. & lib. 4. cap. 3. in principio. vbi rota validitas actus, in probatione causæ legitimæ residet ac pender, quæ iudicialiter ex postfacto comprobata, tenet facultas, legitimatio, & similia, etsi ab initio in concessionibus earum, & in clausularum derogatione defuerit partis citatio, neque toto isto primogeniorum tractatu, ni fallor, ab auctore cautum reperitur, quòd defectus citationis, actus nullitatem inducat, sicut defectus causæ, ad quod verba ipsiusmet auctoris impellunt, in *dist.* cap. 8. num. 10. ibi, *ideoque si sine causa legitima concedatur.* & lib. 4. cap. 3. numero 5. ibi, *si enim aliter facultati huiusmodi concederentur, Regis Consiliarij, qui eisdem facultatibus expediendis consilium preestarent, conscientie lese discrimen incurrerent*; non enim ait, quòd ex defectu citationis, vel causæ cognitionis, gratia Principis non reneat, sed Primariis Consiliariis Cameræ auctor consulit, ne illorum conscientie causa publica ac legitima non præcedente periclitetur. Quare causa postea cognita, & cum legitimo contradictore discussa, gratia sustinebitur, etiam deficiente substitutorum citatione, alioquin magna damna occurrerent, & in

multorum creditorum dispendio, qui Regia facultate præcedente, & causa vtilitatis publica, bona maioribus ab his, qui distraxerunt, possidebāt. Quid verò interest, vocatos, aut substitutos citatos esse, cum interueniente iusta causa, quæ Principem ad ita concedendum constringat, nihil dicere, aut allegare valeat, quod Principis intentionem impedire sit potens, & si causa iusta non adest, quid damni irrogatur, illis non citatis, cum in effectu gratia Principis in futurum ex defectu publicæ, & legitimæ causæ subsistere non possit, in quam sententiam propensior est Caroli de Tapia *decis.* 20. per totam; quæ sententia mihi probabilior videtur, præsertim cum in reliquis facultatibus dictæ causæ cognitione & citatione partis nulla sit mentio, sicque in specie consuluit D. Ludouic. de Casanate in quadam allegatione iuris pro Comire de Benaunte contra Comitem de Mayorga eius filium pro domo & statu comitatus de Luna num. 103. videndus ex numer. 100.

Num. 24.

His adde P. Molin. *tract. de iustitia & iure*, tom. 1. *disput.* 173. Peregr. *de fidei.* art. 32. numer. 69. Vincent. Fular. *vbi supra.*

Num. 25. usque ad 30.

Prosequitur Melchior Fabo *decis. Lusitan.* 97. num. 12. & 27. D. Ioan. del Castill. *dist.* cap. 106. ex num. 25. & in similibus in legitimisatione concessa ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, quòd valeat absque citatione quorum interest, cum pluribus testantibus de comuni, tradit Petr. *tract. de potest. Principis* cap. 32. num. 10.

Cæterum auctoris sententia mihi semper vera visa fuit, & ideo nisi publica

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. iij. 211

blica causa subsistente, & citatis sub-
stituris, & bono cambio præstiro, de
quibus *suprà* numer. 30. & 23. & lib. 1.
cap. 8. numer. 32. minimè hoc Principi
licet. Reçtè itaque Couarr. qui contra-
riæ sententiæ fuit, ab auctore taxatur
ex adductis à Ioan. Garc. *tratt. de nobili-
tate gloss.* 21. numero 20. vbi dicit, quòd
nemo est qui repugnet, Menoch. lib. 4.
presumpt. 79. numer. 46. M. Ant. Peregr.
tratt. de fideic. art. 23. numer. 69.

Num. 30.

Idem agnoscunt Cardin. Mantica. lib.
11. de consuet. tit. 10. numer. 33. M. Anton.
Peregrin. *tratt. de fideicomm. art.* 23. ex nu-
mer. 42. Menoch. Gail. Hipolyt. Rimi-
nald. quos refert D. Ioan. del Castill.
tom. 5. controu. cap. 82. numer. 47. & cap. 106.
numer. 50. vbi reprobatur Garc. de nobilit. d.
gloss. 21. sub numer. 36. dicentem, omnia
præsentis inspectionis obseruasse au-
ctorem, Ioan. Gut. *tratt. de matrim. cap.*
84. numer. 28. Vincent. Fufar. de subst. dist.
questione 408. numer. 44. vbi plures re-
fert & sequitur, & numer. 45. subdit quòd
hæc opinio in consulendo & iudican-
do retinenda erit, & reddit exempla
de personis in dignitate constitutis.

Num. 31.

Sic sanè adnotarunt D. Ioann. del
Castill. *tom.* 5. cap. 82. numer. 46. vers.
& hactenus de tertio casu. & iterum cap.
106. ex numer. 33. Fufar. dist. questione 408.
numer. 71. Quorum sententia proculdu-
bio est in praxi tenenda, quia si filij le-
gitimari excluduntur vbi simpliciter
filij legitimi sunt vocati, fortiori ra-
tione dicendum erit, quòd vbi legiti-
mi nati, & ex legitimo matrimonio
procreati ad successionem maioratus
inuitantur, excludi debent, fatemur
eos admitti. Primò, quando per sub-
sequens matrimonium legitimantur,

ex adductis *suprà* ab auct. cap. 1. numer. 10.
Secundò, quando publica ac iusta cau-
sa subest, citatis quibus interest, & fa-
cta clausularum derogatione, & præ-
stiro bono cambio, de quibus superius
plenè actum est, & in eadem specie id
fatentur relati *suprà*.

Num. 32. & 33.

His adde Couarr. lib. 3. *variarum*,
cap. 6. numer. 9. vers. eadem equidem,
idque non solum ex communi vsu lo-
quendi verum est, sed etiam ex vocis
significatione. D. Ioann. del Castill. vbi
suprà, numer. 36. Fufar. numer. 112.

Num. 34.

Vide Menoch. dist. *presumpt.* 79. nu-
mer. 31. Cald. Pereir. de nominatione
emphyt. quest. 21. ex numer. 31. D. Ioan.
del Castil. vbi *suprà*, numer. 38. & 39.
Ioan. Garc. de nobilitate gloss. 21. numer. 36.
Mier. de maiorat. 1. part. questione 51. nu-
mero 22. aliàs sequeretur inconueniēs,
scilicet quòd testator vocasset eos, qui
famam denigrassent familiar, ex addu-
ctis à Ioseph. de Rust. in l. cum aures, l. 3.
cap. 1. n. 129. cum seqq. & latè prosequitur
Heçt. Emil. *tratt. de iure feud. c.* 27. n. 43.
Iacob. Menoch. consil. 318. numer. 18. &
19. vol. 4. Vincent. Fufar. de subst. quest.
406. numer. 39. & questione 408. numer. 92.
& quoad idipsum dicendum erit re-
spectu filij, ex ratione adducta in fine
huius numer. tenent Mier. 1. part. quest. 51.
numer. 22. Albert. Brun. consil. 15. numer. 11.
Menoch. lib. 4. *presumpt.* 79. numer. 31.

Et hoc ampliatur, etiam si fœminæ
extraneæ vocatæ sint, quando maiora-
tus in persona extraneæ familiæ insti-
tuitur (iuxta ea quæ adducta sunt lib. 1.
cap. 4. numer. 43.) Cuman. in l. ex facto, §. si
quis rogatus, numer. 8. ff. ad Trebell. Paul.
ibidem numer. 7. circa finem, versicul. idem
videtur. Ripa numer. 23. in fine, versic. mihi

D d 2 vide

videtur. Cardin. Mantica. tract. de coniect. lib. 11. tit. 9. numer. 19. versic. & hac coniectura. Menoch. lib. 4. presumpt. 78. num. 60. versicul. extenditur hac coniectura, quos refert, & sequitur Ioseph. de Rustic. in dist. l. cum auus, lib. 3. cap. 1. numer. 136. Ioan. Bapt. Lup. de illegitimatione comment. 1. §. 4. numer. 39. & numero 40. versic. unde coniectura. Manent. cons. 135. num. 6. lib. 2. Fufar. vbi supra, num. 40.

Num. 35.

Prosequitur D. Ioan. del Castill. d. cap. 106. ex numer. 38. & plura recenset Vincent. Fufar. de substit. dist. quest. 408. numero 106.

Num. 36.

Adde Menoch. dist. presumpt. 79. numer. 88. Micr. vbi supra, M. Anton. Petr. tract. de fideicommiss. quest. 11. folio nobis 147. col. 4. versic. nona est conclusio. Ioan. Garc. tract. de nobilit. gloss. 20. num. 5. 48. & 85. Matienz. in l. 7. tit. 11. lib. 5. gloss. 2. numer. 6. recopilat. D. Ioan. del Castill. vbi supra, num. 40. Vincent. Fufar. dist. quest. 408. num. 29. vbi num. 30. sic tenet, & num. 112. limitat.

Num. 37. & 38.

In hanc sententiam propendunt Menoch. vbi supra, num. 43. Flores de Mena in addit. ad Gam. decisione 11. per 101. Tiber. Decian. resp. 19. num. 26. cum seqq. lib. 1. Ioan. Bapt. Cost. tract. de quot. & rat. quest. 156. num. 3. Ioan. Bapt. Lup. tract. de illegitimatione, comment. 3. §. 1. n. 57. col. 2. versic. similiter, & num. 13. Rota per Farinac. decis. 282. num. 8. & 9. part. 1. & decis. 98. num. 2. part. 2. D. Ioan. del Castill. lib. 4. controu. cap. 22. & num. 14. cum pluribus sequentibus, vbi num. 147. testatur in Hispania omnes legitimaciones fieri sine preiudicio legitimorum.

Vincent. Fufar. vbi supra, numer. 116. & 117.

Num. 39.

Idem agnoscunt Menoch. de quo supra, num. 47. & 64. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 106. num. 42. Vincent. Fufar. vbi supra, num. 132. & repetit auct. in allegatione pro Regn. Portug. num. 29. Marc. Ant. de Amatis consil. 1. num. 26. lib. 1.

Num. 40.

His adde Card. Mantica. lib. 11. de coniect. tit. 10. num. 26. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 106. num. 43. vbi numer. 44. Vincent. Fufar. d. quest. 408. n. 93.

Num. 41.

Tam in fideicommissis, quam in Hispanorum primogeniis hanc conclusionem verissimam censemus.

Priori enim casu, etsi controuersum sit, an in conditione, si sine liberis, filius naturalis comprehendatur, communis resolutio est, quod id ex dignitate, & voluntate, & conditione eius, qui fideicommissum instituit, eliciendum sit, & id probat textus in dist. §. si quis rogatus, hic precatatus, de qua re Menoch. lib. 4. presumpt. 78. num. 18. cum sequentibus. Vincent. Fufar. de substit. quest. 467. numer. 9.

Prima etenim exclusionis coniectura est, vbi testator est persona nobilis, vel in dignitate constitutus, ex auct. hic versic. quam conclusionem, & ostensum fuit supra hoc cap. numer. 30. quem sequuntur M. Ant. Peregrin. tract. de fideicommiss. art. 28. numer. 48. Menoch. lib. 4. presumpt. 78. numer. 23. Sfortia de compend. substit. 6. parte. dub. 3. numer. 5. versic. limitatur 3. Cardin. Mantica. de coniect. lib. 11. tit. 9. Ioseph. de Rust. in l. cum auus, lib.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. iij. 213

lib. 3. cap. 1. numer. 94. cum sequentibus. Ioan. Bapt. Lup. de illegitimatione, comment. 1. §. 4. numer. 14. ad finem, versiculis. Prima ergo adnotatur coniectura, & num. 15. Alex. Raudenl. de analog. cap. 36. numero 16. Petr. Surd. conf. 571. numer. 17. lib. 4. Vincent. Fufar. de quo proximè, & questione 406. numer. 16.

Secunda coniectura exclusionis est qualitas bonorum, veluti si habent dignitatem, vel iurisdictionem annexam, quo casu præsumitur testatorem illegitimos exclusisse, sicut in dict. §. si quis rogatus, notat Paul. num. 6. & 7. vbi Ripa num. 10. Ruin. conf. 77. numer. 7. lib. 3. Menoch. dict. præsumpt. 78. num. 24. Card. Mantic. dict. lib. 11. tit. 9. num. 7. Lupus dict. tract. de illegitimatione comment. 1. §. 4. num. 15. versic. in specie autem.

Tertia coniectura est, quando promiscuè ad successionem masculi & feminæ vocantur, prout supra ostensum est num. 34.

Quarta, vbi filij legitimi, siue descendentes legirimi vocati sunt, in quo casu sine vlla controuersia excluduntur naturales. Nam ex verborum formula apertius ratio exclusionis in cōperto est, Menoch. d. præsumpt. 78. num. 67. Cardin. Mantic. lib. 11. de coniect. tit. 12. num. 34. versic. unde etiam in proposito. Natt. conf. 602. numer. 8. & plurimos referens Cæsar Manent. conf. 135. num. 4. lib. 2. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 11. num. 43.

Idque procedit, etiam si in vna parte testamenti fiat mentio de filiis legitimis, in altera verò tantum de filiis simpliciter, Manent. vbi supra num. 18. quia conditio regulatur à dispositione præcedenti, vt hi censentur positi in conditione, qui positi sunt in dispositione. Bald. conf. 186. num. 2. & 3. versic. quo præsupposito, lib. 1. Socin. iun. conf. 69. num. 31. lib. 3. Hieron. Gabr. consil. 69. num. 5. & conf. 116. num. 43. & 44. lib. 2. Petr. Surd. conf. 308. num. 13. versic. addo argumen-

tum. Peregr. de fideic. art. 25. num. 30.

Hoc fortius, vbi in dispositione repetitio huius qualitatæ facta est. Ixius, Alex. Raudenl. de Analog. cap. 36. n. 19. versic. 3. cum sequentibus. Cæsar Manent. dict. conf. 135. num. 20. & num. 27. Menoch. conf. 117. num. 54. cum sequentibus. Vincet. Fufar. de subst. quest. 314. ex num. 1. vbi vrgentiùs quando adest tantum simplex vocatio filiorum.

Multo magis hæc firmissima conclusio in Hispanorū primogeniis admittitur, siue fiat mentio de filiis legitimis, in quo casu nulla disceptatio est, siue de filiis simpliciter, in qua specie loquitur auctor vsque ad fin. & comprobatur,

Primò, quia cum præcipuus maioratus finis sit familiarum conseruatio, ex auct. sup. lib. 1. cap. 11. num. 3. filius naturalis nunquam admittitur, cum non sit de familia, nec de domo, neque de agnatione parentis, Fufar. questione 354. vbi latè, & 360. ex num. 4. & 361. numer. 13. Hæc enim nomina iuris sunt, non solius naturæ; ideòque naturales filios non comprehendunt, Royas tract. de successionibus cap. 15. per totum. Ioann. Garc. tract. de nobilit. gloss. 20. num. 17. Cardin. Mantic. tract. de coniect. lib. 11. tit. 14. num. 24. Ant. Monach. decisione Florent. 20. num. 2. & num. 44. & 45. Marc. Ant. Peregr. tract. de fideicommiss. art. 22. numer. 82. Cardin. Gabr. Palçoti tract. de nobilit. & spur. cap. 39. num. 34. Alcan. Clemens tract. de patr. potest. cap. 5. per totum. Flores Diaz de Mena lib. 1. variarum cap. 16. art. 2. §. 2. num. 14. & confirmatur ex adductis supra lib. 1. cap. 4. num. 46. quidquid contrarium teneat Mier. de maiorat. 1. part. questione 51. num. 208. vbi de consuetudine testatur.

Secundò, quia iuxta ius ciuile & regium filij naturales nomen filiorum non merentur, l. filium, ff. de his qui sunt sui, vel alieni iuris, & in proa mio tit. 7. particula 2. ibi, *fijos segun la ley*. vbi Gregor.

Alex. Raudens. *de Analog. cap. 30. numer. 91.* qui aliàs dicuntur nati ex infamia facti, l. 2. tit. 6. particula 7. de quo plura congerit Tiraquel. *de nobilitate, cap. 15. numer. 14.*

Tertiò, quia filij naturales non succedunt ab intestato, nisi in duobus casibus, & hoc patribus tantùm, non verò transuersalibus, ex authenticalicer, *C. de naturalibus liberis.* & in testamento simpliciter eis iure alimentorum capere permissum est, prout utrumque probat *l. fin. tit. 13. particul. 6.* Quare cum in maioratibus succedendum sit eo ordine, quo successio ab intestato defertur, ex auct. *infra cap. 9. numer. 11.* nihil mirum quòd filij naturales, sicut ab intestato, ita etiam à maioratus successione censeantur exclusi.

Quartò, quia in feudis regulariter filius naturalis non succedit, *cap. 1. §. naturales, si de feud. defunct. content. sit.*

Quintò, ex dispositione textus in l. 40. *Tauri*, ibi, *si el tal hijo maior dexare hijo o nieto descendente legitimo.*

Et aduersus naturales hoc ipsum ostensum est *suprà* ab auct. *lib. 1. cap. 4. m. 46.* & idèò communis Doctorum sententia est, quam libenter amplectimur, & sequimur in iudicando, & consulendo, naturales in Hispanorum primogeniis exclusos censi, nisi hi expressè vocentur, vel saltem ex coniecturis indubitatis admissi censeantur: quod agnoscunt Velazq. de Auèd. in l. 40. *Tauri*, gloss. 11. numer. 43. Azeued. in l. 11. tit. 6. lib. 5. recapitulat. numer. 45. Aluarez. *de coniect. ment. defuncti*, lib. 2. cap. 3. numero 75. Mier. *de maiorat. part. 2. questione 2. numer. 1.* vbi resoluit, quòd si filij vocentur ad successionem, etiam absque adiectione verbi *legitimi*, naturales non comprehenduntur, & hoc ex propria maioratus natura, quæ est exclusiua naturalium, Flores Diaz de Mena *dist. quest. 16. ex num. 2. usque ad numer. 37.* vbi subdit hanc opinionem verà esse,

eámque vidisse seuari in iudicando & consulendo; & in additione ad Gamam *decisione 24. in princip.* vbi refert dicta per eum *dist. quest. 16.* Molin. *de iustitia & iure, disputacione 174. ad finem, versic. dubium est.* Garcia *de beneficiis, parte 7. cap. 15. numer. 50.* Castill. *lib. 2. cap. 30. numer. 18. & tom. 5. cap. 106.* Raudens. *de Analog. cap. 30. numer. 90.* Fufar. *quest. 314. ex numer. 1.*

Quod in praxi receptum est, nisi ex coniecturis & serie maioratus aliud colligatur. Castill. *tom. 5. cap. 67. fol. 87. vers. & quod distinge,* & *cap. 82. per totum.*

Nos verò in hac questione tenendum duximus filios naturales non censi comprehensos in dispositione maioratus, nisi specialiter & expressè dictum sit, & ita regni communis praxis obseruat, tamen omnibus legitimis deficientibus, naturales filios in fideicommissis admittendos esse non dubitamus, ex adductis à Fufar. *dist. quest. 314. numer. 11.* vbi subiungit, secundùm prædictam opinionem fuisse pluries iudicatum.

Fateitur tandem etiam in hoc ultimo casu, naturales comprehensos non censi.

Primò, quia ex communi recepta Doctorum sententia filij naturales, nisi expressè vocentur, ad maioratus successionem admitti non debent, cum subiecta materia exclusionem importet.

Secundò, quia dispositio textus in *cap. 1. §. naturales, si de feud. defunct. content. sit*, cui consonat l. 68. tit. 18. *parte 3.* procedit etiam omnibus legitimis deficientibus. nam adhuc non patet locus filiis naturalibus. Mart. Laud. quem refert, & sequitur Curt. in *tract. de feudis, quest. 17. numer. 40.* Rosent. *cap. 7. concl. 19. numer. 4.* vbi plures refert *luc. C.*

Tertiò, in l. 40. *Tauri*, quæ expressè disponit, quòd bonorum maioratus ciuillissima possessio tantùm in legitimum

num successorem transfertur, & sic intelligitur de descendente legitimo.

Quartò, ex pluribus adductis à Garc. d. cap. 15. numer. 50. quem refert Castill. d. cap. 67. fol. 87. versic. & pro distinctione, & inter alia adducit Mier. 2. part. questione 2. num. 27. & 28. quasi rectè intueatur, id cogitandum relinquit.

Et quod de naturalibus dictum est, quoad maioratus successionem, idem de filiis legitimis ex naturalibus natis, apparet fateri, qui minimè admittendi sunt. Castill. dict. cap. 106. Fufar. dict. questione 314. num. 4.

Quod procedit etiam in filiis legitimis ex naturalibus natis, qui legitimis deficientibus ad successionem maioratus admitti non debent, tanquam ex radice infecta procreati, ex adductis lib. 3. cap. 5. numer. ... Castill. ubi suprà d. cap. 67. versic. & hactenus. Fufar. questione 314. num. 4.

Quid verò omnibus deficientibus, vide Flores de Mena d. questione, 16. num. 8. Mier. dict. quest. 2. numer. 134. & 4. parte questione 29. Azeved. consil. 20. numero 27. Castill. ubi suprà. Nicol. Garc. de benef. 7. parte cap. 15. numer. 46. Gregor. in l. 2. tit. 25. verbo, la hija mayor, questione 1. & in l. 36. tit. 9. parte 6. gloss. magna, quest. 8. & 12. & in feud. vide cap. 1. §. naturales. si de feud. defuncti. fuerit content. & l. 68. tit. 18. parte 3. Mart. Laud. quem refert Curt. in tract. de feud. quest. 17. numero 40. Rosental de feud. cap. 7. conclus. 19. numer. 4. ubi plura refert liti. E. & in patronatibus Rota Roman. per Fatinac. decisioe 155. numero 3. parte 1. in nouissimis.

Superior ac principalis conclusio solet limitari.

Primò, in vocatione propinquorum, in qua naturales comprehenduntur. Bart. in l. pronuntiatio, §. 1. numero 1. ff. de verborum signific. Matc. Ant. Peregrin. tract. de fideicommiss. art. 22. num. 89. Cald. Peteir. resp. 1. numer. 12. versic. sexto. Azeved. dict. consil. 24. in 3. dubio, in quo-

rum sententiam non propendimus, cum peculiaris natura maioratus repugnet.

Secundò limitatur in retractu rei patrimonialis, ut pluribus relatis tenet Ioann. Gutier. lib. 2. practica. quest. 154. ex num. 2. Matienzi. in l. 7. tit. 11. lib. 5. recopil. gloss. 2. num. 3. Montalu. in l. 13. tit. 10. lib. 3. forens.

Tertiò limitatur in iure sepulchrorum. Sebastian. de Medic. tract. de sepul. 1. parte cap. 7. numer. 22. Syluest. in summa versic. sepultura. versic. 4. Royas tract. de successione cap. 20. numer. 120.

Quartò limitatur in successione emphyteutica recepta à priuato pro se & liberis suis. Iul. Clar. qui dicit communem, §. emphyteusis, quest. 30.

Quintò, ubi linea vocatur, cum filij naturales sint de linea patris. Philipp. Dec. consil. 165. in fine. Zephal. consil. 391. Peregr. de iure fisci, tit. de naturalibus liberis, sub num. 9. & de fideicommiss. art. 22. numer. 8. ad finem. Ioan. Gutier. lib. 2. practica. quest. 155. numer. 2. versic. naturalis. Nos verò sanè contrarium censemus, ex rationibus suprà adductis, & nostam sententiam tueri videtur Vincent. Fufar. de subtilit. quest. 347. numer. 4.

CAPVT IV.

Num. 1. 2. & 3.

Ils adde D. Ioann. del Castill. lib. 2. controu. cap. 4. num. 158. & 159. & lib. 3. cap. 19. numer. 146. Vincent. Fufar. de subtilit. quest. 385. ex num. 3. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 9. parte 3. numer. 15. & ibi Ioseph. Ram. consil. 100. pro Duce de Cardona numero 383. Menoch. consil. 1203. Thesaur. questionum foren. lib. 2. quest. 12. Mieres de maiorat. 2. p. quest. 6. numer. 21.

Num.

Num. 4.

DEmonstrauimus *suprà* lib. 1. cap. 13. numer. 14. & 15.

Communis omnium sententia est, quòd masculi eiusdem lineæ & gradus fœminam à maioratus successione excludunt, & ex Baldo *hic præcitato* idem probant Mier. *de maiorat. 2. part. quest. 6. num. 2. versic. idem* Bald. Menoch. *conf. 802. numer. 27. lib. 9. Cardin. Mant. lib. 8. tit. 18. numer. 8. D. Ioann. del Castil. de quo suprà, Fufar. dict. quest. 385. numer. 9. Ioseph. Ram. consil. 100. numero 383. fœmina enim est ad instar secundi gradus quando extant masculi eiusdem lineæ & gradus, etiamsi illa primogenita sit, ex auctore infra num. 12. & lib. 1. cap. 3. numer. 14. & in allegatione pro Rege nostro Philippo numer. 7. idque procedit, etiamsi filia senior vocata sit. Gam. *decisione 51. ubi sententias contrarias refert, & tandem pro masculino refert obtentum; & licet contrarium teneat Salazar tract. de usu & consuetudine cap. 12. decisio Gamæ in Regno semper prædicatur, de qua re Cald. tract. de nominatione emphyt. quest. 14. ex num. 1. & quest. 17. numer. 36. Aluarad. de coniect. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 4. num. 31. Velazq. de Aucend. in l. 40. Tauri gloss. 9. numero 75. & in pulchro casu Ioannes Gutierrez lib. 2. præf. quest. 87. num. 4.**

Quid si vocatur ad successionem maioratus filius, aut filia, an præferatur masculus ex secundo matrimonio filia seniori primogenita, vide Cald. Pereir. *decisione 122.*

Num. 5.

ID prorsus agnoscunt P. Molin. *tract. de iust. & iur. diss. 625. numer. 3. M. Ant. Peregrin. tract. de fideicommiss. art. 26. num. 12. & in successione Regni idem tenent alij, quos refert auct. in allegatione pro*

Rege nostro Philippo, *numer. 6. Castill. tom. 5. cap. 143. §. unico, numer. 13. & in eadem specie Vincent. Fufar. de substit. quest. 385. numero 7. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 17. in fine. & hæc est communis Doctorum opinio.*

Num. 6. & 7.

Prosequitur P. Molin. *ubi proxime, idque verissimum est cum relatis etiam à Fufar. d. q. 385. numero 14.*

Num. 8. & 9.

Refert & sequitur Vincent. Fufar. *de substit. quest. 385. numer. 15. & 16. & tota Hispania receptum est fœminam sub nomine & appellatione familie comprehendendi. P. Molin. dicta diss. 625. numer. 3. in fine. Ioseph. Ram. consil. 100. pro Duce de Cardona numer. 103.*

Num. 10.

Dux sententiæ eliciuntur ex adductis in præfenti, quas veras & receptas esse proficitur auctor.

Prima sententia est, quòd iuxta statuta & consuetudines Italiæ, appellatione domus, vel casaræ, fœmina excludi censetur, ut probant ipse auct. *infra num. 11. Cardinal. Mant. lib. 8. de coniect. ult. volum. tit. 12. num. 17. Menoch. lib. 4. parte ... præsumpt. 88. num. 12. M. Anton. Peregrin. tract. de fideicommiss. art. 12. num. 22. Simon de Pratt. de interpretatione ult. volum. lib. 3. interpret. 2. dubio 1. solut. 11. num. 22. Cald. Pereir. de nominatione emphyt. quest. 24. num. 60. Mier. de maiorat. 2. part. quest. 6. ex num. 4. 11. Marta tract. de successione legal. 1. part. quest. 1. art. 2. num. 17. & Fufar. de substit. ubi suprà, num. 17. & in vocatione maioris de domo idem tenent Petr. Anchar. *conf. 27. num. 7. versic. postquam, & versic. omnes in hoc**

hoc concordant. Barbat. *consil.* 27. numero 7. col. 2. *versic. propterea*, vol. 2. & *consil.* 14. numer. 13. *versic. unde solemnis*, vol. 3. & in *cap. canonum statuta*, ad finem, de *constit.* Bald. qui refert sic consuluisse Bart. *consil.* 18. numer. 17. *dub. 3. lib. 2. Fufar. questione* 499. numer. 7.

Secunda verò sententia est, quòd in Hispanorum primogeniis, sub vocatione domus, vel casate, tam masculi, quàm feminae comprehenduntur, & post auct. id probant, alter Molin. *diff. diff.* 625. numer. 3. Velazq. de *Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 9. numer. 18. & 19. Peres de Lara de anniverf. & capellan. lib. 2. cap. 3. numer. 23. & lib. 3. cap. 4. numer. 14. vbi subdit hæc verba, familia, profapia, lynage, generacion, parentela, casa, zepa, genie, progenie, esse synonyma, de qua re vide Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 24. numer. 187. Vincent. Fufar. de quo proxime. & quòd femina venturæ sub vocatione de domo, etiam si sit nupta, tenent Petr. Surd. conf. 140. numer. 67. Seraph. 1418. numer. 2. quos & alios refert Addit. ad Ludou. *decif.* 293. numer. 23. Hoc verissimum in iudicando & consulendo, quidquid contrarium teneat Mier. *vbi supra num. 413. & in hac materia firmissima regula est, quòd vbi successio indifferens est, tam masculi, quàm feminae comprehendantur, ex textu in l. maximum vitium, C. de liber. præ. cum aliis adductis à Beltramo in not. ad Ludouic. *decif.* 293. & ad id tenendum maximè conducit ratio textus in l. tit. 15. part. 2. in ratione sui, de quo *suprà num. 5.****

Num. ii.

Peraltæ sententia verissima est in Hispanorum primogeniis, in quibus subiecta materia repugnat, Auend. in l. 40. gloss. 9. numer. 20. Iacob. Menoch. *consil.* 801. numer. 30. & 62. cum adductis *suprà diff. num. 10.*

Num. 12.

Consonat auctor *suprà num. 4. & id agnoscunt Mier. de maiorat. 1. part. quest. 51. num. 25. Gam. *decif.* 338. Vincent. Fufar. de *substit. quest.* 379. numer. 70. & *quest.* 385. numer. 9. & ex his colligitur, quòd gradus qui non causet prærogatiuam succedendi, non est in consideratione. Corn. *consil.* 22. numer. 25. in fine, lib. 2. & *consil.* 131. numer. 9. eodem lib. & in *vers. neque obstat, ait, quòd si aliàs iura velint quòd in successionebus admittantur proximiores, tamen proximiores intelliguntur secundum ordinem successionis, & gradatim, secundum quod vocantur. Alex. consil. 88. numer. 1. in fine, lib. 1. Paul. Paris. consil. 36. numer. 13. lib. 2. Hier. Gabr. consil. 86. numer. 3. Honded. *consil.* 70. numer. 44. & 45. lib. 1. M. Ant. Peregrin. *tract. de fideicommiss. art. 21. numer. 9. & 10. Carol. Ruin. consil. 167. numer. 10. & 11. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 93. numero 11. 12. & 13.***

Num. 13. & 14.

DE prima obseruatione, quæ respicit lineam, vide auct. *suprà lib. 1. cap. 3. num. 12. & infra lib. 3. cap. 6. numer. 30. & 31. Amat. *resol. 1. num. 32. & 52. Balzar. lib. 2. de feud. fol. 311. numer. 11. Francisc. Becius consil. 38. numer. 45. & 46. vol. 2. M. Ant. Peregrin. consil. 42. numero 6. vol. 3. Petr. Surd. consil. 403. numer. 16. & consil. 320. numer. 15. lib. 3. Melch. Feb. *decif. 22. numer. 9. & decif. 40. num. 5. Mart. de success. legal. 1. part. quest. 12. art. 1. numer. 7. Paz tract. de tenui. cap. 35. numer. 11. Don Ioann. del Castill. vbi supra, ex num. 3. & tom. 5. cap. 91. num. 62. Fabius de Anna consil. 53. numer. 116. & in eadem specie Ludouic. de Casan. consil. 38. numer. 114. Ioan. Ant. Lan. consil. 35. per tot. Fufar. de *substit. quest.* 379. numer. 30. P. Molin. *diff. disput. 625. num. 5. Robles lib. 3. cap. 11. num. 36. & Menoch. 9. & num. 7. lib. 10.****

Ee De

De secunda obseruatione, quæ respicit gradum, vide auctores *suprà* relatos, quibus addendum censuimus, quòd in effectu non sufficit, quòd quis sit eiusdem gradus, & maior natu, nisi sit eiusdem lineæ, Burg. de Paz *consil.* 29. n. 48. & 49. Iac. Menoch. *consil.* 1082. num. 8. lib. 31. Mier. 2. parte, *questione* 6. num. 29. D. Ioann. del Castill. tom. 3. *controu.* cap. 5. num. 32. & d. cap. 93. de quo *suprà* numer. 3. & hinc inferitur, quòd cum lex priuilegiat lineam, postea gradum, statim sexum, deinde ætatem; non est curandum de gradu, nisi in linea, neque de sexu, nisi in gradu, nec de ætate, nisi in sexu, vt inquit Marin. Frecc. de *subfend. tit. de feudis hered. antiq.* num. 22. & ante eum Bald. *consil.* 137. in fine lib. 2. Gregor. in l. 3. tit. 13. parte 6. gloss. *niger.* Gam. *decis.* 354. & id ipsum reperit auctor *inf. cap. 6. num. 50.*

De tertia obseruatione, quæ respicit sexum, vide adducta *suprà* num. 4.

De quarta, quæ respicit ætatem, vide *superius* citatos in principio huius numeri, quibus adde, quòd si constitutio in successione feudi præfert sexum, atque etiam præfert ætatem, priuilegium ætatis vincit, quia specialius, & idèd femina primogenita excludit masculum minorem. Alex. *consil.* 29. in primo versic. secundo hoc videtur, lib. 2. licet num. 3. in fine, ab hoc recedat, non est propter ius, sed propter constitutiones ponderatas, vt ibi per eum: sed vt cumque sit, in Hispanorum primogeniis eius sententia procedere non potest, ex adductis *sup.* num. 4. & auctoris sententiam in specie sequitur Ioseph. Ramon *consil.* 100. num. 306. & 302.

Tandem pro regula statuendum censeo, quòd in successione maioratus ratione lineæ præfertur quis omnibus prætenforibus, etiam si sint proximiores in gradu, & in aliis qualitatibus. Soula in l. *femina*, parte 1. num. 279. vbi hoc inferet ex cap. 1. de *natur. al. success.* feud.

di. Et hæc sententia in praxi & vsu forensi recepta est, secundum ipsam naturam maioratus, qui recto ordine defertur, ex adductis *inf. cap. 6. ex n. 30.*

Num. 15. 16. & 17.

His adde P. Molin. *disputat.* 628. num. 6. Pedroch. *consil.* 40. num. 318. n. 41. lib. 3. D. Ioann. del Castill. tom. 5. *controu.* cap. 92. num. 35. vers. *habent.* Vincent. Fular. de *substit. questione* 385. num. 12. & auctoris conclusio num. 31. communis est, & obseruari debet tam in iudicando, quàm in consulendo, à qua nunquam in praxi recedas.

Num. 18. vsque ad 32.

Castill. tom. 5. cap. 143. §. *unico*, num. 13. col. 2. & tom. 6. cap. 131. num. 22.

Num. 21.

Adde lib. 1. cap. 9. numer. 10. & lib. 2. cap. 14. numer. 46. Castill. tom. 5. cap. 18. pag. 468.

Num. 32. & 33.

In hanc sententiam propendunt, Tiber. Decian. *consil.* 24. num. 113. lib. 1. Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt.* lib. 3. *quest.* 24. ex num. 24. Mier. de *maiorat.* 2. part. *quest.* 6. num. 97. D. Ioann. del Castill. tom. 5. *controu.* cap. 130. ex num. 2. & cap. 139. ex num. 1. & cap. 180. num. 16. Ioseph. Ramon *consil.* 100. pro Duce de Cardona num. 301.

Num. 34. vsque ad 38.

Notissimè recenset Castill. cap. 129. num. 55. tom. 5. cap. 178. pag. 450. vers. & eadem parte. Francisc. Soula in l. *femina*, num. 289. & pro femina in casu dubio, vide Mier. 2. parte, *quest.* 6. num.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. iv. 219

num. 97. Petr. Surd. *consil.* 544. ex *numer.* 130. vol. 5. & *consil.* 316. *numer.* 18. Don Ioann. del Castill. *tom.* 5. *contron.* cap. 139. *num.* 1. & cap. 129. *numer.* 34. Vincent. Fufat. de *substit.* *questione* 311. in *fine*, & 385. *num.* 3. quam materiam prosequemur vsque ad finem huius capituli.

Num. 38. 39. & 40.

Nisi liquidò constet de iure transferali, fœmina admiffa censetur, & procedunt adducta ab auctore toto hoc capite, & hoc probant Philipp. Dec. *consil.* 42. *num.* 10. & 467. *numer.* 9. & 498. ex *numer.* 3. Roland. *consil.* 1. *numer.* 48. lib. 2. & *consil.* 2. *numer.* 27. lib. 3. Ofalc. *decis.* Pedem. 23. *numer.* 26. & *decis.* 26. *num.* 13. & 14. Burg. de Paz *consil.* 29. ex *num.* 86. cum adductis *suprà*, quibus addendum est, quia ibi adest dubium, causa deciditur pro eo qui fundat de iure. Bald. *consil.* 435. *numero* 2. lib. 4. Socin. *conf.* 196. *numer.* 18. *versic.* *præterea*, lib. 2. & in petitione hæreditatis in casu dubio pro venientibus ab intestato pronuntiandum est, Zucchar. in l. *fi.* *num.* 401. C. de *edict.* *Diui Adr. tollend.* Achil. Perfon. de *adipisc. possess.* lib. 6. *numer.* 5. & in materia maioratus, quæ non est exclusiua fœminarum, sed in eo ad instar Regni succeditur, vt *suprà* *numer.* 4. Hæc sententia procul dubio verissima est, & fortius si filia reperiatur in possessione bonorum, quia tunc in modum exceptionis fortiora sunt iura, quæ pro fœmina adducuntur, ex Bartol. & Salizet. in l. *fancimus*, per illum textum C. de *testam.* vbi de communi testatur, & ibi Alberic. *num.* 3. Paul. de Castr. *num.* 5. Ias. *num.* *fin.* Ioann. Zephal. *consil.* 519. *numer.* 29. Iacob. Menoch. *consil.* 176. *numer.* 8. pro quibus facit l. *qui liberis*, §. *testamento*, ff. de *bon. possess.* *secund. tabul.* & in specie auctoris sententiam probant D. Ioan. del Castil. *vbi* *suprà*, Arman. Pist. *quest.* *iuris* lib. 2. *questione* 39. *num.* 8.

Thefaur. lib. 1. *quest.* *for. questione* 11. Ioann. Gut. lib. 2. *pract. quest.* 87. *numer.* 5. Mier. de *maiorat.* 3. *parte, questione* 2. *num.* 26. Ioseph. Ram. *consil.* 79. pro Duce de Cardona, *numer.* 13.

Num. 41. & 42.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom.* 5. *contron.* cap. 92. *num.* 53. & *tom.* 5. cap. 143. §. *unico*, *num.* 13. Thefaur. *quest.* *forens.* lib. 2. *quest.* 11. ex *num.* 2. Paul. Bazar. de *feud.* lib. 2. tit. 26. *fi* de *feud.* de *funct.* qui tam in filia, quàm in sorore ultimi possessoris hanc sententiam probat, P. Molin. *tract.* de *iust.* & *iure*, d. *diff.* 625. *numer.* 6. Don Francisc. de Leon *decis.* 209. *numer.* 212. & ex adductis *suprà* ex *numer.* 2. habet fœmina fundatam suam intentionem in iure communi, seu Hispano, atque in consuetudine ita succedendi in maioratibus, & allegans contrarium probare debet, ex auct. lib. 1. cap. 4. *num.* 5. aliàs eius exclusio propter masculos remotiores admittenda non erit, nisi euidentissimis & clarissimis coniecturis constiterit, vt *suprà* *numero* 38. & *infra* cap. 5. *num.* 71. Meritò itaque in possessione maioratus tuetur donec aliud compertum sit, ac perspicuè constet. Pro qua tandem facit proximiras gradus, & ratio linear, de quibus *infra* cap. 9. per totum, & *suprà* *numer.* 13. & 14. & lib. 1. cap. 3. *num.* 12.

Num. 43. & 44.

Hæc opinio in Hispanorum primogeniis verior & receptior est, quidquid contrarium teneat Rosent. de *feud.* 1. *tom.* cap. 2. de *fœmin. success.* *conclus.* 52. *num.* 6. Idèoque si exclusio fœminæ in continenti probetur, masculus quantumcunque remotior, debet admitti, idque ad intellectum textus in *dict.* §. *inter filiam*, probant Marc. Ant. Peregrin. de *fideic.* *artic.* 48. *numer.* 47.

Ee 2 Parlād.

Parlad. rerum quotid. lib. 2. cap. 5. d. num. 3.
ex quo insurgit intellectus ad l. 45.
Tauri, de qua per auct. numer. 44.

CAPVT V.

Num. 1. vsque ad 5.

Is adde Parlad. lib. 3. rerum quotid. questione 1. in principio. Aluél. consil. 86. & 87. lib. 1. Guid. Pap. consil. 176. d. num. 3. versic. ad quartum questum. D. Ioan. del Castill. lib. 2. controu. cap. 4. per totum, & tom. 6. cap. 133. num. 18. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. quest. 24. num. 110. Vincent. Fular. de subf. quest. 458. ex numer. 10. & auctoris sententia in praxi Aduocatorum & iudicum recepta est; ita verò quando expressè maioratus institutio in personis agnatorum facta est, vt in presenti, & infra numer. 18. vel quando tacitè ex indubitatis ac manifestissimis coniecturis id apparet, ex adductis cap. 4. numer. 38. & lib. 1. cap. 4. num. 24. & 25. cum sequentibus; aut saltem vnica ratione quæ concludenter ad id suadeat, vt inferius numer. 5. secus verò si id in comperto non est.

Num. 5. vsque ad 8.

Prosequitur P. Thom. Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 42. num. 4.

Num. 8.

His adde Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 24. ex numer. 113.

Num. 9.

Pro hac sententia vide Hieronym. Gabr. consil. 97. numer. 24. lib. 1. Crauer. consil. 230. numer. 4. & consil. 306. numer. 5. Burfat. consil. 132. num. 41. lib. 8. Ioann. Zephal. consil. 600. num. 34. & 35.

lib. 4. Paul. Paris. consil. 38. lib. 1. tract. de coniect. ult. vol. lib. 8. Cardin. Mantic. tract. de coniect. lib. 8. tit. 18. num. 2. Simon. de interpret. ult. volum. lib. 3. num. 11. num. 71. Riminald. iun. ed. numero 27. lib. 3.

Num. 10.

Repetit auctor suprâ lib. 1. cap. 5. ex numer. 7. & agnoscit P. Thom. Sanchez dñt. disput. 42. num. 4.

Num. 11. vsque ad 16.

Plura adducit Vincent. Fular. de subf. quest. 357. num. 3. de qua re vide Roland. consil. 67. numero 70. vol. 3. Ludouic. Roman. consil. 15. ex numer. 4. Quid verò si filia à successione maioratus propter patruū excluditur, an filius patris eam præcedet? vide Ioann. Gut. consil. 13. num. 17. Petr. Surd. consil. 315. volum. 5. Riminald. consil. 372. num. 122. vol. 4. Tiber. Decian. consil. 56. numero 52. volum. 1. & consil. 60. num. 33. vol. 3. Philipp. Dec. consil. 308.

Num. 16.

De hac regula, si vinco vincentem re, & de doctrina Bartoli hic præcitata, plura cumulat Don Ioan. del Castill. lib. 3. controu. cap. 30. per totum, saltem num. 3. vbi refert auctorem: & ante eum Iacob. Cuiac. ad Paul. in l. Claudius, ff. qui pot. in pign. habeant.

Cæterum prædicta regula in successione momentanea, duntaxat locum habere potest, vbi primus, vincens secundum, vincit etiam & tertium, eo quòd ratio vincendi tertium, immediatè ex victoria secundi insurgit; secus verò in successione graduali & perpetua, prout est successio maioratus, vbi primo loco vocatus, vincit secundum

secundum & tertium, & vltiores proprio iure, & ex propria persona, non verò ex persona alterius, & ita praxis admittit.

Num. 17.

Prosequitur latè Vincent. Fufar. *de substit. quest. 458. ex numero 1. Ioseph. Ram. consil. 31. ex numero 1. & declaratur infra numer. 18.*

Num. 18. 19. & 20. vsque ad 25.

IN materia fideicommissaria regula est communiter recepta, quòd primogenium instituens, duplici modo potest agnationem suam conseruare, prout concludit magistraliter auctor in presenti.

Primò expressè, simpliciter & absolute se facere maioratum inter omnes masculos & agnatos, & tunc ex identitate rationis extensio de casu ad casum facienda est, vt *suprà numer. 1. & 2. & lib. 1. cap. 4. numero 23. Ioseph. Ramon consil. 100. pro Duce de Cardona numero 147. cum sequentibus, Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. questione 24. per totam. Mier. 2. parte, quest. 6. num. 102. Petr. Surd. consil. 316. numer. 16. volum. 8. Menoch. consil. 1062. ex num. 24.*

Hoc limitatur primò, quando si ratio generalis in omni casu obseruaretur, sequeretur aliquod inconueniens, vel absurdum, vt pluribus refert Francisc. Molin. vt *suprà num. 137.*

Secundò limitatur, quando ratio generalis in modum causæ finalis expressa non est, idem *numer. 131.*

Tertiò limitatur, quando hæc ratio conseruandæ agnationis, non per verba dispositiua, sed per enuntiatiua tantum prolata est, idem *num. 140.*

Quartò limitatur, quando ratio conseruandi bona in agnatione expressè aduersaretur his, quæ in præce-

dentibus disponens statuisset, veluti si antea data esset facultas alienandi in familia, quia ratio generalis ad specialiter disposita restringi nequit, l. eo hærede, §. qui patrem, ff. de vulg. & pupil. substit. l. alimenta, §. Basilica, ff. de aliment. & cibariis. legat. idem Molin. de quo *suprà numero 142.*

Secundo modo, quando disponens rationem conseruandæ agnationis, non expressit dispositiue, sed qualificatiue, & limitatè, contemplando agnationem tantum ad certos gradus restrictam, vt in exemplo proposito in presenti, & *numer. 24.* quo casu extantibus his verbis restrictiuis, extensio fieri non debet, Francisc. Moli. *de rit. nupt. lib. 3. quest. 24. ex numero 134. Vincent. Fufar. de substit. questione 385. ex numero 21. & omnium interpretum communis sententia est, quòd fauor conseruandæ agnationis tantum habet locum in casibus à testatore expressis, Menoch. consil. 232. num. 23. lib. 3. & consil. 243. numer. 52. eodem lib. quia substitutio fideicommissaria non extenditur de casu ad casum ratione cōseruandæ agnationis, propter quam nunquam inducitur aliqua noua substitutio, Philipp. Dec. consil. 288. numer. 9. Ioann. Zephali. consil. 107. numero 18. & 19. lib. 1. Socin. consil. 4. numer. 21. & consil. 116. num. 10 lib. 3. & consil. 118. num. 31. & 32. lib. 1. & consil. 155. à numer. 10. lib. 2. & consil. 57. numer. 7. lib. 4. vbi de communi testatur, & ita iudicatum refert Lucenf. decis. 82. numer. 14. lib. 2. & resoluit post alios Simon de Pratis consil. 47. numer. 27. & consil. 90. num. 29. à qua sententia recedendum non est, tam in iudicando, quam in consulendo; & licet Cardin. Mantic. teneat contrarium, lib. 6. de consuet. tit. 15. numer. 6. pro auctore fuit iudicatum aduersus Mantic. vt testatur Peregrin. tract. de fideicommissis, quest. 29. numer. 1. & in specie sic concludit Rota per Ludouil. *decision. 3. num. 18.**

& diximus *suprà* lib. 1. cap. 5. num. 37.

His verò superaddendum censemus, quòd adducta in præsentì ad Hispanorum primogenia non facilè possunt adaptari, quorum substitutiones vulgari sermone concipiuntur, neque reperitur quisquam, qui maiorum hoc modo instituat, volo in personam Titij agnationem meam conservari. hoc verbum *agnatio*, externum est apud Italos, non verò apud Hispanos vitarum. Sed more vernaculo & proprio huius regni vocantur proximiores de doino, de genere, de familia, de quibus *suprà* cap. 4. num. ... quæ vocatio nullam agnationis coniecturam inducit, ideòque vt in Hispania cognoscatur, vtrum maioratus institutor prospexerit agnationi genericè, vel restrictè, ordo substitutionis, & eius qualitas inspicenda est, in qua tota vis ac pondus pendet, & residet, vt prosequemur inferiùs.

Num. 25. vsque ad 30.

Vsque ad numerum 30. disputat auctor, vtrum ex masculorum vocatione pluries repetita absolutè facta, agnationis ratio comprehendatur, de qua re contrarij sunt Doctorum sententia.

Prima sententia est affirmatiua, quâ pluribus relatis comprobatur Peregrin. de fideicommiss. art. 19. num. 16. & artic. 26. num. 15. & ante eos renuerunt Socin. numer. 8. cum seqq. & Ias. numer. 19. in l. Gallus, §. nunc de lege, ff. de lib. & posthum. Marc. decis. 546. numer. 21. parte 1. Decian. consil. 127. num. 15. cum seqq. vol. 3. Menoch. consil. 127. numer. 12. & consil. 400. numer. 43. Surd. post alios; consil. 316. num. 6. vol. 3. Garc. de nobilit. in initio, numer. 6. Rustic. in l. cum auius, lib. 4. cap. 2. à num. 14. D. Ioan. del Castill. tom. 2. controuers. cap. 4. numer. 78. & 80. & tom. 5. cap. 92. à num. 2. & tom. 6. cap.

129 per totum, maxime ex numer. 49. Vincent. Fular. de substit. quest. 499. num. 15. & 17. & quest. 311. num. 65. & quest. 346. num. 13. & num. 19. limitans hanc receptam conclusionem, si testator vocasset masculos absque expressione masculiniratis, id est, proprio nomine, vt *infra* num. 29. & num. 37. & 45.

Secunda verò sententia est superiori contraria, quam renet Cardin. Mant. lib. 11. de coniect. ultim. volunt. tit. 14. num. 6. Marc. Anton. Peregrin. consil. 70. num. 3. vol. 3. Anton. Fab. de pragm. tom. 2. decade 28. errore 8. Ant. Petr. tract. de fideicommiss. quest. 9. num. 193. variorum. contrarium tamen Rota Romana per Farinac. decis. 443. & decis. 463. parte 1. in nouissimis, & alij rejati à D. Ioann. del Castill. tom. 5. controuers. cap. 92. ex num. 2. Pro qua sententia facit primò adducta num. 27. & *infra* num. 54. scilicet quia alia ratio præterquam cognationis, circa masculorum vocationem potest assignari, nempe qualitas masculiniratis, quæ dignior est sexui fæmineo, Fulgol. consil. 85. num. 2. & pulcherrimè Lupus allegatione 107. num. 15. Albenf. consil. 13. num. 8. lib. 1. & consil. 287. numer. 17. lib. 3. quòd extente l. 2. tit. 15. parte 2. fortior vis procedit, cuius decisio ad administrationem cognatorum maxime viger in Hispania, vbi desunt statuta Italici, cognatos propter agnatos excludentia, ex auctore *suprà* cap. 4. numer. 11. Secundò, pro hac vltima sententia faciunt tradita *infra* num. 28. & 29. vbi ratio agnationis tanquam vnica & sola, non præsumitur nisi probeatur, de qua re Perez de Lara tractat de annuatiis, & capellanis, cap. 30. numero 83.

Nos verò priorem sententiam vltiori, ac practicabiliore censemus, quia in hac multiplici masculorum vocatione, nulla alia ratio potest assignari quàm agnationis, quæ tanquam vnica debet attendi, ex auctore *suprà* lib. 1.

lib. 1. cap. 5. num. 9. cum seqq. hoc ita quando maioratus institutor masculos sepe ad successorem inuitavit, nec de femina in aliqua parte dispositionis mentionem fecit; ut hic numer. 29. *vers. his autem, & infra* num. 45. 48. & 69. Sicque in supremo & regio consilio pluris in praxi obtentum vidimus, & hanc nostram sententiam dicit Ioseph. Ram. *conf. 15. ex num. 14.*

Num. 30. usque ad 38.

TOta hac disputatione auctor probare intendit, quod masculorum vocatio excludit feminarum successionem, & num. 37. in sententiam affirmativam propendit, de quo superius numero precedenti actum est, idque agnoscunt, Marc. Ant. Peregr. *tract. de fideicommiss. art. 25. num. 11. & conf. 16. num. 2. vol. 1. Valentin. Foster. tractatu de successione lib. 3. cap. 23. axiom. 7. num. 18. usque ad finem. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 9. à num. 47. quorum sententia verior & practiciabilior est, ut supra diximus. Nam etsi in conditione, si institutus decesserit sine filiis, comprehendatur filia, ex decisione textus in l. cum avus, hic præcitata, & l. non est sine liberis, ff. de verborum significatione; si tamen dixerit, si decesserit sine filiis masculis, cum ad exclusionem feminarum hoc videatur adiectum, filij masculi substitutum excludunt, femina verò non excludit. Mantic. *tractatu de coniecturis, lib. 11. tit. 15. numer. 1. circa finem. Simon de Prax. de interpretatione vlt. volunt. lib. 3. dubio 3. solut. 2. num. 31. pagina nobis 186. Marc. Anton. Peregrin. plura referens tract. de fideicommissis, art. 25. numer. 11. Menoch. lib. 4. præsumpt. 89. & consil. 1006. num. 9. & 10099. num. 20. subdicens hanc esse specialem exclusionem feminarum. Castill. lib. 2. cap. 4. à num. 79. & lib. 5. cap. 92. numer. 2. de qua re vide Vincent. Fular. de substitut. quest.**

402. ex num. 1. saltem num. 5. & hinc est, quod etsi in l. cum avus, regulariter favore liberorum suppleatur conditio, si sine liberis, hoc non procedit, si dictum esset, si decesserit sine filiis masculis, vel quando in liberis deficit qualitas, quæ patrem admittebat, ex adductis ab Gabriele lib. 4. *comm. tit. de fideicommissis, conclus. 2. numer. 83. limit. 23. Ioseph. de Rustic. in d. l. cum avus, lib. 6. cap. 4. num. 16. Horat. Carpan. ad Statuta Mediol. n. tom. 1. cap. 311. numer. 3. sub littera D. & hanc sententiam communem dicit Gregor. in l. 3. tit. 13. part. 6. gloss. sa murer, folio 86. col. 1. verificari autem ex eo. & quamplurimis citatis eam amplectitur, dicens magis communem, Anton. Gomez tom. 1. cap. 5. num. 38. ubi hanc appellat indubitatam sententiam, & in iudicando sequendam, quia nemo dissentit.*

Cæterum in hac materia has conclusiones deducendas censuimus.

Prima conclusio est, quando masculus simpliciter vocatur, nulla facta feminarum mentione, tunc femina omni tempore, & in quocunque casu excludi debet, quia inclusio masculorum est perpetua exclusio feminarum, ut in præfenti numer. 31. dictum est.

Secunda conclusio est, quando feminarum exclusio ita concipitur, donec masculi extarent, hoc enim casu vita masculorum facit interim dormire, sed non expirate legitimam successionem feminarum, unde amoto impedimento per masculorum obitum, ipsamet impedimenti amorio retrò fingit impedimentum non fuisse, Bald. *consil. 426. num. 3. & 4. vol. 3. Petr. Anchar. consil. 339. numer. 8. & consil. 220. numer. 2. Fab. de Ann. consil. 53. lib. 1. num. 38. & 39. Iacob. Menoch. consil. 105. numero 78. & 79. vol. 1. Gail. præf. observ. tit. de feud. quest. 36. part. 1. Henric. Rosent. eodem tract. tom. 1. cap. 7. conclus. 45. numer. 15. cum sequentibus, & ibi litt. R, folio nobis*

§ 31. Aluar. *tract. de coniect. ment. defuncti*. lib. 2. cap. 3. §. 4. numer. 26. Greg. Lopez in l. 3. gloss. 2. *quest. 23. tit. 13. parte 3.*

Tertia & vltima conclusio est, quādo femina excluditur simpliciter & absolutè, non conditionaliter, nec ad tempus, vt in secunda conclusione, quo casu omnes fatentur, non suspendi, sed erradicari omnino à sexu femineo potentiam succedendi, & consequenter etiam deficientibus masculis, non est talis sexus idoneus, neque successibilis. Nam verbum importans impedimentum temporale, diuersum est ab eo, quod importat impedimentum perpetuum, & præcisum; quia primum, cursu temporis vel simplici, vel qualificato amouetur, secundum autem non. Bald. *conf. 67. volum. 1. num. 1.* Curt. iun. *consil. 111. numer. 11.* Garz. *tract. de feminis ad feud. recip. colum. 6.* Valent. Forster. *tract. de success. lib. 3. cap. 23. axiom. 3. numer. 18. & 19.* Cardin. Mantic. *de coniect. vlt. vol. lib. 6. tit. 10. numer. 2.* vbi ait hoc fieri respectu conseruandæ agnationis. Ludolph. Schrader. *de feud. tom. 1. cap. 4. n. 83. & 85. versic. quando hæc conclusio, fol. 186.* vbi amplius dixit quod dispositio textus in cap. 12. §. *quin etiam Episc. vel Abb.* vbi habetur, quod femina semel exclusa, durat perpetuò exclusa, quamuis deficiat masculus, cuius intuitu excluditur à feudo, vel hereditate; sed hic vbi simpliciter & absolutè exclusio facta est, secus si specialiter & ad tempus. Ferrar. Montan. in *decis. feud. lib. 3. cap. 8. versic. sunt tamen.* & addit. ad Rosent. lib. 1. cap. 7. *conclusio 45. litt. P. circa fin. fol. 531.* Petr. Surd. *consil. 343. numero 10. vol. 3.* Rota lib. 2. *diuers. decisione 108. num. 2. & 3.* Borgnin. *Caualecan. decif. 18. num. 10. & 11. lib. 3.* & hoc fortius, vbi præcessit vocatio masculorum, post quæ verba subsequitur negatiua ad exclusionem femininarum, vt ex pluribus tenet Mier. *de maiorat. 4. part. quest. 29. num. 2.*

Num. 38. vsque ad 41.

His adde Mandel. Albenf. *conf. 19.* Huius de comnauni testatur. Menoch. *consil. 463. num. 11. & consil. 524. numer. 4. vers. tertio & vltimo, & consil. 836. num. 13.* cum pluribus aliis relatis à Fusar. *de substit. quest. 311. num. 42. & 43. & quest. 403. num. 12.* Castill. lib. 2. cap. 4. numer. 135. vbi in fine sic consuluisse testatur.

Num. 41. vsque ad 43.

Adde Castill. *tom. 5. cap. 143. §. unic. num. 12.* Rectè & iudicè tenet Paul. hic, nam licet matre exclusa, eius etiam descendentes censeantur exclusi, ex auctore *infra num. 47.* Mier. 2. *parte de maiorat. quest. 6. num. 46.* Ioseph. de Rustic. in l. *cum auus, lib. 6. cap. 16. ff. de condit. & demonst.* hoc solum procedit, quando ratio exclusiua militat, tam in filio, quàm in matre. Zephal. *consil. 53. numer. 15.* vbi in quodam statuto loquitur, videlicet in matre, quæ extero aduersus prohibitionem nupit, & de simili statuto vide Horat. Carpan. *ad stat. Mediol. tom. 1. cap. 31. numer. 3. sub litt. B, folio nobis 595.* & ratio statuti erat, ne hæreditas in non subditos perueniret, vt de statuto Laudensi tradit Socin. iun. *consil. 62. numer. 13 lib. 3.* Alciat. *resp. 9. num. 12. versic. tertio quia, lib. 2.* Syluest. *Alidobr. consil. 2. num. 111.* quæ ratio est similiter filiorum exclusiua, Bald. *consil. 411. num. 11. lib. 1.* dum loquitur de ipsomet statuto Mediolan. quo casu liberi ex matre sic exclusi, non succedunt tanquam si essent nati ex alia extranea persona, iuxta *lex facta, §. ex facto, ff. ad Trebell. Paul. ibi num. 2. & 3.* Alex. *num. 2. & seqq.* Francisc. Ripa *num. 1. & 11.* Honded. *conf. 67. numero 18. lib. 1.* Alex. Raudens. *tract. de Analog. lib. 1. cap. 34. numero 10.* & hanc Pauli verissimam sententiā probat, vltra relatos, Simon de

de Præt. conf. 98. lib. 1.

Et auctoris conclusio limitatur, quando filius non ex persona matris, sed proprio iure, & ex propria persona venit, quo casu specialis vocatio, etiã matre exclusa, præualeat, Bald. in l. patrum dotale, numer. 21. C. de collat. & in authentica cessante, numer. 3. C. de leg. hered. Fulgos. confil. 85. sub numer. 2. Castill. lib. 3. cap. 15. numer. 59. & 70. & tom. 5. cap. 161. numer. 10. versic. præterea. Iacob. Menoch. confil. 802. super comitatu de Duenaz & Buendia numer. 51. & 52 lib. 9. Cardinal. Mantica. lib. 8. de coniect. ait. 18. num. 72. & 75. Anton. Fab. de error. prag. tom. 2. decad. 18. errore 8 col. 2. folio nobis 242. Rota decis. 14. num. 6. & 7. sacri Palatii parte 2. idque repetit auct. in allegatione pro successione Regni Portug. ex numer. 39.

Num. 43. & 44.

IN hanc sententiã propendunt Petr. Surd. confil. 315. 319. & 443. Iacob. Menoch. confil. 172. & confil. 401. & 1036. Tiber. Decian. confil. 127. num. 15. vol. 3. Ioan. Zephail. conf. 581. Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. decis. 295. Valent. Forster. de success. ab intest. lib. 3. cap. 14. numer. 3. Enric. Rosent. de feud. questione 36. cap. 7. num. 14. Rota per Farinac. decisione 643. num. 13. parte 2. in nouiss. Mier. de maiorat. 2. part. quest. 6. ex num. 259. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 9. numer. 74. & cum hac distinctione, an agnati masculi sint, quamplurimi transeunt, relati à Menoch. conf. 930. numer. 20. lib. 18. M. Ant. Peregrin. tract. de fideicom. artic. 26. ex num. 1. Simon de Præt. de interpretatione ultim. voluntat. lib. 3. interpr. 3. d. lib. 1. fol. 11. numer. 7. & 24. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 25. numer. 15. Michaël de Aguerre in Apologia pro successione Regnorum Portug. numer. 255 & 3. part. num. 81. Philipp. Pasc. tract.

de viribus patr. potest. 4. part. cap. 9. n. 41. Petr. Surd. confil. 308. ex numero 1. & confil. 5. num. 12. & conf. 6. numer. 3. lib. 1. Petr. Cauall. confil. 118. num. 5. & 7. & ita refert decisum Ant. Fab. lib. 6. Cod. 11. de verb. signif. defin. 1. & 2. de qua re actum est supra lib. 1. cap. 6. num. 22. versu hæc autem regula, & infra num. 71. & 72.

Num 45. usque ad 50.

VARIè iactatum est ab interpretibus, utrùm maioratus institutio, ex qua vocantur filij masculi, vel descendentes masculi, de masculis ex masculis tantum, an verò etiam de masculis ex fœminis intelligenda sit de qua re contrariæ sunt Doctorum sententiæ, quas refert Castill. tom. 6. cap. 129. numero 40. & cap. 133. num. 10. versic. est tamen. §. unico eiusdem capituli, ex numer. 1. & ex n. 6. & Menoch. confil. 1228. ex num. 30. lib. 13. Horum controuersia notissima distinctione solet ad concordiam reduci.

Primus casus distinctionis est, quòd vbi agitur de conservanda agnatione masculorum, vocatio tantum masculos ex masculis, non verò ex fœminis comprehendit, Cardin. Mantica. tract. de coniect. vlt. volum. ut. 18. num. 20. Iacob. Menoch. conf. 802. numer. 36 lib. 9. Petr. Surd. confil. 308. num. 14. lib. 3. Marc. Ant. Peregrin. tract. de fideicom. miss. artic. 26. num. 11. Anton. Gam. decisione 194. Rota decisione 15. num. 2. & decisione 130. num. 9. parte 1. diuersorum, Anton. Faber lib. 6. Codicis, tit. de verborum significatione, definitione 1. Vincent. Fufar. de subtilius. quest. 325. num. 10. vbi in fortioribus terminis, videlicet quando descendentes vocantur absque expressione masculinitatis, & hoc procul dubio verum est, quando masculi dispositi uè vocantur, exclusis fœminis, quo casu excluditur masculus ex fœmina, etiam si sit filia ultimi possessoris, &

F f in

in hoc sensu practicari potest doctrina Ricardi de Malūbre, de qua *in presentis*, Tiber. Decian. *resp.* 11. num. 15. & 19. volum. 3. antè Bellonus *consil.* 72. & *consil.* 73. numer. 9. & alios referens D. Ioan. del Castill. tom. 5. *quotid. controuers.* cap. 92. ex num. 2. & adducta *suprà* numer. 25. & 29. *in fine*, & 37. & 38. quibus ostensum est, quòd apertè ratio cōseruandę agnationis ex masculorum vocatione comprehenditur: & hæc est communis sententia, quidquid alij contrarium sentiant.

Secundus casus distinctionis est, quando masculorum vocatio non fit animo cōseruandę agnationis, tunc dubio procul appellatione masculorum filiorum, vel descendendum masculorum, masculus ex fœmina comprehenditur, vt *in presentis* numero 48. & in allegatione pro successione Regnorum Portugal. *part.* 2. numero 42. & comprobant Cardinal. Mantic. *vbi forā* num. 26. M. Ant. Peregrin. *dict.* art. 26. numer. 1. Ant. Fab. *de error. pragmat.* dec. 28. cap. 8. Simon de Præt. *de interpret.* ult. volum. lib. 3. interpretatione 3. dub. 1. *solutio* 11. num. 7. & 24. Alex. Raudens. lib. 1. *de Analog.* cap. 15. numero 15. Garn. *decisum* 294. Rota *decis.* 6. parte 1. *diuers.* & *decis.* 15. numer. 11. & *decis.* 150. numer. 9. parte 2. *diuersorum*. Miet. 2. *parte de maiorat.* quęstione 6. num. 55. *versic.* in hac etiam materia. Velazq de Auend. *in l.* 40. *Tauri gloss.* 9. numer. 74. Aluar. Valasc. *de iure emphyt.* quęst. 42. numer. 5. Ioan. Garc. *de nobilitate in diuers. oper.* numer. 33. Cald. *Pereir. de nominatione emphyt.* lib. 3. cap. 50. numer. 30.

Tunc verò ratio cōseruandę agnationis cessat, quando maioratus institutor vocauit filiam suam, & descendentes masculos ex ea, vt *hic*, exempli gratia, obseruat auct. in qua specie auctoris sententia verissima est, & praxi recepta, idque in causis magni ponderis *decisum*, scilicet in quadam lite su-

per statu de la Starada, in qua obtinuit D. Christophorus de Luna, masculus ex fœmina, contra D. Petrum de Luna, masculum ex masculo, & in alia lite, quę vertebat inter D. Didacum de Auila, etiam masculum ex fœmina, & Marchionem de Velada masculum agnatum, & rursus fuit pro hac parte obtentum in causa super Ducatu de Veragua, in magno Indiarum cōsilio.

Neque huic receptissimę conclusioni oppositum fuit, quod aliqui pragmatici contra masculos ex fœmina probare conantur: ex adductis *in quinta conclusione huius capituli*, vbi concludit auctor, quòd exclusa aliqua fœmina propter masculos, eius descendentes exclusi censentur; & *in secunda conclusione*, vbi probatur, quòd masculorum vocatio excludit admissionem fœminarum: si hæc ita vera sunt, quomodo appellatione descendendum masculorum, masculus ex fœmina cōprehendi potest? nam si per secundam conclusionem sub hac appellatione fœmina nunquam admittitur, & per quintam conclusionem, descendentes ex fœmina exclusi, exclusi censentur. Ergo masculus ex fœmina, etiam vbi de agnationis cōseruatione non agitur, sub vocatione descendendum masculorum non comprehenditur.

Retenta verò auctoris sententia, pro solutione prædictorum sciendum est, multum interesse vtrū fœmina vocetur, & admittatur; verò à maioratus successione excludatur? Priori casu eius descendentes appellatione masculorum descendendum, admissi censentur, in qua specie loquitur auctor *hic* num. 48.

Secundo casu, nisi hi descendentes ex propria persona veniant, tanquam ex radice infecta excludi debent, prout in quinta conclusione actum est. Et hæc differentia inter fœminam

admissam, & inter foeminam exclusam, notissima est his qui passim in Hispanorum primogeniis versantur.

Num. 50.

His adde Petr. Surd. *consil.* 316. *num.* 3. *lib.* 3. *et* *consil.* 308. *numer.* 15. *et* *consil.* 443. *numer.* 13. *et* *consil.* 448. *num.* 6. Menoch. *consil.* 44. *numer.* 10. *lib.* 1. *et* *consil.* 112. *num.* 5. *lib.* 13. *et* *de presump.* *lib.* 4. *presumpt.* 69. Marc. Ant. Peregrin. *tract. de fideicommiss.* art. 23. *numero* 26. Anton. Petr. *eodem tract. questione* 9. *num.* 19. Aluata. *de coniect. ment. defunct.* *lib.* 2. *cap.* 3. §. 4. Garc. *de nobilit. in decisione operis numer.* 33. Ioann. Gutier. *consil.* 13. *num.* 23. Giurb. *decis.* 32. *numer.* 15. D. Ioann. del Castill. *lib.* 2. *controu.* *cap.* 4. *num.* 178. *et* *tom.* 5. *cap.* 9. *num.* 3. Vincent. Fular. *de substitut. quest.* 499. *num.* 22. Ioseph. Ram. *consil.* 100. pro Duce de Cardona *ex numer.* 406. Petez de Lara *tract. de vita hominis cap.* 30. *num.* 94. *et* 95. Sed hoc non indistinctè verum est; dicendum est ergo consequenter, quod aut agnatio contemplata est simpliciter, & absolute, & in hac specie dubio procul auctoris sententia vera est, prout *supra* *num.* 25. 29. *et* 37. apparet, & ratio pendet ex eo, quia per solos masculos, & non foeminas, conscribitur agnatio, dicuntur enim agnati, quasi ab eodem patre nati, ut *supra* *num.* 3. & verbum agnatio, latissimè est, & propriè lineam non habet. Anchar. *consil.* 65. quia sumitur pro tota agnatione, & non reperitur habere specialem significationem, sed ex sua propria comprehendit omnes, qui sunt per vitilem sexum coniuncti, & in hoc agnatio distinguitur à familia & linea: ut per Tiber. Decian. *consil.* 86. *num.* 29. vol. 3. Iacob. Menoch. *lib.* 4. *presumpt.* 88. *numer.* 19. *versic.* tertius est casus. tum etiam, quia interveniente foemina, cessat agnatio, ex auctore *sup.* in principio.

Aut agnatio contemplatur ad certos gradus, vel ad certas personas restricta, & tunc nil impedit, quod procedit, quando id à testatore expressum fuit, tunc verò et si foemina, vel aliqui cognati vocentur in personis specificatis, ratio conferuandæ agnationis non cessat, in quam sententiam propendunt auctor *in vers. ex quibus*, cum relatis *supra*. Qui omnes, & plures alij, qui ad hoc possent allegari, eandem sententiam tenent, neque venit in dubium, quod ratio conferuandæ agnationis ad certos gradus potest restringi, ex Bald. *consil.* 40. *num.* 1. *lib.* 3. Rota *decis.* 175. *lib.* 2. & ita fuisse iudicatum in Rota, Decian. *cap.* 127. *numero* 15. cum *seqq.* qui apertius loquitur in casu, quo maioratus institutio à foemina incipit, & in eadem specie vide *in fine*, & Causal. *decis.* 18. *num.* 88. *versic.* ad finem. Riminald. *cap.* 13. *num.* 83. *lib.* 1. *et* *cap.* 317. *numer.* 26. *lib.* 3. eadem Rota *decis.* 203. 1. *part.* *tom.* 1. in nouissimis. Paul *consil.* 41. *numer.* 2. *versic.* 13. ubi communem dicit *lib.* 1. Gratian. *consil.* 3. *num.* 80. *et* *consil.* 120. *ex num.* 26. *et* *numer.* 48. *lib.* 2. Curt. iun. *consil.* 113. *numer.* 14. Ant. Rub. *consil.* 35. *numer.* 4. *et* *consil.* 47. *numer.* 3. Socin iun. *consil.* 69. *numer.* 10. *lib.* 3. Andr. Alciat. *resp.* 15. *num.* 6. *lib.* 8. propterea compatibile est, testatorem voluisse conferuare agnationem in personis magis dilectis, & non in aliis, Zephal. *consil.* 251. *numer.* 16. *et* 48. cum *seqq.* ubi alios allegat: Cardin. Mantic. *lib.* 8. *de coniect.* 11. 28. *numer.* 17. Petr. Surd. qui in comprobationem refert auctorem, *consil.* 443. *num.* 41. *et* *consil.* 475. *ex numer.* 14. idem *decis.* 66. *num.* 21. *verbo*, quod verò dictum est. Thefaut. *decis.* 88. Alex. Ambros. *decis.* Petrus. 10. Giurb. *decis.* 32. *num.* 34. Feb. *decis.* 39. *numer.* 15. Aluata. *de coniect. ment. defunct.* *lib.* 2. *cap.* 354. Garcia de nobilit. vide *in fine operis numer.* 33. Salazar *de usu et consuet.* *cap.* 12. *numero* 64. Ludouic. de Casanate *consil.* 4. *ex num.* 217. Ioann. Gutier. *consil.*

13. numer. 29. & 35. Rota Romana decif. 203 1. parte tom. 1. in nouiffimis. Francifc. Molin. trañ. de rit. nups. lib. 3. cap. 24. ex num. 135. Iacob. Menoch. lib. 4. prefump-
tione 38. numer. 29. Ioseph. de Cumia in cap. si aliquem, de fucceffione feudi. Mier. de maiorat. 2. part. quæst. 6. numer. 42. & 65. Marc. Ant. Peregrin. trañ. de fideicommiss. art. 25. num. 26. & auctore relato, Castill. lib. 5. cap. 92. à numer. 4. cum seqq. & num. 14. Perez de Lara de vita homin. cap. 30. numer. 114. Vincent. Fufar. de subffit. questione 499. num. 23. & 24. Sed in hac materia possunt plures casus adduci, quos recensere operæpretium erit.

Primus casus est, quando prius vocantur masculi, & eorum descendentes masculi, & posterius in defectum omnium masculorum fœminæ vocantur, in qua specie præscripta est agnatio in masculis, & eorum descendentibus masculis, nec restringi debet per vocationem fœminarum postea factam, ex adductis proximè.

Secundus casus est, quando vocantur prius fœminæ, & posterius omnes agnati, & in hac specie idem quod in priori casu iudicandum esse censuerunt Petr. Surd. confil. 475. numero 20. Tiber. Decian. resp. 120. vol. 3. Causal. decisione 18. num. 83. lib. 3. Zephal. confil. 251. numer. 48. Paul. Parif. confil. 19. numer. 28. lib. 2. Carol. Ruin. confil. 110. num. 14. volum. 2. Paul. de Monte Pico confil. 69. num. 121. Rub. confil. 22. num. 10. Cardinalis Mantica lib. 8. de coniect. tit. 18. numer. 17. Put. decif. 175. Nos verò in utroque casu auctoris sententiam probamus, in dict. versic. ex quibus, & asseueramus, quòd nisi ratio agnationis ab institutore maioratus expressa sit in masculis, nullo inodo potest considerari vocata fœmina in aliqua parte dispositionis.

Tertius casus est, quādo permixtim agnati & cognati simul ad successiōnem maioratus vocātur, in qua specie

procul dubio vera est auctoris sententia in dict. num. 50. Gabr. confil. 91. num. 7. & 24. lib. 1. Casanet. dict. confil. 23. num. 4. M. Ant. Peregrin. trañ. de fideicommiss. art. 25. numer. 27.

Num. 51.

Contra neptē plura adducit Menoch. conf. 95 numero. 90. vbi quinquaginta & tres DD. refert, & confil. 150. num. 54. & confil. 204. num. 56. & lib. 4. prefumpione 85. num. 8. & quando filius debeat esse melioris conditionis quàm mater, vide Ioseph. de Rustic. in l. cum aui. lib. 3. cap. 9. Iacob. Menoch. lib. 4. prefumpt. 85. & confil. 802. num. 55. num. 8. M. Anton. Peregrin. confil. 85. num. 2. Rota decif. 15. numer. 6. & 7. Zephal. confil. 103. Gregor. in l. 3. tit. 13. parte 6. glossa magna quæst. 22. D. Ioan. del Castill. lib. 2. contron. cap. 4. num. 16. Mier. 2. parte quæst. 6. num. 52. Ioseph. de Ramon confil. 15. numer. 82.

In qua materia communis omnium interpretum resolutio est, quòd aut filius proprio iure, & ex propria persona succedere contendit, aut iure transmissionis, & ex persona matris, prout optimè distinxerunt Cardin. Mantica lib. 11. tit. 20. numer. 7. Menoch. confil. 106. num. 396. vol. 2. Ioann. Gut. lib. 3. praef. quæst. 67. numer. 20. Molin. infra cap. 6. n. 39. & 43. Priori enim casu, melioris conditionis debet esse filius, quàm mater, nam etiam matre exclusa, filius non censetur exclusus, Bald. in l. patrum dotale, numer. 21. in fine, C. de collat. Cardin. Mantica lib. 8. de coniect. tit. 18. numer. 49. & latius num. 75. Rota dict. decisione 19. num. 6. & 7. parte 2. diuersi. Sacri Palat. Menoch. dict. confil. 802. numer. 51. & 52. lib. 5.

Secundo verò casu, si filius ex iure transmissionis ac repræsentationis succedere contendit, & mater in eius locum ingreditur, ab eius successione

sione excluditur, eodem modo exclusus censetur, ne deterioris conditionis sit mater, quàm filius, vt in præsentî, ex superiùs adductis.

Num. 52. i . .

Concludit auct. ibi, *versic. hæc autem*, quòd vbi in maioratu agnationis conseruationis ratio expressa est, tunc neptis à successione excluditur: secus verò si id vel expressè, vel tacitè non comprehenditur: de qua re vide Peregrin. *de fideicom. art. 25. num. 20. versic. verum opinio est*, Iacob. Menoch. *conf. 95. numer. 22. vol. 1. & præsumptione 85. numer. 12. lib. 4.* Ludouic. de Casan. *consil. 6. num. 31. Thesaur. decisione Pedem. 188. vbi aliquos casus distinguit Castill. tom. 5. cap. 133. numer. 11. vers. præterea. Viuius decis. Neapolit. 414. num. 17. Rota per Ludouic. decisione 514. & pro nepte quando non contèplatur agnatio, plura adducit Giurba *decisione 32. ex num. 31. & auctoris sententia verissima est*, fortius in Hispanorum primogeniis, vbi exclusio tæminarum debet esse expressa, aut per necesse concludens, & subintellecta, prout cap. 4. ostensum fuit.*

Num. 53.

Prosequitur Ioseph. Ram. *consil. 17. num. 25. & de affectione maiori erga natos, tempore dispositionis, vide Socin. consil. 69. num. 3. vol. 3. Iacob. Menoch. consil. 1. num. 185. & consil. 106. num. 13. & præsumpt. 16. num. 8. lib. 4. Ioan. Zeph. consil. 101. num. 23. Cardin. Mantic. lib. 4. de coniect. tit. 8. num. 2. lib. 6. & tit. 11. num. 5. Francisc. Burfat. consil. 218. num. 33. Andr. Tiraquel. in l. si unquam, verbo filios, num. 1. & 2. C. de reuoc. donat. Miet. de maiorat. 2. parte quest. 6. Vincent. Fufar. de substit. quest. 476. num. 19. & 468. numero 18.*

Num. 54.

Ostensum est *suprà num. 51. quibus adde Menoch. lib. 6. præsumptione 4. 5. & 6.*

Num. 55.

Quotiescumque in materia tæminarum exclusiua institutor maioratus discretiue de filiis masculis & filiabus disposuit, verbum filiorum filias non comprehendit. Iacob. Menoch. *consil. 110. num. 24. lib. 2. & lib. 4. præsumptione 181. num. 8. Petr. Surd. consil. 403. num. 22. vol. 3. Tiber. Decian. consil. 47. num. 18. & consil. 34. num. 65. vol. 3. Pascet. consil. 135. num. 11. Cardin. Mantic. lib. 11. de coniect. tit. 13. num. 20. M. Ant. Peregrin. tract. de fideicom. artic. 25. numero 45. Stephan. Federic. de qualitatibus contract. cap. 50. num. 26. Cardin. Tusc. tom. 5. conclusionem 101. num. 71. Rota *decisione 374. Domin. parte 1. diuersorum, Cæsar Barz. decis. 8. num. 8. Miet. 2. parte de maiorat. questione 4. illatione 8. num. 15. Vincent. Fufar. de substitut. quest. 385. num. 32. Ioseph. Ramon consil. 15. num. 35. quorum sententia verissima est, & comprobatur, maxime auctoritate textus in l. cum in testamento, §. qui tres filios, ff. de hæred. instit. gloss. verbo masculina, in clementina de par.**

Num. 56. 57. & 58.

Versic. sed quamuis. De hac re plura cumulat Rota *decisione 514. numero 6. in re collectis per Ludouisium, vbi dixit hanc conclusionem veriore esse, & auctorem refert & sequitur, & ibi addit numero 17. vbi cum Anania tenet, & aliquas Rotæ decisiones adducit, subdens semper pro negatiua Rotam sensisse, & tantùm ab hac opinione recedere, casu quo tacitè, siue
F f 3 ex*

expresse contrarium colligi possit, vt hic num. 8 & quamuis Decius consil. 15. *suprà* relatus num. 56. contrarium teneat, hanc opinionem contra Decium tuetur eius Additionator *ibi*, dicens quòd malè, & pecunia corruptus, consulat, & iterum eius Additionat. ad eundem Decium consil. 515. & contra illum consuluit Socin. iun. consil. 26. numero 11. lib. 4. & consil. 128. num. 233. lib. 1. & idem Additionator ad Alex. consil. 38. num. 4. lib. 6. Hieron. Gabr. consil. 96. num. 36. ad fin. & quòd contra Decium sit ista magis communis opinio, & quòd pecunia corruptus fuerit, tradit Tiber. Decian. consil. 1. ex num. 218. lib. 2. & in idem plura adducunt Riminald. consil. 112. num. 15. & num. 160. idem consil. 122. num. 59. & num. 23. Honded. consil. 75. num. 32. lib. 1. Cardin. Mant. lib. 6. de coniect. cap. 13. num. 8. Marc. Ant. Pergrin. tract. de fideicom. artic. 25. num. 33. Achil. de Pedroch. consil. 5. num. 81. dicens magis receptam Jacob. Menoch. consil. 326. num. 49. lib. 4. & consil. 802. num. 19. & 90. & consil. 803. num. 10. Ioan. Garc. tract. de nobilitate, ex diuisione operis num. 13. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri gloss. 9. numero 42. Mier. de maiorat. 2. parte, quest. 6. num. 7. D. Ioan. del Castill. tom. 2. controuerf. cap. 4. dicens hoc ex coniecturis pendere, Francisc. Molin. tract. de vit. nupt. lib. 3. quest. 24. num. 151. Vincent. Fufar. de substit. quest. 385. num. 29. & latius questione 403. ex numero 1. Ioseph. Ramon consil. 100. pro Duce de Cardona num. 391 & 392. Don Francisc. de Leon decis. 73. ex num. 25. tom. 1. quorum sententia fortius in Hispanorum primogeniis deber practitari, cum hoc verbum ad exclusionem fœminarum supplendū non sit, vt *suprà* cap. 4. dictum est, & in specie sic probant Petr. Surd. consil. 241. num. 33. lib. 2. Menoch. consil. 803. num. 24. lib. 9.

Idque procedit, etiam si in contractu maioratus institutus fuerit, ex Bar-

tol. in l. si ita stipulatus, §. Chrysogonus, num. 4. ff. de verborum oblig. August. Beroy. consilio 120. ex num. 70. & consil. 73. numero 85. lib. 2. Riminald. decis. consil. 113. num. 35. & 36. Andreas Alciatus consilio 96. numero 31. de qua re Fufar. quest. 403. num. 33.

Num. 57.

Prosequitur Vincent. Fufar. de substit. quest. 403. num. 4.

Num. 58.

Opinio Ananiz, de qua *suprà* num. 56. in presenti taxatur, quando ratio conseruandæ agnationis expressa, vel subintellecta est, quo casu qualitas masculinarius in vna parte dispositionis expressa ad aliam referenda est, & præter auct. id comprobant Riminald. iunior consil. 19. numer. 56. lib. 1. & consil. 676. numer. 37. lib. 6. Iacob. Menoch. consil. 95. numero 82. & consil. 97. numero 152. & consil. 185. numero 14. & præsumpt. 84. num. 6. Rota per Ludouisium ubi *suprà* numero 56. & *ibi* Addit. & per Farin. decis. 354. ex numer. 4. parte 2. in nouiss. Thesaur. decis. 188. numero 3. Vincent. Fufar. decis. quest. 403. num. 12. quorum sententia in iudicando & consulendo verissima est.

Num. 59. vsque ad 62.

Masculinitatis qualitas in vpa parte adiecta, censetur in alia parte repetita, in vna & eadem oratione, quæ ab eodem verbo regitur, & inter easdem personas; secus verò in separatis orationibus, & inter easdem personas. Hæc est auctoris conclusio vsque ad versic. sed quamuis, quam probant præcipuè Riminald. iunior consil. 80. num. 22. Burg. de Paz consil. 29. num. 68. Siluan. consil. 64. num. 1. Panzerol. consil. 161. num. 10. vsque ad num. 13. Pedroch. consil. 5. num.

num. 57. *vers. considera*, Peregrin. *de fideic.*
art. 23. num. 33. vbi plures refert Simon
 de Prætl. lib. 2. *ultimarum volunt. interpret.*
 3. *dub.* 1. *soluzione* 3. num. 76. & 92. Sfor-
 tia Perusina. *tract. de compend. substit. part.*
 6. *art.* 4. num. 1. *versiculo pro contrario*, vbi
 de communi testatur, & *conf.* 95. num.
 53. D. Ioann. del Castill. *vbi supra* num.
 62. Menoch. *confil.* 803. num. 9. Vincent.
 Fufar. *de substit. quest.* 385. num. 29. &
 403. num. 8. Francisc. Molin. lib. 3. *de ri-
 tu nupt.* cap. 24. ex num. 79. Ioseph. Ramo
confil. 100. pro Duce de Cardona num.
 392. & 394.

Cæterum iuxta magis veram & re-
 ceptam sententiam, nisi conseruandæ
 agnationis ratio expressa, vel subintel-
 lecta à maioratus institutore adiecta
 esset, hæc qualitas in proposita specie
 supplenda non est: & sic concludit au-
 ctor in *vers. sed quamuis*, subdens, quòd
 Bartoli opinio, de qua in præfenti, in
 materia correctoria, qualis est Hispa-
 norum primogeniorum successio, præ-
 cticari non debet, de qua re *suprà* actū
 est num. 56. & in præfenti idem sen-
 tentio Ioan. Garc. *tract. de nobilitate in in-
 itio operis*, cap. *de diuisione legis*, ex num. 10.
 Velazq. de Auend. in l. 40. *Tauri gloss.* 9.
 num. 42.

Num. 60.

Vide Menoch. *confil.* 95. num. 83. vol.
 1. Fufar. *quest.* 403. num. 19. & adde
 Petr. Surd. *confil.* 21. n. 13. Iac. Menoch.
presumpt. 84. num. 8. lib. 4. cum pluribus
 aliis relatis à Fufar. *de substit. quest.* 403.
 ex num. 19. Mier. *de maiorat.* 2. parte *quest.*
 6. ex num. 42.

Demum in *versic. illud tamen*, pro
 coronide huius conclusionis obseruat
 auct. quòd si institutor maioratus alicui
 substituit masculinum filium, si non
 ordinauit alias substitutiones, cæteri
 succedunt, iuxta regulas iuris commu-
 nis, masculini & femine, & in specie sic te-

nent Socin. *confil.* 69. col. 4. num. 4. &
confil. 126. col. 4. lib. 3. Socin. iun. *confil.* 4.
 num. 19. & 20. lib. 3. Carol. Ruin. *confil.*
 153. num. 1. 8. lib. 2. *versic. pro hac opinione.*
 Paul. Paris. *confil.* 44. numero 31. lib. 2.
 Corn. *confil.* 16. num. 4. lib. 4. latè per Me-
 noch. *confil.* 151. à num. 52. & 58. lib. 2. vbi
 refert se id fundare latè *confil.* 85. num.
 44. cum sequentibus. Et ratio prædicta-
 rum est, quia substitutio restrictiua &
 personalis facta ceteris personarum, non in-
 telligitur facta in aliis eius descendenti-
 bus cum qualitate quæ fuit prior facta,
 quia in casibus omisiss qui à lege
 supplentur, non fit repetitio, nec sup-
 pletur qualitas masculinitatis, ex ad-
 ductis *suprà* numer. 56. & licet auct. quā-
 do ratio conseruandæ agnationis ex-
 pressa sit, deliberandum relinquit, in
 hac specie supplendam esse similem
 qualitatem censemus, prout *suprà* num.
 58. compertum est.

Num. 62.

IN hanc sententiam propendunt Pe-
 res de Lara *tract. de iur. bramin.* cap. 30.
 ex numer. 78. Vincent. Fufar. *le substitut.*
duel. quest. 403. numer. 37. vbi auctorem
 & Gregor. hic præcitarum refert, & se-
 quitur.

Num. 63.

His adde Menoch. *confil.* 117. num.
 69. & adducta à nobis *suprà* num.
 51. Vincent. Fufar. *duel. quest.* 403. nu-
 mero 26.

Num. 64. 65. & 66.

Vide *infra* cap. 7. num. 11. Paris. *conf.*
 19. num. 66. cum seqq. lib. 2. Menoch.
confil. 1082. num. 22. lib. 11. vbi tenet re-
 petitionem omnimodam induci ex
 his verbis, cum illis modis, formis, & qua-
 litatibus. Huiusmodi clausulis repeti-
 turis

turis censentur repeti ea omnia, quæ adiecta sunt in omnibus gradibus præcedentibus, Cened. *singul.* 97. Cardin. Manric. *lib. 6. de coniect.* tit. 13. num. 10. Ioann. Garc. *tract. de nobilit. in diuisione operis* num. 51. Mier. *de maiorat.* 2. parte *quest.* 6. numer. fin. Vincent. Fular. *de substit. dict. quest.* 403. num. fin. Barboz. in *suo Dictionario dict.* 153 & hæc verba repetitiua, scilicet cum eisdem grauaminibus & conditionibus supra relatis, nullam constituunt differentiam inter relatum & referentem, l. 4 §. 1. ff. *de bon. poss. contra tab. l.* 3 §. eodem modo, vbi gloss. & Bart. ff. *naui. cap. stabul.* Aretin. *consil.* 155. col. 2. Menoch. *consil.* 107. num. 369. *lib. 2.* & quod relatio in hac specie fieri debeat ad expressa, & quæ oculis corporeis legi possunt, tradunt Bart. *in l. que liberis, §. hæc verba, in fine, ff. de vulg. Alex. in l. fin. numer. 4. C. 6 ff. de hered. insti. Rip. in l. filius familias, §. diui, numer. 111. ff. de legat. 1. Card. Mant. *dict. tract. de coniect. lib. 8. tit. 14. in fine.* M. Ant. Peregrin. *tract. de fideic. art.* 32. num. 69 *ad fin.**

Cæterum quod verba, modo & forma, de quibus supra, non referantur ad qualitatem masculinitatis præcedentem, tenent Beroyo *consil.* 115. numer. 12. *verfic. postremo, lib. 2.* vbi dicit referri ad qualitatem legitimitatis, vel ad alias condiciones de qualitate simili, Causal. *de cis.* 33. num. 12. parte 4. Petr. Surd. *decis.* 319. numer. 8. vbi alios refert Cæsar Manente *consil.* 135. numer. 27.

Auctoris verò sententia receptior est, idcirco relatio fieri debet ad illam qualitatem, quæ omnibus sit communis, & in omnibus potest verificari, Philip. Dec. *101. tit. 111. num. 4. lib. 2.* M. Ant. Peregrin. *tract. de fideicom. art.* 19. numer. 17. *ad fin.* Petr. Surd. *consil.* 315. num. 3. Osasc. *de i. P. d. m.* 23. num. 40. C. 41. vbi de his dict. onibus *mod.* & *forma.* & supra, & in specie refert & sequitur Vincent. Fular. *dict. quest.* 403. num. 39. de qua re

vide D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap.* 117. num. 28.

Num. 67.

His adde Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt. lib. 3. quest.* 24. numero 152. Vincent. Fular. *de substit. dict. quest.* 403. num. 38. & hoc verissimum est, nisi in casu, quo ratio conseruandæ agnationis expressa sit, vel saltem subintelliga, vt per Francisc. Molin. *dict. quest.* 24. num. 153. de quo actum est supra numero 58.

Num. 68.

Hoc casu merito non datur repetitio, quia masculinitatis qualitas posita fuit tantum gratia demonstrationis, vt post auct. recensent Menoch. *presumpt.* 84. num. 20. *lib. 4.* Vincent. Fular. *dict. quest.* 403. num. 31. idque taxatur quando hæc qualitas gratia conseruandæ agnationis expressa est, vt supra num. 58. & per Molin. *dict. quest.* 24. de qua supra num. 156.

Num. 69. Et 70.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. *lib. 2. controu. cap. 2. C. tom. 5. cap. 91. num. 84.* Fular. *de substit. quest.* 346. num. 32. & diximus supra *lib. 1. cap. 6. num. 38. C. 40.*

Num. 71.

Hæc auctoris conclusio in Hispanorum primogeniis procul dubio verissima est, & tam in iudicando, quam in consulendo praxis admittit, de qua actum est supra *cap. 4. per tot.* & in idem plura alia adducunt Couart. *lib. 3. var. cap. 5. num. 7.* Mier. 2. parte *de maiorat. quest.* 6. num. 40. Auend. in l. 40. *Tauri gloss.* 6. num. 31. Aluarad. *de coniect. ment.*

ment. defunct. lib. 2. cap. 3. numero 41. Cat-
din. Mantie. lib. 3. de consuet. tit. 25. num.
7. & 25. & tit. 24. numero 12. Paz consil.
19. num. 41. Petr. Sord. consil. 120. num. 1.
& 312. num. 38. lib. 3. idem consil. 316. num.
11. & 12. & consil. 317. numero 38. lib. 3.
Vincent. Fusat. de substit. quest. 385. num.
12. ubi limitat, referens auctorem; &
iterum num. 30. Caud. decisioe 10. &
108. parte 1. Menoch. conf. 803. num. 16.
& 17.

Quod fortius asseuerandum est, vo-
catis masculis per lineam rectam, quo-
rum vocatio ad exclusionem fœmi-
narum facta censetur; & ratio est, quia
masculus ex alia linea non dicitur de
linea recta, imò potius de obliqua &
inflexa, vt per Gut. consil. 13. num. 27.
Gam. l. c. l. 354. num. 6. & quan-
do aliquis de linea vltimi possessoris
superest, non fit digressio ad alias, quæ
respectu illius iudicantur transuersa-
les, & oblique, ex auct. infra cap. 6. num.
30. & num. 33. & supra lib. 1. cap. 3. nume-
ro 12.

Et hinc est, quòd extante consuetu-
dine, quòd in Baronia non succedat
filia, si aliquis reliquat filium secun-
dogenitum, & filiam ex primogenito,
hæc succedet, Petr. de Bella Pertic. quæ
refert Sigism. Lofred. consil. 39. num. 28.
nam consuetudo præferens masculos
in primogenitura, intelligitur de ma-
sculo eiusdem gradus, vt præfati au-
ctores recensent, neque ideo, quia vo-
catur filius masculus, vel nepos mascu-
lus, vel pronepos masculus, dicuntur
fœminæ exclusæ, eo quòd testator ex-
primat qualitatem, quæ debebat inesse
in eis si essent filij, nepotes, vel prone-
potes, tunc cum masculi sunt futuri,
ita Beroyo consil. 120. n. 74. lib. 2. vnde
vocatio masculorum hoc modo facta
non intelligitur ad exclusionem fœ-
minarum, sed ad prælationem mascu-
lorum in eadem linea & gradu, ex ad-
ductis supra.

Num. 72.

IN Hispanorum primogeniis ele-
mentalibus conclusio est; quòd fœmi-
na semel à maiorum successione ex-
clusa, non censetur perpetuò exclu-
sa, sed solum suspensa durante cau-
sa exclusionis, ideòque ea causa defi-
ciente, admittenda erit ac si nunquam
fuisset exclusa, vt in præfenti, & supra
lib. 1. cap. 6. num. 12. ostensum est.

Quid verò si institutor maiorum
vocauit omnes masculos agnatos, &
illis extinctis, fœminas ad successionem
admisit, posteaquam quidam ex his
masculis exclusit fœminam proxi-
miorem, ac demum relicta filia dece-
dit, & contentio orta est inter fœmi-
nam exclusam anterioris lineæ, & fœ-
minam filiam vltimi possessoris & eius-
dem lineæ, & controuersum non se-
mel, quænam potior sit in successione.

Et pro filia vltimi possessoris vrgent
sequentia.

Primò de iure communi id probat
Bald. consil. 200. lib. 5. Ricard. de Salicet.
conf. 205. inter consilia Baldi lib. 5. Paul.
de Cast. consil. 191. num. 1. & 2. Cauale.
decis. 36. num. 271. p. 2. Angel. consil. 321.
Socin. consil. 249. ex num. 11. lib. 2. Socin.
iun. consil. 126. in principio, & num. 38. cum
seqq. lib. 1. & in l. hæres mei, §. cum ita,
num. 67. ff. ad Trebell. dicens commu-
nem Ruin. pro nepte contra filiam
fundatoris, consil. 159. num. 8. & 9. & consil.
191. à principio, & num. 7. & consil. 10. & 16.
lib. 2. & consil. 190. num. 4. lib. 3. Gozadin.
consil. 4. num. 16. & 17. Philipp. Port.
consil. 121. num. 12. Zephal. consil. 413. per to-
tum, & numer. 15. vol. 3. Sord. consil. 370.
ex num. 14. maximè numer. 16. vol. 3. Ber-
tazol. consil. 98. ex num. 10. & plures refe-
rens Clarus lib. 3. recept. sent. §. testamen-
tum, quest. 96. num. 14. Anton. Ziofius
consil. 7. num. 22. Alciat. in l. cum ita lega-
tur, §. in fideicommissio, numeri 8. ff. de leg. 2.
& consil. 480. aliàs consil. 32. ex num. 8. lib. 9.

Gg qui

qui loquitur quando testator, finita linea masculina, vocauit proximiores, Peregrin. *consil.* 24. *ex num.* 21. *vsque ad numer.* 28. *lib.* 2. *et tract.* de fideicommiss. *art.* 27. *numer.* 19. Theaur. *decis.* 67. *num.* 5. Franc. Biuius *decis.* 341. *lib.* 4. Andr. Gail *lib.* 2. *pract. obseruatione* 148. Alex. Raudens. *consil.* 2. *numer.* 22. *lib.* 1. & plures adducens Vincent. Fular. *de substit. quest.* 485. *ex num.* 29. & *numer.* 42. quaerit quid de filiis foeminae exclusae.

De iure nostro Regio, pro filia vltimi possessoris idem tenent Greg. Lopez in l. 3. tit. 13. p. 6. glossa verbo *mugeres*, *quest.* 9. *versic.* sed pone retento eodem *themat.* Mier 2. *parte de maiorat. quest.* 6. *numer.* 49. *et* 50. Andr. de Angel. *de meliorat.* in l. 11. *et* l. 9. *num.* 5. in noua editione. D. Ioan. del Castill. *tom.* 5. *controu. cap.* 91. *num.* 63.

Alij in contrarium sentiunt; & pro foemina exclusa anterioris lineae consuluerunt Menoch. *consil.* 359. *ex num.* 4. *lib.* 4. *et* *consil.* 957. *lib.* 9. super lite de Loca & Alexos, pro Duce del Infantado Fontan. *tract.* de *paet. nupt. claus.* 4. *gloss.* 25. *num.* 19 vbi testatur decisum contra filiam vltimi possessoris, Mart. *tract.* de *successione legali* 1. *parte quest.* 22. *art.* 3. *num.* fin. Tiber. Decian. *consil.* 21. *lib.* 3. Calanat *consil.* 23. *per totum.*

Nos vero in hac controuersia pro filia vltimi possessoris semper consulendum, ac iudicandum duximus. Primo, quia admissa censetur eo ipso quo pater eius successit in maioratu, excludens omnes vsquequo deficiant qui ex illa linea procedunt, ex adductis *supra* cap. 4. *num.* 14 & reuersio ad aliam lineam quousque possidens linea sit extincta, ratio iuris neque maioratus natura patitur, vt *supra* *lib.* 1. *cap.* 3. *num.* 12. *et* *infra* cap. 6. *num.* 29. 30. *et* 32.

Secundo, quia est proximior vltimo possessori, cuius proximitas in maioratus successione expectanda est, vt *infra* cap. 9. *per totum*, reiecta opinione

Deciani *dist. conf.* 21. assueuerantis, foeminae fundatori maioratus proximiorum succedere debere, quia in Hispania consilium Tiberij Deciani no. praeticatur, & ipse Decianus sibi ipsi est contrarius *resp.* 98. *numer.* 14. *lib.* 3. & contra ipsum Decian. id obseruant Peregrin. *art.* 20. *numer.* 5. vbi in fine ait, quod sua opinio tuta non est, idem Peregr. *decisione* 131. Angel. Matheaz. *tract.* de fideicommiss. *lib.* 2. *cap.* 15. *numer.* 16. vbi se ipsum corrigit contrarium tenentem *tract.* de *via et ratione iuris* cap. 20. & in hanc sententiam auct. si recte intueatur, propendere videtur, subdens quod foemina non censetur exclusa, sed tantum suspensa, donec masculus, qui eam exclusit, ac eius descendentes deficiant, vt *supra* *lib.* 1. *cap.* 6. *numero* 22. & haec est verior & receptior sententia in iudicando & consulendo, & sic in hoc supremo Castillae Senatu in causis magni ponderis fuit obtentum, scilicet in quadam lite pro Domino Antonio de Fonseca, Comite de Ayala, super oppido de Loca & Alaeos, aduersus Ducem de l'Infantado, & quod fortius est, pro Domina Ioanna de Zuniga sorore vltimi possessoris, aduersus Dominam Iseam de Zuniga, & in Regia Cancellaria pro Domina Agnate de Sossa, vxore Domini Ioannis de Guzman, contra Dominum Gundisaluum Vazques de Coronado, & in Granatensi Pretorio duabus sententiis conformibus pro Duce de Alcala, contra Marchionem de Monte mayor; quae tandem in hoc Regio, ac supremo Senatu in gradu secundae supplicationis fuerunt confirmatae, & iterum in eodem Granatensi conuentu, etiam in causa reuisionis fuit decisum pro Domina Beatrice de Cabrera sorore vltimi possessoris, contra Dominum Ferdinandum de la Cerda, pro nepote Dominae Andreae de Cordona.

Ex qua rerum iudicatarum serie com

comprobatur, hanc conclusionē etiam ad sororem vltimi possessoris esse ampliandam. Primò, quia est proximior vltimo possessori. Secundò, quia licet non sit in linea effectiua, est saltem in linea contentiua, & aliquo modo potest dici de linea fratris, vt actum est *suprà cap. 4.* Tertiò, quia in iudicio possessorio à pari passu ambulant filia vltimi possessoris & eius soror, quas æqua lance tuetur auct. *dist. cap. 4. num. 41. & 43.* Quartò, quia licet in successione tractum successuum habentibus admittatur fœmina exclusa, hoc tantum fit ob perpetuam naturam maioratus, qui aliàs si semper fœmina exclusa censeretur, finiretur, & sic admittitur omnibus deficientibus, nō prius, ex auct. *lib. 2. dist. lib. 1. cap. 6. num. 22.* & pro hac sententia vide Mier. *vbi suprà.* D. Ioan. del Castill. *dist. cap. 91. num. 29.* vbi disputat, & tandem nil resoluit, sed deliberandum relinquit, & iterum *cap. 93. num. 48. cum sequentibus;* nos verò ex superius adductis hanc sententiam resolutionē probamus.

Num. 73. & 74.

Idem resoluit cum Socino hic præcitato Menochius, quos refert Peregr. *de fid. iocum. art. 26. numer. 33* Tiberius Decian. *conf. 127. ex numero 1. maxime 34. vol. 3* D. Ioan. del Castill. *lib. 2. controu. cap. 4. ex num. 143.* quorum sententia verissima est, ex adductis etiam *suprà numer. 48.* si enim quando masculus maioratum instituit, fœmina in casu dubio nunquam censetur exclusa, vt *suprà cap. 4.* forius ergo, quando à fœmina processit dispositio, vltà relatō, id tenent Beroy. *conf. 120. numer. 13. cum seqq. lib. 2.* Andr. Alciat. *resp. 8. num. 3. in fin. lib. 9.* Roland. *conf. 76. num. 11. lib. 3. & 4* Thel. *lec. 188. num. 22.* Vincent. Fufar. *de substit. quest. 404. num. 19. & 20.* Ioseph. Ramon. *conf. 100. pro Duce de*

Cardona *num. 485. & 486. vbi de communi testatur.*

Idque ampliatur *num. 74.* etiam si maioratus simul à viro & vxore institutus fuerit, quo casu fœmina non censetur exclusa, & ad rem facit ipsemet auct. *infra lib. 4. cap. 2. numero 84.* & quòd indifferenter vterque sexus sit vocatus, probant Beroy. *conf. 120. num. 12. cum seqq. lib. 2.* Alciat. *dist. resp. 8. numero 37. 38. & 40. lib. 9.* Roland. *dist. conf. 76. num. 17. lib. 3.* Menoch. *conf. 802. num. 50. & 72. lib. 9. & conf. 930. num. 21. lib. 10.* M. Ant. Peregrin. *conf. 1. num. 7. versic. 121. in conside. vol. 5.* Aluarad. *de consuet. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 4. num. 56.* D. Ioan. del Castill. *lib. 2. controu. cap. 4. num. 147.* vbi dicit communem *num. 153.* Enric. Rolent. *tr. de feud. cap. 7. conclus. 38. num. 42.* & hæc est receptior sententia contra Mier. 2. parte, *quest. 6. num. 97.* càmque tuenrur Francisc. Molin. *tr. de rit. nuptiar. lib. 3. quest. 24. ex num. 163. & 170.* Vincent. Fufar. *de substit. quest. 385. numer. 35.*

Num. 75.

Prosequitur Vincent. Fufar. *de substit. dist. questione 385. numer. 34.* & in præcedentibus actum est *cap. 2. & 3.*

Num. 76.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu. cap. 143. §. unico, fol. 244. in fine versic. Flaccenus,* verum si statuto cauetur vt masculo extante fœmina non succedat, debet intelligi de masculo capaci, secus verò de incapaci, ex Bart. *in l. 1. §. qui habebat, numer. 4. ff. de bon. poss. contra tab. Socin. conf. 35. num. 16. lib. 4.* cum adductis *suprà lib. 2. cap. 5. num. 4.* quæ regula procedit, siue masculus nō succedat, quia incapax, siue quia exclusus est testamento defuncti, Alex. *conf. 69. numer. 1. lib. 1.* Tiraquel. *in l. si vnquam,*

Gg 2 verbo

verbo suscepit liberos, numer. 107. c. de reuoc. donat. & plures referens Petr. Surd. conf. 46. num. 15. Naxta conf. 74. numer. 12. id tenens, siue masculi sint exheredati, siue ex alia causa incapaces, profecquitur Ioan. Zephal. confil. 619. numer. 14. vbi tenet in agnato forensi, qui ex forma statuti non potest succedere, quod ex aliis confirmat Surd. vbi suprà num. 10. & 16.

Num. 77. & 78.

DE cæteris verò luculenter in præcedentibus numeris hic præcitatis actum est.

CAPVT VI.

Num. 1. vsque ad 5.

VARIA pro vtraque parte recenset exēpla Lipsius in notis ad Politic. lib. 2. cap. 4. & de patruo & nepote plura congerunt Amat. resol. 1. numer. 53. Costa in suo tract. de patruo & nepote. P. Saā de primogen. Cuiac. tu. de gradibus success. & feud. vbi exempla adducit Iacob. Menoch. conf. 211. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 456. qui auct. sequitur, dicens, causam nepotis receptiorem & communem esse, eāmq; vigere ex tempore Bald. prout ipse testatur confil. 385. lib. 2. P. Molin. tract. de iust. & iure, diss. . . ex numer. 1. Robles de Salzed. tract. de representatione lib. 2. quest. 3. per totam. Ioseph. de Rustic. confil. 2. impress. post tract. an & quando liberi in condicione positi præcipue numer. 72. Alex. Trentazinq. de subit. parte 1. c. 7. numer. 57. & de contentione patruī & nepotis super successione maioratus, vide Gam. decif. 308. vbi plura adducit, & vltra relatos vide auct. in allegatione pro successione Regnorum Portugal. artic. 2. ex numer. 79. Vincent. Fufar. de

substit. quest. 485. ex numer. 1.

Verum trita est primogeniorum regula, quòd in horum successione nepos præferitur patruo, & fortius in Hispania, vbi habemus l. 40. Tauri, & l. paritæ, prout concludit Flores Diaz de Mena ad Gam. decif. 308. quod verissimum est, etiam ante illas leg. ex auct. infra n. 16. & Velazq. de Auend. in dict. l. 40. gloss. 3. numero 9. D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 19. numer. 104. Thesaur. questione forens. 335. ex numer. 17. & 18 vbi numer. 43. & 44. subdit ex vniuersali consuetudine Hispaniæ, Franciæ, Pedemont. nepotem ex filio prædefuncto, primogenito patruo præferri. D. Francisc. de Leon decif. 109. ex n. 11. tom. 1.

Num. 5. vsque ad 9.

ADde Velazq. de Auend. in d. l. 40. gloss. 3. numero 14. Gutier. pract. quest. 67. num. 36. Paul. confil. 164. sub num. 6. vbi dict. l. paritæ, ampliat in aliis successio-nibus, quæ primogenito deferuntur, Amat. resol. 1. num. 81.

Num. 9. & 10.

AVctoris sententia in Hispano-
rum primogeniis receptior est, quidquid in contrarium teneant Lusitani, de qua re vide Gam. decif. 174. num. 15. Mier. 4. parte de maiorat. questione 1. à numero 193. P. Molin. tract. de iust. & iure dict. diss. 626. sub numer. 6. & prius 617. num. 5. Don Ioan. del Castill. dict. cap. 19. numer. 101. & numer. 117. & 118. Robles de Salzed. tract. de representatione lib. 3. cap. 16. ex numer. 16. Molin. nostrum in alleg. pro successione Regnorum Portug. numer. 13.

Num. 11. & 12.

Actum est suprà in locis hic præcitatis.

Num.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. vj. 237

Num. 13. & 14.

Prosequitur Robles de repræsentatione dist. cap. 16. numer. 30.

Num. 15. vsque ad 23.

In hanc sententiã propendunt Mier. l. parte in initio numer. 54. & 3. parte quest. 17. à num. 19. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri gloss. 4. num. 12. D. Ioann. del Castill. d. cap. 19. numero 211. vers. ad quod. & vide auct. infr. à num. 35. 36. & 37. & circa adducta hic num. 16. & 17. vide Narbon. lib. 1. tit. 3. l. 35. gloss. 1. num. 43. & lib. 4. tit. 1. l. 17. & 18. gloss. 4. ex num. 1. cum pluribus seqq. & pro adductis num. 19. Amat. resp. 1. num. 85.

Num. 23. vsque ad 29.

DE hoc nullo pacto dubitari potest, sicque legem Tauri in omnibus suis partibus non esse correctoriam, seu noui iuris inductiuam, sed potius iuris antiqui declaratoriam, & simul approbatoriam communis obseruantie, quæ tunc temporis vigeat, post auctorem tenent Menchac. de success. creat. §. 17. num. 18. Paz in l. 200. stili numer. 20. P. Molin. tom. 2. disput. 627. ex num. 4. Auend. in l. 40. Tauri gloss. 2. num. 27. Aguirr. in Apolog. parte 3. numero 62. & 63. Couarr. practic. cap. 38. numer. 12. Rodriq. Xuar. in l. quentiam in prioribus in declaratione legis Regni post limitationes quest. 9. num. 19. Rota sacri Palatii decisi. 100. lib. 2. num. 4. Robles de repræf. lib. 2. cap. 19. numer. 14. & obseruat auctor num. 24. & ideo de mente auctoris, & recentiorum primogenia facta post legem partitarum, & ante legem Tauri, secundum eam interpretanda sunt, & locum habent, non tantum quoad ascendentes, verum etiam quoad transuersales, ex adductis à Robles d. cap. 29. per totum, vbi in vtroque

casu repræsentationem admittit in maioratibus ante legem Tauri conditis; quod quidem probamus, quidquid contrarium teneat Molin. dist. disput. 626. numer. 24. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloss. 1. num. 25. & 27. ea demum ratione, quia ante & post legem partitarum causa nepotis prior erat, & confirmatur, quia cum in regno, & in maioratu lineæ primogeniorum succedatur, vt sup. cap. 4. numer. 14. & 15. latius ostensum est, sub vocatione primogeniti, non solum filius, verum omnes descendentes in perpetuum, tam ex linea descendentium, quam transuersalium vocati esse censentur, vt infr. à num. 29. ideoque lex 40. Tauri nihil aduersus iura communia disposuit, etiam si repræsentationem ad casus, in quibus iure communi non admitteretur, ostenderit, quia cum repræsentatio nõ ad gradum, sed ad solam lineæ primogeniorum qualitatem concesserit, nihil iuri communi contrarium censuit, cum etiam eo iure solo inspecto, idipsum necessarium dicendum esset, vt in specie sic tenet Gutierrez. practic. quest. 66. num. 16. cum seqq. lib. 3. saltem num. 26.

Num. 29. vsque ad 32.

EX his infertur vera dicendi ratio Ead. d. l. 40. Tauri, scilicet, quod in primogenij institutione semper censetur vocata linea recta primogeniorum successiuè in infinitum, de primogenito in primogenitum, & hoc ex propria vocatione, etiam absque iuris alterius transmissione, idque nõ solum in linea descendentium, sed in linea transuersalium, quoniam semper & vndecumque omnes familiæ primogeniti sunt vocati, nec aliqui ex his qui constituunt secundam lineam, possunt admittere, donec aliquis supersit ex linea præcedenti, Menoch.

Gg 3 conf.

confil. 1082. num. 9. usque ad 17. lib. 11. Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri gloss. 1. num. 15. & gloss. 16. num. 1. Ioann. Gutier. lib. 3. pract. in antiquis quest. 66. ex num. 16. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 436. num. 12. & 43. D. Ioann. del Castill. ubi supra numer. 95. 188. & 106. & tom. 5. controu. cap. 93. num. 5. ubi plura refert, & eodem cap. §. 1. num. 20. & tom. 6. cap. 160. ex num. 1. & cap. 166. ex num. 40. Amat. resolut. 1. num. 29. & 53. Balzar. tract. de feud. lib. 2. fol. 321. num. 11. Alex. Raudens. confil. 26. num. 15. vol. 1. Ioseph. Ramon confil. 100. pro Duce de Cardona num. 483. Guillerm. de Monferrat de successione Regni Francie dubio 1. num. 7. quibus adde ipsum auct. supra lib. 1. cap. 5. num. 20. & rursus infra num. 32. & 35. & in allegatione iuris pro successione Regnorum Portugal. ex num. 147. Et an hoc procedat in anniuersariis clerici relictiis, vide Rosales. 100. 2. parte.

Num. 30. 31. & 32.

His adde, & vide etiam adductos num. 32. in quibus locis alij idem asserentes adducuntur. Tandem vulgare in Hispanorū primogeniis axiomā est, quod non debet fieri transitus de linea ad lineam, nisi post lineam possessoris omnino extinctam, quod nedum in descendantibus, verū etiam in transuersalibus procedit. Castill. tom. 5. cap. 19. numer. 95. 106. & 188. & tom. 5. cap. 93. num. 5. & in idem cap. §. 1. num. 20. & 26. cap. 160. ex num. 1. & cap. 166. ex num. 38. Ramon confil. 100. pro Duce de Cardona num. 483. Guillerm. de Monferrat de successione regni Francie dubio 1. num. 7. Francisc. Soula in d. l. fœminæ parte 1. num. 290. Idque probatur ex natura ipsa maioratus, quæ perpetuū esse debet, vt supra diximus lib. 1. cap. 4. ex num. 13. & ex ordine recto successione, qui de primogenito in secundogenitum esse debet, ex adductis

supra lib. 1. cap. 16. num. 20. & ista opinio communi scribentium voto recepta est, & seruatur in praxi vide supra lib. 1. cap. 3. num. 12. & hoc eodem lib. cap. 4. num. 14. & cap. 10. num. 10. & lib. . . num. 22. & infra cap. 9. num. 1. & cap. 8. num. 17. Fufar. quest. 484. num. 34. Francisc. Soula in l. fœminæ parte 1. ex num. 281. quod nedum in descendantibus, sed etiam in transuersalibus procedit. Castill. tom. 5. cap. 166. ex num. 38.

Num. 33.

Infertur ex his, quod animus conseruandæ agnationis non colligitur ex uocatione lineæ rectæ, cūm potius ea conseruatio lineam rectam turbaret, Bald. confil. 334. num. 9. vers. nec huic obstat, lib. 3. Auend. in l. 40. gloss. 15. numer. 40. Mier. 2. parte quest. 6. num. 11. Zuphal. confil. 616. numer. 46 & 47. lib. 5. Petr. confil. 32. numero 2. usque ad 7. vol. 10. His adde D. Ioann. del Castill. d. c. cap. 119. num. 327. & tom. 5. controu. cap. 93. per totum. & verum est, quod in Hispanorū primogeniis linea intelligitur de recta, successiua & substantiali, non verò de imaginaria & artificiali; ex Bald. confil. 321. numer. 1. in fœ. vol. 1. & confil. 334. numer. 10. vers. modò ad propositum. l. 3. Crauet. confil. 65. numer. 5. l. b. 4. Nicnoch. lib. 4. præsumpt. 80. num. 11. Mier. 2. parte quest. 7. numer. 34. nam secundum iuris regulas linea est electio quædam personarum ab eodem capite descendantium, l. stemmata, de gradibus, cap. quod dilectio, de consanguinitate & affinitate, & ideo verbum linea, vniuersos descendentes in infinitum comprehendit. Alex. Raudens. confil. 30. num. 33. lib. 2. Rota per Farinac. dec. 126. numer. 3. parte 2. in nouissimis. vnde ait Bald. confil. 334. numer. 10. lib. 3. quod si inciperemus ab Adam, omnes essemus in linea descendenti, & verbum linea comprehendit ex proprio significato, tam masculu

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. vj. 239

maſculos, quàm fœminas, Vincent. *Fuſar. de ſubſtit. queſtione* 346. limitans *numer. 5.* niſi agnationis ratio eſſet expreſſa, de qua re vide auct. *ſuprà cap. 5. numer. 2.* & 69.

Num. 34. & 35.

Verum eſt quòd linea primogeniti ſit diſtincta à linea poſſeſſoris, idque poſt auctorem recentent Flores de Mena in *additione ad Gamam de cſione* 93. verſic. *quinta concluſio*, Paz *tract. de tenuta. 1. parte cap. 35. ex numer. 11.* Robles de Salzedo *tract. de repreſentatione, cap. 30. numer. 11.* D. Ioan. del Caſtill. *tom. 5. controu. cap. 93. numer. 6.* & 7. Amatis *variationum reſolutione 1. n. 34.*

Num 36. vſque ad 39.

Hoc non fit iure tranſmiſſionis, vt auctor obſeruat, ſed eo quòd immediate ex ipſamet inſtitutione regni, aut alterius maioratus illa comparetur, ex legibus, aut conditionibus, quo ad ſucceſſionem in illo præſcriptis, à quibus ad eam ſucceſſionem eo modo primogenitus vocatur. Diuerſa enim ſunt repreſentatio ac iuris tranſmiſſio, illa enim nihil aliud eſt, quàm ſucceſſio quædam conſuetudinaria per lineam rectam, & de primogenito in primogenitum, vt *ſup. numer. 29* actum eſt, & verificatur in ipſa potentia ſuccedēdi, etiamſi in præſenti reducatur ad actum, & in quolibet ſucceſſorum, id quod vulgo repreſentatio nuncupatur, eſt ius proprium ſubſtitutionis, vt & propria vocatio, vt *infra numer. 43.* proſequemur, tranſmiſſio verò, prout iure communi accipitur, ab hoc plurimum diſſert, ſiquidem in iure quæſiro fundatur, & vbi non eſt quidditas, neque actio, ſed ſola ſpes ceſſat euentus tranſmiſſionis. Bart. *n. l. 1. §. ſi ſilius. ff. de collatione dot. &*

*in l. 1. §. ſi ſilius. ff. de coniung. cum emancipat. lib. & in l. 26. de lib. præſcrit. Capic. deciſione 2. 1. numer. 6. l. ſed ſi plures, in princip. l. plures, l. qui habebat, ff. de vulg. Tiracq. *de primog. queſt. 40. numer. 18.* Pariſ. *conſil. 25. col. 2. lib. 2.* Menoch. *conſ. ultimo numer. 12. 94. & 99. lib. 2.* & ita necelle nō eſt quòd ſucceſſio filij nepotis, pronepotis, & deinceps, parre, vel parente prædefuncto, repreſentatiue contingat, eo modo, quo fit de iure communi repreſentatio, ſeu tranſmiſſio, ſed ex vocationibus & ſubſtitutionibus tantum, quibus filius ſubſtitutus eſt patri, proprio iure, & nepos filio, & ſic de cæteris deſcendentibus in infinitum, Menoch. *conſil. 211. lib. 3.* & *conſilio 1082. lib. 11.* Gutierr. *lib. 3. præſ. queſtione 66. numer. 16.* cum ſequentibus, & in ſpecie ſic tenet P. Molin. *tractat. de inſt. & iure, diſt. diſputatione 626. numer. 15.* ſubdens, hac potiffima ratione adducta ab auctore eſſe commentitia & falſa, de qua re vide D. Ioann. del Caſtil. *tom. 5. controu. cap. 93. numer. 8. verſic. octaua concluſio.* Gabr. Peregr. plura referens *decif. 116. numer. 7.* Blaſ. Robles *tract. de repreſentatione lib. 2. cap. 3.* & proſequemur *infra numer. 43.**

Num. 39.

Cvm Hiſpanorum primogeniis regula tria eſt, quòd primis morientibus gradus non caducatur, imò ſequentibus ordine præſcripto ſucceſſio deſertur, eo quòd vnusquisque pro iure ſuccedat, vt *in præſenti*, & *infra numer. 43.* apparet, & Theſaur. *d. ciſ. 86.* Surd. *conſil. 347. numer. 10.* ex quibus facile percipi poteſt, quòd ſi pater ſecerit maioriā in filium, iſque ante acceptationem deceſſerit, nepos debet admitti. Mier. *tract. de maioratu. 2. part. queſt. 10.* vbi diſputat, & tandem ſic reſoluit, & in Hiſpanorū primogeniis hoc videntiùs verum eſt, in quibus tot ſub-

ſtitu

stitutiones inueniuntur, quot sunt personarum vocatarum, ut supra diximus lib. 1. cap. 1. numer. 17. Nec sequens gradus dependet à primo. quilibet namque ex proprio iure, & ex propria vocatione subsistit, & ideo caducato primo, vel secundo gradu, vel tertio, vel quarto, nil mirum, si frequentes ordine successione præscripto admittantur, pro quibus facit l. 3. §. fin. ff. de lib. & posthum. ubi glossa subdit quod ubicumque secundus gradus dependet à primo, caducato primo gradu, caducatur secundus; secus verò ubi secundus per se subsisteret, & esset æquè principalis, de qua re vide M. Anton Peregrin. tract. de fideic. art. 15. numer. 1. idem Peregrin. consil. 65. numer. 10. lib. 2. & consil. 33. numer. 10. lib. 5. Stephan. Gratian. tom. 5. d. septe. forens. cap. 979. Fontan. tract. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 10. p. 2. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 23. numer. 31. Ioseph. de Sesse de cessione 66. & 162. D. Garcia de Mastrill. decisio. 266. per totam, saltem numer. 21. D. Francisc. del Castill. 151. numer. 31 & 32. & decis. 152. ex numer. 13. D. Ioann. del Castill. lib. 3. controu. cap. 15. numer. 38. & tom. 6. cap. 81. numer. 45. Flores de Mena in addit. ad Gam. decis. 93. versic. sexta conclusio. Vincent. Fusar. de subst. questione 469. per totam, quod in praxi receptum est, etiam caducato gradu, propter incapacitatem prioris vocari, ut supra lib. 1. cap. 9. numer. 17.

Numer. 40.

His adde D. Ioann. del Castill. dist. b. 3. cap. 19. ex numer. 88. ubi latè Papon consil. 89. ubi loquitur in materia iurispatronatus.

Numer. 41. & 42.

Prosequemur infra cap. 7. numer. 19.

Numer. 43.

Prosequitur D. Ioann. del Castill. ubi sup. numer. 184. versic. sed nec obstat. Robles de representatione lib. 3. cap. 4. ex numer. 12. & actum est sup. numer. 29. Morquech de divisione bonorum cap. 7. numer. 10. P. Molin. dissertatione 628. numer. 2. & iudicando idem resoluit Carol. de Tapia decis. Neapolit. 32. in fine.

Numer. 44. usque ad 48.

Vide D. Ioann. del Castill. ubi sup. ex numer. 88.

Numer. 48.

Idem agnoscunt Ioann. Gutierr. lib. 3. quest. 67. à numer. 21. & quest. 68. numer. 23. & numer. 45. Auend. in l. 40. T. 1. vari. gloss. 17. numer. 2. & 3. & relati à D. Ioann. del Castill. ubi sup. numer. 50. Robles tract. de representatione lib. 1. cap. 11. numer. 20.

Numer. 49. usque ad 51.

In hac materia etsi verum sit, quòd aliquæ qualitates, secundum sententiam plurimorum, non possint representari, representatur tamen proculdubio, seu communicatur ius primogenituræ, seu quoduis aliud, quod patri ad succedendum ratione dictarum qualitarum competeat, ut post auct. & alios comprobant Amat. resolutione 1. numer. 44. Robles tract. de representatione lib. 1. cap. 12. numer. 21. Gam. decis. 63. ex numer. 21. Cald. Percit. de nominatione emphyteut. quest. 17. numer. 42. & 43. & decisione Lusitan. 59. numer. 8. D. Ioann. del Castill. l. cap. 19. numer. 30. & numero 159. & 160. P. Molin. dissertatione 627. n. 10. auctor in allegatione iuris pro successione regni Portug. artic. 14. ex numer. 114. ubi numero 119. opinionem Bartoli, de qua in

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. vij. 241

in presenti, communem dicit, asseuerans in Regno Lusitano vicem legis obtinere. Et omnium latissimè Francisc. Soufa in *repetitione l. feminae*, parte 1. num. 234. videndus ex num. 227. Et horum sententia verior mihi videtur, quidquid contrarium teneant Burgos de Paz *consil.* 29. numer. 25. & in *proemio legum Tauri*. num. 120. Andreas Tirarel. *de primogen. quest.* 14. num. 4. Francisc. Bursat. *consil.* 67. num. 25. & *consil.* 86. num. 3. lib. 1.

Num. 51. & 52.

Adde Gutierr. d. lib. 3. *quest.* 66. & 67 per totam.

CAPVT VII.

Num. 1. 2. & 3.

VIdetur D. Ioann. del Castill. lib. 3. cap. 19. numero 181. 182. 183. & 184. & cap. 178. numer. 18. *versiculo* & *eadem parte*, Intrigl. *de substitution. quest.* 87. cent. 3. numer. 23. Menoch. lib. 4. *presumpt.* 95. num. 3. & 24. & *consil.* 215 numero 147. Vincent. Fufar. *de substitution. quest.* 485. numer. 56. Flores de Mena in *additione ad Gam. decis.* 59. & *prosequemur in fin. cap. 8. num.* 8.

Num. 4.

Prosequitur ipsemet auct. in *allegatione iuris pro successione regnorum Portug. al. num.* 14. cuius opinio intelligenda est, siue agatur de representatione ascendentium, siue transversalium, & siue ius fuerit radicatum, siue non, sed tantum in potentia, ex adductis à Menoch. in *precedentibus locis citatis*, M. Ant. Peregr. *tract. de fideicommiss. articulo* 21. num. 11. Mier. *de maiorat. 2. parte, quest.* 4. numer. 10. Matienz. in l. 11. tit. 6. lib. 5.

recopilat. gloss. 4. numer. 10. D. Ioann. del Castill. lib. 3. *controu. cap.* 15. ex numer. 76. & cap. 19. num. 172. Robles de Salzed. *tractat. de representatione cap.* 30. numer. 21. Francisc. Soufa in *l. feminae, part. 1. numer.* 292. Satis denique est, quod filius ab eo descendat, qui si viueret, tunc esset successurus, etiamsi in eo ius formiter radicatum non sit, sed potentialiter tantum de futuro, & in spe consistens.

Ex quo taxantur Auend. in l. 40. *Tauri, gl.* 14. numer. 20. Flores ad Gam. *decis.* 308. *versiculo mea autem opinio*. Zeuall. lib. 3. *commun. quest.* 762. num. 191. Roland. in *responsio pro Tribulcis*, numer. 73. usque ad 77. & Molina noster in *allegatione iuris pro successione Regn. Portug. num.* 191. *primæ allegationis*. Menoch. *conf.* 269. num. 65. lib. 3. asseuerantes representationem non dari, quando spes succedendi remota, incerta, atque variabilis est.

Verum cum auctore censemus, quod si nunquam habuit aliquam probabilem spem succedendi, eo quod semper, & in omni tempore incapax fuisset, in eius filio, vel nepote ius representationis non datur, quia tunc radix atque origo successionis adimpletur, ex auct. *supra cap. 5. num.* 41. Secus verò si inhabilitas sit contracta per aliquod accidens, quia tunc vitiat suam personam duntaxat, non vetò suam lineam, vt *infra lib. 4. cap. 11. numer.* 10. Robles *tract. de represent. lib. 2. cap. 1. numer.* 18. Ant. Fab. lib. 6. *Codicis tit. de condit. inst. tit. 23. diff.* 3.

Num. 5.

Prosequitur Don Ioan. del Castill. lib. 3. cap. 19. numer. 21. & 58. *versic. dicitur, circa medium*.

Num. 9.

His adde D. Ioann. del Castill. de quo proximè, n. 62. Vincent. Fufar. H h far.

fat. de subſtit. queſt. 485. num. 1. 2. C^o 102.

ſuprà num. 26. Morquech tract. de diſpoſitione bonorum cap. 6. ex num. 52.

Num. 7.

VIdetur aut. inſrà cap. 9. per totum, Robles tract. de repræſentatione lib. 2. cap. 18. d. num. 16. & hinc inferitur, quod deſcendenti probare ſufficit ex illa perſona, quæ fuit in poſſeſſione præſentandi, Rota per Ludouic. decif. 349. vbi refert auctorem, & ſequitur.

Num. 8.

Idem agnoſcunt Ioan. Gut. lib. 3. pract. queſt. 67. Hoſtiens. in rubr. de conſanguinitate & affinitate, numer. 5. Carol. Ruin. conſil. 23. num. 3. lib. 3.

Num. 9.

In hanc ſententiã propendunt Ioan. Gut. diſt. queſtione 77 Don Ioann. del Caſtill. vbi ſuprà ex num. 90. Robles tract. de repræſent. lib. 2. cap. 29. ex num. 12.

Num. 10. & 11.

Adde inſrà numer. 21. & 22. verſic. *ut omnia*. Plura de tranſuerſaliũ repræſentatione recensent Amat. reſol. 1. numero 99. Gam. decif. 93. Melchior Fobo decif. 21. Matienz. in l. 5. tit. 7. gloſſ. 4. lib. 5. recopilat. vbi Azeued. num. 2. Paul. lib. 2. rerum quotid. cap. 15. num. 36. Menoch. lib. 4. præſumpt. 95. numero 44. In ſpecie maioratus refert & ſequitur auctorem Vincent. Fufar. de ſubſtit. queſt. 485. ex numer. 17. & pro repræſentatione reſolutiue ſentent P. Molin. tract. de iuſt. & iure tom. 3. diſput. 627. num. 8. Ioannes Gut. lib. 3. pract. queſtione 67. num. 23. 24. & 33. Auend. in l. 40. Tauri gloſſ. 6. & 7. D. Ioan. del Caſtill. lib. 3. controu. cap. 19. numer. 91. 92. & 86. Anton. Richard. Inſt. de hered. que ab intef. deferuntur. §. 3. num. 31. vbi latiùs Robles tractat. de repræſent. vbi

Num. 12. & 13.

His adde P. Molin. diſput. 630. per totam. Caſtill. tom. 3. cap. 19. num. 44. Robles de repræſentatione lib. 3. cap. 16. per totum.

Num. 14. 15. & 16.

In maioratibus vide Auend. in diſt. l. 40. gloſſ. 2. num. 81. Aluar. Valaſc. de iure emphyt. queſt. 50. num. 44. Don Ioan. del Caſtill. vbi ſuprà numer. 258. Robles tract. de repræſentatione lib. 2. cap. 12. num. 5. In donationibus Tiber. Decian. reſp. 55. num. 18. lib. 3. In fidei commiſſis conuenientibus Vincent. Fufar. queſt. 484. n. 13. In feudis Roſent. de feud. cap. 7. concluf. 56. & 58.

Num. 17. & 18.

De hac re vide locupletiffimè P. Molin. Theolog. tractat. 3. diſputat. 627. num. 2. Ioan. Gut. lib. 3. pract. queſt. 68. num. 33. & 35. & in antiquis queſt. 67. erudit. dem libri. D. Ioan. del Caſtill. vbi ſup. numer. 98. & 99.

Num. 19.

Adde dicta ſuperiùs cap. 6. num. 41. & idem probant Velazq. de Auend. in l. 40. Tauri, gloſſ. 2. numer. 63. Perez de Lara de annuerſ. & capellan. lib. 1. cap. 5. num. 9. Aluarad. de conceſſ. mente defunct. lib. 2. cap. 3 §. 3. numer. 3. D. Ioan. del Caſtill. diſt. cap. 19. num. 43. & 275. P. Molin. tom. 3. de iuſt. & iure diſputatione 627. numer. 13. Robles tract. de repræſentatione lib. 3. cap. 3. & 19. per tot. & auctoris ſententia militat in patronatibus, annuerſariis, & capellaniis iure maioratus relictis; quid verò ſi non

non iure maioratus deferantur, vide Lambertin. *tract. de iure patronat. lib. 1. 2. parte, quest. 9. princip. 2. num. 33. fol. 34. A. uend. vbi supra dict. num. 63.*

Num. 20.

Idem agnoscunt Flores de Mena *in addit. ad G. am. decisione 93. vbi in vers. Prima conclusio. plura adducit, D. Ioann. del Castill. vbi supra numer. 221. P. Molin. tom. 3. disputatione 628. ex numer. 1. Nos vero in simplici fideicommisso iuxta regulas iuris communis, representationem admittimus, videlicet in linea descendendum absque restrictione, & in linea transuersalium vsque ad filios fratrum, vt pluribus relatis recenset Fufar. *dict. quest. 485. n. 16. Fatemur equidem, si bona vnita atque perpetuo vinculo colligata sunt, clausulis prohibitionis atque perpetuitatis, & vnus dumtaxat ad successionem inuitatur, tunc dubio ptoctol in tali fideicommisso lex 40. Tauri locum obtinebit, tam in descendendum, quam in transuersalium successionem, vsque in infinitum, Auend. in dict. l. 40. gloss. 2. num. 40. D. Ioann. del Castill. vbi supra num. 222.**

Num. 21. § 22.

Ibi, secutus fuit Accursius. Contrarium tenet ipsemet Accursius. *in §. hoc itam, verbo superstitis, de legn. agnat. successionem, secutus Azonem meum magistrum, prout sequitur lex partitarum, de qua in praesentis, & hac vltima opinio Accursij debet obsecurari, cum sit posterior. quam in libro Institut. tenuit, quem vltimo loco edidit, ex Bald. conf. 272. col. 2. numer. 1. ad fin. lib. 2. incipit, Casus talis, & quae vltimo loco scribuntur, maturiori consilio scripta intelligendum est. Socin. sen. consil. 45. Statuto, siue consuetudine, columna 7. textus ex*

glossa in l. bona fides, ff. de posui. vbi Paul. num. 5. & comptobat aliis relatis auct. in allegatione pro successionem Regn. Portug. artic. 1. numer. 58. cum seqq. & pro hac vltima opinione refert decifum in Rota, Honded. consil. 65. num. 5. lib. 2. Farin. decif. 27. parte 1. in nouissim. & iterum iudicatum affirmat Thesaur. d. xij. 162. & plures alios adducit, & ex nostris in idem conueniunt Zeuall. praef. quest. 221. P. Molin. dict. disputatione 626. num. 1. ad fin. D. Ioann. del Castill. dict. cap. 19. numer. 82. de qua re vide Fufar. de fideicommissis subdit quest. 482. numer. 10. videntur ex num. 7. Ceterum quod lex partit. non sit correctata ex l. 8. Tauri, probat Matienz in l. 5. tit. 8. gloss. 1. num. 15.

C A P V T V I I I.

Num. 1. 2. § 3.

DE materia huius capituli vide *Canz. variorum lib. 3. cap. 21. ex num. 289. Olasc. decisione 23. Thesaur. quest. 35. Auctoris sententiam probant Ioann. Gutt. lib. 3. quest. 68. numer. 37. & sequentibus. Robles tract. de representatione lib. 2. cap. 13. vbi late de coniecturis, & de Regia sanctione edita ann. 1625. vide D. Ioann. del Castill. dict. cap. 19. num. 284. & lib. 4. cap. 86. idque obseruat ut in praxi, forma & modo, de quibus infra numer. 5.*

Num. 4.

His adde Iacob. Menoch. *consil. 4. num. 24. idem conf. 61. vol. 1. & conf. 636. volum. 7. Tiber. Decian. consil. 656. vol. 7.*

Num. 5. § 6.

IN hanc partem propendunt Gutt. *lib. 3. praef. 67. numer. 38. & 39. D. Ioan. Hh 2 del*

del Castill. *vbi supra numer. 290. & 349.*

Num. 7. vsque ad 11.

Diximus *supra* cap. 7. num. 1. quibus adde D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 93. numero 21. Peregrin. de fideicommiss. artic. 27. numer. 4. in fin. Fufar. dict. quest. 485. numer. 109. & de interpretatione textus in cap. 1. de eo qui sibi & heredibus suis. plura adducit idem Castill. tom. 6. cap. 130. ex n. 7. & ex textu in cap. unico, de eo qui sibi & heredibus, præcitato ab auctore num. 7. inferit communis schola DD. quòd si in maioratu agnationis ratio contemplata est, per prius succedere debent masculi ex masculis. deinde masculi ex fœminis, & per posterius ipsæ fœminæ, Ancharr. *confil. 359. Bald. com. il. 173. lib. 2. Alciat. resp. 15. sub num. 5. lib. 3. Ziofius confil. 4. numer. 8. lib. 2. Z'phal. confil. 511. numer. 3. & confil. 600. num. 31. lib. 4. Gregor. in l. 3. in. 13. part. 6. verbo quid si ex dispositione maioris, Ant. Gom. in l. 40. Taxeri, num. 60 Garz. de nobilitate, in diuisione operis, num. 32. Peregrin. de fideicom. art. 27. num. 5.**

Num. 11. vsque ad 15.

DE uocatione proximioris in materia representationis, contrariæ sunt DD sententiæ.

Prima sententia est, quòd si maioratus institutor ad successionem vocauerit proximior, excluditur representatio, vt probant Hippolyt. Rimin. *confil. 449. numer. 32. & 34. volum. 5. latissime Alex. Raudens. in confil. pro successione Regnorum Portug. 142. num. 54. vsque ad 59 volum. 2. Cardinal. Mantic. lib. 8. de concess. situ. 9. num. 11. M Anton. Peregrin. tract. de fidei. ommiss. articulo 21. numer. 2. Gam. decisione 306 num. 4. Aluar Valasc. de iure emphyt. quest. 50. num. 36. Cald. Peregr. de nominatione emphyt.*

*quest. 17. num. 24. Michaël de Agine in Apologia pro successione Portug. 3. part. num. 60. & 115. & hoc dubium fuit controuersum in causa maioratus Tribultiorum, & pro hac opinione consuluit Collegium Ticinense, Olasc. decisione 72. ex num. 10. vsque ad num. 23. & aliis adductis, Vincent. Fufar. de substitui. quest. 485. num. 33. vsque ad 37. vbi hanc partem validissimis argumentis comprobabat, Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. de cessione 307. aliàs 308 cum adductis à Valenzuela *consilio 23. numer. 169.**

Secunda verò sententia est priori contraria, quam amplexi sunt, P. Molin. *tom. 3. de iust. & iure, dissertatione 629. n. 2. versicel. dubium deinde est, vbi ad textum in l. si libertus. pro contraria parte adductum satis facit Ioan. Gut lib. 3. pract. quest. 68 per totam. Velazq. de Aucend. in dict. l. 40 gloss. 2. ex numer. 26. M. Anton. Peregrin. vbi supra numero 12. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 419. D. Ioann. del Castill. dict. cap. 19. numero 302. & 259. vbi numer. 313. ampliat, etiam si institutor maioratus dixerit, succeda el pariente mas cercano o el mas propinquo pariente de miel testador, Robles tract. de representatione lib. 3. cap. 11. num. 53. & 34 idque decisum extat apud Farinac. decisione 426. numer. 5. versiculo 3. Vincent. Fufar. de subst. dict. quest. 485. n. 40. subdens quòd hoc casu censetur vocari proximiores in sanguine, non in gradu, referens Farinac. Peregr. D. Ioann. del Castill. & alios, & in Hispanorum primogeniis horum sententiam communis praxis obseruat, eo quòd vocato proximiori, censetur vocati illi omnes, qui ordine præscripto successionis proximiores sunt. Neque aliud est dicere, succedat proximior, quàm exprimere qualitatem, quæ de essentia & natura successionis maioratus in successore debet inesse, quæ verba intelligenda sunt secundum ius Regni, nempe de proxi**

proximo cognato, iuxta ordinem in hoc Regno præscriptum, ad succedendum in maioribus, id est, de primogenito in primogenitum, vt ex c. 6. & 7 præcedentibus actum est, & de proximo saltem per repræsentationem, iuxta eandem Regni dispositionem. Quod dubio procul indubitatum est, extante noua editione, de qua meminimus *supra in initio huius capituli*.

Et auctores extremi, qui pro contraria sententia adducti sunt, & alij quamplurimi, qui id ipsum tenent, loquuntur in fideicommissis, in qua alia vrget ratio repræsentationis.

Num. 15. vsque ad 18.

IN Hispanorum primogeniis hæc sententia verior & receptior est, quamuis in fideicommissis alij contrarium tenent, P. Molin. *tract. de iust. & in iur. disputacione* 627. ex numer. 4. M. Anton. Peregrin. *tract. de fideicommissis. articuli* 21. numer. 18. & *sequentibus*, vbi testatur ita fuisse iudicatum per tres celeberrimos Iureconsultos, Ioan. Gut. *dist. quest.* 68. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 459. numer. 24. D. Ioann. del Castill. *dist. cap.* 19. numer. 314. 316. & 371. Robles *tract. de repræsentatione lib. 3. cap. 6. num.* 3. Vincent. Fufar. *de fufist. dist. quest.* 485. numer. 26. Amatis *resolutione* 1. numer. 40. Licet enim simpliciter gradus prærogatiua non seruetur, seruetur tamen per repræsentationem, ac iuxta dispositionem legis regni, quam sententiam communis praxis obseruat, ideoque ab ea non esse recedendum, tam in iudicando, quam in consulendo, contendimus.

Num. 18. & 19.

Pro patruo vide Iacob. Menoch. *lib. 4. præsumpti.* 95. numer. 22. & *consil.* 442. numer. 18. & 19. M. Anton. Peregr. *consil.* 1. numer. 25. lib. 3. Gaspar. Anton. *Thesaur. lib.*

1. *quest. forens. quest.* 55. vbi numer. 57. plures alios refert, & *lib. 2. quest.* 20. à numer. 3. vbi quod iudicatum Robles *de repræsentatione lib. 3. cap. 14. numer.* 20. cum aliis adductis à Valenz. *consil.* 23. ex numer. 95.

Pro nepote aduersus patrum, Ioan. Gut. *lib. 3. præf. quest.* 67. à numer. 39. vbi numer. 40. ait, quod etsi altera opinio sit communis, & recepta, & iuri communi consona, nihilominus extante l. 40. *Tauri, & l. 2. tit. 15. part. 2.* contrarium debet obseruari, P. Molina *vbi supra* numer. 4. D. Ioan. del Castill. *dist. cap.* 19. numer. 21. lib. 4. cap. 56. Auend. *in dist. l.* 40. *Tauri, gloss.* 17. numer. 24.

Quorum sententiam extra omnem dubitationis aleam, in Hispanorum primogeniis veriore dicimus. Nam secundum primæuam inuentionem, hæc vox maior denotat primum natum, & primogenitus, & maior natus, idem sunt, & in specie inter hæc verba nullum discrimen reperitur. vt notant quamplurimi relati à Castill. *tom. 5. cap. 143. numer.* 40. *versiculo* e. o. sancti. Iacob. Menoch. *conf.* 981. Burg. de Paz *questione* 1. numer. 1. & *questione* 2. n. 84. Stephan. Gratian. *lib. 3. cap. 456. numer.* 84. copiosè Alex. Raudens. *lib. 1. de Analog. cap. 15. numer.* 267. & 268. folio nobis 91. & primus natus est, qui reperitur primus in linea primogenita, quæ semper censetur vocata in successione maioratus de primogenito in primogenitum vsque in infinitum, ex adductis *sup. cap. 6. numer.* 29 & *lib. 1. cap. 1. numer.* 7 & *cap. 5. numer.* 39. at de vocatione filij maioris, vide auctor. *sup. lib. 1. cap. 5. numer.* 22.

Et in patronatu relicto seniori de parentela, vide Stephan. Gratian. *tom. 2. discept. forens. cap. 28. numer.* 81. *versic.* 2. m. l. Quid si vocetur primogenitus nasciturus ex filiabus fratrum, an censeantur vocati, qui primò nati sunt, an verò qui primogeniro nascuntur vltimò morienti. *Marta vol.* 106. Iacob. Menoch. *Hh 3* noch.

noch. *confil.* 886. *lib.* 9. Ceterum quid si vocetur maior natus, idē Menoch. *confil.* 442. & *confil.* 1106. *num.* 37. *lib.* 11. & *confil.* 981. *num.* 42. & 48. & *confil.* 915. *num.* 11. & *confil.* 886. *num.* 1. Ant. Gab. Malual. *confil.* 22. *lib.* 1.

Num. 20. usque ad finem.

Super hac re Doctores in varias abierunt opiniones. Prima opinio est, quod ex vocacione superstitis, hoc est, *el fijo mayor que quidare vivo al tiempo de la muerte del ultimo possedor*, prohibita censetur representatio. Menoch. *lib.* 4. *presumpcion* 95. *num.* 22. Petr. Surd. *confil.* 403. *num.* 67. *lib.* 3. & *confil.* 200. *numero* 92. & *confil.* 442. *ex num.* 3. *vol.* 3. Galeat. Malual. *confil.* 22. *num.* 47. M. Ant. Peregrin. *confil.* 33. *num.* 22. *lib.* 2. Mier. 2. *parte de maiorat.* *quest.* 6. *num.* 47. Regens Valenz. *dist.* *confil.* 23. *ex num.* 101. vbi plures adducit, & multis pro utraque parte citatis auctoribus idem recēlet Vinc. Fufar. *de substit.* *dist.* *quest.* 485 *ex num.* 60. & iuxta legem Regiam mentalem Aluar. Valasc. *de iure emphyt.* *quest.* 50. *num.* 27. optimē Costa *de patruo & nepot.* 1. *part.* *num.* 12. & iuxta constitutionem, *si aliquem*, Regni Siciliz, quæ ad feudi successionem admittit propinquo-rem qui supererit, & quod lexus & primogenituræ prerogatiua seruetur, probat Milarenf. *decisione* 8. *num.* 172. & 197. vbi *num.* 207. 208. & 213. ponderat verbum, *qui supererit*, & hanc sententiam communem & verio-rem dicit.

Secunda verò opinio est superiori ex diametro contraria, & eam agnoscunt P. Molin. *dist.* *disputatione* 629. *num.* 5. Peregrin. *de fideicommiss.* *artic.* 21. *num.* 27. Gutierrez. *pract.* *lib.* 3. *quest.* 67. *num.* 39. 40. & 41. Gam. *decisione* 160. *num.* 8. Auend. *in l.* 40. *Tauri.* *gloss.* 17. *num.* 25. D. Ioann. del Castill. *dist.* *cap.* 19. *num.* 313. Robles *tract.* *de representatione* *lib.* 3. *cap.* 9.

ex num. 1. Anton. *Matthæus tract.* *de natura.* *feudi* *cap.* 21. *num.* 4. pulchrē Alex. Rauden. *tract.* *de Analogis*, *in causa comitatus de Priego.* *lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 263. Sanē ego in hanc sententiam inclino in hoc Castellæ Regno, *ex textu in l.* 2. *trudo* 15. *part.* 2. & *l.* 40. *Tauri*, in quam etiam Molina propendit, quamvis quæstionem non definit, eo quod dicar causam grauem ea de re tunc pendere.

Verum hoc limitari potest, quando relatio facta fuit ad superuiuentes nominibus propriis. Magon *decisione* Flor. 16. *num.* 43. & 44. & in Hispanorum primogeniis sic tenent Ludouic. de Peguer. *decisione* 114. *per totam*. Nec dissentit ab eadem opinione Regia Audientia Valent. vt per D. Francisc. de Leon *decis.* 52. *per totam*. Vincent. Fufar. *vbi supra* n. 68.

CAPVT IX.

Num. 1.

In maioratibus Hispaniæ affirmant omnes quod proximitas in descendentiis vltimi possessoris ab ipso vltimo possessore, non à primo institutore maioratus consideranda est, idque post auct. recensent Mier 2. *parte*, *questiōis* 8. P. Molin. *tom.* 3. *disputatione* 628. Peres de Lara *tract.* *de annuvers.* & *capell.* *lib.* 2. *cap.* 2. *num.* 7. Anton. Thesaur. *decisione* Pedem. 64. Hieron. Zeuall. *comm.* *quest.* 398. Canz. *variarum resolut.* *cap.* 1. *num.* 59. Alex. Raudenf. *post tract.* *de analog.* *in appendice prima* *parte* *num.* 15. *usque ad* 67. & *num.* 118. Alex. Trentaz. *d.* *substitu.* 4. *parte* *cap.* 12. Flores Diaz de Mena *in addit.* *ad Gam.* *decis.* 7. *per totam*, & *decisione* 93. And. Fachin. *lib.* 5. *controu.* *cap.* 85. & vbi extant descendentes vltimi possessoris, verissimum dicit Iacob. Menoch. *confil.* 124.

num.

de primog. Hisp. Lib. iij. Cap. ix. 247

num. 54. lib. 2. idem consil. 823. numer. 25. & 26. lib. 9 Cardin. Mantic. tract. de consuet. ultim. volunt. lib. 8. titul. 12. numer. 30. in fine, versiculo sed hæc sententia. M. Ant. Peregrin. decisione 132. num. 2. D. Ioan. del Castill. tom. 3. controu. cap. 93. §. 13. numer. 2. Valenz. Velazq. consil. 97. numer. 114. & 115. Paz tract. de tenuit. 29. 85. ex numer. 62. cum sequentibus, vbi subdit, quod hæc proximitas consideratur respectu vltimi possessoris, argumento sumpto à dispositis in Regno, Vincent. Fular. de subst. quest. 484. ex numer. 1. & 485. num. 23. quorum sententia communis praxis admittit.

Et ampliatur etiam in aniuersariis, patronatibus, & capellaniis, Perez de Lara lib. 2. cap. 2. numer. 8. & numer. 17. Nicol. Garc. tractat. de benefic. 7. parte cap. 15. num. 19. folio nobis 23. in quibus iure maioratus succedendum est, vt *suprà* lib. 1. cap. 1. num. ... & cap. 7. numer. 19. & cap. 6. numer. 42. hoc eodem libro. Et hoc ita verum, quod graduum computatio iuxta iuris ciuilis, non iuris canonici regulas facienda est, & hæc est magis receptior sententia. Nam in quacumque materia vbi agitur de proximitate, computatio graduum debet esse legalis; & in specie id agnoscunt Nicol. Garc. tractat. de benefic. tom. 2. cap. 15. ex numer. 23. vsque ad 28. disputat P. Thom. Sanch. tract. de matr. lib. 7. parte 2. disput. 50. qui ita concludit numer. 8. Matienz in l. 7. titul. 11. lib. 5. recopilat. gloss. 5. num. 7. vbi etiam ex exterior Ecclesiæ hæc computationem admittit, licet quoad matrimonia aliter sentiat, à quibus non recedas, quidquid contrarium teneant Zeuall. quest. 398. vbi num. 26. cum sequentibus, decisum refert, de qua re vide D. Ioann. del Castill. tom. ... cap. 67.

Superior principalis conclusio limitatur, quando proximior à familia institutoris maioratus non procedit, vt obseruat auct. hic num. 2. quem pro-

sequuntur Francisc. Bursat. consil. 170. numer. 25. lib. 2. Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. decisio: 7. vericulo vltimus casus. Paz tract. de tenuit. cap. 25. n. 23. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 91. §. 13. num. 3. & quid vbi maioratus institutus est, idem n. 4. quorum sententia probamus hoc etià valere cum in maioratibus iure sanguinis succedatur, ex adductis *suprà* lib. 1. cap. 8. ex numer. 2. & in calce huius operis num. 8. Quid vbi fir transitus ad diuersam conditionem personarum, puta à masculis ad fœminas. Vide quæ adducta fuerunt *suprà* cap. 5. num. ...

Num. 3. vsque ad 21.

PLuribus fundamentis pro vtraque parte adductis disputat auct. virū proximis inter transuersales à primo fundatore maioratus, an ab vltimo possessore considerata sit: & tandem ex numero 11. grauati, vel vltimi possessoris esse considerandam obseruat, prout agnoscunt Couarr. pract. cap. 38. numer. 6. & 12. Peralt. in rub. de heredit. inst. numer. 130. D. Fernand. de Menchac. lib. 3. de success. creatione. §. 27. num. 10. Mier. 2. parte questione 7. num. 13. & quest. 8. num. 1. Auendan. in l. 40. Tauri. gloss. 20. numer. 22. Marienz. in l. 8. titul. 11. gloss. 3. numer. 2. lib. 5. recopil. Ioann. Gurtier. lib. 3. pract. quest. 66. à num. 7. M. Anton. Peregrin. tract. de fideic. articulo 10. numero 2. Rota Auenion. decisione 72. part. 1. diuers. Angel. Matheaz lib. 2. de fideicommiss. lib. 2. cap. 15. & in tract. de via & ratione iuris, cap. 21. Fachin. controu. iuris lib. 5. cap. 85. Milanens. decisione Sicilia 8. numer. 201. part. 1. Alex. Raudens. consil. 14. lib. 1. Francisc. Molin. de rat. nupt. lib. 3. quest. 24. numer. 35. Rota per Farinac. d. cision. 681. numero 2. part. 2. in nouiss. D. Ioan. del Castill. lib. 3. controu. cap. 19. num. 140. & tom. 5. cap. 93. §. 13. num. 7. Enric. Rolent. qui in successione feudi idem probant cap.

cap. 7. *conclusione* 57. num. 10. Schrad. eodem *tratt. parte* 7. cap. 7. numer. 10. Amat. *resoluto* 10. num. 22. de qua re per auct. *suprà* num. 14. Mantica *de iact.* & *ambig. conuen.* lib. 23. tit. 29. num. 10. Decian. *consil.* 21. num. 6. & 7. lib. 1. & *consil.* 98. num. 13. & 14. Crauet. *consil.* 950. numer. 1. & omnino videndus Gratian. *discept. forens.* lib. 3. c. 456. ex num. 32. Et quamvis contraria sententia in fideicommissis aliquando locum obtineat, in Hispanorum primogeniis de hac nostra sententia minimè dubitari potest. Et ratio est, quia in successore maioratus, qui incipit possidere tanquam auctor & caput lineæ, sibi suisque descendentibus propriam lineam constituit, & conclusio illius est cæterarum exclusio, ex adductis *suprà* cap. 6. num. 29. & 30. etiam si proximiores sint testatori, quæ retro manent, & præsens disceptatio cum materia repræsentationis cognata est. nam, ut *suprà* ostensum fuit, in illa ardua patruï & nepotis contentione, pro nepote omnium interpretum communis opinio est, licet patruus respectu gradus & sanguinis proximior sit, quod verissimum iudicamus: si enim in terminis iuris communis pro consanguineis ultimi possessoris tenuerunt plures, quanto fortius asseuerandū est extantibus legibus Regni partitæ & Tauri, idque per reductionem ad impossibile, siue communiter accidentibus dubio procul etiam firmissimum efficitur, ex auct. *hic* num. 13. & *suprà* lib. 1. cap. 6. num. 46. hoc ita, siue de Regni, siue de maioratus successione agatur, ut *suprà* n. 15. compertum est, & per Molin. Theolog. *disputatione* 618. lib. 3. D. Ioan. del Castill. lib. 3. *controu.* cap. 19. num. 136. & 140. & 192. Anton. de Amat. *variarum resolutionum* 10. numer. 20. Paz *de tenuis.* cap. 85. numer. 62. & siue antiquissima, siue recentior institutio maioratus sit, in qua specie meritò taxantur Peralta & Menoch.

consil. 106. num. 310. dicentes contrarium observari debere in aliis maioratibus, in quibus non excedit hominum memoria, quia prorsus interpretes hi aberrarunt, cum etsi maioratus institutio, de cuius successione tractatur, sit recens, & noua, eadem probationis difficultas imposterum contingeret, quo tempore annorū cursu erit antiquissima & vetusta, ex Tacito *lib. 11. annal.* ibi, *omnia, Patres conscripti, quæ nunc vetustissima creduntur, noua fuisse, Plebei magistratus post Patricios, Latini post Plebeios, cæterarum Italia gentium post Latinos inueterasce.* Hoc quoque & quod hodie exemplis tuemur inter exempla erit. Nec dissimilia cecinit Martial. *lib. 1. Epigr.* 51. dicens,

*Si quid, Fusce, vacas adhuc amari,
(Nam sunt hinc tibi, sunt & hinc amici)
Vnum, si superest locum rogamus.
Nec me, quod tibi sum nouus, recuses:
Omnes hoc veteres tui fuerunt.
Tu tantum inspicere, qui nouus paratur,
An possit fieri vetus sodalis.*

Idque prædicat. Ecclesiast. cap. 1. & auctore suppresso, eius sententiam firmat Vincent. Fufar. *de substit. quest.* 484. n. 14. *versic.* & ab hac sententia.

Hæc omnia & superiora solent limitari, quotiescumque constat de ordine contrario succedendi ab institutore maioratus præscripto. nam ubi est locus successioni ex testamento, cessat successio ab intestato, prout *suprà* num. 20. tractatur erit, & quid ubi institutio in persona extranea facta est, vide Peregrin. *de fideicom. artic.* 25. num. 49. Simon de Pretis *de interpretatione ultim. volum.* lib. 3. dub. 4. *interpretatione* 3. *solutione* 3. numero 41. folio nobis 343. Gam. *decisione* 206. Cuiac. ad Papin. lib. 8. *resp.* in *l. cum pater* §. 4. *de peto. ff. de legat. 2.*

Num.

Num. 20.

His adde D. Ioann. del Castill. *tom. controu. cap. 93. §. 13. num. 3.* & quod ubi maioratus institutor contrarium disponit, cessat regula generalitatis, prætor auct. tenet Ioan. Gut. *lib. 3. præf. quæst. 66. num. 11. ad medium.* Flores Diaz de Mena *lib. 1. variarum quæst. 19. num. 28. versiculo nisi constet.* D. Ioan. del Castill. *dist. §. 13. num. 5.* & in simili Molin. *infra cap. 10. num. 31.*

Num. 21.

Vide Philipp. Decium *consil. 321. num. 9.* Andr. Tiraquel. *de retract. legn. §. 11. gloss. 1. numer. 9.* Roland. *consil. 32. num. 24. vol. 3.* Petr. Surd. *consil. 241. vol. 1.* & *decis. 106. num. 7.* Ioseph. Mascard. *de probat. consil. 1251.*

Num. 22.

Ibi, cum habere liberos. Hæc omnia prout consistunt in facto, sunt probanda, argumento in l. i. c. de prob. & de comuni testantur Alciat. *de præf. regul. n. 49.* Ioseph. Masc. *de probat. conclus. 343. ex numer. 8.* & crebriorem opinionem dicit Rustic. in l. cum anus, *lib. 4. cap. 5. de cond. 1.* Petr. Surd. *consil. 92. numer. 16. lib. 1.* Cardinal. Mantica. *decisione 32. numer. 1.* Couart. *lib. 2. variarum cap. 7. num. 6. vers. secundus casus,* ubi dicit magis communem, Peregrin. *artic. 43. num. 51.* Vincent. Fufar. *de subst. quæst. 436. per totam.*

CAPVT X.

Num. 1. usque ad 44.

Vsivs pertractat auct. *1000* hoc capite, vtrum proximior tempore mortis ultimi possessoris irrevocabiler suc-

cedere debeat, de qua re contrariæ sunt Doctor. opiniones.

Prima opinio est affirmatiua, eamque validissimis argumentis comprobatur auct. ex *num. 3. versicul. his igitur,* & resolvit tandem *numer. 38.* quam prosequuntur Andr. Alciat. *consil. 119. lib. 9.* in causa Marchionatus dela Adrada, & maioratus Comestabuli D. Alvar. de Luna, P. Molin. *tract. de iust. & iure disput. ratione 634.* Alvar. *de coniect. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. num. 13.* Azcued. *consil. 9. num. 25. & 26.* Mier. *de maiorat. 2. parte quæst. 6. numer. 47.* Flores de Mena *in addit. ad Gam. decisione 27.* Euerard. *consil. 5. numer. 21.* Iacob. Menoch. *consil. 106.* Tiber. Decian. *consil. 2. numer. 194. volum. 1.* Albert. de Leon. *consil. 97. num. 33.* Hieron. Torn. *in quæst. ad l. Gallus num. 47. ff. de liber. & posth.* Steph. Gratian. *tom. 2. de sept. forens. cap. 218.* Gasp. Anton. Thesaur. *lib. 3. quæstion. forens. quæst. 84.* Hect. Æmil. *de iure feud. cap. 81.* Vincent. Fufar. *plura adducens de subst. quæst. 318. numer. 3. vers. ultimo,* in specie D. Ioann. del Castill. *lib. 3. controu. cap. 15. ex numer. 2.* & pro hac parte consuluit Paul. de Castr. *consil. 16. lib. 2. quod ab omnibus superius adductis præcitur.*

Secunda verò opinio est quod proximior tempore mortis succedie revocabiler, ideoque si ex postfacto nascatur alius, qui si eo tempore vixisset, illum excluderet, successio ab eo auocanda est, vt firmatur Petr. Surd. *consil. 125.* Vincent. de Franch. *decisione 169. sub num. 82. versic. etenim dicebatur,* & *num. 16. versic. minus dicebatur.* Et in hanc partem magis inclinat Peregrin. *de fideicom. artic. 22. num. 74. in fin.* Alexand. Raud. *tract. de Analog. lib. 1. cap. 34. ex numer. 320.* Thesaur. *lib. 3. quæst. forens. quæst. 84.* cum aliis quos recensere laboriosum esset.

Verum quidquid prædicti sentiant, prima opinio in Hispanorum primogeniis receptior est, ac in iudicando &

11 con

consulendo tenenda, idque suaderetur ex l. 45. *Tauri*, quæ per obitum possessoris maiotatus eius possessionem in vetum successorum transfert. putè, perfectè ac irrevocabiliter, non conditionaliter, & ad tempus, neque hic oppositum facit l. fin. ff. commun. præd. Natus licet regulariter substantià dispositionis non possit pendere, tamen effectus ex ea producendus in suspensio esse potest: aliquando namque actus quantumcunque ex propria natura purus, conditionaliter suspendi solet, l. cum hic status. §. siue autem. ff. de donat. inter vir. & uxor. gloss. in l. 1. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. & in l. 2. ff. de donat. caus. mort. Oldrad. c. 23. Bald. in l. si servus communis. §. si Titio. ff. de vulgar. Et quòd dispositio textus in dict. l. fin. procedat circa substantiam dispositionis, non vetò circa effectus ex ea resultantes, probant textus & gloss. in dict. l. si servus communis. §. 1. ff. de stipulat. seru. & in specie Vincent. de Franch. decisione 169. numer. 19 P. Molin. tract. de iust. & iure, dissertatione 634. dicens quòd ex voluntate testatoris maximè effectus dispositionis pendet, ut comprobant auct. suprà num. 31. Decian. resp. 60. per totum. Prosper Pafeth. confil. §. 4. n. 11. Achil. Pers. tractat. de adpisc. num. 176. Mier. 3. part. quest. 13. num. 4. de qua re latius per D. Ioan. del Castill. dict. cap. 91. num. 43.

Ampliat superior conclusio in annuerialiis, & capellaniis; quare si ex fundatione Capellaniæ debeat præsentari actu sacerdos & proximior consanguineus, si tempore præsentationis adsit sacerdos remotior, ille debet præsentari & præferri alij proximiori, etiamsi ante institutionem efficiatur sacerdos. Nicol. Garc. tract. de beneficiis lib. 2. cap. 1. à numer. 73. & an linea semel admissa in hoc casu excludat aliam, vide Rot. decision. 110. part. 2. diversorum.

Et hinc est, quòd si ad Capellaniam

vocentur consanguinei, & in eorum defectum extant, si tempore mortis possessoris non existeret consanguineus clericus, quare institutus fuit extaneus, licet postea superueniat consanguineus, non revocabit institutum, ex adductis à Didaco Peres in l. 1. tit. 6. lib. 1. ordinam. versic. nonò mouetur, sequitur Spino de test. g. off. 4. num. 70. ubi ait non sufficere quòd consanguineus ordinetur, pendente lite, pro quibus est textus in cap. 1. de vassall. milit. qui arma bellic. depof. Zewall. comm. quest. 678. à num. 16. Peres de Lara tract. de annuerial. & capell. cap. 9. num. §. 1. Ioan. Gut. conf. 2. à num. 16.

Num. 44. usque ad finem.

Contra non natum tenent Socin. iun. conf. 172. num. 26. lib. 2. Barthol. Socin. quem refert ibidem numero 24. Hier. Gabr. conf. 140. num. 44. qui num. 1. asserit hoc esse verissimum, & indubitatum, Petr. Surd. confil. 125. numer. 12. & 34. lib. 1. Aim. Crauet. confil. 988. num. 164. versic. consequent. Albert. Leon conf. 97. num. 24. Ant. Natt. confil. 675. num. 13. versic. dubitatum fuit, Ioann. Zephal. conf. 303. num. 23. Iacob. Bertet. conf. 27. num. 7. Tiber. Decian. conf. ult. num. 9. Paul. conf. 147. Mand. Albenf. conf. 106. num. 17. & 18. And. Alciat. resp. 119. num. 11. versic. 3. est aduertendum, lib. 9. secundum impressionem Venet. ann. 564. Ant. Petr. de fideicom. quest. 11. num. 585. ubi inquit quòd cõsiliu Pauli loquitur in casu, quo nemo extat tempore contrauentionis, qui fideicommissum petierit, ex doctrina textus & glossæ in l. peto, §. fratre, versic. ex familia illa, ff. de legat. 3. Federic. Scoto resp. 1. num. 254. lib. 2. Iacob. Menoch. conf. 413. num. 61. versic. responderetur. Simon de Prætis lib. 5. de interpretatione ult. volunt. interpret. 2. dubio 2. num. 102. quod fortius asseuerandum

dum est, quando adiunt clauſulæ priuatæ, ac translatiue ſucceſſionis in ſequentem, idque in effectu probant Mier. 3. *parte de maiorat. queſt. 9. num. 1. & 102. & queſt. 23.*

Cæterum in hac re duas firmiſſimas conſuſiones probare intēdimus.

Prima conſuſio eſt, quòd filius, vel nepos ob contrauentionem patris, vel aui, à maioratus ſucceſſione non excluſiuitur, ex adductis in *preſenti*, & ſuprà lib. 1. cap. 9. num. 58. Tell. Fern in l. 17. *Tauri num. 10.* Mier. 4. *parte de maior. queſt. 4. illatione 8. num. 22.* Don Ioan. del Caſtill. lib. 3. cap. 15. num. 56. idque in Hiſpanorum primogeniis communis praxis obſeruat, cum vnusquisque iure proprio ſuccedat, ex adductis ſuprà cap. 6. num. 43. & inſrà cap. 2. num. 73. alioquin ſi poſtea nati non admitterentur, ſequeretur magnum inconueniens, ſcilicet quòd poſſeſſor poſſit ad libitum alienare, ante natiuitatem vocatorum, & in præiudicium eorum inſtitutoris maioratus voluntatem ludere, contra textum in l. ſi id quod, ff. de liber. legat. quem in ſpecie expendit Fuſar. de ſubſtit. queſt. 318. num. 110.

Secunda verò conſuſio eſt, quòd nati poſt alienationem poſſunt reuocare alienata, & licet pars negatiua in puncto iuris, & ex his quæ numero 88. obſeruat auct̃or, tentari poſſit, tamen æquitas contrarium ſuadet, qua compellatus ipſemet auct̃or pro non natis tempore contrauentionis tenet, in verſic. ſed quamuis, & poſt eum ſic probant Carol. Ruin. conſil. 22. lib. 2. Anton. Petr. traſt. de fideicom. queſt. 1. vbi latè diſputat, & hanc veram & communem conſuſionem dicit M. Ant. Peregr. traſt. de fideicom. art. 22. num. 75. & in hoc caſu loquitur multitudo Doct̃orum pro non natis aſſeuerantium, præſertim Aluarad. de conieſt. ment. de ſum̃t. lib. 2. cap. 3. num. 102. vbi refert & ſequitur Giurba ad conſuet. Meſan. cap. 1. gloſſ. 4.

parte 1. num. 106. Coſta traſt. de retro. traſt. cap. 3. num. 17. Mart. de ſucceſſ. legal. *parte 1. queſt. 22.* Robles de repreſentatione lib. 2. cap. 2. num. ... Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. deciſ. 27. Don Ioan. del Caſtill. tom. 5. controu. cap. 91. ex num. 53. vbi aduerſus Molinam Theologum hanc ſententiam conſtanter amplexus eſt, ac tuctur, & nouiſſimè Vincent. Fuſar. de ſubſtit. queſt. 318. ex num. 107. dicens hanc receptionem ſententiam eſſe. & plures de comuni teſtantes adducens, pro qua ſententia plurimum facit regula clementalis ſucceſſionis maioratus, videlicet quòd dum aliquis exiſtit de linea, non fit digreſſio ac tranſitus ad alias, ex congeſtis ſuprà lib. 1. cap. 3. num. 12. & lib. 3. cap. 4. num. 14. & cap. 6. numero 29. & 30.

Et idipſum in natis lite pendente, dum tamen ante ſententiam naſcantur, obſeruandum eſſe fatemur; & quamuis auct̃or non definit, ſed deliberandum cenſet, in hanc ſententiam procliuior videtur eſſe in fine, ibi, *quamuis adhuc æquitas*, & reſolutiue tenent pro natis lite pendente Paul. conſ. 247. Roland. conſ. 70. lib. 5. in cauſa Aragon. M. Ant. Nat. conſil. 675. lib. 4. Ioan. Zephal. conſ. 318. lib. 3. Tiber. Decian. conſil. fin. lib. 1. & conſ. 60. numero 2. Iacob. Berret. conſ. 27. Aimon Crauet. conſil. 988. à num. 173. lib. 6. Albert. Leon conſil. 97. Ant. Petr. traſt. de fideicommiſſ. queſt. 11. Franciſc. Bec. conſil. 391. Vincent. Fuſar. de quo ſuprà num. 124. dum excipit caſum quando nati tempore alienationis iam bona reuocallent. Hiſque annectitur dicere, quòd non natis nullum tempus currit, de qua regula latiùs per auct̃. inſrà lib. 4. cap. 10. & corroboratur hæc receptior ſententia ex toto titulo ff. qui potiores in pign. habeant. ex quo creditor antiquior cæteris præferendus eſt: at verò ſi pecunia ſoluta poſteriori, prior creditor

compareat post sententiam latam, non reuocatur solum, iuxta communem resolutionem, de qua per Afflict. *decif.* 190. & tamen si pendente lite super solutione antiquior compareat, licet eoque negligens esset, præfertur hæc potissima ratio, quia licet posterior creditor primus in iudicio comparuit, non tamen primus irrevocabiler ad sententiam venit. Gregor. in l. 14. tit. 11. *part.* 5. & idem in retractu tenent Boët. *decif.* 138 *part.* 1. num. 2. Gerald. in *disp.* 1. tract. 2. c. 1. sic. *quero sequenter*, Giurba *decif.* 76. per tot.

Ampliatur primò hæc conclusio, etiam si verbis restrictius maioratus institutor vocasset aliquos, veluti si dixisset quòd facta alienatione tunc succedant qui reperiuntur tempore alienationis. Fufar. *vbi supra* num. 112.

Ampliatur secundò, et si proximiores consenserint tempore alienationis, quia talis consensus non præiudicat postea natis, Fufar. *vbi supra* numero 113. 114 & 115.

CAPVT XI.

Num. 1.

Is adde P. Molin. *tract.* de *inst.* 5. *inve.* *disputatione* 635. ex num. 1. Stephan. Grat. *discept.* lib. 2. cap. 250. Monter. *decif.* Aragon. 17. num. 17.

Num. 2.

Ide P. Molin. de quo proximè, numero 3. Velaz. de Auendan. in l. 43. Tauri. gloss. 3. num. 1. Vincent. Fufar. de *substit.* *quest.* 626. ex num. 67. Carol. de Tapia *decif.* 24. apol. 45. num. 4.

Num. 3.

In idem propendunt P. Molin. *di.* *disputatione* 635. numer. 4. Barbof. in l.

dimortio. §. non solum. ff. solus. *matrim.* Donel. lib. 10. *comment.* cap. 9. ad fin. Iacob. Cuiac. lib. 4. *feudorum.* tit. 30. Mont. *di.* *decif.* 17. num. 59. versiculo 5. quod. D. Ioan del Castill. *tract.* de *usufruct.* cap. 80. numer. 9. Carol. de Tapia *di.* *decif.* 45. numer. 2. Costa de port. *rai.* *questione* 29. ex num. 2.

Num. 4.

Aduersus communem cum Coauaruuiia & auct. tenent Sarimiët. 4. *parte* *receptorum* *sententiarum.* cap. 6. num. 13. vbi de consuetudine Hispaniæ testatur Ioan. Gut. lib. 1. *canonicarum* *quest.* cap. 33. ex num. 9. vbi num. 12. explicat, D. Ioannes del Castill. *vbi supra* ex num. 3. refert & sequitur auctorem nouissimè Paul. Cristin. *decif.* Belgic. 295. tom. 1. & hæc sententiam æquiorē sentiunt Cardin. Tusc. lib. 3. *pract.* *conclusiones* 516. Carol. de Tapia *vbi supra* n. 5. Sco-bar. de *ratiocin.* tom. 2. *computat.* 20. n. 23. & post adductos à García de *beneficiis* 2. *parte* cap. 1. ex num. 96. qui dicit ita obseruari in Episcopatu Abulensi, id probat D. Francisc. Hieron. de Leon. *decif.* Valent. 145. num. 18. videndus ex num. 1. de qua re Valenzuela Velazq. *confil.* 47. ex num. 1. vbi quid de fructuum reservatione post mortem, quorum sententiam probamus, & communis praxis obseruat. Et in pensionario idem probant Thesaur. in addit. ad Anton. *decif.* 143. P. Molin. *vbi supra* numer. 8. Paul. Cristin. d. *decif.* 295. vbi refert *decisum.* Peregr. *tract.* de *fideic.* art. 49. num. 109. Annel. Robert. *rerum* *iudicat.* lib. 3. cap. 4. per totum. Idemque inter resignantem & resignatarium agnoscunt Flamin. Paris. de *resignat.* *benefic.* lib. 1. *quest.* 6. numer. 80. Ioann. Baptista Cost. de port. *rata.* *quest.* 29. num. 2. & in censibus, pensionibus domorum, & simili-bus Fufar. qui loquitur in materia fideicommissaria, *quest.* 636. n. 73. & 74.

Num.

Num. 5.

DE fructibus commendatarum vide Gutier. *vbi sup. num. 13.* P. Molin. *d. d. disputatione 635, num. 7.* cum adductis *superius.*

Num. 6.

His adde Mont. *decisione Arag. 17.* Ioan. Bapt. Costa *de portione rata questione 51. num. 1.* vbi ampliatur, etiam si mulier sciens dedisset in dotem rem alienam, Velazq. *in l. 45. gloss. 6. numer. 3.* & quos citabimus *infra numer. 18.* Carol. de Tapia *vbi supra num. 1.*

Num. 7.

Vide P. Molin. *vbi proxime numer. 4.* Carol. de Tapia *dict. decis. 45. num. 3.* ex relatis *supra num. 4.*

Num. 8.

Prosequitur P. Molin. *de quo supra n. 5.* & in hoc conueniunt omnes, quos refert Gutier. *vbi supra numer. 19.*

Num. 9.

Idem resoluit Gutier. *de quo infra n. 19.* & adde adductos *supra n. 1. & infra num. 12.*

Num. 10. & 11.

DE fructibus feudi vide P. Molin. *vbi supra num. 9.* Carol. de Tapia *dict. decisione num. 7.* Ioan. Garc. *tract. de expens. & meliorat. cap. 16. num. 6.* & auctores *supra* relatos *num. 4.*

Num. 12.

Super hac re Doctores in diuersas sententias diuisi sunt.

Quidam arbitrantur fructus perceptos vsque ad punctum delationis maioratus, attinere ad antecessorem, reliquos verò nondum perceptos ad successorem, prout existimantur Barba. *in l. diuortio, ff. solut. matrim. num. 6.* Ioan. Garc. *tract. de expens. cap. 16. numer. 6.* Gam. *decis. 359. & 308. num. 6.* vbi addit Mier. *4. parte de maiorat. quest. 24. num. 2.* Mont. *dict. decis. 17. ex num. 9.*

Alij in contrarium sentiunt, dicentes fructus maioratus diuidendos vltimo anno esse inter prædecessorem & successorem, pro rata partis eius anni, in qua antecessor maioratum obtinuit, vt tenent D. Ioannes del Castill. *dict. cap. 80. per totum,* vbi auctorem refert, & sequitur, & ab impugnationibus Barbozæ diligentissime tueretur. Aluarad. *de comest. ment. defunct. cap. 2. §. 1. num. 5.* M. Ant. Peregrin. *dict. art. 49. numer. 101.* vbi ita concludit Ayora *tractat. de part. 1. parte, cap. 9. ex num. 6.* vbi subdit quòd *dict. l. Herennius,* & *dict. l. defunct. 1. hic* præcitatur, locum habent in primo successore; secus verò in secundo, tertio, & vltioribus, quibus deficientibus pro rata inter hæredes & successores fructuum diuisio fieri debet, quod non displicuit Gutier. *dict. quest. 33. num. . .* Paul. Cristin. *dict. decis. 295.* D. Francisc. de Leon *decis. 145. per tot. vol. 2.* P. Molin. *de iust. & iure, dict. disput. 635. ex num. 10.* Et quamuis hæc questio controuersa sit, verior tamen hæc vltima opinio mihi videtur, & idem tenet Paz *tract. de censu. cap. 11. num. 35.* dum loquimur de diuisione fructuum inter possessorem & sequestrum, neque his oppositum fuit quod tradunt Doctores pro aduersa parte allegati, dicentes quòd in fructuum diuisione maioratus possessor ad instar fideicommissarij & usufructuarij iudicari debet, hoc enim alienissimum est à ratione iuris, & id dicentes prorsus aberrarunt, ex adductis ab auctore

li 3 *supra*

suprà lib. 1. cap. 19. ex num. 4. Ceterum d. l. Herennius, & dict. l. defuncta, procedunt in possessoribus ex causa lucratiua, vt sunt fideicommissarij, & usufructuarij: at verò præfens quæstio longè ab his diuersa est, versatur enim in maioratus possessore, qui possidet ex titulo oneroso, veluti beneficiarius, Prelatus, maritus, & id ipsum, etsi non tam apertè, insinuare videtur auct. hic num. 11. versic. quod autem, sic refert & sequitur Ioan. Bapt. Cost. dict. tract. de portione rat. quæst. 29. & quæst. 155. num. 9. Don Ioan. del Castill. vbi suprà num. 28. Alualasc. in praxi partit. cap. 29. num. 10. & 11. Fontan. tract. de part. nupt. tom. 2. clausula 6. gloss. 2. parte 2. numero 46. & 47.

Quia retenta sententia venit in dubium, vtrum in hac diuisione fructuum deducantur expensæ, de qua re vide Ioan. Garc. dict. cap. 16 n. 6. & Barbosa. vbi suprà, qui putant expensas esse deducendas, & idè sentiunt hoc casu procedere l. fructus ff. solut. matrim. At verò qui ratam admittunt, nihil tangunt de expensis, vt per auct. hic. D. Ioan. del Castill. dict. cap. 80. num. 14. & 15. Ayora tract. de partit. dict. cap. 9. num. 8.

Num. 13. 14. 15. & 16.

HIs adde præcedentia, & adducta ab auctore in calce huius operis num. 15.

Num. 17.

Diximus suprà num. 4. & de comuni testatur Gut. vbi suprà num. 20 & auctorem refert & sequitur Petr. Surd. consil. 333.

Num. 18.

Sic annus computari debet, prout in hoc regno Castellæ præcepit

Ioannes huius nominis primus, vt refert Gregor. Lopez in l. 54. tit. 18. part. 3. gloss. 3. & idè in Lusitania statuit Ioannes etiam primus, vt obseruat P. Molin. vbi suprà num. 11. de qua re vide Peregrin. dict. art. 49. num. 102. Gut. dict. cap. 33. num. 32. Hieron. Zeuall. lib. 2. commun. quæst. 360. ex n. 44. Quid de computatione anni quoad fructus, soluto matrimonio, vide Gut. dict. cap. 33. num. 14. D. Ioan. del Castill. cap. 77. num. 27. Ioan. Bapt. Cost. de portione rat. quæst. 51. num. 1. & quæst. 114. num. 9. versic. tertia est, Ayora de part. 1. parte, cap. 9. num. 7. Petr. Surd. decis. 211. num. 20. Mont. dict. decis. 17. num. 1. Fontan. de part. nupt. tom. 2. claus. 6. gloss. 2. parte 2. num. 42. Quid de fructibus qui non possunt colligi intra vnum annum, sed plures sunt necessarii, vide Barbosa. in dict. l. diuortio, ff. quod in anno, num. 2. ff. solut. matrim.

Num. 19. vsque ad 25.

HIs adde adducta suprà lib. 1. cap. 13. num. 20. Mier. de maiorat. 4. parte quæst. 24. num. 10. P. Barbosa in l. diuortio, ff. si vir, num. 44. ff. solut. matrim. Quid in gabella, si dominus alicuius loci habeat gabellam in illo loco, & factus est contractus in vita possessoris maioratus, & res fuit tradita post mortem eius, vide Ioan. Gut. tract. de gab. quæst. 7. n. 25. cum sequentibus, & de materia præfentis quæstionis, vide Mier. vbi suprà, qui alios plures adducit, Velazq. de Aucend. in l. 43. gloss. 6. num. 62.

Num. 25.

Vide Petrum Barbosam in dict. l. diuortio, ff. si vir, numero 55. ff. soluto matrim. P. Molin. dict. dispus. 635. num. 12. versic. Molina.

CAPVT

Num. 19.

CAPVT XII.

Num. 1. 2. 3. & 4.

ROSEQVITVR P. Molin. *diffutatione* 636. ex numer. 1. Paz. *tract. de tenut. cap. 6. per totum. vbi plura de interpretatione legis Regni, de qua re* Anton. de Amat. *variarum resolutione* 12. num. 9. & 10.

Num. 5. vsque ad 12.

ADde Paz. *tract. de tenut. tom. 1. cap. 8. num. 58. & 59.*

Num. 12.

Idem probat P. Molin. *tract. de iust. & iure, diffutatione* 636. num. 2. Afflict. *de cisione* 197.

Num. 13. vsque ad 17.

ALia adducunt Paz. *dist. cap. 48. n. 13. Fontan. tract. de pass. nupt. tom. 2. claus. 7. glos. 3. part. 3. numer. 4. & 5. P. Molin. vbi supra num. ... ex vers. ... l. 45. Taur.*

Num. 17.

His adde Ioseph. de Sesse *decision. Arag. 67. numer. 15. Paz. dist. cap. 48. num. 18.*

Num. 18.

Idem comprobant Azeued. *in l. 8. tit. 7. lib. 5. recap. n. 3. & Matienz. ibi gloss. 4. numer. 2. Mier. de maior. 3. parte quest. 22. Paz. dist. tract. de tenut. 1. part. cap. 31. num. 11. P. Molin. vbi proximè num. 2.*

Vide Paz. *vbi supra dist. cap. 48. numer. 17. & 19. cum pluribus adductis ab Anton. de Amat. variarum resolutione num. 52. vsque ad num. 56. P. Molin. dist. diffutatione* 636. n. 5.

Num. 20. & 21.

Idem agnoscunt, P. Molin. *vbi proximè num. 4. Paz. dist. cap. 48. numer. 5. cum sequentibus. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 91. num. 50.*

Num. 22.

REFERT & SEQUITUR P. Molina *de quo proximè num. 4. Paz. de tenut. dist. cap. 48. D. Ioann. del Castill. dist. cap. 91. num. 20. & ipsum cum auctore probant Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 113. num. 16. 18. & 19. Rota per Farinac. decis. 291. num. 1. part. 2. in nouissim.*

Num. 23.

IBi, *ut ex pluribus probat Tiraquel. Adde eundem Tiraquel. tractat. de iure const. 3. parte, limitatione 1. numer. 9. & 10. Menoch. de adipiscend. possessione, rem. 4. numer. 393. Mier. 3. p. de maiorat. quest. 4. vbi numer. 20. in fine refert auctorem, quem sequitur Azeued. in l. 8. tit. 7. lib. 5. recopilat. numer. 2. P. Molina vbi supra dist. numer. 4. & his concinit quod tradit auct. infra lib. 4. cap. 2. à numer. 37. & pro hac parte possunt expendi l. etiam 15. §. fin. l. quod si in diem. §. Iulianus. l. idem Iulianus 38. ff. de petit. heredit. l. fin. in fine, ff. si pars heredit. pet.*

Num. 24.

IN hanc sententiam propendunt P. Molin. *dist. diffutatione* 636. numer. 4. Bald. *consil. 494. numer. 1. lib. 3. Ludouic. Scacc.*

256 Additiones ad Molinam

Scacc. *respons.* 31. num. 12. Matienz. qui loquitur in infante & furioso, in l. 8. titulo 7. lib. 5. *recopilat. gloss.* 1. num. fin. & in ventre vide Auendan. *resp.* 28. subdens quòd in hoc casu venter in possessionem mittèdusest, adhibitis custodiis, facta prius inquisitione an mulier prægna sit, necne, Mier. 3. parte de maiorat. *quest.* 2. per totam. Velazq. de Auend. in l. 45. *Tauri. gloss.* 4. n. 4. Idem opinatur auct. in calce operis num. 15. dicens ita obferuatum fuisse in ardua causa, & pluribus adductis sic tenet Paz *tract. de tenut.* 68. per totum, saltim ex numer. 18. quorum sententiam probamus eo quòd ista possessio virtute legis in sequentem trāsferatur; actus verò qui fit à lege non indiget certioratione. l. si pecuniam, §. si seruum. ff. de donat. caus. dat. caus. non fec. vbi las. notabit. 3. l. apud hostes. C. de legit. h. ereditibus. l. liber homo. §. fin. ff. de stipulatione sermorum. Bald. in l. cum ad presens. ff. si cert. petat.

Num. 15.

DE hac re vide Anton. de Amat. *variaturum resolutione* 39. numer. 107. de prorogatione termini quinquaginta dierū vsq; ad octoginta, vide P. Molin. *disputatione* 637. ex numer. 1. Paz de tenut. tom. 1. cap. 2. numer. 27. Narbon in l. 5. gloss. 3. titulo 19. lib. 4. *recopilat. numero* 1.

CAPVT XIII.

Num. 1.

Is adde P. Molin. *d. tractat. de iust. & iure disputatione* 637. ex num. 1. Hodie verò vna sententia hoc iudicium tenet terminatur, ex nouissima sanctione Comitii edita anno 1593. quæ est l. 5. titul. 19. lib. 4. *nomen collect. titulo de las sup-*

plicationes. Salgado lib. 1. de protect. regia part. 2. cap. 2. numer. 56. 60. & 121. licet in hoc supremo senatu praxis communis obleruet, quòd *præd. l. 5.* tantum locum habeat in sententia dante tenutam, non verò in denegante, etiam si opponatur, quòd sententia negans tenutam, sit eodem modo diffinitua, de qua re vide Paz *tract. de tenut. c. 4. n. 8.*

Verum regula d. l. 5. procedit in sententia diffinitua, posse tamen non negamus appellari à quocumque grauamine ante sententiam illatam, ex adductis à Paz *d. tractat. de tenut. cap. 12. num. 100. vbi numer. 102.* subdit quòd stilus, ac praxis Regij senatus est, quòd admittatur supplicatio à sententia, quæ causam principalem ad pratoria Regia remittit, & quamvis possit poni quòd si prohibita est supplicatio in sententia tenuta, censetur prohibita etiam ab omni eo, per quod peruenitur ad sententiam, ex adductis à Rota *decisione* 241. num. 5. parte 1. *diuersorum.* Peregri. *de fideicommiss. articulo* 46. num. 50. Surd. *decisione* 27. num. 2. 3. & 11. & *decis.* 36. numero 16. versiculo 4. Mynsing. *lib. 5. obseruat. cap. 13. num. 4.* cum adductis à Gonzal. in *regul. 8. Cancell. gloss. 6. numer. 224. & 225. & gloss. 9. §. 1. annot. 2. num. 201. & 202.* Scaccia de *appellatione quest.* 17. *numb. 7. à numer. 28.* Olasc. *decisione* 25. numer. 14. Vincent. de Franch. *decisione* 408. num. 2. tamen ex adductis à Paz *vbi supra* contrarium receptum est, ac tenendum in iudicando, & consulendo. Nam cum dicta lex Regia sic prohibens non comprehendat casus omisos, ideoque in dubio supplicatio admittenda est, vt per Scacc. *dist. quest.* 17. *limit. 2. num. 29.*

Quid si clericus in actuali possessione sit maioratus, an tenuta cōtra eum proponi possit in Regio supremo senatu, an verò iudicium ordinarium possessorium apud iudicem Ecclesiasticum proponendum sit.

Super

Super hac re contrariæ sunt Docto-
rum sententiæ.

Prima sententia est, quòd hoc iudi-
cium tenetur apud iudicē ecclesiasti-
cum terminari debet, quam tenet Bo-
badill. in po' tte. lib. 2. cap. 18. ex numero
157. vbi numer. 158. refert in Regio Con-
silio decisum, pro qua sententia potest
adduci, quòd clericus possidens, ac
reus necessarius effectus coram iudice
ecclesiastico conueniri debet, vt per
Ancharr. in cap. significasti, de foro compet.
num. 24. Zuccard. in l. fin. C. de edict. diu.
Adrian. toll. num. 308. & tract. de adipisc.
possessioe remedio 4. numer. 435. & 436.
Achil. Person. tract. de adipisc. poss. n. 90.
Grall. de effectibus cleric. effect. 1. num. 949.
Mart. tract. de iurisdic. 4. part. casu 37.
num. 16. & casu 225. num. 5.

Secunda verò sententia est, quòd
iudicium tenetur in Regio senatu con-
tra clericum intra tempus à lege præfi-
xum proponi debet, quam tueniur
Paz tract. de tenu. 2. parte cap. 63. in fine.
Eman. Rodriq. questio. regal. tom. 2.
quest. 63. articulo 10. versiculo quantum, vbi
refert Bobadill. & contra eum sic probat.
quorum sententia verior & recep-
tior est, siue agatur de tenuta in bo-
nis iurisdictionalibus, siue extra iuris-
dictionem, vt obseruat Paz dict. cap. 63.
per totum, cum priuatiuè ad supremum
& Regalem conuentum, iudicium te-
netur ex legum Regiarum constitutio-
ne debet pertinere, neque de hoc et-
iam inter quascumque personas alius
quàm iudex cognoscere potest, quàm
regium consilium, cui iustè extitit re-
seruata cognitio tenutarum & posses-
sionum maioratum, propter grauita-
tem huiusmodi causarum. Valenz. Ve-
lazq. consil. 69. num. 226.

Num. 2. vsque ad 7.

His adde P. Molin. de quo proximi,
Paz de tenu. cap. 1. num. 28. & cap. 8.

num. 42. D. Ioan. del Castill. lib. 3. controu-
cap. 24. numer. 31. Fontan. tract. de past. nupt.
tom. 2. claus. 7. gloss. 3. parte 10. numer. 2. cum
segg. de quare latius per Amat. variarum
resolutione 39. ex num. 53.

Num. 6.

Verfic. Similiter. Prosequitur plures
adducens Menoch. consil. 1002.
pro Comestabili Castellæ ex num. 4.

Num. 7.

Vide Paz d. tract. de tenu. cap. 24. num.
3. Stephan. Gratian. tom. 1. disceptat.
forens. cap. 47. num. 10. Petr. Surd. consil. 265.
numer. 38. Tiber. Decian. consil. 41. numero
39. lib. 3. Anton. de Amat. variarum reso-
lutione 39. num. 55. P. Molin. d. disputatione
607. num. 2. versiculo, addit idem Molin.

Num. 8.

Idem agnoscunt P. Molin. vbi supra
num. 3. & 4. Paz tract. de tenu. d. cap. 24.
ex num. 8. vbi refert & sequitur.

Num. 9. 10. & 11.

Adde auct. sup. cap. 4. in fine, & infra
num. 23. & 25. In hanc sententiam
propendunt P. Molin. de quo proximi, ex
num. 4. Paz de tenu. cap. 5. 6. & 7. & 26.
numer. 57. & 58. & cap. 30. num. 39. Valenz.
Velazquez consil. 69. & 97. ex num. 220.
D. Ioan. del Castill. tom. 5. controu. cap. 91.
num. 50. de quo vide infra num. 22.

Num. 11. vsque ad 14.

Consonant P. Molin. vbi supra nu-
mero 5. Paz dict. cap. 26. numer. 28.
& cap. 30. num. 25. Velazq. de Auend.
in l. 45. Tauri gloss. 9. num. 2. D. Ioann. del
Castill. lib. 3. controuers. cap. 24. num. 94.
Valenz. Velazq. dict. consil. 97. ex numero
K k 222. &c

222. & reperit auct. in calce sui operis numero 11. *Parlador. lib. 2. rerum quorid. cap. 5.* quod intellige de exceptionibus tangentibus successionem, non verò de aliis tangentibus dominium rerum. Hæc enim non admittuntur, etiamsi in contingenti probatio offeratur, cum ad hoc competat interdictum recuperandæ. *Bald. in rubric. de caus. poss. & propriet. num. . .*

Num. 14.

Prosequitur P. Molin. ubi proximè, refert & sequitur Paz *diñ. tract. de tenut. cap. 26. num. 38.*

Num. 15. § 16.

Superius ostensum est, quòd ad hoc quòd iudicium possessorium legis Regni locum habeat, debet prius actiue constare de iure eius, qui prætendit illud, & ad id omnes exceptiones admittendas esse, etiamsi proprietatis causam concernant; nunc verò cum auctore *num. 15.* obseruandum duximus, hoc esse intelligendum, modò rales exceptiones in continenti probentur. Nam si habent altiore indagine ad iudicium proprietatis, debent referuari, vt *infra hoc eodem cap. num. 55. & lib. 4. cap. 9. num. 40. cum seqq.* P. Molin. ubi *suprà num. 5.* Rota per Farinac. *decis. 526. num. 8. parte 1. in nouiss.* & *810. num. 4. & 614. num. 4. parte 1. in nouissim.* Ludouic. *Cens. tract. de cens. 2. parte cap. 2. quest. 5. art. 2. num. 30.* Rota *decis. 249. num. 7. in recollet.* per eum post *diñ. tract. de censibus.*

Verùm etsi in mero iudicio tenetæ omnes exceptiones requirentes altiore indagine non admittebantur, sed referuabantur ad iudicium ordinariu proprietatis, tamen post legem decimam *tu. 7. lib. 5. recopilat.* per quam iudicium tenetæ mixtum est, & non

merum & simplex, sicut antea erat, ex tante *l. 9. eiusdem tituli*, omnes exceptiones cuiusuis altioris quæstionis, siue indaginis sint, in prædicto iudicio disceptantur, & dissoluuntur, cum habent admixtam causam proprietatis, & in eo tantum obtineri debet qui se verum dominum esse probauerit, vt ostendimus cum auct. *suprà numeris precedentibus*, ita explicat Paz *de tenut. cap. 38. ex num. 1. saltem num. 17. & 27.* & ita obtentum ac obseruatum vidimus, dummodo prædictæ exceptiones intra terminum ordinarium instantiæ præfixum probetur, quia tunc, vt auct. *num. 16.* asseuerat, in continenti probantur, P. Molin. ubi proximè; *Mier. de maiorat. 3. parte quest. 24. à num. 31. Velazq. de Auend. in l. 45. Tauri gloss. 5. numer. 3. Azcued. in l. 1. tit. 21. lib. 4. recopilat. num. 159.* Rota per Farin. *diñ. decis. 326. n. 8. parte 1. in nouissim.* Paz *diñ. tract. de tenut. cap. 26. num. 16. & cap. 23. num. 39. & cap. 30. num. 39.* Carol. de Tapia *decis. 1. Neapolit. num. 40.*

Num. 17.

Refert & sequitur P. Molin. ubi *suprà num. 6.* & latius Paz *tract. de tenut. cap. 12. ex num. 1.* D. Francisc. Salgad. *tract. de Regia protest. part. 2. cap. 7. num. 88.* hodie verò praxis contrarium obseruat, quia vna sententia hoc iudicium finitur, cuius supplicatio quoad vtrumque effectum prohibita est, ex nouissima sanctione comitiis edita anno 1593. quæ est *l. 5. tit. 19. lib. 4. noua recollet. tit. de las supplicaciones.*

Verùm dicta regula procedit in sententia dante tenutam, non in negante, etiamsi opponatur quòd sententia negans tenutam, sit eodem modo definitiua, de qua re vide Paz *cap. 4. num. 8.*

Potest recursus tentari, quòd etsi à definitiua sententia tenetæ non admittatur

mittatur supplicatio, appellatio verò à quocumque grauamine illato ante definitiuam sit admittenda, Paz *d. cap. 12. per totum*, præcipue *num. 100.* vbi numero 102. subdit, quòd stilus ac praxis Regij Senatus est, quòd admittatur supplicatio à sententia, quæ causam principalem ad prætoria Regia remittit; & quamuis possit opponi, quòd si prohibita est supplicatio à sententia tenetur, censetur etiam prohibita ab omni eo, per quod peruenitur ad sententiam, ex adductis à Rota *decis. 241. num. 5. parte 1. diuersorum. Peregrin. de fidei comm. art. 46. num. 50. Petr. Surd. decis. 27. num. 2. 3. & 11. & decis. 36. numer. 16. versic. 3. Mynsinger. lib. 5. obseruat. cap. 13. num. 4. cum adductis à Gonzal. in regula 8. Cancell. gloss. 6. num. 22. 4. & 225. & gloss. 9. § 1. annot. 2. num. 201. & 202. Scacc. de appellat. quest. 17. membr. 7. à numero 28. Olasc. decis. 25. num. 14. Franch. decis. 408. num. 2. tamen ex traditis à Paz ubi supra, contrarium receptum est, ac tenendum in iudicando & consulendo. Nam cum dicta lex Regia sit prohibitiua, non comprehendit casus omisso, & in dubio appellatio deneganda non est, vt per Scac. *tract. de appellat. dist. quest. 17. limitatione 2. numero 29.**

Num. 18. & 19.

His adde Rodriq. *tract. de ann. re. ditib. lib. 1. quest. 17. num. 51. Canz. 3. parte variarum cap. 14. à num. 36. Fontan. tract. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 7. gl. 3. parte 10. à num. 86. vsque ad 91. & adductos supra num. precedenti.*

Num. 20. & 21.

Prosequitur latius Paz *tract. de tenur. cap. 32. per totum.*

Num. 22.

Mentò subiungit auct. in re posita, sententiam circa possessionem in hoc iudicio tenetur non parere exceptionem rei iudicatæ circa proprietatem, cum certè *l. 9. & 10. tit. 7. noue collect.* Senatus supremus circa proprietatem iurisdictionem non habeat, & ideo eius iudicium tantum potest operari quoad possessionem, & articulos ibi disceptatos, de quibus cognoscere potest, non verò quoad proprietatem, quæ aliis iudicibus à lege remittitur, P. Molin. *de quo proxime numer. 8. Paz de tenur. cap. 4. ex num. 6.*

Quid in alio possessorio? certè iste articulus difficilis est, & frequens in in praxi, in quo sic distinguendum censemus.

Aut sententia condemnatoria in iudicio tenetur lata fuit ratione illegitimitatis, tunc ptre viuo, filius post mortem vincentis hoc remedium intra legale tempus proponere potest; nec exceptio rei iudicatæ obstat in eodemmet iudicio. Ratio est, quia hæc sententia respicit personam, non verò est realis in præiudicium successorum, vt considerat Paz *tract. de tenur. cap. 438. ex num. 1.*

Aut disceptatio in iudicio tenetur fuit super validitate maioratus, aut bonorum qualitate, vel institutoris potentia & voluntate, in alio iudicio tenetur exceptio rei iudicatæ obstat, tum quia sententia lata in vno iudicio possessorio, parit exceptionem rei iudicatæ in alio eiusdem nature, & qualitatis, Bald. in *l. si index nutriti, ff. de his qui sunt sui vel alieni*, Ioan. Fab. in *§. retinenda, num. 17. Inst. de act.* Iacob. Menoch. *de retinenda possessione remed. 3. numer. 819.* quod in iudicio executiuo probant Socin. *consil. 255. num. 6. ad fin. vol. 2. Camil. Lepid. decis. Lucens. 106. inter decisiones Lucenses diuersorum. Mier.*

de maiorat. 3. parte quest. 17. à num. 18. tum etiam, quia pro regula constituit auct. *infra lib. 4. cap. 8.* quòd sententia lata contra possessorem maioratus, vel prædecessorem, præiudicium affert sequentibus eiusdem conditionis & naturæ, quod verissimum iudicamus. de qua re vide Regēt. Valenz. *confil. 69.* pro maioratu domus de Tobar *ex numer. 203.*

Num. 23.

VIdetur ostendimus *suprà cap. 4. ex num. 41. & hoc eodem capite num. 9.* P. Molin. *d. disp. 637. num. 9.* Anton. de Amat. *variarum resol. 39. num. 126.*

Num. 24. & 25.

DOctores super hac re in contrarias sententias abierunt: quidam existimarunt quòd exceptio illegitimitatis in iudicio possessorio non admittitur, Cæsar Barz. *decf. Bonon. 46. num. 28.* Vincent. de Anan. *in cap. de vassall. decrepit. at at. num. 432.* Paul. Emil. *decf. 342. part. 2.* nisi sit exceptio notoria non requirens altiorem indaginé, vi per Giurib. *ad consuet. Neapolit. cap. 5. gloss. 6. num. 21.* Menoch. *confil. 928. num. 24. & conf. 186. num. 29. & 48. in compend. decf. Neapolit. verbo possessor feudi.* Ioan. Bapt. de Pont. *decf. 40. cum aliis adductis ab Anton. de Amat. dist. resolut. 39. num. 87.*

Alij contrarium sentiunt, vt per Ruin. *confil. 87. in fine lib. 3.* Roland. *conf. 22. num. 14. & 39. lib. 3.* Menoch. *de adpisc. remed. 4. num. 759. & conf. 180. numer. 41. cum sequentibus lib. 2.* qui in specie textus in *l. f. si. C. de edict. dum Adr. tollend.* hanc exceptionem admittunt, si in continenti probetur; sed quòd talis exceptio illegitimitatis non dicatur requirere altiorem indaginem, & per consequens quòd in hoc iudicio pos-

sessorio debeat admitti, tenet Cæsar de Grass. *decf. 103. num. 7.* qui loquitur in petitorio & possessorio simul.

Cæterùm in iudicio tenet horum sententia dubio procul verior est, quia cum remedium *l. 45. Tauri*, nisi in verum possessorem non transeat, vt *suprà num. 11. & 23. & in presenti num. 25.* ostensum est, & refert Amat. *variarum resol. 39. num. 86.* habeatque admixtam causam proprietatis, ex adductis *num. 9. & 10. hoc eodem capite*, vtique aduersus petentem tenutam & possessionem maioratus admitti debet exceptio, quòd sit spurius, aut aliter illegitimus, vt ex specie probant P. Molin. *vbi proximè num. 11. vers. illud est obseruandum,* Paz de tenet. *cap. 37. num. 9.*

Neque hic oppositum facit dicere, quòd iudices supremi ac Regij Senatus, qui de exceptione illegitimitatis iudicium proferunt, causam matrimonij tractant, cuius cognitionis sunt incapaces, quia quando causa matrimonij non agitur inter coniuges, sed incidens est, potest à iudice laico petraçtari, Farinac. *de inquisitione questione 8. num. 150. in vers. ex qua collig.* Mart. *tract. de iurisdictione 2. part. cap. 80. ex num. 16.* P. Thom. Sanchez *tract. de matrim. lib. 3. disp. 54. ex num. 3. & 4.* sicque vbi agitur de repetenda dote propter adulterium, laicus est competens iudex, vt est casus decifus per Franch. *decf. 312 num. 6.*

Num. 26. 27. 28. & 29.

His adde P. Molin. *dist. disputatione 637. ex num. 12.* D. Ioan. del Castill. *tom. 3. controu. cap. 24. ex num. 24. versiculo ex aduerso.* Mier. 3. *part. de maiorat. quest. 15 per tot.* Paz *tract. de tenet. cap. 37. per totum, saltem numero 8. & num. 11.* & in feudis id ipsum fatetur *ibidem dist. num. 11.* Rosent. *de feud. cap. 7. numer. 6.* vbi addit Paul. Balzaran. *eodem tract. tit. 26. si de feud. defunct.*

de prim. Hisp. Lib. iij. Cap. xiiij. 261

de funcl. cont. in §. de funcl. num. 4.

Num. 30. & 31.

Prosequitur Paz de quo *suprà* num. 20. videndus ex num. 12. P. Molin. *dist. num. 12.*

Num. 32.

His adde Paz *dist. cap. 37. numer. 12. P. Molin. ubi proxime.*

Num. 35. usque ad 39.

P. Molin. *ubi suprà. Paz dist. cap. 39. ex num. 5.*

Num. 39.

Vide auctores præcitatos, saltem quos adduximus *num. 24.*

Num. 40. 41. & 42.

IN hac questione Doctores in duas diuersas sententias diuisi sunt.

Quidam tenent, quòd hoc remedium tenuræ primo maioratus successori non competit, P. Molin. *disputatione 638. num. 1. Miet. tract. de maiorat. 1. part. quest. 24. ex num. 1.*

Alij vetò contrarium sentiunt, vt per Gut. *lib. 3. pract. quest. 72. Velazq. de Auend. in l. 45. Tauri. gloss. 3. num. 2.* Paz qui disputat vtramque partem, & tandem sic concludit, *tract. de tenuta cap. 25. per totum.*

Nos autem (etsi vtriusque Molinæ auctoritas magni ponderis sit) in hanc vltimam partem propendimus, & asseueramus constanter, remedium *l. 45. Tauri*, in bonis maioratus primo successori competere. nam eo ipso quo per obitum institutoris maioratus possessio vacat, & in primum vocatum hac de causa transfertur, hoc reme-

dium tenuræ locum habere necesse est, neque aliud remedium possessionis in bonis maioratus ex legibus Regni, cognitum ac compertum est, quàm quod *ex l. 45. Tauri*, successoribus competit, & quamvis prædicta lex tantum ad sequentes in gradu dirigatur, scilicet à substituto in substitutum, & ad primum successorem, prout expendit auct. *in presenti*. Ratio est, quia frequētius euenit questio & successionis contentio in secundo & vltioribus successoribus, quàm in primo nominato. Hæc opinio affirmatiua verior & receptior est. & pro ea in hoc regio consilio fuit iudicatum pro Martino Xuaiez contra Hieronymum del Campo, & in aliis pluribus causis, fatemur sanè cum auctore, hoc remedium cessare, quando quis in vita possessionem tradidit, iuxta ea quæ adducta sunt *lib. 4. capit. 2. per totum*, tunc enim, cum nihil post mortem institutoris maioratus transfertur, cum *in l. possedisset*, post traditionem factam, hoc remedium locum habere non potest, & sic concludit Paz *ubi suprà* num. 8. ante versiculum rursus.

Num. 43.

Pro hac sententiâ vide Mier. qui plura adducit *3. parte questione 5. ex num. 31. D. Ioann. del Castill. lib. 5. controu. cap. 24. numero 93.*

Versiculo, sed quamuis. Pluribus adductis auctoris sententiam probat Paz *tract. de tenuta cap. 29. numero 19. cum sequentibus.*

Num. 44. usque ad 50.

DE hac re vide D. Ioan. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 82. numero 48. versiculo contrario. Tiber. Decian. consilio 18. numero 2. vol. 2. Bursat. consilio 370. numer. 49. colum. 4. Hippol. Rimin. consilio 6.*
Kk 3 . num,

n.6.vol.1. At verò si exēplum antiquissimum est, & pro eius fide alia adminicula assistunt, veluti, quia ita fuit observatum, & pro eo fuit sæpius iudicatum, ex eo maioratum probari, & per consequens, quamvis originale non ostendatur, remedium tenutz locum habere contendimus, ex adductis ab auct. in *presenti* numero 49. Cardin. Tusc. *conclusionē* 550. tom. 3. numero 18. Iacob. Menoch. *consilio* 924. numero 33. & quamvis Tiber Decian. *resp.* 24. lib. 1. ex numero 24. & Alex. *consilio* 101. numero 11. contra reum teneant, hæc est receptior sententia & securior in praxi, tum quia ad probationem maioratus talis scriptura sufficit, cui ex iuris dispositione fides adhibenda sit, ex adductis *suprà* lib. 2. cap. 8. numero 10. tum etiam, quia id constanter post auctorem probant P. Molin. *diffutatione* 638. numero 3. Paz *tract. de tenut. cap.* 25. numero 17. & 18. videndus ex numero 7. & nos in hoc supremo consilio in praxi receptum vidimus.

Num. 50. & 51.

VTcumque de maioratu constat, tenuta proponi potest, & in maioratu qui ex temporis antiquitate apparet. P. Molin. *diff.* *diffutatione* 368. num. 3. Paz qui latius prosequitur *tract. de tenut. cap.* 27. per totum, & cap. 57. ex num. 42. in quo casu iuxta regulas iuris communis, & ad instar regni succeditur, ut *suprà* lib. 1. cap. 3. num. 22. Sed hoc ita, si prius certum & indubitatum sit, bona, de quibus agitur, maioratui esse obnoxia prout recensent Matienz. in l. 8. tit. 7. *gloss.* 4. numero 1. *recopil.* Velazq. de *Auend.* in l. 45. *Tauri, gloss.* 1. numero 1. & *gl.* 8. numero 8. Peres de Lara *tract. de vit. homin. cap.* 2. numero 51. & sic in praxi receptum vidimus.

Num. 52. usque ad 56.

IN hac questione, an remedium l. 45. *Tauri* competat contra titulo possidentem, pluribus adductis concludit Paz *de tenut. cap.* 28. num. 22. videndus ex numero 1. quod in Regio consilio cessabit tenuta, præcedente titulo, etiam non sufficiente, & pro re alienata tantum rei vendicatio apud iudices inferiores competeret, quia ex alienatione prædicta etsi dominium non transferatur, possessio saltim transfertur, & contra titulo singulari possidentem non dantur remedia possessoria, ut animadvertit auct. *hic numer.* 53. & 54. Fatetur etenim tunc remedium *diff.* l. 45. locum habere contra occupantem bona maioratus ex titulo vniuersali, qui in eodem maioratu succedere contendit, subdens, quod verba dict. l. vbi, *aunque h. y. a otro tomado la possession dellas*, intelligi debent, non de quocunque possessore, sed de simili, verbum enim *otro* repetit similia, ex glossa verbo *alia pena*, in l. si fugituri, C. de seru. fugit. Gonzal. in *regul.* 8. *Cancel.* *gloss.* 3. numero 22. P. Thom. Sanchez *lib.* 3. de *matrim. diffutatione* 10. numero 2. quod repetit Paz *cap.* 54. num. 19.

Contrarium puto verius & receptius, & auctoris distinctionem in hac parte probabiliorē censeo, & in priori specie quæ incipit, *numer.* 55. concludo, quod si titulus alienationis ab vltiori possessore maioratus originem traxit, absque causa legitima, veluti quia sine Regia facultate vendidit, donauit, vel qualibet alia ratione alienauit, tunc, cum talis titulus aperte sit ipso iure nullus, habendus est pro non titulo, ex adductis *suprà* lib. 1. cap. 21. numero 15. & *infra* lib. 4. cap. 1. num. 12. & 13. non solum quo ad translationem dominij, verum etiam quoad translationem possessionis, quæ ministerio legis 45. in verum successorem, etiam si res maio

maioratus per tertium sit occupata, transfertur, intelligendo verba prædicta de quocumque possessore, etiam singulari, ut in specie observat auct. *suprà cap. 12. num. 16. & 17.* refert & sequitur P. Molin. *vbi suprà num. 4.* Neque his officit quod adducit Paz *dict. cap. 28. num. 11.* subdicens quòd etiam ex nullo contractu, dummodo præcedat traditio, possessio transfertur, ex l. 1. §. *si viro & uxori. ff. de acquir. possess.* hoc enim de iure communi verum esse fatemur: de iure autem Regio post edictum l. 45. Tauri aliud dici oportet, per quam possessio, etiam si per quemcumque tertium fuerit occupata, in verum & legitimum successorem transfertur, ex auctore *dict. cap. 12. num. 16. & 17.* & per consequens erit locus tenutz.

In secunda verò specie distinctionis auctoris, quæ incipit, *Aut titulus ex quo*, Paz *vbi suprà num. 28.* quamvis fateatur eius doctrinam veram esse, & eo casu negotium ad iudices ordinarios & Regia prætoria esse remittendum, concludit tandem hoc fieri debere, non quia talis articulus est altioris indaginis, sed hoc ideo, quia non est articulus tenutz.

Nos autem, quamvis hæc quæstio controuersa sit, neque huius auctoris sententiam probamus, quatenus fit mar remedium *dict. l. 45.* cessare vendita & alienata re maioratus Regia facultate præcedente, nec minus cum Molina nostro asseuerandum esse credimus, tunc negotium ad Regia prætoria esse remittendum, quia altiozem habet indaginem, prout etiam opinatur P. Molin. *dict. disp. 638. num. 4.* Velazq. de Auendan. in l. 45. Tauri *gloss. fin. num. 1. & 2.* Sed constanter & resolutiue observamus, quòd si alienatio ab ultimo possessore maioratus facta est, Regia facultate præcedente, erit locus remedio dictæ legis 45. Tauri, ideoque Regia facultas in hoc iudicio tenutz

impugnari poterit. Ducimur sanè, quia cum hoc iudicium sit mixtum, ut *suprà num. 11.* in eo discutiuntur ea omnia, quæ petitorium concernunt, dummodo intra terminum instantiæ & à lege præfixum probentur, ex adductis *suprà hoc eodem cap. num. 16. 24. & 25.* vbi fuit ostensum, ut in specie Regiæ facultatis tenet Paz de tenut. *cap. 38. num. 17. & 20. & cap. 75.* quibus accedit quòd in iudicio summario habente admixtam causam proprietatis, si præsentetur titulus apparenter validus, admittitur replicatio nullitatis tituli, ut per Cardinal. in *cap. veniens, el 2. de testib.* vbi Felin. *num. 13.* dicit centum manibus notandum, Put. *decif. 166. num. 1. lib. 2.* Cartar. *decif. 447. num. 4. & 5.* Mont. *decif. Arag. 42. numero 96. & num. 9.* Olasc. *decif. 26. num. 14. & decif. 23. num. 56.* Roland. *conf. 1. numero 70. & 76. lib. 1.*

Et quamvis contrarium probarunt Achil. de Grass. *decif. 15. num. 2. de restit. spo. iat.* Hieron. Gabr. *conf. 44. num. 11. lib. 1.* Peregrin. *art. 48. num. 31.* Rota *decif. 96. num. 5. in collect.* per Sylvestr. Zach. post *tract. de obligatione Camer.* in iudicio tenutz superior sententia verior & receptior est, cum sit mixtum, & in eo de omnibus exceptionibus proprietatem concernentibus cognoscatur.

Num. 56. & 57.

Idem agnoscunt P. Molin. *dict. disp. 638. num. 5.* Velazq. de Auend. in l. 43. Tauri, *gloss. 7. num. 8.* Rectius verò opinatur Paz *dict. tract. de tenut. cap. 19. ex num. 7.*

Num. 58. & 59.

Adde ipsum auctorem in calce huius operis *numer. 17.* Bald. in l. ab eo *num. 8. C. quomodo & quando index.* P. Molin. de quo *sup. num. 5.* Ioann. Gutier. *lib.*

lib. 1. *pract. quest.* 89. *num.* 3. Paz. *de tenent. d. cap.* 17. *ex num.* 6. vbi refert & sequitur, idque praxis communis obseruat, & ita fuit obtentum in causa Ducissæ de Naxara, & Comitissæ de Paredes, super oppido de Trebiño & Ducatu de Naxara, & in alia causa, quæ vertebatur inter Dominam Augustinam Gomez de Mendoza, & Dominum Antonium de la Cerda.

Num. 59.

Idem admittunt Gutier. lib. 2. *pract. quest.* 90. *per totam*, Molin. *d. disput.* 638. *num.* 5. *versic. sextum est.* Paz. *tract. de tenent. tom.* 1. *cap.* 18. *ex num.* 3. vbi refert & sequitur, pluraque alia adducit, idque procul dubio verissimum est, ex mente & verbis *dict. l.* 45. *Tauri*, ibi, *muerto el tenedor del mayorazgo*. quibus verbis aperte colligitur, hoc remedium tenentis tantum in casu mortis locum habere, & ideo per contrauentionem conditionis à possessore maioratus factam, nullo modo proponi potest, pro vt affirmat Paz. *d. tract. de tenent. cap.* 36. *per totum*; quamuis non diffiteamur vt tenentis locus sit, morte civilem naturali æquiparari, vt obseruat auct. *in fine huius numeri*, vtpote si possessor maioratus religionem incapacem bonorum ingrediat, & professus sit, vel si delictum commisit, ex quo ipso iure bona maioratus amisit, vt *infra lib.* 4. *cap.* 11. ostensum erit, tunc enim in regio conuentus, hoc iudicium possessorium intentari potest, ac si morte naturali possessio vacare contingeret. Ita obseruat Paz. *vbi supra num.* 19.

Num. 60. & 61.

His adde P. Molin. *vbi sup. numer.* 6. *versiculo octauum est.* Ioann. Gutier. lib. 3. *pract. quest.* 72. Mier. *de maiorat.* 4.

part. questione 14. *num.* 26. Paz. *de tenent. tom.* 1. *cap.* 17. *numet.* 18. *et* 24. *et* *cap.* 7. *numero* 20.

Versiculo, Sed dubitari potest. In calce huius operis numer. 17. loculenter adnotabimus.

Num. 69.

Mier. 3. *parte de maiorat. quæst.* 22. *num.* 13. *et questione* 25. *numet.* 82. Ioan. Garc. *tract. de nobilitate, gloss.* 1. §. 2. *numet.* 8. P. Molin. *tract. de iust. et iure, d. disputatione* 638. *num.* 9. Paz. *in l.* 241. *stili. et tract. de tenent. parte.* 1. *cap.* 8. vbi disputat, & tandem *ex num.* 18. sic concludit, idque in puncto iuris etiam verissimum est, cum hoc iudicium tenentis sit recuperandæ, ex auctore *suprà num.* 6. in quo veniunt fructus in consequentiam possessionis, quæ ministerio legis in verum & legitimum possessorem transfertur. *l. qui scit. §. qui in alieno. ff. de usuris. l. si fur. ff. de usufructu. gl.* & ibi Doctores, præcipue Paul. *in l.* 3. §. *ex contrario. ff. de adquirend. possess.* Quid in iudicio proprietatis vbi tenentarius victus fuit? Vide D. Ioann. del Castill. *tom.* 5. *contron. cap.* 135. *ex numer.* 66. *vsque ad finem.*

Num. 70.

De practica & materia huius interdicti scripserunt Ioseph. Ludouic. *decisione Lucen.* 20. Ioannes Gut. lib. 1. *canonic. questione* 34. Fontan. *tract. de pact. nupt. tom.* 2. *claus.* 7. *gloss.* 3. *parte* 10. *ex num.* 14. in quo interlocutorio ac summarie proceditur, sine strepetu iudicij, de qua re vide Gutier. *vbi supra numer.* 212. Mier. 3. *parte queston.* 7. *a num.* 18. & quoddam interdictum non habeat locum in iudicio tenentis, obseruat P. Molin. *dist. disputatione* 638. *num.* 10. quamuis contrarium teneat Mier. 3. *part. quest.* 12. *num.* 2. quem refert & sequitur Paz. *dict. tract. de tenent. cap.* 9. videndus *ex*

de prim. Hisp. Lib. iij. Cap. xiiij. 265

num. 1. de qua re vide Ramon. *confil.* 97. num. 17.

Nos verò vtriusque Molinæ sententiam probamus, & fortius quotiescumque seditio & scandalum time-retur, vt *infra* num. 72. ostensum erit.

Num. 72.

HIs adde P. Molin. de quo proxime, Mier. de maiorat. 3. parte questione 7. numer. 2. Anton. Gom. in l. 45. Tauri. num. 175. Ioann. Gut. lib. 3. *pract.* questione 73. num. 74.

Num. 73. & 74.

Prosequitur P. Molin. *dict.* disputa-tione 638. numer. 11. idemque agno-scunt Rodriguez *tract.* de conuersu credit. 1. part. art. 6. ex num. 7. Parlad. rerum quoad different. 11. num. 6.

CAPVT XIV.

Num. 1. vsque ad 10.

PRo hac parte affirmatiua vide Petr. de fideicom. articul. 10. num. 11. Bognin. Cuale. *tract.* de usufruct. mulieri relicto. numer. 194. Stephan. Gratian. *discept.* fo-renstom. 3. cap. 456. ex num. 95. Ioan. Bapt. Cost. *tract.* de veni. subsid. remedio 50. numer. 32. & remedio 68. num. 6. Mier. de maiorat. in initio 2. part. ex num. 571. Velazq. de A-uend. in l. 40. Tauri. gloss. 1. ex n. 35. Ioan. Zephal. *confil.* 181. lib. 3. Camil. de Medi-cis *confil.* 148. Octavian. Cacheran. *decisio* Pedem. 230. Vincent. de Franchis *decisio* 695. 4. parte, vbi refert decisum, D. Garcia Mastrill. *decisio* Sreslie 118. D. Francisc. de Leon *decisio* Valent. 35. tom. 1. D. Francisc. del Castill. *decisio* 17. per totam, & disputat P. Molin. tom. 3. de *inst.* & iure, disputat. 639. ex n. 1.

Num. 10. vsque ad 16.

PRo negatiua sententia, in quam procliuor est auct. adde Gam. *de* *cisione* 6. numero 6. vbi addit. de praxi testatur P. Molin. *dict.* *disputatione* 639. *vers.* hæc sententia confirmatur. M. Ant. Peregr. *tract.* de fideicommiss. art. 41. num. 4. Ioannes Gut. *confil.* 13. numer. 1. qui subdit, hanc esse veram & practicam resolutionem, Spin. in *specul. testam.* gloss. 19. num. 66. Paz in *praxi* tom. 3 § 3. numer. 2. Cened. ad *decis.* collect. 10. Barbof. in l. non potest videri. ff. de iudic. ex numer. 12. Ioan. Garc. *tract.* de nobilitate gloss. 47. ex num. 9. Vald. in addit. ad Xuar. *dict.* allegatione hic præcitata. Monte Alegre in *praxi* lib. 1. cap. 2. num. 65. D. Francisc. Sarmient. lib. 7. *select.* cap. 6. num. 6. Gabr. Pereir. *decisio* Lusit. 129. num. 1. qui refert Gregor. Lopez sic tenentem. Ioseph. de Sesse *decisio* Arag. 115. ex num. 35. D. Garc. Mastrill. *decisio* 108. ex num. 3. idque in fideicommissis agnoscunt plures relati per Fufar. *de* *substitu.* *questione* 607. ex numero 1. Enric. Rosent. *tract.* de feud. cap. 9. numer. 2. *con-* *clusionem* 83. numer. 18. de qua re vide *infra* numero 32. vbi hæc opinio limita-tur.

Num. 16.

Vide auct. in calce huius operis, n. 16.

Num. 17. & 18.

HIs adde præcitatos auctores *supra* num. 10. & de interpretatione tex-tus in l. 1. c. de sent. que sine cert. quant. prof. Vide P. Molin. de quo proxime, *versicul.* sic ad secundum. Ioannes Garc. *tract.* de no-bilitate gloss. 47. num. 17. Giurba *decisio* 17. num. 2. Mastrill. *decisio* 118. ex num. 13. D. Francisc. de Leon *dict.* *decis.* 35. n. 5. 11. & 15.

Ll Num.

Num. 19.

Prosequitur Vincent. Fufar. *de subft. diſt. que 11. 607. num. 3.* D. Franciſc. de Leon *vbi ſuprà n. 11.*

Num. 20.

Ibi, Nam ille leges. Sic interpretantur à Peregrino articulo 41. numero 6. Aluar. Valaſc. *conſilio 184. ex numer. 2.* P. Molin. *vbi ſuprà.* Stephan. Gratian. *tom. 3. cap. 456. num. 95. & de interpretatione text. in cap. ſanè hic præciato, vide Canz. variarum tom. 2. cap. 3. titulo de privileg. ex numer. 463.* P. Barboſ. *in diſt. L. non poteſt videri, numer. 14.* Fulu. Paſcian. *conſilio 8. ex num. 55.* Giurb. *diſt. deciſ. 17. ex num. 18.*

Num. 21.

Adde auctores de quibus *ſuprà*, præcipuè Paz *in praxi tom. 3. cap. 9. §. 1. ex n. 1.* P. Molin. *vbi ſuprà, verſiculo ad quantum.*

Num. 22.

Inde conueniunt Mandof. *in praxi commiſſ. 5.* D. Franciſc. Sarmient *diſt. lib. 7. c. 6. Cou. lib. 1. variarum cap. 18.* Ioan. Gur. *diſt. conſilio 13. numero 1.* Andr. Gail. *lib. 1. præſt. cap. 9.* Flam. Carrar. *deciſ. Gen. 44.* Myning. *5. cent. obſervatione 81. & 6. cent. obſervatione 90.* D. Franciſc. de Leon *diſt. deciſione 35. numero 6. & 14.*

Num. 23. uſque ad 28.

Icta lex diffamari, *c. de ingen. & man.* In quocumque caſu præcedente diffamatione ac iactatione ſoler prædicari, vt poſt auct. profitentur Ioann. Garç. *diſt. gloſſ. 47. ex numero 17.* P. Molin.

vbi ſuprà colum. ſin. vbi auctoris ſententiam comprobatur, & explicatur, de quo vide inſrà num. 28.

Num. 28. uſque ad 32.

Pura adducunt Aluar. Valaſc. *conſultatione 184. ex numero 4.* Ant. Gabr. *lib. 2. commun. titulo de action. conſultatione 6.* D. Franc. Sarmient. *lib. 1. ſelect. cap. 2. & lib. 7. cap. 6.* Andr. Gail. *diſt. obſervatione 9.* vbi Greu. Petr. Barboſ. *in l. ſi quis poſteaquam, numero 98 ff. de iudic. Mart. ver. 95.* D. Franciſc. de Leon *diſt. deciſione Valenti. 33. numero 14.* Gabr. Pereyra *deciſione 72. per totam.* P. Molin. *de quo proximè.*

Num. 32.

His adde M. Anton. Peregrin. *diſt. articulo 41. ex numero 3.* Aluar. Valaſc. *diſt. conſultatione 184. numero 10.* Flores de Mena *vbi ſuprà*, qui de communi teſtatur, Ioan. Gut. *diſt. conſilio 13. n. 1.* Ioan. Garç. *de nobilitate diſt. gloſſ. 47. ex n. 16.* Fontan. *de præſt. nupt. clauſ. 4 gloſſ. 9. part. 5. numero 27.* Fab. de Anna *conſilio 11. ex numero 4.* Iacob. Menoch. *conſil. 38. num. 36.* D. Garç. de Maſtrill. *diſt. deciſione 18. ex numero 13.* Gabr. Pereir. *deciſione 129. numero 2.* Don Franciſc. de Leon *diſt. deciſione 35. numero 15.* Ioann. Aloſy. Ricc. *in addit. ad Franc. deciſ. 694. & vltteriùs.* Nota primò, quòd ſi poſſeſſor maioratus diſputat bona, nò tãquam libera, vt in præſenti, ſed tamquam maioratus, cautio peti, ac præſtari debet, ex adductis à Fuſar. *vbi ſuprà n. 6.* Secundò, quòd ſi quis in hoc iudicio ſuccubuit eo quòd intempeſtiuè egit adueniente die conditionis, iterum, nò obſtante re iudicata, agere poterit, Fuſar. *de quo proximè n. ſin. & nouiſſimè Camil. de Medicis conſil. 148. ex num. 2.*

LIBER

LIBER QVARTVS.

CAPVT PRIMVM.

Num. 1. vsque ad 12.

HÆc omnia quæ hic ab auctore pertractantur, in locis præcedentibus, & ab eo præcitatis, luculenter inuenies, ideòq; præsentis inspectionis non sunt.

Num. 12. & 13.

ADde Aluarad. *trakt. de coniectur. ament defuncti. lib. 2. cap. 3. num. 102.* Flores Diaz de Mena *in addit. ad Gam. decis. 8. num. 6. & decis. 20. & 322. versic. ad secundum. Gut. lib. 3. prælt. quæst. 41. numer. 18. Miet. de maiorat. parte 3. quæst. 9. in princ. & quæst. 4. 13. 15. & 16.*

Num. 15.

Idem in retract. rei communiste-
net Cauale. *decis. 27. num. 62. parte 3.*

Num. 16. vsque ad 23.

Auctor obseruat hic quòd alienationem rerum maioratus non solum reuocare non potest is, qui alienauit, verum neque eius hæres, ex regula vulgari in *l. cum à matre. Cod. de rei vindicatione*, quam exornant Aluar. Valasc. 1. *parte consult. 69.* Arias Pinel.

*in l. 1. C. de bon. matern. 3. parte à num. 79 Petr. Surd. cons. 577. Cæsar Barz. decis. Bonon. 64. Maltull. decis. Sicilia 56. num. 34 & sequentibus. Cald. Pereyre. de nominatione emphyt. quæst. 16. num. 25. M. Ant. Peregrin. tract. de fideic. art. 83. Vincent. de Franch. decis. 355. num. 7. Gam. decis. 67. vbi addit Vincent. Fufar. de suis. quæst. 557. 8. numero 1. & quæst. 717. num. 7. vbi subdit quòd tunc filius potest alienata reuocare, non uti hæres, sed uti filius vocatus; & quamuis alienatio facta cõtra exprellam prohibitionem sit ipso iure nulla, & ideo ab alienante possit reuocari, ex adductis in *versic. nec obstat si dicatur*, & ex Bald. in *l. 2. 3. not. C. si aduers. rem iudic.* Flores de Men. *in addit. vbi supra. Afflict. decis. 335. num. 11. Vincent. Fufar. diss. quæst. 717. & num. 3. vbi num. 4. loquitur de Prælato & Ecclesia alienante, & num. 20. & 21. subdit auct. hæc omnia intelligenda esse, quando nullus alius de familia superest qui reuocare possit.* Flores de Men. *in addit. ad Gam. diss. decisione 57. Guttier. lib. 3. prælt. quæst. 41. num. 3. & 8. Vincent. Fufar. quæst. 557. num. 3. & 9. & tandem num. 22. in Hispanorù primogeniis hoc non posse practicari subiungit, de qua re vide Fufar. diss. quæst. 713. num. 20. reddens rationem, quia statim dominium rei alienatæ in sequentem vocatum transfertur, quod verum putamus, & au-**

Ll 2 Storis

toris sententiam admittendam censemus, quando in maioratu adest clausula priuationis, & eo casu sequens in gradu ad reuocandum alienata erit filius, vel nepos alienantis, ex adductis *suprà cap. 10. num. 44.* & pro vera intelligentia prædictorum, vide Menoch. *conf. 1234. ex num. 13. lib. 13. & conf. 1204. ex num. 10.*

Num. 23.

Prosequitur Vincent. Fular. *dict. quest. 557. num. 20. cum sequentibus.*

Num. 24. vsque ad 28.

His adde Gabr. *conf. 125. num. 12. lib. 1.* Vincenr. Hond. *conf. 3. num. 53. lib. 1.* Iacob. Menoch. *conf. 89. num. 14. vers. respondeo secundo, num. 25. & conf. 125. ex num. 6.* Vincenr. Fular. *dict. quest. 557. num. 12.* Rota *decis. 61. num. 4. parte 2. in nouiss. & decis. 256. num. 5. eadem parte*, qui tenent inuentarium non liberare heredem ad præstandum fructum defuncti, quatenus vires hæreditariæ suppetunt, Alex. *conf. 19. in fine lib. 5.* Aym. Crauet. *conf. 225. num. 12.* Anton. Gab. *de regul. iuris conclus. 111. num. 11.* Neque inuentarium oporatur hæredi in rebus hæreditariis. Zephal. plures alios referens *conf. 392. num. 36.* Et ratio est, quia beneficium inuentarij fuit introductum vt hæredē præseruaret à damno, non autem vt ex eo plus lucraretur. Catdin. Mantica. *decis. 226. num. 4.* Rota *decis. 270. parte 4. in nouiss.* Petr. Surd. *decis. 30. n. 13. & 14.* ideoque si res esset à defuncto alienata, & hæres cum beneficio inuentarij successerit, etsi prædicta res fuisset sibi debita, non poterit eam reuocare, si deductis oneribus tantum remanet in hæreditate, quantum valet ipsa res alienata, Petr. Surd. *conf. 73. num. 34.* Vincent. Fular. plures adducens *vbi suprà num.*

13. limitans *num. 15* nisi in re alienata possit aliqua particularis affectio considerari. Hæc omnia in simplici fideicommissio locum habere posse non negamus, fatemur sanè: at vetò in Hispanorum prlmogeniis praxis contrarium obseruari, vt *infra num. 30.* subiungit auctor.

Num. 28. & 29.

Prosequitur Flores Diaz de Medina in *addit. ad Gam. decisioe 20. ex num. 1.*

Num. 30.

His adde Parlad. *sexquicent. differe. 18. §. 2. n. 3.* disputat & Vinc. Fular. *quest. 557. ex num. 13.* qui *num. 15.* in hanc sententiam procliuor est.

Num. 31. vsque ad finem cap.

Pro regula constituit auct. *blc num. 31. & 32.* quòd res prohibita alienari si semel facta est alienabilis, semper remanet alienabilis, argumento textus in l. *pater filium, §. quindecim, ff. de legat. 3.* quam regulam exornant Philipp. Dec. *conf. 88. num. 4. & 5.* Greg. Lopez in l. *10. sit. 26. part. 4. gloss. magna quest. 34.* Iacob. Canz. *lib. 3. variatum cap. 21. ex num. 210.* Paul. de Castr. *conf. 268. num. 6. vol. 1.* Andr. Tiraquel. *de primog. quest. 4. num. 58.* Fontan. late *tract. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 1. parte 2. num. 49.* Vincent. Fular. *de subit. quest. 721. ex numer. 1.* & de causa facta semel appellabili Giurb. *decis. 49. num. 7.* Sigismund. Scacc. *tract. de appellat. quest. 117. numer. 111.* D. Francisc. Salgad. *tract. de Reg. protectione parte 3. cap. 4. ex num. 57.* idem *parte 1. cap. 2. §. 5. numer. 51.* & de re quæ semel exiuit de trunco & familia, Tiraq. *de retract. §. 1. gloss. 9. num. 119.* D. Francisc. Salgad. *d. part. 3. cap. 4. ex n. 57.*
Nunc

Nunc verò ipsemet auctor *num. 33.*
et 34. præfatam regulam limitat.

Primò, quando prohibitio realis est, & non personalis, quo casu etiam si facta est res semel alienabilis, nō durat perpetuò alienabilis, vt prosequitur Fufar. de quo *suprà ex num. 4.*

Limitat secundò, quando causa alienationis realis est, etiam si prohibitio alienationis sit personalis, vt per Fufar. *dist. quest. 721. num. 8.*

Limitat tertiò, *numero 36.* de qua re vide Fufar. *ubi suprà numer. 9.* & tandem *num. 37.* subdit hoc intelligi oportere, nisi res restitutioni subiecta egregia facultate, vel ex causâ necessaria fuerit alienata, vt *suprà lib. 1. cap. 10. et infra hoc eodem lib. cap. 3. 4. 5. et 6.* vbi locutenter prosequemur, tunc enim et si prohibitio sit realis, nihilominus res durat perpetuò alienabilis.

CAPVT II.

Num. 1.

IBI, *ut mirandum sit de Petro de Peralta.* Non reperitur in numero præcitato, sed *numer. 124.* versiculo cum ita, contrâ Peralta. post auctorem vide Velazq. de Auend. in l. 44. Tauri. *gloss. 6. num. 2.* vbi inquit quòd de tituli reuocatione lex 44. Tauri intelligenda est.

Num. 2.

His adde Velazq. *ubi suprà gloss. 2. num. 5. et dist. gloss. 6. num. 6.* vbi taxatur Mier. *quest. 43. num. 6.* qui contrarium tenet, & pro Velazq. & auctore, vide Francisc. Molin. *tract. de vii. nupt. lib. 8. quest. ione 6. num. 7.* D. Ioan. del Castill. *tom. 5. controuers. cap. 109. numero 18. et 19.* quæ regula ampliatur ab auctore in versiculo similiter, cui adde Francisc. Mo-

lin. *ubi suprà numero 11. Spin. tract. de sciam. 3. parte rubricæ numero 10. Gregor. in l. 10. titulo 26. part. 4. gloss. 1. in colum. 5.*

Num. 3.

Prosequitur Velazq. de Auend. in *dist. l. 44. gloss. 9. num. 16.*

Num. 4. vsque ad 9.

Regula est iuris trita, quòd clausula constituti habet vim traditionis veræ, et si modus acquirendi sit fictus, Mier. 2. parte *questione 69. ex num. 1.* Ioann. Gut. lib. 3. *pract. questione 66.* Angul. *tract. de meliorat. in l. 1. gloss. 5. numer. 12.* Aldouin. plura adducens *consil. 59. numero 43.* Theclaur. *decisione 38. in princ.* D. Ioannes del Castill. *tom. 5. controu. dist. cap. 129. numero 13. cum seqq.* Rota per Ludouic. *decisione 437. numero 1. et 2. vbi addit numero 5. et 6.* Gratian. lib. 1. *cap. 96. numero 17.* quæ conclusio ita vera est, quòd licet ex duobus emptoribus ille sit præferendus, cui res primò tradita fuit, ex l. *quotiens. C. de rei vendicac.* Hoc limitatur, quando in primo contractu posita fuit clausula constituti. Additio, ad Ludouic. *decisione 567. lit. D. vbi pluries adducit, & refert decifum.*

Num. 9.

Puribus adductis, sic pro constanti tenet Anton. de Amat. *variarum resolutione 26. ex num. 3.*

Num. 10. et 11.

Idem agnoscunt Velazquez de Auend. in d. l. 44. Tauri. *gloss. 14. numero 13.* Mascard. *de probat. conclusione 1185.* Morquech *tract. de diuisione bonorum cap. 6. ex n. 32. et 34.* Ampliatur primò in quocumque contractu secundum communem opinionem, pro vt in distractu,

quo ex traditione instrumentorum præsumitur, tenet Felin. in cap. *accedens num. 1. v. lit. non contest.* Ampliatur secundò num. 35. etiamsi traditio non fiat in conspectu rerum donatarum.

Num. 12.

Hanc quæstionem non definit auctor, sed deliberandum censet, quamvis in contrariū censeat Auend. in l. 44. *Tauri ex num. 10. & 4.* Vera resolutio est, quòd ad cauendam irrevocabilitatē maioratus, publica scriptura maioratus coram tabellione tradenda est, Mier. 1. parte quæst. 65. ex num. 38. Angul. in l. *stipulatus*, gloss. 6. num. 6. Castill. cap. 149. ex num. 7. Morquech lib. 2. de divisione bonorum cap. 6. num. 31. Tu verò resolutiue tene extante d. l. 44. vt per Mier. 1. parte quæst. 65. ex num. 38. Auend. in d. l. 44. ex num. 1. saltem num. 10. & 11. Morquech tract. de divisione bonorum lib. 2. cap. 6. num. 31.

Num. 14. & 15.

His adde Mier. 1. parte quæst. 40. Auend. in d. l. 44. gloss. 10. num. 3.

Num. 16. & 17.

Quòd tertij interuentu, & non aliàs, hæc donatio irrevocabilis efficiatur, tenent post auctorem Mier. 1. parte quæst. 23. num. 2. Velazq. de Auend. vbi supra gloss. 15. num. 2. P. Thom. Sanch. tom. 1. de matrim. tit. de sponsalibus lib. 6. disput. 32. num. 1. D. Ioan. del Castill. tom. 5. controu. d. cap. 109. ex num. 26. & tom. 6. cap. 119. ex num. 12. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quæst. 6. num. 12. & in donatione, seu melioratione filio facta pro suscipiendis Ordinibus, D. Alphons. de Narbon. & vide auct. sup. lib. 1. cap. 12. num. 1. & 2. quæ conclusio taxatur inf. num. 18.

Num. 18.

Vide Velazq. de Auend. in d. l. 44. gloss. 15. num. 2. Mier. quæst. 39. parte 1. Fontan. tract. de pact. nupt. clausula 4. gloss. 1. num. 23. Menoch. conf. 92. num. 79. lib. 1. Peregr. conf. 78. num. 10. lib. 3. Canzer lib. 1. v. *stipulatus* cap. 8. num. 34. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quæst. 6. ex num. 25. vsq. ad 36. P. Thom. Sanch. d. disput. 32. num. 2. Angul. tract. de meliorat. lib. 6. gloss. 4. num. 4. Ponte consil. 28. Vincent. de Franchis dec. 205. D. Ioan. del Castill. tom. 6. d. cap. 119. ex num. 12. quam irrevocabilem fauor matrimonij efficit, & ex postulat, cuius contemplatione fit maioratus institutio, pacta, grauamina, atque substitutiones apponuntur, & cum ipso quodammodo confunduntur, ac irrevocabiles efficiuntur, vt per Riccium plures adducentem in addit. ad Franch. d. dec. 205. Fontan. de pact. nupt. clausula 4. gloss. 1. num. 10. & 19. vbi decisum. Vnde sicut matrimonium rescindi vnus, nec amborum contrahentium voluntate non potest, ita melioratio, siue maioratus institutio, rescindi non potest, cum pars ipsius matrimonij sit, & hæc omnia communis praxis obseruat, de quibus per auct. inf. num. 73.

Hæc receptior cõclusio ampliatur.

Primò, vt maioratus institutio contemplatione matrimonij facta, etiam ex ingratitudine in patrem, vel matrē commissam, in præiudicium successoris reuocari non possit, prout ostensum est supra lib. 1. cap. 9. num. 58.

Ampliatur secundò, etiamsi filius institutus aliquod crimen commiserit, propter quod bona venirent confiscanda, ex auct. inf. cap. 11. num. 1. & 2.

Ampliatur tertio, etiamsi maioratus Regia facultate institutus fuerit. Mier. 1. parte quæst. 26. ex num. 1. cum seqq. vbi num. 21. subiungit non licere parentibus

rentibus apponere alias condiciones, ultra eas quæ in Regia facultate fuerant præscriptæ. Quid si institutio maioratus facta est cum reservatione addendi grauamina, an possint mutari substitutiones? vide Alex. Raudens. *tract. de Anal. lib. 1. cap. 30. numero 84.* quid in iure patronatus, an primus fundator poterit deponere cum licentia superioris in præiudicium vocatorum? vide Mart. *in act. de iurisdictione 4. parte cens. 1. casu 24. numero 33.*

Ampliatur quartò, ad maioratum, seu meliorationem factam contemplatione matrimonij, nondum copula consummati. Francisc. Molin. *tract. de ritu nuptiarum dict. questione 6. ex numero 1041.*

Caterùm limitatur superior conclusio, de qua supra numero 17. & 18. hic in versis. sed et si melioratio, prout ex Mier. & ceteris concludit Castill. *tom. 6. cap. 119. num. 10. cum seqq. & num. 36.* ampliat, etiamsi clausulæ quæ irreuocabilitatem inducunt, adiectæ sint, & etiam respectu aliarum vocationum, seu substitutionum, si matrimonium ex post facto non contrahitur, quo casu melioratio, seu institutio maioratus reuocari potest: vt per Mier. *dict. quest. 39. num. 11.* Angul. *tract. de meliorat. in l. 1. gloss. 7. num. 9. & 10.* Matienz. *in l. 1. tit. 3. gloss. 8. ex num. 5. recopilac.* Barbof. *in l. si cum dotem num. 23. ff. solut. matrim.* vbi loquitur etiam in extraneo, explicat, & contrarias opiniones refert Molin. *tract. de ritu nuptiarum lib. 3. questione 6. ex num. 52.* Et ratio huius conclusionis est, quia matrimonium est causa finalis, & de natura causæ finalis est, vt ea cessante cesset effectus, vt refert in specie Fontan. *tract. de pactis nupt. claus. 4. gloss. 1. num. 53.* vbi num. 63. quid si facto tertij impediatur matrimonium, de quo per auct. supra lib. 1. cap. 13. num. 20. & idem asseuerandum fatemur si contrahatur matrimonium,

& illud postea declaratur nullum, propter aliquod impedimentum iuris, quod vetuit illud contrahi, ex Fontan. de quo proxime n. 64. vbi subiungit hoc procedere, nulla facta distinctione, an donator & donatarius conscij essent, & scientes huiusmodi impedimenti necne, & multa vtilia in materia congerit, & perspicè in praxi occurrentia.

Hæc conclusio ab interpretibus sollet limitari, quotiescumque de mente & voluntate patris, vel extraneæ personæ donantis, vel facientis maioratum, constitit quid voluerit donare, etiamsi matrimonium non sequeretur, vt per Barbof. *in l. si cum dotem, num. 23. ff. solut. matrim.* Monter. *decis. 10. ex num. 27. usque ad 38.* quos cum aliis nouissimè refert & sequitur D. Ioann. del Castill. *tom. 6. controu. cap. 119. ex numer. 10.* vbi num. 14. inuenies, quomodo cõstet aliàs parrem, vel extraneum esse donaturum.

Num. 19. & 20.

AB hac sententia recedit Sarmient. *in d. l. Lucini, num. 7. & 8.* hic præcitata, sed distinctionem Bart. dixit magis communem. P. Surd. *consil. 14. numer. 9. versic. non obstat quamuis, num. 9.* subiungit sustineri non posse, de qua re vide Baeza *tract. de non melior. cap. 20. numer. 13. & 16.* Ioann. Gutier. *in l. nemo potest numer. 257. ff. de legat. 1. & tract. de iuramento confirmat. 1. part. cap. 12. numer. 15. & lib. 3. pract. p. 1. tit. 64. ex numer. 17.* Matienz. *in l. 1. tit. 6. lib. 5. recopilat. gloss. 4. ex num. 24.* Mier. *part. 1. quest. 31.* Velazq. de Auend. *in l. 44. Tauri, gloss. 8. num. 5.*

Contrariam sententiam, quòd maioratus non fiat irreuocabilis ex pacto de non reuocando, nisi simul iuramentum intencuiat, tuentur Mier. *1. parte quest. 30. & 33.* Angul. *ad l. meliorant. l. 1. gloss. 8. ex numer. 1.* Petr. Barbof. *in l. p. & dotis*

dotis. 34. num. 116. ff. solut. matrim. Valenzuel. consil. 63. num. 34. At auctoris opinio probabilis mihi videtur, quod ex solo pacto de non reuocando, maioratus irrevocabilis efficitur; concludit in presenti, num. 40. 45. 52. & 53. & constanter defendit Castill. tom. 5. cap. 80. num. 6. & num. 36. & in addit. post dictum caput, Morquech in tract. de divisione bonorum lib. 2. num. 16. ex numer. 52.

Num. 21. usque ad 30.

His adde Mier de maiorat. part. 1. questione 34. numer. 3. Gut. lib. 3. pract. questione 65. Cald. Pereir. de nominatione implyteat. quest. 3. Velazq. de Auend. in d. l. 45. Tauri, gloss. 1. numer. 3. & 4. Morquech tract. de divisione bonorum, lib. 2. cap. 6. num. 2. fol. nobis 302. Couarr. lib. 3. variarum. cap. 16. num. 12. Sanè in sententiam auctoris propendimus, de qua num. 25. & num. 29. versiculo de quibus. tamen si securius esse iudicamus addere clausulam *Constitui*, quæ vniuersaliter res omnes comprehendat, aut traditam coram tabellione scripturam eius dispositionis, vt sup. diximus numer. 10. & in specie refert & sequitur P. Molin. tom. 3. tract. 2. ff. de iust. & iure, disputatione 58. num. 2.

Num. 30. 31. usque ad 40.

Communiter contra stilum hic præcitatum tenuerunt alij, quos refert Castill. tom. 6. cap. 119. numer. 31.

His adde P. Molin. de quo proximi, ex num. 40 cum seqq. usque ad finem questionis.

Num. 40. usque ad 54.

Hanc questionem, quam fusiùs disputat auctor, definit tandem num. 45. & hæc omnia transcribit P. Molin. disputatione 586. ex numero 1. & nos verissimum iudicamus, & sic pro

bant Matienz. in l. 1. titulo 6. lib. 5. recopilat. gloss. 9. numero 7. Ioannes Gutier. tract. de iur. am. confirmat. parte 1. cap. 12. Velazq. de Auend. in l. 44. Tauri, gloss. 19. Fontanus tractat. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 21. Barbof. in l. que dotis, numero 126. ff. solut. matrim. D. Ioan. del Castill. tom. 5. cap. 80. numero 6. & in addit. ad Roset. dict. cap. & tom. 6. controu. cap. 119. ex numero 34. & quamuis contrarium teneat Regens Valenz. consilio 63. ex numero 34. Gutier. questione 77. lib. 2. ab hac sententia recedendum est, quam sequitur ultra relatores Morquech tract. de divisione bonorum lib. 2. cap. 6. ex num. 52.

Num. 54.

His adde P. Molin. d. disputatione 586. numero 5. Ioannem Gutier. lib. 2. pract. quest. 78.

Num. 55. & 56.

Ab hac communi sententia numquam recedas, vt per Gutier. pract. part. 1. questione 22. Matienz. in l. 1. gloss. 9. numero 6. titulo 6. lib. 1. recopilat. Auend. in d. l. 44. Tauri, gloss. 18. per totam. Petr. de fideicommi. questione 4. in additione post numer. 8. p. 2. nobis 22. colum. 4. versiculo secundo in contrarium. Ludouic. Morosco. res. 52. numero 31. Gutier. de iur. am. confirmat. parte 1. cap. 37. per totum. Fontan. latè tract. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 21. numero 83. & in specie sic tenet referens auct. & communem dicens Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. questione 6. ex numero 19.

Versiculo, in secundo casu. Idem recensent P. Molin. vbi supra, Francisc. Molin. dict. quest. 6. num. 22. 23. & 24.

Num. 57.

In id ipsum conuenit P. Molin. de quo proximi num. 6. in fin.

Num.

de primog. Hisp. Lib. iv. Cap. ij. 273

Num. 58. vsque ad 67.

QUOD acceptatio necessaria non sit extante lege Regia, de qua in presenti, probant P. Molin. *tract. de iust. & iure*, tom. 2. *disputatione* 236. *versiculo iuxta hæc*, Angul. *tract. de meliorat. gloss.* 5. in l. 1. numero 28. & *gloss.* 8. numero 17. in fine, Zeuall. *commun. questione* 54. in fine, Flores de Mena in *addit. ad Gam. decisione* 8. vbi hanc partem aduersus auctorem constanter defendit Castill. tom. 5. cap. 130. num. 21.

Cæterum in Hispanorum primogeniis contraria sententia verior & receptior est, prout obseruat auctor ex num. 60. & post eum pluribus adductis recensent D. Ioann. del Castill. tom. 5. *controuers. cap.* 80. numero 12. & 16. & cap. 93. §. 8. numero 16. *versiculo* secundò deinde, & cap. 151. numero 13. Morquech *tract. de diuisione bonorum lib.* 2. cap. 6. ex numero 45. Valenz. Velazq. *consil.* 63. numer. 28. cum duobus sequentibus, quorum sententiam probamus ex adductis etiam ab auctore *infra* numer. 69. *versiculo* quod in Hispanorum.

Num. 67. vsque ad 70.

IN contrariam partem inclinare videntur P. Molin. de quo proxime, ex numero 1 Flores Diaz de Men. in *addit. ad Gam. decisione* 87. vbi iudicatum refert.

Nos vetò saltem in Hispanorum promogeniis auct. sententiam probamus ex rationibus adductis *suprà* num. 60. in fine, & *infra* numero 68. *versiculo* quod in Hispanorum, & in specie successionis maioratus tenet Francisc. Molin. *tract. de rit. nupt. lib.* 3. *questione* 8. numero 8. & in pulcro casu Valenz. Velazq. *consilio* 63. numero 24. cum pluribus sequentibus, & his concinit Rot. per Farinac. *decisione* 262. sub numero 5. & per Ludouic. *decisione* 97. *lit. B. n. 8.* & 567. n. 3. vbi licet stipulatio notarij pro sit sine acceptatione

ad effectum vt reuocari non possit, verum ad effectum acquisitionis requiritur acceptatio, vbi addit, alias Rotæ decisiones adducit, de qua re vide P. Thom. Sanchez *lib.* 1. de *matrim. disputatione* 7. numer. 3. & latè Anton. de Amat. *variarum resolutione* 30. num. 6.

Num. 70. vsque ad 73.

Vide in contrarium D. Ludouic. *decisione* 567. quæ conuincitur ex traditis in presenti, & in extrajudicialibus loquitur Rota per eundem Ludouic. *decisione* 97. vbi addit. *lit. C.* de communi testatur.

Num. 73. vsque ad 76.

CIRCA doctrinam Bartoli in *dist.* 5. Flauius, plura adducunt Fab. de Ann. *consilio* 32. cum seqq. Iacob. Canz. *lib.* 1. *variarum* cap. 8. numer. 31. Petr. Surd. *consilio* 305. numer. 4. lib. 3. & *consilio* 351. numero 35. Ioannes Anton. Bellon. *consilio* 55. numero 16. & reuera hanc auctoris distinctionem communiter omnes sequuntur, & de prima specie quæ incipit ibi, in primo casu, vide Cardinal. Mantica. de *tacit. & ambig. conuent. lib.* 13. *titulo* 48. ex numero 59. Alex. Trentazin. *lib.* 3. *variarum* *titul. de donat. resolutione* 1. numero 13. & 14. Stephan. Gratia. *lib.* 3. *discept. cap.* 575. numero 1. Francisc. Molin. *lib.* 3. de *rit. nupt. questione* 8. numero 28. quam limitat auct. numero 75. sequutus ab eodem Molina *tract. de rit. nupt. lib.* 3. *questione* 2. numero 59. Peres de Lara *tract. de rit. hominis cap.* 16. numero 54. Anton. de Amat. plura alia referens *variarum* *resolutione* 30. numero 15. De secunda specie distinctionis, de qua, ibi, in secundo casu, vide etiam auctores citatos, præcipuè Francisc. Molin. *lib.* 3. *questione* 8. numero 29. Mart. *tract. de success. legal. parte* 1. *quest.* 11. *artic.* 4. num. 8. Et quamuis in senatu Sabaudiz pro opi-

M m nione

nione Bart. fuit decifum, vt testatur Ant. Fab. lib. 8. *Codicis tit. 33. de donat. que sub mod. definitione 2.* Tandem in materia fideicommissarij substitutionis verior sententia est contra Bartol. ex adductis à Peregrin. tract. de fideicommiss. articulo 51. à num. 43. vbi communem dicit, quod aded verum est, vt neque donantis & donatarij consensu prædicta donatio potest in præiudiciũ sequetium reuocari. Fontan. p. 1. *clausula 4. gloss. 9. n. ex. 5.*

In qua materia quæstio incidit vt ilis ac frequens in fori praxi, scilicet an si maioratus fiat ob causam matrimonij, & nulla prole relicta dissoluatur matrimonium, poterit reuocari in præiudiciũ transuersalium, & eorum, qui ex illo matrimonio non descendunt; & Mier. 1. *part. quæst. 24. n. 39.* sententiam affirmatiuam tenet; rectè equidem, quia maioratus in pactis matrimonialibus institutus, etsi non possit reuocari in præiudiciũ illorum, qui ex illo matrimonio descendunt, ex l. 4. 4. *Tauri*; reuocatio tamen quoad transuersales permilla est. nam irreuocabilitas præpotens est quantum causæ onerosæ deseruit, quæ tantum filiis & descendentibus illius matrimonij prospexit & ideo huiusmodi institutio maioratus est causa finalis matrimonij contrahendi, ex adductis à Natr. *consil. 609. num. 11.* Francisc. Bec. *consilio 20. numero 11.* Riminald iun. *conf. 295. numer. 38. lib. 3.* & pars contractus ipsius matrimonij, sine qua factus non esset. Guid. Pap. *decisione 145. numero 6.* Vincent. de Franch. *decisione 205. num. 1.* & cum alijs Mont. *decisione 10. Arag. numer. 7. & 24.* Fontan. tract. de pact. nupt. *claus. 4. quæst. 9. num. 32. & 35. part. 1.* Quare ius irreuocabilitatis liberis tantum illius matrimonij quæsitum est, ex adductis supra.

Et licet respectu eorum sit causa onerosa, respectu verò transuersalium institutio maioratus est causa merè

lucratiua, prout in simili dicitur quod promissio dotis respectu mariti continet causam onerosam, tamen respectu filij nuptei traditæ cõinet causam lucratiuam. l. ex promissione. ff. de act. & de obligat. l. fin. §. si à socero, versiculo ac si neuter. ff. que in fraud. cred. Idque alia ratione confirmatur, nempe si maioratus quo ad transuersales irreuocabilis efficeretur, sequeretur exinde quod deficiente filio absque liberis pater in fauorem vxoris, vel alterius de huiusmodi bonis testari non possit, quod esset satis durum, & contra naturam pacti matrimonialis, quod in pacificetium odium retorqueri non debet. Boer. *decisione 204. num. 14. ad fin. versiculi*, & hoc probant DD. & hanc sententiam in iudicando & consulendo tenendam duximus semper.

Num. 76.

Adde Castill. *tom. 5. cap. 80. num. 8.* Ioan. Gut. in cap. *quammis pactum*, in princip. num. 38. & alijs comprobat P. Thom. Sanch. tract. de matrim. lib. 1. *dispositio 6. ex num. 11.* quos refer Fontan. tract. de pact. nupt. *claus. 4. gloss. 8. parte 2. ex n. 23.* Et post eos Francisc. Molin. lib. 3. *de rit. nupt. quæst. 8. n. 25. & 26.* & pro hac sententia est textus & glossa in l. Gallus. ff. de pignorat. act. & in l. quidam ex parte. ff. de emet. l. 15. in l. sponsalibus, ff. de sponsalibus. in qua quæstione semper tenendum & asseuerandum duximus quod donatarij præsentia cum eius taciturnitate, inducit veram acceptionem, nec expressa alia acceptatio desideratur, & ita obtentum vidimus, quæ præsentia, nisi verè & realiter probeatur, aliàs non præsumitur. Paul. in l. Titia, §. idem respond. per illum textum ff. de verborum obligat. vbi Iason num. 6. & in l. 2. C. de stat. & imagin. vbi notat Bald. Greg. in l. 4. tit. 4. *partita 5. gloss. 1. in principio.* Monte hic post multorum resolutionem

nem *lib. 6. presumt. 18. num. 1.* vbi pro regula ponit præsentiam non præsumi. Nam si præsumeretur, frustra dubitaretur an acceptio esset necessaria nec ne, cum semper acceptata esset, si præsentia præsumeretur; & an præsumatur acceptio? vide Gratian. *lib. 2. deceptat. forens. cap. 318. num. 34. & 35.* Et an præsumatur ex sola scientia donatarii, Petr. *Surd. decis. 112. num. 5.* Quid si possideant bona in donatione comprehensa, an ex hoc ducatur præsumptio acceptationis, vide *Imperator, §. cum viro ff. de legat. 2. Socin. iun. conf. 122. lib. 1. & conf. 67. lib. 3. Bald. in l. neque ambigi, per textum ibi, C. de donat. Afflict. decis. 275. numer. 8. & decis. 393. numero 8.* Thesaur. *decis. 40. num. 12. versic. Senatus totus*, qui omnes tenent acceptationem præsumi, quorum sententiam probamus, quia possessio subsecuta intelligitur semper ex titulo præambulo donationis, ex gloss. in *l. quadam mulier, ff. de rei vindicatione*, Auend. *de exequend. mand. lib. 2. cap. 1. num. 5. versic. incipienti.* Aym. Crauett. *consilio 231. num. 11. Menoch. lib. 2. presumpt. 74. num. 12. Mier. 1. parte cap. 36. num. 9.* Ioan. Bapt. Pontan. *de speciis, cap. 15. numer. 144. tom. 4.* quod ad irrevocabilitatem donationis sufficit, ex adduct. à Mier. *vbi supra num. 4.*

In versiculo, *hec autem acceptio*. Pro hac sententia vide Thesaur. *decis. 70. num. 9.* P. Thom. Sanch. *lib. 1. de matrim. disputatione 6. num. 5.* Iacob. Canz. *variatarum cap. 8. tit. de donat. num. 15.*

Num. 77.

SECURè id ipsum resolvimus cum Gutier. in *cap. quamvis pactum*, in princip. num. 57. P. Molin. *disputat. 264. versic. iuxta hactenus*, Fontan. *tract. de pact. nups. part. 1. claus. 4. gloss. 8. numer. 6. & 7.*

Versiculo similiter etiam Castill. *tom. 5.*

cap. 96. num. 46. His adde Velazq. de Auend. in *d. l. 44. Tauri gloss. 19. per totam*, Ioann. Gutier. *vbi supra*, & refert decisum Thesaur. *dicta decisione 70. numero 9.* refert & sequitur P. Thomas Sanchez *lib. 1. de matrim. dicta disputatione 6. num. 6.* & post eum Fontan. *tract. de pact. nups. dict. claus. 4. & gloss. 8. num. 5.* cum adductis à Morquech *tract. de denis. bonorum cap. 6. lib. 2. num. 47.*

Num. 78. & 79.

HIS adde P. Molin. *de iust. & iure tom. 3. tract. 2. disput. 587. numero 2.* Mier. *de maiorat. 1. parte questione 38. per tot. vbi ex num. 1.* subdit quod cum prædicta clausula sit apposita in fauorem impetrantis, huic renuntiari iure permittente potest, ex *l. si iudex circumuenio, ff. de minor. l. si quis in conscribendo, C. de pactis*, & in specie Auendan. in *dict. l. 44. Tauri gloss. 19. num. 2.* P. Molin. *vbi supra*, Monet. *tract. de commut. vole. volunt. & de rogatione fidei. cap. 6. numero 424.*

Et hinc est, quod si quis renuntiat facultati Regiæ quam habebat, ad reuocandum maioratum, si facultas idem continebat, quoad irrevocabilitatem, quod lex 44. Tauri censetur etiam legi renuntiale, Mier. *vbi supra num. 4. vbi à num. 21.* & idem econtra si renuntiat *l. 44. Tauri* quoad irrevocabilitatem, censetur etiam renuntiata facultas Regia, Mier. *vbi supra numero 25. & 33.*

His superaddendū censemus, quod pactum de non reuocando, idem operatur, quod renuntiatio expressa facultatis quoad effectum non reuocandi, Ioan. Gutier. *lib. 2. pract. quest. 77. in fine, versiculo ad verò procedens*, aliàs repugnantiam contineret. nam cum sit quid incompatible maioratus reuocari posse virtute facultatis Regiæ, & non posse ratione pacti de non reuo-

M m 2 cando,

tando, succedit regula, quòd inter incompatibilia positio vnius inducit renuntiationem alterius, *l. similiter, §. fin. ff. de eo quod met. caus. l. hac verba, ff. de verbor. signif. l. si cui legatum, ff. de condit. & demonstrat. cum aliis relatis à Val. def. in addit. ad Roderic. Xuar. ampliatione 10. num. 48. in fine, Menoch. consil. 196. num. 20. versic. vndecimo, & ibi tota clauis reuocationis pendet ex coniectura ac voluntate disponentis, secundum Gut. vt supra num. 1. & per pactum de non reuocando voluntas expressè colligitur, cuius questionis exemplum erit in testamento habente clausulam derogatoriam, quod non reuocatur nisi de prædicta clausula specialis mētio fiat, vt infra hoc eodem lib. cap. 3. num. 30. & 33. vbi ostensum erit.*

Num. 80.

Prosequitur P. Molin. *dist. questione 587. num. 4.*

Num. 81.

Disputat D. Ioan. del Castill. lib. 4. cap. 35. à n. 32. & auctoris distinctio semper mihi vera visa fuit, & receptior ac practicabilior, quam sequuntur Francisc. Molin. *tractat. de rit. nupt. lib. 3. questione 2. numer. 82.* & licet per transennam, Fontan. *tractat. de pasc. nupt. claus. 4. gloss. 5. num. 85.* verum in hac specie non fit reuocatio in vim *dist. l. si unquam*, sed in vim legis *si totas, c. de inoffic. donat. vt per Molin. dist. quest. 2. numero 83.*

Num. 82.

Idem agnoscunt P. Molin. *de quo proxime numero 6. Angul. in l. 5. titulo de las meyoras gloss. 4. & in l. 7. titulo 6. gloss. 4. n. 1. in princ. Mier. 1. parte quest. 24. numero 35. Velazq. de Auend. in l. 2. 1. Taur. gloss.*

1. n. 15. Azeued. in l. 1. titulo 6. lib. 5. recopil. num. 34.

Num. 83.

His adde Matienz. *in dist. l. 7. titulo 6. gloss. 2. numero 8. Azeued. ibi numero 1. Angul. gloss. 5. Ioannes Gut. lib. 2. pract. quest. 67.*

Num. 84.

Hic explanatum est, quòd si vir & vxor maioratum condiderunt, etiam de bonis communibus, superstitem proculdubio posse illum quo ad suam partem, altero defuncto, reuocare, quia duo primogenia sunt, quamuis vna videatur esse dispositio, sic post auct. recensent Mier. *1. parte de maiorat. questione 23. numero 2. Ioannes Gutier. in cap. quamuis pactum, in principio. ff. de pact. in 6. Burg. de Paz consil. 1. numero 24. Azeued. in l. 1. numero 23. titulo 6. lib. 5. recopil. D. Ioan. del Castill. tom. 2. contron. cap. 18. & tom. 5. cap. 67. numer. 28. versiculo ego verò, & cap. 89. numer. 117. Hieron. Zcuall. questione 3 to. numero 8. Francisc. Molin. tract. de rit. nupt. lib. 3. quest. 6. ex numer. 8. & duo testamenta, l. falsa 31. §. final. ff. de condit. & demonstrat. l. si cui fundus, eodem. Et ideo alter potest ad libitum reuocare. Iul. Clar. §. testamentum, question. 60. Boët. Pechius tract. de testam. coniug. lib. 1. cap. 17. Bell. consil. 85. numer. 5. Ioannes Gutier. consil. 2. numer. 6. P. Molin. d. disputatione 587. numer. final.*

Hæc auctoris conclusio, in fori praxi communiter recepta, ampliatur.

Primò, etiam si maioratus regia facultate institutus sit. Palac. Rub. *in questione maioratus, quest. 999. Burg. de Paz iun. quest. 1. numer. 13. & consil. 4. n. 3. Ioannes Gutier. d. consil. 2. numero 7.* Et ratio est, quia talis institutio maioratus vim habet supremi iudicis, vt ostensum est lib. 2. cap. 10. numero 13. & cum

cum ultimæ voluntatis natura mutabilis sit, auctoritate Principis non potest effici irrevocabilis, ex auct. *suprà* num. 2. quod tenet in specie Francisc. Molin. de quo proxime num. 11.

Ampliat secundò, etiamsi ab utroque cõiuge dictum sit quòd vnum tantum maioratum instituunt. Boët. *decisione* 176. *num.* 2. Gam. *decisione* 351. *num.* 1. Aluarad. *tratt. de coniect. ment. de famel. lib. 2. cap. 3. num.* 4. Gutier. *diñ. consil. 2. numero* 7. Zeuall. *diñ. questione* 310. & de modo & forma succedendi D. Ioan. del Castill. *tom. 5. controu. cap.* 67. vbi ex numero 27. quid in capellaniis & annuuerfariis à viro & vxore iure maioratus relictis.

Idque postea ab auctore taxatur in *versiculo* sed hoc limitari, de qua re optimè per Anton. Fab. *lib. 3. de error. prag. de cade* 51. *errore* 4. 5. 6. Mier. 1. *parte questione* 23. *numero* 4. cui superaddendum censemus, quòd *diñ. nec frater, hic* præcitata, loquitur in sorore donante, quæ fratris donationem causa mortis factam, quoad bona ipsiusmet fratris, non potest reuocare, vt explicat Iacob. Cuiac. *lib. 20. obseru. cap.* 6. & procedit in donatione rei particularis, & *diñ. §. in venditionis*, in legato rei particularis, secus verò obseruari oporteret si quoad omnia bona consensum præstitisset, cum in arbitrium alterius non potest testamentum conferri. Roderic. Xuar. qui sic perpendit, *limitatione* 5. *numero* 13. in fine, vbi cogitandum relinquit, quod resolutiue tenent Philipp. Corn. *consilio* 159. *lib. 4. Sim. de Præ. de interpretatione ultim. volunt. lib. 2. in primo dubio solutione* 3. *numero* 4. folio nobis 133. ideoque si vxor consensum præstitisset vt possit de bonis ipsius vxoris testari, ipsius morte voluntas quoad bona ipsius mariti tantum confirmatur, aliter sibi adimeret facultatem testandi, ex adductis ab auctore *suprà* *lib. 2. cap. 10 per tot.*

In *versiculo* vtrum autem, vide Parlad. *vlum. parte quest.* 7.

CAPVT III.

Num. 1.

Is addit P. Molin. *tratt. 2. de iust. & iure dispositione* 649. ex numero 1. D. Ioan. del Castill. *tom. 5. cap. 67. num.* 57. Carol. de Tapia *decisione* 20. *per tot.*

Num. 2.

Prosequitur P. Molin. de quo proxime, de qua re vide Giurb. *decisione* 31. ex numero 4. Carol. de Tap. *diñ. decisione* 20. Auendan. *tractat. de cens. cap.* 62. *numero* 9.

Num. 3. & 4.

Concludit auct. *hic* numero 3. *versiculo* ceterum, quòd dotis constitutio nõ est iusta ac publica causa, ad bona maioratus alienanda, prout latius *infra* cap. 6. explanatum erit, quem sequitur P. Molin. *vbi supra* ex numero 3. deinde reddit ratione, ac subdit quòd etsi publica utilitas in constitutione dotium versetur, hæc causa sufficiens non est, cum alteri causæ publicæ contraria sit, quæ in perpetuitate & conseruatione rerum maioratus publicè versatur, in quo casu confunduntur vtriusque causæ privilegia, & privilegiis duobus contrariis concurrentibus attenditur illud, in quo de damno vitando agitur, ex adductis à Couarr. *præf. cap. 6. numero* 4. Tiraquel. *de privileg. præ caus. privileg.* 26. *numero* 4. cum duobus sequentibus. Dec. in cap. in *presentia*, *num.* 171. de *probat.* Azeved. in l. 2. *titulo* 10. ex numero 240. *lib. 8. recopilat.* & in l. 10. ex *num.* 11. usque ad 22. *titulo* 3. *lib. 5. recopilat.*

Mm 3 Gut.

Gut. lib. 2. *pract. quest.* 113. num. 10. Horat. Mandol. *de communicatione privileg.* quest. 10. per totam, Cald. Pereir. in l. *si curatorem, verbo lesus ex num.* 169. C. de integ. res. Alex. Tentazinq. *variarum lib.* 1. tit. de *rescriptis* & privileg. *resolucione* 1. & 2. Ioan. Zeph. *conf.* 7. num. 16. & 17. lib. 1. Surd. in *conf.* 335. num. 70. lib. 3. D. Ioan. del Castill. lib. 3. *controu.* cap. 16. num. fin. & in Ecclesia qui cum alia Ecclesia certat, Valenz. Velazq. *conf.* 38. num. 87. cum *sequentibus*, vbi numer. 90. reddit decidendi rationem, & *conf.* 71. num. 49. vbi refert & sequitur D. Donel. lib. 21. *comment. cap.* 12. P. Suarez *tract. de legibus lib.* 8. cap. 23. ex num. 2. & de sententia pro minore contra maiorem, Mastrill. *decisione* 44. per tot. tom. 1.

Tandem in *versic. imò si bona*, inter alia concludit quòd esset absurdum dicere quòd pro Ecclesie constructione possunt bona maioratus alienari, de quo vide P. Molin. *vbi supra*.

Quid si ad publicum ædificium, quod multum reipublice spirituali, vel temporali, commodo, vel ornatui referat, necessum sit euertere domus aliquas, quæ ad maioratum spectent, eritne hæc legitima ac publica causa ad destructionem earum, non solum consentiente possessore maioratus, verum etiam eo renitente & invito. Hæc questio utilis est ac in fori praxi quotidiana, in qua contrariæ sunt Doctorem opiniones.

Prima opinio est affirmatiua, quam tenent Francisc. Marc. *decis.* 534. num. 3. Vincent. de Franch. *decis.* 123. num. 3. & fuit decisum pro Patribus Societatis Iesu, prout refert D. Francisc. de Leon *decis.* 90. & prosequitur P. Molin. *d. tract. disput.* 649. ex num. 1. vbi præstito æquali cambio id concedit, pro quorum sententia facit l. *si quis sepulchrum*, ff. de relig. & *sumpt. funer.*

Secunda verò opinio est negatiua,

quam sequitur Rota per Farinac. *decis.* 372. num. 4. parte 1. tom. 2. in nouissimis; vbi fuit decisum contra Moniales Sanctæ Catharinæ de Sena, egentes quadam domo pro ampliacione Monasterij, quod iterum tentum fuit in eadem Rota per eundem Farinac. *decis.* 676. quas Rotæ decisiones sequitur Fontan. *tract. de pact. nupt. claus.* 3. gloss. 1. parte 3. num. 120.

Nos verò hanc vltimam opinionem libenter amplectimur, inquam proclivior est auct. in præsent, càmque in iudicando & consulendo tenendam esse censemus; maximè quidem si domus, de qua contenditur, palatium, vel antiqua habitatio alicuius veteris, ac nobilis familie est, quæ si alienaretur, maximum damnum circa splendorem eius, vel decorem esset passura, quia huiusmodi antiquæ habitationes multum conferunt ad honorem & splendorem familiarum, ex Garcia, & Otalora, quos refert Farinac. *dict. decisione* 372. num. 4. P. Molin. *d. disput.* 649. num. 4. *prope finem*. neque pro contraria opinione constringit d. l. *si quis domum*, quia exorbitans est, & habet in contrarium l. *nec emere*, C. de iure delib. & l. *in votum*, l. *indultum*, C. de contrab. emp. Deinde, quia ut locum habeat, tria desiderantur; videlicet primum, necessitas Monasterij; secundò, contiguitas domus ipsi Monasterio; tertio, quòd ex tali venditione non sequatur maximum detrimentum, ut referunt auctores pro hac sententia *suprà* adducti.

Num. 5.

Vide P. Molin. *dict. disput.* 649. num. 3. in fine, D. Ioann. del Castill. lib. 3. *controu.* cap. 28. Auend. *de censibus* cap. 63. Mier. 4. parte de maiorat. *quest.* 1. ex numer. 139. & *suprà* à nostris in loco hic præcitato comprobatum est quibus adde Reduan. *tract. de alienatione rerum* Eccle

ecclesiast. in rebus Ecclesia vacante, num. 26. Rudolphin. in cap. sine exceptione 12. questione 2. & questione 32. tenentes quod in alienatione temporali minor solemnitas desideratur.

Num. 6.

DE bono cambio diximus *sup. lib. 3. cap. 3. num. 20.* & quod auctor resoluit in presenti versiculo *quammis autem, communis praxis abseruat, de quo per molin. Theolog. d. disputatione 649. num. 2. versiculo Altero vero.* Carol. de Tapia *decisione 20. num. 30.* & ita facultates ut plurimum de stilo Regiæ Cameræ expediuntur, & repetit auctor *infra, cap. 7. numer. 16. versic. aut res.* vbi optimum hoc esse consilium subiungit.

Num. 7. usque ad 18.

FVSUS pertractat auctor, an Princeps possit suum privilegium reuocare? & *usque ad num. 11.* partem affirmatiuam comprobat, & deinde pluribus fundamentis concludit minimè id Principi licere, de qua re vide *Mier. 4. parte quest. 6. per totam. Gutier. lib. 3. pract. questione 76. Matienz in l. 6. tit. 10. lib. 5. recap. gloss. 6. num. 6. Barbol. in l. 1. ff. solut. matrim. 1. parte num. 7. Menoch. conf. 331. num. 85. & 89. P. Thom. Sanchez tract. de matrim. lib. 8. disputatione 82. D. Ioann. del Castill. tom. 5. controu. cap. 151. ex num. 8. P. Suarez de legibus lib. 8. quest. 27. Et quid si tale privilegium transit in naturam contractus, veluti quia ob seruitia concessum est, vide Paul. de Castro *consilio 317. lib. 1. num. 5. Decian. consilio 51. numer. 25. 26. & 27. volum. 3. Menoch. consilio 156. numer. 33. volum. 3. Carol. Vandel. consil. 22. numero 36. volum. 1. Caccialupus in repetitione legis omnes populi, numero 181. ff. de iust. & iurc. Anton. Petr. de potestate Principis**

*cap. 32. dubitatione 2. principali, numero 56. usque ad 104. Lancelot. Gallia consilio 44. numero 35. usque ad 39. folio 23. Alciat. conf. 3. lib. 4. folio mihi 370. numero 4. usque ad 8. Laurent. Siluan. consilio 66. num. 17. Carol. de Tapia in l. final. de consil. Principis 2. parte cap. 11. num. 6. Georgius Acacius de privilegiis lib. 3. cap. 8. num. 1. & auctor *infra num. 27.* & quid de modificatione priuilegij, vel concessionis Principis, vide auctorem *infra num. 17. Fontan. tract. de pact. nupt. clausula 4. gloss. 5. num. 21. Caued. decis. 19. per totam, parte 2. & decis. 75. num. 10.* vbi de reuocatione donationis, de qua re latius per D. Ioann. del Castill. *tom. 5. cap. 89. num. 93. Valenz. Velazq. conf. 99. per totum.* vbi de reuocatione gratiarum urgente causa necessitatis, quem in eadem specie refert Scipion. Rouit. *conf. vlt. per totum vol. 1.* & quando possit interpretari facultatem non concessam ad iustificandum maiorum, *Mier. 1. parte quest. 44. Castill. tom. 5. cap. vlt. numero 12.* & auctoris sententia, de qua *hic num. 15. cum pluribus seqq. in praxi recepta est.* Ac in Hispanorum primogeniis dubio procul verissima, potissimum ea ratione, quam assignat auctor *num. 23. & 24. & supra lib. 2. cap. 2. num. 7.* Sicut enim Principi maiorum, legum Regiarum ministerio institutum, derogare ac mutare non est permissum, ita etiam non licebit Principi maiorum Regia facultate institutum reuocare, ut per Molin. Theol. *tom. 1. tract. 2. disput. 174. vers. sexta conclusio, Matienz. in l. 7. tit. 7. lib. 5. recapil. gloss. 5. num. 4. Aluarad. tract. de consuet. ment. defunct. lib. 2. cap. 4. num. 66.* cum adductis ab auctore *lib. 1. cap. 8. num. 31.* & in specie refert auctorem & sequitur Scipio Rouit. in *pragmatic. Regni, rubrica de reuocatione gratiarum ex num. 1. saltem ex num. 28. & 29.* vbi distinguit inter reuocationem re integra, vel non integra factam, de quo in presenti*

num.

280 Additiones ad Molinam

num. 25. Et licet latè in Couarr. *lib. 3. variarum cap. 6. in principio*, olim contrarium tenuit, postea verò, re maturius perpenſa in ſecunda editione Salmaticæ anno 1574. & in cæteris recentioribus, ſibi contrarius hanc partem cõſtanter defendit, quo errore lapſus Buig. de Paz ab auctore citatus dicto *num. 10.* ſequutus fuit Couarruiam, non in vltima hac editione, ſed in priori perfectum.

Num. 13.

GVtier. *lib. 3. quæſtion. 75. numer. 4. tom. 2. Narbon. lib. 10. quæſt. 3. lib. 1. tit. 6. numer. 12. & 13.*

Num. 14.

CAſtill. *cap. 151. num. 8.*

Num. 28.

HIs adde P. Molin. *diſputatione 650. ex numer. 1. & 2. Mier. traſt. de maiorat. 4. parte quæſtione 1. illatione 1. num. 139. cum ſequentibus*, Auend. qui optimè explicat, *traſt. de cenſibus cap. 62. num. 12.*

Num. 29. uſque ad 36.

VIdè auctores ſuprà citatos, & de clauſula derogatoria latius per Monet. *de commutatione vltim. volunt. cap. 5. num. 9. Mier. 4. parte quæſt. 9. Mart. traſt. de ſucceſſione legal. titulo 2. part. 4. quæſt. 4. articulo 7. per totum*, & iuxta adducta in præſenti *num. 32.* Adde Auend. *numero 12. Rot. per Ludouif. deciſione 150. vbi addit. Mier. 4. part. quæſt. 1. limitatione 1. num. 144.*

Num. 36. 37. & 38.

Proſequitur Mier. *de quo proximè*, & explicat P. Molin. *num. 5. per totum.*

Num. 39.

Refert & ſequitur P. Molin. *diſt. numero 5. de quo ſuprà*, & in facultate impetrata ab vxore de conſenſu poſſeſſoris maioratus, tenet Auendan. *diſt. cap. 62. num. 3.*

Num. 40. uſque ad 44.

DE hac ſeptima conſuſione actû eſt latius ſuprà in loco hîc præcitato.

Num. 44. & 45.

Idem colligunt P. Molin. *de quo ſuprà numer. 5. Put. deciſione 252. lib. 2.*

Num. 46.

HIs adde P. Molin. *diſt. num. 5. Mier. 4. parte quæſtione 11. ex numero 51.*

Num. 47.

ID auct. probare intendit iuxta ea, Iquæ Afflictus & reliqui in Regio aſſenſu adducunt, rectè equidem, cum de feudo ad maioratum procedat argumentum, ex adductis ſuprà *lib. 1. cap. 7. ex numer. 2.* & in ſpecie id agnoſcunt P. Molin. *diſt. diſputatione 650. numer. 6. Caſſador. deciſione 10. numero 2. in princip. de præbend. qui loquitur in gratia Apoſtolica*, Andr. Molfes. *ad conſuetudin. Neap. parte 7. quæſtione 15. numero 12. Flamin. Paris de reſignatione benefic. lib. 8. quæſtione 2. numero 7.* & fuit deciſum in Rota (vbi conſtabat de amiſſione literarum per teſtes) *deciſione 471. vbi addit. in recollet. per Ludouif. & vide etiam quæ diximus ſuprà diſt. lib. 2. cap. 7. hic præcitato.*

Num. 48.

ADde P. Thom. Sanchez *traſt. de matrim. cap. 5. numero 12. Ioann. Francilc.*

cisc. de Pont. *decisione* 8. per totam. P. Molin. *vbi sup. num. 7.* Gratian. *tom. 3. cap. 514. num. 17. versiculo imò quamuis.* Vnum tamen in hac parte adnotandum censemur, quòd factò contractu per feudatarium, saluo regio assensu, si reuocat ipse feudatarius contractum ante assensum, non valet, si postea concedatur, etiam cum clausula, *Non obstante*, reuocatur. Intrigl. *de feud. cent. 2. articulo 6. numer. 132. fol. 181.* Marin. Frecc. *de subfeud. lib. 2. quest. 30. num. 8. folio nobis 219.* Pont. *consilio 36. numero 1. & 2.*

Et in venditione facta rerum maioratus cum pacto de retrouendèdo saluo Regio assensu, Camerac. *in cap. imperiali, centuria 59. numero 3.* Ioan. Francisc. de Pont. *consilio 10. numero 11. & 12.* Vincent. de Franch. *decisione 105. numer. 7.*

Num. 49.

In specie sic concludit P. Molin. *de quo proxime, numero fin. de qua re scripserunt, Menoch. consilio 201. numero 67.* Stephan Gratian. *lib. 3. discept. forens. cap. 584. numero 11.* Iacob. Canz. *lib. 3. cap. 3. numero 270.* Petr. Surd. *consilio 419. numero 29. & iuxta magis communem & receptam sententiã priuilegium ex nõ usu decennij amittitur, quia hoc tempus inducit augmentum tacitæ ac præsumptæ renuntiationis, ex Felin. consilio 1. numero 22. vbi de communi testatur, & ampliatur non solum in eo quod competit alicui ex priuilegio, sed etiam ex facultate competente virtute alicuius contractus, & in puncto optimè per Suar. *tract. de legibus cap. 34. titulo an per non usum priuileg. amit. saltem num. 19.* Quod ampliatur, etiam si in aliquibus possessor maioratus vfus est intra decennium, quia in cæteris non perpetuatur facultas, ex traditis à Bald. *in cap. plerumque numer. 8. versic. sed pone, de re scriptis.**

Ceterum contrarium tenet & verius Regens Valenzuela *consil. 71. num. 51. & consil. 94. ex num. 34.*

C A P V T I V.

Num. 1. vsque ad 12.

Astill. *tom. 5. cap. 65. numer. 3. versic. sed & secundo.* Plura recensent Fular. *de subfeud. questione 530. per totam.* Perez de Lara *tract. de annuvers. & capellan. cap. 28. num. 26.* Mier. 4. *parte de maiorat. questione 1. illatione 1. n. 4. & 12.* Menoch. *consil. 1199. num. 4.*

Num. 9.

Mier. 1. *parte questione 11. numer. 9.* Peralt. *in rubrica de heredibus instit. numer. 146. versiculo quare ratione probas per septem fundamenta.* Decian. *resp. 51. n. 33. lib. 1.*

Num. 12.

His adde auctores de quibus *suprà*, præsertim Mier. *d. num. 12.* P. Molin. *tract. 2. de iust. & iure, disputatione 649. num. 4. & latius disputatione 149. ex num. 4. & in bonis Regiæ coronæ Mier. vbi sup. numer. 15. & 17.* D. Ioann. Franc. de Castillo *deces. 18. num. 14.*

Num. 13. & 14.

Vide P. Molin. *vbi sup. & dicemus in fin. ex num. 15.*

Num. 15. vsque ad 20.

Pro Gregorio hîc præcitato, videndus est Mier. *vbi suprà numer. 41. asseuerans, sic de facto habuisse.* Nos verò auctoris sententiã, de qua in præsentibus *num. 19.* actum est, libenter probamus,

N n mus,

mus, & Gregorij etiam, qui si rectè in-
tuetur, aliter non sentit, vt refert &
affirmat P. Molin. *tractat. 2. disputatione*
649. in fine, & id inferri potest ex l. *que*
conditio. §. final. ff. de condit. & demonstrat.
§. si quis in nomine, authent. de Ecclesiast. ti-
titul. gloss. verbo domicilium. Sanè fateri
oportet, si aliter res conseruari non
possit, subrogationem, ac cum alia pec-
mutationem iustam esse, & præsum-
ptam ex voluntate tacita instituentis
maioratum, secundùm Mier. *ubi supra*
num. 31. & pro hac sententia expendi
possunt l. *penult. ff. de operibus publicis. l. le-*
gatum. ff. de administratione rerum ad ciuit.
pertinent. l. liberto. §. Lucius. ff. de annis le-
gat. l. legatum. ff. de usufructu legat. cap. nos
quidem, de testament. & quæ referunt cir-
cæ commutationem vltimarum vo-
luntatum, Ioann. Petr. Monet. de com-
muatione cap. 5. versiculo quero septimò. nu-
mer. 108. Barbof. de Episcop. 4. parte alle-
gatione 83. num. 12. Riccius decisione 1270.
in collect. decis.

Num. 20. vsque ad 24.

Disputat auctor, an si res maiora-
tus regia facultate vendatur, mō-
dō emptor id sciuit quod in facultate
ei iniunctum est, securus sit, esto præ-
tium in re alia consumatur? & *num. 20.*
& 21. aliquibus comprobat, empto-
rem teneri, & curare debere, vt ex ea
pecunia id fiat, ob quod ea facultas
fuit concessa, de qua re vide Grego-
rium in l. 63. gloss. 4. num. 8. part. 3. Couarr.
lib. 2. *variarum cap. 27.* Auend. *tract. de cen-*
sib. cap. 64. per totum, Stephan. Gratian.
disceptat. forens. cap. 45. & 196. numer. 9. &
cap. 555. numer. 8. tandem num. 22. & 23.
contrarium obseruat, tum ex l. fin. &
aliis, ff. de excratoria actione, per quem
textum id tenent P. Molin. de iust. & iu-
re, tract. 2. disputatione 651. ex numer. 1. Petr.
Surd. decis. 156. num. 9. qui auctorem re-
fert. Rota per Ludouil. decis. 511. num. 9.

vbi addit. plura adducit. Ofsic. *decis.*
Pedemont. 171. Auend. & Gregor. de qui-
bus *sup. & in l. 3. gloss. fin. titul. 1. part. 1. Pi-*
nell. in l. 2. part. 2. cap. 4. ex n. 66. 68. 69. &
70. decis. ex n. 200. Cæsar. Manent. *consil.*
17. per tot. cum etiā, quia in regis facul-
tatibus, quæ ad alienāda bona maiora-
tus conceduntur, vt plurimum iniun-
ctum est, ac de stilo & fori praxi ini-
iungi consuevit, vt pecunia apud se-
questrum tradatur, quo vsque ex ea
res alia ematur, quo casu emptor tra-
dendo, & deponendo, tutus & securus
est, quæ sufficit formam à Principe in
facultate præscriptam seruire, ex ad-
ductis à Mier. 4. part. quæst. 26. num. 33. &
similimodo, si solū in facultate con-
cedatur possessori vendere id posse, vt
tale, vel tale quid ex pretio efficiat, se-
curus erit emptor tradendo pretium
illi possessori, multoque magis, si in
præd. facultate exprimat, vt pretium
illi tradatur, quia tunc ipse maioratus
possessor ad recipiendum habet spe-
ciale mandatum, quo dubio procul
securus & tutus est emptor, idque ob-
seruant post auctorem P. Molin. de quo
proximè. Auend. d. cap. 64. numer. 14. &
communis praxis admittit.

Num. 24. vsque ad 30.

Refert & sequitur P. Molin. *d. tract.*
2. disputatione 651. ex num. 1. & quan-
do pretium succedat loco rei, vide la-
tissimè per Barbof. 3. parte rubrica. ff. solut.
matrim. ex num. 73. nouissimè per Ferrer.
tract. de successionē impuber. gloss. 2. num. 97.
cum seqq. Et in feudis, nisi expressè aga-
tur, auctore suppresso, id recenset
Rosent. *de feud. cap. 4. conclusione 8. numer.*
2. vbi addit. subdit quòd regulariter
resemptra ex specie alia, quæ erat in
obligatione, illius loco non succedit,
ex Bald. & aliis, quos refert idem *cap.*
9. memb. 1. conclusione 39. ex numer. 1. saltem
num. 5. & de qua re plures adducit Giur-
ba

ba. decisioe 111. num. 23. & de re permutata cum alia re, fideicommissio subiecta, Vincenc. Fular. de subst. questioe 627. ex num. 1. Regens Sesse decis. 130. num. 14. Cephal. consil. 615. numer. 12. Costa de remed. subsid. remed. 61. num. 12. Menoch. consil. 70. numer. 8. & consil. 213. numer. 15. Morot. consil. 20. num. 8.

Et pro ea distinctione Doctores, videlicet quando pretium prouenit ex causa lucratiua, vel ex causa onerosa, vide l. si cum seruum. ff. si cert. petat. l. mater. C. de rei vendicatione, vbi Bald. numer. 12. Iac. in d. l. si cum seruum, in principio. Cost. de remed. subsid. remed. 61. numer. 30. & remed. 62. num. 7. Farinac. decisioe 681. num. 7. parte 1. in nouissimis, gloss. in l. 1. verbo Primo. ff. de distractione pignori. vbi Bart. Alex. consil. 108. num. 5. lib. 1. Gregor. in l. 27. titulo 13. part. 5. gloss. 1. ad medium, Mantent. consil. 102. numero 6. & 7. Negisan. tract. de pignori. 5. part. memb. 1. numero 48. Vrsil. ad Afflict. decisioe 109. num. 2. & 3. Petr. Surd. decis. 306. num. 4.

Num. 30. 31. & 32.

PRO prima parte huius distinctionis vide P. Molin. de quo proximè, & quæ referunt Bald. in l. quotiens, §. si quis primum, in fine, ff. de hered. instit. & ibi Imol. num. 58. Menoch. consil. 340. numer. 41. & 42. lib. 4. Rota per Farinac. decis. 81. num. 7. parte 1. in nouiss. Morosio respons. 10. ex num. 1. cum pluribus sequentibus, & consil. 84. ex num. 6.

Pro secunda vide P. Molin. vbi supra, & circa adducta num. 32. vide auctores relatos supra num. 24.

Num. 33. & 34.

HIS adde P. Molin. de quo proximè num. 3. Azcued. in l. 6. tit. 7. lib. 5. recopil. num. 6. Regent. Valenz. consil. 69. numer. 262. & 263.

Num. 35.

IDEM agnoscunt Rodriguez de an. uis reddit. lib. 3. quest. 1. & lib. 2. quest. 20. num. 6. Vincenc. de Franch. decis. 60.

Num. 36. & 37.

IN specie vide P. Molin. de quo proximè, Micr. 1. part. quest. 11. Flores de Menalib. 1. & variatum quest. 20. Francisc. Molin. tract. de vis. nupr. lib. 3. quest. 24. num. 61. & quòd censetur subrogata in omnibus suis qualitatibus, Petr. Surd. decis. 208. num. 12. Petegr. art. 44. num. 3. & 30. Caued. decis. 176. Beroi. consil. 110. lib. 1. Valenz. consil. 60. numer. 24. cum seqq. & decis. consil. 69. vbi num. 254. subdit, quòd pro eadem re comperunt remedia possessoria, de quo Fular. decis. quest. 636 num. 2. & n. 255. quòd assumit naturam primordiale eius in cuius locum subrogatur. Et num. 256. quòd subrogatur cum omnibus qualitatibus requisitis, & grauaminibus rei, in cuius locum fit subrogatio, & num. 257. ita ac si ab initio fuisset eiusdem vinculi & maioratus, & num. 258. quòd dicitur eadem, prout illa in cuius locum subrogatur, & num. 259. concludit hoc esse verum. non solum respectu rei, sed personarum habentium ius ad eam, & de subrogato in officio, idem consil. 73. num. 3.

Et hæc regula, scilicet quòd subrogatum sapit & assumit naturam eius in cuius locum subrogatur, fallit quando militat diuersa ratio in subrogato, l. 1. §. si quis autem, ff. de success. edict. Bart. in l. 1. §. hæc actio. ff. si quis i. §. lib. esse insufficiat, n. 1. & versic. aut circa diuersam rem, & plures referens Francisc. Bec. consil. 101. num. 59. lib. 1. D. Francisc. Salgad. tract. de Regia protect. one 1. parte cap. 3. num. 45. Regens Valenz. consil. 63. num. 177. & 178. & in pulchro casu consil. 60. num. 4. Hoc ita verum est, quòd si aliquid specialiter

Nn 2 cialiter

cialiter est dispositum in subrogato, tunc non sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, Bart. in l. 1. §. *hec actio*, num. 1. *versic. item fallit*, ff. *si quis testamento liber esse iuss. fuerit*, Petr. Surd. *consil.* 53. num. 15. & *consil.* 440. num. 51. lib. 3. Gam. *decis.* 223. num. 13. optimè Becius *diff. consil.* 101. numero 59. *versic. præterea*, ubi loquitur in subrogatione vnius feudj in locum alterius.

Num. 38.

ADde P. Molin. *ubi supra* num. 4. in fine, D. Ioan. del Castill. *com. 5. controu. cap. 89. ex num. 83.* Camil. de Curt. *in diuers. iuris feudal. cap. 5. num. 29. folio nobis* 206. *Intrigl. de feud. cent. 2. artic. 6. à numero 157. Rosent. eodem tract. cap. 9. conclus. 39.*

Num. 39. & 40. vsque ad 45.

Vide in contrarium Frecc. *tract. de subfeud. lib. 2. quæst. 29. sub numero 8. vers. facit etiam*, ubi subiungit, quòd Princeps censetur ius suum remisisse, etiam præstito assensu, cum clausula, *iuribus Curia & alienis semper saluis*. Sed auctoris sententia communior & receptior est; ex adductis à Molina Theologo *ubi supra* num. 5. D. Ioan. del Castill. *com. 5. controu. cap. 89. ex numero 119. de qua re videndus est Rosent. tract. de feud. cap. 9. conclus. 18. sub numero 1. lit. A.*

Num. 45.

His adde Mier. 1. *parte quæst. 12. numero 6. & 7.* P. Molin. *diff. disput. 651. num. 6.* Menoch. *conf. 104. num. 45.* Enric. Rosent. *de feud. parte 1. cap. 2. conclusionem 19.*

Num. 46.

Idem agnoscit P. Molin. *ubi supra* num. 6.

Num. 47. vsque ad finem cap.

Prosequitur idem Molin. *d. disput. 651. ex num. 7. & in eadem specie probat Mier. 3. parte quæst. 14. ex numero 29.*

CAPVT V.

Num. 1. vsque ad 5.

IN hac quæstione cum auctore affirmanter est respondendum noua facultate opus non esse, & id tenent P. Molin. *tract. 2. disput. 652 ex num. 1.* Mier. 4. *parte de maiorat. quæst. 3. ex num. 1.* Felician. *tract. de cens. lib. 2. cap. 3. numer. 20. & nouissimè Peres de Lara tract. de vit. homin. cap. 23. ex numero 24.* Flores de Menalib. 2. *uariarum quæst. 21. num. 22.* Idque probatur ex traditis à glossa in l. 3. §. *sed virum*, verbo *inuito patre*, ff. *de min. ubi Bald. Tiraquel. de legibus connub. gloss. 5. ex numero 165. & in feudo Petr. Surd. consil. 30. in fine*, Mier. *ubi supra* numero 7. Herman. Pistor. lib. 2. *quæst. 15. num. 19.* Nouarrus *quæst. 128. num. 3.* Schrader. *de feud. parte 8. cap. 4. quæst. 7. num. 25.* Scipio Rouir. *conf. 21. numero 12.* quorum sententia fortius procedit, ubi ex contractu prædecessorum res hypothecæ subiecta est, Simoncell. *tract. de decret. lib. 2. tit. 5. inspektionem 4. numero 40.* Ratio verò prædictorum est, quia facultate Regia bona libera effecta fuerunt, ex auct. *infra* cap. 9. num. 38. quapropter ad illorum distractionem sine alia solemnitate perueniri potest.

Ampliatur primò hæc conclusio in venditione facta cum pacto de retro-
uendendo,

uendendo, cum assensu Regis. Nam in executione pacti & retroueditione nõ requiritur alius assensus, Marin. Bec. de subfeud. Camil. Barell. alios adducens in *summa decisionum tit. de assensu numero 38.*

Ampliatur secundò in datione in solum, Afflict. *decis. 85. sub numero 10. versic. nec requirebatur.* Idem Frecc. *vbi supra lib. 2. quest. 18.* Rosent. *eodem tract. de feudis cap. 19. num. 7. & 8.* Paul. Atiuan. *confil. 100. ex num. 11.*

Num. 5.

Ibi, sic vidimus pluries. Hoc vniuersalis totius Hispaniæ praxis admittit, si enim facultas ad alienanda bona maioratus pro dotis constitutione, siue restitutione, vtplurimum concedi solum est, ex adductis huc & infra cap. 6. quanto ergo fortius pro census constitutione, cuius constitutio perpetuitati ac conseruationi maioratus minus præiudicialis est, & damnoſa, ex adductis à Gratian. *discept. forens. tom. 1. cap. 43. per totum*, saltim numero 31. vbi sic in specie concludit P. Molin. *de iust. & iure tract. 2. disputatione 652. ex numero 1.* Camerat. *in repetit. cap. imperial. quest. 51. column. 4. versic. ex questionibus*, Nard. *in addit. ad Ifern. in dict. cap. imperialem, sub numero 5. versiculo grauius, in fine*, Ponte *confil. 76. qui numero 15. ait passim ita vidisse iudicatum*, Rosent. *tract. de feud. cap. 9. conclus. 19. numero 3.* Camil. de Cutt. *in diuers. iuris feud. 2. parte cap. 5. ex num. 5.* Andr. Fachin *lib. 7. controuers. cap. 57.* Castil. *de iſione Siciliæ 17. num. 31. & 32.* Philip. Pach. *de patr. potest. 2. parte cap. 7. num. 7.* Felician. *tract. de cens. tom. 2. lib. 3. cap. 5. numero finali.* Miex. *4. parte questione 1. limitatione 2. num. 39. in nona editione.*

Num. 6.

His adde P. Molin. de quo proxime. Theſ. *decisione 43. numero 3. & Fachin. latè lib. 3. controu. cap. 10. Paz confil. 4. num. 28. vbi in Cancellaria Pintiana iudicatum refert Nauarr. in cap. si sanerauerit 1. questione 3. numero 67. & 68. & in consilio Neapolitano idem testatur Franch. decisione 117. & 472. & in Sabaudia senatu Theſaur. vbi supra numero 3. & 4. & iterum decisione 45. & in senatu Sciliar. D. Ioann. Francisc. del Castill. decisione 61. numer. 12. 13. & 25. & in Rota Romana Farinac. *decif. 259. cent. non. Cæſ. Manent. de contract. lib. 1. part. 15. ex num. 9. & ex præfatis auctoribus, & infra referendis apparet, hoc ita verum esse, siue ex pacto & conuentione tempore contractus matrimonio nij interesse, & siuræ dotis debeatur, siue ex postfacto causa retardatæ solutionis petantur, quod probat Lupus tract. de iuris cõmentario 1. §. 4. sub numer. 89.* Et quamuis plerique ex recentioribus teneant, quòd in hac vltima specie non aliter viduæ succuri oportet, quàm si ostenderit, suam interfuisse dotem fuisse solutam, & eo tempore lucrū præ manibus habuisse, vt in solito negotiari probat D. Ioann. del Castill. *lib. 2. controu. cap. 1. ex numero 45.* Tandem secundum magis communem & receptam sententiam, etiamsi vidua non probet habuisse præ manibus lucrandi occasionem retardatæ solutionis dotis, interesse debetur ratione lucri cessantis, & etiam propter frequentes reddituum annuorum venditiones, Barboſ. *in l. 2. in principio, numero 51. ff. solut. matrim. vt per Rodrig. lib. 3. de annis reddit. quest. 7. num. 55. vbi auctorem refert & sequitur, & licet prædictam sententiam periculosa dicat, ex Bolognet. quem citat, ab ea tandem non recedit lib. 8. questione 8. numer. 20. ad fin. & in hanc sententiam procliuor est plures alios
 Na 3 addu**

adducens, Anton. de Amat. *variarum* cap. 49. num. 96. & ita obliuatur in praxi; ceterum iuxta materiam textus in dict. cap. salubriter, hic præcitato, vide Auendan. de cens. cap. 31. numero 9. Flores de Mena in addit. ad G. m. decisione 272. vbi quid in marito circa interesse & vfuras dotis promissæ, & quid in mariti cessionario. Anton. de Amat. vbi proxime numero 83. & quid in viduæ cessionario extraneo, dic quod non gaudet priuilegio vxoris, vt in Aragonia fuit declaratum, teste Regente Sesse decisione 253. numer. 4. 5. & 6. vbi Surd. Barbof. & Grat. allegati, & post eos Cæsar Manent. de contract. lib. 2. part. 15. numer. 81. Ant. Costa consilio 45. numer. 13. Menoch. consil. 703. numero 17. lib. 8 vbi respondet contrariis, & quod allegatur per D. Regentē Sesse decisione 68. & d. decisione 253. in princip. De donatione iuxta obliuantiā illius Regni, non applicatur nuptiali contractui, cuius vigore bona viri hypothecata à cessionario extraneo possideri petuntur, fructibus in sortem principalem nō computandis, quia cessante priuilegio ex mutatione personæ vfura manifesta est. cui non suffragatur statutum quod standum sit chartæ, cum sit contra ius diuinū & naturæ, ex foralibus eiusdē Regni dispositionibus. Et quid in tutore qui non posuit pecunias pupillares ad honestum lucrum, Scacc. tract. de commerc. §. 1. questione 7 parte 2. ampliatione 8. numero 227 cum seqq. & quid si vidua sit diues, Rodriq. vbi supra num. 54. quid de augmento dotis & arrhis, idem v. si. ulō amplia secundo Ponte decis. 30. per totam. Barbof. in l. si constante, in princip. numero 8. ff. solut. matrim. Anton. Gom. in l. 50. Tauri, numer. 51. Guttiert. lib. 2. tract. questione 17. numer. 5. Flores de Mena l. b. 1. v. *variarum* quest. 6. §. 2. numer. 12. Quid in vidua quæ secundo marito nubens, dotem prioris constituit, Rodriq. dict. quest. 7. numer. 56. quid in mi-

nore respectu tutoris, non restituentis bona, Auendan. vbi supra numero 10. & quæ debeant concurrere ad hoc quod dotis retardatæ vsuræ debeantur, vide Paul. in l. 3. ff. de eo quod certo loco. Gratian. disceptatione 244. numer. 13. tom. 2. & disceptatione 700. numero 59. & 60. tom. 4. Mantie. decisione 53. numero 1. & d. cisione 171. num. 4. Rota per Ludouic. decisione 204. n. 17. versicul. quo ad condemnationem, cum seqq. vbi additio, plures Doctores, ac decisiones Rotæ in idem refert. Barbof. in l. 2. in principio. ff. solut. matrim. num. 39. ad finem, versicul. illud, cum pluribus seqq. Et in materia plura alia inuenies apud Riccium in additione ad Franch. decisione 217.

Et ex adductis ab auctore hic inferitur, quod si possessor maioratus vxorem ducturus, impetrauit facultatem à Rege vt possit bona primogenij pro dotis restitutione obligare, hypotheca afficit bona esse quo ad redditus & interesse dotis non solutæ, quam opinionem vti saniores & æquiores secutam fuisse in Camera Imperiali testatur Mynsinger. cent. 1. obseruatione 64. Negusant. de pignor. part. 5. memb. 1. quest. 5. numero 10. & 14. Bursat. consil. 103. num. 11. qui num. 26. testatur ita fuisse iudicatum, & eam tenet Petr. Surd. decisione 240. numer. 16. & in materia maioratus probant Felician. & in feodalibus Rosent. de feudis. cap. 9. conclusione 14. num. 50. Ponte consilio 76. & consilio 77. Nam eo ipso, quo Princeps dedit assensum ad obliganda bona maioratus, dedit facultatem ad soluendum redditus eadem obligatione & ratione eiusdem hypothecæ, absque noua & expresse licentia, vt in specie probat Flores de Mena lib. 2. quest. 21. & deducitur ex traditis à Gratian. tom. 1. cap. 123. à numer. 3. Felician. tract. de cens. tom. 2. lib. 3. cap. 5. numero fin. Rodriq. tract. de reddit. lib. 3. quest. 7. numer. 70. sic in feudo referunt Rosent. cap. 9. conclusione 19. ex num. 1. Ponte consil. 76.

76. à numer. 12. & confilio 77. & id comprobatur in fideiussore doris, qui tenetur marito ad dotis nō solutæ inter esse. Rodriq. *vbi sup. rursus similitur.* Et vbi cumque bona maioratus obligantur, maioratus est ad instar fideiussoris, ut ex auctore *infr. lib. 4. cap. 8. num. .* Et hæc opinio in iudicando & consulendo semper tenenda est, quidquid contrarium referat decisum Mart. *vor. 156.* qua re rentia dicendum est, quòd sicut bona maioratus in casu prædicto pro dotis restitutione possunt alienari, ita etiam possunt pro interesse decurso super dote, ex Peregr. *art. 42. numero 93.* quem refert & sequitur Fufar. *de subst. quest. 531. num. 42. & 48.* de qua re *infr. n. 8.*

Nam hypotheca fauore dotis constituta afficit bona maioratus, etiam quo ad redditus, & interesse ex vi comprehensionis, non per modum extensionis. Simili modo bona mariti sicut sunt obligata pro dote, ita etiam pro alimentis, quia vxori debentur propter dotem. *l. Lucius. ff. qui pot. in pign. hab. vbi Paul. num. 3.*

Cæterum superaddendum censemus, quòd pro interesse dotis non potest census constitui ex proprio motu Pij V. ut probant Rodriq. *de annuis reddit. lib. 1. questione 13. numero 32.* Ludouic. Censius *tract. de censib. part. 1. cap. 3. quest. 1. art. 5. ex numer. 4.* Auend. *de cens. cap. 38. numer. 11.* & maxime, vbi quantitas liquida non est.

Num. 7. & 8.

Prosequitur P. Molin. *dist. disputatione 652. numer. 1.* & alia adducens refert nouissimè Anton. de Amat. *dist. cap. 49. numer. 91.* de quo vide Fab. *lib. 5. Codic. tit. 8. definit. 5. & 11.*

Num. 9.

NVllus ex his quos auctor pro sua opinione adducit præter Romanum, id ipsum probat, ut notat Camill. Borrell. *tract. de magistrat. lib. 1. cap. 1. n. 17. & 18.* vbi in contrarium tenet; sed quidquid is sentiat, auctoris sententia verior & receptior est, ex adductis ab Anton. Fab. *lib. 8. Codicis, titul. 6. de pign. ribus, definitione 11.* vbi in senatu Sabaudia decisum refert, & suppresso auctore sic consuluisse testatur Iacob. Canz. *tom. 3. variarum cap. 13. titul. de iuribus castro- rum num. 365.* vbi rationem decidendi adducit, & fortius hoc procedit in usufructuario, Iacob. Menoch. *conf. 66. ex num. 1.* & ostensum est ab auctore *suprà lib. 1. cap. 25. num. 21.* eo quòd castri iurisdic- tio dicatur esse de fructibus castri, ex Menoch. *vbi suprà,* & sic nil minus quòd ad usufructuarium pertineat, D. Ioan. del Castill. *tract. de usufruct. cap. 86. num. 19.*

Num. 10. usque ad 15.

PRO hac sententia vide Mier. *4. part. quest. 1. limit. strone. num. 138.* vbi ex n. 115. probare contendit, quòd si Princeps habita relatione & informatione utilitatis, ad alienanda bona maioratus facultatem concedat, facta subrogatione cum aliis bonis, quæ expressè Princeps in concessione facultatis expressit, non valebit permutatio facta cū aliis, etiā si sint utiliora maioratui, subdēs formam facultatis ad vnguem seruandā esse, quæ de contractu ad contractum, de tempore ad tempus, de re ad rem, extensionem non recipit, ut hæc compertum est, & ex adductis à Freccia *de subseid. lib. 2. quest. 38. à n. 1. folio 255.* Enric. Ros. *de feud. cap. 9. conclusionem 33. cum seqq.* & hinc est quòd nil agit qui nō seruat formam, siue à Principe, siue à Prætoris positam. nam forma est à Prin

Principe verborum expressio prolata, cui inconsulto eo, nihil addi, vel minui potest, c. 1. §. *profecto*, de lege Corradi, per quem text. scribentes plura decidunt dubia circa res alienari prohibitum, ad hoc quod facultates, & decreta feruntur ad literam, vt per Bart. in l. *sicut*. §. *si pater*. ff. *quibus mod. pign. vel hypoth.* Paul. in l. *quicumque*. §. *fin.* ff. de *inst. actione*, prout forma mandati seruari debet, Rota per Farinac. *decisione* 39. numero 2. *parte 1. in nouiss.* nam forma dariua est de esse rei sicut naturalis, l. *que tamen*. ff. de *recept. arbit.* de qua re vide Prosper. Paserh. *consilio* 117. numero 2. Cæsar. Barz. *decisione* 23. & 26. & adducta ab auct. *infra* num. 39.

Num. 15. vsque ad 30.

His adde Vincent. de Franch. *decif.* 105. num. 5. vbi fuit *decisum*, P. Molin. *dict. disput.* 652. num. 2. *versiculo* Molina *vbi supra*, quorum sententiam praxis admittit, & nos libenter sequimur. Primò, ex regula vulgari, cui licet plus, licet etiam quod est minus, vt in præfenti num. 19. Secundò, quia alienationis verbum etiam hypothecam comprehendit, ex adductis *hic* num. 17. & 18. & à Paulo Cristin. *decif.* Belgica 185 numero 18. tom. 1. licet non econuerso.

Tertiò, ex *dict. l. sicut*, §. *sed si permiserit*, ff. in *quibus caus. pign. vel hypothec.* vbi permisso vno actu alienationis, permittitur etiam omnis alius illi similis, vt per auct. *hic* num. 19. & Fufar. de *substit. quest.* 678. ex num. 25. vbi refert & sequitur, qui num. 28. subdit quòd si concessa sit venditio, à fortiori & permutatio erit concessa, si datio in dotem, etiam pro monasterij ingressu erit concessa, si donatio & legatum erit permittum; reliqua verò prosequitur P. Molin. de quo proxime.

Num. 30. vsque ad 33.

In feudo vide Paul. Cristin. *dict. decis.* 185. num. 18. & in Hispanorum primogeniis P. Molin. *dict. disput.* 652. ex numero 3.

Num. 33. 34. vsque ad 37.

Pro auctoris sententia vide P. Molin. de quo proxime numero 4. Vincent. de Franch. *dict. decis.* 105. Intrigliol. de *feud. cent. 1. artic. 6.* numero 176. & quòd vbi nulla poena esset in causa, Vrsil. ad Afflict. *decif.* 355.

Num. 37. vsque ad finem.

Latè disputat Mier. 4. *parte quest.* 11. *per totum*, & vide Franch. *decif.* 163. num. 7. Intrigl. *dict. centur. 2. art. 6.* à num. 130. P. Molin. *dict. disput.* 652. in fine, & iuxta id quod dicitur de facultate nomine dignitatis concessa, vide Mier. *vbi supra*, & quæ de Prælati alienante, saluo Apostolico assensu, et adunt Vincent. de Franch. de quo proxime, Rota per Ludouic. *decif.* 52. cætera inuenies *suprà* num. 10. Quid de fauore dotis, vide Cæf. de Vrsill. *decif.* Neapolit. 2. Afflict. in *cap. Imperialem*, §. 2. 4. num. 11. de *prohibita feudi alienatione per Federic. Sigism. Lofred. consilio* 31. ex num. 1. Barb. in *rub. ff. solut. matrim.* 4. *parte* num. 41. Camil. de Curt. in *diuersor. iuris feud. cap. 5. num. 88. folio* 223. vbi distinguit, quando quis venit ad feudum vt hæres; quando verò ex pacto & prouidentia, de qua re est textus expressus in l. *si ego*, §. *si res*, ff. de *iure dot.*

CAPVT VI.

Num. 1.

ATIVS *suprà* notatum est in dict. cap. 10. hic præcitato, & hinc infertur quòd alienationis prohibitio non comprehendit ea, quæ ex necessitate fit, ex adductis à D. Ioann. del Castill. *tom. 5. controu. cap. 113. saltim ex num. 3. Mier. 4. parte quest. 1. limitatione 2. per tot.* Vincent. Fular. *de subdit. questione 531. ex num. 129. & notissimè Cauale. p. 2. num. 263. & 264. & in rebus maioratus ita permissa est alienatio, si bona libera deficiant, ut infrà num. 15. & 19. & cap. 7. per totum.*

Num. 2.

HIS adde D. Francisc. de Leon *decifion. 140. num. 11. tom. 2. qui de communi testatur.* Vincent. Fular. *de subdit. quest. 531. ex num. 129. qui refert decifum, & quest. 533. per totam; & in arrhis vide Barbof. in l. 1. 4. parte ff. solut. matrim. numer. 15. Mart. de successione legali tom. 2. 4. parte questione 21. art. 10. num. 49. vbi pro negatiua, & in dotis augmento.* Idem Fular. *de quo suprà, questione 532. & num. 35.*

Num. 3. & 4.

CASTILL. *tom. 5. cap. 161. num. 39. versic. hactenus, Peregrin. tract. de fideicom. quest. 8. numer. 409. Stortia de fideicom. quest. 38. art. 1. numer. 10. Intrigl. de subdit. cent. 3. questione 73. num. 322. Marius Mut. decif. Sicilie 83. num. 23. Fular. tract. de subdit. quest. 586. in fine, Iacob. Canz. lib. 1. variarum cap. 9. num. 98. Hieron. Gabr. conf. 119. num. 52. versic. secundus etiam forus, vbi loquitur de simili foro Regni Valencix, idque prosequitur*

Giurba *ad consuetud. Mesan. cap. 15. gloss. 7. numer. 7. Mart. tom. 2. de success. legali, & reperit auct. infrà numero 6. & numer. 19. vbi inuenies quomodo conclusio prædicta in praxi recepta sit.*

Num. 4. & 5.

PROsequitur P. Molin. *vbi proximè, & id tenent Ponte decif. 39. Vincent. Fular. de subdit. quest. 531. num. 7. vbi subdit hanc opinionem vidisse in praxi seruari.*

Num. 6.

DIXIMUS *suprà* num. 3.

Num. 7.

QUOD prædicta authentica *res que,* locum habeat etiam in dotis restitutione, post auct. tenent Menoch. *lib. 4. presumptione 190. P. Molin. vbi suprà num. 2. Strehan. Gratian. lib. 1. discept. cap. 331. Giurb. ad consuetud. Mesan. cap. 13. gloss. 1. parte 1. Vincent. Fular. de subdit. quest. 532. vbi larè, subdens temerarium esse ab hac opinione recedere tam in iudicando, quàm in consulendo; quid in dote confessa, idem vbi suprà num. 24.*

Num. 8.

PROsequitur P. Molin. *vbi suprà, versiculo Bartolus, & communis, & idem tenent Menoch. presumptione 191. lib. 4. num. 7. Vincent. Fular. vbi suprà, quest. 586. num. 3. videndus ex num. 1. & vide infrà num. 16. & 25. cum adductis à Mier. 4. parte quest. 28. numero 6.*

Limitatur primò, quando testator expresse dixisset bona non posse alienari causa alimentorum, Fular. *numero 6.*

Limitatur secundò, quando filius
O o grau

grauatus consumpsisset legitimam & Trebellianicam malè vtendo, quia runc illi subueniendum non est cum euerfione fideicommissi, Fufar. *numero 7.*

Limitatur teritiò, quando fideicommissum non esset constitutum ab ascendente, Fufar. *num. fin. & dictum est supra num. 3.*

Num. 9.

DE redemptione à carcere, siue à capriuitate, plura scripserunt Menoch. *vbi supra, presumptione 192. M. Anr. Peregrin. artic. 42. Stephan. Gratian. lib. 1. discept. forens. cap. 108. numero 30 & 37. Vincent. Fufar. quest. 534. numero 2. vbi ampliat etiam in capto ab hostibus Christianis, & quest. 535. ex num. 1. vbi quid si necessitas & carcerario causata est ex delicto, & num. 10. cum sequentibus; quid si grauatus sua culpa contraxit x̄s alienum, de quo P. Molin. *vbi supra*, licet remissiue.*

Num. 10. vsque ad 15.

His adde P. Molin. *vbi supra, versic. dubitant Doctores, Mart. de successione legal. tom. 2. parte 4. quest. 21. art. 10. ex num. 28. Menoch. vbi proximè, presumpt. 189. ex numer. 96. & auctoris sententia, de qua in præfenti num. 11. & 12. verior & receptior, ex adductis etiam infra num. 17. & 18. versic. sed id ipsum, quamuis contraria sit communis, & prosequitur latè Vincent. Fufar. de substitut. quest. 531. videndus ex numer. 67. vbi diuerfas opiniones refert, & deum num. 72. ita concludit, quorum sententiam probamus, non solù quando ab institutore maioratus expressè in causam dotis, vel alimentorum prohibita est alienatio, verùm etiam, quando id ex coniecturis ac præsumptionibus in comperto est, veluti si di-*

xisset, quòd nullo modo, aut nullo euenru, vel aliud simile alienatio bonorum maioratus fiat, & per Molin. Theolog. *vbi supra*, semper enim illa via tutior ac securior est quæ maioratus conseruationi ac perpetuitati fouet, ex adductis *suprà cap. 3. num. 3. versic. ceterum.*

Idque rectè ab auctore limitatur *num. 14. & post eum à Molina Theologo, de quo proximè Fufar. quest. 532. num. 6. qui optimè expendit, subscribēs hoc esse de mente omnium, cum sit obligatio parentis, & non filij, propter quam iure subsistit in rebus maioratus ac fideicommissio subiectis alienatio, vt per auct. supra lib. 1. cap. 10.*

Num. 15. & 16.

Refert & sequitur Vincent. Fufar. *dict. questione 531. numer. 119. cum sequentibus, & idem tenent Rot. per Seraphin. decisione 465. & 481. & per Ludouif. decisione 299. Giurba decisione 31. numer. 9. P. Molin. vbi proximè numer. 4. Menoch. lib. 4. dicta præf. 189. numero 161. & 162. Barbof. in l. 1. solut. matrim. 4. parte ex numero 20. quorum sententia verissima est, iuxta notata *suprà lib. 1. cap. 10. numero 4. & infra numero 19.**

Num. 17. vsque ad 22.

IN hoc articulo distingue vt *infra numero 19. & 20. & pro distinctione vide Castill. tom. 5. cap. 65. numero 61. Inter has Doctorum contrarias sententias tutior & receptior est ea, quæ tenet, audent res quæ, in Hispanorum primogeniis locum habere non posse, pro vt concludit auct. ex numero 19. & post eum P. Molin. *vbi sup. numero 4. Petr. Barbof. in l. 1. 4. parte numer. 151. ff. solut. matrim. Hieron. Gabr. consilio 119. numero 67. lib. 2. Ioseph. Ramon consil. 2. numer. 54. & hoc verissimum iudicamus, ac*
in*

de primog. Hisp. Lib. iv. Cap. vij. 291

in praxi tenendum, quidquid in contrarium cum Padilla & Peregr. sentiat Fufar. *ubi sup. quest. 536. numer. 5.* aliter enim facile minuerentur, ac abolerentur maioratus, qui in bonum perpetuum, ac splendorem & decorem reipublicæ totius familiarumque instituuntur. Fatemur sanè regia facultate id effici posse, ac effici consuevit magna subsistente causa, pro ut in forensibus controuersis receptum vidimus, & ita concludit auctor *infra numero 28.*

Num. 22.

Vide auctores præcitatos *suprà numero 9.*

Num. 23. & 24.

His adde P. Molin. *ubi proxime*, Menoch. *diel. præsumptione 189. ex num. 120.* Giurb. *ad consuetud. Mesan. cap. 15. gloss. 7. num. 8.*

Num. 25.

Idem agnoscunt P. Molin. de quo *proxime*, Roderic. Suar. *in l. quoniam in prioribus, limitatione 2. ad legem Regiam num. 11.* Couarr. *lib. 3. variarum cap. 6. numer. 10.* Gregor. *in l. 10. tit. 26. gloss. 1. parte 4. questione 43.* Mier. *de maiorat. 4. parte question. 1. limitatione 2.* idque fori praxis admittit.

Et pro matrimonio spiritali, vide Ioan. Gut. *lib. 2. pract. cap. 65. numer. 8.* P. Thom. Sanchez *lib. 4. de matr. disputat. 26. numero 7.* Cætera verò inuenies *suprà numero 8. & 9.*

Num. 26.

Diximus *suprà diel. cap. 4. hic præcitato*, ubi loculenter.

Num. 27.

Prosequitur D. Ioan. del Castill. *tom. 5. controuers. cap. 65. numero 59.* P. Molin. *ubi suprà numero 5.*

Num. 28.

Notant id ipsum, P. Molin. *ubi suprà*, Peregr. *de fidei. articulo 42. numero 89.* Don Ioannes del Castill. *diel. cap. 65. numer. 6. & numero 62. vers. præterea, & numero 58. & 101.* Vincent. Fufar. *de subst. quest. 544. numer. 7. & numero 18. & 19. & 134.* vide etiam quæ diximus *lib. 1. cap. 10. numero 23.*

CAPVT VII.

Num. 1. & 2.

IN casibus, in quibus, Regia facultate præcedente, bona maioratus alienari possunt, prout ex præcedentibus capit. apparet non est ad eorum alienationem deueniendum, nisi in subsidium, videlicet bonis liberis deficientibus, ut notat auct. *hic & suprà cap. 6. numero 15. & 19. & lib. 1. cap. 10. num. 4.* & post eum, id communiter sequuntur P. Molin. *diel. tract. 2. disputat. 653. ex n. 1.* Menoch. *lib. 4. præsumpt. 189. numer. 9.* Iacob. Canz. *variarum resolut. parte 1. cap. 9. n. 109.* Addit. ad Ludouic. *decisione 299.* & in feudalibus probant Vincent. de Ann. *allegatione 115.* Camil. de Curt. *in diuers. iuris feudal. cap. 5. num. 91. folio 224.* subdens etiam quòd, si sunt obligata bona feudalìa & allodialia æqualiter, non in subsidium, si creditor exigat à feudalibus, poterit feudatarius cessionem petere aduersus allodialia, Peregrin. *tract. de fideicommiss. artic. 42. numero 73.* quod adeò verum est quòd si instituens maioratum, vel

O o 2 fidei

fideicommissum iubeat scēminas ex bonis fideicommissi, vel maioratus dotari, intelligi debet eius dispositio, quatenus aliunde ex bonis liberis dotari non possint, ut per Rotam apud Ludouic. *decisione* 543. vbi addit. numero 8. refert & sequitur auctorem, quæ verissima sententia neminem dissentientem habet.

Eodem modo in minore comperitum est, cuius favore prius excutere oportet, an pecunia possit aliunde ad extenuandum æs alienum experiri, ex Roland. *consil.* 35. num. 4. Card. Mantic. *de tacit. & ambig. conuent.* lib. 4. titulo 6. num. 8. & 11. Montan. *tract. de tutel. c.* 33. numer. 11. & 16. Simoncell. *de decret. lib. 1. titulo 1. num.* 44. *versic. postquam, & num.* 45. *versic. oportet*, in quo casu etiam necesse est quod æs alienum imminet de præsentī, nec sufficiet quod de futuro speretur, adeo quod si decretum interuenia tabſque causa vrgētis debiti, etiam si allegetur alienationem pupili expediti, corruet alienatio. *l. magis puto. §. si æs alienum, ff. de rebus eorum.* Petr. Surd. *consil.* 115. num. 55. Mastrill. *decisione* 121. num. 1. & 2. Simoncel. *vbi supra lib. 2. tit. 6. num.* 33. Menoch. *de arbitr. cas.* 171. num. 1. & sequentibus. Roland. *consil.* 33. num. 2. & 3. lib. 1. Montan. *de tutel. cap.* 33. num. 19. & sequentibus. Vincent. Fufar. *de subst. quest.* 1. § 42. num. 1.

Num. 3. 4. & 5.

His adde P. Molin. *diſſ. diſſertatione* 658. ex numero. 1. Azeued. *consilio* 38. num. 16. Ricc. *in addit. ad Franch. decisione* 519.

Num. 6. & 7.

Prosequitur P. Molin. vbi proximè *num. 2. versic. secundum dubium.*

Num. 8.

Vide P. Molin. de quo *supra num.* 3. Peregrin. *de fideicommissi. ff. articul.* 42. num. 74. Milanens. *decisione* 7. ex numero 58. & repetit. auct. *infra num.* 15. vbi explicat, & *num. 17. versic. sed quando.*

Num. 9. vsque ad 13.

Pura alia adducunt P. Molin. & Peregr. *de quibus supra.* Menoch. *lib. 4. præsumpt.* 190. num. 29.

Num. 13.

Idem probant P. Molin. *vbi supra numer.* 5. M. Anton. Peregrin. *de fideic. art.* 42. subdens *decisum num.* 24. Auend. *tract. de cens. cap.* 65. ex num. 1. Ialtim num. 7. Mart. 4. *parte de successione legali quest.* 21. *artic. 10. numer.* 11. *tom.* 2. & iuxta prædicta vide auctorem *infra num.* 16. & ratio huius asserti est, quoniam factum legitime, si consummatum sit, esto deueniat ad casum, à quo incipere non potuit, non retractatur, idque exemplis comprobatur auctor numero 14. & 15. & pro doctrina Decij *in diſſ. vrbent. præreca*, vide Fontan. *de pact. nupt. tom.* 2. *claus.* 5. *gloss.* 8. *part.* 8. ex n. 1. & de re semel effecta alienabili diximus *supra cap.* 1. num. 31. sicque alimenta lite pendente præstita non repetuntur, etiam si in diffinitiva constet ea non deberi, ex auctor. *supra lib. 2. cap.* 16. numero 41.

Num. 16.

In contrarium vrgere videtur Peregr. *consilio* 35. numero 8. lib. 3. quem simpliciter refert Fufar. *de subst. questione* 636. *in fine.* Nos verò cum auctore distinguendum censemus, quem sequuntur idem Peregrin. *tract. de fideicommissi. artic.* 42. *num.* 18. *versiculo contra verò*, Rodriq. *de annuis redditibus lib.* 2. *questione* 19. num. 18. Auend.

18. *Auend. dict. cap. 65. numer. 7. P. Molin. de quo proxime, num. 5. versiculo utrum autem, & de re irrevocabiler alienata, vide supra num. 13. & quod obseruat auctor, ubi, optimum autem consilium, in praxi receptum est, de quo supra cap. 3. num. 6. vers. quatinus.*

Num. 17. usque ad 32.

Praesens disputatio in fori praxi quotidiana est, iuxta quam has conclusiones deducendas esse censemus.

Prima conclusio sit quod creditor antiquior habens scripturam obligationis, & hypothecam generalem, praefertur creditori posteriori cui bona maioratus Regia facultate obligata sunt, *qui generaliter ff. qui pot. in pig. hab. l. si generaliter. C. eodem. na prior hypotheca quantumcumque sit generalis, praefertur posteriori, etiam si haec specialior sit, ut hic num. 17. & coprobant Auend. tract. 7. de cens. capit. 57. numer. 3. & cap. 111. numer. 6. Rodriguez tract. de censu creditorum 2. parte artic. 1. num. 1. 2. & 3.*

Secunda, quotiescumque in scripturis horum creditorum qui Regis facultatibus experiuntur, apponitur, ut apponi consuevit, clausula illa quod specialis obligatio non derogat generali, tunc secundi creditores pro suis debitis non possunt compellere priores, habentes dictas facultates, quod praecise debita ex speciali hypotheca exigant, quae sententia etsi controuersa sit, receptior & communior est, ut per Roland. consilio 65. per tot. Paris. consil. 103. numero 3. Vincent. de Franch. decisione 5. Mynsinger. obseru. cent. 6. obseruatione 94. in quo casu dict. l. 2. C. de pignor. solet limitari.

Tertia conclusio sit quod ubicumque concurrat creditor antiquior cum obligatione & hypotheca speciali contracta antea quam bona efficeren-

tur, maioratus non tenetur praecise de bonis liberis debitum exigere, priusquam ad specialem bonorum hypothecam deveniat, quia illa actio hypothecaria exercetur aduersus quemcumque maioratus successorem, ex adductis ab auctore *supra lib. 1. cap. 10. num. 12. quibus adde quod ostensum est supra cap. 4. per totum.*

Quarta conclusio sit quod ubicumque creditor habet sibi bona maioratus Regia facultate hypothecam subiecta, etiam extantibus aliis bonis liberis, quae tamen aliis creditoribus obligata sunt, nisi prius bonis maioratus excusis, non potest de illis exigere, prout obseruat auct. *in presenti, & n. 31. refert decisum, quam partem post auctorem sequuti sunt, Anton. Marc. de Amat. conf. 95. numero 10. & 11. Peregrin. artic. 42. numer. 18. ad finem. Caesar Manent. decis. 62. numer. 5. Sfort. Perulin. tract. de fidei. question. 44. numer. 84. Ioann. Gut. lib. 1. pract. quest. 146. num. 46. D. Francisc. de Leon decis. Valenz. 176. ex numero 1. ubi etiam numer. 5. auctoris sententiam non esse satis tutam affirmat, tandem in eandem partem propensior est.*

Contrarium pluribus fundamentis probant P. Molin. *de iust. & iure tract. 2. disputatione 653. ex numer. 6. cum seqq. Vincent. de Franch. decisione 519. ubi refert decisum, Don Franciscus Sarmient. lib. 7. select. cap. 7. Azcued. consil. 38. numero 28. & 29. Auend. in l. 46. Taur. gloss. 9. num. 8. D. Ioann. del Castill. lib. 4. controu. cap. 26. num. 31. ubi late disputat, & in principio sub numero 1. versiculo dubitatur secundo, aduersus auctorem refert obtentum.*

Quorum sententia (salua tanti viri pace) verior ac receptor est, eamque fori praxis admittit, & in hoc Regio ac supremo senatu non semel admisam vidimus, eo quod textus *in d. l. 2. C. de pignor.* quam pro sua intentione auct. expendit, habet locum tantum in debitis puris, non vero in conditio-

nalibus. pro vt sunt ea, quæ contrahuntur in bonis maioratus Regia facultate præcedente, ad quorum obligationem, siue exactionem nequaquam, nisi bonis liberis deficientibus, potest deueniri, vt in comperto est *suprà lib. 1. cap. 10. numero 4. & hic numer. 18. & 19.* Quapropter cum hypotheca specialis sit subsidiaria, videlicet in defectum bonorum liberorum, & ea tantum creditor bonis liberis deficientibus possit experiri, cessat ratio dictæ legis 2. ex Ioan. And. in addit. ad Speculat. tit. de locat. §. iam decidam. gloss. magna. Tiber Decian. resp. 2. num. 142. Auendan. in diff. 1. 46. Tauri, gloss. 9. numero 8. Quibus accedit quod æquitas dictæ legis respicit tantum utilitatem priuatam, per quam omnibus creditoribus consultum est, cui præpotens est fauor publicus, qui in conseruatione bonorum maioratus versatur, ex adductis *suprà lib. 1. cap. 18. ex numero 1. & hoc eodem libro cap. 3. n. 3. versiculo caterum, & num. 21.* qua retenta sententia, prout apud pragmaticos communiter recepta est, non obstant adducta per auctorem in præfenti, cui optimè & loculenter P. Molin. satisfacit loco *suprà* relato, & ideo in hac rem alijs non immoramur.

Num. 32. vsque ad 37.

IN hac quæstione, scilicet cui incumbat probatio, quod bona libera deficient, vt ad bonorum maioratus exactionem deueniatur, contrariæ sunt opiniones Doctorum.

Prima est, quod fideicommissario, siue possessori maioratus hoc onus incumbat, vt post Dec. hic præcitatum tenent Bertrand. Crauet. Ioseph. Ludou. & Marcar. quos refert Cæsar Barz. *decis. Bonon. 105. num. 12.*

Secunda opinio est ex diametro contraria, asseuerans, quod dicenti alia bona non extitisse, hoc onus probandi

incumbit, & hæc dubio procul est de mente omnium, in qua materia sequentes casus occurrere possunt, quos recensere operæpretium erit.

Primus casus est, vbi agitur de distractione bonorum maioratus pro debitis Regia facultate contractis, & tunc creditor probare tenetur bona libera non extitisse, quia actori, vt regulis cōpertum est, semper hoc onus probandi incumbit, & in terminis facultatum defuncti tradit glossa in l. si verò, §. qui pro rei qualitate, verb. dubitetur, ff. qui sãtisf. cog. & in l. si creditores, in fine, ff. de priuileg. credit. & dictam glossam esse communiter approbatam, tradit Co-uarr. lib. 2. variarum cap. 6. num. 2. & plures eam sequentes refert Baëz. de non meliorand. cap. 36. num. 16. Idque sequuntur Menoch. præsumptione 184. num. 174. lib. 4. & Anton. Gabr. lib. 1. tit. de probat. conclusionem 7. num. 11. versic. tertio limita, Carol. Ruin. conf. 49. num. 4. vol. 5. Francisc. Bec. consilio 100. num. 22. Milanens. decis. 4. num. 24. & decis. 5. num. 55. parte 1. Olasc. decisionem Pedem. 172. numero 6. Vincent. de Franch. decis. 241. Mastril. de ijs. Sicilie 256. num. 41. lib. 3. Iacob. Canz. lib. 1. variarum cap. 9. numer. 103. versic. contrariam, vbi optimè explicat, D. Francisc. de Leon. decis. Valent. 171. num. 7. & 8. Peregrin. artic. 42. num. 181. Sfort. de fideicom. quæst. 44. num. 84. Rot. Gen. de mercat. decis. 156. à num. 78. quibus pro hac sententia accedit, quod maioratus possessor habet fundatam intentionem in maioratu, & in prohibitionem alienationis, prout nouissimè in fideicommissis probat Vincent. Fusar. de substis. quæst. 542. num. 15. & quæst. 692. num. 31. in qua specie loquitur auct. hic num. 34.

Secundus casus est, quod vbicumque creditor deficientibus bonis liberis peruenit ad exactionem bonorum maioratus, & est in possessione maioratus possessor, dicens tempore alienationis

tionis alia bona libera extitisse, cum sit fundamentum suæ intentionis, id probare tenetur, prout notanter subiungit auctor *hic numero 36.* & in arrharum exemplo tradunt Couarr. Bæz Gut. Matiez. Ayora, relati à P. Thom. Sanchez de *matrim. tom. 1. disput. 35. numero 4.* Vincent. de Franch. *decif. 341.* Cæsar Barz. *decisione 104. num. 28.*

Tertius casus est in petitione arrharum, in qua specie si hæredes mariti asseuerant arrhas metas legis excedere, & de illarum repetitione tractant aduersus viduum possidentem, communis Doctorum resolutio est, quòd illis probandi onus incumbit. prout in casu precedenti actum est, vt post Xuar. Bæz, Matienz. tenent Azeued. in l. 2. tit. 2. lib. 2. *recopilat. num. 19.* Mier. de maiorat. 1. parte *quest. 52. numero 13.* & 17. P. Thomas Sanch. *dict. tract. de matrim. lib. 6. disput. 35.* Parlador. lib. 2. *rerum quotid. 1. parte cap. fin.*

Quartus casus est in materia alimentorum. Nam cum alimenta officio iudicis diuiti non debeantur, sed egeno, & pauperi, ex auctore *suprà lib. 2. cap. 16. num. 46.* Hanc egestatem alimentarius, cum sit fundamentum suæ intètionis, prole tenetur, Petr. Surd. *conf. 194. num. 19.* Petr. Barbof. in l. 2. parte 1. *num. 44. versic. Primum, ff. solut. matrim.* Anton. de Amat. plura adducens *variarum resolutione 49. num. 61. & 62. videndus ex num. 59.*

Et de materia textus in l. cum de lege, hic præcitata, vide Couarr. lib. 2. *variarum cap. 6. num. 4.* Fulu. Pasc. lib. 1. *de probat. cap. 6. num. 24.* Alciac. *de presumpt. regul. 3. presumpt. 20. num. 3.* Hercul. *de negativa num. 253.* Petr. Barbof. in l. *maritum, num. 24. ff. solut. matr.*

Num. 37. cum duobus seqq.

PRo constanti id tenent Gregor. in l. 14. tit. 13. part. 3. *column. 2. versic.*

duodecimò limita, Ant. Gom. tom. 2. variarum cap. 13. numero 14. Ioan. Gut. 1. parte *de iuram. confirmat. cap. 23. numero 13.* Carroz. *tract. de executione 2. parte quest. 25. num. 3.* D. Garc. Mastrill. *decif. Sicilie 109. numero 11. & decisione 108. num. 11. & 12. parte 2.* Fontan. *tract. de pact. nupt. tom. 2. clausula 7. gloss 3. parte 13. num. 7. & 8. pag. 766.*

CAPVT VIII.

Num. 1. & 2.

REGVLA in Hispanorum primogeniis est, quòd in prohibitione alienationis causa necessaria nunquam censetur exclusa, Cald. Pereir. *forens. quest. 23. lib. 1. num. 77.* Zevall. *commun. quest. 656. numero 7.* Castill. *tom. 5. cap. 157. numero 32.* Andr. Fachin. lib. 7. *controu. cap. 103. versic. alij vident, pag. 962.* & actum est *suprà lib. 1. cap. 10. num. 4.* & hoc eodem lib. *cap. 5. 6. & 7.* Cætera inuenies *infra ex num. 8.*

Num. 3.

His adde Iacob. Canz. *tom. 2. variarum cap. 16. num. 98.* Iacob. Cuiac. *tom. 4. lib. 11. respons. Papin. ad l. iudicate §. si creditor, ff. de except. rei iudic.* Steph. Gratian. *tom. 2. disp. ept. forens. cap. 287. numero 9. & tom. 3. cap. 456. ex numer. 85.* Hercul. Marefc. lib. 1. *variarum cap. 86. num. 56.* Burg. de Paz *conf. 14. num. 69.* Petr. Surd. *conf. 149. numero 28. & 41.* Ioann. Francisc. Pont. *conf. 9. numero 4.* Menoch. *conf. 501. lib. 6. Cuale. decif. 2. numero 46.* Ludouic. à Peguer. *decif. 121. Mohedan. decif. 217. Ricc. collect. 837. Rota per Ludouisium decisione 286. numero 9.* Giurba *decif. 1. num. 15.* Mastrill. *decif. 172. & 114. num. 24.* Parlador. lib. 2. *rerum quotidian. cap. fin. parte 55.*

5. §. 9. num. 22. Caruall. p. 2. num. 389. *versic. ab hac tamen receptissima resolutione.*

Ex quibus omnibus alij negant, alij verò affirmant, nonnulli denique huic distinctioni acquiescunt, dicentes quòd si super rebus maioratus contentio est, & sententia profertur quòd res prædictæ vel sunt liberæ, vel restitutioni subiectæ. Hæc sententia omnibus successoribus præiudicium generat, tanquam prædio (vt vulgò circumfettur) data: at verò si lis vertitur circa vocationem, & prælationem successionis in maioratu, sententiam super hoc interpositam successoribus nò nocere, post Bald. & Andr. de litem. probant, Dec. testans de communi conf. 445. num. 24. cum sequentibus, lib. 2. Burg. de Paz. dist. conf. 14. num. 69. Iacob. Menoch. dist. consilio 501. lib. 6. Matth. de Afflict. decis. 345. numero 20. Grass. decis. 3. de re iudic. Statil. Pacific. tract. de Saluian. interdict. cap. 1. inspectione 4. num. 134. Valenz. Velaz. consil. 60. ex num. 26. vbi distinguit, an quis iure hereditario succedat, an iure sanguinis, prout est successio maioratus.

Cæterum quicquid prædicti in contrarium sentiant, auctoris sententia longè verior est, ac in praxi recepta, & hanc partem sustinent Mier. 4. parte quest. 14. à num. 2. vbi num. 7. concludit P. Molin. tom. 2. de iust. & iure, dist. 647. ex num. 2. D. Ioan. del Castill. controuers. tom. 5. cap. 157. per totum, saltem num. 16. & 20. Vincent. Fular. de substit. quest. 62. num. 1. & 622. vbi ex numero 1. in fideicommissis, & ex numero 8. in Hispanorum primogeniis idem comprobant, prosequitur Paz. tract. de tenut. cap. 43. ex num. 1. & in sententia confirmatoria fideicommissi obseruat Rot. de cessione 384. numero 8. p. 2. in nouiss. resolut. per Farinac. quæ sicut successoribus nocet, ita etiam econuerso eis prodest, Mier. dist. quest. 14. numero 17. qui nu-

mero 15. querit de sententia super iactatione lata iuxta textum in l. diffamati, C. de ingen. & man. & num. 60. de sententia arbitrarium.

Et à regula prædicta in iudicando & consulendo nūquam recedas, quam in forensibus controuersis non semel receptam vidimus, tum quia regulis iuris magis adæquatur, quibus ad hoc vt sententia noceat, tria debent copulatiue ac complexiue concurrere, videlicet identitas causæ, identitas rei, & identitas personæ, ex l. & an eadem, & si quis cum totum. ff. de except. rei iudicat. Socin. consil. 8. numer. 44. & consil. 99. numer. 4. lib. 1. Rebusfutur. de except. num. 505. cum seqq. Petr. Surd. consil. 312. ex numer. 1. lib. 3. Ioan. Francisc. de Pont. consilio 90. ex numero 10. quæ omnia fateri necesse est in successore maioratus concurrere; cum etiam, quia si prædicta sententia sequentibus non noceret, lites in infinitum protenderentur, cum magna Reipublicæ labe, ac publico dispendio, vt obseruat Mier. loco suprà citato, post auct. infra n. 6. in fin.

Quæ receptor conclusio primò limitatur, quando sententia esset collusoriæ, & cum fraude lata, quia detecta fraude & collusione non noceret successori, prout erit ostensum ex num. 7. cum seqq. 3.

Secundò limitatur, quando agebatur de inhabilitate ac illegitimitate personæ, Paz. tract. de tenut. dist. cap. 43. præsertim numer. 6. & 9. Vincent. Fular. dist. substit. quest. 621. numer. 2. & 622. n. 17.

Tertiò limitatur, quando grauatus erat pupillus, qui causam defendere non poterat, Vincent. Fular. dist. 7. quest. 621. numero 4. & questione 622. numer. 18. Regens Valenz. consilio 60. numer. 46. cum seqq.

Quartò limitatur in sententia incideret lata, cum principaliter de alio puncto ageretur, quia sententia quæ aliàs potest tertio nocere, nequaquam nocet,

de prim. Hisp. Lib. iv. Cap. viij. 297

nocet, nisi in his, in quibus agitur principaliter & de per se, non verò incidenter & propter aliud. Vincent. Fufar. de subst. dict. quest. 622. num. 31. & 32. Barth. in l. sepe, quest. 1. numer. 3. & 26. Alex. num. 76. & 81. ff. de re iudic. & alios referens Surd. consil. 189. numer. 42. & numer. 44. Menoch. consil. 424. numer. 26. versiculo septimo & ultimo, & melius ipse Menoch. consil. 904. num. 69. super successione domus ac ducatus de Cardona.

Et hinc est quòd etsi usufructuarius potest in iudicio deducere proprietatem ad hoc quòd in usufructu obtineat, ex adductis à Mastrill. decis. 146. num. 14. Pet. Surd. consil. 162. num. 14. D. Ioan. del Castill. in tr. off. de usufruct. cap. 20. num. 17. adhuc sententia lata aduersus usufructuarium non præiudicat domino proprietatis, eo quòd de proprietate incidenter cognitum fuit, vt tradit Pinel. in l. 1. C. de bon. matern. num. 68. Causale. de usufruct. numer. 125. D. Ioann. del Castill. dict. tract. lib. 1. cap. 34. num. 6. Rota per Achil. de Grass. decis. 210. aliàs 8. de sent. & re iud.

Vnde succedit alia potissima conclusio, nempe quòd si super te principali incidenter pronuntietur, eo quòd iudex qui de causa cognoscit, directè & principaliter de ea cognoscere non potest, nequaquam exceptio rei iudicata obest, vt tradit optimè Paul. in l. 1. num. 7. C. de ordin. iudic. quem sequitur Ioann. Garc. de nobilitate glossa 1. num. 20. ad fin. Cardin. Tusc. tom. 7. conclusione 177. numer. 41. vbi testatur ita consuluiffe Antonium de Chochis insignem Aduocatum Florentinum, idque clarissimè docet Bartol. in l. Titia, num. 5. ff. solut. matrim. Quod procedit tam ex defectu potestatis, quàm ex defectu voluntatis, quia non præsumitur iudicem velle quod non potest facere, & sententia intelligitur eo modo, vt potestati iudicis congruat, & valida sit glossa in l. & puto, verbo non communi-

cari, ff. fam. l. c. vbi numer. 1. Alex. in l. 1. §. si quis ita, numero 27. ff. de verb. obligat. Socin. in l. miles. §. decem, numero 6. ff. de re iudicat.

Quintò limitatur, quando sententia est iniusta, quo casu successoribus non nocet, Bald. in l. 1. C. ad leg. Cornel. de fals. num. 1. Paul. consil. 289. num. 4. lib. 1. Dec. consilio 445. numer. 41. Socin. consil. 81. num. 98. lib. 2. Crauet. consil. 622. numer. 5. lib. 4. Menoch. dict. consilio 501. numer. 7. & consil. 904. numer. 68. Vincent. Fufar. dict. quest. 622. numer. 30. vbi hanc opinionem exquisitam esse fatetur.

Sextò limitatur, quando sententia fuisset lata aduersus possessorem maioratus, propter eius propriam confessionem, quia hæc confessio sicuti tertio non nocet, pariter etiam sententia exinde nocere non potest, prout ex Pinel. Menoch. Peregrin. & Mier. tenet Fufar. vbi supra numero 27. & in causa nobilitatis quòd confessio patris non noceat filio, vel eius successoribus, tenet Mier. dict. quest. 14. num. 9. quem & alios adducit Regens Valenzuela consil. 90. ex num. 94.

Septimò limitatur, quando sententia lata est cum non legitimo possidere maioratus, ex auct. supra num. 11. vbi ostensum erit.

Num. 4.

Vide auctores citatos supra num. 3. saltim P. Molin. dicta disput. 647. num. 2. Valenz. consilio 60. num. 54. vbi limitat Castill. tom. 5. cap. 157. ex num. 11.

Num. 5.

His adde Mier. dict. quest. 14. numero 17. & 31. Stephan. Gratian. tom. 2. discept. forens. cap. 287. numero 9. & tom. 5. cap. 869. num. 16. D. Francisc. Sarmiet. in l. & num. ex familia, §. si de falcidia, numero 4. ff. de legat. 2. Peguer. decis. 121.

Pp num.

298. . . Additiones ad Molinam

num. 3. Vincent. Fufar. *quest. 621. num. 1.*
& quod non noceat sententia quibus
acta non nocent, probat Valenz. Ve-
lazq. *conf. 60. num. 45. & 46. Castill. tom.*
5. cap. 157. num. 22.

Num. 6.

EX superioribus deducitur præsens
conclusio, videlicet quod instantia
cepta cū maioratus possessore transit
in sequentes successores, ita ut non de-
beat sic denuo cum ipsis inchoari, ut
post auctorem tenent P. Molin. *dict.*
disput. 647. num. 2. prope finem, de qua re
vide Valenz. *conf. 60. ex numer. 6. cum*
pluribus sequentibus, & pluribus addu-
ctis Vincent. Fufar. *de substat. quest. 620.*
ex num. 1. vbi num. 2. ampliat in fisco,
ex Bald. Angel. & Intrigliol. quos ci-
tat, quam ampliatiorem exornant Pe-
regrin. *lib. 7. de iure fisco tit. 1. Alfar. tract.*
de officio fiscal. gloss. 16. à num. 21. Mart. de
iurisdictione parte 4. casu 34. num. 15. &
16. Faïnac. fragment. parte 1. lit. l. à nu-
mero 180. & num. 184. quando agit
contra debitorem debitoris, & num.
185. quando non tenetur stare iudicio
cepto quando successit primato, latè
Barbof. *in l. si constante 35. §. fin. ex nu-*
mero 15. ff. solut. matrim.

Hæc auctoris sententia quæ in iure
(etsi nonnulli contrarium tentarunt)
receptor est, ampliatur in instantia
actiua, quæ in successorem maioratus
transit, sicut passivè in eum omnis in-
stantia transire debet, Caueo. *decif. 198.*
num. 4. parte 1. Peregrin. à sic. 58. num.
18. vbi ait esse valde utile, quod instā-
tia actiue transeat in successorem,
propter expensas, fructus & accessio-
nes, D. Ioan. Mier. *dicta quest. 14. num.*
3. & in nova additione num. 13. vbi refert
decifum, D. Ioann. del Castill. lib. 2. con-
trou. cap. 9. Don Francisc. de Leon decif.
Valent. 136. tom. 2. num. 9. versic. sed his
non obstantibus. Miramur sanè hunc vi-

rum doctissimum, qui in hisce maio-
raturum controuersis præ cæteris cla-
ruit, hunc articulum, scilicet an in-
stantia actiue in successorem maiora-
tus transeat, non attigisse.

Limitatur primò, quando possessor
maioratus cum aduersario colludit,
ex Fufar. *vbi supra, num. 4. optimè pro-*
bat Regens Valenz. dicto confil. 60. ex
num. 61. subdens hanc auctoris sen-
tentiam restringendam esse, quoties-
cunque prædecessor non se bene ha-
buit in adducendis defensionibus, de
qua re *infra num. 7. dicemus*.

Limitatur secundò, ut hæc instantia
non transeat in procuratorem defun-
cti, ex *clementina fin. de procurat. cuius*
decisio procedit etiam in civilibus
ptofanis, ut refert decifus Ioan. Thom.
Minadoy decif. Neapolit. 35. Marin.
Frecc. de substat. lib. 3. cap. 15. folio 446.
vbi loquitur in feudis ex pacto & pro-
uidencia, & in eisdem terminis Alex.
Trentazinq. lib. 2. variatum, tit. de procu-
rat. resolut. 4. num. 16.

Cæterùm in hoc eodem numero
subiungit auct. quòd ad hoc, quòd in-
stantia in sequentem successorem per-
transeat, sufficit vel sola citatio, vel
simplex libelli oblatio, ex Bald. & An-
gel. quos citat, quem simpliciter refert
P. Molin. *d. disp. 647. num. 4. in fine*. Sed
prædicti auctores, si attentè legantur,
id non referunt. Vera itaque in hac
materia resolutio est, quòd aduersus
hæredem transit instantia, si præcessit
citatio contra defunctum, & aduer-
sus successorem maioratus, ita etiam
si litis contestatio præcessit. Barb. *in l.*
heres absens, in principio, ff. de iudic. nu-
mero 23 24. & 25. de qua re vide Co-
uarr. pract. cap. 8. num. 3. & 4. Carol. de
Grass. tract. de effectibus clericat. effect. 1. ex
num. 282. pag. mlu 148. vbi quid si suc-
cessor est diuersi fori.

Num.

Superiora procedunt, si à maiora-
tus possessore bona fide lis profe-
quitur, cæterum si dolo, fraude, negli-
gentia, aut collusione id fiat, succes-
soribus non nocet, vt *suprà num. 2. & infra cap. 9. numer. 9. Castill. tom. 5. cap. 157. numero 22. 26. & 27. P. Molin. diff. disput. 647. num. 5. Marc. Anton. Peregr. de fideic. artic. 53. num. 57. 58. & 59. Valenz. Velazq. conf. 60. ex num. 64. cum pluribus sequentibus, Vincent. Fular. de subfist. quest. 622. num. 13. vbi numer. 14. subiungit, quòd collusio præsumitur eo ipso, quòd grauius hæres non curabit iura sua deducere, & numer. 15. quod probatur eo ipso quòd non appellauit, vel reductionem non petiit ad arbitrium boni viri, quando sumus in laudo, vt per auctorem in præfenti num. 10. de quo etiam Peregrinus diff. artic. 53. num. 39. Cald. Percir. quest. 23. num. 84. Mier. diff. quest. 14. parte 4. num. 136. P. Molin. vbi *suprà*, Iacob. Menoch. diff. conf. 5001. numer. 8. Mastrill. decis. 17. ex num. 17. Burg. de Paz confil. 1. num. 103. & idem in supplicatione repetit auct. in calce huius operis num. 18. P. Molin. de quo proxime, D. Ioan. del Castill. controu. ... Carol. de Tapia decis. 6. supremi Italix Senatus num. 16. notuissimè Peres de Lara tract. de vit. hom. cap. 20. ex num. 55. subiungens quòd omnes, quibus etiam in consequentiam sententia nocet, possunt appellare, & quòd tempus à die sententix currit, & quòd tempora elapsa contra possessorem maioratus non nocent successori, sequitur Valenz. Velazq. diff. conf. 60. num. 65. Denique probata fraude, aut collusione, sententia etiam non nocet ipsi, contra quem lata est, vt obseruat post auct. hic num. 8 & 9. P. Molin. vbi *suprà*, Peres de Lara diff. cap. 20. num. 55. & 56.*

His adde P. Molin. de quo *suprà* num. 6. Castill. vbi *infra* numero 28. & ratio huius conclusionis est, quia eo euentu sententia cum legitimo contradicte non fertur, & legitimus contradicte possessor maioratus, non verò successor censi debet, Couarr. cap. 13. n. 6. & ille qui habet ius de præfenti, Paz de tenu. cap. 43. num. 1. M. Ant. Peregrin. diff. articulo 53. numer. 45. & cui principaliter negotium tangit, ex auct. hoc eodem cap. num. 4.

CAPVT IX.

Num. 1.

Efert & sequitur. Valenz. Velazq. confil. 11. ex num. 30.

Num. 2.

EX hoc n. usque ad numerum 20. disputat auctor, an super rebus maioratus compromitti, aut transigi possit, & ex numero 7. resolutiue tenet possessorem maioratus de his rebus transigere, aut compromittere non posse, idque verissimum est, & communis Doctorum praxis obseruat, de qua re vide Mier. 4. parte de maiorat. questione 22. per tot. Garn. decisio 151. vbi loquitur de transactione super re emphyteutica, & additio infert ad maioratum, testis de communi. M. Ant. Peregrin. tract. de fideicom. articulo 52. numero 83. & quamuis in fideicommissis contrarium sentiat Fular. de subfist. questione 562. ex num. 3. in Hispanorum primogeniis ab hac opinione recedere esset durum, longè enim aliquando diuersa fideicommissa & Hispanorum primogenia sunt, vt compertum est *suprà* lib. 1. cap. 3. num. 31. versic. ex quo, & si aliquando conueniant

inter se plerumque, vel passim dissonant, ut per auct. *dist. lib. 1. cap. 14. num. 12. & cap. 6. numer. 20. hoc eodem lib.*

Hæc receptor sententia ampliatur primò; ut non habeat locum transactio, etiam re apud possessorem maioratus dimissa, ex auctore *infra ex numero 22. usque ad n. 28. ubi erit ostensum.*

Ampliatur secundò, etiam in casu statuti iubentis lites compromitti, ut *infra num. 29.*

Ampliatur tertio, quòd hæc transactio ex præcepto, vel sententia iudicis non valeat in rebus maioratus, ut *infra num. 29.*

Ampliatur quartò, etiam si in compromisso, vel transactione consentiant omnes, quorum favore alienatio prohibita est, ut *infra num. 31.*

Limitatur ut compromissum, vel transactio super rebus maioratus Regia facultate præcedente valeat, ex adductis *infra num. 20.*

Num. 20.

PRaxis communis observat, quòd transactio super rebus maioratus publica & iusta subsistente causa, Regiæque facultate præcedente valet, ut post auct. probant Mier. 4. *part. quest. 12. n. 5. Cald. Pereir. lib. 1. recept. sentent. cap. 23. numero 117. Peregrin. de fideicommiss. art. 52. numero 88. & 89. Cauced. decisione 2. numer. 3. & decision. 77. numer. 8. & 9. part. 2. P. Molin. de iust. & iure, 3. tom. disputazione 597. num. 2. Ioann. Bapt. Cost. qui plura congerit consilio 3. num. 12. Idque à Principe fieri posse ex Doctoribus nemo ambigit, cum is ex iusta causa ius alteri questum tollere potest, ut *suprà lib. 1. cap. 8. numer. 29. & hoc eodem lib. cap. 3. in princip. à numero 61. ostensum est. Cæterum, an de causis compromissi, seu transactionis credendum sit Principi, vide Dec. consil. 341. colum. 2. & 3. numero 5. Natt. consil. 160. numero 17. lib. 1. Bartol.**

in l. conscriuntur, numero 3. ff. de iure codicil. In materia vera resolutio est quòd omnino Principi sit credendum. Tum quia in Principe causa præsumitur. gloss. in l. relegauit, ff. de panis, verbo ex aliqua causa, cap. cum à nobis, in fine, de testibus, Cinus in l. rescripta, numero 7. C. de precibus Imperat. offerend. & ibi Bald. num. 10. prosequitur Menoch. lib. 2. præsumptione 10. Rodolphin. de potest. Princip. cap. 6. numer. 203. cum etiam Principi de proprio facto asserenti proculdubio credendum est, adeò ut probatio in contrarium non admittatur, clementina 1. de probat. ubi gloss. verb. fecisse narramus, ubi Anchar. numero 1. Immol. numer. 5 & ceteri communiter. Anton. Gabr. lib. 1. commun. titulo de probat. conclusionem 2. numer. 1. Mascard. conclusionem 1228. numer. 53. Menoch. consil. 100. numero 23. idque probatur ex eo quod tradidit Paul. in l. cum hi, § si Prætor, n. 2. ff. de transact. dicens quòd sufficit quod iudex in decreto super transactione dicat, causa cognita, licet non exprimat particularia, & si hoc sufficit in iudice, multo magis debet sufficere in Principe, ut argumentatur Decius consil. 341. numer. 4. Natt. consil. 160. num. 17. lib. 1.

Quod absque dubio procedit in antiquis, ex Alex. consil. 6. num. 6. lib. 4. Dec. consil. 146. numer. 14. versicul. quintò prædict. conclusio, & alios referens, Menoch. lib. 2. præsumptione 10. numer. 64. Mascard. d. conclusionem 1228. numer. 118. Nicol. Ienua in tract. de verbis enunciatoriis lib. 2. quest. 14. numero 20. & 21.

Num. 22. usque ad 28.

His adde Mier. 4. *parte quest. 22. num. 95. Cald. Pereir. lib. 1. recept. quest. 23. numero 114. P. Molin. disputazione 557. tom. 2. Henric. Rosent. de feud. cap. 9. conclusionem 22. Argent. ad consuetudinem Fontan. titulo pro transactione, & latè Cæsar Manent. consil. 102. Petr. Surd. consilio 801. lib.*

lib. 4. Rodan. de rebus eccles. cap. 1. quest. 2. numer. 1. & de materia textus in l. si profundo. C. de transact. Ultra delatos vide Iacob. Canc. lib. 3. variarum cap. 15. à numero 107. Morl. in empur. iuris, titulo 4. de transactioe parte 1. questione 3. folio 211. Caved. decisione 2. num. 3. & decisione 77. num. 8. parte 2. Vincent. Fufar. de subst. quest. 563. num. 8. Menoch. conf. 1236. num. 1. 2. & 3. Surd. conf. 418. num. 17. & 18. lib. 3.

Bald. hic præcitur accipi debet, quando percipitur aliquid extrinsecum, puta pais ipsius fundi, quia quod retinetur, non dicitur nouo tirulo adquiri. l. si pro fundo. C. de transact. Intrigl. de feud. cent. 2. articulo 5. numer. 126. cum duobus sequentibus. Gratian. tom. 3. cap. 476. num. 14. Ifern. in cap. 1. de feud.

Alciat. sub num. 4. Afflict. sub num. 15. versiculo extra glossam opponunt. Valzan. sub num. 11. versiculo an autem. Ira adquisitum ex causa præsentationis occasione rei maioratus, ipsi maioratui adquiritur, ex adductis sup. lib. 1. cap. 26. num. 7. titulo 8. & eadem ratione adquisita tirulo transactionis per actum tenetur successoribus in maioratu restituere. Mier. 4. parte questione 22. num. 93. in editione. Perez articulo 6. numer. 40. Canz. lib. 3. cap. 15. num. 209. & sequentibus. Fufar. quest. 642. Marisc. lib. 2. cap. 17.

In qua questione vera resolutio est quod successor in maioratu ad solutionem pecunie, quam possessor transigendo pro re penes se dimissa promissit, compelli non debet, ut in specie post auct. obseruat Mier. dist. quest. 22. ante num. 61. vbi numero 63. possessoribus maioratum consulit, ut protestentur tempore solutionis, quod animo repetendi ac ea lege pecuniam præstant, (prout concludit auct. vbi numero 25. in fine) quo casu successores teneri affirmat, de qua re vide Gratian. discept. forens. cap. 476. num. 15. addit. ad Ludouic. decisione 418. numer. 16. vbi auctorem

refert. Idein praxis admittit in redemptione census à possessore maioratus facta; quia ad hoc ut ipse maioratus teneatur, vel eius successor, in primis scire oportet quo pacto, vel qua lege à possessore redemptio facta est, auct. ibidem supra lib. 1. cap. 10. numer. 25. & cap. 26. num. 10. quem in præfenti, numer. 26. & 27. etiam communiter sequuntur Stephan. Gratian. tom. 5. discept. forens. cap. 846. à num. 11. vbi subdit à prædicta opinione recedendum non esse, & in fideicommissis & feudis litigiosis Cameræ Apostolicæ ita decim refert Marquesan de commiss. tom. 1. folio 1109. Addit. ad decisiones Ludouicij decif. 418. num. 17.

Num. 28.

A Bhac sententia recedit Fufar. pluribus in contrarium adductis, dist. questione 568. numer. 6. & 7.

Num. 29. & 30.

Communi suffragio id tenent, Fuf. dist. questione 563. numero 5. & pluribus exornat Mier. 4. part. questione 22. numer. 20. & de causis quæ Principem, vel Iudicem mouere possunt, vide Petrum Surd. consil. 103. numero 26. volum. 2. Mandel. consil. 185. numer. 17. vol. 1. Afflict. decif. 361. ex numer. 4. Peregr. consil. 5. num. 54. volum. 1. Belug. in specul. Principis rub. 27. 5. miles, numero 48. Tandem auctoris sententiam in fori praxi receptam vidimus, sed hoc ita, si Princeps ad transigendum, vel compromittendum partes coegisset, nam regia facultate id effici posse compertum est, de qua re vide auct. sup. num. 20. & 21. vbi diximus.

Num. 31.

IN Hispanorum primogeniis hæc sententia verior est, & receptior,
Pp 3 quid

quidquid in contrarium malè sentiat Fufar. *deff. questione 563. numer. 4.* vbi perperam auctorem refert, quia cum maioratus natura perpetua sit, ex adductis *sup. lib. 1. cap. 6. num. 1. & lib. 3. cap. 5. numer. 1.* & acceptatione primi vocati sequentibus ius quærat, prout ex *cap. 2. hoc eodem lib. ex n. 73.* ostensum fuit, quamvis præfentes consensu præstent, sequentes verò ea transactione non adstringantur, & ita praxis admittit.

Num. 32. & 33.

Communiter id tenent Peregr. *de fideic. articul. 52. numero 39. versic. quod Principis rescriptum.* Vincent. Fufar. *de subst. questione 562. numero 11. & 12.* quorum sententiam probamus: nam etsi verum sit quòd auctoritas regia omnem suspicionem metus, & fraudis excludat. *l. 1. C. de his qui per metum iudic. cum adduct. à Plat. in l. si que hereditatis. C. de vendend. rebus cum lib. 11. numero 2.* Crauet. *consilio 253. num. 8. in fine lib. 2.* Roland. *consil. 83. lib. 2.* Menoch. *consil. 308. num. 26.* qui loquitur in transactione: attamen auctoritas Principis solum efficit ut valeat actus, qui aliàs, absque eius auctoritate non valeret; verum ex hoc remedium rescissorium non excludit, ut auctor asserit, & fori communis praxis obseruat.

Regula est quòd omnes exceptiones, quæ possunt opponi aduersus contractum, eodem modo etiam post impetratum assensum possunt allegari. Nouar. *lib. 1. forens. questione 38. numero 12. versiculo nec obstat.* Larata *consil. 43. num. 3.* Peregr. *articul. 51. numero 89.* Manent. *decisione 7. n. 50. usque ad finem Montan. in cap. imperialem, in principio, numero 53. fol. 37. fusè, & communis fori praxis obseruat, quia auctoritas Regis non immutat naturam, & qualitatem contractus, nec efficere potest, quòd contractus metu ac dolo inter partes cele-*

bratus inefficax non reddatur, Princeps namque naturam approbat huiusmodi contractus, saluo iure partium, quarum voluntatem sequitur Ilermia in *cap. imperialem, de prohibita feudorum alienatione per Federicum, numero 11. & ibi Camerac. fol. 79. col. 4.* Idem Ilerm. in *cap. 1. quis success. ten. num. 6.* Paris de Put. *de re integra feudali. cap. 167.* Freccia *lib. 2. questione 29. numero 3.* Contard. in *l. unica. C. si de momentanea, limitatione 258. num. 47.* Franchis *decisione 540. numero 9. & 10.* Valasc. *de partit. cap. 13. num. 70.* Nouarr. *questione 38.* Larata, & Manent. *vbi sup.* Et ex hoc sequitur quòd non obligantur contrahentes ex eo assensu, sine eorum consensu. Franchis *vbi proximè. Ricc. in praxi 2. part. decif. 55.*

Hæc recepta sententia limitatur primò, quando huiusmodi transactio per plures annos obseruata est, ut *infra num. 37.* ostensum erit.

Limitatur secundò, quando Princeps adhibita plena cognitione causæ, & ex certa scientia talem transactionem confirmat, ut post Archidiaconum & Ioann. Andr. in *cap. 1. de part. in 6. num. 3. sub verbo derogat.* tradit Alex. *consil. 240. numero 10. lib. 6.* Afflicti. *decisione 403. num. 9. & in cap. que sint regalia. numero 20.* Crauet. *consilio 5. numero 2. & consil. 253. numero 8.* Cephal. *consil. 77. num. 9. & 10. lib. 1.* Menoch. *consil. 1. numero 355.* Peregr. *consil. 102. numer. 41. lib. 4.* Ludolphus Schrader. *consil. 3. numer. 416. versiculo attamen præcedens opinio, & num. 463. versiculo præterea, lib. 1.*

Limitatur tertio, vbi Princeps vtitur clausula, *de plenitudine potestatis*, quæ efficit ut actus per Principem gestus in dubio reuocari non possit, ut pluribus relatis tenet, Petr. *de potest. Principis cap. 3. quest. 2. num. 4.* Peregrin. *de fideicom. articulo 52. num. 121.*

Limitatur quarto, vbi adest clausula, *supplens omnes defectus*, cuius virtute quælibet nullitas aboletur, & apparet

paret ex ea ipsum Principem suprema potestate vti voluisse, adeò constanter & præcisè, vt nullatenus dispositioni contravenire liceat, vt per Abb. *confil. 62. num. 4. lib. 1. Alex. confil. 92. num. 30. cum segg. lib. 6. Grammat. confil. civil. 100. num. 43. optimè Angel. confil. 368. n. 3. versic. 6. idem Dominus Imperator.*

Limitatur quintò, quando transactio est geminata, & Princeps eam confirmat, quo casu nulla rescissioni subiacet, vt responderunt Dec. *confil. 181. vol. 1. quem refert & sequitur Menoch. confil. 1111. num. 61.*

Limitatur sextò, quando scienter cessione quis renunciavit, & auctoritas Principis intercessit, ex Menoch. de quo proxime num. 62.

Num. 34. vsque ad 37.

Contentio apud Pragmaticos non levis est, vtrum enormissima læsio aduersus transactionem possit opponi, de qua re in præsentì actum est, & partem negatiuam probant, Peregr. de fideicom. art. 52. num. 102. Andr. Gail. lib. 2. obseruatione 70. numero 9. cum segg. vbi affirmat, hanc opinionem tanquã veriore, placuisse Cameræ Imperiali, eleganter Anton. Faber omnino videndus de error. pragmat. deced. 8. dub. 9. errore 10. som. 1. folio nobis 185. Lanzel. de attentat. 2. parte cap. 10. limitatione 9. numero 4. Fontan. tract. de pactis nupt. claus. 4. gloss. 9. parte 5. num. 199 & 200. Morl. in emptio iurii parte 1. numero 4. quest. 2. numero 12. & 13. pulchrè Menoch. conf. 401. num. 157. vbi plusquam sexaginta Doctores concessit, assueverantes prætextu læsionis enormissimæ transactionem rescindi non posse, & repetit *confil. 1111. numero 73. Gut. lib. 2. præf. quest. 141. num. 4.*

Alij sentiunt quòd habito respectu ad dubium litis euentum, & actionis valorem, hoc iudicium rescissorium

debet admitti, & præter adductos hie numero 35. *versic. respectu tamen*, vide Cardin. Mantie. de tact. & ambig. conuent. tom. 2. lib. 26. tit. 9. numero 41. Rota per Farinac. decif. 539. numero 2. & decif. 629. numero 6. & 7. parte 1. in nouissimis, & decif. 461. numer. 7. & decisione 715. num. 2. & 3. parte 2. latissimè Fontan. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 9. parte 5. n. 202. cum segg. Albenf. conf. 310. n. 3. cum segg.

Circa prædicta vera & recepta sententia est, quòd remedium l. 2. C. de rescind. vendit. locum habet, quando adest læsio enormissima, habito respectu ad dubium litis euentum, seu ad actionis valorem, sic sentiunt ferè omnes *suprà* citati, & *infra* referendi, & ab aliis hæc opinio vocatur communis, ab aliis verior, & ab aliis denique æquior, & tutior, & eandem amplexi sunt, Zcuall. commun. lib. 1. quest. 72. num. 1. *versic. sed verum*, Gregor. sibi contrarius in l. fin. tit. 19. part. 6. *verbo mas de la mitad del precio*, Ioan. Gut. 2. parte quest. 141. num. 4. & de iuramento confirmatorio 3. parte cap. 2. num. 24. P. Molin. de iust. & iure d. spet. 556. num. 20. Petr. Surd. conf. 451. num. er. 9. vol. 3. Vincent. de Franch. decif. 159. & refert decisum in Camera Imperiali Mynsinger obseruatione 33. centur. 1. & in Senatu Cathalonix Ludouic. Peguer. decif. 167. & iterum decisum dicit Fontan. tract. de pact. nupt. som. 1. clausula 4. gloss. 9. parte 5. ex num. 199. & numero 203. respondit ad textum in l. Lucius § fin. ff. ad Trebell. & num. 204. respondit etiam ad id quod dicitur de impossibilitate probationis circa dubium euentum, Val. Velazq. conf. 88. ex n. 1. Ioseph Rami. conf. 62. n. 32 & ex Petra & Peregrin. remissiuè Vinc. Fular. de subst. diff. 9. 562. n. 4. And. Fachin. latius li. 2. controu. c. 26. per totum, Rot. per Farinac. decif. 461. num. 7. parte 1. in nouiss. optimè Mier. 4. parte de maiorat. quest. 22. numer. 71. vbi plura alia adducit, & num. 78. de probatione dubij

dubij euentus, & numero 84. an requiratur scientia scripturæ foundationis maioratus, & num. 97. ampliatur, etiam si transactio sit iurata, quod etiam tenet Menoch. conf. 1111. numer. 75. & seq. qui suppresso auctore superiorem sententiam probat, num. 85. & 86.

Ex sola verò læsione iuxta textum in d. l. 2. transactionem non rescindi, plusquam notissimum est, l. fratri. C. de transact. quia transactio est remedium finiendum litium, pro ut res iudicata & iuramentum, l. 1. & 2. ff. de iur. iur. & sententia & iuramentum, prætextu enormis læsionis non retractatur, l. sub pretexto. C. de re iudicat. l. si quis maior. C. de transact. & in specie id probant Peregrin. diff. articulo 52. num. 102. Zeuall vbi supra num. 3. & questione 171. ex num. 1. Menoch. diff. consil. 1111. n. 60. quorum sententiam fori communis praxis admittit, & in pacto & renuntiatione idem fatetur auct. supra lib. 2. cap. 3. num. 18.

Hæc recepta conclusio, scilicet quod enormissima læsio aduersus transactionem opponi potest, ampliatur etiam si agatur contra tertium, ex adductis à Menoch. lib. de arbitrar. quest. 71. numero 18. Thesaur. decis. 155. numero 6. & 7. Ioan. Mar. Nouat. quest. for. parte 1. quest. 140. per totam. quod ita verum est, nisi actio præscripta sit, ex adductis infra num. sequent.

Num. 37. vsque ad 39.

Quando huiusmodi transactio per plures annos obseruata est, omnis defectus purgatur, cap. contingit, de transact. Alciat. consilio 1. numer. 59. vsque ad 61. lib. 3. vbi ponderat obseruantiam transactionis per 20. annos, & confirmationem Carol. V. Imperatoris, & pluribus probat Decian. resp. 24. num. 107. lib. 1. Rota per Farinac. decis. 715. numer. 6. ad finem, parte 2. in nouiss.

quia ex obseruantia subsecuta consensus, & ratificatio probatur. Socin. conf. 4. numero 22. lib. 3. Paul. Parif. conf. 60. num. 10. lib. 1. Decian. resp. 41. numero 123. lib. 2.

Et hinc est quod actus qui metus causa aduersus inferentem metum durat per annos 30. aduersus tertium cum titulo & bona fide decem annis expirat, gloss. cont. Bart. & Bald. conf. 189. lib. 5. Tiraq. de retract. §. 1. gloss. 10. num. 14. Vincent. de Ann. sing. 341. Alexand. Trentaz. lib. 1. variatum, sit. de his que vi, resolutione 2. num. 6. Carol. de Grass. except. num. 81. Petr. Surd. conf. 513. num. 48. lib. 4. quo casu ex ratione ab auct. pensata hæc præscriptio omnibus successoribus præiudicat, ex adduct. à Mier. de quo proxime num. 59. & praxis admittit.

Num. 39.

Exceptio rei iudicatæ, transactio- nis, laudi, & his similibus, impedit litis ingressum, & de illa ante litis contestationem agendum est, de qua si in initio causa non excipitur, censetur renuntiata, & cognoscitur ex integro de meritis, tanquam si in illa exceptio competere. Casar Barz. decisione 154. num. 8. Gonzalez in regul. 8. Cancell. gloss. 66. num. 29. vbi subdit quod per istam patientiam censetur renuntiatum sententiæ, & rei iudicatæ. Decian. in l. res iudicata. ff. de regulis iuris num. 4. Rota per Ludouic. decisione 317. num. 3. vbi addit alias Rotæ decisiones refert, & dicit non sufficere protestationem. Aret. conf. 73. Canz. lib. 3. variarum cap. 17. num. 13. Rota per Farinac. decisione 539. numer. 1. Mier. vbi supra numer. 91. Menoch. conf. 1112. numer. 70. D. Ioann. Francisc. del Castill. decisione 124. lib. 2. Stephan. Gratian. disceptat. cap. 445. Reg. Valenz. consilio 88. numero 60. & 61.

Num.

*N*um. 40. v. que ad 43.

In hac materia vide Menoch. de arbitrar. lib. 2. c. 2. c. 169. per totum, maxime numero 5. & 11. quem refert & sequitur Amendol. in additione ad Franchet. decessione 513. numero 3 Sigism. Scacc. de iudiciis. lib. 1. cap. 102. num. 3. ad medium, versiculo, aut negotium est. D. Francisc. Salgad. de Regia prosecutione 2. parte cap. 18. num. 11. Rota per Seraphin. decessione 219. part. 1. Lanzelor. de attent. 3. part. cap. 24. questione 19. Paz de tenu. cap. 38. per totum. & hanc distinctionem omnes iuris interpretes probant, ut in specie tenent Farinac. plurimos adducens tractat. criminal. quest. 62. numer. 358. Giurb. alios citans decessione 21. num. 2. versiculo hæc verò, & in iudicio summario decess. 69. ex num. 8. & decess. 103 de qua re per auctor. supra lib. 3. cap. 23. n. 27 Et ita conciliandas esse leges Regias hic præcitate tenent Villalob. in antinom. iuris litt. E. num. 15. Azeued. in l. l. titul. 5. ex numero 33. lib. 4. recapitulat. ubi latè prosequitur materiam. Hodie verò similes exceptiones dilatorie, quæ litis ingressum impediunt, de stilo cum causa principali terminantur, & usque ad illud tempus reservantur, quamvis prædictæ exceptiones in promptu sint, & liquidae, & ita in praxi sæpius receptum vidimus: aliquando verò, si exceptio dilatoria, quæ impedit litis ingressum, magni ponderis est, de eaque liquet apertè, solet prius de ea cognosci, pro ut in exceptione transactionis rerum maioratus, & in exceptione rei iudicata, fuisse obreptum testamur.

In qua materia notatu dignum est, scire quòd hæc exceptio transactionis duplici via opponi potest. Prima contra processum, ut litis ingressum impediat, & sic in vim dilatorie. Secunda contra actorem, & sic in vim peremptoria, l. transacta. ff. de verb. significat. cum adductis à Card. Mantica. tract. de

facit. & ambig. conuent. lib. 26. tit. 7. num. 17. & reprobata hæc exceptio in vim peremptoria, Bart. in extranag. ad reprimendum, verbo summarie, numero 25. Archidiacon. in cap. 1. de lit. contest. in 6. num. 3. ad fin. & ibi Ioan. Andr. num. 3. Franc. num. 13. Ancharr. co. sil. 372. num. 3. Fulgos. conf. 163. circa fin. l. l. in §. actionum, numer. 132. Inst. de act. Petr. Cauall. conf. civil. 84. num. 12. Mastrell. decessione Sicilia cap. 83. à num. 33. Lofred. Lanfranc. Balb. circa communes opiniones, verbo exceptio semel opposita, tom. 1. lib. 5. pag. 283. num. 20. Cardinal. Tusc. tom. 3. conclusiones 383. exceptionum, numer. 18. Paz in iua praxi 1. parte primi tomi, tempore 7. num. 17. & ita in praxi observatur. Simili modo exceptiones oppositæ in initio & ingressu executionis, etsi repellantur, postea opponi possunt in sententia diffinitiva, vulgo remare, & hoc in vim peremptorie, ut ex præcitate auctoribus liquet.

*N*um. 43.

Idem communi suffragio probant Rota decessione 111. & decessione 440. & decessione 810. part. 1. diuersorum. Rota per Farinac. decessione 539. num. 6. parte 1. in nouiss. Paril. consil. 96. num. 112. c. m. seqq. lib. 1. latè Menoch. consil. 644. lib. 7. & consil. 1111. num. 6. cum seqq. lib. 12. Ricc. decessione 117. parte 1. Ioan. Bapt. Cost. de re integra. præud. 3. Mier. 4. parte questione 22. numero 18. in fine, ubi testatur ita euenisse in quadam causa maioratus, & alios referens Hier. Gonzal. in regul. 8. Cancell. gloss. 56. num. 150. Valenz. consil. 88. num. 60. & 61. & hæc recepti restitutio fieri debet cum effectu, atque ita requiritur depositio, non autem sufficit oblatio, ex Menoch. ubi supra num. 71. & 72.

Hæc auctoris sententia ampliatur, etiam si propter enormissimam læsionem aduersus transactionem agatur,

Q9 in

in quo casu locum habet lex *si diuersa*, ut in specie firmant Rota *decisione* 111. *numer.* 1. *et* *decisione* 440. *numer.* 1. *part.* 1. *diuersorum*. Menoch. *dict. consilio* 644. *num.* 11. *et* 12. Rot. per Farinac. *decisione* 36. *et* 37. aliis 736. *et* 737. *cent. nou.* Valenz. Velazq. *consilio* 38. *num.* 61. & eadem ratione est asseuerandum ubi allegatur nullitas, quæ clarè non apparet, Menoch. *ibidem numer.* 14. Rota *dict. decisione* 111. *num.* 3. Caud. *decisione* 37. *numer.* 4. *part.* 1. Valasc. *consultatione* 85. *num.* 7. *circa finem*, Milanen. *decis.* 7. Sicilia. *ex num.* 14 *lib.* 2.

Limitatur primò, quando communi consensu à transactione receditur, quo casu pars aduersus transactionem etiam non refusa pecunia auditur. Rota *dict. decis.* 440. *sub num.* 1.

Limitatur secundò, quando pars vult recepta retinere ex causa debiti liquidi. Rot. *decisione* 102. *num.* 3. *part.* 1. *diuersorum*.

CAPVT X.

Num. 1.

DE hac recepta sententia dubitarunt Cald. Pereir. *lib.* 1. *recept. sent. questione* 23. *numer.* 108. & non relato nouissimè Petr. Barbof. *de præscript. in rub. ex numer.* 206. cum duobus seqq.

Sed pro auctore vide Peregr. *de fideicommiss. articul.* 41. *num.* 16. *et* 17. *vers. nota tamen*. ubi dicit esse communem opinionem. Vincent. Fufar. *de subst. questione* 528. *num.* 6. *et* 7. Philipp. Decius *consil.* 468. *num.* 43. Caualin. *milleloquio* 458. *ex num.* 1. Rosent. *cap. 9 memb. 2. conclusionis* 84. *et* 85. Ifern. *in cap. vnico.* §. *hoc quoque*, *num.* 6. Afflict. *num.* 3. *et* 32. Præposit. *num.* 5. *de successione feud.* Paris. *conf.* 23. *num.* 2. *usque ad finem*. Menchac. *de success. creat. lib.* 3. §. 26. *numer.* 131. *et* antè

num. 110. in quadam ardua lite pro Ducissa de Vexar *decisum* testatur quorum sententia verior & receptior est, cum in Hispanorū primogeniis prohibitio alienationis ut plurimum in rem, non in personas directa est.

Num. 2.

HIs adde Peregr. *ars.* 4. *num.* 10. Zeuall. *quest.* 13. Pereir. *decis.* 51. *num.* 4. Fufar. *ubi sup.* *num.* 19.

Num. 3.

ADde Fufar. *de quo proximè numero* 4. ubi refert *decisum*. Menoch. *conf.* 904. *membr.* 1. D. Francisc. de Leon *decis.* 173. *et* *num.* 249.

Num. 4. *et* 5.

Idem subscribunt Mier. 4. *parte quest.* 22. *ex numer.* 39. *et* 73. D. Ioann. del Castill. *tom.* 5. 47. 93. §. 8. & ex Bart. & Bald. Gabriel, & Peregr. Vincet. Fufar. *ubi sup.* *num.* 1. Petr. Barbof. *de præscript. in l.* 2. *numero* 58. *prope finem*, ubi ex hoc infert limitationem ad textum in l. 45. *Tauri*.

Num. 6.

Vide Fufar. *ubi sup.* *num.* 5. & inconcussa praxis primogeniorum id obtinet, de qua re vide *infra numero* 10.

Num. 7. *et* 8.

PRolequitur Flores de Mena in additione ad Gam. *decisione* 27. *numer.* 4. & in specie vide Cald. Pereir. *questione* 23. *numer.* 103. *et* 104. Caruall. p. 2. *numer.* 390.

Num.

NUM. 10.

DE præscriptione in feudo, vide Gabr. consilio 163. numero 14. lib. 1. & num. 27. Paul. Paris. consil. 23. à numero. 194. Freccia de subfeudis lib. 1. fol. 106. tit. quis dicatur Comes num. 26. Rosent. cap. 9. conclusionem 84. num. 4. ubi glossa. C. Ludolph. Schrader. de feud. part. 8. cap. 6. num. 2. Addit ad Ludouic. decisionem 418. numero 16. in fideicommiss. Vincent. Fufar. d. quest. 528. per totam, & in maiorata. Molin. sup. cap. 9. numero 36. Matienz in l. 8. tit. 7. lib. 5. recopil. gloss. 5. num. 36. P. Molin. dissertatione 75. Flores Diaz de Mena in addit. ad Gam. decis. 27. & 84. D. Ioan. del Castill. tom. 5. controu. cap. 93 § 8. num. 47. qui omnes cum auctore communi suffragio asseuerant, quòd bona maioratus tempore immemoriali non minus præscribuntur, quia initium præscriptionis contra sequentem vocatum numquam oritur, nisi à morte præcedentis, & saltem respectu eorum, qui nati sunt, & feudalia ac fideicommissa inducunt, fieri non debet computatio temporis iam decursi, sed omne illud deducendum est, tamquam si nullo modo elapsum fuisset. Ideoque prædicta bona tempore ordinario impræscriptibilia sunt; tempore verò immemoriali præscribuntur, cum ex tanti temporis lapsu, omnia ad actus confirmationem necessaria intercessisse credendum est: ut per auct. sup. lib. 2. cap. 6. numer. 61. versic. hic tamen. Neque in hoc casu præscriptio quadragenaria cum titulo æquiualeat immemoriali, ut sup. lib. 2. cap. 6. num. ... quia aliud est præscriptio inducitiua maioratus, ut ibi est sermo, aliud exclusiua maioratus, ut in præfenti, in qua specie aduersus maioratum iam constitutum sola præscriptio immemorialis sufficit vera & propria, cum omnibus suis qualitatibus, non impropria, vel abusua, cuius initium præcognoscitur, quamuis cē-

tum anni, vel multo amplius interval- lum decurrerit, hoc enim non attingit extremum plenè ac perfectè immemorialis. Ita in specie consuluit Don Franc. de la Cueva, in allegatione pro D. Vincente de Vargas Cerrano, contra Ducem de Vejar super oppido de Burguillos numer. 20. Peregrin. de fideic. articulo 41. à numero. 16. & latius num. 17. versic. nota tamen. Vbi de communi testatur, & subscribit idem esse, licet possessor causam habuit ab alio quàm ab hærede grauato. Rota Auenionen. decis. 215. per Hieron. Laurent & contra Decian. consil. 24. lib. 1. refert decisum in Rota idem Peregrin. consil. 28. numero 37. lib. 1. Castill. in eadem est sententia, & idem pro certo in Hispanorum primogeniis, & fideicommissis successiuis statuendum censet, in quibus interim non fuit nata actio, vel si fuit nata, nascituri agere sunt impediti. Idque in praxi quoties casus contingit semper receptum, & sic post relatos tenent Vinc. Fufar. ubi sup. n. 4. qui refert decisum per Ludouicū de Torrez secunda secunda Dini Thomæ, titulo de præscript. dubio 10. numero 8. Petr. Barbosa. eodem tract. in rubr. numer. 399 & ab hac communi & recepta sententia nemo est qui dissentiat, & idem asseuerandum esse censemus in præscriptione quadraginta annorū eū titulo, quo tempore, etiam in bonis maioratus, currit præscriptio, quia ex magis recepta sententia æquiualeat immemoriali, circa ea quæ adducta sunt sup. lib. 2. cap. 6. n. 52.

NUM. 11.

IN comprobationem huius sententia: vide P. Gregor. de feud. 2. parte quest. 10. numer. 5. Marin. Freccius de subfeud. lib. 1. cap. 28. Cancer in extratrag. mt. volentes. §. sed opera pretium. num. 36. fol. 88. Hieron. Laurenz. decisionem Auenionen. 215. numero 29. & 30. Menchac. com-

Qq 2 ITOM.

trou. illust. lib. 2. quest. 64. numero 15. Mier. 4. part. questione 8 & de presumendo assensu Apostolico addit. ad Ludouic. decisione 354. num. 18. Horatius Vincent. in suis conclusion. iuris lrr. A. verbo Assensus. col. 4. versicul. hinc possit dubitari, & de solemnitate extrinseca presumenda, Castil. tom. 5. cap. 93. §. 8. num. ... Gregor. in l. 3. titul. 26. part. 4. verbo, los otros Prelados. Flores de Mena in suo integro tractatu de solemnitate presumenda, Molin. d. lib. 2. cap. 6. num. 74. Suarez allegatione 3. numero 3. Gregor. in l. 10. titul. 26. part. 4. glos. 3. colum. 2. versiculo sic tertium. Matienz in l. 8. titulo 7. lib. 5. recopilat. glos. 5. numero 25. versiculo itaque. Et est communis, vt testatur Ioann. Garc. de nobilitate glos. 5. numer. 37. versicul. 9. colum. 2. pulchrè Menchac. de success. creat. lib. 3. §. 26. numer. 125. qui loquitur in contraria cum titulo, & in eodem casu Peregr. consil. 19. lib. 1. Andr. Fachinæus lib. 7. controu. cap. 12. part. 1. 2. §. 6. vbi hanc sententiam probat contra Pinel. in authent. nisi tricenari. num. 55. C. de bonis matern.

CAPVT XI.

Num. 1. 2. 3. & 4.

Is adde P. Molin. de inst. & iur. iust. 2. disputatione 656. ex n. 1. Cald. Percir. lib. 1. recept. quest. 23. Mier. 4. parte de maiorat. questione 23. per totam. Ioan. Gutier. lib. 2. tractat. quest. 66. Menoch. consil. 805. & 808. Robles de representatione lib. 3. cap. 5. numero 28. P. Thomas Sanchez in summa lib. 2. cap. 10. vbi latius de hoc.

Num. 5. vsque ad 13.

PLuribus cōprobat auctor vsque ad num. 11. quod bona prohibita alienari, confiscari non possunt, quia confiscatio alienatio est, Perez de Lara de

viti. homin. cap. 12. numero 20. quam partem negatiuam tenent relati à Vincent. Fular. de substitut. questione 529. num. 6. P. Molin. vbi sup. ex numer. 5. tandem numero 11. in contraria sententia est, & hoc admittit durante vita prohibiti, vel possessoris maioratus, tantum scilicet quo ad commoditates, fructus, & alia emolumenta maioratus, de qua re vide P. Molin. vbi sup. numero 6. & pluribus relatis Vinc. Fular. de quo proxime n. 7. Andr. Gail. lib. 2. de pac. public. cap. 14. ex numer. 16. D. Ioan. del Castil. tom. 5. controu. cap. 93. §. 8. num. 23. cum aliis adductis sup. num. 1. & ampliat. infr. ex seqq. & pro vera intelligentia huius materiz vide Caruallo 2. part. numer. 396. vers. imponamus, & num. 400. & 401. vbi nec in vita possessoris potest confiscari.

Num. 13. vsque ad 18.

Prosequitur P. Molin. vbi sup. numer. 7. & vide Fular. d. quest. 529. numer. 4. & adducta à nobis sup. d. cap. 12. hinc præcitato num. 57. & infr. num. 69.

Num. 18. vsque ad 25.

Vide Mier. question. 1. num. 33. parte 1.

Num. 25. vsque ad 29.

ADde P. Molin. de quo proxime, disputatione 657. ex numer. 1. Vincent. Fular. vbi sup. num. 2. & 8. & circa id quod de Rege hæretico numer. 37. expedit auct. vide P. Suarez. in lib. qui inscribitur, defensio fidei aduersus Regem Angliæ, lib. 5. cap. 5. num. 5. Cardin. Bellarm. de Roman. Pontifice lib. 5. cap. 7. colum. 3.

Num. 39. vsque ad 50.

NOta quæ in hanc rem adducta sūt à Patre Molina vbi suprà numer. 6. vers.

de primog. Hisp. Lib. iv. Cap. xj. 309

versicul. ad quintum, & disputatione 660. ex num. 1. Mier. 4. part. quest. 23. ex numer. 48. P. Thom. Sanchez lib. 2. moralium cap. 18. numero 37. & de intellectu & materia textus in dict. l. fin. C. de reuocand. donat. hic præcitata, vide Ioann. Gut. consil. 24. ex numer. 14. Fontan. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 28. numer. 5. Enric. Rosent. de feud. cap. 10. titul. ex quibus caus. feud. amit. Anton. Fab. lib. 7. Codic. titul. de reuocandis donat. definitione 13. & pragmatica, de qua hic numer. 42. mentio fit, hodie est l. 11. titul. 5. lib. 6. recopilat. Et de reuocatione donationis remuneratoriae propter ingratitudinem donatarij, vide Flores de Men. in addit. ad Gam. decisione 163. Mont. decisione 10. Fontan. de pact. nupt. dict. gloss. 28. numero 9. Molin. de rit. nupt. lib. 1. cap. 9. ex numer. 1. & 36. Guttier. dict. consil. 24. a num. 5. Mier. 2. part. quest. 22. ex numer. 75. Auend. in l. 44. Tanti. gloss. 16. num. 35. Fab. ubi supra, definitione 1. & 17. ubi ampliat, etiam si donatio sit iurata. Petr. Surd. de aliment. titulo 1. quest. 48. numer. 24. Baeza de non meliorand. ratione dot. cap. 32. num. 8. Ioann. Garc. tract. de donatione remunerat. num. 51. Iacob. Canz. tom. 3. var. cap. 15. de renuntiatione num. 76. de qua re vide auct. supra lib. 2. cap. 18. num. 17.

Num. 50. usque ad 57.

Circapredicta vide P. Molin. disputatione 610. & 658. num. 25. Tiber. Decian. lib. 5. tract. crimin. cap. 45. numer. 12. Corbul. de iure emphyt. titul. de caus. priuat. ob mort. civil. numer. 28. Iacob. Menoch. consil. 805. num. 31. & 38. volum. 9. D. Ioan. del Castill. tom. 5. controuers. cap. 103. ex num. 3. P. Thom. Sanchez lib. 2. mor. cap. 30. quest. 2. per tot. & in beneficiis vide Ioan. Andr. in cap. ut commissi, de heretic. in 6. Immol. in l. insulari in princip. ff. solus. matrim. Præposit. in cap. factis peruersum. 56. distict. Palac. Rub. in tract. 2. de renunt. Regni Navarra pag. 38. Gigans de Pent. quest. 24. num. 7. & consil.

142. num. 7. vers. quo casu. Campanil. in diuersor. iur. canonic. rub. 11. cap. 14. num. 16. Rot. per Farinac. decis. 87. inter crim. part. 2. moral. cap. 28. & 29. & l. 3. tit. 3. lib. 8. recopil.

Tandem, secundum recentiorum sententiam, filij proditoris, & heretici, non solum in maioratu simplici succedere possunt, verum etiam in maioratu habenti iurisdictionem annexam, quia hi ex propria persona, & speciali vocatione succedunt, ex adductis supra lib. 1. cap. 1. num. 17. non vero ex persona patris, vel aui proditoris, vel heretici, nulla facta distinctione, siue post, siue ante delictum nascantur, ut per Molin. Theol. de quo proxime, P. Thom. Sanchez dict. lib. 2. cap. 30. quest. one 2. numer. 6. prope finem, & quest. 3. per tot.

Num. 57. usque ad 69.

Adde P. Molin. dict. disputatione 657. ex num. 4. in fine cum seqq. & quod in simili traditur per Farinac. 2. part. q. 25. ex num. 39. vers. sublimis præcedentem limitationem.

Num. 69.

Idem subscribunt P. Molin. dict. disputatione 660. l. 6. Nat. consil. 528. num. 15. Tiber. Decian. lib. 3. cap. 33. num. 48. P. Thom. Sanchez in summa lib. 2. cap. 18. num. 38.

Num. 70.

Vide quæ adducta à nobis sunt dict. lib. 2. cap. 2. num. 18. sic præced.

Num. 71. usque ad finem cap.

BArtol. hic præcitatum n. 75. sequitur Gregor. etiam hic præcitatus, dicens creditorem pœnis publicis præferendum esse, argumento textus in l. vnic. C.

de penis fiscal. creditor. preferend. quorum sententia indistincte intelligenda non est, sed cū moderamine, vt per Farinac. de heresi questione 140. §. 2. numer. 36. & questione 190. numero 30. & questione 116. numer. 28. & in casu speciali vide Fontan. traēt. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. gloss. 2. part. 2. numer. 12. & 13. & in disruptione domus maioratus ob crimē lēst. maiestatis, P. Molin. dicit. diffinitione 657. num. 5. vbi concludit sanē id fieri non debere, nisi facta compensatio maiora-
tui earum domorum, & de formula sententię vide Nicol. Cimeric. in princip. director. Inquis. 3. part. comment. 92. & ibi Francisc. Pegna.

*Annotationes in loca quedam
Annotationum eiusdem
Auctoris.*

Num. 6. vsque ad 8.

IN comprobationem huius receptę sententię plura adducūt, Hippolyt. Rimin. consil. 458. vol. 4. Marc. Anton. Peregrin. de fideicommiss. articulo 32. numer. 12. Cardin. Mantica. traēt. de conest. vltim. volunt. lib. 8. titulo 14. numero 13. pag. nobis 355. & hoc fortiū, quando agitur de exclusionē filiarum. Nam tunc hæredum mentio ad hæredes sanguinis tantū restringitur, aliās sequeretur absurdum quod extranei viderentur prædilecti proprio sanguini, cōtra decisionem textus in l. cū acutissimi. C. de fideicommiss. vt animaduertunt, Peregr. de fideicommiss. d. ff. articulo 2. numero 40. folio nobis 285. Cald. Peregr. de nominatione emphyt. questione 22. numero 44. Sanē in H. spanorum primogeniis & in aliis rebus quę non sunt ad extraneos hæredes transitoria, communis praxis admittit auctoris sententiā, de qua re vide plenissimē Fular. de subit. questione 339. per totam, saltim numer. 30. vbi de v-

catione hæredis in successione feudi pro se & hæredibus suis adquisiti, & num. 33. in emphyteosi ecclesiastica.

Num. 8.

ADde Peres de Lar. traēt. de vit. homin. cap. 30. num. 111. & quę adducta sunt à nobis in loco hic præcitato.

Num. 9.

PROsequitur Don. Ioann. del Castill. lib. 2. controuers. cap. 6. numer. 63. vers. 3. & vltim.

Num. 10.

Vide Anton. Gom. in l. 27. Tauri, num. 59. Tel. Fernandez ibi num. 19. Velazq. de Auend. gloss. 2. numer. 9. Angul. traēt. de meliorat. l. 2. gloss. 1. num. 1. & gloss. 4. numer. 1. & gloss. 5. numero 1. & gloss. 9. num. & gloss. 11. numer. 4. Matienz in l. 6. tit. 6. gloss. 4. numero 2. & 3. lib. 5. recopilat. Don. Christoph. de Paz ad tit. Styls 200. questione 1. ex numero 145. Semper etenim in hac materia vidimus obseruari sententiā auctoris, quam exornat nouissimē Don Ioann. del Castill. tom. 6. cap. 128. n. 17. & diximus supra lib. 2. cap. 12. num. 1.

Num. 11.

Diximus supra dicto cap. 13. de quo hic fit mentio, Lara cap. 22. numer. 20. in traēt. de vita hominis.

Num. 12.

PRæter adducta in cap. hic præcitato, vide P. Thom. Sanchez tom. 5. de matrim. diffinit. 5. quest. 1. num. 20.

Num.

Num. 13.

Vltcrius adde Couart. in 4. 2. parte cap. 3 §. 3. in fine, & ex mente auctoris in præserti plures interpretes deducunt, quod ubi agitur de conferuanda agnatione, non excluditur filia si vero agnato nupsetit, imò tunc cessat ratio exclusionis, cum in eius liberis cõseruetur agnatio. Angel. confil. 283. numero 8. in fine, Guid Pap. confilio 176. num. 3. iuncto numer. 4. Aym. Crauer. confil. 831. c. 656. lib. 4. M. Anton. Peregr. confil. 50. numero 4. lib. 3. Cardinal. Mant. lib. 8. de consuet. titul. 12. num. 11. Andr. Fachin. lib. 11. consuet. cap. 25. in fin. & in specie decifum refert Farinac. decifione 344. numero 19. c. 20. part. 2. in nouissim. Peres de Lar. tract. de vit. homin. cap. 30. ex numer. 99. vbi num. 111. de contraria praxi testatur, & vltia relatos vide Gregor. in l. 3. titul. 13. part. 6. gloss. 2. quest. 11.

Num. 14. & 15.

Vide notata suprà dict. lib. 2. cap. 15. num. 58.

Num. 16.

Regula iuris est quòd in iudiciis non admittitur variatio in præiudicium tertij, & ideo de petitorio ad possessorium non datur regressus. Lanzelot. de attentat. in pendim. 2. part. cap. 4. limitatione vlt. ex numero 12. Parlador. lib. 2. 5. part. §. 11. numer. 19. Gutierr. lib. 3. pract. questione 39. dicens veriorẽ Auenend. in l. 45. Taur. gloss. 7. num. 8. Gregor. in l. 19. tit. 22. part. 3. gloss. fin. Giurba decifione 74. num. 11. & latius decifione 280. num. 15. Sesse de inhibitionibus, cap. 2. §. 3. numero 46. Paz de tenut. cap. 22. numero 5. Scacc. de iudic. cap. 70. numero 9. Iacob. Canz. 2. part. cap. 3. numero 91. Lara tract. de vit. hominis cap. 27. ex numero 19. optimè Regens Va-

lenz. confil. 49. ex numero 14.

Hæc regula fallit primò, in executiis, quando reus, aduersus quem executio petenda est, prius viam ordinariam intentauit, & iudicio rescissorio egit, quo casu actor, non obstante litis pendentia, potest via executiua experiri, ex auctore in præfenti, & Riccio decifione 280. numero 15. part. 2. & relatis suprà, idque procedere asseuerandum est, etiã si in iudicio rescissorio contra instrumentum sententia feratur, Giurba decifione 100. numero 34. Canc. 2. parte variarum cap. 3. numer. 19. 20. c. 21. Carol. de Grassi. tract. de except. in preliud. num. 49. Peres de Lar. de quo proximè, num. 49.

Fallit secundò, nisi quando viam ordinariam quis prius intentans protestatus fuit quòd nolebat sibi præiudicare in via executiua. D. Francisc. Salgado tract. de Regia protectione part. 3. cap. 13. numer. 110. Scacc. de success. cap. 76. sub numero 9. versic. contraria. Vrfel. ad Afflict. decif. 326. numer. 2. Ioan. Gut. lib. 3. pract. quest. 36. num. 6. Iacob. Canz. lib. 1. variarum cap. 17. num. 36. Regens Valenz. de quo suprà. Marquezan. tract. de commiss. appell. in caus. Camer. §. 1. numer. 4. Mont. decif. 22. n. 5. Marefcot. lib. 1. resolut. variarum cap. 38. n. 4. vbi ait, ita fuisse resolutum, Lara vbi suprà cap. 27. numero 28. videndus ex num. 20.

Fallit tertio, si consuetudo aliud obferuet, vt per Cancr. d. cap. 17. num. 7. 37.

Fallit quarto, fusis expensis prioris instantiæ, ex adductis à Molin. Theologo tract. 2. disputatione 638. numer. 8. Paz cap. 22. numero 7. c. 8.

Circa prædicta in Hispanorum primogeniis verior & receptior sententia est, quòd de petitorio ad possessorium tenuitæ, datur regressus, & transitus, quories possessorium cepit ex noua causa competere, vt resolutiue tenet Paz vbi suprà in l. 1. 2. parte cap. 42. per totum, & ita seruatur in praxi, & fuit decifum

in

312 Additiones ad Molinam.

in Regio ac supremo senatu in causa
Comitatus de Barlen.

Num. 18.

Num. 17.

Diximus lib. 4. cap. 8. num. 10.

Num. 19.

Idem subscribunt P. Molin. tract. 2. di-
sputatione 638. num. 6. Paz de tenut. cap.
23. numer. 34. & 35. & circa prædicta vi-
de Mandol. regul. de triennal. questione 21.
& quæ adducta sunt suprà lib. 3. cap. 13.
n. 58. & à Mier. 3. parte questione 26. per tot.

His adde Marc. Anton. Peregrin.
consil. 28. à numer. 6. & 10. usque ad
18. & decisione 150. numer. 22. & de fidei.
art. 41. numero 17.

*Ad honorem & gloriam SS. Trinitatis &
Deiparæ virginis Maria.*

INDEX

INDEX RERVM, ET VERBORVM notabilium.

A

Acceptatio.

ACCEPTATIO in donatio-
ne an sit necessaria ex-
tante lege Regia. pag.
173. num. 58
de Acceptatione in pri-
mogeniis quid. *ibid.* 67

Vide *Donatarium.*

Actio.

Actio personalis non sequitur singularem
successorem, remissive 60. 10

Actio hypothecaria potest adversus singula-
rem successorem exerceri. *ibid.* 11

Limita, ubi actio realis & hypothecaria
competit, quæ cum ipsa re in quemcu-
que successorem transit. 61. 12

Actio quod metus causa in rem scripta est,
datæque contra singularem successo-
rem, quatenus ex metu locupletior fa-
ctus est. 108. 12

Actio ad supplementum tempore 30. anno-
rum præscribitur. 164. 7

Declaratur hoc procedere, quando maio-
ratus institutus fuit in filio unico ex
tertio bonorum absque Regia facul-
tate. *ibid.*

Actor.

Actori incumbit onus probandi plures eue-
nisse occasiones, quibus mediantibus
potuit eo privilegio uti, & uti non vo-
luit. 145. 70

Actus.

Actus qui non potest corrigi, potest tamen
declari. 50. 38

Actus semper derivatur à specifico efficien-
te id est, à domino. 101. 7

Actus quilibet consentienti, non verò ordi-
nanti tribuitur. *ibid.*

Actus semper præsumitur gestus ex causa fir-
miori atque utiliori. 103. 15

Actus taciti approbationis & consensus suffi-
ciunt, ubicumque vera legitimam ali-
quid à patre relinquitur in recompen-
sationem gravaminis. 106

Actus utrum valeat non citatis substitutis.
110

Actus qui metus causa adversus inferentem
metum durat 30. annos, adversus ter-
tium cum titulo & bona fide 10. annis
expirat. 104. 37

Ædificia.

de Ædificiis in solo regni factis, remissive.
10. 17

Æs.

Æs alienum universum patrimonium spe-
ctat. 59. 3

Æstimatio.

Æstimatio semper secundum tempus solu-
tionis soluenda est. 94. 13

Agens.

Agens adversus transactionem in primis
reddere debet quod pro ea accepit, ut
audiatur. 106. 43

Ampliat, etiam si propter enormissimā
lesionem adversus transactionem aga-
tur. *ibid.*

Limitatur 1. quando ex cōmuni consensu
à transactione receditur. *ibid.*

Limit. 2. quando pars vult recepta re-
tinere, ex causa debiti liquidi. *ibid.*

R r *Agua*

Index rerum.

Agnatus, & Agnatus.

Agnatio si videatur ordine successivo, exclusus
tamen & masculis ex feminis, suc-
cedendum erit. 15. init.

Agnationis fauor ultra personas nominatas,
non excluditur. 27. 37

Agnationis ratio vtrum comprehendatur ex
malesculorum vocatione, repetita plu-
ries, facta absolute. 222. 23

Agnati & cognati quo casu censentur inhi-
biti. 22. 38

Alienatio.

de Alienationis prohibitione, remissive. 11.
11. 12. 13. 19. 30

ex Alienationis prohibitionem facta vt bona
conferuntur in familia, inducitur fi-
deicommissum inter omnes de fami-
lia, remissive. 11. 16

Alienare in vita prohibitus, non impeditur vt
possit libere testari, cessante causa & ob-
staculo temporalis impedimenti. 22

Alienare rem extra familiam prohibitus, po-
test in ea heredem legitimum instituere,
etsi si ex familia testatoris non sit.
38. 34

Secus in fideicommissis & maioratibus. ibid.
Alienationis prohibitio in contractu facta,
non impedit dominij, translationem.
71. 30

Alienare prohibitus non potest vtile domi-
nium, necius in re alienari prohibita,
transferre. 87. 15

Alienationis consentiens, ipse alienare cen-
setur. 102. 7

Alienationis duplex prohibitio. 18. 7
post Alienationem nati possunt reuocare a-
lienata. 25. 1

Idem est de natis lite pendente, dum ta-
men ante sententiam nascantur. ibid.

Ampliat, etiamsi verbis restrictus ma-
ioratus institutor vocasset aliquos: vel
uti si dixisset, quod facta alienatione
tunc succedant qui reperiuntur tem-
pore alienationis. 252

Ampl. 2. etsi proximiotes consenserint te-
pore alienationis. ibid.

Alienationem rerum maioratus non so-
lum reuocare non potest is, qui alie-
nauit, verum neque eius heres. 267. 16

Res prohibita alienari, si semel facta est
alienabilis, semper manet alienabilis.
268. 31

Limitatur 1. quando prohibitio realis est,
& non personalis, quo casu etiamsi
res facta est semel alienabilis, non du-
rat perpetuo alienabilis. 269

Lim. 2. quando causa alienationis realis
est, etiamsi prohibitio alienationis sit
personalis. ibid.

Lim. 3. hoc intelligi oportere, nisi res re-
stitutioni subiecta ex regia facultate,
vel ex causa necessaria fuerit alienata.
ibid.

Alienatione bonorum maioratus ex facul-
tate regia permessa, annui redditus su-
pergis constitui possunt. 285. 5

Alimenta.

Alimenta an nepotibus debeantur quando
patres acceperunt alimenta compe-
tentia, vel quando ipsorum patres sunt
superflui. 184. 5

Alimenta hec etiam liberis habentibus vnde
se alant prestanda sunt. ibid. 6

Alimentorum taxatio, adhibita parentum
facultate, ac numeri filiorum cognitio-
ne, fieri debet. 186. 19

Et patris etiam consuetudine inspecta,
187. init.

Alimenta competentia sicut filiis legitimis,
ita illegitimis, & spuris ab institutori-
bus maioratus debentur, maxime si il-
la aliunde non habeant. ibid. 42

Nedum alimenta, sed & dos debetur.
ibid.

Hypotheca vtrum competat pro his ali-
mentis. ibid.

Alimenta vnde deducenda sint. 188. 49

Alimenta spuris & illegitimis debentur,
etiam exantibus filiis legitimis, dum-
modo quintum ad congruam su-
sultentationem non sufficiat, & fiat
sine communi praiudicio legitimis fi-
liorum. ibid. 52

Alimenta, quae titulo egestatis debentur, of-
ficio iudicis, illa vero quae ratione le-
gitimae, iure actionis, sicut & ipsa legi-
tima, petenda sunt. 190. 70

De causa alimentorum an possit cogno-
scere iudex Ecclesiasticus. 191.

76
Quid si pendente lite coram iudice Ec-
clesiastico pars petat alimenta coram
seculari. ibid.

Alimenta non comprehenduntur sub re-
nuntiatione legitimae facta à filiis, et-
iam cum iuramento. 192. 78

Alimentis seu dotibus semel assignatis, vtrum
possint qui ea amiserunt, illa iterum exi-
gere. 193. 22

Alimenta vtrum lite pendente auctori à reo
prestanda sint. 194. 29

Ali

Index rerum.

Alimenta lite pendente præstanda, in qualibet parte lris peti possunt. 195. 38

Ampliatur, in quocunque iudicio, siue possessorio, siue petitorio. ibid.

Alimenta vt præstentur lite pendente, summaria cognitio præcedere debet. ibid.

39
Limitatur, quando legitima petitur, cuius causa non vt summaria, sed vt ordinaria tractanda est. ibid.

Alimenta, quæ ministrantur lite pendente, tantum durant, quantum ipsa causa principalis, id est, viquequod per diffinitiuam fuerit pronuntiatum, quod est indubitatum. ibid.

Alimenta lite pendente præstata non repetuntur, etiam si in diffinitiuâ constet ea non deberi. ibid. 41

Ampliatur ad quascunque personas, quibus ob paupertatem solent alimenta ministrari. ibid.

Alimenta lite pendente præstantur, cautione prius præstata. 196. 42

Auctoris mens. ibid.

Alimenta pendente lite deneganda sunt, quando exhibetur in iudicio scriptura excludens omnino intentionem agentis: nisi violentia præsumatur, & dolus. ibid. 45

Ampliatur et. etiam in minore. ibid.

Ampl. 2. etiam si vxor lite pendente petiuit. ibid.

Alimenta diuitibus, lite pendente, præstanda non sunt. ibid. 46

Vide *Sententia*.

Anniversaria.

in Anniversariis, patronatibus & capellanis succedendi modus quis. 429. 30

Annuus.

Annuus in factio maioratus qualiter computari debeat. 254. 18

Quid de computatione anni quoad fructus, soluto matrimonio. ibid.

De fructibus, qui non possunt colligi intra vnum annum, sed plures sunt necessarii, quid. ibid.

Appellatio.

Appellatio verum admittenda sit in temedio possessorio. 258. 17

Arma.

ex Armorum & nominis grauamine inducitur coniectura maioratus. 26. 34

Armorum insignia loco cognominum habentur. 180. 56, 57

Arma & nomen fundatoris ferendi onus ex

consuetudine regni, masculis æquè, & feminis, adimpleri potest. ibid. 8, 9

Limitatur. si præcedit vocatio masculorum, & feminarum ex clausio, vel si aliquibus coniecturis apparet, hoc grauamen propter agnationis conseruationem esse inlunctum. ibid.

Lim. 2. quando maioratus insinuat vocauit masculos, neque adiecit, quod hi nomē & arma familiæ acciperent, post quorū vocatiōnem insinuat feminas, sicut masculos ex tæminis, cum præcepto ferendi nomen & arma fundatoris, in hoc casu fictè, siue artificiosè, agnationi protulisse censetur. ibid.

Si hoc grauamen cognominis & armorum in vim conditionis inlunctum est, statim cum primum potuerit, grauatus adimplere tenetur, etiam non interpellatus, alioquin vltius vocato successio defertur. 182. 23

Si grauamen in vim modi appositum est, Molin. affirmat, interpellationem necessariam esse, nec opus esse annum labi. ibid.

Declaratur 1. dūmodo contrauentio conditionis non casu, neque ex modica negligentia, sed ex proposito & cum perseverantia facta sit. ibid.

De casu impotentiz, remissiuè. ibid.

Decl. 2. quando nouen & arma honesta sunt, non verò inhonestæ, & turpia. ibid.

Decl. 3. vt cōtraueniens teneatur restituere rem cum fructibus, quando in vim conditionis, vel modi, qui conditioni æquipollet, grauamen relictum est. ibid.

An hoc grauamen nominis & armorum debeat, sine intermissione deferri. 184. 45

Vide *Gravamen*.

Artha.

Artharum quantitas promittenda à maioratus possessore quæ. 85. 41

Arx.

Arcis præfecti officium eius morte expirat. 92. 19

Ascendens.

Ascendens in diem, vel sub cōditione grauatus, duas quartas detrudere potest. 82. 5

Augmentum.

Augmentum rerum maioratus. 91. 2, 2, 11

Re 2 An

Index rerum.

Authentica.
Auth. si quæ mulier, C. de sacros. Eccles. declaratur. 152. 65

B.

Barinim.

Bartoli doctrina in l. quo Roma, §. Flavius, ff. de verb. oblig. exactissimè declaratur. 273. 74

Bombarda.

Bombardæ in fortaliis maioratus ab eiuſdem poſſeſſore appoſitæ. 95. 5

Bona.

Bona regni & maioratus inalienabilia. 7. 17
Ea alienare poteſt Rex à primordio regni ſui, & donare vaſallis. ibid.

Si plures largitiones fecerit, hæc à ſucceſſore poſſunt renocari, dummodo in præiudicium regni vertant. 8

Bona fideicommiſſo ſubieſta alienari poſſunt ex debitis illius, qui fideicommiſſum inſtituit. 58. 2

Limita, quando poſt maioratus inſtitutionem hæc debita contracta ſunt. 59. iiii.

Bona fideicommiſſi vendi non poſſunt ubi bona libera ſuperſunt, ex quibus debita teſtantis ſolui poſſint. ibid. 4

de Bonorum maioratus obligatione. 63. 20, 21, 22, 23

Bona illuſtria & digna ſi teſtator relinquit quòd conferuntur in ſua familia, videtur primogenium inducere. 68. 17

Bona expreſſè alienari prohibita, ſi alienentur quid agendum. 81. 32

Bona per poſſeſſorem adquiſita non tranſeunt in ſucceſſorem in reſtitutione maioratus. 93. 6

Limita, niſi aliud à ſucceſſore maioratus dictum fuerit. ibid.

Bona emphyteutica an poſſint vinculari in præiudicium proprietarij, ſeu illius, ad quem pertinet dominium directum. 161. 71, 72

An ex iſis primogeniſis inſtitui in præiudicium cæterorum filiorum. ibid.

Bona fideicommiſſi etiam pro alendo ſe, & liberis & nuru, alienari poſſunt. 129. 8

Limitatur 1. quando teſtator expreſſè dixiſſet, bona non poſſe alienari cauſa alimentorum. ibid.

Lim. 2. quando filius grauatus conſumpſiſſet legitimam & Trebellianicam malè vtendo. ibid.

Lim. 3. quando fideicommiſſum non eſſet

conſtitutum ab aſcendente. 190. inſe.

C

Capellania.

in **C**apellaniis ſuccedendi modus quiſ. 4. 29, 30

Caput.

Cap. 1. de ſolut. declaratur. 64. 24

Cap. ſi gratioſè, de reſcript. in 6. diſcutitur. 144. 62

Cafus.

Cafus ex natura expreſſi cenſendus eſt expreſſus, remiſſiuè. 12. 21

Cauſa.

Cauſa publica quæ, remiſſiuè. 108. 20

Cautio.

Cautio de re maioratus non dilapidanda, vtrū poſſit ab eius inſtitutore remitti. 79. 10

Cautio idonea eſſe debet. ibid. 18

Cautio quādo ex maximo rei valore idonea eſſe non poteſt, ſufficiſ; ſi præſtetur eo modo, quo præſtari poſſit ſecundum rei qualitatem. ibid. 19

Cautio Mutiana an locum habeat in contractibus, & in donationibus cauſa mortis, necne, & quid ſi agatur de conditione, vel modo implendo. 171. 16

Cenſus.

Cenſus impoſitio. 88. 35

Certioratio.

Certioratio minoris an requiratur in renuntiatione iurata. 109. 22

Citatio.

Citatio in vnoquoque actu præiudiciali, (cui in Principe, neceſſaria eſt. 45. 33

Contrarium ſtatuitur in Principe. ibid.

Citatio an requiratur in impetratione priuilegi. 209

Claufula.

Claufula teſtamenti Regis Henrici ſecundi. 23. 22

Claufula, ex certa ſcientia, nihil operatur niſi totus tenor tunc Papæ innotuerit, & fuerit inſertus. 140. 9 & 141. 14, 15, & 16

Claufula *Conſirmiti*, habet vim veræ traditionis, etſi modus acquirendi ſic ſit. 269. 4

Limitatur quando in primo contractu poſita fuit hæc clauſula. ibid.

Clericus.

Clericus in maioratu ſuccedit. 78. 96

Clericus poteſt eſſe ſimul Comes, & Episcopus. 195.

Index rerum.

pus. *ibid.* 97
Clericus succedit in maioratu habente iurisdictionem annexam. *ibid.*
Clericis in infirmitate constitutis sub duabus conditionibus donare permittitur. 158.40

Vide *Prælatu.*

Cognatio.

Cognatio omnes ex ea familia comprehendit. 16.42

Colonu.

Coloni portarij an possint collectari respectu fructuum partis colonicæ. 96.8

Commendatarij.

Vide *Abbatu.*

Conditio.

Conditio, si sine liberis, in materia maioratus, non expirat in primo vocato in liberis descendente, sed ut maioratus perpetuus sit, illa conditio repetitur in omnibus succedere volentibus. 33.18
Conditio viduæ imposita, si non nupserit, hereditatem ei traditam cum cautione Mutiana si nupserit, restituitur cum fructibus. 170.21

Ampliatur etiam in viro. *ibid.*

Conditio non nubendi, etiam absolute harum personarum licita est, quæ si postea nubent, rem cum fructibus restituere tenentur. *ibid.*

Ampliatur non solum quando maioratus est institutus per viam ultimæ voluntatis, verum etiam quando in contractu inter vivos institutus fuit. *ibid.*

Limitatur in usufructu legato. *ibid.*

Conditio impossibilis & turpis. 171.35

Conditio pro parte possibilis, & pro parte impossibilis. *ibid.*

Conditio adiecta in primogenio, ut successor teneatur contrahere matrimonium cum persona talis familiæ, vel cum persona certa, aliâ successione priuatur, seruanda est. 173.1

Limitatur, si hæc conditio apponatur in legitima. 174. initio

Lim. 2. si præceptum tale est, ut contrahatur cum persona indigna, vel turpi. *ibid.*

Conditio quod maioratus successor contrahat cum aliqua, ea recusante habetur pro impleta, poteritque postea cum quacunque contrahere, absque timore amittendi maioratum. 175.14

Ampliatur 1. si mulier data opera se celaret ne requisitio ei fieret. *ibid.*

Ampl. 2. etiam si postea efficiatur vidua. *ibid.*

Grauitas sub conditione contrahendi cum certa persona, si ducat aliam, censetur defecisse conditio, esto postea mortua ea uxore ducat illam, quam ducere tenebatur. 175.16

Conditio pro impleta habetur si mulier, cum qua successor maioratus contrahere adstrictus est, cum alio contrahat. 176.17

Si matrimonium impediatur à tertio, conditio nubendi pro defecta, non verò pro impleta habenda erit; sed maioratus successor præstandi est actio aduersus tertium impediensem. *ibid.* 20

Explicatur, quod tunc pro impleta habetur, si tertius soluendo non sit. *ibid.*

Magis declaratur, & affirmatur, hoc ita procedere, quando impedimentum à tertio iniuste illatum fuit, secus verò si iuste. 177. init.

Si maioratus institutor præceptum iniungat successoribus, quod contrahere matrimonium non possint cum certo genere personarum, vel cum descendentibus ex iudeis, vel Sarracenis, valet, & tenet, & formaliter impleri debet. *ibid.* 28

Quid si maioratus, in quo hoc grauamen appositum est, ex tertio & quinto bonorum institutus sit. *ibid.*

De diligentis quas institutus adhibere debet, ad scrutandum genus. *ibid.* 9

Conditio pro defecta habetur moriente eo, cuius arbitrio nuptiæ commissa sunt. 180.40

Vide *Lex.*

Conducllor.

Conducltor rerum maioratus an teneatur stare locationi, mortuo maioratus successore, qui locauit. 87.4

Confirmatio.

Confirmatio in forma communi præstat iustam causam scribendi. 140.11

Confirmatio maioratus absque regia licentia facta, an valeat, si post mortem institutoris eiusdem concedatur. *ibid.* 12

Confirmatio Principis concessa post mortem illius, qui fecit actum, non valet. 141.20

Coniectura.

Coniecturæ in maioratus constitutione quædam valeant. 17.1

Coniecturæ potentiores ex verbis tractum successuum ac perpetuitatem denotantibus. 30. init.

Consensus.

Consensus viuenticum non potest præiudicare his, qui nati non sunt, remissus. 41.17

R r 3 C 00

Index rerum.

- Consiliarius.*
 Consiliarij quales esse debeant. 101.14
- Constitutio.*
 Constitutio in successione feudi si præsert se-
 xum, atque ætatem, privilegium ætatis
 vincit. 118
- Consuetudo.*
 Consuetudo deferens successionem primo-
 genito, intelligenda est, relicta cæteris
 filiis competentibus alimentis. 100.11
 Consuetudo immemoralis potentior est pri-
 vilegio 104.10
 Consuetudo regulariter favorabilis est, &
 ideo extendenda. 130.10
 Consuetudo, quæ est contra ius, odiosa repu-
 tatur, nec extendenda, sed restringenda
 est. ibid. 11
 Consuetudo decem annorum tempore tan-
 tum circumscripta, ad interpretandam
 dubiam instrumenti dispositionem suf-
 ficere est, etiam si tempus immemoria-
 le ad præscribendum requireretur.
 136.57
- Contractus.*
 ad Contractus iurati metu facti rescissionem
 relaxatio iure requiritur: id tamen in
 practica non servatur. 108.13
 Contractus iuratus dolo, ex proposito factus,
 ipso iure nullus est. ibid. 14
- Conventio.*
 Conventio facta inter filios, ut in bonis pa-
 tentis, de eiusdem consensu iure maio-
 ratus succedatur, etiam absque iura-
 mento valida est. 104.2
 Conventio iurata, facta inter filios de paten-
 tis consensu, ut in bonis eius iure ma-
 ioratus succedatur, inefficax erit, si pa-
 tens consensum revocaverit. 105.4
- Creditor.*
 Creditor adversus filium nepotemve me-
 lioratum agere potest vel rei vindica-
 tione, vel hypothecaria, aut pigno-
 ratitia. 61.12
 Creditor secundus quando offert priori, in
 hac specie succedit loco eius, etiam si-
 ne pacto & cessione. 66. init.
 Amplius in tertio & quarto creditore
 hypothecario. ibid.
 Limitatur in chirographario. ibid.
 Creditor aut quior habens scripturam obli-
 gationis & hypothecam generalem,
 præfertur creditori posteriori, cui bo-
 na maioratus regni facultate obliga-
 ta sunt. 293.17
 Quotiescumque in scripturis horum cre-
 ditorum qui Regis facultatibus expe-
 riuntur, apponitur clausula illa, quod
 specialis obligatio non deroget gene-
 rali, tunc secundi creditores pro suis
 debitis non possunt compellere prio-
 res habentes dictas facultates quod
 præcisè debita ex speciali hypotheca
 exigant. ibid.
 Vbi cumque concurrat creditor antiquior
 cum obligatione hypotheca speciali
 contracta antea quam bona efficerentur
 maioratus, non tenetur præcisè de
 bonis liberis debitum exigere, prius-
 quam ad specialem bonorum hypo-
 thecam deveniat. ibid.
 Vbi cumque creditor habet sibi bona ma-
 ioratus regni facultate hypothecæ
 subiecta, etiam aliis extantibus bonis
 liberis, quæ tamen aliis creditoribus
 obligata sunt, nisi prius bonis maioratus
 excussis, non potest de illis exigere.
 ibid.
- Curator.*
 Curatoris autoritas non est necessaria in
 renuntiatione minoris iurata. 109.13
- D.**
- Debitum.*
Debitum quando soluit extraneus, tunc
 opus est, ut agatur quod prioris cre-
 ditoris loco succedat, & quod sit ei
 obligatum. 66
 Quando ipse debitor soluit, & tunc aut soluit
 de suo, & nulla est subingressio ratio-
 ne extinctionis proprii debiti: aut
 soluit de pecunia aliena, & tunc tria
 desiderantur. ibid.
 de Debitis ab auctore Regis contractis, remis-
 sione. ibid. 30.31
 Succedat maioratus utrum teneatur ad
 soluenda debita ultimi possessoris, si
 ea modica sint, eiusque conscientia ex-
 onerationem contingat. 67.34
Decedens.
 Decedens ab intestato videtur tacite dispo-
 suisse in proximiores. 156.23
Declaratio.
 Declarationis ultimi maioratus possessoris,
 de sequenti successore, effectus quis.
 50.58
Delegatus.
 Delegatus qui commissionem ignorat,
 etiam si procedat tanquam delegatus,
 nihil agit. 145.68
Delictum.
 Delictum semper præsumendum est com-
 missum fuisse ab eo, qui ex illo com-
 modum

Index rerum.

modum sentis. 12.6.43
Descendens.
 Descendens sufficit ut probetur ex illa persona, quæ fuit in possessione præsentandi. 141.7
Description.
 Descriptio bonorum, & inventarium differtur. 80.33
 ad Descriptionem bonorum filij, pater tenetur. ibid.
 Secus in bonis in quibus pater non habet usufructum, de illis enim inventarium facere, & rationes reddere tenetur. ibid.34
 Vide *Inventarium.*
Dicta, & Dictio.
 ex Dictis in testamento, & extra, coniectura maioratus robur maximum caput. 19.40
 ex Dictione *semper, perpetuo, & in infinitum* sumi coniecturam maioratus, limitata. 15.33
Dignitas.
 in Dignitatibus regalibus succedendi modus quis. 5.init.
 Dignitas cum territorio concessa transit ad hæredes, ad quos ipsam territorium transire debet. 68.19
 Dignitas alicui pro se ac suis hæredibus concessa, ad ipsos hæredes transitoria est. ibid.20
 Dignitas, quæ ad hæredes est transitoria, solum ad primogenitum defertur, nisi consuetudo contrarium admisit. ibid.24
 de Dignitatibus plura. 69.15,26,27,28,29.
 usque ad fin. cap.
Dispensatio.
 Dispensatio addita primæ dispensationi, non valet, nisi in ea fiat mentio de prima. 119.51
 Ampliatur 1. etiam in dispensationibus ab inferioribus concessis. ibid.
 Ampl. 2. etiam si in posteriori est clausula, *Motu proprio, &, Ex certa scientia.* ib.
 Ampl. 3. etiam si in posteriori dispensatione dicatur, *non obstantibus prioribus*, nisi illius quoque mentio fiat. ibid.
 Limitatur 1. quod non est necessaria mentio, quando non est aliqua contrarietas inter utramque dispensationem. ibid.
 Lim. 2. nisi posterior ex noua causa sufficienti petatur. ibid.
 Lim. 3. quando prior dispensatio est irrita, vel prius privilegium nullum. ib.

Dispositio.
 de Dispositionis fine, remissive. 21.14
 Dispositio ut habeat tractum successuum, non sufficit momentum inplementum, sed requiritur perseverantia. 13.init.
 Dispositio efficax est, ubicumque dispositionis substantia in liberum arbitrium non confertur, sed tantum electio personæ, non e contra. 114.3,4
 Ampliatur 1. in melioratione quæ in arbitrium commissarij solet confecti. ib.
 Ampl. 2. ubicumque substantia est certa. 115.init.
 Ampl. 3. quatenus probat, quod ubicumque substantia dispositionis in arbitrium alterius confertur, non valet dispositio, ut procedat etiam favore plæ cause. ibid.
 Dispositio, quod successor non censetur vocatus, nisi onus impleat, conditionalis est. 169.18
Dolus.
 Dolus ex proposito, & dolus ex re ipsa quid differant, remissive. 108.15
 Dolus debet esse talis, qui viros etiam prudentissimos falleret. ibid.16
 Dolus facilius presumitur in muliere, quam in viro, & cur. ibid.17
Domus.
 Domus, vel casare appellacione, sermone exclusa censetur, iuxta statuta & consuetudines Italice. 216.10
 Idem in vocatione maioris de domo. ibid.
 Domus, vel casare appellacione comprehenditur tam masculi, quam femine, in Hispanorum primogeniis. 217.init.
 Domus euertere cum necesse sit ob publicum ædificium, an sit causa legitima ad eam destructionem. 278
Donatarius, Donatio.
 Donatarij præsentia cum eius taciturnitate, veram acceptationem inducit, nec alia desideratur expressa acceptatio. 274.76
 Donationis casu adueniente, an dominium in secundum donatarium absentem sine traditione transeat. 3.20
 An si secundus donatarius, cui post mortem prioris, res donata restituenda est, viuo primo donatario decedat, actionis spem in filios transmittat. ibid.
 Donatio inofficiosa respectu legitimæ filiorum. 8
 in Donationibus ob causam, an & quando requiratur insinuatio. 145.14
 Dona

Index rerum.

Donatio omnium bonorum presentium atque futurorum non valet. t 54.10
 Limitatur per Molinam infra n. 13, 15.
 Non valet etiam si iuxta sit. ibid. 11
 Valet quoad presentia. ibid.
 Donatio omnium bonorum presentium hodie non valet, quamvis iure communi fieri possit. ibid. 12
 Donatio omnium bonorum ex causa matrimonij valida est. t 55.18
 Quid quando fuit facta contemplatione certi matrimonij, & factum non est postea certum. t 56. init.
 Donatio si fiat, certa quantitate reservata, de qua possit testari donatarius, & non disposuit, quid. ibid. 13
 An talis donatio requirat insinuationem. ibid.

Donatio facta filio quomodo irrevocabilis efficiatur. 170. 16
 Donatio, seu maledictio facta filio pro suscipiendis Ordinibus. ibid.

Dot.

Dos, quae loco legitimae subrogatur, debetur filiabus, etiam aliunde dotatis. 185. 7, 8
 Dos competens relinqui debetur computatione aliorum filiorum. ibid.
 Dotis constitutio an sit iusta causa, bona maioratus alienandi. 177. 3
 Dotis interesse debetur uxori à matro, vel hæredibus suis quandiu dos ei non restituitur. 185. 6
 In viduæ cessionario extraneo quid. 186
 Pro interesse dotis non potest constitui census ex proprio motu Pij V. ibid.

Ducatus.

Ducatus, Comitatus, Marchionatus dignitas. 68. à 10. vsque 17

E.

Electus.

Elezari historia, iam ducta ad supplementum. 5. 22, 23
Electio, Elector, Elige.
 Electionis materia, & facultas electoris, remissive. 115. 7, 8, 9
 Eligens non potest electum gravare onere fideicommissi. ibid. 10
 Neque aliquo onere inestimabili sibi affici potest. ibid.
 Limitatur, vbiunque gravamen in favorem alterius ex filiis appositum est. ibid.
 Limitatur etiam ut per Molinam infra n. 31

Eligendi successorem facultas, si fuit ad tempus mortis restricta, electio antea facta non tenet. ibid. 28
 Eligere potest semel, aut pluries vsque ad mortem. 116

Limitatur, si testator iussit bona sua post mortem hæredis pauperibus restitui. ibid.

Limitatur etiam favore dotis. ibid.

Electio successoris maioratus facta in vita non potest revocari respectu commoditatis medij temporis quam esset ultimus possessor qui elegit, electione non facta percepturus. ibid. 31

Eligere debens post mortem suam aliquem, qui elegit eum in vita, atque maioratus possessionem tradidit, potest electum gravare respectu interusurij medij temporis. ibid. 32

Electio in tempus mortis collata, facta in vita revocari potest. ibid. 34

Electio si competit ex contractu eligens variare potest. ibid. 35

Secus in electione, quæ fit in electione maioratus, & ex voluntate alterius. 117

Variatio vbi permixta est, eligens semel tantum variare potest. 117. 36

Electus, cui electio competit ex ultima voluntate, non potest variare, si extra ultimam voluntatem elegit. ibid. 37

Electus semper potest variare vbi prima electio effectum sortita non fuit. ibid. 38

Eligens indignum etiam ad officia secularia priuatur pro illa vice officio eligendi. ibid. 39

Amplius in patrono presentante scienter indignum. 118

Electio, seu nominatio indigni, si facta est ignoranter, tunc elector non priuatur facultate. ibid.

Quid in electione plurium, quando ex dispositione electio de tribus personis habilibus fieri debet, & vnus solus eligatur inhabilis. ibid.

Eligens indignum, in dubio presumitur id ignoranter fecisse. ibid. 40

Electore eligere nolente succedunt in fideicommissio omnes qui ex familia constantis procedunt. ibid. 41

Electore eligere nolente, successio maioratus ad solum primogenitum deferretur. ibid. 42

Limitatur quando ex dispositione vnus duntaxat succedere debet. ibid.

Eligere debens ad maioratus successionem facta

Index rerum.

- facta requisitione, illico eligere debet, nec datur sibi annus ad eligendum. *ibid.* 43.
- Eligendi facultas quousque duret. *ibid.*
- Eligendi facultas in legatis piis expirat per lapsum anni. *ibid.*
- Electior, cui electio in vniuersum ad successionem fideicommissi commissam est, plures eligere poterit, nisi tamen testantis repugnet. 119.45
- Electior, cui electio ad maioratus successionem commissam est, vnum tantum eligere poterit. *ibid.* 46
- Electior, cui eligendi facultas concessa est, non poterit seipsum eligere. 120.58
- Electior non poterit eligere filium suum sub eius potestate constitutum, emancipatum vero sic. *ibid.* 59
- Secus si hanc electio ultimo maioratus possessori commissam est. *ibid.*
- Limitatur, quando mater meliorauit in altera voluntate vnum ex filiis, quem pater elegerit, tunc namque eligere potest filium suum in potestate constitutum. *ibid.*
- Electio ubi pluribus commissam quid. 121.61
- Eligendi ius quando competit nomine & iure alieno, & quid si veniat iure proprio. *ibid.* 62
- Electio commissam per fundatorem maioratus transiit ad successores. *ibid.*
- Ampliatur t. in singulari successore, ad quem transit ius eligendi, transiit iure cui adhaeret. *ibid.*
- Ampl. 2. in feudis. *ibid.*
- Ampl. 3. in facultate declarandi data per restatorem commissario, quae ad heredem non transit. *ibid.*
- Ampl. 4. in facultate eligendi data inter filios masculos, quae eadem ratione inter filias repetita censetur, per substitutionem factam de filiabus. *ibid.*
- Ampl. 5. in emphyteusi. *ibid.*
- Electior cui libera facultas eligendi concessa est, potest ad maioratus successionem filium etiam natum minorem, omisso filio primogenito, eligere. 122.4
- Nec tenetur eligere proximiores, aut seruare ordinem circa electionem faciendam. *ibid.*
- Ampliatur t. ut locum habeat in facultate regia, si ita concedatur, ut maioratus institutor possit illum in persona filij, vel filiz, prout sibi libuerit, instituire. *ibid.*
- Ampl. 2. ad eas personas, quae ex mandato testantis primogenia inter filios eiusdem instituunt ex legum Tauri constitutione. 123
- Ampl. 3. in emphyteusi concessa cum facultate nominandi filium, vel filiam. *ibid.*
- Ampl. 4. ut electior, cui libera eligendi facultas data est, possit eligere etiam remotiorem, dummodo electus talis electionis incapax non sit. *ibid.*
- Limitatur superior conclusio t. in foro conscientiarum. *ibid.*
- Lim. 2. si de voluntate fundatoris maioratus contrarium appareat. *ibid.*
- Lim. 3. ut per Molinam inf. n. 15.
- Electior, cui libera eligendi facultas concessa, potest inimicum etiam institutoris eligere. *ibid.* 7
- Non potest eligere inimicum testatoris, si inimicitia post maioratus institutionem orta fuit. *ibid.* 9
- Non potest inimicum capitalem institutoris eligere. 124.10
- Ampliatur 1. etiam in descendantibus ab odiosis, & inimicis testatoris, vel fundatoris maioratus. *ibid.*
- Ampl. 2. etiam si iusta inimicitia ex defectu fundatoris maioratus proveniat. *ibid.*
- Electior an possit eligere inimicum capitalem institutoris, quando ipse institutor decessit contritus, & confessus. *ibid.* 11
- Electior quando electionem dolose facere dicendus sit. *ibid.* 20, 21
- Electio facta de indigno indignitate facti non valet, si ex odio iniuncto facta fuerit. *ibid.* 22
- Limitatur, ut non habeat locum in foro poli. *ibid.*
- Electio digni & indigni discutitur. 126.30
- Electio non in libera electoris voluntate, sed in eius arbitrio commissam, non potest eligere indignum. *ibid.* 46
- Limitatur, ubi protenditur, tam in electione bonorum, quibus administratio concessa est, quam aliorum bonorum patrimonialium. 127.50
- Eligens dignum, praetermisso digniori, non tenetur ad restitutionem. *ibid.* 57
- Limitatur t. in electione canoniarum magistralium, doctoralium, & beneficiorum. *ibid.*
- Lim. 2. quando electio de indigno facta est. *ibid.* & n. 72. cum seqq.
- Emphyteusi.*
- in Emphyteusi concessione illius natura semper attendenda est. 6.5
- Episcopis.*
- Episcopus ex licentia Papae an possit instituere primogenium. 133.67
- S s   Episcopo

Index rerum.

Episcopus regularis, quidquid post dignitatem adquisiuit, siue ex fructibus Ecclesie, siue ex industria propria, eo mortuo, acquiritur Ecclesie, non verò religioni, ideòque de his testari non potest. 157.26

Episcopus regularis non potest instituere maioratum, nec in contractu, nec in testamento, neque ex redditibus Ecclesie, neque ex bonis matrimonialibus, aut aliunde quæ sitis. ibid.

Limitatur pro dotanda consanguinea paupere. ibid.

Exceptio.

Exceptiones attinentes proprietatem admittendæ, incontinenti probari debent. 258.15

Exceptio rei iudicatæ non ob est, si super re principali incidenter pronuntiatur. 297.

Omnes exceptiones quæ possunt opponi aduersus contractum, eodem modo etiam post impetratum assensum allegari possunt. 302.32

Exceptio rei iudicatæ, transactionis, laudi, & his similium, impedit ingressum litis, & de illa ante litis contestationem agendum est. 304.39

Hodie istiusmodi exceptiones dilatoriz, quæ litis ingressum impediunt, de stylo cum principaliter terminantur. 305.40

Exceptio transactionis dupliciter opponi potest. ibid.

Exceptiones oppositæ in initio & ingressu executionis, etsi repellantur, postea opponi possunt in sententiâ definitiua, & hoc in vim peremptoriz. ibid.

Exheredatio.

de Exheredatione propter inimicitiam, vel ingratitudinem. 54.42

Quid si sequatur post inimicitiam, vel ingratitudinem. ibid.

Quid si pœniteat successorem & redeat ad vitam meliorem & frugem. 55. init.

Quid si ingrediatur religionem. ibid.

Limita, quoties exheredatio sequitur, & postea adest alicuius particularis institutio. ibid.

Expense.

Expensæ factæ in rebus maioratus. 95.15

Expensæ litium, an & quando deduci debeant. 97. n. fin.

Deducuntur factæ pro defensione & recuperatione bonorum maioratus. ibid.

Etiã si filis non sit finita. ibid.

Limitatur t. ex Molina supra c. 27. ibid.

Lim. 2. quando temere, & non bona fide

possessor litigasset. ibid.

Lim. 3. quod non teneatur maioratus possessor cum fructibus compensare, etiam si fructus sufficiant. ibid.

Lim. 4. etiam in expensis pro exigendis nominibus debitorum. ibid.

Expressum

Expressum quid, retinuitur. 182

Expressum dicitur, quod sub ratione comprehenditur. 21.11

F.

Facultas.

Facultas patentibus concessa, quod de omnibus bonis maioratus instituere possint, quomodo intelligenda sit. 99.10

Quid si primogenium instituitur sine vlla alimentorum assignatione. 100. init.

Facultas regia concessa ad instituendum maioratum, non amittitur per non usum. 145.70

Facultate concessa, ut pater possit primogenium facere in persona certi filij, utrum ex ea pater valeat in persona alterius filij primogenium instituere. 168.42

Falcidia.

Falcidia & Trebellianica non detrahuntur, ubi id à testatore prohibitum est. 82.11

Familia.

Familie verbum in iure dupliciter accipitur. 16.40

Familia, agnatio, seu cognatio si vocentur, non omnes simul, sed ordine successivo admittuntur. 24.19

Feudum.

in Feudorum deuolutione inuestituræ tenor inspicendus est. 62.4

Feudum dicitur vniuersitas facti, non iuris. 95.21

Feudum in dubio semper antiquum præsumitur. 103.16

Ampliatur 1. etiã in feudo vedito, quãdo inuestitura se retulit ad antiquos. 104

Ampl. 2. ut in fauorem agnatorum præsumatur antiquum. ibid.

Feudum antiquum & nouum in quibus differant. ibid.

Feudum antiquum, paternum, seu autum pro eodem ponitur. ibid.

Fideicommissarius, Fideicommissum.

Fideicommissarius an compellendus sit ad præstationem legatorum pro quibus hæres antea tenebatur. 65. init.

Fidei

Index rerum.

Fideicommissa & maioratus Hispaniæ non exequantur per omnia. 1.7
 Fideicommissum potest quibuscumque verbis relinquere, remissive. ibid. 10
 Coniectura quæ inducunt fideicommissum. ibid.
 Fideicommissa, & Primogenia, v. *Primogenia*.
 Fideicommissa, & Maioratus, v. *Maioratus*.
 Fideicommissum de persona ad personam nunquam extenditur. 11.4.8.9.10
 Fideicommissum quoties nominatim iungitur certæ personæ, eam tantum tenet, non ceteros successores. 13.30
 Fideicommissio relicta pro descendens testatoris, transuersalis nō admittitur. 14.38
 Fideicommissum factum favore familiæ, seu agnationis, reale ac perpetuum censendum est. 25.25
 Fideicommissum, ultra primum gradum non extenditur. 28. init.
 Fideicommissio relicta, ut bona perpetuò in familia conferretur pro satisfaciendo debito grauati, bona prædicta alienari non possunt. 61.15
 Fideicommissum tempore mortis certæ atque determinatæ personæ restituendum, potest eadem in vita lituocabiliter restitui. 116.25
Filius, Filia.
 1º *Filius maior*, pro filio primogenito, ex communi vi loquendi in Hispania. 2.4
 Filia, quæ renuntiavit legitimæ receptæ dotē competenti, ut ingrederetur monasterium, non potest aduersus renuntiationem lesionem opponere. 109.27
 Etiam omnibus fratribus in vita patris deficientibus. 110. & 11.48
 Limita, si renuntiatio fiat ante ingressum monasterij, per eam quæ ingredi monasterium desiderat, sed nondum est acceptata. ibid.
 Filius, quæ legitimæ renuntiavit, ut ex ea primogenium institueretur, non potest dici læsa, si dotem, vel alimenta competentia recepit. ibid. 28
 de Filiis positis in conditione. 30.1.2.3
 2º *Filius* in materia perpetua positum omnes descendentes in infinitum comprehendit. 34.21
 Filiorum appellatio, nepotes non comprehendit, præsertim ubi agitur de extensione fideicommissi. 35.27
 Filiorum appellatio in Hispanorum primogeniti nepotes & omnes descendentes in infinitum comprehendit. 36.28, 29
 Fallit. 38. init. & seq.
 Filius subingreditur in locum patris, non

tanquam deportari, vel condemnari, sed tanquam patris simpliciter. 53.27, 28
 Filius in Hispania poterit dignitate parentis eo mortuo appellari, quando dignitas parenti pro se ac suis hæredibus concessa est. 68.21
 Filia an excludatur propter masculum monachum religionis eius incapacis stante statuto quod femina propter masculos excludantur. 74.70
 An excludatur per fratrem monachum monasterij capacis stante statuto, quod filiabus masculis femina nō succedat. 75.80
 Filius qui cū iuramento renuntiavit legitimæ, poterit partē ex testamento succedere, etiamsi iurauerit se ei neque ab intestato, neque ex testamento successurum. 105.6
 Filius si tantū instituitur in legitima, & in eo apponatur grauamē, necesse est quod specialiter & expresse, non verò tacite consensum præstet. 106
 Filius consentiens patri facienti maioriū ex legitima, dicitur ipse filius facere. ibid.
 Filius, vel filia renuntians hereditati paternæ, vocari debent ad ipsius primogenij successionem. 112.35
 Filij post mortem parentis primogenium ex legitima sua institutum approbantes, non possunt illi in posterum contrauenire. ibid. 36
 Filius si moriatur in vita parentis, cuius hereditatē renuntiavit, nepotes aucto ex propria persona possunt succedere. ibid. 47
 Ampliatur 1. etiamsi nepotes sint masculi hæredes. ibid.
 Ampliatur 2. etiamsi parens reliqua dotē recepta renuntiasset. 113. init.
 Ampliatur 3. etiamsi nepos succedere intendat cum patris, vel auunculis, qui sunt in propinquiori gradu ipsi aucto. ibid.
 Ampliatur 4. etiamsi renuntians erectionē promississet pro bonis quibus renuntiaret. ib.
 Ampliatur 5. etiamsi parens renuntiasset pro se & suis hæredibus. ibid.
 Ampliatur 6. siue filia renuntians fuisset dotata de bonis maternis, siue non. ibid.
 Ampliatur 7. etiamsi ageretur de bonis paternis. ib.
 Filia quæ renuntiavit in fauorē aliorū fructuū hereditatem paternam, illis extinctis, hereditatem petere potest. ibid.
 Ampliatur 1. ut procedat quamuis tempore mortis patris, alij fratres superint, si illi delatam hereditatem repudiassent. ib.
 Ampliatur 2. in renuntiatione teudi. ibid.
 Ampliatur 3. ut procedat, quamuis tempore renuntiationis nulli alij fratres extarent,

Index rerum.

- nec descendentes. *ibid.*
 Ampl. 4. in renuntiationibus ab ascendenti-
 bus factis respectu hereditatum
 ascendendum. *ibid.*
 Ampl. 5. in renuntiatione facta favore li-
 nę, quę non nocet renuntianti, ea fi-
 nita. *ibid.*
 Ampl. 6. ubi pactum exclusivum semina-
 rum in favorem masculorum appo-
 situm est. *ibid.*
 Limitatur t. ubi renuntiatio in filia dote
 recepta facta est. *ibid.*
 Lim. 2. ubi parens, cui renuntiatum est,
 stipulatur pro se & suis heredibus.
ibid.
 Lim. 3. nisi renuntiatio fiat, eo quod ren-
 untians in religione profiteri velit.
 114. init.
 Lim. 4. nisi eo intuitu renuntiatio facta
 est, ut ex illis bonis parens aliquod
 pium opus instituat. *ibid.*
 Lim. 5. ubicumque adfunt descendentes
 illius patris, cuius hereditas renuntia-
 ta est. *ibid.*
 Quod si renuntiatio paternę hereditatis
 fiat ad hoc quod ex illis bonis insti-
 tuatur maioratus, etiam ceteris fructi-
 bus extinctis, renuntians exclusi cen-
 sur. *ibid.*
 Filia, exclusis masculis eligi non potest. 122.
 4. 5
 Filij nati ex matrimonio contracto, ab
 eo qui laborat in extremis, an vali-
 dum sit. 125. 27
 Filiusfam. prohibetur per viam contractus
 disponere de tertia bonorum parte,
 absque licentia patris habentis vsum-
 fructum in bonis predictis. 150
 Quid si alienatio fuisset iurata. *ibid.*
 Et quid in confiscatione bonorum filij. *ib.*
 Auctoris opinio. *ibid.*
 Ampliatur 1. ut nec proprietas tertię par-
 tis bonorum adventitiorum, de quo
 potest liberę filius in regno Hispan.
 testari, publicetur ob eius delictum,
 sed maneat penes patrem. *ibid.*
 Ampl. 2. etiam si filius consensu patris
 administret adventicia. *ibid.*
 Ampl. 3. etiam si pater solum vsumfructus
 spem habeat, eo quod illa bona relicta
 sint filio, servato alteri vsumfructu. *ibid.*
 Filiusfam. mortuo, pater non amittit vsum-
 fructum in bonis eiusdem sibi per-
 tinentem: imo fructur illo per totum
 tempus vitę suę. 151. 24
 Quid si reservatio facta est cum facultate
 disponendi, tam in vita, quàm in mor-
 te. *ibid.*
 Filiusfam. coniugatus poterit maioratum
 instituere ex tertia bonorum in pro-
 prietate & vsumfructu. *ibid.* 25
 Quanta debeat esse quantitatis reserva-
 tio. *ibid.*
 Filius melioratus in quinto potest gravari in
 tertio. 164. 8
 Filius vnicus regia facultate nedum respec-
 tu tertij, sed etiam precipue legitimę
 omnium bonorum patris non gra-
 vari non potest. 165. 11
 Filio legitimo an debeatur legitima, nec
 ne. *ibid.* 17
 Filij excludi nõ possunt à maiortu ex tertio
 bonorum instituto, propter masculos
 transversales 172. 53
 Quando maioratus constat ex tertio, &
 legum regnorum constit. institutus
 est, communis DD. opinio est, nullo
 pacto posse filias ab eius successione
 propter masculos transversales exclu-
 di. *ibid.*
 Filij an poterunt institutionem maioratus
 nullam dicere, si eis alimenta non re-
 linquantur, vel ipse maioratus sus-
 tineatur, assignatis postea alimentis
 competentibus. 186. 24
 Quid si maioratus institutor relinquere
 quidem ceteris filiis alimenta, attamen
 minimę sufficientia. *ibid.*
 Filius naturalis ex matrimonio subsequenti
 legitimatus, an succedat in eo primo-
 genio, in quo vocantur filij legitimi
 nati, vel ex legitimo matrimonio
 procreati. 199. 10
 Filius legitimatus per rescriptum Principis
 non facit deiectionem conditionem, si gra-
 uatus sine liberis decesserit. 207. 1
 Filius primogenitus monachus, vel clericus,
 seu furiosus, vel aliter successione in-
 incapax in primogenio succedere non
 potest. 209. 13
 Filius, vel filia huius incapax admittuntur,
 vel secundogenitus, si hi de fiant. *ibid.*
 Filius legitimatus non succedit in primo-
 genio. 209. 4
 Ampliatur 1. etiam si filij simpliciter vo-
 centur. *ibid.*
 Ampl. 2. etiam in emphyteusi ecclesia-
 stica. *ibid.*
 Ampl. 3. etiam si Princeps expressę di-
 xisset, quod volebat substitutum ex-
 cludi. *ibid.*
 Ampl. 4. ut nec filij verę legitimi & natu-
 rales

Index rerum.

- rales ipsius legitimari admittendi sint. ibid.
- Ampl. §. etiam quando in alia parte testamento facta esset mentio de filiis ex legitimo matrimonio natis, & in conditione positi sint simpliciter filij. ibid.
- Limitatur 1. vt per Molinam infra n. 13, 10, & 11.
- Lim. 2. in primo institutore maioratus, qui legitimacionem impetrauit. ibid.
- Lim. 3. quando agitur de bonis, sit quibus libera dispositio ad patrem spectat. ibid.
- Filiorum legitimatio vt teneat, Principis scripto necesse est, vt vocatis & citatis substitutis fiat. 108. 10
- Filius primogenitus naturalis, an succedat in maioratu, in quo filij simpliciter ad eius successionem vocantur. 112. 41
- Filij naturales non censentur comprehensi in dispositione maioratus, nisi specialiter & expresse dictum sit, ex opinione auctoris. 114
- Idem de filiis legitimis natis ex naturalibus. 115
- Quid verò his omoibus deficientibus. ibid.
- Limitatur prædicta conclusio, primò in vocatione propinquorum, in qua naturales comprehenduntur. ibid.
- Lim. 2. in tetractu rei patrimonialis. ibid.
- Lim. 3. in iure sepulchrorum. ibid.
- Lim. 4. in successione emphyteutica, recepta à privato pro se & liberis suis. ibid.
- Lim. 5. vbi linea vocatur, cum filij naturales sint de linea patris. ibid.
- Filia si propter paruum excluditur à successione maioratus, an filius patris eam præcedat. 110. 11
- 7^a Filiorum non comprehendit filias, vbi maioratus institutor de masculis & feminis discretivè disposuit. 119. 55
- Filius, vel nepos non excluditur à maioratus successione ob contraventionem patris, vel aui. 151
- Fiscus.*
- Fiscus in omnibus & per omnia loco hæredis habetur. 90. 11
- Forma.*
- Forma quæ à masculo descendit, an comprehendatur appellatione descendentium per lineam masculinam, disputatur remissivè. 39. 37
- In Hispanorum primogeniti quid. ibid. 38
- Fœmina quantumcumque sit agnata, sub tali vocatione non comprehenditur, vbi agnationis ratio militat. 39. 39
- Secus cum de agnationis consecratione actum non sit. ibid.
- Fœmina succedit in maioratu iurisdictionali, quando iurisdictionis ipsa venit in consequentiam successionis. ibid. 97
- Fœmina admissa censetur, nisi liquidò constet de iure transuersali. 119. 38
- Fœmina non debet obtinere in iudicio possessorio, si eius exclusio à masculis remotioribus incontinenti probetur. ib. 43
- Fœmina exclusa, censentur exclusi omnes ab illa descendentes. 114. 41
- Limitatur, quando filius non ex persona matris, sed proprio iure, & ex propria persona venit. 115. init.
- Fœminarum exclusio debet esse expressa, aut per necesse concludens, & subintelligita. 119. 52
- Fœminarum exclusio simpliciter facta propter masculos, censetur facta propter masculos eiusdem lineæ & gradus: non autem propter remotiores. 113. 71
- Fœmina semel exclusa, non censetur exclusa perpetuò, sed solum suspensa durante causa exclusionis, ideoque ea causa deficiente, admittenda erit vti si nunquam fuisset exclusa. 119. 71
- Quid si institutor maioratus vocavit omnes masculos agnatos, & illis extinctis, fœminas ad successionem admisit. ibid.
- Forensis.*
- Forensis existens in regnis Castellæ, si maioratus instituat de bonis existentibus in eodem regno Castellæ, an teneatur servare leges regni. 163
- Forma.*
- Forma velis ad instituenda primogenia absque regia facultate, etiam quoad filiorum legitimam. 106. 8
- Frater.*
- Frater maioratus possessor an teneatur probare alimenta consobrinis suis fratrum egenitum, & è conuerso. 190. 67, 68
- Fructus.*
- Fructus qualiter diuidantur inter hæredes Prælati, seu beneficiati, vel pensionarij, & Prælatum, seu beneficiarium. 151. 4
- de Fructibus Commendarum quid. 155. 3
- de Fructibus fendi quid. ibid. 10, 11
- Fructus percepti vsque ad punctum delationis

Index rerum.

nis maioratus ad quem pertineant.
ibid. 12.
De non perceptis quid. ibid.
Fructuum condemnatio interdictis possessio-
nis fieri debet. 164.69
Furius.
Furius successionis capax. 74. 21, 22,
23, 24
Filius primogeniti furiosi an excludat se-
cundogenitum. ibid. 35
Natus post delatam successionem secun-
dogenitum non excludit. ibid. 36
Furius si talis est quod possit consentire in
matrimonium, succedit in maioratu.
ibid. 38

G.

Gradus.

Gradus qui non causat praeiudicium
succedendi, non est in considera-
tione. 217.12
Si dominus alicuius loci habet gabellas
in illo loco, & factus est contractus in
vita possessoris maioratus, & res fuit
tradita post eius mortem, quid agen-
dum. 254.19

Gratia.

Gratia si praeiudicium afferat, praesumitur
Principem vel non concessurum, vel
difficilius concessurum. 141.14
Gratia solo verbo perfecta est. ibid.
Gratia Principis non expirat, quando conti-
net quid perfectum & absolutum.
144.62
Idem in gratia solo verbo facta. ibid.
Ampliat in his quae conceduntur sub
nomine dignitatis. ibid.
Limitatur in officiis domus regiae. ibid.
Dicta conclusio procedit, etiam si officia
sint concessa ad beneplacitum conce-
dentis. ibid.
Gratia, seu privilegium Principis, non potest
probari nisi per scripturam. 146.8
Limitatur in amissione privilegij, quo ca-
su testibus probari potest. ibid.

Graumem.

Graumem ex legitima filij reicitur, etiam si
filio aliquid ultra legitimam relictum sit.
101.29. & seqq.
Graumem conditionis casualis, vel mixtae,
necum reicitur ex legitima filij in po-
testate, sed etiam ex residuo. 101.30
Graumem potest apponi filio in legitima ex
eius consensu, etiam absque iuramento,
socus eo renitente. 105.7

Ampliat 1. etiam in legitima patris, quae
ex bonis filij debetur. 106. iust.
Ampl. 2. in filio unico respectu tertij bo-
norum, in quo sicut in legitima est suc-
cessor necessarius, & ideo absque eius
consensu grauati non potest. ibid.
Limitatur 1. si ex tertio bonorum melio-
ratio fiat. ibid.
Lim. 2. in tertio habente causam à filio. ib.
Lim. 3. ubi regni facultas intercedit. ibid.
Graumem toleratur in alimentis in eo, quod
metum illorum excelsit. 186.12

H.

Haereditas.

Hæreditas, quae confertur alicui tanquam
indigno ob delictum proprium, illico
deserenda est, remissive. 53.26

Haeres.

Haeres lacerans famam defuncti, est haereditate
priuandus tanquam indignus. 55.45
Haeres grauatus tenetur satisfacere fideicom-
missario. 78.1
Ampliat 1. ut si fideicommissario cau-
tionem non praestiterit, fideicommissarius
in possessione bonorum mitti debet. 79
Ampl. 2. ut grauatus non cauente possit
aduersus eum in litem iurari. ibid.
Ampl. 3. ut etiam eueniente conditione
primus fideicommissarius requiritur
teneatur cautionem praestare, legum-
tibus. ibid.
Ampl. 4. in legatariis & fideicommissariis
particularibus, grauatis alteri resiti-
tuere. ibid.
Ampl. 5. quod hæc cautio peti possit, tam
à primis fideicommissariis, quam ab
aliis vltioris gradus. ibid.
Ampl. 6. siue grauatus dissipet bona, siue
non. ibid.
Ampl. 7. etiam si nulla suspicio extet con-
tra grauatum. ibid.
Limitatur 1. si testator remisit hanc satis-
factionem. ibid.
Lim. 2. quia non tenetur cauere frater gra-
uatus fratri suo. ibid.
Lim. 3. quod cautio de fideicommissario
praestando non est praestanda à parte,
vel à matre grauatis restituere filiis.
ibid.
Haeres ad instantiam fideicommissarij tene-
tur facere inuentarium. 97. 1
de Haerede grauato quid. 98. 10
Haereditate respectu sequentis fideicommissarij re-
mitti potest inuentarij confessio. 98.14

Haere

Index rerum.

Hereticus.

Vide *Proditor.*

1.

Ignorantia.

Ignorantia probabilis inter iustas causas impedimenti connumeratur. 178. init.

Illegitimitas.

Illegitimitatis exceptio non admittitur in iudicio possessorio. 260. 24

In iudicio tenetur quid. *ibid.*

Immobilia.

Immobiliū dissipatio magis dānosa quā mobilium. 81. 15

Impensa.

Impensam factam in funere vltimi possessoris, vtrū maioratus successor solvere teneatur. 67. 33

Incapax.

de Incapaci hereditatis. 53. 29. 30

Incapax ob delictum, an restituatur à Principe, aut si aliqua alia ratione cesset illius incapacitas, succedat in maioratu. 203. 14

Infamia.

Infamia levis non repellit ab obtentione seu di, nec dignitate. 73. 20

Infans.

Infans, seu pupillus proximus infantie non potest facere primogenium, etiam cū auctoritate tutoris. 149. 10

Ingratitudo.

Ingratitudinis, vel inimicitie causa ex sequenti vocatione expressa aboletur. 52. 12

de Ingratitudinis causa post mortem institutoris maioratus aduersus ipsum institutorem. 55. 43. 44

Ingratitudinis causa commissā contra institutorem maioratus defunctum, in quo differat ab illa quæ contra ipsum uiuentem committitur. *ibid.* 46

ex Ingratitudine non reuocatur donatio facta ob causam matrimonij. 57. 58

Amplia in alienatione facta de consensu familiar. *ibid.*

Idem si priuatio contingat ob ingratitude. 58. init.

Contrarium statuitur. *ibid.*

Conciliatur dissōna interpretum sententia. *ibid.*

Inimicitia.

Vide *Ingratitudo.*

Iniuria.

Iniuria mortuo fieri potest, ac si esset viuus.

55. 48

Instantia.

Instantia corpta cum maioratus possessore, transit in sequentem possessorem, ita vt non debeat lis denuō cum ipsis inchoari. 298. 6

Ampliat, in instantia ad huc, quæ in successorem maioratus transit, sicut passuē in eum omnis instantia transire debet. *ibid.*

Limitatur 1. quando possessor maioratus cum aduersario colludit. *ibid.*

Lim. 2. vt hæc instantia non transeat in procuratorem defuncti. *ibid.*

Institutio.

Institutio incapacis habetur pro non scripta. 53. 28

Institutio filij facta sub conditione casuali, vel mixta, vtrū hodie omnino nulla sit. 102. 32

Institutor.

Institutor maioratus potest vigore regie facultatis primogenium in persona filie, relicto filio masculo, instituere. 12. 36

Institutor potest filium natu maiorem, prætermisso filio primogenito, eligere, & remotiorem consanguineum, omisso proximio. 167. 34

Etiam nepotem. 168. init.

Antalis facultas concessa, vt quis in filio maioratum instituat, possit verificari in filiabus. *ibid.*

Institutores maioratum filiis masculis alimentis, sœminis verò dotes competentes relinquere debent. 184. 1

Per quos & quibus alimenta debeantur, & quando lite pendente, & de discrimine inter præterita & futura, & de eorum privilegiis, & quid de alimentis viduarum. *ibid.*

Inuentarium.

Inuentarij confessionem licet testator tutori remisit, nihilominus tutor descriptionem bonorum facere tenetur. 80. 32. 33

Vide *Descriptio bonorum.*

Inuentarium non potest remitti à testatore in præiudicium creditorum, quominus hæres conueniatur vltra vires hereditarias. 98. 14

Secus quoad legata, quia sicut potuit eis non legare, ita & limitare eis legata. *ib.*

Si vfusfructus omnium bonorum legatur, cum onere soluendi creditoribus & legatariis, valebit remissio inuentarij. *ibid.*

Inuen

Index rerum.

nventarij beneficium quare introductum.

268. 24

Vide *Hares, & Usufructuarius.*

Investitura.

Investituræ tenor feudorum iuri, & naturæ derogat. 6. 24

Investitura formam & naturam contractus denotat. ibid.

Investitura radix & fundamentum omnium. ibid.

Investitura antiqua si vocat masculos, noua non potest admittere masculos ex feminis. 41. 24

Investitura antiqua si masculos & feminas ad successionem inuitabat, non potest ei derogari per secundam, vocando tantum masculos. ibid.

Index.

Index laicus iurisdictione caret. 90. init.

Iuramentum.

Iuramenti relaxatio non est necessaria in contractu iurato, in quo dolus ex proposito interuenit. 108. 15

Limita, quando dolus ex ipsa contingit. ibid.

Ius.

Ius Regni, Ducatus, Marchionatus, Comitatus, seu Baronie non transit in monasterium, sed potius ad heredes sanguinis defertur. 75. 81

Ius presentandi an marito competat constante matrimonio. 89. 3

Ius sepulchrorum an transeat in fiscum 90. 15

Ius in potentia & spe acquisitum à parente, sufficit ut filius possit eius personam representare. 141. 4

Ius patronatus.

Ius patronatus an competat usufructuario. 89. 4

Ius patronatus an transeat in fideicommissarium. 90. 5

Non defertur ad heredes iure hereditario. ibid. 6

Transit in quemcunque heredem, etiam extraneum. ibid. 7

De contrario. ibid.

Potest legari, fideicommitteri, cedi, ac donari loco pio absque consensu Episcoporum. ibid. 13

Secus ubi translatio fit in laicum. ibid.

Ius patronatus, hereditate vendita non transit in emptorem, nisi fiat de hoc expressa traditio. ibid. 15

Ius patronatus an transeat cum vniuersa hereditate cõfiscata etiam à iudice laico. ibid. 16

Ius patronatus an transeat in fideicommissarium in solidum quoad exercitium. 91. 27

Ius patronatus an transeat in emptorem portionis hereditarie. ibid. 28

Ius patronatus bonis maioratus annexum, an transeat in successorem maioratus. ibid. 29

Ius patronatus hereditarium potest à patre vni ex filiis iure maioratus prælegari. ibid. 30

Ius patronatus quod competit iure sanguinis non potest à patre filio primogenito iure maioratus assignari. ibid. 31

Ius patronatus ubi iure maioratus competit, & ratione successionis, vxor sola presentare debet, nec poterit maritus se intromittere, nisi ex vrbanitate vxor maritum presentare patitur. ibid. 32

In Iute patronatus an primus fundator poterit deponere cum licentia superioris in præiudicium vocatorum. 271

L

Lesio.

Lesio enormissima an opponi possit aduersus transactionem. 303. 34

Laudemium.

Laudemium quod debetur ex alienatione rerum censualium, vel emphyteuticarum, pertinet ad possessorem maioratus. 88. 12

Quid si venditio esset necessaria, veluti pro executione debiti. ibid.

Legatarius.

Legatarius, qui post mortem testantis cum vxore eiusdem concubuit, perdit legatum. 55. 47

Legatum.

Legatum si relinquatur ad vitam legatarij, & heres eo viuo decedat, an transeat ad heredem heredis. 4. init.

ad Legatum familiaris relictum qui admittantur, remissiue. 40. 48

In Hispanorum primogeniis quid. ibid. 49

Legitima, Legitimatio, Legitimatuz.

Legitima ratio quoad ipsam legitimam, quam quoad eiusdem quotam & quantitatem à iure naturali procedit. 100. 14

Legitima tam quoad ipsam substantiam, quam quoad eiusdem quotam à iure positiuo descendit. ibid.

Legitima quoad substantiam, & simpliciter quoad

Index rerum.

- quoad ipsam legitimam, iure naturali debetur. *ibid.*
- Princeps, omiſſa hac diſtinctione po- teſt in totum legitimam rollere, dum- modo filiis & filiabus alimenta com- petentia & dotes relinquuntur. *ibid.*
- Legitima quouis titulo relinquatur ſatis eſt, quando maioratus regia facultate inſtitutus eſt, coniugendo legitimas filiorum. 186.13
- Vide *Maioratus.*
- Legitimari quatenus cenſeantur eſſe de fa- milia, agnatione & cognatione ma- ioratus inſtitutoris. 17.44
- Legitimatio conceſſa ex certa ſcientia, & de plenitudine potestatis, an valeat abſque citatione eorum quorum in- ter eſt. 210.25
- omnes Legimationes in Hiſpania ſunt ſine praeiudicio legitimarum. 212.37
- Lex.*
- L. cum ita legatur § in fidei commiſſo. ff. de legat. 2. explicatur. 14.34
- L. pater filium § fundum Titianum. ff. de leg. 3. enucleatur. 21.17
- L. peto § parte. ff. de leg. 2. declaratur, remiſ- ſive. 25.30
- L. 1. § ſed videndum ff. de ſucceſſ. edict. ex- penditur. *ibid.* init.
- L. 2. 1. Tauri diſcutitur. 41.13 & 61.13, 14
- L. 18. Tauri, declaratur. *ibid.* 16
- L. 44. Tauri, tit. 5. part. 5. diſcutitur. 68.17
- Lex cum privilegiat lineam, poſtea gra- dum, ſtatim ſexum, deinde ætatem, non eſt curandum de gradu, niſi in li- nea, neque de ſexu, niſi in gradu, nec de ætate, niſi in ſexu. 218
- L. 45. Tauri explicita. 210
- L. 2. tit. 5. part. 5. declarata. 232.28
- L. fin. rit. 13. lib. 3. ord. & L. 41. Tauri, ubi locum habent. 232.32
- Leges, ſeu conditiones in maioratus inſtitu- tionibus apponi ſolent. 169.1
- L. diffamari, C. de ingen. & manum in quo- cunque caſu præcedente diffamatione ac iactatione practicaſi ſolet. 266.23
- Vide *Conditio.*
- Linea.*
- de Linearum materia agentes. 7.12
- vna Linea præſcribit contra aliam tempore immemoriali. 8.12
- Secus in maioratibus, ubi poſſeſſio in ſe- quentem tranſfertur. 9
- Linea in quem intravit ſucceſſio, cæteris omnibus antepoſenda eſt. 35. init.
- Linea masculina vocata, forma agnata continetur. 38.34
- Verior & communior opinio in con- trarium. 39. init.
- de Linea ad lineam non fit tranſitus, niſi poſt lineam poſſeſſoris omnino ex- tinctam. 238.30
- Linea in Hiſpanorum primogeniis intelli- gitur de recta, ſucceſſiva & ſubſtantiali, non verò de imaginaria & artificiali. *ibid.* 33
- Linea quid. *ibid.*
- ad Linea, vniuerſos deſcendentes in inſini- rum comprehendit. *ibid.*
- Linea, ex proprio ſignificatu, comprehendit tam masculos, quàm feminas. *ibid.*
- Linea primogeniti à linea poſſeſſoris diſtin- guitur. 234
- Locatio.*
- de Locatione rei maioratus. 86.1, 2
- Locatio ad longum tempus ſpecies eſt alie- nationis. 87.15
- Locatione ad longum tempus rerum ma- ioratus facta vtrum omnino vincitur, ac per tempus permiſſum valida ſit. *ibid.* 18.
- Quid ſi res maioratus ſterilis datur ut re- digatur ad culturam. *ibid.*
- Locatio ad longum tempus. 88.29
- Loquutio.*
- Loquendi vſus communis propriæ verbo- rum ſignificationi antefertur. 14.36
- M.
- Magiſtratus.*
- M**agiſtratum, eligendi ius. 92.1. vlt. que 11
- Maior.*
- ad Maior, ſimpliciter prolatum, præroga- tiuam ætatis tantum denotat. 24. init.
- Primum natum denotat. 245.18
- Ad cauſandā Maioratus irrequocabilita- tem, publica ſcriptura coram tabel- lione tradenda eſt. 270.12
- Maior natu in ſucceſſione primogeniorum præferendus eſt cæteris. 198.1
- Maior natu, & primogenitus in Hiſpanorum primogeniis idem ſunt. *ibid.*
- Maior natu cenſetur etiam is, qui mortua matre, ventre ſciſſo, in lucrum editus eſt viuus. *ibid.* 2
- Maioratus.*
- Maioratus quid ſit. 1. in rubr.
- An ſit dignitas. *ibid.*
- An privilegium. *ibid.*
- Pro iure primogenituræ frequenter vſur- pari

Index rerum.

- pari solet, remissuè. ibid. 1
 Maioratus & fideicommissum in pluribus
 differunt, etiam remissuè. 2. 14
 Nec dici potest præcisè, maioratum esse
 fideicommissum. ibid.
 in Maioratus Hispaniæ caducato primo
 gradu sequentes non caducantur ut
 independentes ab illo. ibi. 17
 Quid si obstat defectus caducitatis, & cō-
 ditionis. ibid.
 In qualibet earum subsistit donatio tem-
 poraliter. ibid.
 In bonis maioratus non potest præjudica-
 ri filio per patrem. ibid.
 Maioratus ex tertio bonorum potest institui
 absque facultate regis, & ita institutus
 propriè maioratus dicitur, sicut ille,
 qui regia facultate instituitur. 4. 25
 Leges omnes quæ de maioratibus loqui-
 tur, procedunt in meliorationibus ter-
 tij & quinti in vinculis particularibus,
 portonatibus, annuatibus, capellan-
 niis, & aliis quibuscunque dispositio-
 nibus iure maioratus relictis. ibid.
 Maioratus Hispaniæ ab ipso Hispaniarum
 regno deriuatur, remissuè. 5. 7
 Maioratus, & fideicommissa, v. *Fideicom-*
missa.
 in Maioratus successione quis ordo seruari
 debeat, remissuè. 6. 1.
 Maioratus indiuiduus, sicut regnum, ubi de
 eius successione, remissuè. 7. 6, 7, 8
 in Maioratu & regno non fit transitus de
 linea ad lineam propter masculos, re-
 missuè. ibid. 9
 Maioratus iure sanguinis, non iure hæredi-
 tario defertur, sicut & regnum, remis-
 suè. ibid. 11
 Maioratus caput quod. ibid. 14, 15
 Maioratus successio perpetua usque ad mil-
 lesimum gradum. ibid.
 de Maioratu hac lege relicto, ut ultimus
 masculus possit de eo liberè disponere.
 10. 1
 in Maioratu ultimus quis. ibid.
 de Maioratus successione. 11. 1, 3, v. que ad 17
 De eius institutione, remissuè. 12. 12
 Ultimus vocatus in maioratu potest ex-
 traneum hæredem instituere. ibid. 13
 Quid si dubitetur, an maioratus sit extin-
 ctus, necne. ibid.
 Maioratus institutio fauore certarum perso-
 narum facta, an supergrediatur per-
 sonas nominatas, remissuè. 14. 31, 32
 Maioratus dispositio, eiusdemq; extensio ibi 37
 Maioratus institutio, nedum ipsas personas
 nominatas, sed etiam transuersales
 comprehendit. 15
 Specificatio personarum, nominatis tantum
 præcedentiam successionis tribuit, non
 verò cæterarum personarum exclusio-
 nem operatur. ibid.
 Maioratus verbum generalissimum omnes
 de familia fundatoris in infinitum cō-
 prehendit. 15
 Maioratus successio debet esse perpetua in
 descendibus, & collateralibus. ibi. 39
 Maioratus institui potest non solum verbis ex-
 pressis, verum etiam coniecturis, ex
 quibus liquet aperte de voluntate
 disponentis. 30
 In perpetua successione maioratus com-
 pendiosa viget substitutio, eaque nor-
 mam tribuit succedendi. 31. 15
Ad Maioratus, omnes comprehendit, tam de-
 scendentes, quam transuersales. 34. 21.
 Maioratus à quo deferendi sint. 40. 2
 Maioratus ultimus possessor non potest anti-
 quas leges, ac conditiones ipsius ma-
 ioratus mutare, nec nouas adicere, re-
 missuè. 41. 21
 Verum duo maioratus, sicut ex causa matri-
 monij iungi non possunt, ita etiā nec ex
 causa successionis iungi valeant. 48. 34
 Maioratus possessor, qui ipsi maiorati bona
 propria libera addidit, vel sequentem
 possessorem in bonis propriis hæredē
 instituit, an possit nouas conditiones
 antiquo maiorati adicere. 49. 35
 Maioratus primus institutor, an possit ma-
 iorati ab ipso iam instituto nouas leges
 adicere. 50. 37
 Maioratus possessor verum sequentem posses-
 sorē ex causa ab ipsis maioratus suc-
 cessione exhæredare possit. 51. 1, 2, 3
 Maioratus successor verum exhæredari pos-
 sit ex causa contra eiusdem maioratus
 institutorem commissa. 52. 8
 Maioratus per viam donationis irrevocabilis
 institutus, non reuocatur, nisi ex causis, de
 quibus in l. fin. C. de reuoc. donat. 53. 31
 Maioratus per viam donationis irrevocabilis
 institutus, non reuocatur ex inimicilia
 culpa institutoris superueniente. 53. 34
 Maioratus irrevocabilis, qui ab institutore in
 vita reuocatum non fuit, ab hæredibus
 reuocari non potest. ibi. 36
 Limita ut in l. 37, 38, & seqq.
 Maioratum possidens etiam ad legata tene-
 tur. 59. 1
 Amplia de quocumque successore maioratus,
 qui uti prior vocatus ad debitam insti-
 totoris

Index rerum.

- tutoris adstrictus est. *ibid.*
 Maioratus possessor, qui redemit annum
 redditum regia facultate impositum,
 potest aliud super eisdem bonis, etiam
 alia non præcedente facultate, im-
 ponere. 65.29
 Procedit, quando ex debitis defuncti
 census solueretur. *ibid.*
 Limita, ubi extant hæredes constituen-
 tis census. *ibid.*
 Maioratus institutus in testamento, tan-
 quam in testamento censendus est.
 70.1
 Quando inter filios facta est hæreditatis
 diuisio, & primogenitis certa bona
 assignantur, hoc casu maioratus vim
 ultimæ voluntatis habebit. *ibid.*
 Quando maioratus instituitur à patre in
 persona filij, vel transversalis per
 viam donationis & contractus sim-
 pliciter, non verò per viam diuisio-
 nis, hoc casu maioratus vim contra-
 ctus obtinet, & tanquam perfecta do-
 natio est irrevocabilis. *ibid.*
 Maioratus si constat ex impermemoriali, non
 est præsumendum habere clausulam,
 ex qua furiosus, monachus, & simi-
 les excluduntur. 78.100
 Maioratus possessor, quantumcunque sit
 idoneus, tenetur satisfacere. 79.9
 Maioratus dicitur vniuersitas facti, non
 iuris. 95.20
 Maioratus ex regia facultate institutus,
 nulla, seu non competens facta ali-
 mentorum assignatione, vtrum nullus
 sit, an facta ex bonis maioratus legi-
 tima alimentorum assignatione susti-
 neatur. 101.27
 Quid si bona assignata postea euincan-
 tur. *ibid.*
 Maioratus institutus virtute legum regiarum,
 fortior est, quam qui ex facultate re-
 gia instituitur. 103.10,11,12
 Maioratus simpliciter institutus, potius
 iure communi, quam regia facultate
 institutus creditur. *ibid.* 13
 ad Maioratus institutionem, & validitatem,
 non sufficit quòd facultas concessa sit
 per verbum *factum*, nondum literis expe-
 dit. 143.51
 Maioratus ex annuis redditibus redimibi-
 libus quo pacto instituantur in Hi-
 spania. 154.5
 Tale pactum apponi non potest in gra-
 uamen debitoris census. *ibid.*
 Maioratum si parentes simpliciter insti-
 tuunt, ab illis reuocari potest. 155.13
 Limitatur in extraneo. *ibid.*
 Maioratus qualiter institui possit in filio
 vnico. 164.1
 Et quomodo in habente vnicum filium,
 & ex eo nepotes. *ibid.* 161.
 Quid si vnicum tantum nepotem, vel
 descendente habeat. *ibid.* 5
 Maioratus non potest institui in filio legi-
 timato, nisi filij legitimi deficiant.
 165.17
 Limitatur in filio legitimo per subse-
 quens matrimonium. *ibid.*
 Maioratus non potest institui à parentibus
 in filio spurio. 166.26
 ad Maioratum quibus modis quis vocari
 possit. 174.6
 in Maioratu instituto in e contrahtu irreu-
 cabili, conditio non habetur pro im-
 pleta, si impedimento mulieris, cum
 qua debet contrahere successor, con-
 ditio deficiat. 176.19
 Maioratus institutiones contingendo legi-
 timas filiorum, ea lege concedun-
 tur, dummodo exteris filijs alimenta
 competentia relinquuntur. 186.24
 Vide *Filij*.
 Maioratus institutio, ex quo vocantur filij
 masculi, vel descendentes masculi, v-
 trum de masculis ex masculis tantum,
 an verò etiam de masculis ex femi-
 nis intelligenda sit. 225.95
 Maioratus institutio irrevocabilis effi-
 citur ratione matrimonij. 270.18
 Ampliatur. vt maioratus institutio con-
 templatione matrimonij facta, etiam
 ex ingratitudine in patrem, vel ma-
 trem eorumissam in præiudiciu suc-
 cessoris reuocari non possit. *ibid.*
 Ampl. 2. etiam si filius institutus aliquod
 crimen commiserit, propter quod
 bona venirent confiscanda. *ibid.*
 Ampl. 3. etiam si maioratus regia faculta-
 te institutus fuerit. *ibid.*
 Quid si institutio maioratus facta est
 cum reservatione addèdi grauamina,
 an possint mutari substitutiones. 271.
 Ampl. 4. ad maioratus, seu meliorationem
 factam contemplatione matrimonij,
 nondum copula consummati. *ibid.*
 Limitatur conclusio, quotiescunque de mè-
 te & solùtate patris, vel extraneæ per-
 sonæ donatus, vel facientis maioratus,
 constitit quid voluerit donare, etiam si
 matrimonium non sequeretur. *ibid.*
 Maioratus ex solo pacto de non reuocando

Index rerum.

irrenocabilis efficitur. 272
 Maioratus si fiat ob causam matrimonij, & nulla prole relicta dissoluatur matrimonium, an poterit reuocari in pretium transuersalium, & eorum qui ex illo matrimonio non descendunt. 274
 Maioratus à viro & vxore simul institutus, altero illorum mortuo, à superstitibus reuocari potest. 276.84
 res Maioratus an si regia facultate vendatur, modò emporiorid sciuit quod in facultate ei iunctum est, securus sit, esto pretium in re alia consumatur. 282.20
 An super rebus maioratus compromitti possit, aut transigi. 299.1
 Ampliatur t. vt non habeat locum transactio etiam re apud possessorem maioratus dimissa. 300
 Ampl. 2. etiam in causa statuti iubentis lites compromitti. ibid.
 Ampl. 3. quòd hæc transactio ex præcepto, vel sententia iudicis non valeat in rebus maioratus. ibid.
 Ampl. 4. etiam in compromisso, vel transactione consentiant omnes quorum fauore alienatio prohibita est. ibid.
 Limitatur, vt compromissum, vel transactio super rebus maioratus regia facultate præcedente valeat. ibid.
 Vide *Primogenium*, & *Satisfactio*.
Maritus.
 Maritus an possit præsentare constante matrimonio. 89.3
 Maritus, vel vxor, non possunt ex bonis sibi à priori marito, vel vxore donatis, vel legatis, seu aliter ex causa lucrativa acquisitis, primogenium instituere. 159.59.64
 Ampliatur t. vt vxor non solum teneatur referuare, quæ à primo viro adquisitæ titulo lucrativo, verùm etiam ea quæ per successionem filiorum ab intestato consequuta est. ibid.
 Ampl. 2. in vestibus pretiosis. ibid.
 Quid in his quæ contemplatione matris vxor adquisiuit. ibid.
 Ampl. 3. in sponsalitia largitione. 160.60
 Ampl. 4. in viro secundo nubente. ibid.
 Maritus verùm ex bonis consistere matrimonio adquisitis possit donationem facere. ibid. 66
Masculinitas.
 Masculinitatis expressio præbet coniecturam, vt sit prospectum agnationi. 27.36
 Masculinitatis repetitio ad perpetuitatem inducendam necessaria non est. 35.26

Masculinitatis qualitas in vna parte adiecta, censetur in alia parte repetita, in vna & eadè oratione, quæ ab eodem verbo regitur, & inter eademmet personasi secus verò in separatis orationibus, & inter eadem personas. 230.19

Masculus.

Masculus si præferatur sceminæ in institutione maioratus, eo ipso scemina admissa censetur. 197.c.17
 Masculi eiusdem lineæ & gradus sceminam à maioratus successionem excludit. 216.4
 Quid si filius, aut filia vocatur ad successionem maioratus, an præferatur masculus ex secundo matrimonio filix leniōti primogenitz. ibid.
 ex Masculorum vocatione pluries repetita absolute facta, an comprehendatur agnationis ratio. 222.23
 Masculorum vocatio excludit sceminarum successionem. 223.40
 Masculus quando simpliciter vocatur, nulla facta mentione sceminarum, tunc scemina omni tempore, & in quocunque casu excludi debet. ibid.
 Quando sceminarum exclusio ita concipitur, donec masculi extarent. ibid.
 Quando scemina excluditur simplicitet & absolute, non conditionaliter, nec ad tempus. 224.init.
 Masculorum vocatio non censetur facta ratione conseruandæ agnationis, si in aliqua parte maioratus scemina vocata est. 227.30
Mater.
 Mater potest filio relinquere, ita vt patri non quæraturs usufructus. 85.30
 Vsfuctus perceptione prohibita, vtrū percipi possit commoditas. ibid.33
Matrimonium.
 Matrimonium in articulo mortis contractū validum est, & filij antea procreati legitimi censentur, & substitutorum excludunt. 124.25.26
 Ampliatur 1. etiam si matrimonium cum muliere vili contrahatur. ibid.
 Ampl. 2. etiam in nato ex Monacho & Moniali intra annum probationis, id.
 Ampl. 3. etiam si aliquod impedimentum canonicum tempore matrimonij obstaret, dummodo contrahentes, vel alter eorum id ignorassent. ibid.
 Limitatur 1. vt per Mol. in §. n. 27. & 19 calce sui operis n.8. ibid.
 Lim. 2. in spuris. ibid.
 Lim. 3. quando clandestinè matrimonium fuit

Index rerum.

fuit contrarium. 125
 Vide Papa.
Melioratio.
 in Melioratione 3. & 5. non acquiritur infu-
 nuario. 148.19
Metus.
 Metus reverentialis non est sufficiens ad
 invalidanda primogenia ex filiorum
 consensu instituta: nisi nimia crude-
 litas, minæ, aut verba concurrant in
 iuriosa. 107.9
 Ampliatur etiam in precibus assiduus, hæ-
 enim loco scruitur, coactionis ac mi-
 narum habentur. ibid.
 Metus reverentialis cum enormissione læ-
 sione, solus nō sufficit ad actus rescis-
 sionem. ibid. 117
 Metus reverentialis cum enormissima læ-
 sione, etiam deficiente læticia, sufficit
 ad primogenij rescissionem. ibid.
Miles.
 Milites S. Iacobi, Calarraux & Alcantare
 possunt succedere in maioratu. 78.98
 Et tanquam laici possunt testari de bonis
 patrimonialibus, & de fructibus com-
 mendarum. ibid.
 Limita, ubi religiosi à maioratus succes-
 sione exclusi sunt aliqua qualitate,
 quæ his militibus conveniret. ibid.
 de Militibus Hierosolymitanis quid. ibid.
 Milites & Commendatarii S. Iacobi, Cala-
 rraux & Alcantare, an possint ex pro-
 priis bonis, vel ex fructibus commen-
 darum primogenium instituere. 153
 69
 Milites & Commendatarii D. Ioannis testa-
 ri possunt tam de patrimonialibus,
 quam de fructibus commendarum. ibid.
 Ampliatur, quamvis non essent claustra-
 les, seu præfecti commendarum. 154
Minor.
 Minor enormissimè læsus potest renuncia-
 tionem rescindere. 109.24
 Minor non potest instituere censum ex cō-
 tractu absque auctoritate tutoris, vel
 curatoris. 149.8
 In constitutione census quid. ibid.
 Minor non potest facere donationem cau-
 sa mortis absque authoritate tutoris,
 vel curatoris. ibid. 9
 Minor an restitui possit in integrum aduer-
 sus spretum, vel non impletum præ-
 ceptum. 178.31
Modus & forma.
 Tā. *Modo & forma*, ad quid referenda sunt. 232

Monachus.
 Monachus an possit succedere in Hispano-
 rum primogeniis. 74.68
 De Fratribus Ordinis D. Francisci quid.
 ibid.
 Monachus an succedat in bonis fideicom-
 missis subiectis, atque alienari prohi-
 bitis. 75.77
 An in melioratione tertij. ibid. 78
 Monachus succedens in maioratu. ib.
 91.92
 Monachus retinet iura suarum & priorita-
 tis in gradu. ibid.
 Monachis ante professionem decedenti-
 bus, succedat eius cōsanguinei. 151.48
 Monachus professus liberos habens, vtrum
 possit ex tertio primogenium insti-
 tuere. 152.57
 Monachus professus habens ascendenres,
 vtrum ex regia facultate possit insti-
 tuere primogenium. 153.66
 Monachus quoad effectum testandi repu-
 ratur vi mortuus. ibid.
 Limitatur quoad filios, inter quos per-
 missa est patri divisio. ibid.
 Monachus ex licentia Papæ, an possit insti-
 tuere primogenium. ibid. 67
 Monachus vtrum succedat in maioratu ha-
 bere dignitatem regalem & iurisdic-
 tionem. 76.94
 In maioratu facto virtute legis 27. Tauri
 quid. ibid.
 Monachus succedere in maioratu institu-
 to ex bonis patrimonialibus. ibid. 95
 Excluditur in maioratu pro conservatio-
 ne familie cum præcepto ac declara-
 tione nominis & armorum. ibid.
 Auctoris mens. ibid.
 Monachus si monasterij incapax & infac-
 cessibile ingreditur, vtrum substitutus
 statim post emissam professionem ad-
 mitteri debeat: an verò mors naturalis
 ipsius monachi expectanda. 77
Monasterium.
 Monasterium capax mediante persona mo-
 nachi succedere potest. 75.72
 Monasterium succedat in fudo & fideicom-
 missis, durante solum vita monachi.
 ibid. 79
 Monasterium administrat durante vita mo-
 nachi, etiam si agatur de conservatio-
 ne familie. ibid. 91.92
 Secus quando maioratus habet dignita-
 tem annexam, & iurisdictionem. ibid.
 Monasterium excludit substitutum. 126.28
 Limitatur, quando gravatus religionem
 T t 3 ingref

Index rerum.

- ingressus est vt substitutum excluderet. *ibid.*
- Mors.*
Mors naturalis æquiparatur naturali, si operatur omnes effectus, quos naturalis produceret. 78. init.
- Mulier.*
Mulier potest iudicare, si habet iurisdictionem ex successione. 73. 14
Mulieri regnum ex successione deferri potest. *ibid.* 15
Si talis nubat inferiori, administrabit de consensu mariti, vxori tamen præstabitur iuramentum fidelitatis, & maritus administrabit, & appellabitur Rex, Dux, vel Marchio. *ibid.*
Et si femina non potest gerere officium iurisdictionis directe & principaliter, poterit tamen in consequentiam hæreditatis & successionis annexam iurisdictionem exercere. *ibid.*
- Mutuant.*
Mutuant pro refectione alicuius rei acquirat ius hypothecæ in ipsa re. 62. 19
Et præfertur fisco, causæ funerandæ, ac cæteris creditoribus. *ibid.*
Limitatur 1. in dote, quia dos & refectionis expensæ pari passu ambulant. *ib.*
Limitatur 2. in eo qui mutuauit ad compensationem alicuius rei, vel officij, cui conceditur tantum in actione personalis priuilegium prælationis. *ibid.*
- Mutus, & Surdus.*
Mutus, & surdus. 74. 40. vsque ad 66
- N.**
- Nasciturus, & Natus.*
Nasciturus fieri potest stipulatio in pactis matrimonialibus. 3. 18
Ex tali pacto nondum natus queritur ius in futurum. *ibid.*
Nascituri idem ius habent ad fideicommissum, quod iam nati. *ibid.*
In feudis quid, remissuè. *ibid.*
Vide *Pactum matrimoniale.*
Nati post alienationem, reuocare possunt alienata. 251
- Naturalis.*
de Naturali, seu bastardo, an dicatur esse de domo, familia, agnatione aut cognitione, remissuè. 17. 46
- Nepos.*
Nepos ex filio maiori excludit patrum in regno, & maioratu, remissuè. 7. 10
- Nepotes filiorum nomine omnino comprehendunt. 37
Nepotes, etiam pro mortuo parente in vita aui exclusi censentur. 112. 47
Nepotis causa in primogeniorum successionem potior, ac patris. 236. 1
Nepotem ex prædefuncto filio, primogenito patris ex vniuersali consuetudine Hispaniæ, Galliæ, Pedemonti. *ibid.*
- Nobilitas.*
Nobilitatis reputatio nobilitatem comprobabat. 178. 31
- Nomen.*
ex Nominis & armorum grauamine inducitur maioratus coniectura. 26. 34
- Nominatio.*
Nominatio personarum solum nominatis præcedenti successionis tribuit. 14. 33
- Notarius.*
Notarius an acquirere possit absenti solum in iudicialibus, vel id etiam ad actus extraiudiciales protrahendū sit. 273. 70
- P.**
- Pactio, & Pactum.*
Pactum matrimoniale restringitur ad filios ex illo matrimonio. 3. 18
Tale pactum valet, quod primogenitus succedat in vno castro. *ibid.*
Ex tali pacto concipitur promissio, quæ radicatur in persona promittentis, ex qua acquiritur ius primogenituræ, & resoluit talem primogenituram ex contractu constitui posse. *ibid.*
- Vide Nascituri.*
Pacta matrimonialia, ex quibus antiquus ordo succedendi in maioratibus institutus mutatur, nulla sunt, nisi regia facultas interueniat. 48. 34
Pactum de non alienando in contractu appositum, non impedit translationem dominij, licet aduersus alienationem detur actio personalis ad inesse. 71. 30
Pacisci non licet de hæreditate viuentis, nisi ipsi et dominus contententur. 104. 2
Amplia 1. vt id procedat etiam fauore pæris causæ. *ibid.*
Amplia 2. etiam si pactum fiat de quota hæreditatis. 105. init.
Limitatur 1. quando sit hoc pactum de hæreditate hominis incerti viuentis. *ibid.*
Lim. 2. vt hæc regula non procedat inter milites. *ibid.*
I. iun.

Index rerum.

- L. 111.3 in Comitibus, Ducibus & Marchionibus, qui habent privilegia militum. *ibid.*
- L. 111.4 in Principibus non recognoscentibus superiorem, qui habet potestatem condendi. *ibid.*
- Pactio iurata inter filios, ut in bonis parentis iure maioratus succedatur, non valet absque ipsius parentis consensu. 105.3
- Val. de consensu illius, cuius hereditas renunciatur. *ibid.*
- Pactum de non reuocando, idem operatur, quod renuntiatio expressa facultatis quoad effectum non reuocandi 275.78
- Papa.*
- Papa utrum dispensare possit in radice matrimonij, quoad temporalia, etiam in praeiudicium tertij. 202.12
- Parentela.*
- Parentela si vocatur in successione quid, remissive. 25.17
- Pater.*
- Pater non potest praeiudicare filio in bonis maioratus. 2.17
- Patre bona maioratus dilapidante filio ante eius mortem restituenda sunt. 80.1
- In possessore maioratus quid. *ibid.*
- Pater dissipans bona filij quorum administrator est, tenetur ea filio restituere. *ibid.* 7
- Patri dissipanti administratio auferenda est. 81. init.
- Ad remouendum patrem ab administratione sufficit negligentia & culpa. *ibi.* 12.13
- Pater si alienaret res immobiles in personas potentiores, vel in alios qui eas essent deterioraturi, quid. *ibid.* 14
- Pater habet verum ius vsumfructum in bonis maioratus filij, non solum commoditatem. 84.19
- Pater an possit percipere vsumfructum ex re iure maioratus à Principe donata. *ibi.* 24
- Pater non potest percipere vsumfructum ex re maioratus filij clerici. *ibid.* 25 & seqq.
- Limitatur in quæsitis ante clericatum. *ibid.*
- De adquisitis à clerico primæ tonsuræ quid. *ibid.*
- Pater si in testamento reliquit legatum filio, ut non possit petere legitimam, si filius petiit legatum, potest amplius petere legitimam. 106
- Pater an tegia facultatis virtute, vel legum
- regiarum decisione teneatur in foro conscientie, si primogenium instituat, filium digniorem eligere. 127.59
- Pater excludere potest formam ultimi possessoris, filiam, vel filios clericos & monachos, propter ipsius ultimi possessoris transuersales, etiam absque regia facultate, dummodo ab ipso institutore maioratus descendant. 172
- 3
- Ampliatur, etiam si descendentes aliquem defectum patiantur. 173
- Pater an succedat filio in materia textus *ex tenere.* 201.12
- Patronatus.*
- in Patronatibus succedendi modus quis. 4.29.30
- Pecunia.*
- Pecunia data ab aliquo pro electione alicuius, præsumitur data electo mandante, vel consentiente. 126.44
- Petitorium.*
- de Petitorio ad possessorium teneat, datur regressus & transitus, quoties possessorium caput ex noua causa competere. 312
- Pœna.*
- Pœnæ fiscales. 92.20, 21, 22, 23
- Possessio, & Possessor.*
- Possessio rerum maioratus transfertur de ultimo possessore in sequentem successorem, etiam si is infans, furiosus, vel mente captus, seu ignorans, vel conceptus, & nondum natus sit. 255.24
- Possessor maioratus est verus dominus, non usufructuarius tantum. 84.1
- Possessor maioratus an possit seruitutem constituere, seu usufructuarium facere in re maioratus. 85 c. 20
- Possessor maioratus non potest constituere vsumfructum, nec seruitutem in bonis maioratus. 87. 5. 6
- Fructuum commoditatem & perceptionem pro tempore vitæ suæ cedere & vendere potest. *ibid.*
- Possessor maioratus ad quæ onera teneatur. 95.1, 2, 3, 5, 6, 7
- Possessor maioratus tenetur solvere census, tributa, pensiones, & omnia realia, quæ facultate regia super bonis maioratus imposita fuerunt. 96.8
- An teneatur ad collectas, gabellas & pensiones, canonis tributa, & alias præstationes super re impositas. *ibid.*
- Possessor maioratus an teneatur ad expensas litium super rebus eiusdem maioratus

Index rerum.

ratus contingentibus. 97. 10
 Possessor maioratus tñ primus, quā vltiores
 tenentur facere inuentarium. 98. 4
 Possessor maioratus tenetur alere & dotare
 tam fratres quā sorores, etiamsi à
 primo maioratus institutore non de-
 scendant. 188. 56
 Etiam sororem suam nuptam. ibid.
 Hæc obligatio vnde oriatur. ibid.
 Sorores siue sint consanguineæ, siue vre-
 niæ tantum. 189. 60
 Ampliatur 1. in dote. 2. in sorore naturali.
 ibid. & seq.
 Ad dorem quod attinet, id procedit, qua-
 tenus pater est hæres. ibid. 62
 Obseruandum, vt hoc fiat iuxta modum
 alimentorum. ibid.
 Ampliatur etiā in clerico, qui de fructibus
 beneficij talem sororem dotare tene-
 tur. ibid.
 Sororem, vel patrem spurium ex eadem
 matre alere tenetur. ibid. 65, 66
 Possessor maioratus vbi bona disputat non
 tanquā libera, sed tanquam maioratus,
 cautio peti, ac præstari debet. 266. 32
Præfatio.
 Præfatio causam finalem dispositionis osten-
 dit, remissiue. 18. 6
Prælati.
 Prælati vtrum possint locare immunitates
 rerum Ecclesiæ ad longum tempus.
 87. 17
 Prælati (quidquid voluptuose vixerint) non
 tenentur ad restitutionem. 159. 46, 47,
 48
 Vide Clericos.
Præscriptio.
 Præscribi potest aduersus nō possidentē pro
 sua vita, sed aduersus successores mini-
 mē. 9
 Præscriptio quadragenaria cum titulo, præ-
 scriptioni immemoriali adæquata. ib.
 Præscriptio a possessore maioratus. 93. 7
 Præscriptio immemorialis est quasi alterum
 ius naturale. 104. 18
 Præscriptio non recipit extensionem de casu
 ad casum, de re ad rem, nec de persona
 ad personam. 130. 16
 Fallit, quando præscribitur ius reale in ge-
 nere. ibid.
 Præscriptio primogenij non potest proce-
 dere, nisi præscribens alios fratres habue-
 rit, contra quos potuerit præscriptio
 inchoari. ibid. 12
 In Præscriptionibus iurium requiritur aduer-
 sarius, qui sciat, & patiat. ibid. 13

Præscriptio nullam vim obtinet, nisi primo-
 genitus alios fratres habuerit, aduer-
 sus quos possit inchoari. ibidem &
 seqq.
 ad Præscriptionis primogenij probationem
 requiruntur testes bonæ famæ. 231. 29
 Præscriptio immemorialis qualiter proban-
 da sit. ibid. 27 & 132. 3 r
 Præscriptio centenaria æquivalet immemo-
 riali. 133. 43
 Probata centenaria, non censetur proba-
 ta immemorialis, & cur. ibid.
 Præscriptio quadraginta annorum cum titu-
 lo sufficit. 134. 51
 Præscriptio quadragenaria cum titulo æqui-
 ualet immemoriali. ibid.
 Præscriptio decem, vel viginti annorum cum
 titulo sufficit. ibid.
 Ampliatur 1. in præscriptione regalit. 135
 Ampl. 2. in causis nobilitatis. ibid.
 Ampl. 3. in præscriptione tributæ & aliarū
 functionum. ibid.
 Limitatur 1. quando titulus continet aper-
 tum defectum, ex quo nullus & inua-
 lidus apparet. ibid.
 Lim. 2. quando de probatione maioratus
 agitur secundario & incidenter, quo
 casu minor probatio sufficit. ibid.
 Præscriptio immemorialis quando deficiat.
 137. 60, 61
Primogenitura.
 Primogenituræ qualitas nunquā moritur.
 34. 21
 Primogenituræ ius an deseratur iure hære-
 ditario, vel iure sanguinis. 40. 1
 Primogenituræ dignitas. 73. 1, 2, 3, 4, 5, 6
Primogenitus.
 Primogeniti vocatio de successione perpe-
 tua intelligenda est. 23. 22
 de Primogenito loquens dispositio, non veri-
 ficatur in secundogenito. 40. 42
 In Hispanorum primogeniis relictum pri-
 mogenito, eo mortuo, secundogenito
 defertur. ibid. 43
 Primogenitus vnus debet esse, non plures.
 67. 1
 Primogenitus si renuntiaret successionem in
 fauorem secundogeniti, tunc ea renun-
 tiatio, siue cessio ipsi renuntiaret, &
 succederet secundogenitus, modo pos-
 sessor ipse maioratus cum persequeretur
 antea consentiat. 204. 22
 Primogenitus qui renuntiavit primogenitu-
 ram in fauorem secundogeniti, an si
 secundogenitus decesserit, poterit recipere
 primogenitus reassumere ius primo-
 geni

Index rerum.

- genitura. 204
 Primogenitus excluditur à successione maioratus ex nominis & armorum incompatibilitate. ibid. 30
 Secuta electione non potest variari amplius. ibid.
 Primogenitus, ad quem duorum maioratum spectabat successio, an si prius vnum obtinuit, ab altero vocatus illico exclusus censetur. 205
 Primogenitus, si occidit ultimum maioratus successorem, ad proximiorē defertur successio. 206. 31
 Limitari potest, nisi occisus pepercerit delictū, antequam moriatur, ac voluerit ut nihilominus succederet in maioratu. ibid.
Primogenium.
 Primogenium quid sit. 1. 5
 inter Primogenia, & fideicommissa sexdecim differentiarum, remissivè. ibid. 8
 in Primogeniis tot sunt vocationes, siue substitutiones, quot sunt personæ vocatæ. 2. 17
 Primogenia Hispanorum etiam à iure canonico, civili, & consuetudinario derivantur, remissivè. 5. 6
 Primogenia ex mente institutoris extenduntur & ampliantur, remissivè. 12. 18
 Primogenij successio deficitur filiis ut filiis, non ut hæredibus. 40. 3
 Primogenia vtrū odiosa, an favorabilia. 84. cap. 18
 Primogeniorum institutiones cōmuni omnium interpretum sententia iustissime existimantur. 99. 1
 Primogenia, in quibus descēdentes, seu ascēdentes legitima non fraudantur, vel in quibus gravamen primogenito in legitima non imponitur, iusta esse censentur. ibid. 5
 Primogenia quæ ex legis auctoritate sunt, etiam quoad ius poli iustissima sunt. ibid. 6
 Primogenium non potest fieri ex legitima ascendendum, seu descendendum absque regia facultate; seu eorum consensu. 99. 9
 Primogenia Hispanorum varia. 102. 1
 Primogenia Galliarum, & aliarum provinciarum. ibid. 2
 Primogenia instituta ex legibus fori & Tauri, seu ex regia licentia. ibid. 7
 Primogenia quo pacto instituantur. 103. 3
 Primogenium constans ex tempore immemoriali. 104. 18
 Primogenium potest tam in contractu, quam in testamento institui. 104. 32
 Primogenia ex legitima filiorum qualiter absque regia facultate institui valeant. ibid. 1
 Primogenium an possit institui ex legitima ascendendum, precedente eorum licentia. 114. 49. 50
 Primogenia quæ ex temporis antiquitate constant. 128. 1. & seqq.
 Primogenium in scriptura priuata institui potest. 147. 10
 Procedit maxime, si scriptura recognita fuisset, dum tamen coram tabellone traditio facta sit. ibid.
 Potest fieri etiam absque scriptura publica, nisi esset insinuanda. ibid.
 Primogenium instituere non potest minor ex contractu absque auctoritate tutoris, seu curatoris. 149. 8
 In constitutione census quid. ibid.
 Primogenium irreuocabile ex regni facultate institutum ex bonis præsentibus & futuris fieri potest. 155. 15
 Primogenium ex causa onerosa ex omnibus bonis institutum, an validum sit. ib. 17
 Primogenium vtrū institui possit ex bonis in alio regno existentibus. 162. 79
 Primogenium filiis legitimis non extantibus institui potest in persona filij naturalis non legitimati. 166. 25
 Ampliatur in matre comparatione filij naturalis. ibid.
 Primogenium instituens, duplici modo agnationem suam conservare potest. 221. 18
 Primogenia facta post legem partitarum, & ante legem Tauri, secundum eam interpretanda sunt, & locum habent non tantum quoad ascendentes, verum etiam quoad transversales. 237. 23
 in Primogenij institutione semper censetur vocata linea recta primogeniorum successivè in infinitum. ibid. 29
 Si vocetur primogenitus nasciturus ex filiabus fratrum, an censentur vocati, qui primò nati sunt, an verò qui primogenito nascuntur ultimo morienti. 245. 15
 Vide *Maioratus.*
Principatus.
 Principatum deferri vtrum præster successionem, vel electionem. 5. 11
Princeps.
 Princeps potest substitutiones maioratum mutare, etiam sine causa, & iuri vocatorum
 V v

Index rerum.

torum querendo, non querito prae-
dicare. 41.28
Princeps ex causa iusta & legitima atque pub-
licae utilitatis potest auferre unicui-
que dominium rei suae. ibid.
Princeps si uult ius tertio quaesitum auferre,
ex causa publicae utilitatis per rescri-
ptum, sine recompenatione damni,
certum est fieri non posse. ibid.
Non sufficit publica utilitas ut ius alicui
possit auferri, sed requiritur, ut nisi au-
feratur, non possit talis publica utilitas
sequi, & suum sortiri effectum. ibid.
in Hispania etsi causa publicam utilitatem
principaliter non inspicit, sed secun-
dario, regni potestas semper subsistit,
& validatur. 43
Causam non praesumi in Principe aliquid
in successorum praedictum dispo-
nente, nisi ea praesens probetur, remis-
siue. 44.32
Principi asserenti integra fides adhibenda
est. ibid.
Princeps ubi aliquid statuit in successorum
praedictum, causae cognitio praecedere
debet. 45.33
Principis potestas legitimandi spurios, etiam
in praedictum illorum, quibus esset
ius quaesitum, & etiam illis non requiritur.
ibid.
Principe faciente actum ex iusta causa, non est
necessaria citatio. 46.init.
Reinceps alienans aduersus prohibitionem,
remissiue. 71.50
Princeps non debet uti plenitudine testa-
tis, nisi ex magna causa. 141.51
Princeps an possit reuocare suum privilegium.
279.7
Principi de proprio facto asserenti protul-
dubio credendum, adeo ut probatio in
contrarium non admitatur. 300.10
Privilegium.
Privilegiorum confirmatio facta in forma
communi, licet ius nouum non tri-
buat, saltem praesupponit ius prius fuisse
quaesitum. 140.9
in Privilegij impetratione non requiritur ci-
tatio. 209
Privilegium ex non usu decennij amittitur.
281.49
Ampliat, etiam in aliquibus possessor
maioratus usus est intra decennium.
ibid.
Vide Gratia.

Probatio.

Probatio perfecta fieri potest ex multis im-

perfectis.

132.35

Probatio, quod bona libera deficient, ut ad
bonorum maioratus exactionem de-
ueniatur, an creditori incumbat, vel
maioratus possessor probare debeat
bona libera extare. 294.32

Proditor.

Proditoris & haereticus filij, non solum in ma-
ioratu simplici succedere possunt,
verum etiam in maioratu habenti iurisdic-
tionem annexam. 310.init.

Prohibito.

Prohibito facta ex contractu, & ex ultima
voluntate differunt. 71.30

Propinquus.

Propinquorum nomine qui veniant. 16.41

Prouisio.

de Prouisione facta per modum dispositio-
nis remissiue. 11.2

Proximior, Proximitas.

Proximiores admittendi unus post alium gra-
datim, ac successiue per fideicommissum.
25.26

Proximitas in fideicommissis relicto familiae,
non respectu grauati, sed testantis con-
sideranda est, remissiue. 40.46

in Hispanorum primogeniis quid ibid. 47

Proximitas in descendensibus ultimi posses-
soris, ab ipso ultimo possessore, non a
primo institutore maioratus conside-
randa est. 146.1

Ampliat etiam in annuofariis, patro-
natibus, & capellanis. 147

Limitatur praecedens conclusio, quando
proximior a familia institutoris ma-
ioratus non procedit. ibid.

Et quid ubi institutus est maioratus. ibid.

Quid ubi sit transitus ad diuersam condi-
tionem personarum, puta a masculis
ad feminas. ibid.

Proximitas inter transuersales, an a primo
fundatore maioratus, vel ab ultimo
possessore consideranda sit. ibid.3

Proximior tempore mortis ultimi posses-
soris, remotiores iam natos praecedunt.
149.1

Ampliat in annuofariis, & capellanis.
250

Q

Quarta.

Quarta titulo transactionis non com-
municantur inter coniuges, sed ei,
cuius erat negotium, applicantur. 93.7

Quarta.

Index rerum.

Quarta.

- Quarta non detrahatur ex bonis expresse alienari prohibitis, remissive. 83.18
 Quarta non detrahatur ex maioratibus in contractu institutis. ibid.19
 Quartam detrahere solum hares directus potest. ibid.20
 Quarta non detrahatur de donationibus irrevocabilibus. ibid.21
 De instituto in re certa dato, aut non dato coherede, quid. ibid.22,23
 Quartam non detrahi de maioratu ex tertio & quinto. ibid.24
 Quarta an detrahatur ex maioratu universalis in testamento instituto. ibid.25,26
 Hares gravatus inventarium oñ faciens, an perdat quartæ detractionem. ibid.33

R.

Ratio.

- R**atio sic disponit, prout verba dispositiva disponunt, remissive. 18.7
 Rationis expresse vis, virtus & effectus qualis & quantus sit. 21.8
 ex Ratione nedum expressa, sed subintellecta fideicommissa ampliatur, ac restringuntur, remissive. 21.9
 Ratio subintellecta habetur pro expressa, quando una sola assignari potest, remissive. ibid.10
 Vbi est eadem ratio, non dicitur procedi per extensionem, sed per comprehensionem, remissive. 21.12
 ex Ratione expressa colligitur causa finalis dispositionis, remissive. ibid.13

Redemptio.

- Redemptio à carcere, vel captivitate. 290.9

Regnum.

- Regum Castellæ, ceteraque Hispaniarum regna, iure sanguinis Philippo Regi Hispaniæ competit. 5.10
 de Regno Aragoniæ & maioricarum quid, remissive. ibid.
 Regni successio. *v. Successio.*
 Regnum est caput maioratus. 7.14.15
 Eius successio perpetua usque ad millesimum gradum. ibid.

Regula.

- Regula, Semei exclusus, perpetuò exclusus censetur, non procedit in Hispanis maioratibus. 34.22
 Regula, Si unico vincet te, ubi locum ha-

beat.

220.16

- Regula tria de Hispanorum primogeniis, quòd primis morientibus gradus non cadatur, imò sequentibus ordine præscripto deferatur successio. 239.39

- Regula, Subrogatum sapit naturam eius io cuius locum subrogatur, fallit. 283.36

- Regula in Hispanorum primogeniis, quòd in prohibitione alienationis causa necessaria nunquam censetur exclusio. 295.1

- Regula iuris, quòd in iudiciis non admittitur variatio in præiudicium tertij, & ideo de petitorio ad possessorem non datur regressus. 311.16

- Fallit 1. in executivis, quando reus adversus quem executio petenda est, prius viam ordinariam intentavit, & iudicio rescisorio egit, quo casu actor, non obstante litis pendentia, potest via executiva experiri. ibid.

- Fallit 2. nisi quando viam ordinariam quis prius intentavit, protestatus fuit quòd nolebat sibi præiudicare in via executiva. ibid.

- Fallit 3. si consuetudo aliud observat. ib.

- Fallit 4. si expensis prioris instantiæ. ib.

Remedium.

- Remedium possessorum competit in bonis regiæ coronæ. 10.26

- Remedium l. 45. Tauri quoad tenutam, an competit primo successori maioratus. 261.40

- An contra titulo possidentem competat. ibid.52

- Auctoris mens. ibid.

Renunciatio.

- Renunciatio legitimæ facta in filiis iuramento interveniente, valida erit. 105.5

- Renunciatio iurata & facta à maiore, & minore. 108.18

- Renunciatio geminata. ibid.20

- Renunciatio iurata facta à minore an rescindatur ratione lésionis ultra dimidium. 109.21

- Limita, nisi expresse iuraverit, etiam ratione lésionis, vel ex alia causa illum non impugnare. ibid.

- Renunciationem potest rescindere minor læsus gravissimè. 109.24,25

- Renunciationis tempus considerandum, cum de lésione agitur. 110.29

- in Renunciatione quæ consideranda veniant. 111.30,31,32

Vv 2

Renun

Index rerum.

Renuntians paternæ hæreditati, potest ratione enormissimæ læsionis renuntiationem rescindere. 112. 33

Renuntiatio iurata an reuocetur ob superuenientiam liberorum. *ibid.* 37

Renuntiatio legitimæ facta, aliquo ob id accepto, non reuocatur per superuenientiam liberorum. *ibid.* 38

Quid de filia renunciantie dum traderetur nuptui. *ibid.*

Representatio.

Representatio & transmissio differunt. 139. 36

Representatio in simplici fideicommissio admittitur. 241. 20

Representationis ratio in vocatione proximorum. 244. 11

Representatio an prohibita censeatur ex vocatione superfluitis. 246. 10

Res.

Res pupilli ex decreto Prætoris pignorata, potest à creditore sine nouo decreto vendi. 284. 2

Ampliat. 1. in venditione facta cum pacto de retrovendendo, cum assensu Regis. *ibid.*

Ampl. 2. in datione in solutum. 285. init.

Rescriptum.

Rescripta Principum secundum iustitiam fori ac potius interpretanda sunt, etsi id verba non patiantur. 100. 13

Rescripta non tenent, non facta mentione de prioribus. 120. init.

Ampliat. 1. etiamsi rescriptum fuisse impetratum ab ipsomet impetrante. *ibid.*

Ampl. 2. vt procedat etiam in causa appellationis. *ibid.*

Ampl. 3. in impetratione secundi rescripti. *ibid.*

Ampl. 4. vt procedat quoad notabiles clausulas rescripti primi, quas in impetratione secundi pars narrare debet. *ibid.*

Ampl. 5. etiamsi vnum rescriptum sit ad vnum iudicem, & alterum ad alium *ibid.*

Limitatur 1. non procedi, vbi primum rescriptum vnus impetrantis esset generale. *ibid.*

Lim. 2. quando scilicet eundem fuit concessum moru proprio. *ibid.*

Lim. 3. vbi primum rescriptum ad lites tuit ab impetrante ultra annum occultatum. *ibid.*

Reservatio.

Reservatio vsusfructus ad hoc vt de ea possit in vita disponi, non validat omnium

bonorum donationem. 156. 24

Quid si reservatio facta est cum facultate disponendi iam in morte, quam in vita. 157. init.

Reservatio modici vsusfructus, vel alterius modicæ quantitatis, non validat omnium bonorum donationem. *ibid.* 15

Quanta debet esse quantitatis reservatio. *ibid.*

Rex.

Rex quando sorte eligendus. 201. 19

Ruinus.

Ruinus I. C. reprehenditur. 67. 1

S.

Satisfactio.

Satisfactio semper ex dispositione testantis ex dispositione contrahentis nisi ex causa. 79. 7

Satisfacere teneur possessor maioratus, quantumcunque sit idoneus. *ibid.* 9. 16

Limitatur, si testator hanc satisfactionem remisit. *ibid.*

Possessore maioratus non satisfaciente, sequens in bonorum maioratus possessionem mittendus erit. *ibid.* 17

Scientia.

Scientia non est probanda in immemoriali prescriptione. 119. 15

Scriptura.

Scripturæ tenor præcipue attendendus est. 62. 4

Scriptura maioratus ambigua declaratur ex lapsu decem annorum. 136. 17

Scriptura an requiratur in pacto de non meliorando. 147. 13

Scripturæ traditio eundem effectum operatur. 269. 10

Ampliat. 1. In quocunque contractu, secundum communem opinionem. *ib.*

Ampl. 2. etiamsi traditio non fiat in conspectu rerum donatarum. 270. init.

Scriptura an sit necessaria in facultate regia ad bona maioratus alienanda. 280. 47

Vide Primogenium.

Secundogenitus.

Secundogenitus, primogenitus efficitur, si ante diem successionis moriatur ille, qui verè erat primogenitus, vel aliter fiat inhabilis. 23. init.

Sententia.

Sententia pro alimentis lara, non obstande appellatione exequi debet. 191. 75

Declaratur, vt locum habeat quoad effectum suspensiuum tantum, non verò quoad

Index rerum.

- quoad deuolutiūm. *ibid.*
De futuris alimentis appellatio suspensio non datur, de præteritis verò vtraque appellatio admittitur. *ibid.*
Ampliatur 1. non solum quando alimenta ipsa petuntur, verum etiam quando eorum pars, veluti vestitus, habitatio, & similia. *ibid.*
Ampl. 2. vt procedat generaliter, scilicet quando pceditur principaliter, vel uicideter. *ibid.*
Limitatur 1. non habere locum, quando sententia est lata contra eum, qui petit alimenta. *ibid.*
Lim. 2. quando alimenta petuntur à diuice, & non à paupere. *ibid.*
Lim. 3. quando petuntur præteriti temporis. *ibid.*
Lim. 4. quando iure actionis petuntur. *ib.*
Sententia circa possessorem in iudicio tenetur, non parit exceptionem rei iudicatæ circa proprietatem. 259.22
In alio possessorio quid. *ibid.*
Sententia lata contra possessorem maioratus, vel prædecessorem, affect præiudicium sequentibus eiusdem conditionis & naturæ. 260. init.
Sententia cum maioratus possessore lata, ceteris successoribus non citatis, nec etiam per proclama, nec per edictum præiudicat. 296
Limitatur 1. quando sententia collusoria, & cum fraude lata. *ibid.*
Lim. 2. quando agebatur de inhabilitate ac illegitimitate personæ. *ibid.*
Lim. 3. quando grauatus erat pupillus, qui causam defendere non poterat. *ibid.*
Lim. 4. In sententia incidenter lata, cum principaliter de alio puncto ageretur. *ibid.*
Lim. 5. quando sententia est iniusta, quo casu successor non nocet. 297
Lim. 6. quando sententia fuisset lata aduersus possessorem maioratus, propter eius propriam confessionem. *ibid.*
Lim. 7. quando sententia lata est à non legitimo possessore maioratus. *ibid.*
Seruitus.
Seruitus in rebus maioratus acquisita, an cedat maioratui. 93.12
Specificatio.
Specificatio personarum, nominatis tantum præcedentiam successionis tribuit, non verò ceterarum personarum exclusionem operatur. 15
Spurius.
de Spuriis & illegitimis. 17.45
Spurius potest succedere in maioratu habente dignitatem annexam. 73.16
Spurij institutio facta à patre sub conditione, si Princeps eum legitimauerit, tenet. 141.39
Ampliatur, etiam si putè sit institutus, dummodo pater de cedens declarauerit legitimacionem à Principe fore impetrandam. *ibid.*
Quid si spurius legitimetur ex magna causa, & citatis quibus interest. 143
Spurius, vel incapax ubi instituitur, perempto illo primo gradu, fideicommissaria substitutio non vitiatur in cæteris. 166.16
Idque protenditur etiam ad substitutionem vulgatem, siue fideicommissariam. *ibid.*
Ampliatur 1. etiam in tacita vulgari, quæ in pupillari expressa continetur. *ibid.*
Ampl. 2. etiam in melioratione tertij respectu legum regiarum, & in maioratu regia facultate instituto. *ibid.*
Limitatur 1. ratione alimentorum, quorum intuitu à patre spurius capere potest. *ibid.*
Lim. 2. respectu cognatorum. *ibid.*
Lim. 3. in fideicommissario huius spurij, qui potest institui. *ibid.*
Contrarium qui sentiant, 167. init.
Authoris mens. *ibid.*
Spurius vocari potest ad maioratui, post primum ad eum vocatum, esto illum instituat in legitimo, aut illegitimo. *ibid.* 33.
Substitutus.
Substitui sequuntur quod Reges facere conspiciunt, remittit. 5.22.23
Substitutio.
de Substitutionibus remittit. 13. à 24. vsque ad 29
In fideicommissariis substitutionibus quomodo & quando fiat extensio de persona ad personam. *ibid.* 15
Substitutio in successione maioratus duplex, vulgaris, fideicommissaria. 32.15
Substitutio in Hispanorum primogeniis non expirat substituto possessore cum liberis moriente: sed bona eius ad sequentem vocatum deferuntur, si liberi eius absque liberis moriantur. 33.18
Substitutus.
Substitutus substituto, & etiam substitutus instituto. *ibid.*
Vv 3 de Sub

Index rerum.

de Substitutione facta alicui, si sine filiis, liberis, nepotibus, vel aliis descendentibus decesserit. 32.16,17

Successio.

Succedendi forma in maioratibus ex electione in Hispania interdum, sed non frequenter observari solet. 114.1,2

Successio maioratus non ab ultimo possessore, sed à primo fundatore deferetur, etiam in maioratu electivo. 115.5,6

Successio ex electione. ibid. 7.8,9

in Successione regni tam masculi, quam feminæ admittuntur iure primogenituræ. 5.10

Successio, vel electio vera præfert in deferendo principatu. ib. 11

Successionis ordo in maioratu quis servari debeat. 6.1

Successio regni & maioratus perpetua, usque ad infinitum gradum. 7.14,15

Successio ordinatæ & successivæ deferenda est. 35.init.

in Successione feudi femina propter masculos exclusæ, semper manet exclusæ. ib.

Successio maioratus, quæ à successore indigno aufertur, cui deferenda sit, remissivè. 53.25

in Successione feudi si constitutio præfert sexum, & præfert etiam ætatem, privilegium ætatis vincit. 2.18

in Successione maioratus ratione linæ præfertur quis omnibus præteritoribus, etiam si sint proximiores in gradu, & in aliis qualitatibus. ibid.

Successionis ordo in maioratu quis servari debeat. 244.7

Vide Specificatio.

Successor.

Successor in regno an teneatur solvere debita sui prædecessoris. 7.16

Successor maioratus si efficitur incapax, bona ad sequentem vocatum devolui, remissivè. 53.27

Successor maioratus vtrum teneatur ad debita institutoris. 58.

Quid si successor, simul & creditor fundatoris maioratus. 59.4

Successor maioratus ex quota bonorum, vel ex re certa institui, vtrum ad institutoris debita teneatur. 60.8

Successor maioratus non teneatur ad solvenda debita institutoris contracta postquam maioratus ipse irrevocabilis effectus fuit. ibid.11

Amplia, etiam si maioratus ex 3. & 4. bonorum portione fuerit institutus. ibid.

Item amplia, si maioratus ex pacto sit irrevocabilis, non verò ex traditione domini. ibid.

Successor maioratus vtrum teneatur solvere debita contracta à prædecessore ex ædificiis necessariis perpetuam ipsarum rerum utilitatem concernentibus. 61.17,18

De tertio bona maioratus possidente quid. 62

Si debita sint contracta pro expensis, vel melioramentis ad commodiorem fructuum collectionem, successor maioratus non tenetur ad eorum solutionem. 63.10,21,22,23

Contrà. ibid.in seqq.

Procedit in omnibus debitis per defunctum contractis, tam pro utilitate Ecclesiæ, quam pro necessitate, & ipsius sustentatione necessaria. 64.24

Ampliat. etiam in pensionibus decurtis tempore prædecessoris. ibid.

Ampl. 2. in possessione maioratus, quo simul cum prædecessoris hærede pro rebus decurtis cõveniri potest, hæres convenitur ea ratione, quia ad horum præstationem defunctus tenebatur. ib.

Successor maioratus tenetur ad debita ultimi maioratus possessoris, si eius hæres sit. 66.28

Successor maioratus qui ultimi possessoris hæres non est, non tenetur ad debita eiusdem per solvenda. ibid.29

Successor maioratus vtrum teneatur ad debita contracta pro necessaria sustentatione ultimi possessoris. 67.32

de Successoris delicto commissio ante delatam successionem remissivè. 85.38

Successore maioratus requisito à sequenti ut contrahat, cum qua iussus est, & nolente, deferretur successio sequentis, nec primus poterit voluntatè mutare. 176.18

Successor in maioratu ad solutionem pecuniarum, quam possessor transigendo pro re penes se dimissa promissit, compelli non debet. 301.22

Sylva.

de Sylva cædua. 88.1. & seqq.

T.

Tenor.

Tenor rei confirmatæ licet sit infectus in confirmatione, nihilominus dicitur fieri in forma communi. 140.9

Tenuta.

Index rerum.

Tenuta.

Tenetz iudicium hodie vna sententia terminatur. 236.4

Quid si clericus sit in actuali possessione maioratus, an tenuta contra eum proponi possit in regio supremi. senatu, an verò iudicium ordinarium possessorium apud iudicem Ecclesiasticum proponendum sit. ibid.

Tenuta proponi potest vicumque consistet de maioratu, & in maioratu qui apparet ex temporis antiquitate. 262.50

Testamentum.

Testamentum quod reuocatur ex ingressu monasterij, facta expressa bonorum dedicatione eidem monasterio, vtrum reuocetur quoad omnia, seu solum quoad institutionem. 251.48

Testator.

Testatoris voluntate circa remissionem. 13.28

In dubio, testatoris dispositio potius debet censeri perpetua, quam temporalis. ib.

Testator quando dicatur disposuisse per modum dispositionis principalis, vt bona remaneant in familia. 19. init.

Testator si relinquat bona, vt in his succedatur, seruat ordine primogenituræ, an censetur instituisse maioratum. 25.32

Si relinquat bona masculis, seu familiæ, censetur inter eos maioratui instituisse. 26.35

Testis.

Testium requisita, & qualitas eorum in prescriptione primogenij quæ. 131.29,30

Testes plures coniungi possunt ad probationem prescriptionis. ib.34

Testes deponentes de immemoriali quales esse debeant. 532.40,41,42

Testes probant, si de requisitis substantialibus scripturæ deponunt, etsi de aliis non recordentur. 146.5

Thesaurus.

Thesaurus si inuenitur in re maioratus quid. 88. c.23. per tot.

Titulus.

Titulus vitiosus si dedit initium ac causam prescribendi, omnino immemorialis prescriptio corruit. 139.73

Limitatur, nisi aliquam solemnitate inreueruisse constet, ex qua ille defectus suppleri potuit. ibid.

Titulum ostendere non debent hi, qui ex immemoriali prescriptione iuari possunt. 540.75

De habente titulum illegitimum quid. ibid.76

Transactio.

Transactio super rebus maioratus publica & iusta subsistente causa, regiæque facultate præcedente valet. 300.2.0

Transactionem non censetur Princeps confirmare, in qua dolus, vel fraus, vel enormissima læsio interuenerit. 302.33

Limitatur 1. quando huiusmodi transactio per plures annos obseruata est. ib.

Lim. 2. quando Princeps adhibita plena cognitione causæ, & ex certa scientia talem transactionem confirmat. ibid.

Lim. 3. vbi Princeps vtitur clausula, de plenitudine potestatis, quæ efficit vt actus per Principem gestus reuocari non possit in dubio. ibid.

Lim. 4. vbi adest clausula supplens omnes defectus. ibid.

Lim. 5. quando transactio est geminata, & Princeps eam confirmat. ibid. aduersus Transactionem enormissima læsio opponi potest. 303.34

Ampliat, etiam si agatur contra tertium. ibid.

huiusmodi Transactio quando obseruata est per plures annos, purgatur omnis defectus. 304.37

Transmissio.

Transmissio quid. 239.36

Transuersales.

Transuersales non præferuntur filiis propriis in tertio. 172.52

Limitatur 5. quando regia facultas intercedit, licet conuenientius sit filiam admittere, modo & forma, de qua in presenti. ibid.

Lim. 2. in maioratu instituto ex quinta parte bonorum. ibid.

Trebellianica.

Trebellianicæ detractio vtrum liberis primi gradus prohiberi possit. 82.12

Filiis primi gradus licet detractio non potest prohiberi, tamen successoribus eius potest iniungi onus restituendi, absque Trebellianicæ detractio. ib. Etiam liberis primi gradus Trebellianicæ detractioem prohiberi posse qui sentiant. 83

Vetior & receptior sententia quæ. ibid.

V.

Vasallus.

Vasallus an possit rem feudalem in emphyteosim concedere. 88.32

Verbum.

Index rerum.

- Verbum.*
Verba generalia dispositionis declarantur ex ratione adducta in proetio, remissive. 18 f
- Verba, de maiori in maiorem, vel de primogenito in primogenitum, & his similia, inducunt maioratus coniecturam. 28.39
- Verbum simpliciter prolatum in materia perpetua, non verificatur in prima vice, sed in infinitum protrahitur. explicatur remissive. 34.22
- Vicarius.*
Vicarij iurisdicchio mortuo Episcopo statim expirat. 92.13
- Vidua.*
Vidua luxuriosè viuens pruiatur tutela filiorum. 55.49
- Limita, quando intra annum luctus, quo vidua fornicatur, iam secundo nupsit viro ante fornicationem, illam admissam. ibid.
- Quid si post annum luctus fornicetur. ib.
- Amplia in muliere quæ ad secundas nuptias conuolauit, ea denique tanquam si luxuriosè vixerit, tutelam filiorum amittit, nedum legitimam, sed etiam testamentariam. ibid.
- Limita, primò quando ex Principis particulari dispositione contrarium pronum est: secundò, si testator speciali & expressa, nò autem tacita prouisione statuerit, quòd non obstante ad secundas nuptias transitu, utique mater tutelam filiorum non amitteret. 56
- Quid si mater effecta est vidua mortuo secundo viro, utrùm recuperet tutelam amissam per transitum ad secunda vota. ibid.
- Vidua, quæ adulterium post mortem mariti commisit, perdit medietatem bonorum constante matrimonio acquisitorum. 57.50
- Amplia, quòd vidua hæc non gaudet beneficio authenticæ præterea, C. vnde vir, & vxor. ibid.
- De facultate sibi à marito concessa, vt pro ipso testetur. ibid. 52
- De officio executoris testamenti mariti. ibid. 53
- Vidua luxuriosè viuens, marito, atque eius animæ iniuriam irrogat. ibid. 54
- Vidua luxuriosè viuens post mortem viri non amittit dotem. ibid. 55
- Secus quoad donationem quæ prouenit à marito. 57. init.
- Declarat, siue intra annum luctus luxuriosè vixerit, vel stuprum commiserit, siue post. ibid.
- De iure Cathalonix quid. ibid.
- Amplia, etiamsi vidua multis stupris assuefacta ac prostituta sit. ibid.
- De proprietate bonorum ex prioris viri substantia adquisitorum quid. ibid.
- Vniuersum.*
Vniuersa bona, & vniuersa hereditas pro eodem sumitur in testamento. 59.5
- Voluntas.*
de Voluntatis dominatione remissive. 11.9, 20
- Voluntatis questio ex arbitrio iudicis pendet. 29.41
- Voluntas & potestas actus humanos perficiunt. 90.24
- Vsfructuarius.*
Vsfructuario an ius pattonatus competat. 89.4
- Vsfructuarius an teneatur ad ouera. 96.8
- Vsfructuarius ex dispositione legis, utrùm differat ab eo qui ex dispositione hominis vsfructum habet. 97.11
- Vsfructuarius si in referendo magnas expensas fecit, an possit ius à proprietario, vel ab eius hærede reperere. ibid.
- Vsfructuarius tenetur conficere inuentarium, etiamsi testator confessionem inuentarij non solùm remitteret, verùm etiam sub graui poena expressè prohibuerit. 98.14
- Et quamuis Principis accederet auctoritas, inuentarij remissionem confirmandam. ibid.
- Vsfructus.*
Vsfructus patri in bonis maioratus filliam. an cesser post mortem illius. 84.20.

F I N I S.

